

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

HE S I O D I A S C R A E I

POETAE VETVSTISSIMI AC SA-
pientissimi opera, quæ quidem extant,
omnia Græcè, cum interpretatione la-
tina è regione, ut conferri à græcæ
linguæ studiosis citra nego-

tium possint. *Incipit D.D. Theodorus Jun*

Adiectis etiam iisdem latino carmine ele-
gantiss. uersis, & Genealogiæ deorum à Py-
lade Brixiano uiro doctiss. de-

scriptæ Libris V.

ITEM,

IOANNIS GRAMMATICICO-
gnomento Tzet̃is, uiri longe doctissimi, Scholia
Græca in eadem omnia Hesiodi opera, nunc primum
quàm emendatissime ex manuscripto exemplari in pu-
blicum edita, Cum rerum & uerborum in iisdem
memorabilium locupletiss. Indice.

Cum gratia & priuilegio Cæsa-
reo ad septennium.

B A S I L E Æ.

1542

BIBLIOTHEQUE

Les Fontaines

CHARENTON

REVERENDISSIMO IN

CHRISTOPATRI D. CVTHBERTO

Tonstallo episcopo Dulmensi, Ioannes

Birchman bibliopola

S. D.

AEPE mihi cogitanti
Præsul ornatissime,
qua ratione tam mul-
tę bonorū autorum,
tāq̃ insignes reliquię
in nostra usq̃ tempo-
ra conseruari custodiriq̃ potuere, non
aliud profectò mecū exputādo inuesti-
gare ac reperire licuit, atq̃ singularem
Dei prouidentiam, cuius fauore sum-
mo perpetuis ferè temporibus patroni
defensoresq̃ scriptoribus datī sunt, qui
liquidò uiderent & cognoscerent, nul-
los thesauros, nullas gazas cum monu-
mentis talibus æquari conferriq̃ posse.
Nam ut horum detrimentum, uel inge-

EPISTOLA.

nium & artes, uel fortuna facile prestat:
 ita illos ubi semel uel obscurati fuere,
 uel in illorū manus qui uelut Grippes
 auro, ne cui usui possit esse, incubant,
 peruenēre, frustra planē desideramus.
 At uerò animi tui liberalitas & benigni-
 tas, qua inter doctos doctissimus in pri-
 mis spectabilis existis, ab inuidia, uel
 potius auaritia ista te liberū esse, multis
 argumentis ostendit atq; declarauit. Nā
 cū per frequentes legationes, quibus
 hactenus in regijs negocijs, propter ra-
 ram & eximiam doctrinam, clarissi-
 masq; reliquas animi dotes, quibus ab
 ineunte ætate plurimum ualuisse, funge-
 rere, nihil tibi carius & antiquius fuit,
 quā bibliothecas passim omnes excu-
 tere, & in his aliquid inquirere, quod ad
 studiosorū usum aliquando à te depro-
 mi posset. Quapropter Britannia græ-
 cis latinisq; libris, raris quidē illis & op-
timis

EPISTOLA.

timis, locupletasse meritò ab omnibus diceris. Etenim ne uel solus, uel cū paucis, ut plerisq; mos est, rarioribus tuis libris frui uelle existimarere, omnes pulcherrime instructos academij's scholisq; dedicauisti: ne scilicet id quod publicū aliquādo autores ipsi esse uoluerūt, priuatis usibus destinātū, aut intercideret postea, aut ut inutile contemneretur & abijceretur. Hinc tuis opibus Cantabrigēsis schola ornatior reddita, uti per omnē terrarū orbem clarissima ingenia à se instructa & expolita mittere consueuit: ita quoq; thesaurum istum, qui doctissimas & in primis necessarias Ioannis Tzetzi's grāmatici in Hesiodi poemata, quæ hodie extare cognouimus, omnia, explicationes continet, cunctis cōmunem esse uoluit. Quod sanè ut cōmodius fieret, uir ornatissimus Ioannes Chekus, medicinæ & literarū græ-

carū istic professor lōge eruditissimus,
 decus ornamentumq; non istius tantū
 gymnasi, sed totius propē dicā Britan-
 niæ, negotiū edendi libri mihi dedit: ne
 scilicet poëta insignis, & ubiq; haud æ-
 quē facilis, interprete suo diutius desti-
 tutus, minus bene à multis legeret. Ad
 te autem Scholiaſten iſtū, claris. Præ-
 ſul, iā typis editū redire uoluimus, quo
 & uoluptatem tibi nō mediocrem pari-
 at, cum unicū tuum archætypum infi-
 nita propē exemplaria, quibus ſtudioſi
 homines non minus iuuētur quā de-
 lectātur, dedisse cōſpexeris: & animus
 longe tibi candidiſſimus cōmouetur,
 ut reliquos quoq; codices, quos rariſſi-
 mos habes, nobis, ut in lucē ueniant im-
 partias. Nihil utiliſ, nihil ſanctius, ni-
 hil magnificētius, Præſul ampliſ. mi-
 hi crede, feceris unq;. Vale, ſtudiorum
 Meccœnas. Coloniæ, Kal. Iunijs.

An. M D XLII.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΒΙΟΣ ΕΚ

Τ Σονίδα.

ΗΣΙΟΣΛΟΣ, ΛΥΜΑΪΟΣ. ΝΕΟΣ ΔΕ ΚΟΜΙΔΕΙΣ ΥΠΟ ΤΩ ΠΑ
ΤΡΟΣ ΔΙΩ, ΚΥ ΜΗΤΡΟΣ ΠΥΚΗΜΙΔΗΣ, ΓΝ' ΑΣΚΡΗ ΤΗΣ ΒΟΙΩ
ΤΙΑΣ. ΓΕΝΕΑΛΟΓΕΙΤΑΙ ΔΕ ΕΙΝΑΙ ΤΩ ΔΙΩ ΤΩ ΑΜΠΕΛΙΔΩ
ΤΩ ΜΕΛΑΝΩΩΣ. ΟΥ ΦΑΣΙ ΤΙΝΕΣ ΤΩ ΟΜΗΡΩ ΠΡΟΠΑΤΟ
ΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΠΠΟΥ. ΩΣ ΑΝΕΨΙΑΔΩ ΕΙΝΑΙ ΗΣΙΟΣΛΟ ΤΟΥ
ΟΜΗΡΟΥ. ΕΚΑΤΕΡΟΥ ΔΕ ΑΡ' Τ' ΑΤΛΑΝΤΟΣ ΚΑΤΑΓΕΙΝΑΙ.
ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΔΕ ΑΥΤΩ ΤΑΥΤΑ' ΘΕΟΓΟΝΙΑ, ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕ
ΡΑ, ΑΣΤΙΣ, ΓΥΜΝΑΙΚΩΝ ΗΡΩΙΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΓΝ' ΒΙΒΛΙ
ΟΙΣ Ε' ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΕΙΣ ΒΑΤΡΑΧΟΥ ΠΙΝΑ ΕΡΩΜΛΟΥ ΑΥ
ΤΩ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΣΤΑΙΩΝ ΔΙΑΚΤΥΛΩΝ, ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΛΛΑ.
ΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕ ΔΕ ΕΠΙΞΕΝΩΘΕΙΣ ΠΑΡ' ΑΝΤΙΦΩ ΚΑΙ ΚΤΙ
ΜΛΩΝ. ΟΙ ΝΥΚΤΩΣ ΔΙΟΨΑΝΤΕΣ ΑΝΑΙΡΕΪΝ ΦΘΟΡΕΙΑ ΑΔΕΛ
ΦΗΣ ΕΑΥΤΩΝ, ΑΝΕΪΛΟΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟΣΛΟΥ ΑΚΟΝΤΕΣ. Ω ΔΕ
ΚΑΙ ΟΜΗΡΩ ΚΑΤΑΛΙΝΑΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ, ΚΑΤΑ ΔΕ ΑΛΛΑΣ
ΣΥΓΓΡΟΝΟΣ. ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ, Ε' ΑΛΛΟΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ, ΝΕΩΤΕΡΟΥ
ΕΚΑΤΟΥ ΓΝΙΑΥΤΙΣ ΟΕΙΖΟΥΣΙΝ. ΩΣ Λ' Ε ΜΟΝΟΣ ΓΝΙΑΥ
ΤΟΣ ΣΥΜΠΡΟΤΕΡΕΪΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ
ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣ-

ΚΡΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑ.

Ο ΥΣ ΑΙ ΠΙΘΡΙΝΘΗΝ ΑΟΙΔΗΣΙ

ΛΕΙΟΥΣΑΙ,

ΔΟΥΤΕ ΔΙ' ΕΝΕΠΤΕ ΣΦΙΤΕΡΩ

ΠΑΤΕΡ ΎΜΝΕΙΣΑΙ,

ΟΥΤΕ ΔΙΑ ΒΡΟΤΙ ΑΝΔΡΕΣ ΟΜΩΣ,

ΑΦΑΡΙΤΕ ΦΑΤΟΙΤΕ

ΡΗΡΙ Τ' ΑΡΡΗΡΙ ΤΕ. ΔΙΟΣ ΜΕΓΑΛΟΙΟ ΎΚΗΤΙ.

ΡΕΙΑ ΜΛΥ Γ' ΒΕΙΑΙ, ΡΕΙΑ Ϊ ΒΕΙΑΟΝΤΑ ΧΑΛΕΠΗ,

ΡΕΙΑ ΔΙ' ΑΕΙΖΗΛΟΝ ΜΙΝΥΘΕΙ, ΕΙ ΑΔΗΛΟΝ ΑΙΞΕΙ,

ΡΕΙΑ ΔΙΕ Τ' ΙΘΥΝΕΙ ΣΚΟΛΙΟΝ, ΚΑΙ ΑΖΗΝΟΡΑ ΚΑΘΕΡΦΕ,

ΖΕΥΣ ΎΨΙΒΕΡΕΜΕΤΗΣ, ΟΣ ΎΠΕΡ ΤΑΤΑ ΔΙΩΜΑΤΑ ΝΑΙΕΙ.

ΚΛΥΔΙ ΙΔΙΩΝ ΑΪΩΝ ΤΕ, ΔΙΙΚΗ ΔΙ' ΙΘΥΝΕ ΔΕΜΙΣΑΣ

ΤΥΝΗ. ΕΓΩ ΔΙΕ ΚΕ ΠΕΡΣΗ ΕΤΗΤΥΜΑ ΜΥΔΗΠΟΑΙΜΙΛΩ.

ΟΥΚ ΑΡΑ ΜΟΝΟΝ ΕΚΡΕΙΔΙΩΝ ΓΕΝΘ. ΑΛΛ' ΎΔΙ ΓΑΪΩΝ

ΕΙΣΙ ΔΙΩ. ΤΙΩ ΜΛΥ ΚΕΝ ΎΠΑΙΝΗΣΕΙ ΝΟΠΑΣ.

Η ΔΙ' ΕΠΙΜΩΜΗΤΗ. ΔΙΑ ΔΙ' ΑΝΔΡΙΧΑ ΔΥΜΟΝ ΎΧΟΥΣΙΝ.

Η Μ ΓΑΡ ΠΟΛΕΜΟΝ ΤΕ ΛΙΑΚΟΝ ΚΥ ΔΙΠΕΜΟΦΕΛΛΗ, (ΛΙΝΣ

ΣΧΕΤΛΙΩ. Ϊ ΠΕ ΤΗΓΥ ΦΙΛΕ ΒΡΟΔΣ, ΑΛΛ' ΎΠ' ΑΝΑΔΥ-

ΑΘΑΝΑΤΩΝ ΒΟΥΛΗΣΙΝ ΎΕΡ ΤΙΜΩΣΙ ΒΑΡΕΙΑΝ.

ΤΗΡ ΔΙ' ΕΤΙΕΚΗ, ΠΩΤΕΚΗ Μ ΎΓΕΙΝΑΤΟ ΓΥΞ ΕΤΕΒΕΝΝΗ,

ΘΗΚΕ ΔΙΕ ΜΥΝ ΚΡΟΝΙΔΗΣ ΎΨΙΖΥΘ, ΑΪΘΕΙ ΝΑΪΩΝ,

ΓΑΙΩΣ Τ' ΎΡ ΪΖΗΣΙ, ΚΑΙ ΑΝΔΡΑΣΙ ΠΟΛΛΟΝ ΑΜΕΙΝΩ.

Η ΤΕ

2

HESIODI ASCRAEI

OPERA ET DIES.

V S AE Pierides carminibus celebres,

Adeste, narrate per uestrum patrem
cantantes,

Quare mortales uiri celebres sint
pariter atq; obscuri,

Gloriosi; & inglorij. Iouis magni consilio.

Facile enim extollit, facile uero elatum deprimat:

Facile insignem minuit, & obscurum auget:

Facile quoq; corrigit prauum, & superbum attenuat,

Iupiter altitonans, qui supremas aedes incolit.

Audis uidens audiensq; recte uero moderare leges,

Tu: ego autem Persae uera loquar.

Non utiq; unum est contentionum genus, sed in terra

Sunt duo. alteram certe laudauerit prudens:

Alteram uero culpanda est. per diuersa autem animi trahunt.

Nam haec quidem bellumq; malum, & litem auget,

Perniciosa, nullus hanc amat mortalis, sed necessitate

Fatali quadam contentionem colunt quamuis grauem.

Alteram uero (nam priorem genuit Nox atra)

Posuit quidem ipsam Saturnius altijugum, ethere habitans,

Terraq; in radicibus, & uiris longe meliorem:

Hec

{ Dupl
confi
no.

Thes

Hec etiam inertem, tamen ad laborem excitat.
 In alterum enim quispiam respiciens, opere uacans,
 Diuitem, qui properat arare atq; plantare,
 Domumq; bene instituere: emulatur sanè uicinum uicinus,
 Ad opes contendente: bona certe contentio hæc mortalibus
 Et figulus figulo succenset, et fabro faber:
 Et mendicus mendico inuidet, cantorq; cantori:
 O Persa. Tu uero hæc tuo reponere in animo,
 Neq; malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
 ducat,

Lites spectantem, foriq; auscultatorem existentem.
 Tempus namq; paruum est litiumq;, foriq;
 Cui non sit uictus domi annuus repositus,
 Tempestiuus, quem Terra fert, Cereris munus.
 Quo satiatus, lites ac rixam moueas
 De facultatibus alienis. Tibi uero non amplius erit iterum
 Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem
 Rectis iudicijs, quæ ex Ioue sunt optima.
 Nam nuper quidem patrimonium diuisimus, sed sanè multo
 Rapiens ferebas, ualde demulcens reges
 Doniuoros, qui hanc litem uolunt iudicasse,
 Stulti: neq; sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
 Neq; quam magnum in malna et asphodelo bonum.
 Occultarunt enim dii uictum hominibus:
 Facile enim alioqui uel uno die tantum operatus esses,
 Ut in annum quoq; satis haberes, ociosus etiam,
 Statimq;

Ἦτε καὶ ἀπαλαμνόν πορ δμῶς ὑπὶ ὄργου ἐγείρε.
 Εἰς ἐτόρου γὰρ τίς τε ἰδὼν ὄργου χατίζω,
 Πλῆστον, ὅς ἀποδύει μαρομύλαι, καὶ φυτύνει,
 Οἶκου τ' εὐθεῖαι. Ζηλοὶ δ' ἐτε γείτονα γείτων,
 Εἰς ἀφγνὸν ἀποδύδοντ', ἀγαθὴ δ' εἰς καὶ βροτοῖσι.
 Καὶ λοβαμεὺς λοβαμεὶ κατεῖ, καὶ τέκτονι τέκτων.
 Καὶ πῶχός πῶχῳ φθονεῖ, καὶ αἰοῖς ὅς αἰοῖ ὦ.
 Ω πόρση. σὺ δὲ ταῦτα πῶ σνικατθεο θυμῷ.
 Μὴ δ' ἐσ' εἰς κακοχαρὲς ἀπ' ὄργης θυμὸν ὀρύκοι,
 Νεῖκε δ' οἱ πῶδοντ' ἀγροῆς ἐπακρυόοντα.
 Ωρὴ γὰρ τ' ὀλίγη πεδὲ τοῦ νεῖκου τ' ἀγροῶν τε,
 Ω ἵπνι μὴ βίῃ σνδου ἐπνετανός κατὰ κεῖται,
 Ωρὰς θ', τὸν γαῖα φέρει δ' κμητερὸς ἀκτλῷ.
 Τὸ λοκορεοσαμὲν θ', νεῖκα καὶ δ' ηἰμ ὀφελλοῖς
 Κτημασ' ἐπ' ἀλοοῖσι. σοὶ δ' ὅκετι δ' οὐτόρου ἐστὶ
 Ω δ' ἐρδ' εἰμ. ἀλλ' αὐτὸς διακοινωμεδα νεῖκθ'
 Ἰθεικοὶ δίκαις, αἱ τ' ἐκ δίκης εἰσιν αἰεῖται.
 Ἦδ' ἢ μὲν γὰρ ἐλῆρου ἐδ' αἰσάμεδα, ἀλλὰ τε πολλὰ
 Ἀρπάζωμ ἐφορεῖς, μετὰ ἐνδ' αἰνῶν βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἱ τλῷ δε δίκῃ ἐβελδοὶ δικάσαι.
 Κηπιοὶ, ὅς ἰστέον ὅσῳ πλεονήμισυ πικυτός,
 Οὐδ' ὅσον σὺ μελαχὲ τε ἀσφοδ' ἐλα μεγ' ὀνείαθ'.
 Κρύψαντ' οὐ γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ρηιδίως γὰρ κῆν καὶ ἐπ' ἡματι ὄργασαιο,
 Ως τε σὲ κ' ἐς σνιαντὸν ἔχειν καὶ ἀόργον εἶναι.

^{ἄλκιμονα} ^{ἄλκιμονα} ^{ἄλκιμονα}
 Αἰψάκι προάλιον μὲν ὑπὲρ καπνὸν κατὰ βῆσ,
^{ἔργα} ^{βοῶν} ^{δ'} ^{ἀπολοιπ} ^{καὶ} ^{ἡμιονων} ^{ταλαοργῶν}.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε, χολώσά μιν θ' φρεσὶν ποίη,
^{ὅτι} ^{μιν} ^{ὕδατα} ^{πῶ} ^{μνηθεὺς} ^{ἀγκυλομήτης}.
 Τότε κ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμποιετο ληϊδὲα λυγρὰ.
^{Κρυψε} ^{δὲ} ^{πυρ} ^{τὸ} ^{μὲν} ^{αὐτὸς} ^{εὖς} ^{παῖς} ^{ἰαπετοῖο},
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι δῖος Πρᾶ μῆτιόν τε θ',
 Ἐν κοίλῳ γάρβηκε, λαβὼν δὲα τὸρ πικρὸν αὖνον.
 Τοῦ τε χολώσά μινος πῶσ' ἐφ' ἡ νεφελῇ γέρετα Ζεὺς.
 Ἰαπετιοῖδ' ἡ, πάντων πῶρ' ἐμνῆα εἰδ' ὧς,
 Χαερεὶς πυρὸς κλεψας, ἑμᾶς φρενας ἡ προπύσας;
 Σοὶ τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιν εὐσομνέοισι.
 Ταῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δῶσω κακόν, ὡκὴν ἀπάντες
 Τερπόμεναι καὶ θυμόν, εὐὸν κακὸν ἀμφαγάπαντες.
 Ὡς ἐφάτ' ἐκ δ' ἐγείλασε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἠφαιστον δ' ἐκέλευσε ποδὶ κλυτὸν, ὅτι τάχιστα
 Γαῖαν ὑδ' εἰ φρεσὶν. σὺ δ' ἀνθρώπου θυμῷ αὖδ' ἔλῃ,
 Καὶ ὀδύνην ἀθανάτης δὲ θεῆς εἰς ὅπ' αἰσκαίρῃ
 Γάρβη καὶς, καλὸν εἶδος, ἐπ' ἡρατοῦ. αὐτὰρ ἀθηνῶν
 Ἔργα δῖδ' ἀσκήσας, πολὺν αἶσαλον ἰσὺν ὑφαίνειν.
 Καὶ χεὶρ ἀμφοτέρω κεφαλῇ, χρυσῷ ἀφροδίτῃ.
 Καὶ ποδὸν ἀργαλίου, καὶ γυῖονας μελεδ' ὤνας.
 Ἐν δὲ θυμῷ κώκεον τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπῇ πῶθ',
 Ἐρμῇ μὲν ὡγε, διακτόρον ἀργεῖ φοντῇ.
 Ὡς ἐφάτ' οἱ δ' ἐπὶ θάνατον δ' ἱερὸν ἰωνι ἀνάκτι.
 Διὶ δ' ἔπειτα ὁδὸν ὁδὸν ὁδὸν ὁδὸν ὁδὸν ὁδὸν

Αὐτίκα

Mili.

Statimq; temonem quidem super fiumum poneret,
 Opera uero bouum cessarent, mulorumq; laboriosorum.
 Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,
 Quia ipsum decepit Prometheus uersutus.
 Quocirca hominibus parauit tristitia mala.
 Abscondit uero ignem. quem rursus quidem bonus Iapeti
 puer

Surripuit ad hominum usum, Ioue à consulto,
 In caua ferula, clàm Ioue fulminibus gaudente.
 Huncq; indignatus, affatus est nubicoga Iupiter:
 Iapetionide, omnium qui consiliorum conscius es,
 Gaudes ignem furatus? quodq; animum meum deceperis?
 Id tibiq; ipsi magnum erit malum, et posteris.
 Ipsis namq; pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
 Sic ait, risitq; pater hominumq; deumq;.
 Vulcanum uero insignem iussit, quàm celerime
 Terram aquae miscere, hominisq; imponere uocem,
 Et robur, immortalium uero dearum faciem referre
 Virginum, pulchram formam, peramabilem. at Minervam,
 Opera docere, ingeniosam telam texere.
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem:
 Et desiderium molestum, et membra fatigantes curas.
 Imponere uero caninamq; mentem, et furaces mores,
 Mercurium iussit, nuncium Argicidam.
 Sic ait. illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.

Moxq; ex terra finxit inclitus utrinq; claudus
 Virgini uerecundæ similem, Iouis consilijs.

Cinxit uero, & ornauit dea glaucocula Minerva.

Circum uero Charitesq; deæ, & ueneranda Suada,

Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro

Horæ pulchricomæ coronarunt floribus uernis.

Omnem uero illius corpori ornatum adaptauit Pallas Mi-
 nerua.

At pectori sanè nuncius Argicida,

Mendacia, blandosq; sermones, & dolosos mores

Indidit, Iouis consilijs grauistrepi. sed uocem utiq;

Imposuit deorum præco, appellauit autem mulierem hancce.

Pandoram: quia omnes coelestium domorum incolæ

Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.

At postquam dolum perniciosum & inuitabilem absoluit,

Ad Epimethea misit Pater inclitum Argicidam,

Munus ferentem deorū celerem nuncium. neq; Epimetheus

Cogitauit, ut illi præcepisset Prometheus, ne quando munus

Susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret

Retro, necubi mali quippiam hominibus fieret.

Verum ille suscipiens, cum iam malum haberet, sensit.

Prius namq; in terra uiuebant familiæ hominum,

Omniño absq; malis, & sine difficili labore,

Morbisq; molestis, qui hominibus senectam asserunt.

Mox enim in afflictione mortales consenescent.

Sed mulier manibus uasis magnum operculum dimouens,

Dispersit,

Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει λυγρὸς ἀμφιγυῖας
 Παρθέναι ἀνδρῶν ἱκέτων, κρονίδεω δ' ἅα Βυλᾶς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμους θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνᾶ.
 Ἀμφὶ δ' εἰ οἱ χεῖρες τε θεαί, καὶ πότνια Πειθώ,
 Οἰκτρὰ χρυσείας ἔθεσαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τλήν γε
 Ωρεα καλλίκομοι σέφαν, αἰθήσιν εἰαρινόισι.
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ πρόσμον ἐφῆρμασε παλαιὰς Ἀθηνᾶς.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ εἰθέως διακροῖτο ἀργειφόντης
 Ψύδεα δ' αἰμυλίας τε λόγους, εἰ ἐπὶ κλυτομέλειος
 Τόλῃ, διὸς Βυλῆσι βαρυκτύπτῃ. ὣν δ' ἄρα φωνὴν
 Θῆκε θεῶν κῆρυξ· ὀνόνημι δὲ τλήνδε γυναικας,
 Γαυδ' ὄρημ· ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Δῶρον ἐδ' ὤρεσαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἁλφειῆσιν.
 Αὐτὰρ ὕδ' ὅλον ἀπὺν ἀμήχανον ἔξετέλεισθαι,
 Εἰς ὠκυμένηα πέμπει πατὴρ κλυτοῦ ἀργειφόντιν,
 Δῶρον ἄγοντα θεῶν, ταχὺν ἄγγελον· ὃ δ' ὠκυμένης
 Εφρέσασθ' ὥς οἱ εἶπε πρῶμθεν, μή ποτε δ' ὤρου
 Δέξαται πατρὸς Ζηνὸς ὀλυμπίῃ, ἀλλ' ἄρ' πέμπειν
 Εξοπίσσω, μή που τι κακὸν θνητοῖσι γήνηται.
 Αὐτὰρ ὁ δεξάμενος, ὅτε δ' ἠ κακὸν εἶχ' ὀνόκσει.
 Γαῖμ' μὲν γὰρ ζώουσιν ὠκὶ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Νόσθωμ' ἄτορ κακῶν, καὶ ἔτορ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νόσθωμ' τ' ἀργαλίων, αὐτ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν·
 Αἶψα γὰρ ὦν κακότητι βροτὶ καταγνηράσθουσιν.
 Ἀλλὰ γυνὴ χεῖρεσι πίθῃ μέγα πῶμ' ἀφιλοῦσα,

ὀνομαίνε

ατὶρβ' κα-

Εσκέδ' ας, ἀνθρώποισι δ' ἐμήσατο ἑκάδε λυγρὰ
 Μῶνι δ' αὐτόνι ἐλπίς ἐν ἄρ' ῥήκτοισι δόμοισι
 Ενδον ἔμμενε πίθος ὑπὸ χεῖλεσι, ὅδε θύραζε
 Εξέπρη. πρόσθεν γάρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθου,
 Αἰγίοχου Βαλῆσι δῖος νεφελὴ γέρεταο.
 Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάλκτοα.
 Γαπὴ μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖν δὲ θάλασσα.
 Νῆσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρην, ἥ δ' ἠδὲ νυκτί,
 Αὐτόματι φαιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρεσαι,
 Εἰ γὰρ, ἐπεὶ φωνὴν ὄξε' ἔλκερ' ἔκτετα ζεύς.
 Οὕτως ὅτι που δῖι δῖος νόον ὄξαλέαδ' αἶσα.
 Εἴ τι' ἐδέλεις ἑτόρην τοι γὰρ λόγον ἐκκυρώσω,
 Εὖ καὶ ὤψα μύθως. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλειο σῆσιν.
 Ως ἀμόθεν γεγάασι θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρύσεον μὲν πρῶτιστ' ἀγυῖα μύροπ' ἀνθρώπων
 Θάνατον ποίησαν, ὀλύμπια δ' ὦματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὑπὸ κρόνον ἦσαν, ὅτ' ὄραν' ἔμβασιλδ' ὤν.
 Ως τε θεοὶ δ' ἔζωον ἀκνέδ' εἰς θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσθ' ἄτ' ὅτε πόνων καὶ οἰζύν' ὅδε τι δειλὸν
 Γῆρας ἐπ' ἡμῶν. αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὅμοιοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκτοδ' ἐν ἀπάντων.
 Θνητὸν δ' ὥς ὑπ' ἄνδ' ἀδ' ἐμμελίοι. ἐδλὰ δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἐκμ. περπὸν δ' ἔφρε' ἐκδ' ὤρ' ἄρ' ὄρα
 Αὐτομάτη, πολλὸν τε καὶ ἄφθονον. οἱ δ' ἐβληκοί,
 Ησυχὸι δ' ὅγε νύκτον σὺν ἐδλ' οἷσιν πολέεσσιν.
 Αὐτὰρ

Dispersit, hominibus autem machinata est curas graues.

Sola uero illic spes infracta in pyxide

Intus mansit, dolij sub labris, neq; foras

Euolauit. prius enim iniecit operculum dolij,

Aegiochi consilio Iouis nubicoga.

Alia uero innumera mala inter homines errant.

Nam plena quidem terra est malis, plenumq; mare.

Morbi autem hominibus tam interdum, quam noctu

Ultronci oberrant, mala mortalibus ferentes,

Tacite. nam uocem exemit consultor Iupiter.

Sic nusquam licet Iouis mentem euitare,

Ceterum si uoles, alium tibi sermonem exponam

Belle, ac scienter: tu uero praecordijs imposito tuis.

Vt simul nati sunt dij, mortalesq; homines,

Aureum quidem primum genus diuersiloquentium hominum

Dij fecerunt, coelestium domorum incolae.

Ii quidem sub Saturno erant, cum in coelo regnaret.

Sed ut dij uiuebant, securo animo praediti,

Planè absq; laboribus & aerumna, neq; molesta

Senecta aderat. semper uero pedibus ac manibus similes

Delectabantur in conuiujs, extra mala omnia.

Moriebantur autem ceu somno domiti. bona uero omnia

Illis erant. fructum autem ferebat fertile aruum,

Spontaneum, multumq; & copiosum: ipsiq; ultro

Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
 Si quidem diui facti sunt Iouis magni consilio,
 Boni, in terris uersantes, custodes mortalium hominum,
 Qui sanè obseruant & iusta & praua opera,
 Aërem induti, passim euntes per terram,
 Opum datores. atq; hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea
 Argenteum fecerunt coelestium domorum incolæ,
 Aureo neq; natura simile, neq; intellectu,
 Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulam
 Nutriebatur crescens, ualde rudis, domi suæ.
 Cum uero adoleuisset, & pubertatis terminum attigisset,
 Pauxillum uiuebant ad tempus, dolores habentes
 Ob stultitias. iniuriam enim prauam non poterant
 A se mutuo abstinere, neq; deos colere
 Volebant, neq; sacrificare beatorum sacris in aris,
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
 Non dabant beatis dijs, qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultauit,
 Hi quidem subterranei beati mortales uocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos consequitur.
 Iupiter uero pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo dissimile,
 E' fraxinis, uehemens & robustum: quibus Martis

Opera

① Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν ἴδω γῆν' ἢ γαῖα κάλυψεν,
 τοὶ μὲν δ' αἰμόνες εἰσι διὸς μεγάλου δῖα Βελας,
 ἑσλοὶ, ὑπ' ἁθόνιοι φύλακός θνητῶν ἀνθρώπων,
 οἳ ῥα φυλάσσοσι τε δίκας καὶ χέτλια δῖγα,
 Ἥρα ἰοσάμενοι, πάντῃ φοιτῶντόν ἐπ' αἶαν,
 πλουτοδότηαι καὶ ἴδω γέρας βασιλῆϊον ἔχον.
 Δότιτερον αὖτε γῆν' πολὺ χειρότερον μετόπισθε
 ἀργύρεον ποίησαν, ὀλύμπια δ' ὤματ' ἔχοντο,
 χρυσέῃ δ' τε φυλῇ θναλίγκιον, ὅτε νόημα.
 ἀλλ' ἐπεὶ τὸν μὲν πᾶσις ἔτα πρὸς κητὶεὶ κινδυνῷ
 στρέφετ' ἀτάλῃων μέγα νῆπιον ὡς ἐνὶ οἴκῳ.
 ἀλλ' ὅταν ἥβησεν, καὶ ἥβης μέτρον ἴκωτο,
 Πανείδιον ζώοντων ὑπ' ἁθόνιον ἄλγε' ἔχοντο,
 ἀφραδίαις. ὕβειν γὰρ ἀτάσθαλον ἐκ ἐδυνάοντο
 ἀλλήλων ἀπέχειν, ὅσιν' ἀθανάτους θεραπεύειν
 ἠθέλον, ὅσιν' ἐρδ' εἰν μακάρων ἱεροῖς ὑπὲρ βωμοῖς,
 ἡ δέ μιν ἀνθρώποισι κατ' ἥθεα. τοῦ μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψε χολόμηνον, ὅν κεν τιμᾶς
 οὐκ ἐδίδου μακάρεσσιν θεοῖς, οἳ ὀλύμπιον ἔχουσιν.

Αργύρεον

στρίφειτ' αὐτὰν

② Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἴδω γῆν' ἢ γαῖα κάλυψεν,
 τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μακάρων θνητοὶ παλιόνται,
 Δότιτεροι. ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ πόσις ὀπκδ' εἶ.
 Ζεὺς ὃ πατὴρ φίλον ἄλλο γῆνός μερόπων ἀνθρώπων,
 χαλκείον ποίησ' ἐκ ἀργυρεῷ ὅδ' ἐν ὁμοίῳ,
 ἑκ μιλιαῦ, δ' ἐνὸρ τε καὶ ὁμῶς, οἷσιν ἀρῆον.

ἑκ μιλιῶν

ἑρῶν

Εργ' ἔμελλε συνόγναι, καὶ ὕβριδ' ἔδ' ἐπὶ σῆτορ
 Ἠδίοι, ἀλλ' ἄδ' ἄμαντος ἔχον καρτερόφρονα θυμόν,
 Απλᾶσι. μεγάλη δὲ Βίη, καὶ χεῖρδ' ἀαπῆοι,
 Εξ ὧμων ἐπέφυκον ὑπὲρ σιβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ἰὼ χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκεοι δ' ἐπεὶ οἶκoi.
 Χαλκῷ δ' ὄργάζοντο, μέλας δ' ἔκ' ἔσκε σιδ' ἡρῶ.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετόρῃσι δ' αμύνοντο,
 Βῆσαν δ' ἐν θυρώσιντα δόμον ἱερὸν ἀΐδ' αἶο,
 Νῶνυμοι. θάνατ' οὖν δὲ, καὶ ἐκπάγλως πέρ' ἔοντες,
 Εἴλε μέλας. λαμπρόν δ' ἔλπιον φάσκειν ἡλίοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἔορ' ἔγχετο καὶ γαῖα κάλυψε,
 Αὖθις ἐπ' ἄλλο τέταρτον ὑπὲρ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Ζεὺς ἱερνίδ' ἡς ποίησε, δίκαιότερον καὶ ἀρεῖον,
 Ἀνδρῶν ἀρώων θεῶν γένος, οἳ καλέοντο
 Ἠμίθεοι, πρὸ τῶν γένων κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ οὖν μὲν πόλεμος τε κακὸς, καὶ φύλοπις ἀνὴρ,
 Τὸς μὲν ἔφ' ἐπ' ἀπύλῳ θύβῃ καδ' ἐμπίδ' ἔγχετο
 Ωλεσε, μαρναμένους μὲν ἄλλων γένε' οἶδ' ἐπὶ πόδαο.
 Τὸς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Εἰς τροίην ἀγαγόν, ἐλάνης γένε' ἠὲ νόμοιο,
 Ενδ' ἦτοι μὲν θανάτου τέλ' οὐκ ἀμφιέκλυψε.
 Τοῖς δὲ δὴχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθ' ὅπασας
 Ζεὺς ἱερνίδ' ἡς κατέγνωσε πατὴρ δ' ἐν πείρατα γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναῖεσσιν ἀκιδ' ἔα θυμόν' ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήσοισι, παρ' ὠκεανὸν Βαθυδίνῳ,

Opera curæ erant luctuosa, ac iniuriæ, neq; ullum cibum
 Edebant, sed adamantæ habebant durioræ animæ:
 Deformes, magna uero uis, et manus inuictæ
 Ex humeris prouenerant super ualidis membris.
 His erant ænea quidem arma, æne eq; domus:
 Aëre uero operabatur, nigrum autem nondum erat ferrum,
 Et hi quidem manibus proprijs domiti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors uero tametsi stupendos existentes
 Cepit atra, splendidum uero liquerunt lumen solis.
 Sed postquam et hoc genus terra operuit,
 Rursum etiam aliud quartum super terram multorum æ-
 lianæ
 Iupiter Saturnius fecit, iustius et melius
 Virorum heroum diuinum genus, qui uocantur
 Semidei, priori generationi per immensam terram.
 Hos quoq; bellumq; malum et pugna grauis,
 Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmeam terram,
 Perdidit pugnantes, propter oues Oedipi:
 Alias uero et in nauibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helenæ gratia pulchricomæ,
 Vbi quidem ipsos mortis quoq; finis adobruit.
 Iis autem seorsim ab hominibus uictum et sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes
 In beatorum insulis, iuxta oceanum profundum,

Felices

Felices heroës. his dulcem fructum

Ter quotannis florentem profert foecunda tellus.

O si neq; iam quinto ego interesssem

(lus.)

Hominũ generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea na-

Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die

Quiescent à labore & miseria, neq; nocte:

Corrupti. graues uero dij dabunt curas.

Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.

Iupiter autem perdet etiam hoc genus uarie loquentium ho-
minum,

Postquam facti circa tempora cani fuerint.

Neq; pater liberis similis, neq; liberi,

Neq; hospes hospiti, neq; amicus amico.

Neq; frater amicus erit, ut antehac.

Statim uero senescentes dehonorabunt parentes,

Incusabunt autem illos molestis alloquentes uerbis,

Impij, neq; deorum oculum ueriti. neq; hi sanè

Senibus parentibus educationis præmia reddent,

Violenti. alter uero alterius ciuitatem diripiet.

Neq; ulla pij gratia erit, neq; iusti,

Neq; boni. magis uero maleficum & iniurium

Virum colent. Iustitia uero in manibus, & pudor

Non erit. Ledet autem malus meliorem uirum,

Verbis obliquis alloquens, periurium uero iurabit.

Liuior autem homines miseros omnes,

Raucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.

Tumq;

ΟΛβιοι ἥρωες. τοῖσι μελινδ' ἔα καρπὸν
 Τεῖς τοῖς ἐπὺς θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρ' ἄρα.
 μακ' ἔπειτ' ὠφελον ἐγὼ πέμπηοισι μετεῖναι.
 Ἀνδράσιμ' ἄλλ' ἢ πρόθε θανείμ, ἢ ἔπειτα γηρύδα.
 Νῦν γὰρ δ' ἢ γηρύθ' ὅδε σιδ' ἥρεον. ὅδ' ἔπειτ' ἡμαρ
 Γαῦσόντο καμάτου καὶ οἰζύνθ', ὅδ' ἔπειτ' ἡνύκτωρ,
 Φθειρόμενοι. χαλεπὰς δὲ θεοὶ δ' ὥσουσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἐμπης καὶ τοῖσι μεμίνετο ἑοδὰς κακοῖσιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ ὅσ' ἄρ' ἡγύος μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὐτ' αὖ γεινόμενοι πολιοκρόταφοι τελέδωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ πάτερ' ὁμοίῳ, ὅδ' ἔπειτ' ἡμῶν,
 Οὐδὲ ξείνθ' ξεινοδύκω, καὶ ἑταῖρθ' ἑταίρῳ.
 Οὐδὲ κασίγνητθ' φίλθ' ἔσεται ὡς τοπάρωσιν.
 Αἶψα δὲ γηράσκοντα ἀτιμήσουσι τοκῆας,
 Μίμψοντα δ' ἄρ' αὖ χαλεποῖς βάλλοντες ἐπέεσσιν,
 Σχέτλιοι. ὅδ' ἔπειτ' ὅπιν εἰδύτ' ὅδ' ἔπειτ' οἱ γε
 Γηράντεσι τοκοῦσιν ἄρ' ὀρεπῆνεια δοῖν.
 Χειροδίκαι. ἔπειτ' ὁ δ' ἐτόρ' ἡ πόλιν ὀζαλαπάξει.
 Οὐδ' ἔπειτ' ὅδε χάρις ἔσεται, ὅτ' ἡ δίκαια,
 Οὐτ' ἀγαθὸν. μάλλον δὲ κακῶν ῥεκτῆρα, καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσίν, καὶ αἰδ' ὡς
 Οὐκ ἔστι. βλάψει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων. ἐπὶ δ' ὅδε ὁμοῖται.
 Ζῆλθ' ὁ δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἄπασιν
 Δυσκέλαδος, κακὸς χαρτος, ὁμαρτῆσαι συγερῶπης.

Καὶ

fameu

τιλθωδιν

non horre

Sopite tutus

Voy / ou a gent

fatale meo

zeta

Καὶ τότε δ' ἠ πῶς ὀλυμπον ἀπ' χθονὸς θυροδ' αἶψα,
 Λόφωϊσιν φαρίεσι καλυψαμένη χόρα καλὸν,
 Αθανάτων μετὰ φύλον ἵτον πτελιπόντ' ἀνθρώπους,
 Αἰδ' ὡς καὶ νέμεις. τὰ δὲ λείψεται ἄλγος λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ὅκ' ἔσεται ἄλκι.
 Νῦν δ' αἶνον βασιλοῦ σ' ὀρέω, φρονέουσι δ' αὐτοῖς.
 Ωδ' ἱερὴ πρὸς αἶψαν ἀκρόνα ποικιλόδ' εἶρον,
 ὕψι μάλ' ὅν νεφέεσι φέρον ὀνύχεσι μεμαρπώς.
 Ἡδ' ἐλὶόν γναμπῶϊσι πεπρωμένη ἀμφ' ὀνύχεσι,
 Μύρρον. τίω δ' ὅγ' ὕδη κρατέως πῶς μῦθον ἔειπε.
 Δαιμονίη, τί λείλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν κρείων.
 Τῇ δ' εἰς ἥ σ' αὖ ἐγὼ πόρ' ἄγω, καὶ ἀοιδὸν ἔδσαν.
 Δείπνον δ' αἶκ' ἐδέλω ποίησομαι, ἢ ἐμεθήσω.
 Αφρων δ' ὅς κ' ἐβέλοι πῶς κρείσσονας ἀντιφείζον,
 Νίκης τε σέρεται, πῶς τ' ἀλχεῖν ἄλγος πάχει.
 Ως ἔφατ' ὠκυπέτης ἱερὴ, τανυσίπτερον ὄρνις.
 Ω περσὶ. σὺ δ' ἄκουε δίκης, μή δ' ὕβρις ὀφείλει.
 ὕβρις γάρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ, ὅδ' ἐμὴν ἐοδὸς
 Ρηϊδίως φερέμεν δυνάταται, βαρύνει δ' ἐθ' ὑπ' αὐτῇ,
 Ἐγκύρσας ἄτησιν. ὅδ' ὅς δ' ἐτόρυντο πρὸς ἑλθεῖν
 Κρείσσων δὲ τὰ δίκαια. δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴχει,
 Ἐς τέλος ὀζυελθόσα. παθὼν δέ τε νήπιος ἐγνώ.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρνις ἅμα σκολιῇσι δίκησιν.
 Τῆς δὲ δίκης ῥόθος, ἐλκομένης ἢ κ' αὖθροον ἄγῃσι
 Δωροφάγοι. σκολιαῖς δὲ δίκαις κείνωνσι θέμιστας.

Tumq; ætænum ad cœlum à terra spaciola,
 Candidis uestibus tectæ corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abterunt, relictis hominibus,
 Pudor ~~et~~ Nemesis. relinquentur autem dolores graues,
 Mortalibus hominibus. mali uero non erit remedium.

Sed nunc fabulam regibus dicam, tametsi ipsi sapiant, *Accipiter v. g.
 iustitiam a potestate*
 Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
 Altè in nubibus ferens, unguibus correptam,
 Illa uero miserè curuis confixa unguibus,
 Lugebat. cum autem imperioso ille sermone allocutus est:
 Infelix, quid strepis? habet certè te multo fortior:
 Hac uadis, quâ te duco, etiam cantatricem existentem.
 Coenam uero, si quidem libet, faciam: siue dimittam.
 Imprudens uero, quicumq; uelit cum potentioribus contende-

dere,
 Victoriâq; priuatur, adq; pudorem dolores patitur.
 Sic ait uelox accipiter, latis alis prædita auis.

O Persa. tu uero audi iustitiam, neq; iniuriam fove.
 Iniuria enim perniciofa est misero homini, neq; bonus quidē
 Facile ferre potest, grauaturq; ab ipsa,
 Illapsus damnis. Via uero altera perueniendi
 Melior ad iusta. Iustitia autem super iniuriam ualet,
 Ad finem progressa: passus uero etiam stultus sapuit.
 Cito enim abit iusiurandum unâ cum prauis iudicijs.
 Iustitiæ uero impetus, tractæ quocunq; homines duxerint
 Doniuori, prauis autem iudicijs iudicant leges.

Hæc uero sequitur flens urbemq; et mores popularum,
 Aërem induta, malum hominibus adferens,
 Quiq; ipsam expellunt, neq; rectam distribuerunt.
 At qui iura tam hospitibus quàm popularibus dant
 Recta, neq; à iusto quicquam exorbitant,
 His uiget urbs, populiq; florent in ipsa,
 Pax uero per terram alma: neq; unquam ipsis
 Molestum bellum destinat Latecernens Iupiter.
 Nec unquam iustos inter homines fames uersatur,
 Neq; noxa: in conuiujs uero partis opibus fruuntur.
 His fert quidem terra multum uictum: in montibus uero
 quercus

Summa quidem fert glandes, media uero apes.
 Lanigerae autem oues uelleribus enustae sunt.
 Pariunt uero mulieres similes parentibus liberos.
 Florent autem bonis perpetuò, neq; nauibus
 Nauigabunt. fructum uero profert fecundus ager.
 Sed quibus iniuriaq; mala cura est, prauaq; opera,
 Is poenam Saturnius destinat Latitans Iupiter:
 Sepeq; uniuerſa ciuitas malum ob uirum punitur,
 Qui peccat, et iniqua machinatur.
 Illis autem coelitus magnum adduxit malum Saturnius,
 Famem simul et pestem. intereunt uero populi,
 Neq; mulieres pariunt, decreſcuntq; familie,
 Iouis olympij consilio. interdum uero rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut numerum,

Ἡ δ' ἐπεὶ τοὺς ἐλαίους πόλιν τε καὶ ἤθεα λαῶν, >>
 Ἡέρα εἰσαμύων, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα. >>
 Οἳ τέ μιν ὀξελάουσι, καὶ ἔκ' ἰβείαν γένειαν. >>
 Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ γινώσκουσιν διδοῦσι >>
 ἰθείας, καὶ μὴ τι πῦρεκβαίνουσι δικάειν, >>
 Τοῖσι τέθνηκε πόλις, λαοὶ δ' ἀνθρώποις γὰρ αὐτῇ, >>
 Εἰρηνὴ δ' ἀνὰ γλῶσσαν κούροισι φέρει, ὅδ' ἐποτρύνει αὐτοῖς >>
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται θυρόποπα Ζεὺς. >>
 Οὐδ' ἐποτρύνει ἰδυδίκαισι μέγ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπὸν εἶ, >>
 Οὐδ' ἄτη, θαλίης δὲ μεμνηνὸς ὄργα νέμανται. >>
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον. ἔρρει δὲ δρυὶς >>
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρει βαλάνους, μέσση δὲ μελίσας. >>
 Εἰροπύοντι δ' οἶδον πολλοῖς καταβεβέθασιν. >>
 Τίκτουσι δὲ γυναικὸν εἰκότα τέκνα γονοῦσιν. >>
 Θάλασσαν δ' ἀγαθοῖσι δαμπτέρης, ὅδ' ὑπὸ νηῶν >>
 Νείσοσνται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρον ἄφρα. >>
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνηκε κακῇ, καὶ χέτλια ὄργα, >>
 Τοῖς δὲ δίκῃ κρονίδης τεκμαίρεται θυρόποπα Ζεὺς. >>
 Πολλὰ κε ὅτ' ἐξυμπάσσει πόλις κακοῦ ἀνδρός ἐπαυρεῖ, >>
 ὅς τις ἀλιτράνει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται. >>
 Τοῖσι δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα κρονίων, >>
 Λιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμὸν. ἀρφθινύουσιν δὲ λαοί. >>
 Οὐδὲ γυναικὸν τίκτουσιν, μινύουσιν δὲ οἶκον, >>
 Ζῶντες φραδ' μοσσύουσι ὀλυμπίῃ. ἄλλοτε δ' αὖτε >>
 Ἡ γὰρ γε στρατὸν θυρώσιν ἀπώλειον, ἢ ὅγε τέχνη, >>

Η γέας ὅν πόντῳ κρονίδης ἐκρίννυται αὐτῶν,
 Ω βασιλεῖς. ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τίωδε δίκῳ. ἐγγὺς γάρ ὃν ἀνθρώποισι μὲν ἔοντο
 Ἀθάνατοι λούουσιν, ὅσοι σκολιῶσι δίκῃσι
 Ἀλλήλους τρέβουσι, θεῶν ὅπιν δὲ ἀλέγοντο.
 Τρεῖς γὰρ μύθοι εἰσὶν ὑπὲρ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 Ἀθάνατοι ζῶντες, φύλακόν θνητῶν ἀνθρώπων,
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια δόξα,
 Ἡέρα ἱεσάμενοι, πάντε φοιτῶντων ἐπ' αἴαν.
 Ἡ δ' ἐπεὶ πρῶτον ὅστι δίκη δῖος ἐκγεγαῖα,
 Κυδ' ἢ τ' ἀεδίκητε θεοῖς, οἳ ὅλυμπον ἔχουσιν.
 Καί ῥ' ὅπότ' ἂν τίς μιν βλάβῃ σκολιῶς ὀνοτάζωρ,
 Αὐτίκα παρ δῖι πατρὶ καθεζομένη κρονίωνι
 Ἐκρύπτ', ἀνθρώπων ἄσκητον νόον, ὅφρ' ἀκρίσῃ
 Δῆμον ἀτασθαλίας βασιλῆων. οἳ λυγρὰ νοδύντες,
 Ἀλλ' ἐπεκλίνουσι δίκας σκολιῶς ἐνέποντο.
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆων, ἰθύνετε μύθους,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δικοῦν ὑπὲρ παχυλάθεσσι.
 Οἳ αὐτῷ κακὰ τδύχει ἀνὴρ, ἄλλω κακὰ τδύχων.
 Ἡ δὲ κακὴ βελὴ τρεῖς βελδύσασα τι κακίστη.
 Πάντα ἰδὼν δῖος ὀφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας,
 Καὶ νῦν τά δ' ἄλκ' ἐδέλυσ' ὑπὲρ πτοῦ, ὅδ' ἐξέλεσθε,
 Οἷον δ' ἢ καὶ τίωδε δίκῳ πόλις ὅντος ἔργει.
 Νῦν δ' ἐγὼ μὲν τ' αὐτὸς ὃν ἀνθρώποισι δίκαιον
 Εἶλω, μὴ τ' ἐμὸς ὕψος. ὑπὲρ κακῶν, ἀνδρῶν δίκαιον
 Εὐμελῆσαι,

Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges: uos autem considerate etiam ipsi
Iustitiam hanc. propè enim inter homines uersantes
Dij uident, quotquot prauis iudicijs
Se mutuo atterunt, decorum animaduersionem nō curantes.
Innumeri autem sunt in terra multorum alumna

Dij Iouis, custodes mortalium hominum,
Qui sanè et iudicia obseruant, et praua opera,
Aërem induti, passim oberrantes per terram.

Virgo autem est Iustitia, Ioue prognata,
Claraq; et ueneranda dijs, qui coelum habitant.
Et certè cum quis ipsam læserit obliquè iniurians,
Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
Conqueritur, hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui praua cogitantes
Aliò deflectunt iudicia, obliquè pronunciantes.
Hec obseruantes ô reges, corrigite sententias,
Corrupti: obliquorum uero iudiciorum prorsus obliuiscamini.

Sibi ipsi mala fabricatur uir, alij mala fabricans.

Malum uero consilium consulenti pessimum.

Omnia uidens Iouis oculus, omniaq; intelligens,
Et hæc certe (siquidem uult) inspicit: neq; ipsam latet,
Qualenam hoc quoq; iudicium ciuitas intus exerceat.

Ego porrò nec ipse nunc inter homines iustus

Esse uelim, neq; meus filius: quando malum est, iustum

b 3

Esse:

Iustitia
Ioue prog
nata.

A iudicio
d. u. m.

Iouis oculi omni

d. m.

Esse: si quidem plus iuris iniustior habebit.

Sed his nondum finem arbitror impositurum Iouem futurum
ne gaudentem,

O Persa. Ceterum tu hæc animo tuo repone, (prorsus.
Et iustitiæ quidem animū adijce, uolentia uero obliuiscere
Namq; hanc hominibus legem disposuit Saturnius,
Piscibus quidem et feris et auibus uolucris,
Se mutuo ut deuorent, quandoquidem iustitia carent.
Hominibus autem dedit iustitiam, quæ multo optima
Est. Si quis enim uelit iusta in publico dicere,
Cognoscens, ei quidem opes largitur Latetans Iupiter,
Qui uero testimonijs uolens periurium iurando
Mentietur, in ius delinquens, immedicabiliter læsus est,
Eius uero obscurior posteritas postea relicta est.
Viri autem iusti generatio posteris præstantior.

Ceterum tibi ego bona sciens dico, stultissime Persa.

Malitiam quidem cumulatim etiam capere

Facile est: breuis quippe uia est, adeoq; proxima.

Ante uirtutem uero sudorem dii posuerunt

Immortales, longa uero atq; ardua uia est ad ipsam,

Primumq; aspera. ubi uero ad summum uentum fuerit,

Facilis deinceps est, quantumuis difficilis fuerit.

Ille quidem optimus est, qui sibi ipse per omnia sapit,

Cogitans quæcumq; dein et postremo sint meliora.

Rursus et ille bonus est, qui bene monenti parucri.

Qui uero nec sibi sapit, neq; alium audiens

Animus

Εκμύσσει, εἰ μείζων δίκῃ ἀδικώτερόν ἐστι.

Ἀλλὰ τὰ γ' ὕπνω ἑολπαταί τελευτῇ διατόρ πικεραυνοῦ,
Ὡ πέρσῃ. σὺ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλω σῆσιμ,
καὶ νῦν δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ἐπιλήθεο πάντων.
Τόμδε γάρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε ἱερωνίωμ,
Ἰχθύσι μὲν καὶ θηροῖς καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
ἑοδαίμ ἀλλήλους. ὡτ' ὅ δίκη ὅδ' ἐπ' αὐτοῖς.

Ἀνθρώποισι δ' ἐδ' ὥκε δίκῃ, ἣ πολλὸν ἀφίση
γίνεται. εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαια ἀγορεύειν,
Γινώσκων, ὅτ' μὲν τ' ὄλβον διδοὶ θυρύνοντα ζεύς.

Ὃς δ' ἐκε μαρτυρίῃσι ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσας,
Ψεύσεται, ὅν δὲ δίκῃ βλάβας, νήκετον ἀάδῃ.

Τὸ δ' ἐτ' ἀμαυροτόρῃ γῆνὴ μετόπιθε λείλειπαι.

Ἀνδρὸς δ' ὀύορκον γῆνὴ μετόπιθεν ἀμείνων.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἐδ' ἄλ' νοέωμ ὀρέω μέγα νήπιε πέρσῃ.

Τὴν μὲν τοι κακότητα καὶ ἱλαδ' ὀν ὅδ' ἐλεῖται,

Ρηϊδίως. ὀλίγη μὲν ὀδ' ὅς, μάλα δ' ἐγγύθι νάει.

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ περ πάροιθεν ἔθηκαν,

Ἀθάνατοι, μακρὸς δὲ καὶ ὀρθιότ' αἶματόν ἐπ' αὐτῷ,

καὶ τραχὺς τοπρῶτον. ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκηται,

Ρηϊδίῃ δ' ἥπειτα πέλει, χαλεπήν πορ' ἔσσα.

Οὗτόν μὲν πάντα νοήσει, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσει,

Φρασσαμέντος, τὰ κ' ἥπειτα ὅτ' ὀν τέλος ἦσιμ ἀμείνω.

ἑοδὸς δ' αὖ κακείν' ὅς, ὅς εὔ εἰπόντι πίθηται.

Ὃς δ' ἐκε μὲν αὐτῷ νοέη, μὲντ' ἄλλ' ἀκούωμ

Εν θυμῷ βάλλεται, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήϊθ' ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰγὴν ἐφειτμῆς,
 Εργάζου πέρσῃ δ' ἴον γῆνθ', ὅφρα σε λιμός
 Εχθαίρῃ, Φίλῃ δ' ἐσ' εὐσεφάνθ' Δημήτηρ
 Αἰδοίῃ, βίοντ' δὲ τελευτὴν πῖμπλησι καλῶ.

Λιμός γάρ τοι πάμπαν ἀδργῶν σύμφορθ' ἀνδρῶν.
 Τῶνδε θεοὶ νημεσῶσι καὶ ἀνέροιν, ὅσκειν ἀδργός
 Ζῶν, κηφυνέουσι κηθέρους ἵκελθ' ὀρμῶν,
 Οἵτε μελισσῶν κάματον τρύχουσι καὶ ἀεργοί,
 Εἰδοντόν, σοὶ δ' ὄργα Φίλ' ἔσω μέτρια κρομῶν,
 Ως κέ τοι ἁγραίῃ βίοντον πλήθωσι καλῶ.
 Εξ ὄργων δ' ἀνδρῶν πολὺ μῆλοϊτ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ὄργαζόμενθ' πολὺ Φίλτορθ' ἀθανάτοισιν
 Εἴσεται, ἡδὲ βροτοῖς, μάλα γὰρ ἐν γέδοισιν ἀεργούς.
 Εργὸν δ' ὁδὸν ὄνειδ'θ', ἀεργίῃ δ' ἐτ' ὄνειδ'θ'.
 Εἰ δ' ἐκὼν ὄργαζῃ, τάχα σε ζήλώσει καὶ ἀεργός,
 Γλαυτόντα. πλῆστα δ' ἀρετῇ καὶ λυδ'θ' ὀπιδεῖ.
 Δαίμονι δ' οἶθ' ἐπιδά. τὸ δ' ὄργαζεσθαι ἄμεινον,
 Εἴ κεν ἀπ' ἀλλοτρίων λιτεάνων ἀεσσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ὄργον τρέψας, μελετᾷς βίον, ὥς σε κελεύω.
 Αἰδ' ὡς δ' ἐκ ἀγαθῇ λεχημῶν ἀνδρῶν κομίζει.
 Αἰδ' ὡς, ἢ τ' ἀνδρῶν μέγα σίνετα, ἡδ' ὀνίνησι.
 Αἰδ' ὡς τοὶ πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ.
 Χρήματ' αὖτ' ἄρ' πακτῆ, θεόσδοτα, πολλὸν ἀμείνω.
 Εἰ γὰρ τις καὶ χερσὶ βίβ' μέγαν ὄλβον ἔλκται,

ἢ ὅ γ'

Animum adiicit, rursus hic inutilis uir est.
 Verum tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, ô Persa diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amat autem pulchre coronata Ceres,
 Veneranda, uictuq; tuum impleat horreum.
 Fames namq; perpetuò ignauo comes est utro.
 Atq; eundem & dij oderunt, & homines, quicunq; ociosus
 Viuat, fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absument ociosi,
 Vorantes. tibi uero opera mediocria obire gratum esto,
 Ut tibi tempestiuo uictu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem uiri euadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quàm hominibus, ualde enim oderunt ociosos.
 Labor uero nullum dedecus, sed ignauia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te emulabitur & ociosus,
 Ditescentem: diuitias uero & uirtus & gloria comi-
 tatur:

Deo autem similis fueris. Laborare quidem melius,
 Siquidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus conuertens, uictus curam habeas, ut te iubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem uirum tenet.
 Pudor, qui uiros ualde & ledit & iuuat.
 Pudor quidem ad paupertatem, audacia uero ad diuitias.
 Opes uero non raptæ, diuinitus datæ, multo meliores.
 Si quis enim & manibus per uim magnas opes traxerit,

FAMES

LABOR

Aut lingua spoliavit (qualia multa

Fiunt, quamprimum lucri amor mentem deceperit

Hominum, pudorem vero impudentia expulerit)

Facile et illum obscurant dii, minuuntur vero familie

Viro illi, exiguum vero ad tempus diuitie adsunt.

Par est delictum, si quis et supplicem et hospitem malo afficiat.

Quiq; fratris sui cubilia ascenderit,

Secreti lecti uxoris importuna patrans:

Quiq; malo cuiuspiam consilio deceperit orphanos liberos,

Quiq; parentem senem misero in senectae lumine

Probris affecerit, graubus incessens uerbis:

Huic certe Iupiter ipse irascitur, ad extremum vero

Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.

Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum:

Pro uirili autem sacra facito immortalibus dijs,

Castè et purè, splendidaq; crura adurito.

Interdum certè libaminibus atq; hostijs placa,

Et quando cubitum ieris, et quando lux sacra uenerit,

Vt beneuolum erga te cor atq; animum habeant,

Vt aliorum emas sortem, non tuam alius.

Amicum ad conuiuium uocato, inimicum uero finito.

Eum uero potissimum uocato, quicumq; te propè habitat.

Si enim tibi et negotium aliquod domesticum accidat,

Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.

Noxa tam magna est malus uicinus, quantum bonus commodum.

Sorti-

Ἡ δ' ὅγ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσσετο (οἶατε πολλά
 γίνεται, εὐτ' αὖ δ' ἡ κίρσος νόου ὀζαπατήσῃ,
 Ἀνθρώπων, αἰδ' αὖ δ' ἐπ' ἀναιδέϊ κατὰ πᾶζ,)
 Ρεῖα τέ μιν μαυρᾶσι θεοί, μινύθεσι δὲ οἴκοι
 Ἀνέροι τῶρ, παῦρον δ' ἐπ' ὑπὲρ χρόνον ὀλβῶ ὀπκῶσιν.
Ἰαυμ δ' ὅς δ' ἰκέτλη, ὅς τε ξείνον κακὸν ὄρξει.
 Ὅς τε κασιγνήτιο ἐὼ ἀνὰ δ' ἐμνία βάλιναι,
 Κρυπταδὴς δυνῆς ἀλόχου πῖρα καίεια ῥέζων,
 Ὅς τε τοῦ ἀφραδὴς ἀλειτουργεῖται ὀρφανὰ τέκνα,
 Ὅς τε γονῆα γέροντα κακῶ ὑδὶ γήραθ' ὀδ' ὦ
 Νεικῆν, χαλεποῖσι κατὰ πτόμελ' ἐπέεσιν,
 Τῶ δ' ἡρι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεται, ὅν δ' ἐπελδοτῶ
 Ἐργῶν αὐτ' ἀδίκων χαλεπῶ ἐπέθηκεν ἀμοιβῶ.
 Ἀλλὰ σὺ τῇ μὲν πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,
 Καδ' δυνάμει δ' ἐρδ' εἰς ἰδρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ κατὰ φῶς, ὑδὶ δ' ἄγλαα μινεῖα καίειν.
 Ἀλλοτε δ' ἡ σπονδ' ἦσι θυέεσι τε ἰλάσκεισθαι,
 Ἡ μὲν ὅτ' ἐυνάζῃ, καὶ ὅταν φάθ' ἱερὸν ἔλθῃ,
 Ωσκειται ἰλασθὲν κραδίην καὶ θυμὸν ἔχουσιν,
 Ὅφρ' ἄλλων ὦν ἡ κληῖον, μὴ τὸν πτόν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ὑδὶ δ' αὖτα καλεῖν, τ' δ' ἐχθρὸν ἑᾶσαι.
 Τὸν δὲ μάλιτα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίῃ.
 Εἰ γὰρ τρι καὶ χθῆμα ἐγγύθιον ἄλλο γήνηται,
 Γέροντος ἄζωστοι ἐκίον, ζώσαντο δὲ πηνοί.
 Γῆμα κακὸς γέτωρ, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ.

Εμμερε

Victim

Ἐμμορε τοι τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτον' ἰδίου.
 Οὐδ' αὖ βῆς ἀπόλοιτ' εἰ μὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι πρὸς γείτον', εὖ δ' ἀρδουῖναι,
 αὐτῷ τρεῖς μέτρων, καὶ λώϊον ἄκε διῶναι,
 ὡς αὖ χρεῖζωρ καὶ ὅτ' ὕστερον ἀρκίον εὖρης.
 Μὴ κακὰ λέρδ' αἰνεῖν, κακὰ λέρδεα ἴσ' ἄττησι.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τρεῖς πρῶσιόν τι προσεῖναι.
 Καὶ δόμῳ ὅσῃ δ' αἶ, καὶ μὴ δόμῳ ὅσῃ μὴ δ' αἶ.
 Δώτε μὲν τις ἔδωκεν, ἀδ' ὅτ' ἔστι δ' ἄ τις ἔδωκεν.
 Δὲς ἀγαθὴ, ἀρπαξ δὲ κακὴ, θανάτιο δότεια.
 Ὅς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἐθέλωρ, ὅγε λαὸν μέγα δ' ὦσ',
 χαίρει τρεῖς δ' ὦσ', καὶ τὸρπεται ὅμ' ἢ τὴ θυμῷ.
 Ὅς δ' ἔκ' κεν αὐτὸς ἐλκτοῖ ἀναιδ' εἰσὶ πύθισας,
 καὶ τε σμικρὸν ἐὼν, τότε ἐπάχυνσε φίλον ἦτορ.
 Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ὦν σμικρὸν καταθεῖο,
 καὶ θαμὰ τῷδ' ἐρδεις, τάχα κεν μέγα εἴ το γήροιο.
 Ὅς δ' ἐπ' ἔοντι φέρει, ὅδ' ἀλύξεται ἀβοπτα λιμόν.
 Οὐδὲ τό γ' εἰς οἶκῳ κατακείμενον ἀνέρα κήδει.
 οἶκοι βέλτορον εἶν, ἐπεὶ βλαβερόν το θυρήν.
 Ἐδλὸν μὲν πρῶτοντ' ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 χρεῖζειν ἀπέοντ', ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 ἀρχομένη δὲ πίθῃ καὶ λήγοντ' ἡρέσασθαι.
 μεσοῦσι φείδεσθαι, δ' εἰνὴ δ' ἐνὶ πυθμῶνι φείδ' ὦ.
 μιᾶς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημνέσθαι ἀρκέσθαι ἔσω.
 καὶ τε κασιγνήτῳ γέλασας ὑπὸ μαρτύρῃ δέσθαι.

Sortitus est præmium, quicumq; sortitus est uicinum bonum:

Neq; sanè bos interierit, nisi uicinus malus sit.

Recta quidè mensura à uicino mutuū accipe, rectaq; redde,

Eadem mensura: et amplius, si quidem possis:

Vt indigens, et in posterum promptum inuenias.

Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.

Amantem te ama, et iuuantem te iuuua.

Et da ei qui dederit, neq; da qui non dederit.

Datori namq; est qui dat, non danti uero nemo dat.

Donatio bona, rapina uero mala atq; letifera.

Quisquis etenim liberalis uir est, etsi multum dederit

Gaudet donando, et delectatur suo in animo.

Qui uero ipse rapuerit, impudentia fretus,

Quamuis id sit exiguum, tamen uexat eius animum.

Siquidem enim et paruum paruo addideris,

Et frequenter istuc feceris, mox quidè magnū et hoc tuaserit.

Qui uero partis adiicit, is uitabit atram famem.

Neq; uero quod domi repositum est, uirum lædit.

Domus melius esse, quoniam noxium quod foris est.

Bonum quidem de presenti capere, noxa uero animo

Egere absentibus: id quod te cogitare iubeo.

Incipiente uero dolio, et desinente saturato te,

Medio parce. molesta enim in fundo parsimonia.

Mercēs autem uiro amico constituta sufficiens esto.

Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:

Credulitas

Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt homines.

Ne uero mulier te animo nates succincta decipiat,

Blanda garriens, tuum inquirens tugurium.

Qui namq; mulieri confidit, confidit is quidem furibus.

Vnicus uero filius seruarit paternam domum,

Pascendo. ita enim opulentia crescet in ædibus.

Senex autem moriari, alium filium relinquens.

Facile uero et pluribus præbuerit Iupiter ingentes opes:

Maiores autem plurium cura, maior quoq; accessio.

Tibi uero si opes animus appetit intra sese,

Sic facito, operamq; opera subinde addito.

LIBER II.

*Leiadibus Atlante natæ exorientibus,
Incipe messem, arationem uero occidentibus.*

*Hæ quidem noctesq; et dies quadraginta
Latent, rursus uero circūuoluentis se anni*

Apparent, primum ut acuitur ferrum.

Hæc utiq; aruorum est regula, quiq; mare

Propè habitant, quiq; ualles flexuosas

Mari fluctuante procul pinguem regionem

Habitant. Nudus serito, nudusq; arato,

Nudus quoq; merito: si quidem tempestiua omnia uoles

Opere

Γίγεις δ' ἔρ' αὖ ὁμῶς καὶ ἀπιστία ὄλισσαν ἄνδρας.
 Μηδὲ γυνή σε νόον πυγασόληθ' ὄξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλλασσα, τὴν δὲ φῶσα καλὴν.
 Ος δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὅγε Φιλότητος.
 Μυνογῆνης δὲ παῖς σῶζοι πατρώϊον οἶκον,
 Φερβέμεν. ὥς γὰρ πλῶτ' ἀέξετο ὦν μεγαρόισι,
 Γυραῖος δὲ θάνοισι ἑτόρομ παῖσι' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δ' ἐκὼν πλείονεσι πόροι Ζεὺς ἄσπερον ὄλβον,
 Εὐλείωμ μὲν πλείονων μελέτη, μείζων δ' ὑδὴ θύκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλῶτου θυμὸς ἐέλδετο ὦν φρεσὶν ἦσι,
 Ωδ' ἔρ' αὖ. ὄργον δ' ἐπ' ὄργῳ ὄργαζέσθαι.

ΒΙΒΛΙΟΝ Β.

Πηϊάδων ἐτλαγῆντων ὑδὴ τελλομε-
 νάων
 Αρχεὸν δ' ἀμνησθῆναι, ἀρότιον δὲ διυσομε-
 νάων,

Αἱ δ' ἡ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας πρὸς ἀκρόντα
 Κεκρύφαται, αὐτὴ δὲ πρὸς πλομίνης ἑνὶ αὐτῷ
 φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρᾶς ἀπομύοιο σὺ δ' ἦρξ.
 Οὐτ' αὖ τοι πεδῖον πέλεται νόμος, οἷτε θαλάσσης.
 Εὐχὴ ναιετάσῃ, οἷ τ' ἄγκυρα βροσθήσεται
 Πόντον κυμαίνοντ' ἀπὸ πρὸς πόντον χῶρον
 Νάισσι. γυμνὸν ἀπείρειν, γυμνὸν δὲ βοῶτῃν,
 Γυμνὸν δ' ἀμᾶρται. εἰ χ' ὅρα πάντ' ἐθέλῃσθαι.

Εργα

Ἔργα ἰομίζεσθαι δ' ἡμῖν τόρῳ, ὥς τοι ἔκαστε
 Ωρεῖ ἀέξῃται, μήπως τὰ μετὰ ξὺν χατίζω
 Γτώσῃς ἀλλοτρίους οἶκους, καὶ μὴδ' ἔνι ἀνύσῃς.
 Ως καὶ νῦν ἐπ' ἐμὸν ἦλθες, ἐγὼ δ' ἐπεὶ ἔκ ὑπὸ δ' ὥσω,
 Οὐδ' ὑδιμετρήσω. δρῶ γὰρ δὴ νῆπιε πέρσῃ
 Ἔργα, τὰ τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο.
 Μὴ ποτε σὺ πάϊδεςσι γυναικί τε θυμὸν ἀχδύων,
 Ζητούνης βίοντορ ἤϊ γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιν.
 Δίς μ' γὰρ εἰς τρίς τάχα τεύξεαι. ὣς δ' ἐπὶ λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν εἰς πρῆξις, σὺ δ' ἐτάσῃς πολλὰ ἀγορεύ-
 Αἰχμῆος δ' ἔσται ἐπέωμ νομός, ἀλλὰ σ' ἄνωγα (σεῖς.
 Φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιν, λιμῶν τ' ἀλεωρίων.
 Οἶκον μὲν πρῶτισα, γυναικί τε, βουῶντ' ἀφροτῆρα,
 Κτητῶν δ' ἡ γαμετῶν, ἥ τις καὶ βοσὶν ἐποιτο,
 Χρήματα δ' εἰς οἶκον πάντ' ἀρμύνα ποιήσασθαι.
 Μὴ σὺ μὲν αἰτῆς ἄλλον, ὅς δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τιτᾶ,
 Ἡ δ' ὥρῃ παραμείβηται, μινύθῃ δὲ τοι δρῶν.
 Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὔριον, ἐς τ' ἡννηΐων.
 { Οὐ γὰρ ἐτῶσοι ἐργὸς ἀνὴρ πῖμπλησι καλλιῶν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μελέτη δὲ τοι δρῶν ὀφέλλει.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄταῖσι παλαίει.
 Ἡμῶς δὲ λήγει μὲν ὁ δῆξέ τοι ἡελίοιο,
 Κάνματ' ἰδὲ ἀλὶ μὲν μετὰ πωρινὸν ὀμβρῆσαντ'
 Ζῶός ἐστι δ' ἐνέθ' ὅς, μετὰ δὲ τρέπεται βρόττος χροῶς,
 Γαλλὸν ἐλαφρότορ. δὲ γὰρ τότε σείειτο ἄσπερ
Βαῖον

Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestiua crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilq; efficias.
 Sicut & nunc ad me uenisti. ego uero tibi nō amplius dabo,
 Neq; amplius mutuo tradam. Labora stolide Persa,
 Opera, quæ hominibus dii destinariunt,
 Ne quando cum liberis, uxoreq; animo dolens
 Queras uictum per uicinos, hi uero negligant.
 Bis enim & ter forsitan consequeris. si uero amplius mo-
 lestes,
 Rem quidem non facies, tu uero inania multa dices.
 Inutilis autem erit uerborum lex: Sed te iubeo
 Cogitare debitiq; solutionem, famisq; euitationem.
 Domum quidem primum, uxoremq; bouemq; aratorem,
 Famulam non nuptam, quæ & boues sequatur,
 Utensilia uero domi omnia apta facito:
 Ne tu quidem petas ab alio, illeq; recuset, tu uero careas,
 Tempus autem prætereat, minuaturq; tibi opus.
 Ne uero differas inq; crastinum, inq; perendinum.
 Non enim laboris fugitans uir implet horreum,
 Neq; procrastinator. Cura uero tibi opus auget.
 Semper autem dilator operum uir cum damnis luctatur.
 Quum itaq; iam desinit robur acuti solis
 A calore humido per autumnum pluyente
 Ioue præpotente, mutatur humanum corpus
 Multo lenius. nam tunc canicula stella

Paulisper

Paulisper supra caput fatis obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur,
 Quando incorrupta est caesa ferro
 Sylua, folia autem humi fundit, ab ramisq; cessat:
 Tunc sanè ligna secato, memor tempestiui operis.
 Mortariū quidem tripedale seca, pistillū uero tricubitalem,
 Axemq; septempedalem: ualde enim certe conueniens sie.
 Si uero octopedalem, et malleum inde secueris,
 Trium palmorū uero curuaturam secato decem palmarum
 curui. (neris)
 Multa praeterea curua ligna. ferto autem dentale cum iunc-
 Domum, siue in monte quærens, siue in agro,
 Uignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Atticae Cereris famulus temoni inficens,
 Clauis adiunctum stiuæ adaptauerit.
 Bina uero disponito aratra, laborans domi:
 Dentatum et compactum, quoniam multo optimum sic.
 Siquidem alterum fregeris, alterum bobus iniicias.
 E' lauro autem, uel ulmo, firmissimæ stiuæ sunt: (fies)
 E' quercu temonem, ex ilice dentale, boues uero duos nouem
 Masculos cōparato (horum enim robur non imbecillū est)
 Adolescentiæ mensuram habentes: hi ad laborandū optimi.
 Non utiq; hi contendentes in sulco, laborando aratrum
 Fregerint, opus uero imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,
 Panem coenans quadrisidum octo morsum,

Βαῖον ὑπὲρ λεφαλῆς λειτριφέων ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δ' ἐτε νυκτὸς ἐπαυρεῖ,
 ἡμῶ ἀδ' ἡκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδ' ἡρῶ
 ὕλη, φύλλα δ' ὄραζε χέει, πφόρβοιό τε λήγει,
 τῆμῶ ἄρ' ὕλο τομῆν μνημυδύῳ ὦριον ὄργον,
 ὀλμον ῥ' ἢ τριπόδ' ἰω τάμνει, ὕπδρον δὲ ῥίπκην,
 ἄξονα δ' ἐπ' ἡαπόδ' ἰω. μάλα γὰρ νύ τοι ἀρμυρὸς ὄτω.
 εἰ δ' ἐκ γν' ὀκταπόδ' ἰω, ἄρ' καὶ σφύρασι κε τάμοιο.
 τεισαγίδαμον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδ' ὥρῳ ἀμάξῃ.
 πόλλ' ὡδὶ καμπύλα ἱάλα. φέρεται γ' ὕλῳ, ὅτ' αὖ εὖ
 εἰς οἶκον, κατ' ὄρος διζήμενος, ἢ κατ' ἀρῶραν, (ρεῖς,
 περίνινον. ὅς γάρ βροσίῳ ἀρούῳ ὀχυρώτατός ὄσιν,
 εὖτ' αὖ ἀθλωαῖς δ' ἡμῶ ἐν ἑλύματι πῆξας,
 τόμοφοισιν πελάσας πρῶτα κρήρεται ἰσοβοῆι.
 δοῖα δὲ δέδοται ἀρότρα πονησάμεν ἡτ' οἶκον,
 αὐτόγυον καὶ πονκτὸν. ἐπεὶ πολὺ λώϊον ὄτω, ΠΥΧΤΟΝ
 εἶχ' ἐτόρον γ' ἄξαις, ἐτόρον γ' ὡδὶ βροσί βάλαιο.
 δάφνης δ' ἢ πῆλεις ἀκνίωτα τοι ἰσοβοῆδ'·
 ἀρυσὸς ἑλύμα, πρίνθ' ὕλην. βόε δ' ἐνναετήρῳ
 ἀρσενε βεκτῆσαι. τῇ γὰρ διένῳ δ' ἀλαπαδινόν.
 ἡβης μέτρον ἔχοντε, τὰ ὄργαζεσθαι ἀείτω.
 οὐκ αὖ τω γ' εἰσαντὸν ἐν αὔλακι καμυλῇ ἀρότρον
 ἀφειαν, πόλλ' ὄργον ἐτάσιον αἰθεὶ λίποιον.
 τοῖς δ' ἅμα τιοσάρακοντα τῆς αἰζηνὸς ἐποίητο,
 ἀργυρὸν δ' ἀπνήσας τετραάκρυφον ὀκταβλῶμον,

Γυίς πρ
α.

Ος κ' ὄργου μελετῶν ἰθείαν αὔλακ' ἐλαύνει,
 Μικεῖτι παπῆαίνων μεδ' ὀμήλικας, ἀλλ' ὑπὶ ὄργου
 Ουμὸν ἔχωρ. τῷ δ' ὅτι νεώτερόν ἄλλο ἀμεινωγ,
 Σπέρματα δ' ἀσκαδαί, καὶ ὑπὸ σπορίῃ ἀλίσσεται.
 Κρετότερόν γάρ ἀνὴρ μεδ' ὀμήλικας ἐπιοίηται.
 Φράζεσθαι δ' εὖτ' αὖ φωνῶν γεραίρε ἐπακούσας,
 Ὑψόθεν ἐκ νεφέων ἑνιάυσια λεκλεγγύης,
 Ἦτ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖμαρος ὄρεω
 Διφνύει ὀμβρῶν, κραδίην δ' ἔδ' ἀκ' ἀνδρός ἀβύσσου,
 Δι' τότε χορτάζειν ἑλικας βόας ἑνδορ ἔοντας.
 Ρηίδου γάρ ἔπος εἶπ' ἐμ, βόε δ' ὅς καὶ ἄμαξαν.
 Ρηίδου δ' ἀπανλώσεται. πάρα δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς, πῆξαται ἄμαξαν.
 Νέπιος δ' ἐπὶ τὸ γ' οἶσ' ἔκατ' δ' ἐπὶ τε δούρατ' ἀμάξης.
 Τῶν πρόδ' ἐν μελέτῳ ἐχέμεν, οἰκνῆια δέσσει.
 Εὖτ' αὖ δ' ἐπ' ἀρώτῃς ἀροτὶ θνητοῖσι φανείη,
 Δι' τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δ' ὁμῶς τε καὶ αὐτός,
 Ἀνῶ καὶ διερωτῶ ἀρώων ἀρότοιο καδ' ὄρεω,
 Γρωὶ μάλα σπυρίδων, ἵνα τοι πλήθωσι ἀρῶραι.
 Εἴαρι πολέμ, θέρεθ' δὲ νεωμλὴν ὅσ' ἀπατήσῃ.
 Νεὸν δ' ἐσπείρειν ἐπὶ κούρῳ ἔχουσιν ἀρῶραν.
 Νεὸς ἀλεξιαρῆ, παίδ' ὦν δ' οὐκ ὑλήτεια.
 Εὐχεσθαι δὲ δι' ἡχονίῳ, δ' ἡμῆτορι δ' ἀγνῆ,
 Εκτελέα βεῖθειν δ' ἡμῆτορόν ἱερὸν ἀκτῶν,
 Λεχόμενοι ταπρῶτ' ἀρότῃς, ὅταν ἄκρον ἔχ' ἔτλ' ας
 Χειρ

Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coetaneos: sed in opere
 Animum habens. hoc uero neq; iunior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationem cuitandum.
 Iunior enim uir ad coetaneos euolat animo.

Considera uero, cum uocem gruis audieris
 Alte ex nubibus quotannis clagentis,
 Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluuiæ, cor autem rodit uiri bobus carentis:
 Tunc sanè pasce curuos boues domi detinens.
 Facile enim dictu est, par bouum da & plaustrum:
 Facile autem recusare. instant uero opera bobus.
 Inquit autem uir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo mane festinans, ut tibi se impleant arua.
 Vere uertito, æstate uero iterata non te fallat.
 Noualem uero serito adhuc leuem terram.
 Noualis imprecationum expultrix, liberorum placatrix est.

Supplica uero Ioui terrestri, Cereriq; castæ,
 Prouentum ut impleant, Cereris sacrum munus,
 Arare ut primum incipis, cum extremum stige.

Manu capiens, stimulo bouum terga attigeris.
 Quernum temonem trahentium loro. iuuenis autem pondus
 Seruus, ligonem tenens, negotium auibus faceffat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Hominibus est: Ignauia uero pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum præbuerit.
 E uasis autem eijcies araneas. Et te spero
 Gausurum, uictu potitum, domi existente,
 Letus autem peruenies ad canum uer, neq; ad alios
 Respicias. Tui uero alius uir indigus erit.
 Si uero ad solis conuersionem araueris terram alnam,
 Sedens metes, paucillum manus comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulentus, nec ualde gaudens.
 Feres autem in sporta, pauci uero te suspicient.
 Alias uero alia Iouis mens Aegiochi,
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
 Si autem sero araueris, hoc quidem tibi remedium fue-
 rit:

Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tunc Iupiter pluat triduo, neq; desinat,
 Non utique superans bouis ungulam, neq; relinquens:
 Ita et scrotina aratio tempestiue equalis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde. neq; te lateat
 Neq; uer exoriens canum, neq; tempestiua pluuia.

Accede

Χερὶ λαβὼν ὄρα πῃ καὶ βοῶν ὑδὶ νῶτον ἵκηαι,
 Ενδρουρ ἐλκόντων μεσάβω. ὁ δὲ τυτθὸς ὅπιδον
 Δμῶας, ἔχων μακέλιω, πόνον ἐρνίθωσι τιθεῖν,
 Σπέρματα κακρύνῃων. θυθυμοσιὴν γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακθυμοσιὴν δὲ κακίστη.
 Ωτ' ἐκρη ἀδρουσιὴν σάχυνδον νόλαιεν ἀράζει,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὅπιδον ὀλύμπιος ἐσθλὸν ὀπάξει.
 Εκ δ' ἀγγέων ἐλάσειας ἀράχρια. καὶ σ' ἔλπεσσι
 Γηθήσειν βιότιον ὀβρύμλων γῆδον ἔοντο.
 Εὐνοχέων δ' ἴξεαι πολὺν ἔαρ, ὅδε πῶς ἄλλος
 Λύγασαι, σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 Εἰ δ' ἐκρη ἡελίοιο τροπῆς ἀρόης χθόνα δ' ἴαν
 Ημλκος ἀμήσεις, ὀλίγον ποδὶ χειρὸς ἐίεργον,
 Αντία δεσμύων λεκονιμένος, ὃ μάλα χαίρων.
 Οἴσεις δ' ἦν φαρμῶ, παῦροι δ' ἐσε θνήσκοντα.
 Αλλοτε δ' ἄλλοιός ζῆλος νόος αἰγίοχοιο,
 Φεγαλέος δ' ἀνδρῶσι καὶ θνητοῖσι νοῆσαι.
 Πι δ' ἐκρη ὅψ' ἀρόσης, τόδε τίς τινι φαρμάκον ἔσθ.
 Ημος κόκκυξ κόκκυζαι δρυὸς ἐν πετάλειοι,
 Τοπρῶτον τέρπει τε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος ζεὺς ὅναι τρίτω ἡματι, μή δ' ἀκλήγοι,
 Μήτ' ἀρ' ὑποβάλλων βοὸς ὀπλῶ, μήτ' ἀκλέπων.
 Οὕτω κ' ὅψ' ἀρότης πρωτηρότη ἰσοφαρίζει.
 Εμ θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσω, μή δ' ἐσε λήθω
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μήδ' ὄμιος ὄμβρος.

Παρ' δ' ἴθι χάλκειον θῶνον, καὶ ἐπ' ἀλῆα λίσχην,
 Ωρεῖ χεμερὴν, ὅποτε λυγρὸν ἀνέρας εἰργον
 Ἰχάνει. γῆδα κ' ἄσπινθ' ἀνὴρ μέγαν οἶκον ὀφείλει.
 Μὴ σε κακοῦ χειμῶνθ' ἀμνηχανίη καταμάρψῃ,
 Σαῶ πονίην, λεπτήν δὲ παχύν πόδα χεῖρ πίεζοις.
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ λυγρὴν ὑδὶ ἐλπίδα μίμνων,
 Χρηίζωρ βίοντιο, κακὰ προσελέξατο θυμῷ.

Ὡς ἔλπις δ' ὅκ' ἀγαθὴν λειχημυλίου ἀνδρα κομίζει,
 Ημενον γὰρ λέγει, βέλ' μὴ βίθ' ἀρκεῖται.

Δείκνυε δὲ δ' μῶτασι, θέρδους ἐπὶ μέσσοι ἐόντ' ὅντ',

Οὐκ αἰεὶ θέρθ' ἐσείτα, ποιεῖδε καλίας.

Μιῶα δὲ ληλαιῶνα, κακ' ἥματα, βρόδρα πάντα,

Τῶτον ἀλδύαδα. καὶ πηγὰς αὐτ' ὑπὸ γαῖας

Γινδύσαντ' ὁ βορέας δ' υσπλεγέον τελέθωσι,

Ὅς τε δ' ἄθρηκτις ἵπποτρόφος ὕδρεϊ πόντῳ

Εμπνδύσας ὤρειν. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη,

Πολλὰς δὲ δρυὺς ὑψιτόμας, ἐλάτας τε παχείας,

Οὐρεῖται γὰρ βήσας πλυνᾷ, χθονὶ πουλυβοτείρῃ

Εμπίπτωρ. καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νήριτ' ὕλη.

Θῆρον δὲ φρέσσοι ὄρας δ' ὑπὸ μέζ' ἔθοντο,

Τῶν καὶ λάχνη δ' ὄρμα κατὰ σκιον, ἀλλὰ νυ καὶ τῶν

Ψυχρὸς ἐὼν δ' ἀκροὶ δ' αὖτις ἐρνῶν πόρ' ἐόντων.

Καὶ τε δ' ἄρ' ἴνθ' βοὸς ὄρχεται, ὅδ' ἐμὴν ἴχει.

Καὶ τε δ' ἰαῖγα ἄνοι τανύτριχα. πῶτα δ' ὅτι,

Οὐκ ἐπὶ πτανὰν τρίχον αὐτῶν, ὅδ' ἀκροῖ

Accede autem aeneam sedem, & ad calidam tabernam,
Tempore hyberno, cum frigus homines uehemens
Detinet. tunc sanè impiger uir ualde domum anget.
Ne te male hyemis difficultas opprimat
Cum paupertate, macilenta uero crassum pedem manu
premas.

Multa uero ignauus uir uanam ob spem expectans,
Egens uictus mala intra animum uersat.
Spes uero non bona indigentem uirum fert,
Sedentem in taberna, cui uictus non sufficiens sit.
Indica autem seruis, æstate adhuc media existente:
Non semper æstas erit, parate ridos.
Mensem uero Ianuariū, malos dies, bonis nocentes omnes,
Hunc uitate: & glacies, quæ quidem super terram
Flante borea moleste existunt,
Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
Inspirans concutit, remugit autem terra & sylua,
Multas uero quercus alticomas, abietesq; densas
Montis in uallibus deijcit, terræ multos pascenti
Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylua:
Ferae autem horrent, caudasq; sub pudenda ponunt,
Eæ etiam quarum uellere cutis densa est, & quas
Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.
Quinetiam per bouis pellem penetrat, neq; ipsum cohibet.
Etiamq; per capræ flat hirsutam. ouium aut greges nō item,
Eo quod annui ipsarum uilli sunt, non perflat

Vis uenti boreæ incuruum uero senem facit.
 Et per tenelli corporis uirginem non perflat,
 Quæ edes intra charam apud matrem manet,
 Nondiam opera experta aureæ Veneris,
 Beneq; lota tenerum corpus, et pingui oleo
 Vincta, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberna, quando ex ossis polypus suam pedem
 arrodit,
 Inq; frigida domo, et in habitaculis tristibus.
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut inuadat,
 Sed super nigrarum hominum populumq; et urbem
 Vertitur, tardius autem uniuersis Græcis lucet.
 Et tunc sanè cornutæ bestię et incornutæ syluicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum uallosum
 Fugiant, et passim omnibus idipsum curæ est:
 Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cauernas petrosas, tunc utiq; tripedi homini similes,
 Cuius et ad humeros incuruatū est caput, et pauimentū spe
 Huic similes incedunt, uitantes niuem albam. (state
 Et tunc induc munimentum corporis, ut te iubeo,
 Chlenamq; mollem, et talarem tunicam.
 Stamina uero in pauco multam tramam intexe,
 Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
 Neq; erecti horreant, leuati per corpus.
 Circum uero pedes calceos bouis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.

Ἦς αὖτις βορέαο. τροχάλομ δὲ γέροντα πίβουσι.
 Καὶ δ' αὖ πρῶθ' ἡλικίης ἀπαλόχρους ὁ δίακοιμ,
 Ἦτε δόμων ἐν τῷδε φίλῃ πρὸς μὲν τέλει μίμναι,
 Οὐπὲρ δ' ὅγ' εἰδ' ἦα πολυχρύσου ἀφροδίτης,
 Εὐτε λοισσαμλὴν τέρψινά χροῖα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χρυσσαμλὴν, νυχίη καταλεξέται, ἥ δ' ὁδοῖν οἴκου,
 Ἦματι χεῖμαίῳ, ὅτ' ἀνόςτεος ὅμ' πρὸς ἀτὼν δ' αἰ,
 Εμ τ' ἀπύρην οἶκον, καὶ ἐν ἡέσι λουγαλέοισιν.
 Οὐ γάρ οἱ ἥλιος δ' εἰκὼ νομῶν ὁρμηθλεύει,
 Ἀλλ' ὡδὶ λυκαίνων ἀνδρῶν δ' ἡμῶν τε πόλιν τε
 Στρωφᾶται, βράδιον δὲ πανελλινέος φάειναι.
 Καὶ τότε δ' ἡ λιβραὶ καὶ νήκοροι ὑληκοῖται,
 Λυγρὸν μυλιόωντ' οὐδ' ἀνὰ δρυὶν βησὴντα
 Φεύγουσιν. καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ γῶν μέμνηται,
 Οἱ σκέπα μαϊόμενοι πυκινὲς λουθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῶν, τότε δ' ἡ τρίποδι βροτῶ ἴσι,
 Οὐτ' ὡδὶ νῶτα ἔαγε κέρη δ' εἰς ὕδ' αἰς ὄρατε.
 Τῷ ἱκετοὶ φοιτῶσιν, ἀλδύομνοι νίφα λουκίῳ.
 Καὶ τότε ἔσασθαι δρυῖμα χροῖς, ὥς σε κελεύω,
 Χλαυνάωντε μαλακίῳ, καὶ τέρμιόντα χιτῶνα.
 Στήμονι δ' ἐν πᾶν ῥω πολλῶν κρόκα μινύσασθαι.
 Τίῳ ποδὶ ἔσασθαι, ἵνα τριτρίχον ἀτρεμίῳσι,
 Μὴ δ' ὄρθαι φείσασιν ἀειρόμεναι ἢ σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πῆδιλα βοὸς ἴω λυκαμλίοιο
 Αἰρῆκα δ' ἡσπᾶται, πῆλοισ ἐν τῷδε πυκνῶσας.

Vis uenti boreæ incuruum uero senem facit.
 Et per tenelli corporis uirginem non perflat,
 Quæ edes intra charam apud matrem manet,
 Nondum opera experta aureæ Veneris,
 Beneq; lota tenerum corpus, et pingui oleo
 Vincta, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando ex ossis polypus suam pedem
 arrodit,
 Inq; frigida domo, et in habitaculis tristibus.
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut inuadat,
 Sed super nigrorum hominum populumq; et urbem
 Vertitur, tardius autem uniuersis Græcis lucet.
 Et tunc sanè cornutæ bestię et incornutæ syluicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum uallosum
 Fugiant, et passim omnibus idipsum curæ est:
 Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cauernas petrosas, tunc utiq; tripedi homini similes,
 Cuius et ad humeros incuruatū est caput, et pauimentū spe
 Huic similes incedunt, uitantes niuem albam. (state
 Et tunc indue munimentum corporis, ut te iubeo,
 Chlenamq; mollem, et talarem tunicam.
 Stamine uero in pauco multam tramam intexe,
 Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
 Neq; erecti horreant, leuati per corpus.
 Circum uero pedes calceos bouis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.

Ἰς αὐτὸν βορέαο. τροχάδην δὲ γέροντα πάθος.
 καὶ δ' ἄρα πῶθ' ἔκ' ἀπαλόχρους ἔ' δ' ἀκσίμ,
 ἦτε δόμῳ ἐν τὸδ' ὅλῳ πρὸς μῆτιν ἴμνα,
 οὐπὲρ δ' ὅτ' εἰδ' ἔα πολυχρύσου ἀφροδίτης,
 εὖτε λωισαμένη τέρψιν ἔχουσα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 χερσαμένη, νυχίη καταλεβέταται, ἥ δ' ὁδὸν οἴκου,
 ἡματι χεῖμαίῳ, ὅτ' αἰνέσας ὅμ' ἔδ' αὖ τῆνδ' αἶ,
 ἐν τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἡέσι λούγαλεοισιν.
 οὐ γὰρ οἱ ἥλιος δ' εἶκνυ νομόν δερμηθῆναι,
 ἀλλ' ὕδ' ἱκανέων ἀνδρῶν δ' ἡμὸν τε πόλιν τε
 στρωφᾷται, βράδιον δ' ἐ' πανελλίνεοσι φαίνει.
 καὶ τότε δ' ἡ ἑορταὶ καὶ νῆκοροι ὑληθῶνται,
 λυγρὸν μυλιόωντος αἰνὰ δρῦα βροσθήοντα
 φεύγουσιν. καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ ἴσ' ὅτ' ἔμνηλιν,
 οἱ σκέπα μαϊόμενοι πυκινὲς λούθμῳνας ἔχουσι,
 καὶ γλάφυ πετρῆν, τότε δ' ἡ τρίποδι βροτῶ ἴσαι,
 οὐτ' ὡὶ νῶτα ἔαγε κέρη δ' εἰς ἔδ' αἶς ὀρέατε.
 τῶ ἴκελοι φοιτῶσιν, ἀλδύομνοι νίφα λούκλιν.
 καὶ τότε ἔοσαδα δρῦμα χρῶς, ὥς σε κελόω,
 χλαινάντε μαλακίῳ, καὶ τέρμῳ χιτῶνα.
 στήμονι δ' ἐν πᾶσι πολλῶν ἑρῶκα μινύσκαδα.
 τῶ πῶδε σκαδα, ἵνα τρι τρήδ' ἀτρεμῶσι,
 μή δ' ὀρεθᾷ φείσασιν ἀειρόμεναι ἢ σῶμα.
 ἀμφὶ δ' ἐπὶ πᾶσι πῶδε λα βόος ἴσ' ἑταμένοιο
 ἀρμῆκα δ' ἡσπᾷ, πῶδε ἐν τῶν πινύσας.

Πρωτόγονων δ' εἰφωμ, ὅπότεα κρύος ὤειον ἔλθον
 Δέρματα συρράπην νύξαι βοός, ὅφρ' ὑδὶ νύξαι
 Υἱὸς ἀμολβάλῃ ἀλλεῖν, κεφαλῇ δ' ὑπὸρθεν,
 Γῆλον ἔχειμ ἀσκητὸν, ἵν' ὕατα μὴ καταδύῃ.
 Ψυχὴ γάρ τ' ἥως πέλεται, βορέας πτόντ' ἔσθ'.
 Ἡῶς δ' ὑδὶ γαῖαν ἀπ' ὕραυ' ἀσδρόντ' ἔσθ',
 Αἷς πυροφόρ' ἔσθ', τέταται μακάρων αὐτὸν ὄρ' οἰς,
 ὅς τε ἀρυσάμεν' ἔσθ' ποταμῶν ἀπ' αἰγὴν ναόντων,
 Υψὺ ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀέριαι θυέλλαι,
 Ἄλλοτε μὲν δ' ὅτε ποτὶ ἑσπέρου, ἄλλοτε δ' ἄνοι,
 Γυκνὰ θεοῖσιν βορέα νέφια κλονέοντ' ἔσθ'.
 Τὸν φθάμεν' ἔσθ', ὄρ' αὖτε τέλος, οἶον δὲ νείδαι,
 Μὴ ποτὲ σ' ὕραυ' ὅθι σκωτόν νέφος ἀμολκαλύψῃ,
 Χρῶτα τε μυδ' αἰῶν θείῃ, ἡδ' ἔσθ' εἴματα δ' αἰῶν.
 Ἀλλ' ὑπαλδίαδ' αἰεὶ γ' χαλεπὰ τὰς ὕρας (ποῖς.
 Χειμέριος, χαλεπὸς προβάταις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῇ δ' ὅθι μὲν βοσίην, ὑδὶ δ' αἰεὶ τὸ πλεον εἶναι,
 Αἰμαλῆς. μακρὰ γάρ ἐπὶ ῥόδοι θυφρόναι εἰσι.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς ἡναιτόν,
 Ἰσοῦσαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσοκνὸν αἰῶνις
 Γῆ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἡνέκῃ.
 Εὐτ' αὖ ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡλίοιο
 Χειμερὶ ἐκτέλεσθ' αἰεὶ ἡμέρας, δὴ ῥα τότε ἀσκή.
 Αἰκτὸν ἔσθ' πθολίπων ἱερὸν ῥόον ὠκεανοῖο
 Γῆτον σταμφαίνων, αὐτὸν τέλειται ἀκροκνήφατος.
 Τὸν δὲ

ἡδ' αἰῶνις.

Primogenitorum uero haec dorum, cum frigus tempestivum
uenerit,

Pelles consuito neruo bouis, ut super humerum

Pluuie arceas teporem. supra caput uero

Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:

Frigida enim aurora est, borea cadente:

Matutinus uero super terram à caelo stellifero

Aër frugifer, extensus est beatorum super opera.

Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,

Alte supra terram leuatus uenti procella

Interdum quidem pluit ad uesperam, interdum flat,

Densas Thracio borea nubes excitante.

Hunc anteuertens, opere perfecto domum redi,

Ne quando te coelitus tenebrosa nubes circumtegat,

Corpusq; madidum faciat, uestesq; humectet:

Sed euitato. Mensis enim difficillimus hic

Hybernus: difficilis ouibus, difficilisq; hominibus.

Tunc medium bobus, homini uero amplius adsit

Alimonie, longae enim ualidaeq; noctes sunt.

Haec obseruans perfectum in annum

Aequato noctesq; et dies, donec rursus

Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.

Quam sexaginta post uersiones solis

Hybernos perfecrit Iupiter dies, tunc sanè stella

Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,

Primum totus apparens exoritur uespertinus.

Post

Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo.
 Ad lucem hominibus, uere nuper coepto.
 Hanc praeuertens, uites incidito. sic enim utile.
 At quum domi porta à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda uites,
 Sed falcesq; acuito, seruosq; excitato.
 Fugito uero umbrosas tabernas, et ad auroram cubile,
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat.
 Tunc festina, et domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi uictus sufficiens sit.
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promouet quidem uiam, promouetq; laborem
 Aurora, quæ apparens multos ingredi fecit uiam
 Homines, pluribus uero iuga bobus imponit.
 Quum uero carduusq; floret, et canora cicada
 Arbori insidens stridulum effundit cantum
 , Frequenter sub alis, aestatis laboriose tempore,
 Tunc pinguesq; caprae, et uinum optimum,
 Salacissima uero mulieres, et uiri imbecillimi
 Sunt, quoniam caput et genus Sirius exiccat.
 Siccum uero etiam corpus ob aestum. Sed tunc iam
 Sit petrosa q; umbra, et Biblinum uinum,
 Libumq; lacteum, lacq; caprarum non amplius lactan-
 tium,
 Et bouis arboriuoræ caro, nondum enixæ,
 Tenerorumq; haedorum. præterea nigrum bibito uinum,

Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογόνων πάνθ' ὅντις ὤρετο χελιδ' ὦν,
 Ἐς φάθ' ἀνθρώποις ἔαυθ' ἵνα μὴ ἴσμεν ἴσμεν.
 Τὴν φθάμενος, οἶνας ποδὶ ταμνέμεν. ὥς γὰρ ἄμφορ.
 Ἀλλ' ὅπου ταν φερέοικ' ἄρ' ἔχονος αὖ φυτὰ βαίνει,
 Πλῆκ' ἀδ' ἔς φθύγων, τότε δ' ἡ σκάφος ἔκετι οἶνέων,
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρὰς δέμεναι, καὶ δ' μῶας ἐγείρειν.
 Φθύγειν δὲ σκιερὸς θῶκος, καὶ ἐπ' ἡῶ κοῖτον,
 Πρὶν ὅτ' ἄμφορ, ὅτε τ' ἡέλιος χροῖα κέρφει.
 Τὰ μὲν τ' ἀνδύσειν, καὶ οἶκα δὲ καρπὸν ἀγείρειν,
 Ὀρθρὸν ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἄρ' κ' εἴη.
 Ἡὼς γὰρ τ' ὄργιο τρίτῳ ἀρμείρεται αἴσαν.
 Ἡὼς τοι πρὸ φέρεται μὲν ὁδοῦ, πρὸ φέρεται δὲ καὶ ὄργον.
 Ἡὼς, ἥ τε φαυλίστα πολέας ἐπέβησε λελαυθὸς
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' ὡτ' ἑυγὰ Βασί' τίθησιν.
 Ἡμεῖς δὲ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέτληξ
 Δουδρὸν ἐφεξόμενος, λιγυρῶν καταχέυετ' ἀοιδ' ἡ
 Πυκνὸν ὑπὸ πῆδ' ὕγων, θέρεθ' καματώδεθ' ὤρετ'
 Τῆμ' ὅτ' ἀπὸ τῆς αἰγῆς, καὶ οἶν' ἄρειθ',
 Μαχλότα δ' ἡ γυναικὸν, ἀφανρότατοι δ' ἔτε ἀνδρὸς
 Εἰσὶν, ἐπεὶ κεφαλῶν καὶ γούνατα σείεθ' ἄρει.
 Αἰνῶτος δ' ἔτε χροῖς ὑπὸ λαύματος. ἀλλὰ τὸ τ' ἡδ' ἡ
 Εἴη πετραῖν τε σκίη, καὶ βίβλιν' οἶνος,
 Μάλα τ' ἀμολγαῖν, γάλα τ' ἀγῶν σβενναρῶν.
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο λείας, μήπω τε κνήμης.
 Πρωτογόνων τ' εἰφωρ. ὡτ' δ' αἰθόπα πινέμεν οἶνον,

I finis

Aur

Εἰς σκιᾷ ἰζόμενον, λιπορρηκτόν ἦτορ ἰδ' ὠδ' αἶς,
 Ἀντίον δ' ὑπεραίθ' ἀνίμω τρέψαντα πρόσωπον.
 Κρῶνις τ' ἀγνάε καὶ ἀπρῆν' ὕψυ, ἦ τ' ἀθόλωτ',
 Τρεῖς ὕδατ' πύχθειν, τὸ δὲ τέταρτον ἱέμεν οἶνον.
 Διμῶσι δ' ἐποτρύνειν, δ' ἡμῖν δ' ἱερὸν ἀκτῶν
 Δινέμεν. εὐτ' αὖ πρῶτα φανῇ δ' ἰγ' ὠρίωνθ',
 Χάρα φ' ὅν δ' ὑαεῖ καὶ δ' ὑτροχάλοι φ' ἄλωι,
 Μέτρα δ' ὅν δ' ὑπομίσαδ' ὅν ἄγχοισιν. αὐτὰρ ἐπὶ λῶ δ' ἡ
 Γαῖα Βίον κατὰ θῆκαι ἐπ' ἄρμενον ὅν δ' ὀδ' οἶνον,
 Θῆτ' ἄοικον ποιῆσαι, καὶ ἄτκνον ἱερὸν
 Δίξεται λέλομαι. χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἱερὸν.
 Καὶ λῶνα καρχαρόδοντα κομῆν. μὴ φείδεο σίτου,
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόνιτ' αὐτὴ ἀπ' ἡμέμαδ' ἔλκεται.
 Χόρτον δ' ὅν δ' ὑπομίσα, καὶ συφορτόν, ὅφρα τι εἴη
 Βασί καὶ ἡμῶνοισιν ἐπικετανόμ. αὐτὰρ ἐπειτὰ,
 Διμῶας ἀναψύξαι, Θέλα γούνατα, καὶ βόε λῦσαι.
 Εὐτ' αὖ δ' ὠρίων καὶ σείειθ' ὅν μέσον ἔλκε
 Οὐρανόν, ἀρκτοῖον δ' ἰσίδ' ἡ ῥοδ' ἄκτυλ' ἡώς,
 Ω πέρων, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶκα δὲ βότρους.
 Δείξει δ' ἡελίω δ' ἔκα ἡμάτα καὶ δ' ἔκα νύκτας,
 Γένε δὲ συσκιᾶσαι, ἔκτω δ' εἰς ἄγχε ἀφῦσαι,
 Δῶρα δ' ὀνύσον πολυγυῖος. αὐτὰρ ἐπὶ λῶ δ' ἡ
 Γελιάδ' ὅν δ' ὕαδ' ὅν τε τὸ, τε δ' ἰγ' ὠρίωνθ'.
 Διμῶσι, τότε ἔπειτ' ἀρότρον μεμνημέν' εἶν,
 Σφαίρα, πλεῶν δὲ ἡ χθονὸς ἀρμῶν εἶη.

In umbra sedens, saturatus cibo,
Contra temperatum uentum obuerso uultu.
Fontiꝫ perennis, ac deflui, quiꝫ illimis sit,
Tertiam aquæ partem infunde, quartam uero uini misce.
Famulis autem impera, Ceteris sacrum munus
Vertere, quando primum apparuerit uis Orionis,
Loco in uentoso, & bene planata in area.
Mensura uero diligenter recondito in uasis. sed postquam
Omnem uictum deposueris sufficientem intra domum,
Seruum domo carentem conducere, & sine liberis ancillam
Inquirere iubeo, molesta est autem quæ liberos habet an-
cilla.

Et canem dentibus asperum nutrito, nec parcas cibo,
Ne quando tibi interdium dormiens uir facultates auferat.
Foenum autem importato, & paleas, ut tibi sit
Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
Seruos refocillato, chara genua, & boues solue.

Quum uero Orion & Sirius in medium uenerit
Coelum, arcturum autem inspexerit rosea digitis, Aurora,
O Persa, tunc omnes decerpe domum uuas:
Exponito uero soli decem dies, totidemꝫ noctes.
Quinꝫ autem adumbrato, sexto in uasa haurito
Dona letitiæ datoris Bacchi. Sed postquam atqꝫ
Pleiadesꝫ hyadesꝫ ac robur Orionis
Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
Tempestiue, annus uero per terram accommodus sit.

d

Quod

Quod si te nauigatione periculosa desiderium ceperis,
 Quando utiq; Pleiades robur ualidum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certe uariorum uentorum stridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memineris, ita ut te iubeo.
 Nauem uero in continentem trahito, manitoq; lapidibus
 Undiquaq; ut arceant uentorum robur humidè flantium,
 Sentinam exhauriens, ut ne putrefaciat Iouis imber.
 Instrumenta uero congrua omnia domi tuæ reponæ,
 Ornate conseruans nauis alas pontigrade.
 Clauum uero fabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autem tempestiuam expectato nauigationem, dum ue-
 niat.

Tuncq; nauem celerem ad mare trahito. intus uero onus
 Aptum imposito, domum ut lucrum reportes,
 Quemadmodum meusq; pater, et tuus, stultissime Persa,
 Nauigabat nauibus, uictus indignus boni.
 Qui olim et huc uenit, immensum pontum emensus,
 Cum Acolide relictæ, in naui nigra,
 Non reditus fugiens, neq; opulentiam ac facultates,
 Sed malam pauperiem, quam Iupiter hominibus dat.
 Consedit autem prope Heliconem misero in uico
 Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bona.
 Tu uero ô Persa operum memor esto
 Tempestiuorum omnium: de nauigatione uero maxime

Nauis

Εἰ δ' ἐσε ναυτιλίας δ' υἱαυεμφέλων ἱμῶρος ἀεὶ,
 εὖτ' αὖ πλεῖά σε θάσσῃσ' ὄμβρομον ὠρίωνσ'
 φύγουσαι, πίπῃσι δὲ ἡδρεῖσ' αἶα πόντον,
 Δὴ τότε παντοίωμ ἀνέμων θύσοιμ' ἀήται.
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειμ' ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 Γλῶσσι δ' ὄργαζεσθαι μεμνημένῃσ', ὥς σε κελύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἡπείρου δρύσαι, πυκνάσαι τε λίθαισι
 πάντοθεν, ὅφρ' ἴχῃσ' ἀνέμων μῆκος ὑγρόν ἀήτων,
 Χείμαρον ὄξδρύσας, ἵνα μὴ πύθῃ δῖος ὄμβρος.
 Ὅπλα δ' ἐπ' ἀρμύνα πάντα τεῶν ἐνὶ κάρθεο οἴκῳ,
 Εὐχόμεως σολίσσας νηὸς πῆρα ποντοπόροιο.
 Πηδ' ἄλιον δ' ὕπεργές, ὑπὲρ καπνὸν κρεμάσασθαι.
 Αὐτὸς δ' ὥραϊον μίμνειμ' πλόον εἰσοῦσιν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα δολιὴν ἄλασι ἑλκέμεν, ἐν δ' ἐτε φόρον
 ἀρμύνην ἐντυύασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδῃσ' ἀρῇαι.
 Ως πόρ' ἐμός τε πατήρ, καὶ σὸς, μέγα νῆπιε πῆρα,
 Γλωίζεσκε νηῦσί, βίε λεχρημένῃσ' ἐδλοῦ.
 Ὅς ποτε καὶ τῇσι ἦλθε πολὺν δῖα πόντον ἀνύσας,
 Κύμῳ αἰολίδ' αἰσολιπῶν, ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 Οὐκ ἄφθνησ' φύγων, ὅδ' ἐπλετόν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακίῳ πρηνίῳ. τὴν Ζεὺς ἀνδρῶσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγ' ἐλικῶνσ' οἰζυρῇ ἐνὶ λώμῃ
 Ἀσκη, χεῖμα κακῇ, δῶρει δ' ἀργαλῆι, οὐδ' ἐποτ'.
 Τύω δ' ὅπ' ἐρση δῖων μεμνημένος εἶν, (ἐδλῆ.
 Δραῖωμ πάντων. πόδι ναυτιλίας δὲ μάλισα.

Νάσσατο
 τῶ

Asara

Νῆ' ὀλίγῳ ἀνείμ, μεγάλη δ' ἐνὶ φορτία διότα.
 Μείζων μὲν φόρτος, μείζων δ' ὕψι κίεζεϊ κίεζε.
 Ἔστιται, εἴκ' ἀνιμοί γε κακὰς ἀπέχουσι πάντας.
 Εὐτ' αὖ ἐπ' ἐμπορίῃ τρέψας ἀεσίφρονα θυμόν,
 Βύλῃαι δὲ χεῖρα τε πρὸφυγεῖν, καὶ λιμόν ἀτρεπῆ,
 Δείξω δὲ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σεσοφισμένον, ὅτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων θυρέα πόντου,
 Εἰ μὴ εἰς οὐβοῖαν ὅζ' αὐλίδ'. ἢ ποτ' ἀχαιοὶ
 Μάιναντο χειμῶνα, πολὺν στυλᾶν ἀγείραν
 Ἑλλάδ'. ὅζ' ἱερῆς, τροίῃ δὲ καλλιγύναικα.
 Ενθά δ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δ' αἰφρονος ἀμυδ' ἀμάνδης,
 Χαλκίδ' αὖτ' εἰσεπέρηξα. τὰ γ' ἔπειτα φραδ' ἄλῃα πολ
 ἠβλ' ἔθεσαν πάντες μεγάλῃ τοις. γῆν' αὖτε φημί (λα
 ὕμνοισιν ἡκίσαυτα, φέρειν τρίποδ' ὠτῶντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ μύσῃσ' ἐλίκωνιάδεος ἀνέθηκα,
 Ενθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.
 Τόσπον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγύμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς δρῶ ζωὸς νόον ἀγίοχοιο.
 Μῦσαι γὰρ μ' ἐδίδ' αἶσαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδων.
 Ἡματα πρηντήκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίοιο,
 Ες τέλ' ἐλθόντ' ἐρεῖ καματώδεος ὄρης,
 Δραῖ' ὡς πέλεται ἀνητοῖς πλόος, ὅτε κε νῆα
 Καυάξαις, ὅτ' ἀνδρας ἀρεφδίσειε θάλασσα,
 Εἰ μὴ δ' ἂν πρόφρων γέ ποσειδ' ἄνω γῆροσίχθων,

Nauem parua laudato, magna uero onera imposito.
 Maius quidem onus, maius uero lucrum ad lucrum
 Erit, si quidem uenti malos abstineant flatus.
 Quando ad mercaturam uerso imprudente animo,
 Volueris et debita effugere, et sanem inamoenam,
 Ostendam tibi modos multifoni maris,
 Etsi nunquam nauigandi peritus, neque nauium.
 Neque enim unquam nauis profectus sum ad latum mare,
 Nisi in Euboiam ex Aulide, ubi quondam Graeci
 Expectantes tempestatem, magnum collegerunt exerci-
 tum,

Gracia est sacra ad Troiam pulchris puellis praeditam.
 Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
 Chalcidemque intraui. praedeliberata uero multa
 Certamina instituerunt iuuenes magnanimi. ubi me fateor
 Carmine uincens tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidem Musis Heliconiadicis dicaui,
 Vbi me primum sonorum aggredi fecerunt cantum.
 Tantum nauium expertus sum, multos clauos habentium.
 Sed et sic dico Iouis consilium Aegiochi.
 Musae enim me docuerunt diuinum carmen canere.

Dies quinquaginta post uersiones solis
 Ad finem ueniente aestate, laborioso tempore,
 Tempestiua est mortalibus nauigatio. nec certe nauem
 Fregeris, neque homines perdidit mare,
 Nisi prouidens Neptunus terrae quassator,

d s

Aut

Aut Iupiter immortalium rex uelit perdere.
 In his enim summa est simul bonorumq; malorumq;
 Tunc uero facilesq; aurae, et mare innocuum,
 Tranquillum, tunc nauem celerem uentis fretus
 Trahit in pontum. onus uero omne bene colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum redire.
 Neq; uero expectato uinumq; nouum, et autumnalem im-
 brem,
 Et hyemem accedentem, notiq; molestos flatus,
 Qui concitat mare, secutus coelestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem uero et pontum facit.
 Sed alia uerna est nauigatio hominibus:
 Nempe cum primum, quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in ficu, tum sanè imperuium est mare,
 Verna autem hæc est nauigatio. non ipsam ego tamen
 Probo. neq; enim meo animo grata est,
 Quia rapax. egrè quidē effugeris damnum. sed tamen et hæc
 Homines faciunt, stultitia mentis.
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum uero est mori in fluctibus. Verum te iubeo
 Considerare hæc omnia in animo, ut tibi consulo.
 Ne uero cauas intra naues omnem substantiam pone,
 Sed plura domi relinquito, pauciora uero imposito.
 Miserum enim, ponti in fluctibus periculum incidere.
 Miserum etiam, siquidē in currū prægrande onus imponens
Axens

Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐβέλπειρ ὀλέσσει.
 Ἐν ταῖς γὰρ τέλος ὅδ' ἰμ' ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμ' ὁ δ' ὀυκρινέειν τ' αὔραι, ἔ' πόντος ἀπ' ἡμῶν,
 Εὐκύλος. τότε νῆα θοῶν ἀνέμοισι πιθήσας,
 Ελκίμεν ὅν πόντον. φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.
 Σπένδ' εἰμ' ὅτ' ἰ τάχιστα πάλιν οἶκονδε νέεσθαι.
 Μὴ δὲ μλίπῃ οἶνόν τε νέον, κ' ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χαμῶν' ὑψόν τε, νότιόν τε δ' εἰνὰς ἀέτας,
 Ὅς τ' ὤρει θάλασσαν ἀμερτήσας διὸς ὄμβρου,
 Πολλῶ ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δ' ἔτε πόντον ἔθηκεν.
 Ἀλλ' ὁ δ' εἰαρινὸς πέλεται πλῆος ἀνθρώποισιν.
 Ἡμ' ὁ δ' ἔπρωτον, ὅσων τ' ὑπὸ βᾶσι κορώνη,
 Ἰχθυ' ἐποίησεν, τόσον πέτελ' ἀνδρὶ φανείη,
 Ἐν κερᾷ ἡ ἀκροτάτη, τότε δ' ἀμβατὸς ὅσι θάλασσα.
 Εἰαρινὸς δ' ὅτ' ὁ πέλεται πλῆος. ὅ μιν ἔγωγε
 Αἶνκ' ὅ γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμέν' ὅδ' ἴμ',
 Ἀρπакτός. χαλεπῶς κε φύγοις κακόν. ἀλλὰ σὺ καὶ
 Ἀνθρώποι ῥέξουσιν αἰδρεῖσιν νόστοι. (τὰ
 Χρήματα γὰρ ψυχὴν πέλεται δ' εἰλωῖσι βροτῶσι.
 Δεινὸν δ' ὅσι θανεῖν μετὰ λύμασιν. ἀλλὰ σ' αἰώγα,
 Φράζεσθ' τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν, ὥς σ' ἀγορεύω.
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἀπαντα βίαν κοίλῃσι τίθεσθαι.
 Ἀλλὰ πλέω λείπειν, τὰ δὲ μέγιστα φορτίζεσθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντον μετὰ λύμασι πῆματι λῦσσαι.
 Δεινὸν δ' εἰ κ' ἐπ' ἀμαξάν ὑπερβίον ἄχθος αἰέρας,

Αξονα πένταξαι, τί δ' ἐφ' ἑστὶν ἀμειψομένη.

Μέτρον φυλάσσειν. Καὶ εὖ δὲ ὑπὸ πᾶσι ἀείδει.

Siphian Ὠραῖοι δὲ μιν αἶνεα πόνυ ποτὶ οἶνον ἀγασσάμενοι,

Μὴτε τρικλήντων ἐτέων μάλα πολλὰ ἀφλείπων,

μήτ' ὤνθ' αἰς μάλα πολλὰ. γάμος δ' ἔτι οἶστος ἔσται.

И дѣ ушнѣ твоѣ живѣ, вѣмъ ꙗко дѣ убогоу.

Παρθενικὴν δὲ γαμήϊον, ὡς κ' ἦθεα λέειν αὐτὸν δὲ δ' ἄξιον.

Τὴν δὲ μάλιστα γαμεῖν, ἢ πρὸς σέθεν ἐγγύθι ναῖει,

Πάντα μάλ' ἄμφις ἰδὼν, μὴ γένοις χάριματ' αὐτῆς.

„ Οὐ μὲν γὰρ τοι μνηστὴρ ἀνὴρ λήξειτ' ἀμεινόνμ

„ Τῆς ἀγαθῆς. Πλὴν αὐτὴ κακῆς ὁρίσκει ἄλλο,

„ Δειπνολόχης, ἅτ' ἄνδρα καὶ ἱφθιμόν πορ.έοντα

„ Εὖτε ἄπορ δ' αὖτις, καὶ ὁμῶς γήραϊ δ' ὤκην.

Εὐδ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶν.

„ Μὴ δὲ κακογνήτω ἴσους ποιεῖν αἱ ἐπιτροπὴν.

„Βίβ' ἐκεί ποίησας, μή μιν πρότοϋθ καὶ οὐ γένης.

Μὴ δὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν· εἰ δέ κεν ἀρχή

„ Η τ' ἴπθ' εἰπὼν ἀρβύμον, καὶ καὶ ἔρξας,

Δὲς πόσα τίγγυται μεμνημένῳ· εἰ δ' ἐκ γὰρ αὐτοῖς

Ἡ γὰρ δὲ φιλοπρᾶξία, δίκῃ δ' ἐθέλῃσι πρᾶξαι,

Δέξαται. δ' αἰὼς τι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον

„Γινώσκω, σὲ δὲ μὴ τι νόον καταλεγχέτω εἶδ' ὅ.

Μὴ δὲ πολύφρονι, μὴ δ' ἄφρονι καλέεσθαι.

Μὴ δὲ κακῶν ἐπάρου, μὴ δὲ ἐπιλῶν νεικισῆρα.

ἡ μικρὸν ἐποτ' ἐλαφρύνει πρηνὴν θυμοφθόρον ἀνδρῖ.

Τίτλας

Axem fregeris, onera uero intereant.

Mediocritatem observa. occasio uero in omnibus optima.

Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,

Neq; triginta annis ualde multum deficiens,

Neq; superans multum: nuptiae uero tempestivae hae.

Mulier autem quarto supra decimum anno pubescat, quinto nubat.

Virginem uero ducito, ut mores castos doceas.

Eam uero potissimum ducito, quae te prope habitat, (cas.

Omnia diligenter circum cōtemplatus, ne uicinis ludibria det.

Neq; enim muliere quicquam uir sortitur melius

Bona: rursus uero mala non durius aliud,

Commissatrice. quae uirum tametsi fortem

Torret sine face, et crude senectae tradit.

Bene uero animaduersionē immortalium deorū observato.

Neq; fratri aequalem facito amicum.

Quod si feceris, ne ipsam prior malo afficias.

Ne uero mentiaris linguae gratiam. Sin autem coeperis

Aut uerbum aliquod locutus infestum, aut faciens,

Bis tantum puniri memineris. Sin uero rursus

Redeat ad amicitiam, poenam autem uelit praestare,

Suscipe. miser namq; uir amicum aliàs alium

Facit. te uero ne quid animo coarguat uultus.

Ne uero multorum hospes, neue nullius hospes dicaris:

Neue malorum socius, neq; bonorum conuiciator.

Neq; unquā miserā pauperiem, animi cōsumptricē, hominī

d s

Sustineas

*Sustineas exprobrare, diuorum munus immortalium.
 Linguae certe thesaurus inter homines optimus
 Parca: plurima uero gratia ad mensuram euntis.
 Quod si malum dixeris, forsan & ipse maus audies.
 Neq; publici conuiuij grauis accessor esto.
 Nam ex publico plurima gratia, sumptusq; minimus.
 Neq; unquam de mane Ioui libato nigrum uinum,
 Manibus illotis, neq; alijs immortalibus:
 Neq; enim illi exaudiunt, respuunt uero etiam preces.
 Neq; contra solem uersus erectus meijto.
 Sed postquam occiderit, memor usq; ad orientem.
 Neq; in uia, neq; extra uiam progrediendo mingas,
 Neq; denudatus. deorum quippe noctes sunt.
 Sedens uero diuinus, uir & prudens,
 Aut idem ad parietem accedens bene septa domus,
 Neq; pudenda semine pollutus intra domum
 Focum iuxta reuelato, sed caueto.
 Neq; ab infami sepulchro reuersus
 Seminato progeniem, sed deorum à conuiuiio.]
 Nec unquam perennium fluiorum limpidam aquam
 Pedibus transito priusquam oraueris, aspiciens pulchra flu-
 enta,
 Manus lotus amœna aqua limpida.
 Qui fluuium transierit, malitia uero manus illotus,
 Ei succensent dii, & damna dant in posterum.
 Ne uero à manu deorum in celebri conuiuiio*

Siccum

Τὲτ ληθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν ἀγν' ἔόντων.
 Γλάσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος,
 Φειδωλῆς. πλείσθι δὲ χάρις ἢ ἴ μετρον ἰσσης.
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκρόσαις.
 Μὴ δὲ πολυφείνῃς δαίτῃς δ' υἱασίμφιλος εἶν.
 Εκποινῶ πλείσθι δὲ χάρις, δαπάνη τ' ὀλιγίστη.
 Μὴ δ' ἐποτ' ὅτ' ἡὺς δίδι λαβεῖν ἀεδοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνιπῆσι, μὴ δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν. ἀνιπτοῖθ' ὦ
 Οὐ γὰρ τοίγε κλύουσιν, ἀρπῆύουσι δ' ἐτ' ἀφάς.
 Μὴ δ' αὖτ' ἡελίοιο τετραμυλύνῃς ὀρθὸς ὁμῆχῃρ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ὕμν' μεμνημύνῃς ἔστ' ἀνιόντα,
 Μὴ τ' ἐν ὁδῷ, μήτ' ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδ' ἴω ἔρησσης.
 Μὴ δ' ἀργυμνωθεῖς, μακάρων τοι νύκτωρ ἔασις.
 Εξόμελνῃ δ' ὅ γε θεῖος ἀνὴρ, πεπνυμένα εἰδὼς,
 Ἡ ὅ γε πρὸς τοῖχον πελάσας ὀυερκέος αὐλῆς.
 Μὴ δ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμύνῃς ἐνδοθῆν οἴκου,
 Εσὶν ἐμπελαδ' ὅμ' πρᾶφαινέμεν, ἀλλ' ἀλέαδα.
 Μὴ δ' ἀπὸ δ' υἱοφῆμοιο τάφῳ ἀρνοσέσαντα
 Σπέρμαίνειν γροίω, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαίτῃς.
 Μὴ δ' ἐποτ' ἀγνάων ποταμῶν καλλιρροῶν ὕδατος
 Πρὸς ἰπὸν ἄν, πρὶν γ' εὖξῃ ἰδῶν ὅτε καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμελνῃς πολυηράτῳ ὕδατι λούκῳ.
 Ος ποταμὸν δ' ἄβῃ, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπῇ,
 Τῷδε θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δ' ὤκαν ὀπίσσω.
 Μὴ δ' ἀπὸ πρὸντόχοιο θεῶν ἐνὶ δαίτῃ θαλαίῃ

Αὐτὸν ἄρ' ἡλῶνται τὰ μιν αἶθωνι σιδήρεοι.
 Μὴ δ' ἔποτ' οἶνοχόῳ τιδέ μιν κρητῆρ' ὕποδον
 Γενόνταμ. ὅλα γάρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μὴ δὲ δόμον ποιοῶν ἀνεπίξετον καταλείπειν,
 Μὴ τι ἐφεισομένη κρήνη λακέρυζα κορώνη.
 Μὴ δ' ἄρ' χυτροπόδων ἀνεπὶ ῥέκτων ἀνιόντα
 ἔδειν, μὴ δὲ λόνεσσιν, ἐπεὶ καὶ τοῖς γνὶ ποινὴ.
 Μὴ δ' ἔπ' ἀκινέτοισι καρδίξαι, ὅ γάρ ἄμεινον,
 Γαῖδ' αὖ δ' υἱὸς δεκαταῖον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνλώορα ποιεῖ.
 Μὴ δὲ δ' υἱὸς δέκα μῶνον ἴσον καὶ ὅτ' ἄρ' τέτυκται.
 Μὴ δὲ γυναικείῳ λουτρῷ χροῖα φαιδρύνεσθαι
 Ἀνέρα. λουγαλὴν γάρ ὑπὸ χρόνον ἔστ' ὑπὸ καὶ τρεῖς
 Γενῆ. μὴ δ' ἱεροῖσιν ἐπ' αἰθομένοισι λυγρὰς
 Παιμὸν αἰδέσθαι. θεὸς γὰρ καὶ τὰ νεμεσῶ.
 Μὴ δ' ἔποτ' ἐν πτοχῇ ποταμῶν ἄλασδε πτορεόντων,
 Μὴ δ' ὑπὸ κρηναίων ὕρειν, μάλα δ' ὄζα λείεσθαι,
 Μὴ δ' ὄνα ποψύχειν. τὸ γάρ ὅτι λωϊὸν ὄειν.
 Σι δ' ἔρδ' εἰν. δ' αἰνῶ δὲ βροτῶν ὑπαλδύεο φήμι.
 » Φῆμ' γὰρ τε κακὴ πέλειται, κούφῃ μὲν αἰεῖσαι
 » Ρῆα μάλ', ἀργαλίῃ δὲ φέρειν, χαλεπὴ δ' ἀπθέεσθαι.
 » Φῆμ' δ' ὅτις πάνπαν ἀπόλλυται, ἢν τινα πολλοὶ
 » Λαοὶ φημίζουσι, θεὸς νῦν τις ὄει καὶ αὐτὴ.

Ἡσιόδου

Siccum à uiridi refeca nigro ferro.
 Neq; unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium. perniciosum enim in ipso fatum est situm.
 Neq; domum faciens imperfectam relinquit,
 Ne quo pacto insidens crocitet stridula cornix.
 Neq; à pedatis ollis nondum initiatis rapiens
 Comedito, neq; lauator: quia & hisce noxa inest.
 Neq; super immobilibus locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennem: quia uirum inertem facit.
 Neq; duodecim mensium: equale & hoc est.
 Neq; muliebri in balneo corpus abluito
 Vir: grauis enim ad tempus est & in hoc ipso
 Poena. neq; in sacrificia accensa incidens,
 Reprehendè arcana. Deus quippe & hæc indigne fert.
 Nec unquam in alueo fluuiorum mare influentium,
 Neq; in fontium, meijto: ualde autem cuitato.
 Neq; incacato: id enim nihilo est melius.
 Sic facito. grauem uero mortaliū cuitato famam.
 Fama enim mala est, leuis quidem leuatu
 Facillimè, molesta uero portatu, difficilisq; depositu.
 Fama uero nulla prorsus perit: quam quidem multi
 Populi diuulgant. quippe dea quedam est & ipsa.

Nesiodi

HESIODI DIES.

les uero ex Ioue observans bene, secundum
sortem

Præcipe seruis, tricesimam mensis optimam
Ad opera inspiciendum, dimensumq; diui-
dendum,

Nempe cum ueritatem populi iudicantes agunt.

Hæ enim dies sunt Ioue à prudente

Primum: nouulumium, quartaq; et septima sacra dies.

Hæc enim Apollinem auriensem genuit Latona.

Octauaq; et nona ambæ dies mensis

Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.

Vndecima uero, duodecimaq; ambæ quidem bonæ:

Hæc quidem tondendis ouibus, illa letis segetibus metendis.

Duodecima tamen undecima multo melior:

Hæc enim net fila in aëre suspensus araneus,

Die expleta, quum et prudens formica acernum colligit.

Hæc telam ordiatur mulier, proponatq; opus.

Mensis autem inchoati decimatertia caueto

Sementem incipere, plantis uero inferendis optima est.

Sexta uero media ualde incommoda est plantis,

Viripara bona, puellæ uero non utilis est

Necq; gignendæ primum, nec nuptijs tradendæ.

Nec prima quidem sexta puellæ gignendæ

Apta est, sed boedis castrandis, et gregibus ouium,

Stabuloq;

Η ΣΙΟΔΟΥ ΗΜΕΡΑΙ.

Ματα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένῃ
 εὔ, κ' ἡ μοῖραν
 Περφραδ' ἐμὴν δ' μῶτασι, τρινκὰ δ' αὖ μὴ
νὸς ἀείσω

Εργατ' ἐποπτεύειν, ἥ δ' ἄρμαλιῶν διατέαδαι,
 Εὐτ' αὖ ἀληθείῳ λαοὶ λείνοντο ἀγῶσι.

Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι εἰςὶ διὸς πρὸς μητιόγντῃ,
 Πρῶτον γῆν, τετράς τε, ἑβδόμη ἱερὸν ἡμᾶς,
 Τῇ γὰρ ἀπόλλωνα χρυσάορα γένετο λητώ.

Οὐδὰ τ' ἐνάτη τε, δ' ὕωγε μὲν ἡμᾶτα μινὸς
 Εξοχ' ἀεζομνίοιο, βροτήσια δ' ἔργα πένεδα.

*Apo/linis
 natalis
 αεζομνίου*

Ενδεκάτη δὲ, δ' ὕωδεκάτη τ', ἀμφωγε μὲν ἐοδλάει
 Ἡ μὲν οἷς πείκειν, ἥ δ' ὄφρονα καρπὸν ἀμᾶσαι.
 Ἡ δὲ δ' ὕωδεκάτη δ' ἐνδεκάτης μέγ' ἀμείνων.

Τῇ γὰρ τοι νεῖν ἡματ' ἀεσιπότῃτ' ἀρχῆς,
 Ἡματ' ἐκ πλείς, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται.

Τῇ δ' ἰσὺν σῆσαιτο γυνή, πρὸ βάλοιτό τε δ' ἔργον.

Μινὸς δ' ἰσαμνίῳ τρισκαυδεκάτῳ ἀλέαδαι,

Σπέρματος ἀρξάδῃ. φυτὰ δ' ἐνθρέψαδῃ ἀρίστη.

Εκτη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύμφορός ἐστι φυτοῖσι,

Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθή. κούρη δ' ὁ σύμφορός ἐστιν,

Οὔτε γυνεῖται πρῶτ' ὅτ' ἀε γάμος ἀντιβολῆσαι.

Οὐδ' ἐμὴν ἡ πρώτη ἑκτη, κούρη τε γυνεῖται

Ἀρμνῃ. ἀλλ' εἰφὸς τὰ μιν, καὶ πάντα μήλων.

Σκηῶντ'

Σκηόντ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἥπιον ἥμαρ.
 Εἰδὼ δ' ἀνδραγόνας, φίλει δ' ἐτελείετο μακάρων,
 ψύδρα δ' ἀμυλῖος τε λόγος, λυγρὸς τ' ὁ αἰσμός.
 Μῖνός δ' ὀγδοάτη κῆπτον καὶ βῶν ἐέμυκον
 ταμνέμεν, ὄρνεις δὲ δ' υἷωδεκάτη ταλαεργούς.
 Εἰκέει δ' ἐν μεγάλῃ πλῆει ἥματι ἴσος φῶτα
 εἶνασθαι. μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένον ὄειν.
 Εἰδὼ δ' ἀνδραγόνον δέκατη. κούρη δ' ἐτετετρᾶς
 μέσση. τῇ δ' ἐτε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῶς,
 καὶ λυῖα καρχαρόδοντα καὶ ὄρνεις ταλαεργούς
 περὶ νέμειν, ὕδ' ἡ χεῖρα πηθεῖς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 τετράδι δ' ἀλκυόνα φθίνοντα δ' ἰσαμνὸν τε,
 ἄλγεα θυμοβορεῖν μάλα τοι τετελεσμένον ἥμαρ.
 Εὐ δὲ τετάρτη μῖνός ἀγεσθαι δ' ὅν οἶκον ἀκροίτην,
 οἰωνὸς λείνας, οἳ ἐπ' ὄργματι τούτῳ ἀρίστοι.
 Γέμψας δ' ὀζαλέασθαι, ἐπεὶ χαλεπαῖ τε ὦ ἀνὰ.
 Εὐ πέμπτη γὰρ φασιν εἰρηνύας ἀμφιπολύνειν,
 ὄρκον πινυμένας, τὸν εἰς τέκε πῆμ' ὑδιόρκους.
 Μῖσση δ' ἐβδμάτη δ' ἡμῆτορ ἱερὸν ἀκτῶν
 εὐ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐοχάτω ἐν ἄλῳ
 βάλλειν. ὕλοτόμον τε ταμείν θαλαμῆϊα δούρα,
 νῆϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἀρμυνα νηυσὶ πέλοντα.
 τετράδι δ' ἀρχεὶ νῆας πῆγνυαδ' ἀφαιάς.
 εἶνας δ' ἢ μέσση ὑδιόειλα λωῖον ἥμαρ.
 πρῶτις δ' εἶνας παναπῆμων ἀνθρώποισιν.

Εἰδὼ

Stabuloq; circum sepiendo pastorali benigna dies est,
 Bona uero uiripara, amatq; conuicia loqui,
 Mendaciaq; et blandos sermones, et occulta colloquia.
 Mensis uero octaua caprum, et bouem mugientem
 Occidito, mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicesima uero in magna, plena die, prudentem uirum
 Generato: ualde enim bonæ est indolis.
 Bona autem uiripara decima, puellæ uero et quarta
 Media. hac uero et oues, et curuipedes boues,
 Et canem asperis dentibus, mulosq; laboriosos
 Cicuratq; sub manum ponens. cautus uero est animo,
 Ut quartam uites desinentis et inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo ualde hæc accommoda est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Obseruatis auib; quæ ad hanc rem sunt optimæ.
 Quintas uero euitato: quia difficiles sunt, et graues.
 In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periurium uindicanes: quod malum Contentio genuit per-
 iuris.

Media uero septima Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens, bene æquata in area
 Ventilato, roborumq; sector incidito cubicularia ligna,
 Naualiaq; ligna multa, et quæ nauibus congrua sunt.
 Quarta uero incipito naues compingere hiantes.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Prima uero nona prorsus innoxia hominibus.

e

Bona

Bona siquidem est et ad plantandum, et ad generandum,
 Tam viro quam mulieri, nec unquam prorsus mala dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
 Implendis dolijs, et sub iugum ponendo collo
 Bobus et mulis et equis celeribus.

Nauem bene clauatam celerem in nigrum pontum
 Trahito. sed pauci vera intelligunt.

Quarta vero aperi dolum. prae omnibus sacra dies est
 Media. pauci vero rursus post uicesimam mensis optimam,
 Aurora uigente, pomeridiana vero est deterior.

Et haec quidem dies sunt hominibus magno commoda.
 Caeterae autem incertae, sine sorte, nihil ferentes.

Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.

Interdum nouerca est dies, interdum mater.

Harum beatusque et felix, qui haec omnia

Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,

Auguria obseruans, et praeuarias euitans.

FINIS HESIODI

Operum et Dierum.

Εἰδὼ μὲν γὰρ τ' ἡδὲ φῦτεναι, ἡδὲ γνέσθαι,
 ἄνθει τ' ἡδὲ μιναικί, καὶ ὅποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισεινάδ' α μινὸς ἀρίστω,
 Ἀρξασθᾶ τε πίθω, καὶ ὑδὶ ζυγὸν αὐχρῆα θείναι
 Βασί καὶ ἀμύμονοι καὶ ἱπποῖς ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκλήιδ' α βοῶν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρὺ μλναι. παῦροι δ' ἐτ' ἀληθεῖα λιπλίσκονσι. ,,
 Τετράδ' δ' οἷγε πίθω. πόδι πάντων ἱερὸν ἦμαρ
 Μίεσσι. παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδ' α μινὸς ἀρίστω
 Ἡὲς γινομένης, ὑδιδ' εἶλα δ' ὅσι χρεῖων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὑδιχθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἶ δ' ἄλλαι μετὰ δρυποῖ, ἀκήμεναι, ὅτι φέρουσαι.
 Ἀλλ' ὅ δ' ἄλλοι μιν αὖτις, παῦροι δ' ἐτ' ἴσασιν.
 Ἄλλοτε μητρὸς πᾶσι ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ. ,,
 Τάων ὅυδ' αἰμῶντε καὶ ὀλβιῶ, ὅς τὰδε πάντε ,,
 Εἰδὼς, ὅρ' ἀζήτα ἀνάτιθ' ἀθανάτοισιν, ,,
 Οργιδας λείων, καὶ ὑπερβασίας ἀλείνων. ,,

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟ

δι' ἔργων καὶ ἡμερῶν.

Ε 2

Υπόθεσις

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΡΙ-
ΔΟΣ.

Ασριοι στρατεύσαντες ὑπὸ τῆς Ἀλκί-
τρώου. Βῆς, ἀνείλον αὐτὸς ἡ Ἀλκί-
νης ἀδελφὸς, τῶν θρεμμάτων ὑπόρα-
γωνίζομεν. τοὶ δὲ ἀμειβόμενοι. Βα-
λομένη αὐτῇ συνελθεῖν, ὃ πρότερον αὐτῷ ὑπέχετο,
πρὶν ἢ παρὰ τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξεται τιμω-
ρίαν. ὁ δὲ ὑπὸ στρατεύσας, ἀνείλγει αὐτὸς. ἡ δὲ τῶν
αὐτῶν νύκτα συνδράχονται αὐτῇ ἀμφοτέρω, ὃ, τὸ
Ζεὺς καὶ ὁ ἀμειβόμενος. ὁ μὲν ἐκ τοῦ πολέμου ὑπεστρέ-
ψας, Ζεὺς δὲ βοηθὸν τοῖς ἀνθρώποις βοηθὸν γηγνῆ-
σαι. ἡ δὲ λύει, ἐκ μὲν ἀμειβόμενοι ἰσχυρία, ἐκ δὲ
δὸς ἡρακλῆα. ὃς καὶ ὑπὸ λύκον ἀφῆκε ὑόν, ἡνίοχον
ἔχωρ ἰόλαον, στρατεύεται. ὃς αὐτὸς τὰς δεκάδας ἄγον-
τας εἰς πυνθῶ, πόδιεσύνλα. σκεπαθεῖς δὲ ἡφαιστο-
τόκτω ἀσπίδι, πρόσσειμι εἰς τραχῆνα πῶς ἡνίοχα.
συμβαλὼν δὲ τοῦ λύκου, αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ. τὸν δὲ
ἀφῆκε ὑπόρασσιζοντα τοῦ ἡνίοχα, ἡ δὲ μικρὸν πιτρώσκει.
καὶ ὅτως δρᾷται πῶς ἡνίοχα. ἡ δὲ ὁ λύκος, γαμ-
βρὸς ἡνίοχα, ὑπὸ θυγατρὶ θεμισονόμῃ.

Ἡσιόδου

ARGVMENTVM SCVTI.

I Aphij militantes ad Electryonis boues, interfe-
cerunt Alcmenae fratres, iumentorum defenso-
res. Amphitryone autē uolente ipsi coire, non
prius ei promisit, quā fratricidarum faceret
uindictam. Ille autem inimicitias, interfecit eos. Sed in eadem
nocte coeunt ipsi, utriq; Iupiter et Amphitryon: hic qui-
dem ex bello reuersus, Iupiter autem uolens hominibus auxi-
liatorem generare. Illa uero parit ex Amphitryone quidem
Iphicleū, ex Ioue autem Herculem. qui et contra Cygnum
Martis filium, aurigam habens Iolaum, militat: qui decimas
ducentes ad Pytho, depredatur. Protectus igitur per Vulca-
num facto scuto, accedit ad Trachina, ad Ceycem. Congres-
susq; cum Cygno, ipsum quidem interemit, Martem uero
scuto defendentem filium, in crure uulnerat. Atq; ita
uenit ad Ceycem. Erat autem Cygnus ge-
ner Ceycis, ob filiam Themisto-
nomen.

e 3

Hesiodi

HESIODI SCVTVM

HERCVLIS.

EV qualis relinquēs domos, & pa-
 triam terram,
 Venit ad Thebas, cum simili Marti
 Amphitryone,
 Alcмене, filia populos seruātis Ele-
 ctryonis,

Quę certe mulierum genus orna-
 bat feminearum, (debat

Et pulchritudine & magnitudine. animi aut nulla conten-
 Earum, quas mortales mortalibus pepererunt concubentes.

Huius & ab capite, & palpebris nigris,

Tale spirabat, quale & aureę Veneris.

Quę & tantum in animo suum honorabat maritum

Quantum nondum aliqua honorauit mulierum feminearū.

Attamen patrem bonum interfecit, ui domans,

Iratus pro bobus. relinquens autem ille patriam terram,

Ad Thebas supplex uenit, scuta ferentes Cadmeos,

Vbi ille domos habitauit cum pudica uxore,

Seorsum sine desiderato amore. non enim sibi licuit

Prius lectū cōscendere pulchras suras habētis Electryonis,

Quam cædem ultus est fratrum magnanimorum

Suae uxoris. mollificante autem combussit igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum & Teleboarum.

Sic

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΝΗΜΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ ΤΟΥ

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

οἷκ' ἀλλεπῶσα δόμους, καὶ πατρίδ' ἀ-
γαῖαν,
ἤλυθ' ὅθ' ἦβας, μετ' ἀρήϊον ἄμφω
τρύωνά,

Ἀλκμήνη θυγάτηρ Λαοσόου ἡλεκτρούωνος,
ἥ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυτο θηλυτόρῳ,
εἶδ' ἔτε μεγίθειτε νόον γέ μιν ὅτις ἔειξε
τάων, ὥς θνητοῖσι θνητοῖς τέκον θυνηθείσας.
Τῆς, καὶ ἀπὸ κρηθρῶν, βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων,
τοῖον ἄνδ' οἶον τε πολυχρύσου ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ καὶ ὥς ἤϊε θυμὸν ἰὸν τίσκειν ἀνοίτῳ,
ὡς ὅτ' ἔπειτα γυναικῶν θηλυτόρῳ. τιβ
Ἡ μὲν ^{ὅλ}πατὴρ ἰδὼν ἀπέκτανεν ἰφιδ' αἰμάσας,
Χωσάμενος πόδι βροσί. λιπὼν δ' ὅτε πατρίδ' α-
εὶς ἦβας ἰκέτ' ὕσε φερυσάκειας καδ' αἰψας, (γαῖαν,
ἐνδ' ὅγε δ' ὅματ' ἔναιε σὺν αἰσθίνῃ πῶα κῆρι,
νόσφι μ' ἄτορ φιλότῃρος ἐφ' ἡμέρῃ. ὅ γάρ οἱ ἦεν
πρὶν λεχίῳ ὑπὸ βίῳ αἰὶς φύρεν ἡλεκτρούωνος,
πρὶν γέ φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
ἥς ἀλόχον. μαλὶ γὰρ δὲ καταφλέξει πυρὶ κῆμας
ἀνδρῶν ἡρώων τάφῳ, ἰδὲ τὰ λεβοάων.

Ως γὰρ οἱ δῖοι κῆρ. θωὶ δ' ὑδημαρτύροι ᾔσαν.
 Τῶν ὃ γ' ὀπίζω μῶν. ἐπέγερ δ' ὅπῃ τάχιστα,
 Εκτελέσαι μέγα δῖον, ὃ οἱ δῖοθεν θέμις ἦεν.
 Τῷ δ' ἅμα ἱέμενοι πολέμοιό τε Φιλόπιδός τε
 Βοιωτὶ πλάξιπποι, ἱπὲρ σακίων πνείοντο,
 Λοκροὶ τ' ἀγχιμαχοί, καὶ Φωκῆδον μεγάθυμοι,
 Εἰσόντ' ἤρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς Ἀλκαῖοιο,
 Κυδιδόων λαοῖσι. πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλῶ μῆτιν ὕφαινε μετὰ φρεσὶν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσιν ἀλφειῇσιν ἀρῆς Ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 Ωρτο δ' ἀπ' ἐλύμποιο δόλον φρεσὶ βυασοδυδύων,
 ἱμαίρων Φιλόπιδος εὐζώνοιο γυναικός,
 Εὐνύχιος. τάχα δ' ἔξε τυφάονιον. τότε δ' αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον προσέβησατο μπτιέτα ζεύς.
 Ἐνθα καθιζόμενος, φρεσὶ μὲν ἔρ δέσκειλα δῖγα.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρεσ ἠλεκτρυῶνης,
 Εὐνὴ καὶ Φιλόπιδος μίγῃ, τέλεισεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' ἀμφιτρύων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἦρως,
 Εκτελέσας μέγα δῖον, ἀΐκω ὅμδε δόμονδε.
 Οὐδ' ὃ γ' ὑδὶ δμῶας καὶ ποιμνίας ἀγροιώτας
 Ωρτ' ἰκναί, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ὑπὲρ ἔμελλαι δυνῆς.
 Τοῖος γὰρ κραδίῳ πόθῳ ἄνυστο ποιμνία λαῶν.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ἱπποπύργοι κακότητα,
 Νέον ἱπὸ ἀργαλίας, ἢ καὶ κρατορὶ ὑπὸ δεισμῷ,
 Ως γὰρ τότε ἀμφιτρύων χαλεπὸν πόνον ἐκτολμήσας,

Αἶσα.

Sic enim sibi constitutum erat. dii autem testes erant,
 Quorum ille curabat iram. Et festinabat quàm celerrime
 Perficere magnum opus, quod sibi ex Ioue fas erat.
 Hunc autem simul, cupientes et belli et persecutionis
 Boeoti, percussores equorum, super scuta spirantes,
 Et Locri breuib; armis pugnatores, et Phocenses magnam
 Sequebantur. dux autem istis erat bonus filius Alcei, (mi,
 lactabundus populis. pater autem hominumq; deorumq;
 Aliud consilium texebat in mentibus, ut dijs (raret.
 Et hominibus artiū inuentoribus nocuementi expulsoꝛē gene
 Statim uero descendit ab olympo dolum mentibus struens,
 Desiderans amorem bene cinctæ mulieris,
 Nocturnus. cito autem uenit Typhaonium. Tunc aut rursus
 Phictum summum ascendit consultor Iupiter,
 Vbi sedens mentibus cogitauit stupida opera.
 Eadem quidem enim nocte extensum pedē habentis Alce-
 næ filie Electrionis,
 Lecto et amore mistus est, et perfecit desiderium.
 Eadem autem et Amphitryon populorum defensor, incly-
 tus heros,
 Perficiens magnum opus, uenit suam domum,
 Neq; ille ad famulos et pastores agrestes
 Perrexit ire, priusquam suæ uxoris conscenderet lectum.
 Talis enim cor cupiditas capiebat pastorem populorum.
 Vt autem quando uir libenter effugeret calamitatem
 Egritudine ab molesta, uel etiam à forti uinculo:
 Sic tunc Amphitryon grauem laborem finiens,

Libentemq; ex arce suam domum peruenit.
 Nocturnus autem concubuit sua cum ueneranda uxore,
 Delectatus donis ualde pulchræ Veneris.
 Illa autem deo domita, ex uiro ualde præstantissimo,
 Thebis septem portas habentibus gemellos generauit filios:
 Non tamen similia sapientes, fratres quamuis fuerunt:
 Hunc quidem peiorem, illum autem rursus ualde meliorem
 uirum,

Gravemq; fortemq; uim Herculeam:
 Hunc quidē subdomita nigras facienti nubes Ioui Saturnio,
 Sed Iphicleum lancea seruanti populos Amphitryoni,
 Distinctam prolem. hunc quidem mortali uiro admista,
 Illum autem Ioui Saturnio, deorum significatori omnium:
 Qui ex Cygnum interfecit, Martis filium magnanimum.
 Inuenit enim in luco longè sagittantis Apollinis,
 Ipsam, ex patrem suam Martem insatiabilem bello,
 Armis coruscantes, splendorem ut ignis ardentis,
 Stantes in curru. terram uero uerberabant ueloces equi,
 Pungentes ungulis, puluis autem circa ipsos utrinq; sparge
 batur,

Trita plicatis curribus, ex pedibus equorum.
 Currus autem bene facti ex orbite circumstrepabant,
 Equis currere cupientibus. letatus autē est Cygnus irreprehē
 Sperans Iouis filium bellicosum, ex aurigatorem, (sibilis
 Ferro scindere, ex inclyta arma spoliare.
 Sed sibi factas supplicationes nō exaudiuit Phoebus Apollo.
 Ipse enim sibi concitauit uim Herculeam.

Omne

Ασπασίως τε Φιλίως τε ἔορ δόμον εἰσπαύσαντε.
 Πανύχιος δ' ἄρ' ἔλεκτο σιῶ ἀεδρίη πρᾶκτοί τε,
 Τόρ πόμπηθ' δ' ὤροισι πολυχρύσου ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶ δμυθεῖσα, καὶ ἀνείη πολλὸν ἀείδω,
 Θήκη γ' ἐπ' ἡπύλῳ διδυμάονε γένετο παῖδε,
 Οὐκ ἔθ' ὅ μ' ἀφρονέοντε κασιγνήτω γέμῃ ἥσειν,
 Τὸν μὲν χειρότορον, τὸν δ' αὖ μὲν ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινόν τε κρατόρον τε, βίῳ ἥρα κληΐῳ.
 Τὸν μὲν ὑποδμυθεῖσα κελαυνεφείη κρονίωνι,
 Αὐτὰρ ἰοκλήϊά γε δολερόω ἀμειτρώωνι,
 Κεκευμένῳ γῆρ' ἰὼν. τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρὶ μιγείσῃ,
 Τὸν δὲ δῖη κρονίωνι, θεῶν σμυάντορ πάντων.
 Ος καὶ λυκὸν ἐπεφρον ἀρητιάδῳ μεγαθύμῳ.
 Εὖρε γὰρ γ' ἐπ' ἐμνείη ἑκατηβόλου ἀπόλωνθ',
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' οὐκ ἄρ' ἦν, ἄτομ πολέμοιο,
 Τόυχ' ἐσι λαμπομνέας σέλας ὥς πυρὸς ἀνθομνέοιο,
 Εξαότ' ἐν δὶ φρεσὶ χθόνα δ' ἐκτυποῖ αἰκέδ' ἵπποι,
 Νύσσοντο δὲ χηλῆσι κόνις δ' ἐσφ' ἀμειδεδίηει,
 Κοπήομν' ἡ πλεκτοῖσιν ὑφ' ἄρμασι, πρὸς ἵππων.
 Ἀρματα δ' ὅσ' ὑποίηκτα καὶ ἀντυγδοῖ ἀμφαράβιζον,
 Ἰππῶν ἱεμνέων. λευχέρητο δὲ λυκὸν ἀμύνμων,
 Ελπόμηνθ' δῖος ἔορ ἀρήϊον ἠνίοχόν τε,
 Χαλκῶ δ' αἰώσων, καὶ ἀπὸ λυτὰ τόυχεα δύσειν.
 Ἀλλὰ οἱ δύχωλέων ἐκ' ἐκλυε φοῖβ' ἀπόλλων,
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην ἥρα κληΐῳ.

Παῦ δ' ἄλσθ' καὶ βωμός ἀπύλωνθ' παγασαῖς,
 Λάμπρον ἵπαι δ' εἰνοῖο θεῷ τούχων τε καὶ αὐτοῖ.
 Εὐρ δ' ὥς, ὀφθαλμῶν ἀπελάμπει. τίς κεν ἐκείνη
 Ἐπληθύνει ἡμῶν κατ' ἀντιόμ' ὀρμηθῆναι,
 Εὐλὴν ἡρακλῆθ' καὶ λευδ' ἀλίμω ἰολάει;
 Κείνων γάρ μεγάλαι Βίη, καὶ χεῖρ' ἀαπῆται
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ὡς σιβαράϊσι μέλεισιν.
 Ος ῥὰ τὸδ' ἀνίοχον προσέφη ἱρατόρην ἰόλαον,
 Ηρως αἰ ἰόλαε, βρατῆν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἡ περ μετ' ἀθανάτους μάκαρας, τὴν ἄλυστον ἔχουσι,
 Ἡλκτον ἀμφ' ἐτρώων. ὅτ' ἐὺσέφανον ποτὶ ἑλβίω
 Ἡλθε, λιπὼν τίρωθον ἐὺκτίμνον πηολίεθρον,
 Κτείνας ἡλεκτρώονα βοῶν ἦν κ' ὄρυμετώπων.
 Ἰκερ δ' εἰς ἱερίοντα, καὶ ἀνίοχον τανύπεπλον.
 Οἳ ῥὰ μιν ἡσπάζοντο, καὶ ἄρμυνα πάντα πρῆϊχον,
 Ἡ δ' ἴκε' ἰδ' ἰκέτησι, τίον δ' ἄρ' ἐπὶ τὸν μᾶλλον.
 Ζῶι δ' ἀγαλλόμενθ' οὐκ ἐὺσφύρω ἡλεκτρώων,
 Ἡ δ' ἀλόχῳ. τάχα δ' ἄμμοις ὡς πλομνῶν ἦν αὐτῇ,
 Γενόμεθ' ὅτε φρεσὶν ἡναλίγκιον, ὅτε νόημα,
 Σὺς τε πατήρ ἐγώ. τὸ μὲν φρεσὶν ὅδε ἔλθω Ζεὺς.
 Ος πηολίπῳ σφέτερόν τε δῶμα, σφετέρως τε το-
 ῶνχθ' τομήσων ἀλιτημνῶν ὄρυδινα. (κῆας
 Σχετλιθ'. ἥ που μάλα μετεσυναχίκετ' ὀπίσσω
 Ἡν ἄτλῳ ἀχέων. ἥ δ' ὅτ' ἀπαινὰ χρεῖτός ὄσιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπὶ τέλειτ' αἰέλουσ;
 Ω φίλ

χηροθι

εναλιγχιου

δομον
τιμωδων

Ω φίλ

Omne autem nemus & templum Apollinis Pagasei
splendebat ab grauis dei armisq; & ipsius.

Ignis autem tanquam ab oculis splendebat. Quis autem illi
Tolerauit mortalis existens obuiam moueri,
Præter Herculem, & inclitum Iolaum?

Illorum enim magnaq; uis, & manus intangibiles
Ex humeris extendebantur in fortissimis membra.

Qui tunc aurigam affatus est fortem Iolaum:

O heros Iolæ, mortalium longe amantissime omnium,
Certe contra immortales beatos, qui cælum habitant,
Peccauit Amphitryon, quādo bene coronatā muris Theben
Venit, relinquens Tirynthum bene ædificatum oppidum,
Cum interfecisset Electryona, bouum causa latas frontes ha-
bentium.

Venit autem ad Creontem, & Heniocham extensum populi
habentem.

Qui ipsum amabant, & sufficientia omnia præbebant,
Ut fas est supplicibus honorabant autem ex corde ualde.
Viuebat autem letus, cū pulchros pedes habente Alcmena,
Sua uxore. Celeriter autem nos uertentibus annis
Nati fuimus, neq; mentibus similes, neq; intellectu,
Et tuus pater & ego. huius quidem mentes eripuit Iupiter,
Qui relinquens & suam domum, & suos parentes,
Venit honorans iniquum Eurystheum.

Miser. profecto ualde suspirabat, in futurum
Suam calamitatem dolens, quæ non reuocabilis est.
Sed mihi fortuna molesta commisit certamina,

O Chære.

O chare, sed tu citius cape habenas purpureas,
 Equorum pedibus uelocium. ualde autē mentibus audaciam
 iugens,
 Recte habeto uelocem currum, et pedibus uelocium robur
 equorum,
 Nihil subtimens fragorem Martis, hominum intersectoris,
 Qui nunc uociferans circumsferit sacrum nemus
 Phœbi Appollinis longē sagittantis regis.
 Attamen quamuis fortis existens, satiabitur bello.
 Hunc autem uicissim allocutus est irreprehensibilis Iolau.
 O patrue, certe ualde iam pater hominumq; deumq;
 Honorat tuum caput, et taureus Neptunus,
 Qui Thebes arcem habet, et conseruat urbem:
 Qualemnam et istum mortalem fortemq; magnūq;
 Tuas ad manus agunt, ut gloriam bonam sumas.
 Sed iam iam indue arma bellicosa, ut celerrimē
 Curribus appropinquantes, et Martis et nostro,
 Pugnemus. postquam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; filium Iphicli timet. sed ipsum puto
 Fugiturum statim duos filios irreprehensibilis Alcidae,
 Qui iam prope ipsos uadunt, cupientes belli
 Cædem statuere, quæ ipsis multo præstantiora dapibus.
 Sic dixit, subrisit autem strenuitas Herculana,
 Animo gaudens. ualde enim sibi sufficientia dixit.
 Atq; ipsi respondens uerbis pennatis allocutus est.
 Heros ô Iolæi diuine, non amplius procul
 Pugna aspera, tu autem ut prius eras bellicosus,

Sic

Ω φίλθ'· ἀλλὰ σὺ θάοισι γ' ἄντα φαινοῦνται,
 ἱππῶν ὠκυπόδων, μάλα δὲ φρεσὶ θάρσθ' αἰέων,
 ἰβὺς ἔχον θοὸν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων δόκως ἱππῶν,
 κινδ' γὰρ ἔσποδ' εἰσας κτύπῃσιν ἀρ' αἰσφροσύνη,
 ὅς γ' αὖ κεκληγὼς ποδὶ μαίνεται ἱερὸν ἄλσθ'.
 φοῖβε ἀπὸ λῶνθ' ἐκατηβέλετ' ἀνακτ'·
 ἡ μὲν καὶ κρατερὸς πόρ' ἐὼν, ἄσται πολέμοιο.
 Τὸν δ' αὖτε πρὸς εἴπην ἀμώμυτ' ἰόλαος. ἀμώμη τυδ
 ἦ βεῖ ἢ μάλα δ' ἦ π' πατέρ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Τιμᾶ σὺν κεφαλῇ, καὶ ταῦρεθ' ἐννοσίγαιθ',
 ὅς θ' ἦβης κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόλιν αἶ.
 Οἶον δ' ἠ καὶ τὸνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σᾶς δὲ χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλέθ' ἐσθλὰν ἀρῆαι.
 Ἀλλά γε δ' ὕστερ' ἐπ' ἄρ' ἦϊα, ὄφρα τάχιστα
 Δίφρεσ' ἐμπελάσαντο ἀρ' ἦϊα, ὅφρα τάχιστα
 μαρνάμεθ' ἐπεὶ ἔτι ἀτάρβητον διὸς ἔσθ'·
 οὐδ' ἰφικλῆδ' ἰω δ' ἰδιδίξεται· ἀλλὰ μὴ οἷα
 φεύξει δα δ' ὕο πῶδ' αἶς ἀμύνουσθ' ἀλκείδ' αἶο,
 οἳ δ' ἠ σφ' ἰχιδ' ὅν εἰσι, λιλαομένοισι πολέμοιο
 φυλόπιδ' αἶ σῆσιν, τὰ σφ' ἰχιδ' ὅν εἰσι, λιλαομένοισι πολέμοιο
 φονόπιδ' αἶ σῆσιν, τὰ σφ' ἰχιδ' ὅν εἰσι, λιλαομένοισι πολέμοιο
 ὡς φάρ· μείδ' ἡσθ' δὲ βίη ἀρακλῆει,
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γὰρ νῦν οἱ ἀρ' ἔμνησ' εἴπην.
 καὶ μὴν ἀμειβόμενοι ἐπ' αἶα πῆρ' ὄντα πρὸς ἰούδα.
 ἦρως ὦ ἰόλαε διοτρεφές, ὅκετι τυλοῦ
 ὕσμιν' ἡσθ' αἶα πῆρ' ὄντα πρὸς ἰούδα.
 ὡς

Ως καὶ νῦν μάγαν ἵππον ἀφ' αἰῶνος λευκοχαΐτην,
 Πάντη ἀνέστροφον, καὶ ἀργύρεον ὥς κε δύναι.

αυημιδαδ

Ως εἰπὼν, λευκὸ μίας ὀρεχάληκος φαεινῶ,
 Ἠφαίστου λευτὰ δ' ὄρα, πόδι λευκῆσι μὲν ἔθηκε.
 Δούτορον αὖ θάρεκα πόδι σῆθεσι μὲν ἔδωκε,
 Καλὸν, χρύσειον, πολυδ' αἰδ' αὖτο, ὅρ' ῥ' οἱ ἔδωκε
 Γαλαῖς ἀβλώαιη, κούρη δ' ἴος, ὅππότε ἔμελλε
 Τὸ πρῶτον συνόχοντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους.

αυβαλιδ

Θήκετο δ' ἀμφ' ὅμοισι μὲν ἀρῆς ἀλκτῆρα σιδ' ἔκρη,
 Δεινὸς ἀνὴρ. κοίλῳ δὲ πόδι σῆθεσι φαρέτρῳ
 Κάββαλα τ' ἐξόπιθον, πολλοὶ δ' ἐν ποσσὶν αἰσπὶ
 Ρίγμοι θανάτοιο λαβηφθόχοιο δ' ὀτῆρος.

Γρόσσον μὲν θάνατόν τ' εἶχον, καὶ δ' ἀκρυσὶ μῦρον.
 Μίεσοι δὲ ξιστοὶ ποδὶ μῆκεον. αὐτὰρ ὅππῃ
 Μορφοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι πῆρύγεσιν
 Ἠσαν. ὃ δ' ὄβριμον ἔγχος, ἀκαχιδῶν αὖτοπι χαλκῷ.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ λευκῷ δ' ὕτυκτον ἔθηκε,
 Δαιδ' ἀλλῶν, ἀδ' ἀμαντῶ, ὑδὶ κροτάφοις ἀραρυῖαν.
 Ἡ τ' εἰρυνὴ κάρη ἤρακλῆος θείοιο.

Χόρσι γε μὲν σάκος εἶλε παναίολον, ὃ δὲ τις αὐτὸ
 Οὐτ' ἐρρήξε βαλὼν, ὅτ' ἔβλασε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Γαῦ μὲν γὰρ λευκῶν τιτάνων λούκῳ τ' ἐλέφαντι,
 Ἠλίκτῳ δ' ὑπολαμπὲς ἔειν, χρυσῷ τε φαεινῷ
 Λαμπτόμενον. λευκῶν δὲ διαπῆυχεον ἠλίκτῳ.

πτυχιδ

Εἰ μίση δὲ δρᾶσθαι τῶν ἔειν φόβος, ὅτι φατειός,
 Εἰπαλιν

Sic et nunc magnum equum Arionem nigras setas habentem
 Quacunq; conuertere et auxiliare quantisper potes.
 Sic dicens, ocreas aeris splendens,
 Vulcani inclita dona, circa crura posuit.
 Secundo rursus thoracem circa pectora ingressus est,
 Pulchrum, aureum, ualde uarium, quem sibi dedit
 Pallas Minerva filia Iouis, quando debebat
 Primitus suspiriosa irruere certamina.
 Posuit autem circa humeros nocuementi propulsores ferrum,
 Terribilis uir, et caua circa pectora pharetram
 Coniecit retro, multae autem intus sagittae,
 Rigidae, lethi obliuisci uocem facientis datrices.
 Antrosum quidem mortem habebant, et lachrymis luctum,
 Mediae autem rasiles longe, sed retro
 Coloratae aquilae occultatae pennis
 Erant. ille autem terribilem lanceam, acutam, ardenti ferro:
 Capiti autem potenti galeam benefactum imposuit,
 Ingeniosam, ex adamante, temporibus congruam,
 Quae seruabat caput Herculis diuini.
 Manibus autem scutum cepit undiq; uarium, neq; aliquis
 ipsum
 Neq; rupisset uulnerans, neq; fregisset, miraculum ad uidendum.
 Totum quidem in circulo gypso albo, et ebore,
 Et electro sub splendidum erat, et auro lucenti
 Splendens. nigro autem circuli discurrebant.
 In medio autem draconis erat terror non narrabilis,

f

Retro

Retro oculis igne splendentibus aspiciens.
 Cuius & dentibus quidem implebatur bucca albitur disci-
 rentibus,
 Crudelibus, implacabilibus. In terribili autem aspectu
 Grauis Lis uolabat, galeata perturbatione hominum.
 Infœlix, quæ & intellectū & mentem capiebat hominum,
 Quicumq; obuiam bellum Iouis filio ferrent. (nam,
 Quorum & animæ quidem terrā ingrediuntur, intra infer-
 ipsorum. ossa uero ipsis, carne corrupta,
 Sirio sub arido in nigra putrescunt terra.
 Ibi expulsatioq; retroq; fugatio picta erat,
 Ibi & tumultus & terror, & hominum cædes ardebat,
 Ibi discordia, ibi fragor discurrebat. Ibi perniciofa Parca
 Alium uiuum habens, nouiter sauciatum, aliū non sauciatū
 Alium mortuum in conflictu, trahebat per pedes.
 Pallium autem habebat circa humeros ualde funestum san-
 guine hominum,
 Terribiliter aspiciens, strepituq; grauata.
 Ibi serpentum capita terribilium erant, non enarrabilium,
 Duodecim, quæ terrebant in terra nationes hominum,
 Quicumq; bellum obuiam Iouis filio ferrent.
 Illorum & dentium quidem crepitatio erat, quando pugnares
 Filius Amphitryonis. & ista lucebant miranda opera.
 Puncta aut ueluti quædā uidebantur uidere horribilibus dra-
 Nigra, super tergora. nigrescebant autem barbe. (conibus,
 Ibi porcorum greges masculorum erant, & leonum,
 Inter se aspicientium, irascentium, & mordere cupientium.
 Horum

Ἐμπέλιμ' ὁσοῖσιν πυνεὶ λαμπομύοισι δεδρεκώς.
 Τῶ καὶ ὀδόντων μὲν πλάττω σῶμα λόνκα θεόντων,
 Δεινῶν, ἀπλήτων. ὕδ' δὲ βλοσυροῖο μετώπεν,
 Δεινὴ δ' ὄρις πεπότην, κούρυσσας κλόνον ἀνδρῶν.
 Σχετλὴν, ἥ ῥα νόοντε καὶ ἐκ φρεσὶν εἴλω φωτῆν,
 Οἱ πινδὺ ἀντιβίω πόλεμον διὸς υἱὶ φέροιεν.
 Τῶν καὶ ψυχὰ μὲν χθόνα δυνῶσ' αἰδοῦς εἰσω
 Αὐτῶν. ὅσ' εἰ δ' ἐσθμὶ πῶδ' ῥινοῖο σαπείσης,
 Σειρεῖς ἀζαλέοιο καλαυνὴ πύθετα ἄκ. ΧΕΙΛΑΝΗ
 Ἐν δὲ πθίωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο,
 Ἐν δὲ ὁμαδὸς τε φόβος τ' ἀνδρὸκτασίη τε δεδ' ηἱ,
 Ἐν δὲ ὄρις, ἔν δὲ κυσθιμὸς ἐβύωρον. ἔν δὲ ὅλην ἱππῆ
 Ἄλλον ζῶν ἔχουσα νεῦτατον, ἄλλον ἄσπον,
 Ἄλλον τεθνεῶτα κῆλ' μόθον ἔλκε ποσθῆιν.
 Εἶμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὅμοιοι δ' αφοίνεον αἵματι φωτῆν,
 Δεινὸν δερεμλύν, καναχῆσί τε βεβριθῆα.
 Ἐν δὲ ὀφίωρ κεφαλαὶ δεινῶν ἔσαν, ὅτι φατρεῶν,
 Δώδεκα. ταῖς φοβέεισιν αὐτὴν χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἱ πινδὺ ἀντιβίω πόλεμον διὸς υἱὶ φέροιεν.
 Τῶν, καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλγν, εὐτε μάχουτο
 Ἀμφίτρωνιᾶδης. τὰ δὲ δ' αἴωρ θαῦτα ὄργα.
 Σαίγματα δ' ὥς ἐπέφαντο ἰδ' εἰρ' δεινοῖσι δρᾶσσι
 Κυάνεοι κῆλ' νῶτα. μελαίνθησαν δὲ γῆνεια.
 Ἐν δὲ συῶν ἀγέλαι χλωύων ἔσαν, ἥ δὲ λεόντων,
 Ἐς σφείας δερεμλύνων, κούρυντων θ' ἱμελίων τε.

ΧΥΤΙΦΥΤΩΝ Ε 2

Ἰσομένης ῥα καὶ ἡ
 χλωύων. παρὶ κίαν
 Ἰσομένης ῥα καὶ ἡ
 τῶν
 πρὸς χλόν' εὐναζόμενος,
 καὶ τοῖς ἰστέον ἀρρίος. Ἀπὸ τῆς
 ἀπὸ Hom. ἡ. δ. α. αὐτοῖ.

Θφι
ἀπελείπει

λαπίθαων

Τῶν καὶ ὁμιλοῦν σίχον· ἦϊσαν, εἰδ' ἐνυ τοῖ γε
 οὐδ' ἐτόροι θείτω. φείσονται γὰρ ἢ αὐχῆνας ἀμφω.
 ἦδ' ἡ γὰρ σφωμ' ἐκεῖτο μέγας λῆς. ἀμφὶ δὲ κἀπλοι
 Δωαὶ ἀκρυράμνοι ψυχὰς. ἤτ' δ' ἐσφωμ' ἐλαυνόν· ἔπει
 Αἶμ' ἀπελείπει· ὄραζ'. οἱ δ' αὐχῆνας ἀζειπόντον,
 Κεῖατο τινειῶτον ὑπὸ βλοσυροῖσι λῆσι.
 Τοί δ' ἐπὶ μάλλον ἐγειρόδω, κατόντι μάχεσθαι,
 ἀμφότοροι, χλοῦναι τε σύβη, χαροποί τε λῶντον.
 Εἰ δ' ἴω ὑσμίνῃ λαπίθων ἀλχηκτάων,
 Καίνεα τ' ἀμφὶ ἀνάκτα, δρύαυτά τε, πειροοῦν τε,
 Ὀπλέατ' ὄζαδόν τε, φάληρόν τε, πρόλοχόν τε,
 Πόψον τ' ἀμπυκίδω, τιταρήσιον, ὄζον ἀρῆθ'.
 Ὀπείατ' αἰγείδω, ὑπείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ἀργύριοι, χρύσεια πόδι χροὶ τινύχ' ἔχοντον.
 Κένταυροὶ δ' ἐτόρωθον ἐναυτίοι ἠγερέθοντο,
 ἀμφὶ μέγαν πετραῖον, ἦδ' ἄσβολον οἰωνισίω.
 Ἀρκτορ δ' εἰδόν τε μελαγχαίτω τε μίμαντα,
 καὶ δ' ὕο πόδυκίδας πόδι μὴδέα τε δρύαλόν τε,
 Ἀργύριοι, χρυσέας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντον.
 καὶ τε στωαίικτω ὥσ' εἰ ζωοί πορ' εἶντον,
 Εὐχισιν ἦδ' ἐλάτης αὐτοχιδόν ὠρεῖν ὦντο.
 Εἰ δ' ἀρῆθ' βλοσυροῖο ποδ' ὠκεόν· ἔσασαν ἵπποι,
 Χρύσειοι. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρεθ' ὄλιθ' ἀρῆς,
 Αἰχμὴν ἐν χείρεσσιν ἔχων, πρυλέεσσι κελδύων,
 Αἶματι φοινικῆς ὥσ' εἰ ζωὸς ἐναεῖζων,

Δίφρεο

Horum & congregatim acies ibant. neq; isti
 Neq; alij tremebant. Horrebant siquidem collis ambe.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo: circa autem hirci
 Bini, priuati animas. & apud ipsos niger
 Sanguis stillabat in terram. aliqui autem depressis ceruici-
 bus cadentes

Iacebant mortui à crudelissimis draconibus.

Qui adhuc magis incitabantur, & irascebantur ad pugnan-
 dum

Vtrinq; masculiq; sues, alacresq; leones.

Ibi erat pugna Lapitharum pugnantium,

Et Ceneæ circa regem, & Dryanta, Perithoumq;

Hopleumq; Exadiumq; Phalerumq;, Prolochumq;

Mopsuq; Ampyci filium, Titaresium, florens Martis:

Theseaq; Aegæi filium, similem Dijs immortalibus:

Argentei, aurea circa corpus arma habentes.

Centauriq; ex altera parte contrarij congregabantur,

Circa magnum Petreum, & Asbolum augurem,

Arctumq; Vriumq; nigrasq; fetas habentem Maimanta.

Et duos Peruci filios, Perimedeaq;, Dryalamq;:

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Et irruebant tanquam uiui existentes,

Lanceis & abietibus propè porrigebantur.

Ibi Martis terribilis uelocipedes stabant equi,

Aurei. ibi & ipse spolia ferens perniciosus Mars,

Hastam in manibus ferens, pedestribus imperans,

Sanguine purpurifatus, tanquam uiuos spolians,

*Currum ascendens. iuxta autem Demosq; Phobusq;
Stabant, cupientes bellum ingredi hominum.*

*Ibi Iovis filia prædatrix Minerva,
Ei similis, tanquam ad pugnam uolens se armare,
Lanceam habens in manibus, aureamq; galeam,
Et thoracem circa humeros. et ibat ad pugnam grauem.
Ibi erat immortalium deorum sacer chorus. Et ibi in medio
Desiderabile quiddam personabat Latonæ et Iovis filius,
Aurea cithara. Deorum autem pavimentum, purus Olympus.*

*Ibi Senatus, et foelicitas infinita in circuitu erat,
Immortalium in certamine. deæ autem duces erant cantilenæ,
Musæ Pierides, stridulæ canentibus similes.*

*Ibi uero portus tutus indomiti maris,
Circulari forma factus erat ex toto solido stagno,
Inundati similis. multi tamen in medio ipsius
Delphines, hac et illac discurrabant, pisces capientes,
Natantibus similes. duo autem supra instantes aquas
Argentei delphines inuadebant mutos pisces.*

*A quibus ærei tremebant pisces. sed in littoribus
Sedebat uir piscator apparens. habebat autem in manibus
Piscibus rete abiecturo similis.*

*Ibi erat bene comatæ Danaes eques Perseus,
Neq; utiq; attingens scutum pedibus, neq; longe ab ipso.
Mirum magnū cogitatu: quoniam nullo pacto infixus erat.
Sic enim manibus ipsam fecit inclytus utroq; crure claudus
Vulcanus,*

Aurum.

Αἰφρῶ ἐπιμβεβαώς, πρῶτ' αὖ δ' εἰμός τε φόβος τε
 ἔπασαν, ἱέμενοι πόλεμον κατὰ δ' ὕμνασε ἀνδρῶν.
 ἔρ δ' εἰς δὲ θυγάτηρ ἀγλαΐη τριτογυνίαι,
 τῇ ἱκέλη, ὥσεί τε μάχῃ ἐθέλουσα κορύσσειν,
 ἔρχετο ἔχουσ' ἐν χορσὶ, χρυσέῃ τε τρυφάλειαν,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις, ὑδὶ δ' ὤχετο φύλοπιν ἀνλήν.
 ἔρ δ' ὡς ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς. ἐν δ' ἄρ' αἶψά μιν ἔσσω,
 ἱμερόεν λιθάριζε λητὸς καὶ δὲ ὅς ἑός,
 χρυσείη φόρμιγγι. θεῶν δ' ἔδ' ὅ, ἀγνὸς Ὀλύμπῳ.
 ἔρ δ' ἀγορή. πῶς δ' ὅλβ' ἀπείριτος ἐσιφάνητο,
 ἀθανάτων ἐν ἀγῶνι. θεῶν δ' ὅλβ' ἔρχομαι ἀοιδῆς,
 μέσαι περὶ δ' οὐ λυγρὸν μελπομένης εἰκῆαι.

Λιγν

ἔρ δ' ἐλπίδι δούρμῳ ἀμαμακέρῳ θαλάσσης
 κυκλοτόρῃς ἐτίτυκτο πανέφθ' κασιτόρῳ,
 κλυζομένη ἱκέλῳ. πολλοὶ γέ μιν ἀμμέσου αὐτῶ
 Δελφίνου, τῇ καὶ τῇ ἐθύνοντο ἰχθυόοντες,
 Νηχομένους ἱκέλοι. δδοὶ δ' ἀναφυσιόωντες,
 Αργυρεὶ Δελφίνου, ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθῦς.
 Τῶν ὡς χάλκῃ τριῶν ἰχθύων. αὐτὰρ ἐπ' ἄκταις,
 ἔρ δ' ἀπὸς ἀλιεύς δεσδεκμένῳ. εἶχε δ' ἐχέρῃ
 ἰχθύσιν ἀμφίβλητρον ἀκρὸν ἴοντι εἰκάς.
 ἔρ δ' ὡς ἡνέμοιο δ' ἀνάνης ἱππότα πόρσεύς,
 οὐτ' ἄρ' ὡς αὐτῶν σάκας ποσίη, ὅδ' ἑκάς αὐτῶ.
 Θαῦμα μέγα φράσσαδ' ἐπεὶ ὅδ' αὖ μὴ ἐσθ' ἔειπε.
 Τὸς γὰρ μιν παλάμαις τούτῃ κλυτὸς ἀμφίγυνης,

Χρῦσον. ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πῆρόν τε πῖδιλα·
 ὁμοίον δ' ἔμιν ἀμφιμελὲς τοῦ ἄορ ἔκειτο,
 Χάλκειον ἐκ τυλαμῶν Θ', ὃ δ' ὡς τε νόμι' ἐποτρύνει·

ἰβισις τ' κίβυσις Γαῦν δὲ μετὰ φρεσὶν εἶχε κάρη δ' εἰνοῖο πελώρη,
ἰβισις τ' κίβυσις Γοργούς. ἀμφὶ δ' ἔμιν *ἰβισις* λυβισις δέε, θαῦμα ἰδέσθαι,

ἰβισις τ' κίβυσις Αργυρεὺς. θύσανοι δὲ κατὰ πόδας φαεινοί,
ἰβισις τ' κίβυσις Χρῦσοι. δ' εἰνὴ δὲ πόδι μετὰ φοισιν ἄνακτ' Θ',
ἰβισις τ' κίβυσις Κεῖτ' αἰδ' Θ' κυνέη, νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα.

Αὐτὸς δὲ ἀπὸ δύνει, καὶ ἐρρίγοντι εἰκόως,
 Γερσεύς δ' ἀναίδης ἐπταίν' Θ'. ταῖ δὲ μετ' αὐτόν,
 Γοργόνδ' ἀπλητοὶ τε καὶ ὅ φαταῖ ἐρρίποντο,
 Ἰέμελαι μαπέρη. ὡτ' δὲ χλωρὸν ἀδ' ἀμάντ' Θ'
 Βαινοσέων, ἰάχεσκε σάκ' Θ' μεγάλοι ὄρυμαγδ' ὦ,
 Οφέα καὶ λιγύως. ὡτ' δὲ ζῶντοσι δρᾶκοντ' Θ'

ἐπικυρτώσι Δοῖα ἀπὸ κερδύντ', ὡτ' κυρτῶσιν κέρηνα.

Λίχμασόν δ' ἄρα τῶ γε, μύδ' δ' ἐχάρασσαν ὀδύν·
 Αἰρία δερκὸς μύδ' ὡτ' δ' εἰνοῖσι δὲ κερλίωσις (ταῖς,
 Γοργεῖς, ἰδονεῖτο μέγας φόβος. οἱ δ' ὑπὲρ αὐτίων
 Ἀνδρῶν ἐμαρνάδην, πολέμια τδύχε' ἔχοντ' Θ',
 Τοὶ μὲν ὑπὸ σφετόρης πόλιος, σφετόρων τε τοκῶν
πραθίζιν Λοιγὸν ἀμύνοντ' Θ'. τοὶ δὲ, πλοῦθ' ἐμ μεμαῶντ' Θ'
 Πολλοὶ μὲν κίαν, πλείονδ' δ' ἐπὶ δ' ἡεμ' ἔχοντ' Θ',
 Μαρνασθ'. αἱ δὲ γυναικὸν ἐνδ' μήτων ὡτ' πύργων
 Χάλκειον ὄξυ βόων, κατὰ δ' ἰδρὺ πῆοντο πρῆας,
 Ζῶντοσι ἰκίλ' ὄργα κλυτὰ ἐφαίσιο.

Ἀνδρῶν

Aureum. circa autem pedes habebat alata calciamenta.
 Humero aut ipsum circa se nigra uagina inclusus ensis iace-
 Ferrens, ex loro. ille autem uelut imago uolabat. (bat,
 Omnis aut pars inter humeros habebat caput grauis monstri
 Gorgoos. circa autem ipsum speculum discurrebat, mirabi-
 le uisu,

Argenteum. illi autem suspensi erant lucidi,
 Aurei, grauis autem circa tempora regis
 Iacebat Orci galea, noctis tenebram grauem habens.
 Ipse autem festinanti et rigenti similis,
 Perseus Danaes filius extendebatur. ille autem post ipsum
 Gorgonesq; inapplicabilesq; et inenarrabiles promptae sta-
 bant,

Cupientes capere. et in uiridi adamante
 Ascendentibus, resonabat scutum magno tumultu,
 Acute et stridule. et in zonis dracones
 Bini dependebant, et attollebant capita,
 Lingebant autem utiq; illi, et impetu imprimebant dentes,
 Aspere aspicientes. et in grauib; capitibus
 Gorgoneis agitabatur magnus terror. qui uero contra ipsos
 Homines pugnarent, bellica arma habentes,
 Aliqui quidem contra suam urbem, suosq; parentes,
 Pestem iuuantes: aliqui autem populari prompti,
 Multi quidem iacebant, plures etiam contentionem habentes
 Pugnabant, et mulieres bene factis in turribus
 Ferre acute clamabant, et dilacerabant unguibus genas,
 Viuis similiter, opera inclita Vulcani.

Viri autem qui seniores erant, senectutemq; ceperant,
 Congregati extra portas erant, et dijs
 Manus extendebant beatis, pro suis filijs
 Timentes. rursus uero aliqui alij pugnam habebant, ipse au-
 tem ad ipsos

Parca nigrae albos concutientes dentes,
 Graues uoce, et terribiles aspectu, et funesta, et insatiabiles,
 Contentionem habebant de cadentibus. omnes aut cupiebant
 Sanguinem nigrum bibere. et quem primum rapuissent
 Mortuum, uel cadentem nuper saucium, circa quidem ipsum
 Iaciebant ungues magnas, animam in infernū ut dimitterent
 Tartarum ad frigidū. illa autem mentes statim ut placassent
 Sanguine humano, hoc cadauer proijciebant retro.

Retro autem ad clamorem et conflictū discurrebant iterum
 euntes, (nor

Et Clotho et Lachesis ipsis instabat, et quidem aliquāto mi-
 Atropos: neq; erat magna dea, sed certe illa

Istarum quidem aliarum prestantior erat, et antiquior.

Omnes aut circa unū hominem pugnam acerbam faciebant,

Grauius autem ad inuicem aspiciebant oculis irate,

Ibi ungues manusq; audaces equabant.

Et iuxta Achlys adstabat, inuisaq; et grauis,

Viridis, sicca, fame cadens,

Genua pinguis. longae uero ungues manibus suberant.

Cuius quidē ex naribus mucores fluebant, ex maxillis autē

Sanguis stillabat ad humum. illa autem immensē ridens,

Stabat. multus autem puluis superflorebat humeros,

Lachry-

ἄνδρ' οὐδ' αἱ πρόβηδ' ἔσαν, γῆρας τ' ἐμμάκρην,
 Ἀβροὶ ἐκτοδὺν πυλίων ἔσαν, ἀνδ' δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσι, πόδι σφειτόβοισι τέκεσσι
 Δειδοῖτες. τοὶ δ' αὖτε μάχῳ ἔχον. αἱ δὲ μετ' αὐτῆς,
 κῆρυ βυάνειαι λολυχοὺς ἀράβουσιν ὀδόντας,
 Δαινωτοί, βλοσυροὶ τε, δ' αφοινοῖτ' ἀπληστοί τε,
 Δῆειν ἔχον πόδι πιπνόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἴκντο,
 Αἷμα μελαν πῖειν. οὐ δὲ πρῶτον μεμάρποιον
 Κεῖμενον ἢ πιπνόντα νέετατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῶ
 Εἰλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχῶ δ' αἰδοὺς δεκακῆν
 Τάρταρον ὅν κρυόενθ'. αἱ δὲ φρένας εὐτ' ἀφίσταντο
 Αἵματος ἀνδρομέα, τὸν μὲν ῥίπτασεν ὀπίσσω.
 Αψ' δ' ὁμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνον αὐτὶς ἰῶσαι.
 Κλωθὴ καὶ λάχαις σφαιρ' ἐφέτασαν. ἢ μὲν ὑφ' ἡσυχίᾳ
 Ατροπος, ὅτι πέλει μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρ' αἴη
 Τῶν γε μὲν ἀλλὰ πρὸ φρενὸς τ' ἰῶ, πρὸς βυτάπιτε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φωτὶ μάχῳ δριμύσιν ἔθνητο,
 Δαινά δ' ὅν ἀλλήλας δράκον ὁμμάσι θυμύνασαι,
 Ερ δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Παρ' δ' ἀχλὺς εἰσῆκει ὡτ' σφυγρῆν τε καὶ αἰνῆ,
 Χλῶρη, ἀΰσαλέη, λιμῶ κατὰ πεπληγῆα,
 Γυνοπαχὴς. μακροὶ δ' ὄνυχον χεῖρας ἐπὶ ἔσαν.
 Τῆς, ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 Αἷμ' ἀπελείβειτ' ὄραζε. ἢ δ' ἀπλητορ σεσαρῆα,
 Εἰσῆκει. πολλὰ δὲ κόνις κατ' ἐνὶ νηοῖσι ὄρεα,

f. χαλκίαι

 δ. 40. λέγειν δὲ παλ.
 πῶτα χεῖρ πύλαις.

Δάκρυον

μυδαλίου

ἔργα ἐπ' ἀπορίας

ἐκ τῆς ἑκτονικῆς ἐκφρασεως

ἐκ τῆς ἑκτονικῆς ἐκφρασεως

ἡρώδης

παιζοντις

βεντ

205

1

1

1

1

1

1

1

1

1

Δάκρυσι μιν δ' ἀλέει. πρὶν δ' οὐ πνευγος πόλις ἀνδρῶν.
 Χρυσείαι δ' ἐμιν εἶχον ὑπὸ θυρεοῖς ἀφ' αὐτῶν,
 Ἐπὶ δ' αὖ πύλαι. τοῖ δ' ἀνδρῶν ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν εἶχον. τοὶ μὲν γὰρ ἐὺσώτρως ἐπ' ἀκλῶν,
 Ἡγόντ' ἀνδρὶ γυναικα. πολὺς δ' ὑμνῆσιος ὄρωρει.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομένην δ' αἰθῶν σέλας εἰλύφαζε.
 Χερσὶν ἐνὶ δ' ἰσχυρῶν. τοῖ δ' ἀγλαΐαις τε θαλάσῃ.
 Πρὸ δ' ἔκιοι. τοῖσι δὲ χοροὶ παίζοντο ἐπὶ πόντῳ.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συνείργων ἴσαν ἀνδρῶν,
 Ἐξ ἀπαλῶν σομάτων. πόδες δ' ἐσφισιν ἄγνυτο ἡχώ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμύγων ἀναγορῶν χοροὶ ἱμερόεντα.
 Εὐθὺν δ' αὖ ἐτόρῳθε νέοι κοῦμαζον ὑπὸ αὐλοῦ.
 Τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντο ὑπὸ ὀρχηθμοῦ καὶ ἀοιδῆς,
 Τοὶ γὰρ μὲν αὖ γελοῦντο ὑπὸ αὐλοκτῆρ' ἑκάσθῃ.
 Πρὸ δ' ἔκιοι. πᾶσαν δὲ πόλιν θάλασσά τε χοροὶ τε,
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ πρὸ παλαιῶν πόλεθ'
 Νῶδ' ἵππων ὑπὸ βάντο, ἐλευέροι. οἱ δ' ἀφ' ὀτρύνοντο
 Ἡρεῖον χθόνα δ' ἴκον. ὑπὸ σολῶν δ' ἐχέοντες
 Ἐπαλτ' αὐτὰρ ἐνὶ βαθύ λήϊον. οἱ γὰρ μὲν ἄμφω
 Αἰχμῆς ὀφείησι κορωνιόωντα πέπλητα,
 Βειβόμενα σαχύνω, ὥσπερ δ' ἡμῖν τὸρ' ἀκτῶν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεοῖς ἀνοῖσι δ' ἔον, καὶ ἐπιπλοῦ ἀλωῶν.
 Οἱ δ' ἐπὶ τῶν οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ὅν ταλάρως ἐφόρον ὑπὸ τρυγητήρων
 Λοιπὸν καὶ μέλανας ἑότρους, μεγάλων ἀπ' ὀρχων
 Βειβο-

Lachrymis humida. iuxta aut bene turrata urbs uirorum.
 Aureæ autem ipsam habebant super foribus adaptatæ
 Septem portæ. illi autem uiri in conuiuijs & choreis
 Delectationem habebant. qui quidem in bene seruante ciuitatē
 Ducebant uiro mulierem. multus autem Hymenæus orie-
 batur.

Longe autem ab ardentibus facibus lumen inuoluebatur,
 Manibus in ancillarum. quæ & splendoribus floridæ
 Ante ibant. quas & choreæ ludentes sequebantur.
 Alij quidem sub stridulis tibijs mittebant uocem,
 Ex teneris oribus. in ipsis autem frangebatur sonus.
 Aliæ uero sub citharis reducebant chorum dulcem. (bia,
 Inde aut rursus ex altera parte iuuenes lasciuiabant sub ti-
 Alij quidem rursus lasciuientes sub chorea & cantu,
 Alij quidem rursus ridentes sub tibicine unusquisq;
 Anteibant. omnem autem urbem & conuiuia, & tripudia,
 Et splendores habebant. alij autem rursus ante urbem
 Tergora equorū inscendentes, discurrebant. alij aut arato-
 Rumpebant terram diuam, ornateq; uestes (res
 Gerebant succinctas: sed erat profunda seges. alij quidem
 metebant

Cuspidibus acutis rostrata folia,
 Grauita spicis, tanquam Cereris fructum.
 Alij autem in manipulis ligabant, & implebant arcam.
 Alij autem uindemiabant uites, falces in manibus habentes.
 Alij autem rursus in cistellas ferebant à uindemiatoribus
 Albos et nigros racemos, magnis à prædijs,

Oneratis folijs & argenteis pampiniis.

Aliqui autem rursus in cistas ferebāt . iuxta aut ipsos hortus

Aureus erat (inclyta opera prudentissimi Vulcani)

Concussus folijs, & argenteis palis.

Alij quidem igitur ludentes sub tibicine quilibet,

Oneratus uuis: nigrescebant autem quidem istæ.

Alij quidem uertebant, & hī hauriebant, & illi pugnabāt

Pugiliterq; & luctando . alij autem pedibus ueloces lepores
uenabantur,

Viri uenatores, & duo asperis dentibus canes iuxta

Cupientes capere, illi uero cupientes aufugere.

Apud ipsos autem equites habebant laborem. circa uero cer-
tamen

(currus

Cōtentionem habebāt, & laborem . bene uero cōplicatos in

Aurige ascendentes, immittebant ueloces equos,

Frena laxantes. at illi strepentes uolabant,

Currus compacti, foramina uero rotarum ualde resonabant.

Alij quidem immensum habebant laborem, neq; unquā ipsis

Victoria expediebatur, sed nō declinans habebant certamē.

Istis aut & propositus erat magnus tripas intra certamen.

Aureus, inclyta opera prudentissimi Vulcani. (mills:

Circa aut maiorem circulum fluebat Oceanus, crescenti si-

Omne autem continebat scutum, ualde uarium. & in ipso

Cygni aëriuoli ualde clamabant, qui certe multi

Natabant in summa aqua. & iuxta pisces gesticbant,

Mirabile uisu etiā Ioui graui strepenti. cuius propter cōsilia

Vulcanus fecit scutum, et magnum et solidum,

Apta-

Βεβρομένην φύλλοισι, καὶ ἀργυρέης ἐλίκεσσιν. (χρὸς
 οἷοι' αὐτ' ὅν ταλάρως ἐφορῶν. πρῶτα δ' ἐσφισιν ὄρ-
 Χρύσεος ἔκλυτα δῶγα πόριφρονος ἠφάισιο,
 Σείομεν φύλλοισι, καὶ ἀργυρεοῖσι κάμαξι.
 Τῷ γε μὲν ἐν παύζοντα ἔσθ' αὐλητῆρι ἑκάσθ',
 Βειβρόμεν σαφυλῆσι. μελάνθισαν δὲ μὲν αἶδε.
 Οἷ γε μὲν ἐτράπευον. τοί δ' ἥενον, οἷ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε ἑλκιδόρ. τοί δ' ὠκύποδας λαγῶς ἥενον,
 Ἀνδροῦ θυροῦταί, ἑκαρχαρόδοντες κίοντες πρὸς
 ἱερῶν μαπέειρ, οἷ δ' ἱερῶν ἀπαλύξαι.
 Γὰρ δ' αὖτοῖς ἱππῆδ' ἔχον πόνον. ἀμφὶ δ' ἀέθλων
 Δῆριν ἔχον, καὶ μόχθον. ἐϋπλεκέων δ' ὑπὸ δίφρων
 ἠνίοχοι βεβαῶντο, ἐθέσαν ὠκέας ἱππας,
 Ρύτ' ἀχαλαινόντων. τὰ δ' ὑπὸ κροτίοντα πέτοντο
 Ἀρματα πολλήν τε, ὑπὸ δὲ πλήμναι μέγ' αὐτόν.
 Οἷ μὲν ἄρ' αἰδοῖον ἔχον πόνον, ὅδ' ἐποτέσθην
 Νίκη ἐπ' ὠνύδιον, ἀλλ' ἀκλιτοὶ ἔχον ἀέθλων. εἰσηγὲν ὁ θεὸς
 Τοῖσι δὲ καὶ πρὸς κείνῳ μέγας τρίπος ἔντος ἀγῶνος,
 Χρῦσαι, ἑκλυτὰ δῶγα πόριφρονος ἠφάισιο.
 Ἀμφὶ δ' ἱππῶν ῥέον ὠκεανός, πλήθοντι ἑοικώς. (τόν
 Πᾶν δὲ σιωεῖχε σάκκος πολυδαίδαλον. οἷ δὲ κατ' αὐ-
 Κύννοι ἀεριστόται μεγάλ' ἥενον, οἷ ῥά γε πολλοί
 Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ. πᾶρ δ' ἰχθύες δονέοντο,
 Θαῦμα ἰδεῖν καὶ ζῶν βαρυκτύπων. ὅδ' ἄρ' ὁ βαλῶν,
 ἠφαισος ποίησε σάκκος μέγας τε σιδερόν τε,

Ἀρσάμεν

Ἀρσάμενθ' πᾶλάμῃσι. τὸ μὲν δὲ ἄλκιμος ἦος,
 Γάλλον ὑδὶ κρατέως. ὑδὶ δ' ἵππεις θέρε δίφρῃ,
 Ἰκελὸς ἀστεροπῇ πατρός δὲ ἰοχόιο,
 Κῆφα βιβάς. ἴσθ', ἠνίοχος κρατερός ἰόλαος.
 Δίφρῃ ἐπεμβεβώς, ἰθύνει καμπύλου ἄρμα.
 Ἀγχιμόλου δ' ἐσφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Καὶ σφείας φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Χαίρετε λυγρῇθ' ἄρματι τυλεκλειτοῖο. (σὺν,
 Νῦν δ' ἢ Ζεὺς κράτος ὑμῖν διδοῖ μακάρεσσιν ἀνάσ-
 κύνου τ' ὄξυαρῆιν, εἰ ἄρ' κλυτὰ τεύχεα δ' ὕσαι.
 Ἀλλο δ' ἐσοί τι ἔπ' ἐρέω, μέγα φέρτατε λαῶν.
 Εὖτ' αὖ δ' ἢ κύνου γλυκερῆς αἰὼνθ' ἀμέρῃς,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὸ ληπτέιν, καὶ τεύχεα τοῖο.
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν ἄρ' ἰω ὑδὶ νῶτα δοκδύσας,
 Ενθα γυμνωθέντα σάκδους ὑπὸ δ' αἰσθαλίῃο
 ὀφθαλμοῖσιν ἴδῃς, γ' ὅτ' ὅτ' ἄμεινον ὄξεϊ χαλκῷ,
 Ἀψδ' ἀναχωρήσασθαι. ἐπεὶ δ' ἔνυτοι αἰσιμόν' ὄσιν,
 Οὐδ' ἵππος ἔλεειν, ὅτε κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
 Ως εἰποῦσ' ὅν δ' ἰφροῦν πρὶν ἔβησε το δῖα θεῶν,
 Νίκῃ ἀθανάτῃσιν χερσὶν καὶ κῦδιθ' ἔχουσα,
 Εὐθυμῶν. τότε δὲ ῥα δόγνητ' ἰόλαθ' (κλῆς
 Σμερδαλίου δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο. τί δ' ὅτ' ὁμο-
 ρίμῳ ἔφροον βοὸν ἄρμα, κόνιοντόν πεδίοιο.
 Ἐν γὰρ σφῇ μὲνθ' ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Αἰγιδί' ἀνασείσασα. πρὶν ἐσθλὰ χησε δὲ γαῖα.

τοῖ δ'

εὐφραματός δ'
 Μα Σοφ. π. 13.
 π. αὐτοματηθῶν
 αὐτομάτῃ αὐτῇ.
 ἡ. ε. εἰμφο
 Σοφ. π. 13.

*Aptans manibus. quod quidem Iouis fortissimus filius
 Vibrabat tenaciter, et in equestrem saliebat, currum
 Similis fulguri patris Iouis caprigeri,
 Leuiter uadens. cui auriga fortis Iolaus
 Bigas inascendens, direxit flexibilem currum.
 Propè autè ipsis uenit dea faciem glaucam habēs Minerva,
 Et ipsos uocans, uerba alata allocuta est.*

*Salæte Lyngei prosapia Telecleti.
 Nunc iam Iupiter fortis uobis tribuat beatis imperans,
 Et Cygnum interficere, et inclyta arma spoliare.
 Aliud autem tibi quoddam uerbum dicam, ualde præstan-
 tissime populorum.
 Quando iam Cygnum dulci sæculo priuaueris,
 Hunc quidem postmodum ibi relinquere, et arma illius.
 Ipse autem hominū corruptorem Martē post terga seruans,
 Quando denudatum scuto ab ingenioso
 Oculis uideas, tum sauciato acuto ferro.
 Statim autem recedito: Quoniam tibi non fatale est,
 Neq; equos capere, neq; inclyta arma ipsius.
 Sic dicens, in bigas ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalibus manibus et gloriā habens,
 Celeriter. tunc iam utiq; generosus Iolaus,
 Terribiliterq; equis acclamauit. illi autè ab imitationibus
 Faciliter ferebant celerem currum, puluerem facientes cam-
 po.*

*Quoniā ipsis uires immisit casios oculos habens Minerva,
 Scutum recontuens. circumgemit autem terra.*

Illi autem simul procedebant, similes igni, uel procella,
 Cygnus equorum domitor, Marsq; insatiabilis clamore,
 Istorum autem equi quidem posteaquam obuiantes ad inuicem

Stridulè hinniuerunt, et circa ipsos frangebatur uox,
 Istum prior affata est fortitudo Herculeæ:

O Cygne pepo, quid nobis inhibes ueloces equos,
 Hominibus, qui et laboris et erumnarum periti sumus
 Sed extra habe bigas bene ornatas, et à uia
 Cede extrà eundo. Trachinam autem tibi aurigor,
 Ad Ceycem regem. Ille enim et potestate et uerecundia
 Trachinis præcellit. tu enim ualde bene scis et ipse.
 Huius enim uxorem habes natam, Themistonocn nigros oculos habentem,

O pepo. non quidem enim tibi Mars mortis finem
 Arcebit, si iam nos concursabimus in conflictu.
 Iam equidem et ipsum dico aliquando expertum esse
 Lanceam nostram, quando in Pylo arenosa
 Contrarius fuit mihi in pugna insatiabiliter florens,
 Ter quidem à mea lancea percussus, incubuit terra,
 Vulnera quo scuto. quarto autem percussus crux,
 Omni robore inurgens, et magnum scutum disrupti.
 Pronus autem in pulueribus humi cecidit, lancea impetu.
 Tunc iam uituperabilis inter immortales factus est,
 Manibus ab nostris, relinquens spolia cruenta.
 Sic dicebat. neq; sibi Cygnus, bene peritus haste, cedebat,
 Huic persuasus, habere bigam trahentes equos.

τοί δ' ἄμυδ' ἔπ' ἔχονδ' ἱκέλοι πυνέη' ἐνέλλη,
 Κύνκ' δ' ἱππόδαμ' ἔχον, καὶ ἀφ' ἑσέως ἀφ' ἑσέως.
 Τῶν δ' ἱπποὶ μὲν ἔπειθ' ὑπερναντίοι ἀλλήλοισιν,
 ὤφει' ἀνέμωσαν, πῶς δ' ἐσθ' ἄγνυτο ἡχώ,
 Τὸν πρότορ' ἔπειθ' ἐπείπευ βίη' ἡρακλεΐην.
 Κύνκ' ἐπέτορ, τί νυ νῶϊν ἐπὶ χερσὶν ὠκείας ἱπποῦ,
 Ἀνδράσι, οἳ τε πόνοι καὶ οἷζ' ἴδρ' εἰμύ;
 Ἀλλὰ πάρεξ ἔχε δίφρον εὐξοῦν, ἡδὲ κελύθε'
 ἔχε πάρεξ ἰγναί. Τρηχίνα δ' ἐπὶ τοῖσι πηλαῖον,
 Ἐς κινύκα ἀνάκτα. ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰσῶϊ,
 Τρηχίνοσ' ἐβέβηκε. σὺ δ' αὖ μάλα οἶδα εἰ αὐτός.
 Τὸ γὰρ ὅπ' ἔχει παῖδα, θεμιστολόω κυανώπην.
 Ὡς ἐπέτορ. ὃ μὲν γὰρ τοῖσι ἀφ' ἑσέως θανάτοιο τελευτῶν
 Ἀρκέσει, εἰ δ' ἡ νῶϊ σιωοισόμεθα πολέμω.
 ἡδὲ μὲν τέ ἐφ' ἑσέως καὶ ἄλλοτε πειρηθῆναι
 ἔχοντ' ἡμετέροις, ὅθ' ὑπὲρ πύλου ἡμαδόεντ'
 Ἀντίος ἔσθ' ἐμῶ μάχης ἄμωτον μνηστῆρα.
 Τεῖς μὲν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεί, ἡρείσασθαι γαίῃ,
 Οὐτα μὲν οὐ σάκειος. τὸ δ' ἐπὶ τέτρατον ἡλάσα μισθόν,
 Παντὶ μὲν οὐ σάκειος. εἰ δ' ἐμῶ σάκειος ἀφ' ἑσέως.
 Τρηχίνοσ' δ' ἐν κινήσει χαμαὶ πέσῃ, ἔχοντ' ὄρμη.
 ἔχοντ' ἐπὶ λωβητοῦ ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
 Χορσὶν ἐφ' ἡμετέροις, λιπὼν ἑσέως βροτόντα.
 Ὡς ἔφατ' ὅθ' ἄρα οἱ Κύνκ' εὐμελὴς ἐμνηστῆρα,
 Τῶ ὑπὸ πύλῳ ἐχέμεν ὄρμησιν ἡμαδόεντα.

Δὴ τότε ἅπ' ὀπλῶν δόρυ καὶ ψ' ἔδωκε γὰρ
 Πᾶσι τε δὴς μεγάλῃ, καὶ ἐνναλίοιο ἀνακτὸς. (αν,
 ἡνίοχοι δ' ἐμπληρ' ἔλασαν καλλίτριχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποστυμνίων κανάχιζε πρὸς θυρεῖα χθών.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλῃο
 Πέτραι ἀκρωτήσιν, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσσωσι,
 Πολλὰ δὲ δρυὺς ὑψίνομοι, πολλὰ δ' ἐτε πόδες,
 Αἰγυροὶ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν,
 Ρῖμφα κυλινδομένων, εἰς πεδίον δ' ἀφίκνυνται.
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσσωσι, μέγα κεκλήγοντο.
 Πᾶσα δὲ μυρμιδόνων τε πόλις, κλειτὴ τ' ἰασηνός,
 Ἀρνητ' ἢ δ' ἐλίκη, ἀνθεία τε ποίησας,
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχόν. οἳ δ' ἀλαλητῶ
 Θεσπεσίῳ σῴσαν. μέγα δ' ἐκτυπε μητιέτα Ζεύς.
 Καὶ δ' ἄρ' ἀπ' ἑρμηνόβην ψιᾶδας βάλεν αἵματι.
 Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑὸν μέγα θάρσει παῖδι. (σας,
 Οἷος δ' ἐν βήσῃς ὄρεος χαλεπὸς πῦρ ἔδωκε
 Κάπῳ χαυλιόδων, φρονέει δὲ θυμῷ μαχέσασθαι.
 Ἀνδράων θυρόν τῃς, θήγει δ' ἐτε λόνον ὀδύντα.
 Δοχμοθεῖς, ἀφρὸς δὲ πόδι σῶμα μαστιχόωντι
 Λείβεται, ὅσπερ δ' οἱ πυρὶ λαμπρόωντι εἴκτω,
 Ορθὰς δ' ἐν λῶνι φείσκει τρίχας, ἀμφὶ τε δ' ἐρῶν.
 Τῷ ἱκέως δὴς ὅς, ἀφ' ἱππείας θύρε δόρυ.
 Ἡμῶ δὲ χλαίῳ κυανόπτερον ἤχετε τέπηξ,
 Ὄλα ἱφειζόμενος θεὸς ἀνθρώποισι καὶ δαίμονι

συμριζοι

τανύρριζοι

συμριζοι

δεν

δοχμοθεῖς

Ac tunc sanè ab bene implicatis bigis desiliit statim in terrā
Natusq; Iouis magni, et Martis regis.

Aurige autem iuxta impulerunt pulchras iugas habentes
equos.

Horum autem irruentium pedibus substrepebat lata terra,
Quemadmodum quando ab alto uertice montis magni
Saxa desiliunt, et inuicem cadunt,

Et multæ quercus alticomæ, multæ autem et abietes,
Et populi extensis radicibus rumpuntur ab ipsis,
Facile conuoluentibus, usq; dum ad planum perueniunt.

Sic sibi ad inuicem ceciderunt, uehementer clamantes.

Omnis autem et Myrmidonum ciuitas, et inclyta locus,
Et Arne, et Helice, et Anthea herbosa,

Clamore ab utrisq; ualde resonabant. illi autē cum tumultu
Mirando concurrerunt. Valde autem resonuit consultor Iu-
piter.

Et ab cœlo guttas deiecit cruentas,

Signum faciens belli suo magnum audaci filio.

Qualis autem in conuallibus montis asper ad uidendum,

Aper curuos dentes habens, furit autem animo ad pugnandū

Cum uiris uenatoribus, acuit autem et album dentem

Curuatus, spuma autem circa os masticanti

Stillat, oculi autem ipsi igni lucido assimulantur,

Erectas autem in dorso riget setas, et circa collum:

Huic similis Iouis filius, ab equestri desiluit curru.

Quando autem uiridi nigras alas habens sonora cicada

Ramo insidens æstatem hominibus cantare

Incipit, cui et potus et cibus tener ros,
 Etiam toto die et ab aurora fundit cantilenam,
 Calore in grauissima, quando corpus Sirius siceat,
 Tunc sanè in milijs cuspidulosa folia fiunt,
 Quod et estate feminant, uix cum subrubescent,
 Cuiusmodi et Bacchus dedit hominibus leticiam et dolo-
 rem.

Tali tēpore pugnabant. uehemēs aut tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo circa interfectam ceruam
 Ad inuicem irascentes, inter se corrunt,
 Rigidus autem ipsis clamor, strepitusq; simul fit dentium.
 Isti aut ut uultures curuos ungues habentes, curuisq; rostris,
 Petra in alta ualde clangentes pugnant,
 Caprae in montibus pascentis gratia, uel syluestris cerua
 Pinguis, quam domuit sagittans uigorosus uir
 Sagitta ab neruo. ipse uero uagatus est aliò,
 Loci imperitus existens. illi autem quàm primum cogno-
 uerunt,

Celeriter autem sibi pugnam acerbam pro ea susceperunt.
 Sic isti uociferantes ad inuicem irruerunt.
 Ibi uidelicet Cygnus quidem potentissimi Iouis filium
 Interficere meditans, scutum percussit ferrea lancea.
 Neq; fregit aes, liberabant autem dona dei.
 Amphitryoniades autem, fortitudo Herculeus,
 In medio et galea et scuti lancea longa
 Collum denudatum celeriter infra barbam
 Vulnerauit potenter, et ambos incidit nervos colli

Homi.

Ἀρχεται, ἢ τε πόσις καὶ βροῖσις θῆλυε ἔρεσι,
καὶ τε πανημέριός τε καὶ ἡῶος χίεσι ἀοιδῶν,

αὐδην

Ἰδεὶ γὰρ ἀνιστάται, ὅπότε χροῖα σείειος ἄξει,
τῶν δ' ἢ κ' ἐγχοῖσι ποδὶ γλαῦχον τιλέθωσι,
τὸς τε δέριαι σπείρουσι, ὅτ' ὄμφακες αἰόλοντα,

λοοῦν

οἷα δινύουσθ' δ' αἶκ' ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄχθθ',

τὼ ὦρ' ἰω μάραντο. πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρώρει. ορυμαγδός

ὡς δὲ λέοντες δύο ἀμφὶ λεταμνῆς ἐλάφοιο

ἀλλήλους κοτίοντες, ὑδὶ σφίεας ὀρμήσωσι,

δεινὴ δ' ἐσθ' ἰσχή, ἀφ' αὐτῶν δ' ἅμα γίνετ' ὀδόντων,

νύκτωρ

οἳ δ' ὥς τ' ἀγυπιοὶ γαμψώνυχον ἀγκυλοχεῖλαι

πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντες μαχέσθω,

αἰγὸς ὀρεσσινόμου, ἢ ἀγροτόφης ἐλάφοιο

πίονθ', ἢ τ' ἐδ' ἀμασσε βαλὼν ἀξήνιθ' ἀνὴρ

αἰζηιοδ

ἡὲ ἀπὸ νόδυρ' αὐτὸς δ' ἀπαλλήσεται ἄλλῃ,

ἀπαλήβεται

κῶρεσ' αἰδῶσις ἐὼν. οἳ δ' ὀτραλίως γνόπισαν,

εὐσυνμῶνις δὲ οἳ ἀμφὶ μάχῃ δριμύτην ἔθεντο.

ὡς οἳ λεκκηγότῳ ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.

χικλήγοντις

ἐνθ' ἥτοι κύκνθ' μὲν ὑπορμύνεθ' ὁδὸς ἑὸν

κτενέμεναι μῆκεως, σάκε' ἔμβαλε χάλκιον ἔγχθ'.

οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν. ὄρνυτο δὲ δῶρα θεοῖς.

ἀμφιτρωνιάδης δὲ, βίη ἥρα κληΐη,

μιοσηγὺς κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἔγχεϊ μακρῇ

ἀνχῆνα γυμνωθέντα θεῶς ὑπὸ γένεβε γῆρας,

ἦλασ' ὑπὸ κρατίως, ἀπ' οἳ ἀμφὶ κέρσε τήνοντες

Ανδροφόνθ'· μελίη· μέγα γάρ δ' ἄνθος ἔμπεισε φωτὶς.
 Ηεπέ δ' ὥς ὅτε τις δρυὺς ἤειπεν, ἢ ὅτε πῆτρη
 Ηλίδατθ', πληγῆσα δὴος ψολόσεντι κεραυνῷ.
 Ως ἔειπ'· ἀμφὶ δ' εἰ οἱ βράχε τδύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε δὴος ταλακάρδιος υἱός.
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν ἀρῆα πρῶσιγντα δὴκδύσιες,
 Δεινὸν ὄρῳ ὅσσοισι, λείω ὥς, σῶμα τι λύρσας,
 Ος τε μάλ' ἔνδ' υκέως ῥινὸν κρατόρσις ὀνύχεας
 Σχίσας, ὅτ' ἰ-τάχισα μελίφρονα θυμὸν ἀπ' ἡνυρα.
 Εμμενέως δ' ἄρ' αὖ τῷ γε κελαυνὸν πῖμπλατ' ἦτορ.
 Γλαυκίῳ δ' ὅσσοις δεινὸν, πλόδ' ὤρας τε ἔσῳμυς
 Διαβτιγυῖ· Οὐρῇ μασιχόωμ, ποσσὶ γλάφει, ὅδ' ἐτις αὐτὸν
 Ετλη ὅτ' ἄντα ἰδ' ὦμ' ἡλθ' ὅμ' ἐλθεῖν, ὅδ' ἐμάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' ἀμ' Ὀτρυνωνιάδης, ἀκώρητθ' αὐτῇ,
 Αντίος ἔσθ' ἀρῆθ', ἔνι φρεσὶ θράσος ἀέξωμ,
 Εσσυμένως· ὁ δ' εἰ οἱ ἡλθ' ὅμ' ἡλυθεν, ἀχνύμενθ' κῆρ.
 Αμφότοροι δ' ἰάχοντ' ὅτ', ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρυσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπ' μεγάλου πέτρῃ πρηνῶνος ὄρυσσε,
 Μακρὰ δ' ὥπ' ἡλθ' ὅσσοισι κυλίνδετο, ἢ δ' ἐτε ἡχῇ
 Ερχετο ἔμμεμαῖα, πάγος δ' εἰ οἱ ἀντεβόλῃσεν
 Υψηλός, ἔθ' δ' ἡ σωγνείκετο, ἔνθα μὲν ἴχει.
 Τόσση δ' ὁ μὲν ἰαχῇ βεισάρεματθ' ὄλιθ' ἀρῆς,
 Κεκληγὼς ἐπόρυσεν· ὁ δ' ἔμμεπείως ἔπεδεκτο.
 Αὐτὰρ ἀθλῶαίη κέρη δ' ἰὸς ἀγυίοχοιο,
 Αντίη ἡλθ' ἀρῆς, ὄρμιν' αὐγιδ' ἔχουσα.

Δεινὰ

Homicida fraxinus, magnum enim robur incidit uiri.
Cecidit autem, ueluti quando aliqua quercus corruit, uel
quando saxum

Altum, percussum Iouis ardenti fulmine,
Sic cecidit, eiq; circum sonuerunt arma uariegata ferro.
Illum quidem postea dimisit Iouis magnanimus filius.
Ipse aut hominū corruptorē Martē progredientē obseruās,
Terribiliter intue's oculis, leo tanquam, corpus consecutus,
Qui et ualde accurate pellem tenacibus unguibus
Scindens, quā celerrime dulcem animam abstulit.
Constante autem utiq; nigrum ipsius impletur cor.
Ignitis aut intuens oculis terribiliter, et latus et humeros
Cum cauda uerberans, pedibus fodit: neq; aliquis ipsi
Toleraret contrā aspiciens prope ire, neq; pugnare.
Talis utiq; Amphitryoniadis, insatiabilis clamore,
Obuius stetit Marti, in mentibus audaciam augens
Celeriter. ille autem ipsi propē uenit, dolens corde.
Ambo autem uociferantes, ad inuicem irruerunt.
Quemadmodum autem, quando ab magno saxum cacumine
corruens,

Longe autem desiliens uoluitur, et fragor
Venit subito ingens; rupes autem sibi obuiavit
Alta, cui iam confertur, ibi ipsum retinet:
Tanto quidem ille sonitu grauans currum perniciosus Mars
Vociferans irruit. ille autem ineffabiliter excepit.
Sed Minerva filia Iouis caprigeri,
Obui uenit Marti, tenebrosū scutum habens.

Grauit̃ autē ac tornē aspiciens, uerbis uolueribus allocutū
 O Mars, retine impetum fortē, et manus intangibiles. (est.
 Non enim tibi fas est inclyta arma spoliare,
 Herculem interficientem, Iouis audacicordem natum.
 Sed eia, cessa à pugna, neq; obuius sta mihi.
 Sic dicebat. sed non persuasit Martis magnanimum animū.
 Sed ualde clamans, flammæ similiâ arma uibrans,
 Celer irruit fortitudini Herculanæ,
 Interficere conatus, et iaculatus est ferream lanceam,
 Celerem, filio suo iratus pro mortuo,
 In scutum magnum. sed oculos glaucos habens Pallas
 Hostilis impetum auertit, deflectens à biga.
 Acerbus autem Martem dolor cepit. extrahens autem en-
 sem acutum

Irruit contra Hercule, animo fortissimū. at illū aduenientem
 Amphitryoniades, graui insatiabilis clamore
 Femur denudatum scuto ab ingeniose facto
 Vulnerauit fortiter, et magnum scutum perfregit
 Lancea diuisum, et in terram deiecit median.
 Illi autem Phobus et Demos bonas rotas habentem currū
 et equos

Impulerunt statim prope, et ab terra latas uias habente
 In currum posuerunt fabrefactum, statimq; postea
 Equos flagellauerunt, et peruenerunt in longū Olympum.
 Filius autem Alcmenæ, et inclytus Iolaus,
 Cygnum spoliantes ab humeris arma pulchra,
 Recefferūt. statim aut postea urbē ad Trachinā peruenerūt
 Equis

Διὶνὰ δ' ἔποδ' ἰδ' ὅσ' ἔπια πῆρόφοντα πῶσιν δ' α.
 Λεόν, ἐπίχρε μὲν θ' κρατόρομ, καὶ χεῖρας ἀάπτει.
 Οὐ γὰρ τοι θέμις ὅδιν ἀπ' ἑλνυτὰ τδύχεα δ' ὕσαι,
 Ηρακλῆα κτείναντα, διὸς θρασυκάρδιον ἦομ.
 Ἀλλ' ἄγε παῦνε μάχη, μὴ δ' αὐτίος ἴσασ' ἐμεῖο.
 Ως ἔφατ'· ἀλλ' ὃ πείθ' ἀρ' ἔθ' μεγάλην ὄρα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγ' ἰάχων, φλογὶ ἱκέλα τδύχεα πάλλων,
 Καρπάλιμθ' ἐπόρσε βίη ἡρακλεῖα
 Κακτὰ μῦσαι μεμαῶς, ἃ ῥ' ἔμβαλε χαλκίον ἔγχθ'
 Σπόρχνον παῖδ' ὅς ἐδ' ἡρώων πείρει πειναιῶτθ'.
 Εἰς σάκεϊ μεγάλῳ· ἀπ' δὲ γλαυκῶπις ἀθλῶν
 Εὔχιος ὀρμῶν ἔτραπ' ὀρεξαμένη ἀπ' δίφρου.
 Δριμύ δ' ἀρ' ἡ ἄχθ' εἶλυν· ὀρυσάμενθ' δ' ἄορ ὀξύ
 Εἰσὺτ' ἐφ' ἡρακλεῖ κρατόροφρονι· τὸν δ' ὕδοντες
 Ἀμφίτρονιᾶδ' αὖς δ' εἰνῆς ἀκρόατος αὐτοῖ,
 Μηρόν γυμνωθέντε σέκδους ὑπὸ δ' αὐδ' αἰετοῖο,
 Οὐτὰς ὕδιν κρατέως· ὅτ' αὖ δὲ μέγα σάκος ὄραζε,
 Δύρατι νομήσαν· ὕδιν δὲ χθονὶ κέεββαλε μέσση.
 Τῷ δὲ φόβθ' καὶ δ' εἴμθ' εὐτ' ὀρχον ἄρμα ἃ ἵππους
 ἤλασαν αἰψ' ἐγγύς, καὶ ἀπ' χθονὸς ὀρυνοδ' εἰς
 Εἰς δίφρου θῆκαν πολυδ' αἰδ' αἰον· αἰψ' αὖ δ' ἔπειτα
 ἵππους μασιέττω, ἵκοντο δὲ μακρὸν ὄλυμπον.
 Υἱὸς δ' ἀλκμῶν, καὶ λυδ' ἀλιμθ' ἰόλκθ',
 Κύκνον συλήσαντες ἀπ' ὤμων τδύχεα καλὰ,
 Νίσαντ' αἰψ' αὖ δ' ἔπειτα πόλιν τραχῆνον ἵκοντο.

ἵππους

αὖ ἄρα

νῶκεν δ' αὖ

ἔκποις ὠκυπόδεσσι. ἀτὰρ γλαυκῶπις ἄθλων
 εἰκίτ' ὄλυμπόν τε μέγαν, καὶ δ' ὠματα πατρός.
 Κύκνον δ' αὖ λίνυξ θάπηεν, καὶ λαὸς ἀπαύρων,
 οἳ ῥ' ἐγγὺς ναίων πόλιας ἑλπειτο βασιλῆϊ,
 ἀνθλῶ, μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτῶ τ' ἰαωλόν,
 ἐρνῶ τ' ἠδ' ἐλίκῳ, πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντόν κ' ἦτορ, φίλον μακάρεσσιν θεοῖσι.

Τὸ δὲ τάφον καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν ἄναυρος,
 Ὀμβρῶ χειμερίῳ πλήθων. τὰς γὰρ μὲν ἀπόλλων,
 Διτοῖδ' ἤς ἑωξ' ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 ὅστις ἄγχι πυθοῖδε, βίη σύλασκει δοκύνων.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

ΑΣΠΙΔΟΣ.

Τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν ῥῷ δ' καταλόγῳ φέρεται
 μέχρι εἰχώνων καὶ σ'. ὑπ' ἀπ' αὐτοῦ δὲ Αἰσοφάνης, ὅς
 ὁ ποιητὴς, ἀλλὰ ἵς ἐτόρος γραμματικῆς, ὡς ὅτι ὅταν
 αὐτὸν Ἡσιόδ' οὐ, ἀλλ' ἐτόρος τινὸς τῆς ὁμηρικῆς ἀσπί
 δ' αὖ μέμνηται πρὸς αὐτοῦ. Μεγακλῆς δὲ ὁ ἀθηναῖος
 γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα. ἄλλως δὲ ὑδιτιμᾶ ῥῷ
 Ἡσιόδ' οὐ. ἄλογον γὰρ φησι, ποιεῖν ἠφαισιν τοῖς τῆς
 μητρὸς ἐχθροῖς ὅπλα πρὸς ἑαυτὸν. ἀρλάνιος δὲ ὁ ῥάδιος
 ἐν ῥῷ γ' φησὶν αὐτὸ εἶναι, ἐκ τῆς τοῦ χαρακτῆρος,
 ἐκ τοῦ τοῦ ἰόλαου ἐν ῥῷ καταλόγῳ εὐείσκειν ἠνιο
 χροῦντα ῥῷ ἠρακλεῖ. ὡσαύτως δὲ ὁ Στῆσιχορὸς φη
 σιν, Ἡσιόδ' οὐ εἶναι τὸ ποίημα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Equis uelocibus: sed glaucis oculis prædita Minerva
 Exiuit ad Olympum magnum, & domos patris.
 Cygnum autem rursus Ceyx sepeliuit, & populus infinitus,
 Qui propè habitabant urbes inclyti regis,
 Anthen, Myrmidonumq; urbem, & inclytam Iolciam,
 Arnenq; atq; Elicen. multus autem cōgregatus est populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis dijs.
 Illius autem sepulchrum & monumentum inuisibile fecit

Anaurus torrens,

Umbræ hyemali crescens. sic enim ipsum Apollo
 Latonæ filius iussit, quoniam inclytas hecatombas
 Quicumq; duceret ad Pitho, ui spoliabat, insidians.

FINIS ASPIDIS HESIODI.

Huius Aspidis principium in 4. Catalogo dicitur usq; ad uersum quinquagesimum et ducentissimum. Suspiciatur aut Aristophanes, non Comicus ille, sed quidam alius grammaticus, non esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homericum scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem Atheniensis, legitimum quidem esse istud poemata agnoscit: sed aliter reprehendit Hesiodum. absurde enim dicit facere, Vulcanum matris hostibus arma præbentem. Apollonius autem Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, et ex stilo, et quod Iolani in Catalogo inuenitur aurigans Herculi. Pariter uero & Stesichorus dicit, Hesiodi esse

hoc poemata.

FINIS.

Hesiodi

HESIODIDEORVM GENERATIO.

Vsas Heliconiades incipimus canere,
re,

Quæ Heliconem tenent, montē magnūq; diuinūq;:

Et circa fontem nigrum, pedibus teneris

Saltant, aramq; præpotentis Iouis.

Atq; abluta tenero corpore Termeſi,

Aut equi in fonte, aut in Holmio sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiter tripudiarunt pedibus.

Inde concitata, uelata aëre multo

Noctu incedebant, perpulchram uocem emittentes:

Quæ celebrent Iouemq; ægida tenentem, et uenerandam Innonem,

Argiuam, aureis calecamentis incedentem:

Filiamq; Argiochi Iouis, ceruleos oculos habentē Minervā:

Auguremq; Apollinem, et Dianam sagittis gaudentem.

Atq; Neptunum terram continentem, terræ motorem:

Et Themis uenerandā, et obtortas palpebras habentē Ve-

Hebenq; aurea corona decorā, formosamq; Dionē, (nerem,

Auroramq; Solemq; magnum, splendidamq; Lunam,

Latonamq; Iapetumq; ac Saturnum uersipellē.

Ter-

ΗΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟ

ΓΟΝΙΑ.

ΟΥΣ ΑΩΝ ἑλικωνιάδων αἶψ'

χάμεδ' αἶδ' αἶψ',

Αἶδ' ἑλικῶνθ' ἔχουσιν ὄρε' μέ
γα τε, ζαθέον τε.

Καὶ τε πόδι κελύκη ἰοασίας,
πῶς' ἀπαλοῖσιν

Ορχοῦνται, καὶ βωμόν ἐκιδνῆτος ἑρπύωνθ'.

Καὶ τε λοισάμηναι τέρψα χροά τερμνοῖο, *ἡ. περμηνδοῖο.*

Ἡ ἵππε κελύκας, ἡ ὀλμειῶ ζαθέοιο,

Ἀκροτάτῃ ἑλικῶνι χορὸς ἐνέποιήσαντο,

Καλοῦς, ἱμερόεντας. ἐπεξέωσαντο δὲ ποσσίν.

Εὐθὺν ἄφρον' ἔμηναι κεκαλυμμένα ἢ εἰ πολλὰ,

Εὐνύχια σείχον, πόδι καλλία ὅσων εἶσαι,

Υμνοῦσαι διὰ τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν ἥρω

Περσέην, χρυσέαισι πεδίλοις ἐμβεβαῖαν, *

Κέρην τ' αἰγίοχοιο διὸς γλαυκῶπι' ἀθηνῆν,

Φοῖβον τ' ἀπόλλωνα, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,

Ἡ δὲ ποσειδάονα γαίηοχον, ἐννοσίγαιον,

Καὶ Δέμιν αἰσθίην, ἑλικόβλεφαρον τ' ἀφροδίτην, *

Ἡβην τε χρυσοσέφανον, καλλὴν τε διώνην, *

Ἡὼτ', ἥλιον τε μέγαν, λαμπρὰν τε σελήνην,

Λυτὴν τ' ἰάπετόν τε, ἰδὲ κρόνον ἀγκυλομήτην,

Γαῖαν

HESIODIDEORVM GENERATIO.

Vsas Heliconiades incipimus canere,

Quae Heliconem tenent, montē magnūq; diuinūq;:

Et circa fontem nigrum, pedibus teneris

Saltant, aramq; praepotentis Iouis.

Atq; abluta tenero corpore Termeſi,

Aut equi in fonte, aut in Holmio ſacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiter tripudiarunt pedibus.

Inde concitata, uelata aëre multo

Noctu incedebant, perpulchram uocem emittentes:

Qua celebrent Iouemq; agida tenentem, et uenerandam Innonem,

Argiuam, auris calceamentis incedentem:

Filiamq; Aegiochi Iouis, ceruleos oculos habentē Minervā:

Auguremq; Apollinem, et Dianam ſagittis gaudentem.

Atq; Neptunum terram continentem, terrae motorem:

Et Themis uenerandā, et obtortas palpebras habentē Ve-

Hebenq; aurea corona decorā, formoſamq; Dionē, (nerem,

Auroramq; Solemq; magnum, ſplendidamq; Lunam,

Latōnamq; Iapetumq; ac Saturnum uerſipellēm.

Ter-

Η ΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΥ

ΓΟΝΙΑ.

ΟΥ Σ Α Ω Ν ἑλικωνιάδων ἀφ'
 χάμεδ' αἰδέειν,
 Αἰδ' ἑλικῶνθ' ἔχουσιν ὄρθ' μέ
 γατε, ζαθέον τε.
 Καὶ τε πόδι κρίωνι ἰοσιλία,
 πῶς' ἀπαλοῖσιν

Ορχοῦνται, καὶ βαμὸν ἐριδγνίος λερρίωνθ'.

Καὶ τε λοισάμλναι τὸρνα χροά τερμησιῶ, *ἴ. περμηνδουιο*

Ἡ ἴππυ κρίωνι, ἢ ὀλμειῶ ζαθεοιο,

Ακροτάτῃ ἑλικῶνι χορὸς ἐνεποίησαντο,

καλοῦς, ἱμερόγντας. ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν.

Εὐθὺν ἀκρὺ μλναι κεκαλυμμένα ἢ εἰ πολλῶν,

Εὐνύχιαι σείχον, πόδι καλλία ὅσαν ἰεῖσαι,

Υμνοῦσαι δια τ' αἰγίοχον καὶ πότνιαν ἥρω

Περσείῳ, χρυσέῃσι πεδίλοις ἐμβεβαῦαν, *

Κερύειν τ' αἰγίοχοιο διὸς γλαυκῶπιν Ἀθηνῶν,

Φοῖβον τ' Ἀπόλλωνα, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,

Ἡδὲ ποσειδάονα γαίηοχον, ἑννοσίγαιον,

καὶ Δέμιν αἰσδίην, ἑλικθλέφαρον τ' ἀφροδίτῳ, *

Ἡβλῳ τε χρυσοσέφανον, καλλίῳ τε Διώνῳ, *

Ἡὼτ', ἥλιον τε μέγαν, λαμπρῶν τε σελήνῳ,

Λατῶ τ' ἰάπετόν τε, ἰδὲ κρόνον ἀγκυλομήτεω,

Γαῖαν

Γαῖαν τ' αἰκάνον τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν,
 ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὰν γῆν, αἰὲν ἔοντων.
 Αἰνὺ ποδ' ἰσίοσδιν καλλιῶ ἐδιδάξαν ἀοιδῶν,
 Πηνες ποιμαίνονθ' ἐλικῶνθ' ὑπὸ Ζαδίοιο.
 Τὸν τε δ' ἐμὲ πρῶτιστ' ἀεὶ πῦρ μῦθον ἔειπον,
 Πῶσαι Ὀλύμπιάδης κῆραι διὸς ἀγχιόχοιο.
 Παιμλόνδ' ἄγραυλοι, κῆκ' ἐλέγχεα, γαστέρον οἶον,
 ἰδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 ἰδμεν δ' εὖτ' ἐδέλωμεν ἀληθεία μυθήσασθαι.
 ὣς ἔφασαν κοῦραι μέγalon διὸς, ἀρτίεπαι.
 Καί μοι σκῆπτρον ἔδωκ', ἀφ' ἧς εἰδικλῆος ὄζον,
 Δρέψασθαι θεῖον. ὅν επνδύσαν δ' ἐμοὶ αὐδῶν,
 Θείῳ, ἵνα λείοιμι τὰτ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἔοντα.
 Καί με κέλονθ' ὕμνεϊν μακάρων γῆρος αἰὲν ἔοντων.
 Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτον τε καὶ ὕστερον αἰὲν ἀοιδῶν.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα πῶδ' ἰδμεν ἢ πῶδ' ἐπέτρην;
 Τίωσ' μεσάων ἀρχώμεθα, τοῖσι δ' ἱεράτῃ
 ὕμνοισι, τῶν ποσει μέγαν νόον ὅντος Ὀλύμπου,
 Εἰροῦσαι τὰτ' ἔοντα, τὰτ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἔοντα,
 Φωνῇ ὁμκροῦσαι, τῇ δ' ἀκάματ' ῥέει αὐδῇ
 Ἐκ σομάτων ἡδ' εἶα. γέλα δ' ἐπεσώματα πατρὸς
 Ζηνὸς εἰργασύποιο, θεῶν ὅππ' ἐλπίσας
 Σκιδναμένη. ἡχεῖ δ' ἐκέρη νιφόεντ' Ὀλύμπου,
 Δώματ' ἀθανάτων. αἶε δ' ἄμβροτον ὄσαν ἱεῖσαι,
 Θιῶν γῆν' αἰεδῶν πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ.

Terramq; Oceanumq; uastum, et Noctem atram.
 Aliorumq; immortalium sacrum genus semper existentium.
 Que olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
 Agnos pascentem, Helicone sub sacro.
 Hoc autem me primum deæ sermone compellarunt,
 Musæ Olympiades, filiae Iouis Aegiochi:
 Pastores in agris pernoctantes, mala probra, uentres ueluti,
 Scimus mendacia multa dicere ueris similia,
 Scimus etiam si uoluerimus uera loqui.
 Sic dixerunt filiae Iouis magni, integra sanaq; loquentes.
 Et mihi sceptrum dederunt, lauri per uiridis ramum,
 Decerpendum mortali. inspirarunt insuper mihi uocem
 Diuinam, ita ut audirem tam futura, quam præterita:
 Et me iubebant celebrare beatorum genus sempiterno-
 rum,

Se uero primo ac ultimo semper decantare.

Sed quò mihi hæc circa quercum, aut apud petram?

Ergo Musas ordiamur, quæ Ioui patri
 Cantando hymnos, oblectant magnum animum in Olympo.
 Memorantes et præsentia, et futura, et præterita,
 Voce concinentes. illarum uero indefessa fluit uox,
 Ab ore suauis. rident autem domus patris
 Iouis ualde tonantis, dearum uoce florida
 Dispersa: resonant uero uertices niuosi Olympi,
 Palatia cœlitum. hæc uero immortalem uocem emittentes,
 Deorum genus uenerandum in primis celebrant cantilena,

h

Ab

Ab exordio, quos Tellus & Cœlum latum genuerunt,
 Quiq; ex his prognati sunt dij, datores bonorum.
 Secundo rursus Iouem, deorum patrem, atq; etiam uirorū,
 Incipientesq; laudant deæ, & finiunt carmen,
 Quanto est præstantissimus deorum, & imperio maximus.
 Porro & hominum genus, fortiumq; gigantum
 Celebrantes, oblectant Iouis mentem in Olympo,
 Musæ Olympiades, filia Iouis ægida habentis:
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Memoria, fertilitati Eleutheris imperans:
 Oblivionemq; malorum, & solatium curarum.
 Nouem enim ei noctes miscebatur prudens Iupiter,
 Scorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
 Sed cum iam annus exactus, circumuoluta uero essent tempora

Mensium decrescientium, diesq; multi transacti essent,
 Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus eam
 Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum à summa uertice niuosi cœli:
 Vbi ipsis splendidiq; chori, & ædes pulchræ.
 Iuxta uero eas Gratiæ & Desiderium domos habitant.
 In conuiujs celebribus uero gratam per os uocē emittentes,
 Cantant omniumq; leges, & mores pudicos
 Immortalium celebrant, amabilem uocem emittentes.
 Iste tunc ibant ad Olympum, lætæ uoce bona,
 Immortali cantilena. undiq; uero resonabat terra uera
 Canentibus

Εξ ἀρχῆς, ὅς γαῖα καὶ ὕδανός θυρὺς ἐπικτν,
 Οἱ τ' ἐκ τῶν ἐγγύοντο θεοί, δὲ τῆρδ' ἐάωμ.
 Δαύτορον αὐτε ζῶα, θεῶν πατὴρ, ἡ δὲ ἑ ἀνδρῶν,
 Αἰχόμενα δ' ὕμνῶσι θεῶν, λήγουσι τ' αἰοιδῆς,
 Οἶον φέρτατός ὅσι θεῶν, κρᾶτ' ἰτε μέγισθ.
 Αὐθις δ' ἀνθρώπων τε γῆρος, κρατῶν τε γιγάντων
 ὕμνῶσαι, τῶν πουσι δῖος νόον ἔντος ὀλύμπου,
 Μῶσαι ὀλυμπιάδ' οὐ, κῶραι δῖος ἀγιάχοιο.
 Τὰς, ἔν περὶ κρονίδ' ἡ τέκε πατρί μιν γείσσε
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν ἐλδύθῃσθ' μεδ' ἔδσα,
 Λησμοσύνη τε κακῶν, ἄμπ' αὐμὰ τε μὲρ κρᾶτων.
 Εὐνέα γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγ' ἄμπ' ἔτα ζεὺς,
 Νόσθ' ἄπ' ἀθανάτων ἱερὸν λῆχος εἰσαναβαίνων.
 ΑΛ' ὅτι δ' ἡ ῥ' ἔνι αὐτὸς ἔλω, πῶδ' ὅ' ἔτραπον ὄρα
 Μῶν φθινόντων, πῶδ' ὅ' ἡματα πόλ' ἐτελέθην, *6θ11 κ1 6θ12*
 Ἡ δ' ἔτεκ' ἔννέα κούρας ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοιδῆ
 Μέλ्लεται, ἔν σῆθεσιν ἄκνδ' ἑα θυμὸν ἐχούσαις, *6α 6*
 Τυτθὸν ἄπ' ἀκροτάτης κορυφῆς νιφόφινος ὀλύμπου,
 Εὐδάσθ' ἄπ' λιπῶν τε χοροί, καὶ δῶματα καλά.
 Παρ δ' αὐτῆς χάρειτες, καὶ ἱμερος, οἰκί' ἔχουσιν.
 Εὐθαλίης δ' ὄρατ' ὅδ' ἑ σῶμα ὅσαν εἶσαι,
 Μέλπενται πάντων τε νόμος, καὶ ἥθεα μεδ' ἔτα
 Αθανάτων κλείουσιν, ἐπ' ἡράτων ὅσαν εἶσαι.
 Αἰ τὸτ' ἴσαν πρὸς ὀλυμπ' ἀγαλλόμενα ὅπ' ἡ καλῆ,
 Αμβροσίη μολπῇ. πῶδ' ὅ' ἴαχε γαῖα μέλαινα,

Ὑμνοδόποις. ἱεράτος δὲ ποσίων ὑπὸ δ' ὕπνος ὀρώρει,
 Νιασομνίων πατέρ' εἰς ὄμ', ὃ δ' ὕρανώ ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βροντῶν, ἥ δ' αἰθαλόεντα λευανόν,
 Καρτεῖ νικήσας πατόρα κρόνον. εὖ δ' ἔκαστα
 Αθανάτοισι διέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πμάς.
 Ταῦτ' ἄρ' αὖ μῦσαι ἄφθον, ὀλύμπια δ' ὤματ' ἔχουσιν,
 Εὐνία θυγατρός μεγάλας διὸς ἐκγεγαῖαι.
 Κλειώτ', Ὀυτόρη τε, Θάλεια τε, μελπομένη τε,
 Τόρψιχρη τε, Ὀρατώ τε, πολύμνιά τ', ὕρανιά τε,
 Καλλιόπη δ', ἥ δὲ πῶφρις ἀτὶ δῶν ἀπασάων.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεύσιν ἅμ' αἰδοῖοισιν ὀπιδεῖ,
 Οὐ πῖνα τιμήσουσι διὸς ἑῶναι μέγαλοιο,
 Γεινόμενον τ' ἐσιδῶσι διοτρεφέων βασιλῆων.
 Τῷ μὲν ὑδὶ γλώσση γλυκερῶ χεῖρσιν αἰοιδῶν,
 Τῷ δ' ἔπ' ἐκ σώματος ἔρπει μέλιχα. οἱ δ' ἐνυ λαοὶ
 Πάντες οὖν αὐτὸν ὀρώσι, δακρύνοντα δέμιστας
 ἰθέουσι δίκῃσιν. ὃ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκε' ὤψαμνίως κατέπαυσε,
 Τόνεκα γὰρ βασιλῆος ἐχέφρονες, ὅνεκα λαοῖσι
 Βλαπτομένοισι ἀγορεύει μετὰ τροπα δῖγα τελοῦσι,
 Ῥήϊδίως μαλακοῖσι πᾶσα φάμνοι ἐπέεσσιν.
 Ερχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς, ἱλάσκοντα
 Αἰδοῖ μελιχίην, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν,
 Οἷά τε μεσάων ἱερῇ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ γὰρ μεσάων, καὶ ἐκ βόλῃς ἀπόλλωνος,

Ανδρόν

Canentibus hymnos, iucundus uero à pedibus strepitus excitabatur

Proficiscentium ad patrem suum, qui coelo imperitat,

Ipsè habens tonitru, atq; candens fulmen,

Strenue uicto patre Saturno: bene autem singula

Immortalibus disposuit simul, & indixit honores.

Hæc sanè Musæ canebant, coelestes domos tenentes,

Novem filiae, magno è Ioue progeneratae:

Clioq; Euterpeq; Thaliaq; Melpomeneq;

Terpsichoreq; Eratoq; Polymniaq; Uraniaq;

Calliopeq; hæc autem excellentissima est omnium.

Hæc enim & reges uenerandos comitatur,

Quemcumq; honoraturæ sunt Iouis filiae magni,

In lucem editum, & aspexerint à Ioue nutritorum regum.

Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,

Huius uerba ex ore fluunt blanda, cæterum populi

Omnes ad ipsam respiciunt, discernentem ius fasq;

Rectis iudicijs. hic autem tutò cauteq; loquens,

Statim etiam magnam contentionem scite diremit.

In hoc enim reges prudentes, quod populis

Damnum inferentibus in foro uicissitudinem rerum faciunt,

Facile mollibus appellantes uerbis.

Incedentem uero per coetum populi deum ueluti, placant

Reuerentia blanda. eminet uero inter ipsos congregatos

Tale Musarum ingens munus hominibus.

A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,

Viri cantores sunt super terram, et citharædi:

Exiit uero reges. ille uero beatus, quemcumque Musæ
Amant, suavis ei ab ore fluit uox.

Quod si enim quis luctum habes, recenti dolore saucio animo
Tristetur, animo dolens, ceterum poeta

Musarum famulus res claras priscorum hominum

Laudibus uexerit, beatosque deos qui Olympum incolunt,

Statim hic rerum animam eius molementium obliuiscitur, nec do-

Meminit, quin cito deflexerunt eum alio dona dearum. (lorum

Saluete liberi Iouis, date uero amabilem cantilenam:

Celebrate quoque immortalium diuinum genus, semper existen-

Qui Tellure prognati sunt, et Cælo stellato, (tium;

Noctemque caliginosa, quos item salsus nutrit Pontus.

Dicite insuper, ut primum dii, et terra, fuerint,

Et flumina, et pontus immensus, æstu feruens,

Astraque fulgentia, et cælum latum superne:

Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.

Utque opes diuiserint, et quomodo honores distinxerint.

Atque etiam quomodo primum multis implicatum sphaeris te-
nuerint cælum.

Hec mihi dicite Musæ, coelestes domos inhabitantes,

Ab initio. et dicite, quodnam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, at deinde

Tellus lato pectore prædita, omnium fundamentum solidum sem-

Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi, (per

Tartaraque tenebricosa in recessu terre spaciose:

Atque

Ἀνδρῶν ἀοιδί' εἶασιν ὑπὲρ χθόνα, καὶ κίθαρις αἶ.
 Ἐκ δὲ δῖος, βασιλῆδου. ὃ δ' ὄλβι' ἔσθ', ὅρ' τινα μῦσαι
 φιλοῦνται. γλυκὲρ ἢ οἱ ἄρ' σόματ' ἔρεε αὐδ' ἡ.
 εἰ γὰρ τις καὶ πρὶν ἔχωρ, νεοκῆδ' εἰ θυμῷ
 Ἀζηταὶ ἱερὰ δ' ἰλὺ ἀναχημύει, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μοῦσάων. θεράπων κλεία πτοτόρων ἀνθρώπων
 ὕμνησεν, μάκαράς τε θεῶς, οἳ Ὀλύμπου ἔχουσι,
 Αἰψ' ὅγε δ' υσφρονέων ὑπὸ λήθετα, ὅθ' ἔτι κηδέων
 μέμνηται. ταχέως δὲ πρὶν ἐτραπεδῶρα θεῶων.

Χαίρετε τέκνα δῖος, δότε δ' ἰμδρόεσσαν ἀοιδ' ἡμ.
 Κλείετέ δ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆν', ἀεγνέοντων,
 Οἳ γῆς ὄζε γῆνόν τ', καὶ ὕραν ὅς αερόντ',
 Νυκτὸς δὲ δ' νοφερῆς, ὅς δ' ἄλμυρὸς ἔτρεφε πόντος.
 Εἶπατε δ' ὥς τὰ πρῶτα θεοί, καὶ γαῖα γῆνόν τ',
 Καὶ ποταμοί, ἃ πόντ' ἀπείριτος, οἷδιματι θύων,
 Ἀστρά τε λαμπετόωντα, καὶ ὕραν ὅς ὕρ' ὑς ὑπὸρθεν.
 Οἳ τ' ἐκ τῆν' ἐγῆνόν τ' θεοί, δ' ὠτῆρδ' ἐάων.
 Ὡς τ' ἄφενος δ' ἄσσαντο, καὶ ὥς τιμὰς δῖε λοντό,
 Ἡ δὲ ἃ ὥς τὰ πρῶτα πολὺ πῆυχον ἔχον Ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι εἶσατε μῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
 Ἐξ ἀρχῆς. καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γῆν' ἐτ' αὐτῆν.

Ἡ τοι μὲν πρῶτιστ' αἰὼς γῆν' ἐτ', αὐτὰρ ἐπειτα
 Γαῖ' ὕρ' ὑς ἔρεν', πάντων ἑδὸς ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόντ' Ὀλύμπου,
 Τάρταρα τ' ἠερόντα μυχῷ χθονὸς ὕρ' ὑς ἔρεν'.

κν66α

Η δ' ὄρ'ος, ὃς κέλλισθ' ἦν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελὲς πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Δάμναται ἦν σῆθεσι νόου καὶ ἐπίφρονα βυλῶ.
 Ἐκ χάεος δ' ὄρεός τε, μέλαινά τε νύξ' ἔζεγγύοντο.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη δζεγγύοντο,
 Οὗς τέλει κισσαμλὴν ὄρεβει φιλότητι μεγείσα.
 Γαῖα δ' ἔπει πρῶτον μὲν ἐγείνατο ἴσσυ ἐαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενδ' ἵνα μὴ πόει πάντα καλὺπῃσι,
 Ὀφρ' εἴη μακάρεσσιν θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' ὄρεα μακρὰ, θεῶν χαίροντας ἠγάδους
 Νυμφάων, αἰνείσων αὖ ὄρεα βροσθήεντα.
 Ηδὲ καὶ ἀτρυγέων πέλαιος τέκον, οἷδ' ματι θύοι
 Γόντον, ἅτ' ὁ φιλόπητος ἐφίμερσ' αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ θυνηθεῖσα, τέκ' ὠκεανὸν βαθυδύνῳ,
 Κοῖόν τε, κρεῖόν θ', ὑπερίονά τ', ἰαπετόν τε,
 Θείαν τε, ρείαν τε, δέμιρ τε, μνημοσύνην τε,
 Φοῖβῳ τε χρυσοῖφανον, τηβῶν τ' ὄρατεινῶ.
 Τὸς δὲ μεδ' ὀπλότατος γγύερ κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατος παίδων. θαλερόν δ' ἤχθηρσ' τοκῆα.
 Γείνατο δ' αὖ κύκλωπας, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βρόντῳ τε, στερόπῳ τε, ἔ' ἀργῶν ὀβριμόθυμον.
 Οἱ ζῶνι βροντῶν τ' ἔδδσαν, τδύξαντε κεραυνόν.
 Οἱ δ' ἦν τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἠαλίγκιοι ἦσαν,
 Μῆνος δ' ὀφθαλμός μεσσην ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπός δ' ὄναμ' ἦσαν ἐπώνυμ), ὅν κ' ἄρα σφίωι
Κυκλῶ-

Atq; Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas & omnium decorum, & omnium hominum,
 Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
 Ex Chao uero Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Nocte porro tam Aether quam Dies prognati sunt:
 Quos peperit, ubi concepisset Erebo amore mixta.
 Terra uero primum quidem genuit parem sibi
 Coelum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
 Utq; esset beatis dijs sedes tuta semper.
 Genuit præterea montes altos, dearum gratas speluncas
 Nympharum, quæ habitant per montes concauos.
 Atq; etiam infrugiferum Pelagus peperit, unda concitatum
 Pontum, absq; amore desiderabili. cæterum deinde
 Cælo cõcumbens, peperit Oceanum profundos uortices ha-
 bentem,
 Cœumq;, Creionq;, Hyperionemq;, Iapetumq;,
 Theamq;, Rheamq;, Theminq;, Mnemosynenq;,
 Phœbenq; aurea corona insignem, Tethynq; amabilem.
 Hos uero post natum minimus natus est Saturnus uasfer,
 Acerrimus inter liberos. floridū aut odio prosequabatur pater.
 Porro genuit & Cyclopes, magnū cor habentes: (crentem.
 Brontemq;, Asteropenq;, & Argen forti animo præditum:
 Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Hi sanè per alia dijs similes erant,
 Vnus uero oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes uero cognomento erant, eo quod ipsorum

Circularis oculus inerat fronti.

Roburq; & uires, & molimina erant in operibus.

Alij deinde è Tellure & Cœlo prognati sunt

Tres filij magni & præualidi, non nominandi,

Cottus, Briareusq;, Gygesq;, superba proles.

Quorum centum quidem manus ab humeris prominebant,

Inaccessæ, capita uero unicuiq; quinquaginta

Ex humeris procreuerant, super robustos artus.

Robur autem immensum, ualidum, magna in forma.

Quotquot enim Tellure & Cœlo procreati sunt,

Vehementissimi filiorum, suo uero infensi erant parenti

Ab initio, & hos quidem ut quisq; primum nascebatur,

Omnes occultauit, & ad lucem non submisit,

Terræ in latebris. malo autem oblectabatur opere

Cœlum. ipsa uero intus ingemiscebat Terra uasta,

Arctata: dolosam uero malamq; excogitauit artem.

Statim uero cum edidisset foetum, ex cano adamante

Fabricauit magnam falcem, edixit uero charis liberis.

Dixit autem, sumpta fiducia, caro mœrens corde:

Filij mei, & patris nefarij, si uolueritis

Parère, patris malam ulciscemur contumeliam

Nostri. prior enim indecentia machinatus est opera.

Sic dixit. illos uero omnes inuasit metus, neque quisquam il-

lorum

(sutus

Locutus est. cōfirmato animo tandem magnus Saturnus uer-

B' contrà uerbis compellauit matrem castam.

Oma-

Κυκλοτόρης ὀφθαλμός ἐειβ' ὄνειαρό μετόπω.
 Ιχὺς τ' ἠδὲ βίη, καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ὀργαῖς.
 Ἄλλοι δ' αὖ γαῖης τε καὶ οὐρανοῦ δζεγμήοντο,
 Τρεῖς παῖδ' ὅν μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, δὲ ὀνομαστοί,
 Κόπῃος τε, Βερέρεως τε, γύγης δ' ὑπερήφανα τέκνα.
 Τῶν, ἑκατομ μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰόσαντο.
 Ἀπλάστοι, κεφαλὰ δὲ ἐκάστω ποντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ὑδὶ σιβαροῖσι μέλεσιν.
 Ιχὺς δ' ἄπλάτθ', κρατορὴ, μεγάλη ὑδὶ εἶδε.
 Οἶστοι γὰρ γαῖης τε καὶ οὐρανοῦ δζεγμήοντο,
 Δεινότατοι παῖδ' ὧν, σφετόρῳ δ' ἠχθοντο τοκῇ
 Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῇ μὲν ὅπως τις πρῶτα γήμοιτο,
 Πάντας ἀκκρύπασκε, καὶ δὲ φάος δὲ ἀνίσκε,
 Γαῖης ἐν κοτύμῳ. κακῷ δ' ἐπετόρπετο ὀργῶ
 Οὐρανός, ἠδ' ἐν τὸς σοναχίζετο γαῖα πελώρη,
 Στεινομλὴν. δολίην δὲ κακίῳ ἐπεφρέσασατο τέχνη.
 Αἰψὰ δὲ ποίησασα γῆθ' πολὺ δ' ἀδ' ἀμαντθ',
 Τόλξε μέγα δρέπανον, καὶ ἐπέφραδε παισὶ φίλοι
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμμένη ἦτορ. (σιν.
 Παῖδες ἐμοί, καὶ πατρός ἀταδάλου, αἶκ' ἐθέλητε
 Πείθεσθαι, πατρός γε κακίῳ πιαίμεθα λώβλιω
 Ὑμετόρ. πρότορθ' γὰρ αἰκία μήσαντο ὀργῶ.
 Ως φέτο. αὖ δ' ἄρα πάντας ἔλκεν δ' ἑος, δδ' ἐ τις αὖτ'
 Φθέγχετο. θαρσήσας δὲ μέγας κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Αἰψ' αὖ τις μύθοισι πρὸς ἑνὸς ἀμητόρα κελύβλιω.

Μᾶτερ,

Μῆτορ, ἐγὼ κεν ἴδω γ' ὑποχόμεσθαι πλίσσασθαι
 ἔργον. ἐπεὶ πατρός γε διυσωνύμου καὶ ἀλεγίζου
 ἡμετέρου. πρότορθ' γὰρ αἰκία μήσατο δῖγα.

ὣς φάτο, γήθησε δὲ μέγα φρεσὶ γαῖα πελώρη.
 εἶσε δ' ἐμὴν κρύψασα λόχου. γένεθκε δὲ χεῖρ
 ἄρπυιαν καρχαρόδοντα, δόλου δ' ὑπεβήκατο πάντα.
 ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας ὕρανος. ἀμφὶ δὲ γαίης
 ἰμείρων φιλόπτητ' ἐπέχου. ἔρ' ἔτανύθη
 πάντα. ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο παῖς ὠρέξατο χεῖρ
 Σκαίῃ, δεξιτέρῃ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἄρπυιαν,
 μακρὴν, καρχαρόδοντα. φίλου δ' ἀπὸ μήδεα πατρός
 εὐσυνμύως ἤμισε. πάλιν δ' ὀρρίψε φέρεσθαι
 ἐξοπίσω. τὰ μὲν ὅτι ἐτώσια ἔκφυγε χεῖρός.
 οὔσαι γὰρ ῥαδάμυγες ἀπέσυνθον αἵματόεσσαι,
 ῥάσας δ' ἔφατο γαῖα. πόδεσσι μύμων δ' ἔνιαι τῆν,
 γαῖαν τ' ἐμινύς τε κρατοράς, μεγάλας τε γίγαντας,
 τεύχεσι λαμπομύνας, δόλιχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντας.
 Νύμφας δ', ἃς μελίας καλεῖσθ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 μήδεά δ' ὥς τοπρῶτον ἀκρτμήξας ἀδ' ἀμάντορ
 κάββαλ' ἐπ' ἠπείροιο πολυκλύσαι ἐνὶ πόντῳ.
 ὣς φέρετ' ἀμπέλαγος πηλὴν χθόνα, ἀμφὶ δὲ λούκος
 ἄφρος ἀπ' ἀθανάτων χροὸς ὠρνυτο. ἔρ' δ' ἐνὶ κούρῃ
 ἐθρέφθη. πρῶτον δὲ λυθῆροισι θεοῖσιν
 ἐπλήρου. γένεθ' ἐπειτα πόριρῖνον ἱκτο κύπῳ.
 ἔκ δ' ἔβη ἀσπίς καλὴ θεός. ἀμφὶ δὲ ποίη

Ποσειδῶν

Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo,
 Nostrum: prior enim indigna meditatus est opera.

Sic dixit. gauisa est autem ualde animo Tellus ingens.
 Collocauit autē ipsam celans in insidijs. indidit uero manu
 Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
 Venit aut noctem adducens magnū Caelū, undiq; uero terra
 Cupiens amorem imminebat, et sanè extentum est
 Passim: cum ex insidijs filius præhendit manu
 Sinistra, dextra uero immanem cepit falcem
 Longam, asperos dentes habentem, chariq; genitalia patris
 Festinanter demessuit. rursumq; abiecit, ut ferretur
 Ponē. illa quidem non incassum elapsa sunt manu.
 Quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra. circumuolutis autem annis,
 Produxit Erinyes ualidas, magnosq; Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasq; quas Melias uocant, super immensam terram.
 Testiculosq; ut prius resectos, adamantem
 Deiecit circa Epirum undis agitatum in pontum.
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore, circum circa ue-
 ro alba

Spuma ab immortalī corpore ferebatur, in quo puella
 Innutrita est. primum uero ad Cytheras diuinas
 Vehabatur, inde tum circumfluam peruenit ad Cyprium.
 Prodiit uero ueneranda formosa dea, circum uero

Pedibus

Pedibus sub mollibus herba crescebat: Aphroditen aut ipsam
 Spuma progeneratam, et decoram pulchris fertis Cytheream,
 Nominant tam dii quam homines: eo quod in spuma
 Nutrita est. sed Cytheream, quod appulit Cytheris.
 Cyprigenam uero, quod nata est undosa in Cypro.
 Atque amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hanc Amor comitatus est, et Desiderium sequebatur pulchrum,
 Natam primum, et deorum ad coetum euntem.
 Hunc uero ab initio honorem habet, atque sortita est
 Partem inter homines et immortales deos,
 Virgineas confabulationes, et risus, et deceptiones,
 Oblectationemque suauem, et amicitiam, blanditiasque.
 Pater uero Titanes cognomento uocabat,
 Filios arguens, magnum Caelum, quos genuit ipse,
 Dictitabat porro, nocentes ex proterua magnum patrasse
 Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox praeterea peperit odiosum Dolorē, et Parcam atram,
 Et Mortem. peperit etiam Somnum, peperit uero agmen
 Somniorum,
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obscura.
 Rursum postea Bellum, et Aeriannam dolore plenam,
 Hesperidesque, quibus mala ultra inclitum Oceanum
 Aurea pulchra curae sunt, ferentesque arbores fructus:
 Et fatales deas, et Parcas genuit immites,
 Clothoque, Lachesisque, et Atropon. quae mortalibus
 Editis impertiunt quod habent boniue maliue.

Quaeque

Πρὸς ἱμ' ὑπὸ ῥαδινοῖσιμ' ἀέξετο. τίμω δ' ἀφροδίτῳ,
 Αφρογχεῖμω τε θεῶν, καὶ εὐσέφανον κυθέρειαν,
 Κεκλίσκουσι θεοὶ τε καὶ ἀνέροισι. ἔνικ' ἔνι ἀφροῶ
 Θρέφθη. αὐτὰρ κυθέρειαν, ὅτι πρόσκυρσε λιυθήροισι.
 Κυπρωγχεῖαν δ' ὅτι γήνοιο πολυκλῦσαι ἐνὶ κύπρῳ.
 Ἡ δὲ Φιλομμηδ' εἶα, ὅτι μειδ' ἔωρ δ'ζεφραάνθη.
 Τῇ δ' ὄρος ᾤμαρτισε, καὶ ἱμερος ἔσπετο καλὸς
 Γεινομένη τὰ πρῶτα, θεῶν τ' ὄν φῦλον ἴσση.
 Ταύτῳ δ' ἔξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἡ δὲ λέλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Παρθενίης τ' ὁαρεῖς, μειδ' ἡματα τ', ἔξ ἀπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερίῳ, Φιλότητά τε, μαιλιχίην τε.
 Τὸς πατὴρ τιτλῶας ἐπὶ κλησὶν καλέδωκον,
 Παῖδας νεκείωρ μέγας ὄρανός, ὅς τέκον αὐτός.
 Φάσκει δὲ, τιταίνοντας ἀταδάλῃ μέγα ῥέξαι
 ἔργον. τοῖο δ' ἔπειτα τίσιμ' μετόπισθεν ἔσεσθαι.
 Νύξ δ' ἔτικε συγχερόν τε μόρον, καὶ λῆρα μέλαιναν.
 Καὶ θάνατον. τέκε δ' ὕπνον, ἔτικτε δὲ φύλερ ὄνει-
 Οὔ τι νι κρημνίσσασθαι θεὰ τέκε νύξ ὄρεβγνῆ. (ῥωμ.
 Δούτερον αὖ μῶμον, καὶ οἷζυν ἀλγινόεσσαν,
 Εσπερίδας δ' αἷς μῆλα πέρην κλυτοῖσιν ὀκεανοῖο
 Χρῦσα καλὰ μέλσσι, φέροντά τε δ' ἔνδρα καρπύου.
 Καὶ μοίρας, καὶ λῆρας ἐγείνατο νηλεοποιόντας,
 Κλωθῶ τε, λάχεσιν τε, ἅ' ἀτροπον. αἶ τε βροτοῖσι
 Γεινομένοισι δίδουσαν ἔχειν ἀγαθόν τε κακόν τε,

Αἰ τ' ἀνδρῶν τε θιῶν τε πρᾶξι βας ἐφίπυσσας
 οὐδέ ποτε λήγουσι θεὰ δεινοῖο χόλοιο,
 Γεῖν γ' ἀπ' ἔσθ' δ' ὥοσι κακῶ ὅπιν, ὅς τις ἀμάρτυς.
 Τί τε δὲ καὶ νέμεσιν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλη, μετὰ τ' ἰδ' ἀπάτῳ τέκε, ἔ' φιλόπητα,
 Γῆρας τ' ὀλομνόν, καὶ εἰν τέκε καρτορόθυμον.
 Αὐτὰρ ὅρις συγερὴ τέκε μὲν πόνον ἀλγινόεντα.
 Λήθω τε, λιμόν τε, καὶ ἄλγεα δ' ἀκρυόεντα.
 Ὑσμίνας τε, φόνους τε, μάχας τ', ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε, ψευδέας τε λόγους, ἀμφιλογίας τε.
 Δυσνομίην, ἄτῳ τε, σωήθεις ἀλλήλοισιν.
 Ορῶν δ', ὅς δ' ἢ πλείστον ὑπὸ χθονὶς ἀνθρώπους
 Γημᾶίνει, ὅτε ἐφ' οἷς ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσῃ.
 Νηρία τ' ἀψευδέα καὶ ἀληθέα γείνατο πόντος,
 Γερόβύτατον παίδων. αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 Οὔνεκα νημερτὴς τε καὶ ἥπιος, ὃ δὲ θεμιστέων
 Λήθεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δ' ἰώεα οἶδ' ἐν.
 Αὔρις δ' αὖ θάύμαντα μέγαν, ἔ' ἀγνώοντα φόρκυν,
 Γαῖης μισγόμενος, καὶ κητῶ καλλιπάρκον,
 Εὐρυβίωτ' ἀδάμαντος ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 Νηρηῶ δ' ἐγγύοντο μεγάλαι τέκνα θεῶν,
 Γόντφ' ἐν ἀτρυγέτῳ καὶ δωρίδος ἠὲ κόμοιο,
 Κέρης ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο.
 Πρωτὸν τ' ὀυκράτη τε, σαῶν τ', ἀμφίτριπτη τε,
 Εὐδῶρη τε, θέτις τε, γαλιώνη τε, γλαύκη τε,

Κυμο-

(καὶ ἄλλοις
 ἐμνησθέντα

Quæq; hominumq; & deorū transgressiones insequuntur:
 Nec unquam desinunt deæ à uehementi ira,
 Priusquā rependerint alicui malam iram, quisquis peccarit.
 Peperit præterea & Nemesis, nocumentum mortalibus ho-
 minibus,

Nox perniciofa. post hæcq;, Fraudē enixa est, & Amicitia,
 Seniumq; noxium, & Contentionem peperit pertinacem.
 Cæterum Cōtentio odiosa peperit quidem Laborē molestū,
 Obluionemq;, Pestemq;, & Dolores lachrymabiles,
 Pugnasq;, cadesq;, præliaq;, stragesq; uirorum,
 Iurgiaq;, mendacesq; sermones, disceptationesq;.
 Licentiam, Noxamq;, familiares inter sese.
 Iuramentumq;, quod plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quispiam uolens peierauerit.

Nereumq; alienum à mendacio, et ueracem, genuit Pontus
 Maximum natu suorum filiorum. sed uocant grandæuum,
 Eo quod uerus atq; placidus, nec iuris & equi
 Obluiscitur, sed iusta & mansueta consilia nouit.

Deinde rursus Thaumantē insignem, & fortem Phorcū,
 Terræ commistis, & Ceto pulchris genis præditam:
 Eurybiāmq;, adamantis in pectore animum habentem.

Ex Nereo porro prognati sunt perquā amabilis soboles
 Ponto in infructuoso, & Doride pulchricoma, (dearum
 Filia Oceani, perfecti exuperantisq; fluij:
 Protoq;, Eucrateq;, Sioq;, Amphitriteq;,
 Budoraq;, Thetisq;, Galeneq;, Glaucēq;.

Cymo

Cymothoë, Spiroë, Thoë, Thaliaë; iucunda.
 Et Melita amabilis, et Eulimene, et Agaue,
 Pasitheaë, Eratoë, et Eunice roscis cubitis nata.
 Dotoë, Protoë, Pherusaë, Dynameneë,
 Nesaeaë, et Actaea, et Protomedia.
 Doris, et Panope, et speciosa Galatea.
 Hippothoë; lepida, et Hipponoë roscis ulnis præ-
 dita.

Cymodoceë, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorum uentorum, unâ cum Cymatolege.
 Facile mitigat, et pulchros talos habente Amphitrite.
 Cymoë, Eioneë, pulchreë; coronata Halimede.
 Glauconomeë; renidens, et Pontoporia,
 Liagoreë; et Euagore, et Laomedia.
 Polynomeë, et Antonome, et Lysianassa,
 Euarneë; tam indolis grata, quàm inculpata forma.
 Et Psamathe decora corpore, diuinaë; Menippe.
 Nesôë, Eupompeë, Themis, et Pronoeë;
 Nemertesë; quæ patris habet animum immortalis.
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt,
 Filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumæs uero Oceani profundisflui filiam
 Duxit Electram, hæc autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasë; Harpyas, Acloë, Ocypetenë;
 Quæ uentorum flamina, et aues assequuntur
 Pernicibus alis, in coelo enim degentes uolitant.

Phœ-

Κυμοδόη, σπειώ τε βοή, θαλίη τ' ὀρέεσσα.
 Καὶ μελίτη χαείεσσα, καὶ θυλιμύει, καὶ ἀγαυή.
 Γασθρήν τ', ὀρατώ τε, καὶ θυνεϊκή ῥοδόπηχυν.
 Δωτώ τε, πρωτώ τε, φέρσοά τε, διωαμλίνη τε,
 Νησαίη τε καὶ ἀκτοαίη, καὶ πρωτομέδεια.
 Δωρεῖς, καὶ πανόπη, καὶ θυειδῆς γαλάτεια.
 Ἰπποδόη τ' ὀρέεσσα, καὶ ἱππονόη ῥοδόπηχυν.
 Κυμοδόκη δ', ἢ ἰύματ' ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ,
 Γνοιᾶς τε ζαθέων ἀνέμων σιῶ κυματολήγῃ,
 Ρεῖα προῖνει. καὶ εὐσφύρω ἀμΦιτρίτη.
 Κυμώ τ', ἡϊόνη τε, εὐσεφανός δ' ἀλιμήδῃ.
 Γλαυκονόμη τε Φιλομήδῃς, καὶ ποντοπόρεια.
 Λεαιγόρη τε, καὶ θυαγόρη, καὶ λαομέδεια.
 Γαλιωόμη τε, καὶ αὐτονόμη, καὶ λυσιαύκασα,
 Εὐαρήνη τε φυλώ τ' ὀρατή, καὶ εἰδ' ὅ ἀμωμῶ.
 Καὶ ψαμάθη χαείεσσα δέμας, δῖη τε μλνίππη.
 Νησώ τ', θυπόμπη τε, δεμσώ τε, πλονόη τε,
 Νημδότης δ', ἢ πατρός ἔχει νόον ἠθανάτιο.
 Αὐταὶ μὲν νηεῖσ' ἀμύμονσ' ἔζεγχόντο,
 Κῆραι ποντήκοντα, ἀμύμονα δ' ὄγ' εἰδ' ἤαι.
 Θαῦμας δ' ὠκεανοῖο βαθυρρεῖταο θυγάτρας
 Ηγάγε τ' ἠλέκτρῳ. ἢ δ' ὠκείαν τέκν' ἴειν,
 Ηὔκωμος δ' ἄρπυιας, ἀελλώ τ', ὠκυπέτῳ τέ,
 Ἀρ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἐπονται,
 Οκείης πηρύγεσι μεταχρόνιας γὰρ ἴαλλον.

Φόρκυϊ δ' αὖ κατὰ γαίης τέκε καλλιπῆρες,
 Εκ γῆς τῆς πολιᾶς, τῆς δ' ἡ γαίης καλέουσι
 Αθάνατοί τε θεοί, καμὰ τ' ὄρχόμενοι ἄνθρωποι.
 Γεφρεδ' αὖ τ' εὐπιπλον, ἐννύτε κροκόπιπλον,
 Γοργούς δ', αἰνέουσι πύργῳ κλυτῷ ὠκεανοῖο,
 Εξαπὶ πῶς νυκτός, ἴν' ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθγνῶτ', θυρυάλη τε, μέδουσά τε, λυγρὰ παῖδες.
 Ἡ μὲν ἔμνησεν, αἰ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγῆρας γήρω
 Αἰ δ' ὅοι, τῇ δὲ μὴ πῆλ' ἔφατο κυανοχαιτης,
 Εἰ μαλακῶ λειμῶνι, καὶ αὐθιῶν εἰαρινοῖσι,
 Μιχθεῖς καλλιρόη καὶ κλυτῷ ὠκεανοῖο.

α νομ δοιδε
 τισι τοις αρι
 κλυ γμωππικα
 ρα χρυδαορ

Τῆς δ' ὅτε δ' ἡ πόρσευς κεφαλῇ ἀπὸ δ' ἑσπέρης
 Εξέθορε χρυσῶς τε μέγας, καὶ πῆγασος ἱππῶ.

Τῷ μὲν ἐπὶ νύμφῳ ἰὼ, ὅτ' αὖ ὠκεανὸς πόδι πηγᾶς
 Γαίης δ' ὅ δ' ἄρ' ἔχουσι μετὰ χερσὶ φίλοι.
 Χ' ὡ μὲν ἀρπῆα μὲν πῶς χθονα μιντόρα μὴ
 ἰκετ' ὅς ἀθανάτους, ζῶος δ' ἐν δ' ὡμασι ναίει, (λαῶν,
 Βροντῶν τε, στεροπῶν τε φέρων δι' ἐκτόντη.
 Χρυσῶς δ' ἔτεκε τρικέφαλον γερουνοῖα.
 Τὸν μὲν ἄρ' ὅσθ' ἀειξε βίη ἥρα κλείη,
 Βασί παρ' ἐλπίδοσσι πόδι ῥύτω εἰς ὄρυβιν
 Ἡμᾶτι τῷ, ὅτε πόρ βὺς ἥλασεν θυρυμτώπου
 Τίρω δ' εἰς ἱερῶν, σφαγὰς πόρον ὠκεανοῖο,
 Ορθὸν τε κτείνας, καὶ βυκόλον θυρυτίωνα,
 Σταθμῶ ἐν ἡρόντη, πύργῳ κλυτῷ ὠκεανοῖο.

Phorcyi post hæc Ceto Græas peperit pulchris genis prædi-
 A partu canas, quas ob id Græas uocant (tas,
 Immortalesq; dij, humiq; incedentes homines.
 Pephredoq; pulchro peplo indutâ, Erytoq; croceo peplo in-
 signem,
 Gorgonesq; que habitant ultra celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoq; Euryaleq; Medusaq; grauiâ perpeffa.
 Ipsa quidem erat mortalis, ast aliæ immortales, et senio non
 obnoxia,
 Dæ. cū una concubuit cæruleâ cesariem gestans Neptunus
 In molli prato et floribus uernis,
 Mixtus Callirhoæ filia nobilis Oceani.
 Eius cum Perseus caput amputasset,
 Promicuit Chrysaor magnus, et Pegasus equus.
 Huic quidem cognomentum erat, quod Occani apud fontes
 Natus esset: ceterum hic ensẽ aureũ tenebat manibus chæ-
 Et ille quidẽ cū auolasset, relicta terra matre malorum, (ris,
 Peruenit ad immortales, Iouis uero in domibus habitat,
 Tonitruq; et fulgur ferens Ioui prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem.
 Illum quidem armis exiit uis Herculana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo, cum boues egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoq; interfecto, et bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclitum Oceanum.

Ipsa insuper peperit aliud quid ingens, perplexū, nihil simile
 Mortalibus hominibus, neq; immortalibus dijs,
 Specu in concavo, diuinam animo infraëto Echidnam,
 Dimidia parte quidem Nympham, oculos torquentem in o-
 mnes partes, pulchris genis spectabilem:
 Dimidia item parte ingentē serpentē, horrendūq; magnūq;
 Varium, crudis uescentem, diuinæ sub cauernis terræ:
 Illic uero ei specus est in imo, caua sub petra,
 Procul ab immortalibusq; dijs mortalibusq; hominibus.
 Ibi sanè ei destinarunt dij inclitas domos incolere.
 Atq; coërceretur in Arunis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis Nympha, & senio illæsa perpetuo.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
 Vehementē & uiolentū uentū limis oculis cōtuenti puellæ.
 Illa uero grauida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,
 Cerberum cruda deglutientem, Plutonis canem, æream uo-
 cem emittentem,
 Quinquaginta capitum, impudentemq; fortemq;
 Tertiò, Hydram genuit, odiosa edoctam,
 Lerneam, quam enutriuit dea albis ulnis prædita Iuno,
 Infatiabiliter indignans uirtuti Herculinæ,
 Ac illam quidem Iouis filius occiderat sæuo ferro,
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Minerue prædatricis.
 Tum ipsa Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem.

Tra-

καὶ ἔτικτεν ἄλλο πέλωρον, ἀμήχανον, ὅσῳ ἰοικέσθαι
 θνητοῖς ἀνθρώποις, ὅσῳ ἄθανάτοις θεοῖσι,
 Σπῆν ἔνι γλαφυρῷ, θείῳ κρατόροφρον ἔχιδναν,
 Ἡμῶν μὲν νύμφῳ ἐλικώπιδ' αἰ, καλλιπάρηνον.
 Ἡμῶν δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 Γοκίλον, ὠμὸν, ζαθέης ὑπὸ λούθῃσι γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ σπένθη δὲ κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλὸς ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
 Ἐν δ' ἄρ' αὖ οἱ δ' ἄσαντο θεοὶ κλυτὰ δ' ὅματα ναίειν.
 Ἡ δ' ὄρνυτ' εἰς ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ ἔχιδνα,
 Αθάνατος νύμφῃ, καὶ ἀγῆρατος ἥματα πάντα.
 Τῇ δὲ τυφάωνα φασὶ μὴ μῆλαι ἔνι Φιλότῃτι,
 Δεινόν δ' ὑβρισιῶν ἄνεμον, ἐλικώπιδι κούρη.
 Ἡ δ' ὑποκυσσάμεν' ἔκτε, κρατόροφρονά τέκνα.
 Ορθὸν μὲν πρῶτον λιῶνα γένετο γερουσίῃ.
 Δούτορον αὖτις ἔτικτεν ἀμήχανον ὅπ' αἰετοῦ
 Κίεβερον, ὠμὸν, αἰδέω λιῶνα χαλκεόφωνον,
 Πρωτοκροντακέφαλον, ἀναειδέα τε κρατόρον τε.
 Τὸ τρίτον, ὅσῳ αὖτις ἐγένετο, λυγρὴ εἰδύνα,
 Λορναίῳ, ἡνὶ θρεψέθαι λούκωλγος ἦρσεν,
 Απλοτον ἡνὶ τέσσα Βίη ἡρακλειῇ.
 Καὶ πῶν μὲν διὸς υἱὸς ἔγνητο νηλεὲς χαλκῷ,
 Αμφίτρυωνιάδης, σὺν ἀρνεσίῳ ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆς, Βυλῆσι μὲν ἀθλιωαῖς ἀγελείης.
 Ἡ δὲ χίμαιραν ἔτικτε, πένεσαν ἀμαμάχου πῦρ,

Δανύ τε μεγάλην τε, ποδών τε κρατόν τε,
 Τῆς δ' ἰὼ τρεῖς κεφαλᾶι μία ἢ χαροποῖο λείοντος,
 Ἡ δὲ χιμαίρης, ἥ δ' ὄψιος κρατοράϊο δράκοντος.
 Εὐρύς τε λείων, ὅπιον δὲ δράκων, μέση δὲ χιμαίρα,
 Δανὸν ἀρπνέουσα πυρὸς μύθη αἰθομένοιο.
 Τὴν μὲν πήγασθ' εἴλε, εἰ δὲ δολὸς βελεροφόντης,
 Ἡ δ' ἄρα σφίγγ' ὀλοὴν τέκε, καὶ μείοισι μὲν ὀλέθρον,
 Οὐρανὸν ὑποδ' ὑμνέουσα νυμφῶν τε λείοντα,
 Τὸν δ' ἦρ' ἤρ' ἔβρεψα, δῖος κυδὼν ἢ πρῶτος τις,
 Γαμοῖσι κατ' ἔχασε νυμφὸς πᾶσι μὲν ἀνθρώποις.
 Ἐν δ' ἄρ' οὐ γ' οἰκίῳ, ἐλεφάντεσσι φύλ' ἀνθρώπων,
 Κριανέων τρητοῖο νυμφὸς ἥ δ' ἀπέσαντος.
 Ἀλλὰ εἰς ἐδ' ἀμασσε βίης ἤρα κλεινῆς,
 Κετόν δ' ὀπλοτάτορ, φόρκιον ὀπλοτήτι μίγνισα,
 Γένετο, δανὸν ὄψις, ὅς δ' ἔμνησεν ἐδύθει γαίης,
 Γένετο μὲν ἐν μεγάλοις παγχρυσέα μῆλα φυλάσσει.
 Τῶν μὲν ἐκ κητῶν καὶ φόρκιον γένετο δ' ἐξί.
 Ταυρὸς δ' ὠκεανῶν ποταμὸς τέκε δινήεντας,
 Νεῖλον τ', ἀλφειόν τε, καὶ ἠείδ' ἀνὸν Βαθυδίνην,
 Στυμόνα, μαίανδρόν τε, καὶ ἴστρον καλλιρέεον,
 Φάσιγ τε, ῥήσον τ', ἀχελώϊον ἀργυρεδίνην.
 Νέασον τε, ῥόδιον δ', ἀλιάκμονά δ', ἐπ' ἀπορόν τε,
 Γελωνίον τε, καὶ αἰσάπορ, θεῖον τε σιμόντα,
 Γλυκίον τε, καὶ ἔρμον, εὐρείην τε καίϊον,
 Σαγγαίον τε μέγαν, λάδωνά τε, πρὸ θήνιον τε,
 Ἐννόν τε,

Trucemq; magnamq; pernicemq; ualidamq;
 Illi erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterum capellæ, tertium uero serpentis robusti draconis.
 A fronte leo, ponè uero serpens, media uero capra:
 Horrende efflans ignis robur ardentis.
 Hanc quidem Pegasus coepit, et strenuus Bellerophontes.
 Illa sanè Sphingem exitialem peperit, Thebanis perniciem.
 Ab Ortho subacta: Nemeamq; leonem,
 Quem Iuno cum enutriuisset, Iouis ueneranda uxor,
 In locis fertilibus collocauit Nemeæ, cladem hominibus.
 Ibi sanè hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cauernosa Nemeæ, atq; Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit uirtutis Herculanæ.
 Ceto uero minimum natu cum Phorco amorì indulgens
 Peperit, grauem serpentem, qui obscuræ latibulis terræ,
 Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto et Phorco genus est.
 Tethys autem Oceano flumina peperit uorticosa,
 Nilumq;, Alphæumq;, et Eridanum profundos uortices ha-
 bentem,
 Strymonem, Meandrumq;, et Istrum pulchrisfluum.
 Phasinq;, Rhesumq;, Acheloiu limpida.
 Nessumq;, Rhodiumq;, Haliacmonemq;, Heptaporumq;
 Granicumq;, et Aesapum, diuinumq; Simoënta.
 Peneumq;, et Hermum, amœnèq; fluentem Caicum.
 Sangariumq; magnum, Ladonemq;, Partheniumq;

Eucnumq;, & Ardescum, diuinumq; Scamandrum.
 Peperit quoq; filiarum sacrum genus, quæ per terram
 Viros à teneris educant unà cum Apolline rege,
 Et fluminibus. hanc uero à Ioue sortem habent.
 Pithoq;, Admete q;, Lanthe q;, Electra q;
 Doris q;, Prymno q;, & Vrania forma decem referens,
 Hippo q;, Clymene q;, Rhodia q;, Calliroe q;,
 Zeuxo q;, Clytie q;, Idyia q;, Pasithoe q;.
 Plexaure q;, & Galaxaure, amabilisq; Dione.
 Melobosisq;, Thoë q;, & uenusta Polydora.
 Cerceisq; indole amabilis, Pluto q; bouinis oculis prædita.
 Perseisq;, Linura q;, Acaste q;, Xanthe q;,
 Petrea q; lepida, Menestho q;, Europa q;.
 Metisq; & Eurynome, Telestho q; purpureo peplo induta.
 Criseisq;, Asia q;, & blanda Calypso.
 Eudore q;, Tyche q;, & Amphiro, Ocyroë q;.
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
 Atq; hæc Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
 Grandiores natu filiæ multæ quidem sunt & aliæ.
 Ter mille enim sunt celeres filiæ Oceani
 Quæ sanè dispersæ terram & profunditates, lacus
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alij fluij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit ueneranda Tethys.
 Quorum nomina difficile omnium mortalem uirum pro-
 loqui:

Sed

Εὐλώρ τε, καὶ ἀρδ' ἡσυχῆ, θεῖον τε σκάμπεδον
 Τίκτη δὲ θυγατὸρων ἱερὸν γένος, αἰὲν ἢ γαῖαν
 Ἄνδρας κούρῃσσι, σὺν ἀπύλλωνι ἀνακτι,
 Καὶ ποταμῶν. ταύτῃ δὲ διὰς πάρα μοῖραν ἔχουσι.
 Παιδῶ τ', ἀσμήνη τε, ἰάνθη τ', ἠλεκτρα τε,
 Δωρεῖς τε, πρυμνῶ τε, καὶ ἑραινὴ θεοειδ' ἦς.
 Ἰππῶ τε, ἑλυμνίῃ τε, ῥοδία τε, καλλιῤῥόη τε.
 Ζεύξω τε, κλυτίῃ τε, ἰδ' ἧ' αἰ τε, πασιθῶν τε.
 Πληξαύρη τε, γαλαξαύρη τ', ὄρατ' ἢ διώνη.
 Μηλόβοσις τε, δοή τε, καὶ θυειδ' ἦς πολυδ' ὄρη.
 Κερκίς τε φυλὴ ὄρατ' ἢ, πλατῶ τε βοῶπις.
 Περσὴς τ', ἰάνειρά τ', ἀκᾶση τε, ξάνθη τε,
 Πετραῖα τ' ὄροισα, μινειῶ τ', ὕρῳπη τε.
 Μητίς τ', ὕρμιόμη τε, τελεῶ τε κροκόπιπλο.
 Κερσὴ τ', ἀσίη τε, καὶ ἱμερόισα καλυψῶ.
 Εὐδῶρη τε, τύχη τε, καὶ ἀμφίρῳ, ὠκυρόη τε.
 Καὶ σύξ, ἢ δ' ἢ σφείρ' ἠεφφρεσάτη ὄξιν ἀπασίω.
 Αὐτοὶ δ' ὠκεανὸς καὶ τηθύς ὄξε γένοντο,
 Πρὸ βύτατοι ἑσσαι. πολλαὶ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι ὠκεανίναί,
 Αἷ ῥα πολυαπέρειδ' ἑσσαι καὶ βύνθαι λίμναι,
 Πάντεσσι δὲ φέπουσι θεῶν ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσοι δ' αὖ θ' ἑτέροι ποταμοὶ καναχὸν ἀρῶντες,
 Υἱὸν ὠκεανὸς, ὃς γένετο πότνια τηθύς,
 Τῶν ὄνομα ἀργαλῖον πάντων βροτῶν ἀνδρα γνίσσμεν.

Οἱ δὲ ἕκαστοι ἴσασιν οἱ αὖ ποδῖναι τᾶνσι.
 Θεῖα δ' ἥελιόν τε μέγαν, λαμπρὰν τε σελήνην,
 Ἡὐδ' ἅ πάντας ἡ ὑψηλὸν ἰαίσι φαίνα,
 Αἰθάρσις τε θεῖς, πρὶ ὕραν ὄνδρυν ἔχουσι,
 Γείναδ' ὑπὸ νυκτὶς ὑπερίονθ' ὅν φλόγητι.
 Κεῖν δ' ὕδρυν βίη τίκτει φλόγητι μιγῆσαι,
 Αἰσράϊον τε μέγαν, πάλαν τὰ τε δ' ἰα θεῶν.
 Γέρων δ', ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπεν ἰδμοσύνην.
 Αἰσράϊον δ' ἅους ἀνέμους τέκε κατὰ βορρῆας,
 Αργείων, Ζεφυρον, βορέων λαυφροκέλευθον,
 Καὶ νότον, ὅν φλόγητι θεῶν διὰ δυνάμεισσι.
 Τὸς δὲ μετ' ἀστέρα τίκτει ἑσφόρον ἀειγῆναι,
 Αἰσρά τε λαμπυρόντα, τὰτ' ὕραν ἐσιφάννεται.
 Στύξ δὲ τέκ' ὠκεανὸς θυγάτηρ, πάλαν τι μιγῆσαι,
 Ζῆλον, καὶ νίκην καλλισφύρον, ὅν μεγαροῖσι.
 Καὶ ἑρὰ τ' ἡ δὲ βίην, ἀφιδάκεται γέναι τὸ τέκνα.
 Τῶν, ὅκ' ἐς' ἀπάνδρυν διὸς δῶμ' ὅδ' ἐπὶ εἶδρα,
 Οὐδ' ὅδ' ὅς, ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονδύει,
 Αλλ' αἰεὶ παρ' ἑλπί βαρυκτύπῳ ἰδρῖοντα.
 Ως γὰρ ἐβόλδυσεν σὺξ' ἀφθιτ' ὠκεανίνῃ,
 ἡματι βρῆ, ὅτε πάντας ὀλύμπ' ἄστροπῆτις
 Αἰθάρσις ἐκάλεισε θεὸς ὄν μακρὸν ὀλυμπον.
 Εἶπε δ' ὅς αὖ μετὰ εἰοθεῶν τιτῆσι μάχου,
 Μὴ πιν' ἀφραῖσιν γέρων, τιμὴν δὲ ἕκαστον
 ἑξέμεν, ἢν ὁπάρθ' γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

Τὸν δ'

Sed singulatim nouerunt quotquot circum habitant.
 Thia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibusque dijs, qui cælum latum tenent,
 Genuit, cubile iungens Hyperioni in amore.
 Crioque Eurybie peperit, per amorē consuetudinem habens,
 Astræumque magnum, Pallantemque præstantissima decorum:
 Persenque, qui omnes præcellebat peritia.
 Astræo uero aurora uentos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boream rapidum,
 Et Notum, in amore dea cum deo dormiens.
 Post hos stellam genuit Luciferam mane genita,
 Astraque fulgentia, quibus cælum cinctum est.
 Styx uero peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum et Nicen pulchros talos habentem, in ædibus.
 Et Robur, atque Virm, præclaros genuit filios:
 Quibus non est seorsim à Ioue domus, nec ulla sedes,
 Neque uia, qua non illis deus præstat tanquam dux:
 Sed semper apud Iouem grauitèr tonantem sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis Oceanis,
 Die illo, quando omnes Olympius fulminator
 Immortales uocauit deos ad altum cælum. (pugnet,
 Dixit autem, quod quisquis unà secum deorum contra Titanes
 Non cariturus sit muneribus honorarijs, sed honorem quem
 libet
 Habitare, quem antea quoque inter immortales deos.

Illi

*Illum etiā dixit, qui honoris expers fuerit sub Saturno, atq;
impunis,*

Ad honores atq; premia ascensurum, ut fas est.

Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum,

Cum suis filiis, chari per consilia patris.

Ipsam uero Iupiter honorauit, eximia quoq; dona dedit.

Ipsam enim constituit deorum magnum ut sit iuramentum.

Filios autem, diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.

Similiter etiā omnibus perpetuò, sicuti pollicitus est,

Perfecit, ipse autem praeptens est atq; regem agit.

Phaëbe porro Cœi genialem uenit ad lectum.

Grauida uero facta deinde dea dei amore,

Latonam cœruleo peplo utentem peperit, blandam semper,

Mitem hominibus atq; immortalibus dijs,

Suauem ab initio, imprimis hilarem intra Olympum.

Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perses

Duxit in domum amplam, chara ut uocetur uxor.

Illam uterum ferens, Hecaten peperit, quam super omnes

Iupiter Saturnius in precio habuit. dedit uero ei splēdida do-

Partem ut habeat terrāq; & infrugiferi maris. (na,

Imò etiā stelligero in cœlo sortita est honorem,

Immortalibusq; dijs ueneranda est maxime.

Etenim nunc sicubi aliquis terrestrium hominum,

Faciens sacra honesta pro lege expiarit,

Inuocat Hecatē. ingens uero eum sequitur honor,

Facilime, cuius beneuola dea suscepit preces,

Et

Τὸν δ' ἔφατ' ὅς τις ἄτιμος ὑπὸ λρόνῳ, ἢ δ' ἀγέρας
 Τιμῆς ἐγρέων ὑπὸ βροσίῳ, ἢ θέμῳ δῶ. (505,
 ἦλθε δ' ἄρα πρώτη σὺξ ἀφθιτος ἔλυμπον δε,
 Σὺν σφίσι παιδεσι, φίλου δ' ἄ μήδεα πατρός.
 Τὼ δὲ Ζεὺς τίμησε, πόδας δὲ δ' ὦρα ἔδωκεν.
 Αὐτὼ μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμελαι ὄρκον,
 Παῖδ' αὖ δ' ἡματα πάντα εἰς μεταναίετας εἶν.
 Ως δ' αὐτὸς πάντεσι δαμπερές, ὥσπερ ὑπέρῃ.
 Ἐξετέλειε· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἢ δ' ἀνάσσει.

Φοῖβη δ' αὖ κοῖε πολὺ ἥρατον ἦλθεν ἐν δυνάμει.
 Κυσαμένη δ' ἠπείτα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ,
 Λητὼ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μείλιχον αἰεῖ,
 Ἡπιορ ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχον δ' ἀρχῆς, ἀγανώτατον ἐν τῷ ὀλύμπῳ.
 Γείνατο δ' ἀστεῖον δυνάμειον, ἦν ποτε πέρος
 Ἠγάγετ' ἐν μέγα δ' ὦμα, φίλῳ κεκληῖσθαι ἀκοῖν.
 Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, ἐκάτῳ τέκε. ἤ ποδὶ πάντων
 Ζεὺς ἱερνίδης τίμησε. πόρην δ' εἰς ἀγλαὰ δ' ὦρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαίης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντ' ὑπὸ ὄραν' ἐμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τε τιμὴν δῶκε μάλιστα.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε ποῦ τις ὑπὸ χθονίῳ ἀνθρώπων,
 Εἰδὼν ἱερὰ καλὰ ἢ νόμον ἱλάσκειται,
 Κεκλήσκει ἐκάτῳ. πολλὴ γὰρ οἱ ἔσπερ τιμὴ,
 Ρεῖα μάλ' ἢ πρόσφρων γέβη ὑπὸ δ' ἔξεται ὄχλας,

καὶ

Καὶ οἱ ὄλβου ὀπάζοι· ἐπεὶ δυνάμεις γε πάρεστιν·
 ὅσοι γὰρ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ δ' ἐξέγγονοι,
 καὶ τιμὴν ἔλαχον, τότ' αὖ ἔχει αἴσαν ἀπάντων·
 οὐδ' ἐτι μὲν ἱερὸν ἰδὲς ἐβήσασατο, οὐδ' ἐτι' ἀπ' ἡνύρας,
 ὅσ' ἔλαχον τιτῆσι μετὰ πρῶτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἔχει, ὥς το πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλήρω δ' ασμός·
 οὐδ' ὅτι μνησθῆναι, ἥσασθαι θεῶν ἐμμορε τιμῆς,
 καὶ γέρας ὃν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ, ἡ δὲ θαλάσσης·
 ἀλλ' ἐτι καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτῶν·
 ὧ δ' ἐθέλει μεγάλως πρᾶγίνεσθαι, ἡ δ' ὀνίνησι.
 ἐνδ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅμ κ' ἐθέλῃσι.
 ἦ δ' ὅπ' οὐ πόλεμον φθισίνοντα θεωρήσοντο
 ἀνέρες, ὅθ' αὖ θεῶν πρᾶγίνεσθαι οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 νικῶν πρῶτον ὅπως ὀπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 ἐντε δὲ κ' βασιλοῦσι παρ' αἰσίοισι καθίζει·
 ἐδλή δ' αὖδ' ὅπ' οὐδ' ἀνδρῶν ἀγῶνι ἀεθλούσῃ,
 ἐνθα θεῶν καὶ τοῖσι πρᾶγίνεσθαι, ἡ δ' ὀνίνησι.
 νικῶντας δὲ βίη καὶ κέρτεϊ, καλὸν ἀέθλον
 ρεῖα φέρει, χαίρων τε τοκοῦσί τε κῦδος ὀπάζει.
 ἐδλή δ' ἵππῃεσσι πρᾶγίνεσθαι, οἷς κ' ἐθέλῃσι.
 καὶ τοῖς, οἳ γλαυκῶν δ' υἱάμεφελον ὀργάζονται,
 εὐχονται δ' ἐκάτη, καὶ εἰκτύπῃ ἔννοσθαί.
 ρῆιδίως δ' ἀγρῶν κυδινὴ θεὸς ὥπασε πολλῶν,
 ρεῖα δ' ἀφείλῃ φαινομένη, ἐθέλουσά γε θυμῷ.
 ἐδλή δ' ὃν παρθμοῖσι σὺν ἐρμῇ ληΐ δ' ἀΐξει,

Et illi diuitias largitur. nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cœloq; prognati sunt,
 Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortē omnium.
 Neq; quicquā ipsi Saturnius per uim ademit, neq; priuauit,
 Quæcunq; sortita est Titanes inter priores deos:
 Sed habet, sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minorem dea sortita est honorem,
 Et præmium tam in terra ac cœlo, quàm in mari,
 Sed insuper etiam multo maius, quando Iupiter colit ipsam.
 Cui uero uoluerit magnifice præstò est, atq; iuuat.
 Ibi tum in foro inter homines eminet, quem ipsa uoluerit.
 Quando uero ad bellum perdens uiros armantur
 Viri, tum dea adest quibus uoluerit,
 Victoriæ ex propenso animo ut præbeat, & laudem por-
 rigat.
 Inq; iudicio regibus uenerandis assidet.
 Bona insuper, quando uiri in certamine colluctati fuerint,
 Ibi dea & illis præstò est, atq; iuuat.
 Qui uero uicerit uirtute & robore, pulchrum præmium ui-
 ctoriæ
 Facile fert, letusq; progenitoribus gloriam dat.
 Cūmoda item equitibus quæ adstet, quibus saltem uoluerit.
 Et his, qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Vota fecerint autem Hecate, & ualde fr̄e menti Neptuno.
 Facile etiam prædam inclita dea dedit copiosam.
 Facile uero abstulit apparentem, uolens animo,
 Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere.

h

Armen-

Armentaꝫ bouum, gregesꝫ latos caprarum,

Gregesꝫ lanigerarum ouium, animo uolens.

Ex paucis foecunda facit, & ex multis pauciora reddit.

Adeo sanè licet unigenita ex matre existens,

Omniſus inter deos honorata eſt muneribus.

Fecit inſuper ipſam Saturnius alumnā iuuenum, qui poſt
ipſam

Oculis aſpexerunt lumen omnia contuentis Auroræ.

Sic ab initio nutriens filios. Atq; hi ſunt honores.

Facile uero domita à Saturno, peperit illuſtres liberos,

Veſtam, Cererē, & Iunonem aureis calceamentis gaudentē,

Fortemꝫ Plutonem, qui ſub terra domos incolit,

Immite cor habens, & ualde ſonantem terræ concuſſorem,

Iouemꝫ conſiliarium deorum patrem atq; hominum.

Illius à tonitru concutitur lata terra.

Atq; iſtos quidem deglutiuit Saturnus magnus, quicumꝫ

Ex utero ſacro matris ad genua deuenerunt.

Hæc animo nolens, ne ullus clarorum filiorum Coeli
Alius inter deos haberet regium decus.

Audierat enim, ex Terra & Coelo ſtellis micante,

Quod ſibi fatale ſit proprio à filio domari,

Quantumuis robuſto exiſtenti, Iouis magni per conſilia.

Ideoꝫ hic non cæcam ſpeculationem habuit, ſed inſidias
ſtruens

Filios ſuos deuorauit. Rheæ autem habebat luctum grauem.

Sed quando iam Iouem erat deorum patrem atq; uirorum

Paritura, iam tum charis ſupplicabat parentibus

Suit,

Βασιλίας τ' ἀγέλας τε, καὶ ἀπόλια πλατὺ ἀγῶν,
 Παίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε δέλουσα,
 Ἐξ ὀλίγων Βεῖαι, καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκεν.
 Οὕτω πῖ καὶ μενογῆσις ἐκ μητρὸς ἔσσα,
 Παῖσι μεδ' ἀθανάτοισι τετίμκτοα γεράϊσι.
 Θῆκε δ' ἑμὶ κρονίδης κουροτρόφον, αἷ μὲτ' ἐκείνῳ
 Οφθαλμοῖσιν ἰδόντ' ἄσος πολυδερκίῃ ἦες,
 Οὕτως δ' ἀρχῆς κουροτρόφῃ. αἶ δ' ἑτε τιμαῖ.
 Ρῆιν δ' αὖ δ' μηθεῖσα κρόνω, τέκε φαίδιμα τέκνα,
 Ἰσίδω, δ' ἡμητρα, καὶ ἦρῳ χυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμον τ' αἰδίδω, ὅς ὑπὸ χθονὶ δ' ὡμάτα νάει,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχωμ, καὶ εἰκτυπορ ἔννοσίγαιον,
 Ζῴωα τε μητιόγντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Τὸ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται θυρεῖα χθον.
 Καὶ σὺ μὲν κατέπινε κρόνῃ μέγας, ὅς τις ἔκας
 Νηδύος δ' ἐρεῖς μητρὸς πῶς γούναδ' ἱκίτο.

Τὰ φρονέωμ, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν ὀρανιῶνων
 ΑΛΛ' ὅν ἀθανάτοισιν ἔχει βασιλίδ' αὖ τιμῶ.
 Πρὸς γὰρ, γαίης τε καὶ ὀρανὸς ἀσερόντῃ,
 Οὐνεκὲ οἱ πέπρωτο ἑῷ ὑπὸ παιδὶ δ' αὖ τιμῶας,
 Καὶ κρατάρῃ πόρ' ἰόντι, διὸς μεγάλου δ' αὖ τιμῶας.
 Τῷ, ὅγε ὅκ ἀλαοσκηπιδὺν ἔχον, ἀλλὰ δοκδύων
 Παῖδας εἰς κατέπινε. ρῆιν δ' ἔχε πρὸς ἄλλων.
 ΑΛΛ' ὅτε δ' ἠδ' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξιατα, τὸτ' ἔπειθε φίλους λυτάνου τιμῶας

τὸς αὐτῷ, γαῖάν τε, καὶ ὕραν ἄστρόν τε,
 μή τιρ συμφράσκαδαι, ὅπως λιλᾶθον τεκῶσιν
 Γαῖδ' αὖ Φίλον, τίσαιτο δ' ὄριννύς πατρός ἰοῖο
 Γαῖδ' ὦν, ὅς κατέπινε μέγας κρόνον ἄγκυλομήτης.
 οἱ δὲ θυγατρὶ Φίλῃ μάλα μὲν ἱλύνον, ἥδ' ἐπίθοντο.
 καὶ οἱ πεφραδ' ἐτλῶ ὅσα πόρ πέπρωτο γῆρ' ἔδωκε
 Ἀμφὶ κρόνον βασιλῆι, καὶ ὑπὲρ καρτοροθύμῳ.
 Γέμψαν δ' ὅν λύνκον κρήτης ὅν πῖονα δ' ἦμον,
 ὅππότε' ἄρ' ὀπλότατον παῖδ' ὦν ἤμελλε τεκῆσθαι,
 Ζεῦ αὖ μέγαν, τὸν μὲν οἱ ἰδέσθαι γαῖα πελώρη
 Κρήτη θυρεῖν, τραφέμεν, ἀπιταλλέμεναί τε.
 Ενθα μὲν ἴκτο φέρουσα δοῦν δ' ἄνυκτα μέλαιναν,
 Γεῶτον δ' αὐτῷ λύνκον. κρύψει δ' ἐκ χειρὸς λαβῶσα
 Ἀντράν ὃν ἠλιβάτω, ζαθέης ἔσθ' ἐκόνθεσι γαῖης,
 Ἀργαῖον ὃν ὄρει πεπυκασμένον ὑλῆσιν.
 Τῷ δ' ἀπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγκυκλίξεν,
 Οὐρανίδῃ μὲν ἄνακτι θεῶν πτωτόν βασιλῆϊ.
 Τὸν, τὸ δ' ἐλὼν χείρεσιν, ἐλὼν ἐγκάτθ' ἐν ἡδ' ἰώ,
 Σχέτλιθ' ὅδ' ὅσῃσε μετὰ φρεσὶν, ὥς εἰ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθῳ ἔος ἔος ἀνίκητ' καὶ ἀκκοδ' ἦς,
 Λέπειθ', ὅ μιν τὰ χ' ἤμελλε βίη καὶ χειρὸς δ' ἀμάρσας,
 Τιμῆς ὀζυλάαν, ὅ δ' ὃν ἀθανάτοισιν ἀνάξαι.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἐπειτα μένος ἔφαιδ' ἰμα γῆς
 Ἠύξ' ἐπὶ τοῖο ἀνακτ' ὅν, ὡπλομένην ὄντα
 Γαῖης ὄντισιροι πολυφραδ' ἐῖσι δολωθεῖς,

νων δ' ἰνιαντων

Suis, Terræq; & Cœlo stellis aptato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto latêret pariendo
 Filium charum, possit autem ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos deuorauit ingens Saturnus uersipellis.
 At illi filie dilectæ auscultabant, atq; morem gerebant.
 Et ei commemorarunt quæcunq; fatis cōstitutum esset fieri,
 Circa Saturnum regem & filium magnanimum.
 Miserunt autem Lyctum Cretæ ad pinguem populum,
 Cum minimum nati filiorum esset paritura,
 Iouem magnum, hunc quidem ipsi suscepit terra uasta
 Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem peruenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primum ad ipsam Lyctum, abscondit autem ipsum manibus
 præhensum
 Antro in excelsso, diuinæ sub latebris terre.
 Argæo in monte denso syluoso.
 Huic autem fasciis inuolutum magnū lapidem in manus de-
 dit,
 Cœli filio, præpotenti deorum priori regi.
 Quem tum arreptum manibus, suam condidit in aluium,
 Miser. nec cogitauit animo, quod sibi in posterum
 Pro lapide filius inuictus & insepultus
 Supereffet, qui ipsum mox ui & manibus domitum
 Ex honore expulsurus, ipseq; immortalibus imperaturus sit.
 Celeriter autem deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis. reuoluto anno,
 Terræ consilio astuto circumuentus,

Suam sobolem iterum submitit magnus Saturnus uersutus,
Victus artibus ac ui filij sui.

Primum uero euomuit lapidem ultimo deuoratum.

Ullum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam,

Pytho in diuina, iugis sub Parnassi,

Monimentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus ho-
minibus.

Soluit uero fratres ex patre noxijs à uinculis,

Cœligenas, quos uinxerat pater ex amentia.

Qui ipsi memores fuerunt propter beneficia,

Dederunt autem tonitrum, atq; candens fulmen,

Et fulgur, quod antè immanis terra occultabat:

Quibus confusus, mortalibus atq; immortalibus imperat.

Filiã porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem
Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.

Ipsa uero ei Atlantem magnanimum peperit filium.

Peperit præterea gloria præsignem Menœtium, atq; Promæ

Varium, uersipellem: stultumq; Epimetheum, (theum

Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inuētoribus rerū.

Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,

Virginem. iniurias uero inferentem Menœtium late uidens
Iupiter

In Erebum detrusit, feriens candenti fulmine,

Propter stultitiam & fortitudinem immensam.

Atlas uero Cœlum latum sustinet dura ex necessitate,

Finibus in terræ, è regione Hesperidum argutarum

Stans, capiteq; & indefessis manibus.

Hæc

Ὁρ γότον ἄνδ' ἀνέκκε μέγας κρόνον ἄγκυλομήτης,
 νικηθεὶς τέχνησι βίηθετε παῖδ' ὅς ἐοῖο.

Πρῶτον δ' ἔζημψε λίθον πύματον κρατερῶν.

Τὸν μὲν Ζεὺς ἐπείξε κτλ χθονὸς θυρυοδ' αἰης,

πυθοῖ ἐν ἠγαθέη, γυάλοις ὑπὸ πύρροισι,

Σῆμ' ἔμειν' ἔξοπίσω θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

Λύσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δεσμῶν,

οὐρανίδας, ὅς διῆσε πατὴρ ἀεισιφροσύνησι.

Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χάρειν θυεργεσιῶν,

Δῶκαν δὲ βροντῶν, ἥδ' ἀδακλόγητα κόραυνόν,

καὶ στεροπῶν, τὸ πρῶν δὲ πελώρη γαῖα κεκλύθει.

Τοῖς πίσυρσιν, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.

Κέρει δ' ἱαπέτος καλλίσφυρον ὠκεανίνῳ,

ἠγάγερ κλυμύνῳ, καὶ ὁμὸν λέχος εἰσανέβαινον.

Ἡ δὲ οἱ ἄτλαντα κρατόροφρονά γένετο πύρροισι.

Τίκτε δ' ὑπερκύδαντα μνηοίτιον, ἥδ' ἐπὶ μνηθῆς

φοκίλον, ἀελομήτην, ἀμαρτίνοντ' ὑπὸ μνηθῆς,

ὅς κατόν ἔξ ἀρχῆς γένετ' ἀνδράσιν ἀλφειῶσι.

Πρῶτον γάρ ῥα διὸς πλάσιον ὑπέδεκτο μνηθῆς,

παρθένον. ὑβείσι δὲ μνηοίτιον θυρύοπα Ζεὺς

εἰς ὄρεσιν κατέπεμψε, βαλὼν ψολόφντι κόραυνόν,

βίηκ' ἀτασθαλῆς τε, καὶ ἠγορέης ὑπερόπλο.

Ἀτλας δ' ὕρανον θυρεὺν ἔχει κρατόρης ὑπ' ἀνάγκης,

Γείρασιν ἐν γαίῃ, πρόπρ' ἐσπερίδων λυγυφώνων

ἑσπέρων, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτοισι χερσίν.

Ταύτῳ γάρ οἱ μοῖραν ἰδ' ἄσαστο μητιέτα Ζεύς.
 Δῆσε δ' ἄλυστροπέδῃσι προμηθεῖα ποικιλόδουλον,
 Δδυμοῖς ἀργαλίοισι μέσση δ' ἄκρον ἑλάσσας.
 Καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσε τανύπτερον. αὐτὰρ ὅγ' ἦ πῃ
 Ἡδίων ἀθάνατον, τό δ' αἰέτρ' ἴσση ἀπάντη
 Νυκτός, ὅδ' ὅν πρόπαρ ἡμαρ ἑδ' ἑταυνοσιπτερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἀλκιμῶς καλυσφύρεσ ἀλκιμῶ ὕος,
 Ἡρακλῆος ἐκτείνει. κακῶ δ' ἄρ' ἐν ὄσση ἀλαλκῃ
 Ἰαπετιονίδῃ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
 Οὐκ ἀέκκτι ζῶος ὀλυμπίεσ ὑψιμέδοντες,
 Οφρ' ἠρακλῆος θεοαγνέσθαι κλέσθαι εἴη
 Γλείωρ ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν, ὡπλὶ χθόνα πολυβότρεσσιν.
 Ταῦτ' ἄρ' ἀζόμενος τίμα ἀριδ' αἰέτρ' ὕον.
 Καί περ χωόμενος, παύθε' ὅλον, ὅν περ ἔχεσθαι,
 Οὐνεκ' ἐρείζω βελάει ὑπὸρμυλῇσι λιονίῳ.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνοντο θεοὶ θνητοὶ τε ἄνθρωποι,
 Μηκρόν, τότ' ἔπειτα μέγαν βῆρ πρόφρονι θυμῷ
 Δασυάμενος προέθηκε, ζῶος νόον ὄξαπατίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάραες τε καὶ ἔγκατα πινὶ δ' ἡμῶ
 Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅς τ' ἄε λούκα βοὸς δολίῃ ὡδὶ τέχνῃ
 Εὐθετίσας, κατέθηκε καλύψας ἀργέτι δ' ἡμῶ.
 Δὲ τότε μιν πρῶς εἶπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἰαπετιονίδην, πάντων ἀριδ' αἰετ' ἀνάκτων,
 Ω πεπνυγ, ὡς ἐτόροζέλωσ διδ' ἄσαστο μοῖραν

Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
 Ligavit uero insolubilibus compedibus Promethea versu-
 tum,
 Vinculis difficilibus mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: ceterum hic epas
 Commedebat mori nescium, quin ipsum crescebat par ubiq;
 Noctu, quantum toto die edebat extensas alas habens avis.
 Hunc quidem Alcmene pulchros talos habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum uero morbum profligavit
 Iapetionida, et liberauit ab egritudine,
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quam antea, super terram multos pascentem.
 Ob idq; ueneratus honorabat præclarum filium,
 Quamuis succensens, remisit iram, quam prius habuerat.
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabant dii mortalesq; homines,
 Mecone, ibi tum magnum bouem prompto animo
 Diuisum proposuit, Iouis mentem fallens.
 Hac enim carnesq; et intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, tegens uentre bouino.
 In altera rursus ossa alba bouis, dolosa arte
 Rite disponens, deposuit tegens candida aruina.
 Iamq; tum ipsum allocutus est pater hominumq; deumq;
 Iapetionida, omnium celeberrime regum,
 O mollis, quam inique diuifisti partem.

Sic dixit, conuicijs proscindēs Iupiter perpetua consilia
 Hunc rursus alloquutus est Prometheus uaser, (sciens.
 Dixit, et arridens dolosa non obliuiscatur artis.

Iupiter, gloriosissime, maxime deorum sempiternorum,

Harum elige utramque in pectoribus animus iubet.

Dixit sanē dolosa cogitans. Iupiter autem perennia consilia
 sciens,

Cognouit, nec ignorauit doli. mala autē prospiciebat animo
 Mortalibus hominibus, quae et perficienda erant.

Manibus uero hic utrisque sustulit album unguentum.

Irascebatur autem mente, ira uero eius occupauit animum,

Vt uidit ossa alba bouis dolosa in arte.

Ex illo tempore dijs super terram genus hominum

Adolent ossa alba odoratis in aris.

Hunc ualde contristatus allocutus est nubecogus Iupiter.

Iapetionida, omnes super consilia edoctus,

O mollis, nondum dolosa oblitus es artis.

Sic dixit, ira percitus Iupiter prudentissimus.

Ex illo tempore doli memor semper,

Non dabat Melijs ignis robur indefessi

Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.

Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,

Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem.

In concava ferula. momordit uero imo animo

Iouē in alto tonantem, ad iramque comouit ipsum caro corde.

Vt uidit inter homines ignis procul lucentem splendorem.

Proti-

ὣς φάτο, ἑσπέραιον Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε πρῶσ' εἶπε πρῶμηνθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἡκ' ὑδμηιδ' ἡσας δολίης δ' ὅ λήθεο τέχνης.

~~Πεὺς, λυάδισι μέγισι θεῶν ἀειγχετάων, ἔλπον: Περσ. 6~~

Τῶν δ' ἔλδ' ὅπποτόρ' ἰω σε ἔνι φρεσὶ θυμὸς ἀνώγῃ,
 Φῆρ' ἀδλοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς,
 Γνώρ', ὅδ' ἠγνοίησε δόλον, κακὰ δ' ὅσσ' ἐο θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλον.

Χόρσι δ' ὅγ' ἀμφοτέρωσιν ἀνείλ' ἐο λόνκον ἀλφειῶ.
 Χώσατο δὲ φρεσὶν, ἀμφὶ χόλος δ' ἐμυρ' ἱκ' ἐο θυμῷ,
 ὣς ἴδ' ἐν ὁσείᾳ λόνκα βοὸς δολίῃ ὥπ' τέχνη.

Ἐκ τῶν δ' ἀθανάτοισιν ὑδ' ἡχθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Καίωσ' ὁσείᾳ λόνκα θυγόντων ὑδ' βομμῷ.

σωμῶν

Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας πρῶσ' εἶπε νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πῆρ' μῆδεα εἰδώς,
 Ωπείπορ, ὅκ' ἄρ' αἶα πῶ δολίης ὑδ' ἡλθεο τέχνης.

ὣς φάτο χυόμηνθ' Ζεὺς, ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Ἐκ τούτου δ' ἠπείτα δόλου μεμνημένος αἰεὶ,
 Οὐκ ἐδίδου μελίησι πυρὸς μλνθ' ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ὥπ' ἡχθονὶ ναιετάουσιν.

Ἀλλὰ μιν ὅζ' ἀπάτησεν εὖς πάϊς Ἰαπετιοῖο,
 Ἐκλίψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλίσκοπον αὐγλή,
 Ἐμ' ἡσίλῳ νάρθηκι. δ' ἄκον δ' ἄρ' αἶα νειόβι θυμῷ
 Ζῆν' ὑψιβριμέτῳ, ἐχόλωσε δ' ἐμυρ' οἶλον ἦτορ,
 ὣς ἴδ' ἐν ἀνθρώποισι, πυρὸς τηλίσκοπον αὐγλή.

αὐτῇ

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.

Et terra enim cōformauit perquam celebris utroq; pede claudicans

Virgini pudicæ simile, Saturnij consilio.

Cinxit uero et adornauit dea castijs oculis Minerva

Candida ueste. à capite uero calyptram

Ingeniose factam manibus detinebat, mirum uisu.

Circum uero eiserta florentis è floribus herba,

Optata imposuit capiti Pallas Minerva:

Circumq; ei coronam auream caput posuit,

Quam ipse fecerat inclitus Vulcanus,

Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.

In hac artificiosa multa celata erant, mira uisu,

Animantia quaecumq; continens alit, atq; mare.

Ex illis, hic multa indidit. gratia uero resplendebat magna

Mirabilis, animantibus similia uocalibus.

Ceterum postquam efficit pulchrum malum pro bono,

Eduxit eò ubi alij erant dij atq; homines,

Ob ornatū gestientem castiæ Palladis forti patre prognata,

Admiratio aut cepit immortalesq; deos, mortalesq; homines,

Vbi uiderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.

Ex illa enim genus est mulierum pronarum ad uenerem.

Illius enim perniciosum est genus, et sexus mulier

Nocuumtum ingens mortales inter uiros habitant,

Pernitiose paupertati non accommoda, sed sacietati.

Veluti cum in aluarijs tectis apes,

Fucos

Fucos pascunt, malorum participes operum.
 Ille quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurnæ festinant, et faciunt fauos albos.
 At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,
 Alienum laborem suum in uentrem metunt.
 Similiter uiris rem malam mortalibus mulieres
 Iupiter altitonans dedit, participes operum
 Difficilium. aliud uero præbuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, et sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere uelit, nociuam uero attigerit senectam,
 In penuria eius quæ senem foueat, hic etiam non uictus indi-
 gus
 Viuit. mortui uero possessionem inter se diuidunt
 Remoti cognati. Cui uero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam uero habuit coniugem, conuenientem præcordijs,
 Huic ab æuo malum bono equiparat,
 Esse. qui uero adeptus fuerit nocentis natiuitatis,
 Viuit in pectoribus habens indefinentem moesticiam
 Animo et corde, et immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem, neque præterire.
 Neque enim Iapetionides Acacesius Prometheus
 Illius euitauit grauem iram. sed necessario,
 Quamuis multiscium existentem, magnū uinculū coërcet.
 Briareo uero ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoque atque Gyge, ligauit forti uinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formam,

Κηφύας βόσκουσι, καὶ κῶν ξυώνοντας δῖον.
 Οἳ μὲν τε πρόπαν ἡμᾶρ δὲ ἡέλιον καταδύωτα αἰ μὲν
 ἡμάται αὐδύδουσι, τιθεῖσι τε ληεῖα λόνκᾳ.
 Οἳ δ' ὅτ' ὄντοδε μλόνοντο ὑπερφίας ἤτ' σίμβλους, ἰπυρίδιος
 Ἀλλότριον κάματον σφειτόβω δὲ γαστὴρ ἀμῶνται.
 Ως δ' αὖτως ἀνδρῶσι καὶ οὐ βνητῶσι γυναικῶς
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυώνοντας δῖον
 Αἰγαλίων. ἔτορον δὲ πόρην καὶ οὐκ ἀντ' ἀγαθοῖο.
 Ος κε γάμον φύγειν, καὶ μίεμερα δῖα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐθέλει, ὅλοον δ' ὑδὶ γῆρας ἵκηται,
 Χήτει γηροκόμοιο, ὃ δ' ὅτ' ἐβίοντο ὑδὶ δολύης
 Ζῶει. ἀρφθυμῶν δὲ δῖα λητῶσιρ διατέονται,
 Χερσασί. ὃ δ' αὖτε γάμος μετὰ μοῖρα γῆνται,
 Κισλινῶ δ' ἔχει ἀκωίτην, ἀρᾶρ ἔαν πρᾶπίδεσι,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶν^Θ καὶ οὐκ ἐδλῶ ἀντιφείζει,
 Εμμελαι. ὃ δ' αὖτε κε τέτμη ἀταρκτηροῖο γῆνται,
 Ζῶει ὅτ' ἐπὶ σῆθεσιρ ἔχων ἀλίαςον ἀνίλω
 Θυμῷ καὶ λραδίη, καὶ ἀνῆκετον καὶ οὐκ ὄστιν.
 Ως δ' ἐστὶ δῖος κλέψαι νόον, ὃ δὲ πρᾶλθεῖν.
 Οὐδὲ γὰρ ἱαπετιονίδης ἀνῆκετα πτωμθεύς
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρὺν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκῃ
 Καὶ πολυῖδριμ ἰόντα μέγας καταδεσμός δῖον.
 Βελάρω δ' ὡς ταπρῶτα πατὴρ ὀδύσασατο θυμῷ,
 Κόπῃωτ' ἠδὲ γύγῃ, δῖον κερατόρῳ ὅτ' ἐσμῶν,
 Ἡνορέω ὑπερὸ πλοῦ ἀγῶμῳ^Θ, ἠδὲ καὶ εἰσῳ^Θ,
Καὶ

Καὶ μέγας, πετρήσας δ' ὑπὸ χθονὸς ὄρυσά μιν,
 Εμ δ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντο ὑπὸ χθονὶ ναεταόντων,
 Εἴα τ' ἐπ' ἔχατ' ἡμεγάλης ὃν πείρασος γαίης,
 Διὰ μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφείας Κρονίδης τε ἰδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὓς τέκον ἡύκομ' ῥεῖν κρόνον ὃν φιλότῃτι,
 Γαίης φραδ' μοσιώκοιμ' ἀνήγαγον δὲ φάος αἰώς.
 Αὐτὰ γὰρ σφωμ' ἅπαντα δεινωκέως κατέλειψεν,
 Σιωπῇ κείνοισι, νίκῃ τε καὶ ἀγλαῶν εὖχος ἀρεῶν.
 Διὸς γὰρ μάρναντο πόνου θυμαλγὴ' ἔχοντο,
 Τιτλῶν τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κρόνον ὄζεγμόντο,
 Ἀντίοι ἀλλήλοισι δ' ἄκρατράς ὑσμίνας.
 Οἱ μὲν, ἀφ' ὑψηλῆς ὄρυ' ὅτε τιτλῶν ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δ' ὠπῆρον ἱάειν,
 Οὓς τέκον ἡύκομ' ῥεῖν κρόνον δύνῃθεισα.
 Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχῃ θυμαλγὴ' ἔχοντο,
 Σιωχέως ἐμάχοντο δ' ἔκα πλείους ὄνιαι τούς.
 Οὐδέ τις εἶδος χαλεπῆς λύσις, οὐδὲ τελευτὴ
 Οὐδέ πόροις, ἴσον δὲ τέλος τέτατον πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι πρὶν χεῖρον ἀρ' ἔμελλε πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίῳ τε, τὰ πόρ' θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσιν,
 Γαῖντων ὃν σήθισιν αἰέτω θυμὸς ἀγλῶν,
 Ως νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίῳ ἔραταινλιν.
 Δὲ τότε τοῖς μετέπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Κεκλυτὴ μὲν γαίης τε καὶ ὕδαν' ἀγλαὰ τέκνα,

Et magnitudinem, collocavit sub terram latam,
 Vbi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate magnæ in finibus terræ,
 Vsq; ualde moerentes, corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atq; immortales dij alijs,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terræ consilijs subduxerunt ad lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis uictoriamq; et splendidam gloriam accepturos.
 Dū enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes,

Titanesq; dij, et quotquot è Saturno nati sunt.
 Contra sese mutuo per ualidas pugnas:
 Ipsi quidem ab alta Othry Titanes nobiles,
 Ab Olympo uero dij, datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno cubile iungens.
 Illi sanè tum inter se pugnam animū excruciantem habentes
 Continuè pugnant decem plus annis.
 Neq; ulla contentionis molestæ compositio, neq; finis.
 Alterutris, equaliter autem finis extensus erat belli.
 Sed quando iam apposuerunt congruentia omnia,
 Nectarq; ambrosiamq; quibus dij ipsi uestuntur:
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus,
 Vbi nectar comederunt et ambrosiam amabilem.

Iam tum ipsis interlocutus est pater hominumq; deorumq;.
 Audite me Terræq; et Cœli incliti filij,

Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo
 Victoria et imperio propugnauimus dies omnes,
 Titanesque dii et quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos uero magnamque uim et manus innoxias
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 Memores amicitiae placidae, quibus perpeffis
 Ad lucem redieritis molesto à uinculo,
 Nostra per consilia, à caligine obscura.
 Sic dixit. illū uero rursum excepit Cottus irreprehensibilis.
 Venerande, non indocta loqueris: sed et nos
 Scimus, quod excellunt quidem præcordia, excellens uero
 est intellectus,
 Auxiliator uero immortalibus execrationis fuisti horrendæ.
 Tua uero prudentia ab caligine opaca,
 Retrograde iterum acerbis à uinculis
 Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideoque nunc intento animo et prudenti consilio,
 Vindicabimus uestrum imperium graui conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria prælia.
 Sic dixit. collaudarunt uero dii datores bonorum,
 Sermone audito. bellum uero cupiebat animus
 Magis etiam quam antea. pugnam uero arduam excitarunt
 Omnes feminaeque et mares die illo,
 Titanesque dii, et quotquot Saturno procreati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,

Acres

Ὀφρ' εἶπω, τὰ με θυμός γνὶ σήθεσι κελεύει.
 Ἦδ' ἢ γὰρ μάλα δ' ἡρόν γ' ἄντιοι ἀλλήλοισι,
 Νίκης καὶ ἱεράτεθ' ποδὶ μαρνάμεθ' ἡμάτα πάντα,
 Τιτλῶές τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνῳ ἐκ γ' ἡρόμεθα.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλῳ τε βίῳ καὶ χεῖρας ἀάπτειτε
 φαίνετε τιτλῶεσσι γ' ἄντιοι γ' ἰδ' αἰ λυγρῇ,
 μνησάμενοι φιλόπτηθ' ἡνέες, ὅσα παθόντες
 ἐς φάθ' ἀψ' ἀφίκεσθε δ' ὑσι λεγέος ὑπὸ δεσμῷ,
 ἡμετέρους δ' ἄβυλὰς ὑπὸ ζόφῳ ἡρόοντες.
 Ὡς φάτ'· τὸν δ' ὅζ' αὖτις ἀμείβετο κόπῃθ' ἀμύμων.
 δαιμόνι δ' ἄδ' ἄκτα πικράσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 ἰδ' ὦν, ὅτι ποδὶ μὲν πρᾶπίδες, ποδὶ δ' ἔστι νόημα,
 ἀλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γ' ἡνέο λευεροῖο.
 Σῆσι δ' ὑπὸ φροσύνησιν ὑπὸ ζόφῳ ἡρόοντες,
 ἀψορρόρ δ' ὅζ' αὖτις ἀμειλίκτιον ὑπὸ δεσμῶν
 ἡλύβομαι, κρόνῳ γ' ἄναξ, ἀνὰ ἐλπία παθόντων.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτρεῖτε νόῳ, καὶ ἐπίφρονι βυλῇ,
 ρύσόμεθα κράτ' ὕμῳ γ' ἀνὴρ δ' ἡϊοτῆτι,
 μαρνάμενοι τιτῆσιν ἀνὰ ἱερατόρας ὕσμινας.
 Ὡς φάτ', ἐπ' ἰώκσαν δὲ θεοὶ δ' ὠτῆροδ' ἑάων,
 μῦθον ἀκῶσαντες· πολέμῳ δ' ἐλιλαίετο θυμός
 μάλλον ἔτ' ἢ τοπάρειθε· μάχῳ δ' ἀμέγαρον ἔγει-
 ράντες, θέλεια τε καὶ ἀρ' σγνόν, ἡματι λείνω, (ραῖ-
 τιτῆνδ' τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνῳ ὅζε γ' ἡρόοντο.
 Οὐς τε ζεὺς δ' ἑβόλυσσεν ὑπὸ χθονὸς ἥκε φάως δὲ,

Δαινοί τε λιγυτοροί τε βίῳ ὑπέρπλοον ἔχονταν.
 Τῶν, ἑκάτον μὲν χεῖρον ἀπ' ὤμων αἰέσοντο
 Γᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἐκάστω ποντήκοντα
 Εξ ὤμων ἐπέφυκον ὑδὶ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Οἱ τότε πτωχέοσι κατέσθην ἐν διαί λυγρῇ,
 Γέτρας ἡλιβάτους σιβαρὰς ἐν χερσὶν ἔχοντον.
 Τιτῆνας δ' ἐτόρωθον ἐκαρτυῖαντο φάλαγγας.
 Προφρονέως χερῶν τε βίης δ' ἅμα ὄργον ἔφαινον.
 Ἀμφοτόροι. δ' αἰνὸν δὲ πόρῖαχε πόντῳ ἀπείρων.
 Γᾶ δὲ μέγ' ὄυμαράγισον, ἐπέσγη δ' ὕρανός ὄυρὺς
 Σείομενθ', πεδὸν δ' ἐπινάσσετο μακρὸς Ὀλύμπος
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων, γῆσι δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόντα, ποδῶν δ' αἰπεῖα τ' ἰωὴ
 Δαίεον ἰωχοῖο, βολάων τε λιγυτοράων.

Ως ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴεσαν βέλεα σονόγοντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτόρων δ' ἵκετ' ὕρανὸν ἀσερόντα,
 Κεκλομένων. οἱ δὲ ξύωισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἔχον ἔον μὲνθ'. ἀλλὰ νῦν το γὰρ
 Εἶδαρ μὲν μὲνθ' πλῶντο φρεσίνον, ἐκ δ' ἐτε πᾶσαν
 Φαῖνε βίῳ. ἅμυνδῖς δ' ἄρ' ἀπ' ὕρανῳ ἠδ' ἀπ' Ὀλύμ-
 που ἀπῆλθον ἔσειχε σιωπαδόν. οἱ δὲ κόρυνοι (πᾶ
 Ικταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀσεροπῇ εὖ ποτίοντο
 Χειρὸς ἀπ' σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα δ' εἰλυφόωντον
 Ταρφέον. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιθ' ὄυμαράγιζον,
 Καιομένη. λάκκι δ' ἀμφὶ πνεῖ μεγάλ' ἅσπερος ὕλη.

Acres robustiq; uires immensas habentes.

Horum centum quidem manus ab humeris concitabantur,

Omibus simul: capita uero unicuiq; quinquaginta.

Ex humeris enata sunt super firmis membris.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,

Saxa prærupta ualidis in manibus gestantes.

Titanes uero ab altera parte confortarunt phalanges,

Alacriter manuumq; uiriumq; simul opus ostentabant,

Vtriq; horrendè uero insonuit pontus immensus.

Terra uero stridebat, ingemiscebat uero latum coelum

Quassatum, è fundo uero concutiebatur amplius Olympus

Impetu à deorum. motus uero uenit grauis

Ad Tartarian tenebricosam, pedum & alta uociferatio

Immodici tumultus, ictuumq; fortium.

Ita sanè inter mutuos ibant tela gemebunda.

Vox autem utrorumq; peruenit ad coelum stellatum,

Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum clamore.

Neq; sanè amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed ipsius

Statim robore implebantur animi, & omnem

Exeruit uim. si mul etiam à coelo atq; ab Olympo

Fulgurans incedebat confertim. fulmina autem

Celerrimè unà cum tonitru & fulgure scite uolabant,

Manu à robusta, sacram flammam rutilantes

Crebra. circum uero terra alma reboabat,

Ardens. crepitabat uero undiq; igne ualde magna sylua.

Feruebat uero terra tota, & Oceani fluentis,
 Pontusq; immensus, circumdedit autem calidus uapor
 Titanes terrestres, flamma uero ad aërem diuinum peruenit
 Magna. oculos uero uisu priuabat quantumuis fortium,
 Splendor radians fulminisq; fulgurisq;.

Incendium autem immensum occupauit Chaos. uidebatur
 autem coram

Oculis aspicere, ac auribus uocem audire,
 Itidem ut cum olim terra & coelum latum superne
 Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur
 Haec quidem diruta, illo autem ex alto diruente.

Tantus fragor erat dijs confligentibus.
 Simul quoq; uenti motūq; puluerēq; cū strepitu excitabant,
 Tonitruq; fulgurq; & ardens fulmen,
 Ardentia tela Iouis magni. ferebant autē fremitū clamoremq;
 In medium utrorumq; . strepitus autem ingens excitabatur,
 Stupendae pugnae: robur autem exerebatur operum.
 Inclinata uero est pugna. prius uero sibi mutuo imminentes,
 Fortiter pugnabant in forti praelio.

Illi uero inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusq; Briareusq; Gygesq; insatiabilis belli.
 Hi sanē trecentas petras robustis à manibus
 Mittebant frequentes. obumbrarunt autem iaculis
 Titanas, atq; hos quidem sub terram longe patentem
 Miserunt, & uinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes:

Tan-

ἔζη δὲ χθὼρ πᾶσα, καὶ ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
 ῥόνθος τ' ἀφύγετος. αὖ δ' ἀμφείπερ θερμός αὐτμὴ ἄμφοτε
 Τιστῶας χθονίους. φλόξ δ' ἦερα δ' ἴαν ἱκανῶν,
 ἁπασας. ὅσας δ' ἄμερθε καὶ ἰφθίμων πόρ' ἔοντων,
 Ἀνγὴ μαρμαίρουσα κεραυνῶ τε στεροπῆς τε.
 Καῶμα δὲ θεασίσιον κατέχην χάος. εἶσατο δ' αὖτα
 Ὀφθαλμοῖσι μὴ ἰδέειν, ἠδ' ὕασι μὴ ὄσαν ἀκοῦσαι,
 αὐτῶς, ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανος δῦρὸς ὑπὸρθε
 Πίλνατο. τοῖος γὰρ κε μέγιστος δούπος ὀρώρει,
 τῆς μὲν ὀρειπομυίας, τοῖ δ' ὑψόθεν ἀζειπόντος.
 Τόσος δούπος ἔπλετο θιῶν ἔριδι ξυυίωντων.
 Σαῦ δ' ἄνεμοι γῆοσιμ τε κόνιν τ' ὀυφάραγιζον, χόνιν τῆμα
 βροντῶν τε στεροπῶν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 Κῆλα δὲος μεγάλου. φέρον δ' ἰχθῶν τ' ἔνοπλῶν τε, ἰχθυ
 ἐς μέσον ἑμφοτόρων. ὅπου δ' ἀπλκτος ὀρώρει
 Σμερδ' κλέης ἔριδος. κάρτε δ' ἀνεφαίνετο ὄρων.
 Ἐκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντο,
 ἑμμελῶς ἐμάχοντο δ' ἄκρατόρας ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοις μάχῃ δριμύειαν ἔγειραν,
 Κόπῃος τε, Βειάρεώς τε, γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
 Οἳ γὰρ τρικυθσίας πέτρας σιδεράων ἀπὸ χειρῶν
 Πέμπτον ἐπασυντόρας. κατὰ δ' ὀυκίασαν βιλείεσι
 Τιστῶας. καὶ αὖ μὲν ὑπὸ χθονὸς δῦρνοδ' εἰς
 Πέμψαν, καὶ δεσμοῖσι μὴ ἀόγαλίοισι μὴ ἔδῃσαν,
 Νικίσαντο χερσὶν ὑπερβύμεν πόρ' ἔοντας.

Τόσσοι γ' ὄρν' ὑπὸ γῆς, ὅσοι δ' αἶανός ἐς' ἀπ' γαίης·
 Ἴσον γάρ τ' ἀπ' γῆς δὴ τέτατον κερύοντα.
 Ἐννέα γάρ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκειοι ἄκμων
 Οὐρανὸν κατὰ, δεκάτη δὴ γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐννέα δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέατα χάλκειος ἄκμων
 Ἐκ γαίης κατὰ, δεκάτη δ' ὁ τέτατον ἵκοιτο.
 Τὸν περὶ χάλκειον ἔρκος ἔληλατ', ἀμφὶ δ' ἐμιν νύξ,
 Τείσειχ' ἐκχυτο πόδι δ' εἰς ἰώ. αὐτὰρ ὕπερθε
 Γῆς ῥίζαι πεφύκασι, καὶ ἄτρυγέτιο θαλάσσης.
 Ἐνθα θεοὶ πτελῶν ὑπὸ ζόφῳ κερύοντι
 Κεκρύφαται, Βελήσσι δὴος νεφεληγερέταο,
 Χώρῳ γ' ὄρν' ὄρν' πελώρης ἔχαστα γαίης.
 Τοῖς, ὅκ' ὄρν' ὄρν' πύλας δ' ἐπέθηκε ποσειδῶν
 Χαλκείας. τείχε' δ' ἐπερὶ οἴκεται ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα γύγης, κόπρος τε, καὶ ὁ Βειάρως μέγα θυμος,
 Νάισιμ, φύλακός περὶ δὴος ἀγίοχοιο.
 Ἐνθάδε γῆς δ' νοφερῆς, καὶ τέτατον κερύοντ',
 Γόντου τ' ἄτρυγέτιο, καὶ δ' αἶαν' ἀσερόντ',
 Ἐξείης πάντων πεγαί καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Ἀργαλέ', ὄρν' ὄρν', τὰ τε συνέσει θεοί περ,
 Χάσμα μέγ'. ὅδ' ἐκεῖ πάντα τελεσφόρον εἰς ἑνίαν.
 Οὐδ' αὖ ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλέων γ' ἵκοιτο γήϊοι.
 Ἀλλὰ κεν γ' ἵκοιτο καὶ γ' ἵκοιτο φέρει πρῶτον ἑλάνη,
 Ἀργαλέκ. δεινόν τε καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Τὸ τοῦ τέρας. καὶ νυκτὸς δ' ἑμνῆς οἰκία δεινὰ

Ἐσπερος,

Tantum infra sub terram, quantum coelum distat à terra.
 Par enim spacium à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferreus Acmon
 Cœlitus delapsus, decimo die ad terram uenit:
 Nouem rursus noctes & dies æreus Acmon
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum uenit.
 Quem circa ferreum septum ductum est, circum uero ipsum
 nox,

Triplici ordine fuscum est circa collum, sed superne
 Terræ radices creuerunt, & infructuosi maris.
 Vbi dij Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,
 Regione in squalida, uastæ ultima terre.
 His non exeuendum est, portas uero imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinq;
 Illic Gyges, Cottusq;, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.
 Ibidem terræ tenebriose, & Tartari opaci,
 Ponti; infructuosi, & cœli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt:
 Molesti, squalidi, quos oderunt dij,
 Hiatus ingens. nec uero integro anno
 Solum attinget, ubi primum portas intra uenerit:
 Sed sanè huç & illuc fert impetuosa procella,
 Molesta. horrendumq; etiam immortalibus dijs
 Hoc monstrum, & noctis obscuræ domus horrendæ

Stant, nubibus oblecta nigris.
 Has iuxta Iapeti filius sustinebat coelum latum,
 Stans, capiteq; et indefessis manibus
 Firmiter, quia tam nox quam dies celeriter euntes
 Sese compellabant per uices, mutantem magnum limen,
 Ferreum. hæc quidem intrat, illa uero foras
 Egreditur. neq; unquam utraq; domus intus cohibet,
 Sed semper altera domos extra existens,
 Terram circa mouetur: altera rursum in domo existens,
 Expectat horam itineris, donec ueniat.
 Hæc quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
 Illa uero somnum in manibus, fratrem mortis,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Vbi autem Noctis filij obscura domos habent,
 Somnus et Mors, graues dii: neq; unquam eos
 Sol lucidus intuetur radijs,
 Coelum scandens, nec coelitus descendens.
 Horum alter quidem terramq; et lata dorsa maris,
 Quietus percurrit, et placidus hominibus.
 Alterius uero ferreum quidem cor, æreum uero ei pectus
 Crudele in præcordijs. habet autem, quem semel arripue-
 rit
 Hominum: hostis uero etiam immortalibus dijs.
 Illic dei inferi in anteriore parte ædes resonantes,
 Fortisq; Plutonis, et grauis Proserpinæ,
 Stant. asper autem canis pro foribus custodit,

Sæuis

Ἐσπερον, νεφέλης λεκαλυμμένα λευανέσσι.
 Τῶν πρόστ' ἱαπερὶ οὐρανὸν πάϊς ἔχετ' ὄρανόν τε θυμῷ,
 Ἐσπέρῳ, λεφκῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χερσισιν
 Ἀσιμφέως. ὅτι νύξ τε καὶ ἡμέραι τάσσοι ἰᾶσαι, *τ. ὅθι - ἡμέρ*
 Ἀλλήλας πρὸς εἰποι ἀμειβόμενα μέγαν ὄδον,
 Χάλκειον. ἢ μὲν ἔστω καταβήσεται, ἢ δὲ θύραζον
 ἔρχεται. ὃδ' ἐποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἑνὸς ἔεργει,
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτόρηνγε δόμων ἐκτοδὸν ἔδσα,
 Γαῖαν ὡς ἔρεφεται. ἢ δ' αὖ δόμος ἑνὸς ἔδσα,
 Μίμνει τὴν αὖθις ὡρῶν ὁδοῦ, ἔς' αὖ ἵκηται.
 Ἡ μὲν ὑπὸ χθονίοισι φάος πολυδερχές ἔχουσα.
 Ἡ δ' ὅππῃ μετὰ χερσὶ, κασίγνητον θανάτοιο,
 Νύξ ὅλοη, νεφέλη λεκαλυμμένη περσίδει. *... ἀντιμέτωγ*
 Ἐνθα δὲ νυκτὸς παῖδες δρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὑπνῶ καὶ θάνατος, δεινοὶ θεοί, ὃδ' ἐποτ' αὐτοῦς
 Ἡέλιος φαέθων ὑπὸ δ' ἔρκεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσανιῶν, ὃδ' ὄρανόν τε καταβάλλον.
 Τῶν ἑτόρος μὲν γλῶττι καὶ θυρέα νῶτα θαλάσσης,
 Πονυχῶ ἀντρέφεται καὶ μέλιχθ' ἀνθρώποισι.
 Τῷ δὲ, σιδ' ἤρη μὲν κραδίη, χάλκειον δὲ οἱ ἦτορ
 Νηλεὺς γὰρ σπένθεισιν. ἔχει δ' οὐ πρῶτα λάβησιν
 Ἀνθρώπων. ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῶν χθονίῳ πρόσθεν δόμοι ἠχέοντο,
 Ἰφθίμῳ τ' αἰδέω, καὶ ἐπαινῆς πόρσε φονείης
 Ἐσᾶσι. θένος δὲ λύνων πρὸ πάριθε φυλάσσει,
 Νηλεΐης.

Νηλεΐς. τέχνῳ δὲ κακῶ ἔχει. οὐ μὲν ἰόντας
 Σαίνει ὁμῶς ὄρε' τε καὶ ὕασιρ ἀμφοτέρωσιρ,
 Εξελθεῖν δ' ὅκ' αὖτις ἔα πάλιν. ἀλλὰ δοκδύωρ,
 Εοδίει, ὅρ κ' ἐλάβησι πυλίων ἐκτοδῶν ἰόντα,
 Ἰφθίμω τ' αἰίδαο καὶ ἐπαινῆς πόρσεφονείης.
 Ενθάδε ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ σὺν, θυγάτηρ ἀψορρόου ὠκεανοῖο
 Γρδδντάτη. νόσφι δὲ θεῶν κλυτὰ δ' ὠμαῖα ναῖε,
 Μακρῆσι πέτρῃσι κατρεφε'. ἀμφὶ δὲ πάντε
 Κίοσιρ ἀργυρέοισι πῶς ὄρανόν ἐς κείνου.
 Γαῦρα δὲ θαύμαντ' ὅ θυγάτηρ πύδας ὠκεία ἱεῖς,
 Αγγελίης πωλείται ἐπ' ὄρεα νῶτα θαλάσσης,
 Οππότ' ἔεις καὶ νεῖκ' ὅν ἀθανάτοισιρ ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅστις ψεύδεται ὀλύμπια δ' ὠματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δ' ἐτε ἱεῖν ἐπεμψε θεῶν μέγαν ὄρηον ὀνείκει
 Τηλόθεν ὅν χρυσέη πῶχρῳ πολυώνυμον ὕδωρ
 Ψυχρόν, ὅ, τ' ἐκ πέτρης κατελείβεται ἡλιβάτῃ
 Υψιλῆς, πολλόν δ' ὑπὸ χθονὸς ὄρενοδ' εἰς
 Εξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει δ' ἄ νύκτα μέλαιναν,
 Ωκεανοῖο κέρας. δεκάτη δ' ὠτὶ μοῖρα δ' ἐδάσται.
 Εννία μὲν πῶδε γλῶ τε καὶ ὄρεα νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης εἰλιγμύθ' εἰς ἅλα πίπτει.
 Η δὲ μί' ἐκ πέτρης πῶρει μέγα πῆμα θεοῖσιρ.
 Οσκειν τὴν ἐπίορηον ἀρλείψας ἐπομόσῃ
 Αθανάτων, οἳ ἔχουσι κέρη νιφόντ' ὀλύμπου,

Κεῖται

Seuus. artem autem malam habet: ad introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudâq; & auribus ambabus,
 Exire uero non iterum permittit denuò, sed obseruans
 Denorat, quencunq; prenderit portas extra existentem,
 Fortisq; Plutonis & grauis Proserpinæ.
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
 Maxima natu. Scorsim uero à dijs inclitas ades incolit,
 Ingentibus saxis superne tecta: circum uero quaq;
 Columnis molestis ad coelam firmata est.
 Raro uero Thaumantis filia pedibus uelox Iris,
 Nuncia, uertitur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit.
 Et sanè quisquis mentiatur coelestes domos tenentium,
 Iupiter tum Irim mittit, decorum magnam iusiurandum ut
 ferat,
 Longe in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam, quæ è petra destillat alta,
 Excelsa: multum uero subtus terram spaciosam
 E sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu. decima uero pars attributa est.
 Nouem quidem circa terramq; & lata dorsa maris,
 Vorticibus argenteis intortus in mare exit.
 Vna uero ex petra profluit, magnam damnium dijs.
 Quisquis periurium relictis iurauerit
 Immortalibus, qui tenent uertices niuosi cœli,

lacet

Iacet exors integrum per annum.

Neq; ambrosiæ & nectaris accedit propius

Cibum, sed iacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis. malus autem ueternus obtegit.

Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,

Aliud ex alio excipit difficilimum certamen.

Nouennio autem à dijs relegatur sempiternis,

Neq; unquã ad consiliũ ineundũ cõmiscetur, neq; ad epulas

Nouem totis annis. decimo tandem commiscetur iterum

Coetibus immortalium, qui cœlestes domos incolunt.

Tale enim iuramentum constituerunt dij Stygis perennens

aquam,

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum,

Vbi terre caliginosæ, & Tartari obscuri,

Ponti; infructuosi, & cœli stellati,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt

Molesti, squalidi. quos oderunt dij licet,

Illic splendideq; portæ, & lapideum limen,

Immotum, radicibus longis compactum,

Sua sponte enatum. ante illud uero, extra omnes deos

Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.

Ceterum ualde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,

Domos incolunt in Oceani fundamentis,

Cottus atq; Gyges. Briareum quippe bonum existentem

Generum suum fecit grauiter fremens Neptunus.

Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem, filiã suam.

Ast

Κεῖται νηπότημθ τετελειωμένον εἰς ἑνιαυτόν.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νίκταρθ δρ'χεται ἄσσορ
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε κεῖται ἀνάπνουσθ, ὦ ἀναυδ'θ,
 Στρωθῶϊς ὅν λεχέεσι. κακὸν δ' ὑδὶ λιῶμα καλὴ πῆψ.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῆσσορ τέλεισιν μέγαν εἰς ἑνιαυτόν,
 ΑΛΛ'θ δ' ὅζ' ἄλλω δ'έχεται χαλεπώτατθ ἄθλος.
 Πηνάϊτον δὲ θεῶν ἀρμείρεται αἰγὴ ἰόντων,
 Οὐδέ ποτ' ὅν βυλλῶ ὑπὸ μίσγετ', ὅθ' ὑδὶ δ' αὔτας
 Εὐνία πάντ' ἔτα. δέκατθ δ' ὑπὸ μίσγεται αὐτίς
 Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ δ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρεθ' ἔθνητο θεοὶ συγὸς ἀφθιτορ ὕδαρ,
 Ωγύγιον, τό δ' ἴησι κατασυφέλου δ' ἄλ' χώρῃ,
 Ενθάδε γῆς δ' νοφερῆς καὶ ταρτάρῃ κερύοντθ,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ ἔρανθ' ἀστερόντθ,
 Εξείης πάντων πεγαὶ καὶ πείρατ' ἱάσιρ,
 Αργαλί' ὀδύρωντα. τά τε συγέδοι θεοί πορ,
 Ενθάδε μαρμαρέαι τε πύλαι, καὶ λάϊνθ' ἔδ' ὅς,
 Ασεμφῆς, ῥίησι δ' ἰλυνέκεοσιρ ἀφ' ἡρώς
 Αὐτοφύης. πρόσθ' ὃν δὲ, θεῶν ἑκτοδ' ὃν ἀπάντων,
 Τιτλῶδ' νάϊοσι, πέρην χάος ῥοφεροῖο.
 Αὐτὰρ εἰσμαράγοιο δῖος κλεινὸν ἐπίκθυνοι,
 Δώματα ναιετάουσι ἐπ' ὠκεανοῖο θεμέθλοισι,
 Κόπθ' τ' ἠδὲ γύγης. Βελαρίων γέμει ἠὲ ἰόντα,
 Γαμβρόν ἐόν ποίησε βαρύνκτυπθ ἑννοσίγαιθ.
 Δῶκε δὲ κυμοπόλειαν ὀπύνειν θυγατὸρα ἦν.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἔπει τιτῶας ἀπ' ὕρανό δ' ἔλασε βούς,
 Ὀπλότατον τέκε πᾶσι δα τυφώεα γαῖα πελώρη,
 Ταρτάρου γ' ἐν φιλόπυτι, δ' ἄχρυσόν ἀφροδίτῳ.
 Οὐ χεῖρόν μιν ἔασιν ἐπ' ἰχθυὶ δ' ὄνματ' ἔχουσιν,
 Καὶ πόδες ἀκάματοι κρητοῖο θεῶ. ἐκ δ' ἐοί ὤμων,
 Ἡμ' ἱκάντορ κεφαλᾷ ὄφειτο, δεινοῖο δ' ἄκοντο,
 Γλώσσοι δ' ἐνοφερῇσι λελειχμότοισι. ἐκ δ' ἐοί ὄσσω
 Θεσπιοῖσι κεφαλῇσι πῶ' ὄφρ' ὤσι πῶρ ἀμάρυσσε.
 Γαστῶρ δ' ἐκ κεφαλῶν πῶρ καί τοι δερκομύοιο.
 Φωναί δ' ἐν πάσσοισι ἔσαν δεινῆς κεφαλῆσι,
 Παντοίη δ' ὅπ' ἰεῖσαι, ἀθέσφατον. ἄλλοτε μὲν γὰρ
 Φθέγγοντο ὥστε θεοῖσι στυγέμεν. ἄλλοτε δ' αὖτε
 Τάυρε δ' ἰβρόχεω μὲντο ἄχ' ὅσον ὄσαν, ἀγᾶντο.
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λέοντο, ἀναιδίεα θυμὸν ἔχοντο.
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκεσσιν εἰκώτα, θαύματ' ἀκῶσαι.
 Ἄλλοτε δ' αὖ ροῖζας, χ' ὑπὸ δ' ἤχεον ὄρεα μακρὰ.
 Καὶ νῦν κεν ἔπλετο δ' ὄνμα ἀμύχανον ἡματι κείνῳ.
 Καὶ κεν ὁ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάξεν,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄφρ' ὀνόσε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Σκληρόν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον. ἀμφὶ δ' ἐ γαῖα
 Σμόρδαλέον κρονάβησε, καὶ ὕρανό δ' ὕρην ὑπὸρθεν,
 Πόντο δ' ὅσον ὅσον τε ῥοαί, καὶ τάρταρα γαῖης.
 Πρὸς δ' ὅσον ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζετο Ὀλύμπος,
 Ορεν μύοιο ἀνακτο. ἐπεσγνάχιζε δ' ἐ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὅσον ἀμφοτέρων κατέχεν ἰοειδέα πόντον,

Βρον-

ἐριθρυχίω

ῥοιζαχ'

Ast ubi Titanes è cœlo expulit Iupiter,
 Minimum natu peperit filium Typhœum Terra magna,
 Tartari compressu, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi robusti dei. ex humeris uero ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
 Admirandorum capitum sub supercilijs ignis micat,
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat serpentis.
 Voces quoq; in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenum sonitū emittentes ineffabilem. interdum enim
 Sonabant ut dijs intelligere liceret, interdum rursus
 Tauri ualde mugientis, robore incoercibilis uocem, ferocis.
 Interdum rursus leonis impudentem animum habentis.
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu.
 Interdum uero stridebat, resonabantq; montes alti.
 Et sanè erat opus perplexum die illo.
 Atq; certe iste mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;.
 Grauitèr autem intonuit atq; fortiter. undiq; uero terra
 Horrendè edidit fragorem, & cœlum latum superne,
 Pontusq; & Oceani fluxus, & infima loca terre.
 Pedibus uero sub immortalibus magnus contremuit Olym-
 pus,
 Excitato rege. ingemiscebat autem tellus.
 Calor autem ab utrisq; occupabat nigrum pontum,

Tonitruq; & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium uentorumq; & fulminis ardentis.
 Peruebat autem terra omnis, & coelum, atq; mare
 Furebat circum littora, circumquaq; & fluctus magni
 Impetu à deorum, commotio uero difficilis sedatu coor-
 batur.

Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanesq; sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim existentes,
 Ob inextinguibilem fremitum, & grauem conflictum.
 Iupiter uero postquā accumulauit suum robur, sumpsit uero
 Tonitruq; fulgurq;, & coruscans fulmen, (arma,
 Percussit ab Olympo insiliens. circum uero omnia
 Combussit ingentia capita seui portenti.
 Ceterum ubi ipsum uicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra uasta.
 Flamma autem fulmine icti cū impetu ferebatur, illius regis,
 Montis in concauitates opacas asperas,
 Percussi. multa autem uasta ardebat terra,
 Præ uapore ingenti, & liquecebat stannum ueluti
 Arte ab iuuenum, & fabrefacto catino fusorio
 Calefactum, atq; ferrum quod solidissimum est,
 Montis in concauitatibus, uictum igne combustiua
 Liquefcit in terra diuina, à Vulcani manibus.
 Sic sanè liquecebat terra iubare ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo tristatus, in Tartarum latum.
 Ex Typhoëo autem est uentorum uis humide flantium,
 Excepto

Βροντῆς τε σέροπῆς τε πυρός ἀπὸ τοῦ πελώρου,
 Πρηστῶν ἀνέμων τε ἰδραυνῶ τε φλεγέθοντο.
 ἔξει δὲ χθὼρ πάσα, καὶ ὕρανος, ἡ δὲ θάλασσα
 Θύνε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτὰς, πρὶ τ' ἀμφὶ κύματα μακρὰ
 Ρίπῃ ὑπὸ ἀθανάτων. γῆσις δ' ἄσβεστο ὀρώρει.
 Τρέσσει δ' ἄσθῃς ὀνέροισι καταφθιμνίοισι ἀνάστων,
 Τιτλῶν δ' ὑποτακτάχοι, κρόνον ἀμφὶς ἑόντων,
 Ἀσβέσου ἱελάσθιο καὶ ἀνῆς δ' ἡϊότητι.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἔν κέρβωον ἑὸν μένος, εἴλετο δ' ὄπλα,
 Βροντῶ τε σέροπῶ τε καὶ ἀδαλόγητα κδραυνόν,
 Πλῆξεν ἀπ' ἑλύμποιο ἐπάλμηντο. ἀμφὶ δὲ πάσας
 ἔπρει θεσπεσίας κεφαλὰς δεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἦ μιν δ' ἀμασε πληγῇσι ἱμάστας,
 Ηἴπε γῆσθεις, σφάριζε δὲ γαῖα πελώρη.
 Φλόξ δὲ περαινωθέντος ἀπείσυντο τοῖο ἀνακτος,
 Οὔρετο γ' ἐν βήσῃσι αἰδ' ἡῆς παιπαλοέσσης,
 Πληγύητο. πολλὰ δὲ πελώρη καίετο γαῖα,
 Αὐτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασιτόρητο ὥς
 Τέχνη ὑπὸ ἀλκῆων, ὑπὸ τ' ἐν τρήτου χράνοιο
 Θαλφθεῖς, ἡ δὲ σίδ' ἤρητο ὅπρ' κρατορώτα τὸς ὄβιν,
 Οὔρετο γ' ἐν βήσῃσι, δ' αμαζόμενον πυρὶ κηλέω,
 Τήκεται γ' ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' ἡφαίστου παλάμῃσι.
 Ως ἄρ' αὖ τήκετο γαῖα σέλα πυρὸς αἰθομνίοιο.
 Ρῖψε δ' ἐμιν θυμῷ ἀνέχων, ὅτ' ἀρταρον ὀυρῶν.

Ἐκ δὲ τυφώος ἐς ἀνέμων μλντο ὕγρον ἀσύντων,

νόσφι νόον, βορέω τε, καὶ ἀργέτω ζεφύροισιν.
οἱ γίμιν οἱ γέμιν ἐκθίομεν γῆν, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.

Αἰ δ' ἄλλαι μαψαῦραι ὑπὸ πνέουσι θάλασσαν.

Αἰ δ' ἤτοι πίπῃσαι ὄν κροσεῖα πόντον,

Γῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύσιν ἄλλη.

Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄνοι, θρασυδ' ἄσι τε νῆας,

Ναύτας τε φθείρουσι. κακοῦ δ' ὃ γίνεται ἄλκη

Ἀνδράσιν, οἱ κείνοισι σωαντῶ τδ' ἤν' πόντον.

Αἰ δ' αὖτε ἤν' γαῖαν ἀπείειτον ἀνθεμόεσσαν,

Εργ' ὄρατ' αὖ φθείρουσι χαμαιγυνέων ἀνθρώπων,

Γεμπλήσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλὶς κολοσυρτοῖ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥά πόνον μάκαρος θεοὶ ὄξε τέλεισαν,

Τιτλήεσσι δὲ τιμάων κείναντο βίηφι,

Δὴ ῥα τότε ὠτρυνον βασιλδύμελιν ἠδ' ἀνάσσειν,

Γαῖης φραδ' μοσιῶσι, ὀλύμπιον εὐρύοπα ζῆν'

Ἀθανάτων. ὃ δὲ, τοῖσι μὲν διδάσασατο τιμὰς.

Ζεὺς ἢ θεῶν βασιλεὺς πρῶτ' ἄλλοχον θέτο μήτιν,

Πλείστα θεῶν εἰδ' ὕαν, καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.

Ἀλλ' ὅτε δ' ἤρ' ἤμελλε θεὰν γλαυκώπιν Ἀθηνῆν

Τίξιν βατ' ἔξαδάε, τότε ἔπειτα δολοφρένας ὄξαπατήσας, δολῶ φ..

Αἰμυλίοισι λόγοισιν, ἐλὼ δὲ κατ' ἔβρε νηδυνί,

Γαῖης φραδ' μοσιῶσι, καὶ ἔραν δ' ἀσερόεντες.

Τὼς γὰρ οἱ φρασάτ' ἵνα μὴ βασιλῆϊδ' αὖ τιμῶν

Ἀλλ' ἔχῃ, δῖος ἀντί, θεῶν ἀειγχετάων.

Ἐκ γὰρ ὅλ', εἰμαρτο πόριφρονά τέκνα γγνέσθαι.

Γεώτ' ἴω

Excepto Noto, Boreaq; & celeri Zephyro.

Qui sanè ex dijs sua natiuitate, hominibus magna utilitas.

Ast alie leues aures inspirant mare,

Que utiq; incidentes in nigrum pontum,

Clades magna hominibus malo rapiuntur turbine.

Nunc hæ nunc illæ flant, dissipantq; naues,

Nautasq; perdunt. mali autem non est remedium

Viris, qui illis occurrunt in ponto.

Eadem rursum per terram immensam floribus ornatam,

Opera iucunda corrumpunt humo prognatorum hominum

Replentes puluereq; & molesto strepitu.

Sed postquam sanè laborem dij beati perfecerunt,

Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt ui,

Iam tum impellebant regnare atq; imperare,

Ex Terræ consilio, Olympium latecernentem Iouem

Immortalibus. hic uero inter illos rite distribuit munia.

Iupiter autem rex primam uxorem suam fecit Prudentiam,

Plurimum ex dijs edoctam, & mortalibus hominibus.

Sed cum iam esset deam cæsijs oculis Mineruam

Paritura, ibi tum dolis animo decepto,

Blandis sermonibus, suam in condidit aluum,

Telluris consilijs & Cœli stellati.

Illæ duo enim ei dixerunt, ne regium honorem

Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.

Ex hac enim in fatiis erat prudentes liberos nasci.

Primam quidem, uirginem celsis oculis præditam in Tritone
negentam,

Par habentem patri robur, et prudens consilium.

Ceterum deinde sanè filium deorum regem et uirorum

Erat paritura, magnum animum habentem,

Sed ipsum sanè Iupiter antè suo condidit uentre.

Sic ei consulebat dea bonumque malumque.

Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,

Eunamiamque, Dicenque, et Irenen florentem.

Quæque opera matura faciunt apud mortales homines:

Parcasque, quibus maximum honorem dedit prudens Iupiter,

Clothoque, Lachesinque, et Atropon, quæ dant

Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.

Tres uero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas ha-

Oceani filia, à multis optatam formam habens, (bentes,

Aglaiam, et Euphrosynen, Thalianque amabilem.

Quarum et à palpebris amor destillat contuentium,

Soluens membra, iucundum uero sub supercilijs aspiciunt.

Porrò hic Cereris multos pascenis ad lectum uenit,

Quæ peperit Proserpinam pulchras ulnas habentem, quã Pluto

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.

Mnemosynen uero deinceps amauit pulchricomam,

Ex qua Musæ aurea mitra reuinctæ natæ sunt,

Novem: quarum labor conuiuia sunt, et oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem et Dianam sagittis gaudentem,

Amabilem prolem supra omnes cœlites,

Genuit

πρῶτῳ μὲν γὰρ κούρῳ γλαυκὸπιδ' αὖ τριβόρῳ
 ἰσὺν ἔχουσαν πατρὶ μὲν ὄ, καὶ ἐπίφρονα βελλῶ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἄρ' αὖ πᾶσι θεῶν βασιλῆα εἰς ἀνδρῶν
 ἡμελλεν τέξεσθαι, ὑπὲρβιον ἦτορ ἔχοντα.

ἀλλ' ἄρ' αὖ μιν Ζεὺς προόδεν ἐννὲν ἐγκάτῃσιν οὐδ' ἰώ,
 ὡς δ' ἢ οἱ φρέσσαι το θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Δούτορον ἢ γὰρ ὅσιν λιπαρὴν θέμις, ἢ τέκνῃ ὥρας,
 εὐνομίῳ τε, δίκῳ τε, καὶ εἰρήνῳ τε θαλῆαν.

αἶτ' ὅρ' ὡραίοισι καὶ θνητοῖσι βροτοῖσι,
 μοίρας δ' ἥς πλείῳ τιμῇ πόρε μητιέτα Ζεὺς,
 κλωθῶ τε λάχεσιν τε καὶ ἄτροπον αἶ τε δίδουσι

Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Τρεῖς δ' ἐοὶς θυρωμόνῃ χεῖρας τέκε καλλιπῆδες,
 Ωκεανὸς κούρην, πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν,

Αὔραιον, καὶ θυφροσιώην, θαλίῳ τ' ὄρατεινῷ.

τῶν, καὶ ἅρ' βλεφαρόνῃ δ' ὅτ' εἶβε δερκομενῶν,
 λυσιμελής, καλὸν δ' ἐπ' ὅφρ' ὅσι δερκίσωνται.

αὐτὰρ ὁ δ' ἡμικτρὸς πολυφόρβης ὅτ' ἄλχος ἦλθεν,
 ἡ τέκε πόρσεφόνῳ λουκώλῳ, ἢν αἰδ' ὠνδύς

ἡρπασεν ἥς πρὸς μητρός. ἔδωκε δὲ μητιέτα Ζεὺς.

Μνημοσύνης δ' ὅτ' αὐτῇ δόξατο καλλιόμοιο,

ἐξ ἥς αἶ μῦσαι χρυσάμπυκες ὄξε γῆμοντο,

Εννέα. τῇσιν ἄσδον θαλία, καὶ τὸν ψῆς αἰοιδ' ἥς.

Λητώ δ' ἀπόλλωνα, καὶ ἄρ' ἑμν ἰοχέαιραν,

ἡμερόντα γόνον πᾶσι πάντων ὕρασιώνων,

Γείνατ' ἄρ, αἰγιόχοιο διὸς Φιλόπητι μιγείσῃ.
 Λοιδοπάτῃ δ' ἥρω θαλερῶ ποίησατ' ἄκηιπρ.
 Ἥ δ' ἥβῃ, ἀρῆα, καὶ εἰλείψαν ἔπικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλόπητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδ' αὖ τριτογῆναιαν,
 Δεινῶ, ἀγροκύδιμον, ἀγέσραρον, ἀτρυτώνῃ,
 Πότνια. ἥ ἑλασδί τε ἄσδρ, πόλεμοί τε μάχαι τε.
 Ἥ δ' ἥφαιστον ἑλνυτὸν ἐν Φιλόπητι μιγείσῃ
 Γάνατο. καὶ ζαμύνῃσιν, καὶ ἥμισυν ὧ παρακρίτῃ,
 Ἐκ πάντων τέχνησι λεκασμύνον ὄρανιῶνων.
 Ἐκ δ' ἀμΦιτρίτης καὶ εἰκτύπου ἐννοσιγαῖα,
 Τείτων θυρυβίης γῆϋρ μέγας. ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμὲν ἔχωρ, πρῶτα μητρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
 Νάει χρῦσεα δ' ὧ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ ἀρῇ
 Πίνότηρῳ λυθέρεια φόβον καὶ δ' εἶμον ἔπικτην
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς ἐλονέουσι φάλαγγας,
 Ἐν πολέμῳ ἐρυόσγῃσι, σὺν ἀρῇ πόλι πόρθῳ.
 Ἀρμονίῃ δ', ἧ καδ' μῦθ' ὑπέρθυμῳ δέ τ' ἄκηιπρ.
 Ζῆνι δ' ἄρ' ἄτλαντις μάη τέκε λυδίμον ἐρμῶ
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λῆχ' εἰσαναβάσῃ.
 Καδ' μείν δ' ἄρ' αἰ σέμελ' ἔκε φαιδιμον ἕορ,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλόπητι, δῖον υἱασον πολυγῆθεα,
 Αἰθάνατον θνητῆ. νῦν δ' ἀμφότεροι θεοὶ εἰσιν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔπικτε βίβῃ ἥρα κληείῃ,
 Μιχθεῖσ' ἐν Φιλόπητι διὸς νεφεληγερέταο.

Αὐλαίῃ

Genuit sane, Aegiochi Iouis amor mixta.
 Postremam uero Iunonem floridam fecit uxorem.
 Hec autem Heben, Martem, et Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi et hominum.
 Ipse uero ex capite, caesijs oculis praeditam Tritogeniam,
 Acrem, in agris tumultuantem, ducem exercitus, indomitam,
 Venerandam: cui clamor, labor, bellaque pugnaeque.
 Inno autem Vulcanum inclitum, amor indulgens,
 Genuit: et vires intendit, et contendit cum suo marito,
 Prae omnibus artibus ornatum coelitibus.
 Ex Amphitrite autem et grauiſſimo Neptuno,
 Triton late potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charam et patrem regem
 Incolit auream domum, uehemens deus. sed Marti
 Clypeos dissecanti Venus Timorem et Metum peperit,
 Graues, quique uirorum densas turbant phalanges,
 In bello horrido, una cum Marte urbes deuastante.
 Et Harmoniam: quam Cadmus magnanimus duxit uxorem.
 Ioui uero Atlantis filia Mea peperit gloriosum Mercurium,
 Praeconem deorum, sacrum lectum conscendens.
 Cadmi filia uero ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Dionysium hilarem,
 Immortalem mortalis, nunc uero ambo dii sunt.
 Alcмене uero peperit uim Herculanam,
 Mixta amore Ioui nubicoquo.

Aglaiam uero Vulcanus ualde inclitus claudicans,
 Minimam natu è Gratijs floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crime conspicuus Bacchus flauam Ariadnem,
 Filiam Minois, in flore existentem, fecit coniugem.
 Hanc uero ei immortalẽ expertemq; senij fecit Saturnius.
 Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius,
 Vis Herculis peractis luctuosis certaminibus,
 Filiam Iouis Magni, et Iunonis aureis calceamentis utentis
 Pudicam duxit uxorem, in Olympo niuoso.
 Fœlix, qui magno facinore inter deos confectus,
 Habitat illæsus, et carens senio perpetuo.
 Soli autem rapido peperit inclita Oceanis
 Perseis, Circemq; et Aceten regem.
 Acetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluij
 Duxit, deorũ ex uoluntate, Idyã, pulchris genis præditam.
 Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem amorĩ in-
 dulgens
 Peperit, succumbens per auream Venerem.
 Vos quidem nunc Valetẽ cœlestes domos tenentes,
 Insulæq; et continentis terræ, et salsus intus pontus.
 Nunc autem dearum coetum cantate blandiloque,
 Musæ Olympiades filiæ Iouis Aegiochi,
 Quæcunq; mortales apud uiros cubantes,
 Deæ, pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum,

Αὔλαίῳ δ' ἠφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμύγυνης,
 Ὀπλοτάτῳ χαίτῳ θαλερὴν ποίησάτ' ἀκροίτη.
 Χρυσόκομης δὲ Διόνυσος θ' ξανθὴν ἀειάδ' ἔνῳ,
 Κέρῳ μίνωος θαλερὴν ποίησάτ' ἀκροίτη.
 Τῷ δ' εἰ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε κρονίῳ.
 Ἡβῶ δ' ἄλκμῶν καλῆσφύρεσ' ἄλκμῳ ἦος,
 Ἰς ἠρακλῆος τελέσας σονόοντας ἀέθλους,
 Γαῖδ' αὖ διὸς μεγάλῳ, καὶ ἦρης χρυσοπέδιλου,
 Αἰδοίην δ' εἴτ' ἀκροίτη, ἣν Ὀλύμπῳ νιφόοντι.
 Ὀλβιος, ὃς μέγα δόγρον ἣν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 Νάει ἀπ' ἡμαυτοῦ, καὶ ἀγῆρα ἡμᾶτα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε ἱλυτὴν ὠκεανίνην
 Περσῆς, λίρκλιωτε, καὶ αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' ἦος φαειμβρότου ἠελίοιο,
 Κέρῳ ὠκεανοῖο τελέοντο στοταμοῖο,
 Γῆμε, θεῶν βδελῆσιν, εἰδ' ἦαν, καλλιπάρημον.
 Ἡ δ' εἰ οἱ μήδεῖαν εὖσφυρον ἣν φιλότῃτι.
 Γείναθ' ὑπὸ δ' μνηεῖσα δ' ἰα χρυσῷ ἀφροδίτῳ.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσσι τ', ἠπειροῖ τε, καὶ ἄλμυρὸς ἦσθε πόντος.
 Νῦν δὲ θεῶν φύλον αἰεῖσατε ἠδ' ὑπέπαι,
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες λιῶσαι διὸς ἀγείοχοιο,
 Οὔσαι δ' ἠδ' ἀνὰ τοῖσι παρ' ἀνδράσι βυνηθεῖσαι
 Ἀθάνατοι, γείνοντο θεοῖς ὑπείκελα τέκνα.
 Ἀκμήτης μὲν πλῆθος ἐγένετο, δ' ἰα θεῶν,
 Ἰασίῳ ἦρωι μιγεῖσ' ὄρατ' ἀφροδίτῃ,

Πειῶ γ' ἢ τριπόλιν, κρήτης γ' ἢ πόνι δ' ἡμῶν,
 Βαδλόν. ὅς εἰς' ὑπὸ γλῶ, καὶ δ' ὕρεια νῶτα θαλάσσης.
 Πᾶσαν. ἔρ' δὲ τυχάντι καὶ ἔκ' ὄν χεῖρας ἱκνται,
 Τὸν δ' ἄφνειον ἔθηκε, πολὺν τε οἱ ὥπασεν ὄλβον.
 Κάδμω δ' ἄρμονίην θυγάτηρ χρυσῆς ἀφροδίτης,
 Ἰνώ καὶ σπυμέλιον, καὶ ἀγαυὴν καλλιπάρημον,
 Αὐτόνοον δ', ὡς γῆμιν ἀρίστῃ Βαθυχάτης,
 Γείνατο, καὶ πολὺ δ' ὥρον εὐσεφάνω γ' ἢ θύβη.
 Κέρη δ' ὠκεανοῖο χρυσάοι καρποροθύμω
 Μιχθεῖς γ' ὦμιλότητι, πολυχρύνω ἀφροδίτη,
 Καλλιρόη, τέκε πᾶσι δ' αὖ Βροτῶν κάλλιστον ἀπάντωρ,
 Γερῶνῆα. τὸν, ἑτεῖνε βίην ἡρακλεείη,
 Βοῶν γ' ἢ ἐκ' εἰλιπόδω ἀμειβόμενῳ θυρυθείη.
 Τιθωνῶ δ' ἠὲς τέκε μέμνονα χαλκὸν ἠορυσίω,
 Αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 Αὐτὰρ τοὶ λεφάλα φυτῆσατο φαίδιμον ἵον,
 Ἰφθιμον φαέθοντα, θεοῖς ὑπὸ εἰκελὸν ἄνδρα.
 Τὸν γὰρ νέον τὸργον ἄνθ' ἔχοντ' ἐρικυδέος ἡβης
 Πᾶσι δ' ἀπαλὰ φρονέοντα Ὀλομειδῆς ἀφροδίτη,
 Ωρτ' ἀναρρῆσαι μιν. καὶ μιν Ζαθέοις γ' ἢ νηοῖς,
 Νηοπόλον νύχιον ποίησατο, δ' αἶμονα δ' ἴον.
 Κέρη δ' ἀπὸ τοῦ διοτρεφέος βασιλῆος,
 Αἰσονίδης, Βαλῆσι θεῶν ἀειγχετάων
 ἦγε παρ' αἰήτα, τέλεισας σονόωντας ἀέθλους,
 Τὸς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς, ὑπερλίτως
 ὕβρις πελίας, καὶ ἀτάσθαλος ὀβριμοεργός.

Iasio heroi mixta iucundo amore,
 Nouati in ter proscisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui uadit super terram & lata dorsa maris
 Omnem. Ei uero qui adipiscitur, et cuius ad manus uenerit,
 Illam locupletem fecit, multamq; ei praeuit felicitatem.
 Cadmo praeterea Harmonia filia aurea Veneris,
 Ino & Semelen, & Agaucen pulchras genas habentem,
 Autonoeq; quam duxit uxorē Aristaeus densa caesarie pro-
 ditus,
 Genuit, & Polydorum moenij pulchre cinctis in Thebis.
 Filia uero Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore, abundantis auro Veneris,
 Calliroë, peperit filium mortalium pulcherrimū omnium,
 Geryonem. quem interfecit uis Herculana,
 Boues propter flexipedes circumflua in Eurythea.
 Tithono uero Aurora peperit Mēnona aerea galea munitū,
 Aethiopiam regem: & Emathionem regem.
 Caterum Cephalo plantauit inclitum filium,
 Fortem Phaëthonem, dijs similem uirum.
 Qui sanè iuuenē tenerū florē habentē gloriose pubertatis,
 Filium iuuenilia sapientem, renidens Venus,
 Incitauit, instituens, & ipsum in templis
 Aedituum nocturnum fecit, dæmonem bonum.
 Filiam uero Aetæ à Ioue nutriti regis
 Aesonides, uoluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Aetæ, peractis plenis suspirijs certaminibus,
 Quae multa imperabat magnus rex, superbus,
 Violentus Pelias, & iniquus fortium facinorum patrator.
 Qui

Quibus peractis ad Iolcum redijt, multis perpeſſis,
 Veloci in naue uehens pulchris oculis præditam puellam,
 Aefonides, & ipſam floridam fecit uxorem.
 Et ſanè hæc domita ab Iaſone paſtore populorum,
 Medæum peperit filiũ, quem in montibus educabat Chiron
 Phillyrides: magni uero Iouis uoluntas perficiebatur.
 Cæterum Nereides filie marini ſenis,
 Sanè quidem Phocũ Pſamathe peperit, præſantiſſima de-
 rum,

Acaci in amore, per auream Venerem.

A Pelco autem ſubacta dea Thetis candidos pedes habens,
 Genuit Achillem prorumpentem per uiros, leonis animum
 habentem.

Aeneam porro peperit pulchre coronata Cytherea,
 Anchife heroi mixta iucundo amore,
 Idæ in uerticibus, habentis multos anfractus, ſyluoſe.

Circe uero Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlyſſis ærumnoſi in amore,

Agrium, atq; Latinum, Amymonemq; Craterumq;
 Qui ſanè ualde procul in reſſu inſularum ſacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis ualde inclytis imperabant.

Nauſithoum uero Vlyſſi Calypſo excellentiſſima dearum
 Genuit, Nauſinoumq; mixta grato amore.

Hæ quidem mortales apud uiros cubantes
 Deæ, pepererunt dijs pares filios.

Nunc uero foeminarum agmen cantate, ſuaui loquæ
 Muſæ Olympiades, filie Iouis à capra nutriti.

Finis Heſiodi Theogoniæ.

Τὸς τέλεισας δὲ ἰωλκὸν ἀφίκτο, πολλὰ μογήσας,
 Ωκείης ὑπὲρ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδ' αὐκὺρ ἔλκω,
 Αἰσονίδης, καὶ μὲν θαλερῶν ποίησάτ' ἄκροιτιν.
 Καί ῥ' ἦγε δ' ἔμνησ' ὑπὸ ἰήσωνι ποιμνὶ λαῶν,
 Μήδειον τέκε πάϊδα. τὸν, ὅρσιμ' ἔτρεφε χείρων,
 Φίλνυρ ἰδὲ. μεγάλου δὲ δῖος νόος ὄζετ' αἰετο,
 Αὐτὰρ νεκρίδες κοῦραι ἀλίοιο γέροντος,
 ἦτοι μὲν φῶτον ψαμάθην τέκε δ' ἴα θεάων,
 Αἰακῶν ἦν Φιλότῃτι, δῖα χρυσῶν ἀφροδίτῃ.
 Πηλεΐ δὲ δ' ἔμνησ' αἰετὶς ἀργυρόπεζα,
 Γένετ' ἀχιλλῆα ῥηξιδόρα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν δ' ἄρ' ἔπικτ' ἐὺσέφανον κυβέρεα,
 Αἰχίον ἦρωϊ μεγεῖσ' ὄρατ' ἦ Φιλότῃτι,
 Ἰδὲ ἦν κορυφῇσι πολυπύχον, ὑλκίεσσιν.
 Κίρκην δ' ἠελίῳ θυγάτηρ ὑπεριονίδεα,
 Γένετ', ὀδυσσῆϊ τελασιφρονὶ ἦν Φιλότῃτι,
 Αἰγίον, ἠδὲ λατῖνον, ἀμύμονά τε, κρατόρο τε.
 Οἳ δ' ἦν καὶ μάλα πῆλ' ἐμυχῶν νήσων ἰδράων,
 Γᾶσιν τυρσῶσισι ἀγακλυτοῖσιν ἀναστον.
 Ναυσίθοον δ' ὀδυσσῆϊ καλυψὼ δῖα θεάων
 Γένετο, ναυσινόοι τε, μεγεῖσ' ἔρατ' ἦ Φιλότῃτι.
 Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσι δυνεθῆσαι,
 Αθάνατοι γένεαντο θεοῖς ὑπὲρ κέλευθον.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰεσσάτω, ἠδ' ἐπείσας
 Μῆσαι ὀλυμπιάδ' αὖ, κοῦραι δῖος ἀγείοχοιο.
 τέλος ἔλ' ἡσιόδ' οὐ θεογονίας.

Suacat Aenea rerum dignissime praesul,
 Grataq; sunt animo carmina nostra tuo,
Pericee quae quondam dulci modulatus aenea,
 In Latios ausus uertere Graeca modos,
 Ascrei inspiciens nūtegas ἦγε δῖ' ὕα ποῖτα,
 Graecia quo quondam floruit Hesiodo.
 Hec fuerant fateor plectro meliore canenda,
 Hic opus ingenij quippe senilis erat:
 At quia nonnullos tam magna superbia uates
 Eleuat, ut nulla Graeca in honore putent,
 Sum tamen hoc ausus bis septem et quatuor annis,
 Dum mea labuntur lustra trahente dea.
 Sumpsimus et tenuis Graecorum è fontibus haustus,
 Mixtaq; cum Graeca lingua Latina fuit.
 Quicquid id est, ad te uatum clarissime uates
 Mittimus, es Clario non minor ipse deo.
 Suscipe, et Hesiodum placido complectere uultu,
 Hic quoq; iudicio stetq; cadatq; tuo.

HESIODI

HESIODI ASCRAEI

POETAE OPERA ET DIES,

Georgicon liber, Nicolao Valla
interprete.

lerides Musæ, quarum uiget inclita
cantu

Fama ducū, & uestri nomen immor-
tale parentis,

Dicite, cur hominū pars hæc sine no-
mine uitam

Ducat? & illius cur fama æterna per altum

Euolet? hæc Iouis est magni diuina uoluntas.

Ille etenim altitonans summi regnator olympi,

Excitat imbelleis animos, & fortia corda

Debilitat, duce quo fortuna inimica superbos

Deprimit, atq; humileis clarum super æthera tollit.

Tum mala mens hominis meliorem inclinat ad usum,

Et capiunt molles crudelia pectora cultus.

Exaudi qui cuncta polo specularis ab alto,

Cui nihil ignotum est, sanctissima dirige iura

Iustitiæ, liccatq; mibi fraterna monere

Pectora, & ignotos uiuendi ostendere mores.

Sunt gemine in terris quibus altercantur in unum

Mortales causæ, uaria quoq; mente trahuntur.

Vna quidem studium laudabile sedula curat,

Altera crudeli rerum depascitur hastu,

7.

Bella

Bella cupit, pugnaq; exercet iniqua tumultus.
 Inuisum atq; atrox pestis genus: hanc tamen ipsi
 Mortales fugiunt, tandemq; uolentibus hanc Dīs
 Exoptant, huius nequeunt cohibere furores.
 Illam autem prius obscuræ genuere tenebræ.
 Sed fato meliore pater Saturnius illam,
 Et generi humano, et terræ radicibus imis
 Imposuit: segnes artus et inertia corda
 Excitat. alter enim segnis, cui uita manebat,
 Alterius spectans cumulos, mora nulla, bouesq;
 Iungit, et impresso terram diuertit aratro,
 Siue domum curat, siue inserit: alter ad artes
 Vicinum uicinus agit. landabilis hæc est
 Pugnandi ratio. fugienda sed altera, sub qua
 Inuidet aut figulus figulo, uel egenus egeno,
 Siue faber fabro, dulcisq; poeta poeta.
 Hæc mea dicta precor toto cape pectore Perse,
 Nec te crebra foro speculantem iurgia uulgi,
 Auocet à studiis, pugnandi inimica uoluntas.
 Nemo forum sequitur, quem non fouet annua mensis,
 Et bene clausa domi Cereris gratissima dona.
 Hæc querenda prius: dehinc si uacat, i pete uulgus,
 Et fora, in alterius rebus certamina pone.
 At non illud ages iterum germane, quod olim
 Ausus es infelix, litem hanc data iura resoluent.
 Scis, quondam inter nos patria est partita facultas.
 At tu nil iusta multum plus parte uereris
 Tecum efferre rapax: corruptius munere iudex

Ille tuo est, sub quo tota hæc sententia pendet,
 Ignarus: non nouit enim quàm dulcius, aut quàm
 Sit melius toto medium, seu uiuere malua
 Vtilius, quantum uili seu uiuere porro.
 Hos ueterum uictus occultauere superni,
 Inq; polo retinent coelestes, tempore quorum
 Sat fuit una dies tenui exercenda labore.
 Vna quiescenti tibi dehinc alimenta parabat
 Annua: tunc poteras temonis robora fumo
 Exploranda dare, et nulli iuga curua premebant
 Terga bouum, nullum muli sensere laborem.
 Hos uoluit faciles uiuendi abscondere mores
 Ira Iouis, quom se deceptum fraude Promethi
 Sensit, et illius causa mortalibus auxit
 Curarum moles, surreptumq; abdidit ignem.
 Reddidit hunc iterum terris, curuaq; latentem
 Surripuit ferula cauto puer ille Tonanti
 Iapetionides, iacto qui fulmine gaudet.
 Lufit fraude sua, subitam tamen arsit in iram.
 Hæc puer effatus nubis collector aquosæ:
 Iapetionide, cuius prudentia cunctos
 Consilio excellit, magnum spreuisse Tonantem
 Arte tua, gaudesq; dato mortalibus igne,
 Heu nociture tibi, generi nociture futuro:
 Tale mali genus excutiam, quo pectore toto
 Exultent homines, cupidi sua damna ministrent.
 Subrisit fatus diuûm pater atq; hominum rex,
 Vulcanum aspiciens, atq; illi talia mandat.

Vade celer, speciem è terra, mixtoq; liquore
 Confice, mortalem cui uocem & robora iunge.
 Sitq; ea uirginæ coelestis imago puella,
 Quam sibi quisq; uelit. dea quam doctissima Pallas
 Instruat, & uarias percurrere pectine telas.
 Adijciat capiti facilem Venus aurea formam,
 Curet ut assidua stimulata cupidine corpus.
 Fallacemq; addat mentem & fallacia uerba
 Interpretes superum, uictor Cyllenius Argi.
 Dixerat, imperio Iouis annuit æqua uoluntas
 Coelicolum. extemplo fingis Vulcane puellam
 Virginis ora deæ similem, quam glauca Minerva
 Cinxit, & ex omni fulgentem parte poliuit.
 Haic etiam Charites, etiam celeberrima Pitho,
 Aurea candenti posuere monilia collo,
 Effusæq; comas ori de flore coronam
 Vernali tribuere deæ. tamen Attica Pallas
 Illam præcipuo formæ decorauit honore.
 Et superum interpretes uictor Cyllenius Argi,
 Fallacem attribuit mentem & fallacia uerba.
 Sic pater altit onans diuino iusserat ore.
 Quandoquidem dederat sua munera quisq; decorum,
 Mercurius meritò Pandoram nomine dixit,
 Exitiale malum mortalibus & fera pestis.
 Postquam autem tantos confecit Iuppiter astus,
 Mercurium ad magnum iubet ire Epimethea, dono
 Cui ferat hanc. qui nil ueritus præcepta Promethi,
 Scilicet à magno caperet ne inuitus Olympo:

Cepit,

Cepit, & accepto nouit sua damna Epimetheus.
 Nam prius humano generi secura manebant
 Tempora, nulla mali species, aut cura laboris
 Morborumq; genus, tristem qui funeris atrī
 Corripuere uiam, quibus omnis frangitur ætas.
 Viuere dulce fuit quondam. sed tegmen ab urna
 Dum Pandora leuat, totum exiliere per orbem
 Curarum infestæ effigies, spes sola remansit
 Intus, & è labris ima sub parte resedit.
 Obstuit impositum nam tegmen abire uolenti.
 Sic qui fulmen agit, nubis collector aquosæ
 Iusserat. innumeraq; etiam mortale uagantur
 Per genus infandæ species, quibus æquor & omnis
 Terra infecta tumet, morbi noctesq; diesq;
 Sponte sua sine uoce ruunt. namq; ab Ioue summo
 Ablata est illis quæcunq; potentia fandi.
 Sic impune parens offenditur ille deorum.

Si uacat ô frater, si non audire recusas,
 Ordine plura canam. Genus immortalæ creatum
 Ac mortale simul credendum est. aurea primum
 Secula Dij superi totum sparsere per orbem,
 Tempore quo cœli imperium Saturnus habebat:
 Tunc homines diuūm uiuebant more, neq; illos
 Anxia curarum moles, operumq; labores
 Lassabant, aberat tristi cum mente senectus,
 Semper & in ualido regnabant corpore uires.
 Nulla mali labes, conuiuia læta placebant.
 Mors similis somno fuit, atq; uberrima tellus

Omnia liberius nullo cogente ferebat,
 In commune bonum, nec quisquam invidit habentē.
 Quam felix ætas? erat omnibus una uoluntas,
 Et taciti letos soluebant pectora in usus.
 Aurea postquam hominum paulatim defuit ætas,
 His pater altitonans meritos adiunxit honores,
 Sub terris habitare dedit: qui numina facti,
 Et genus humanum, sancte quoq; iura tuentur
 Iustitiæ, tenebris circumfusiq; peragrant,
 Terrarum fines & opes mortalibus augent.

Proxima successit terris argentea proles,
 Auro deterior, sensuq; & moribus impar.
 Tunc sibi quisq; suæ fecere sub ubera matris
 Ocia mortales. paulatim adoleuit in annos
 Ingenij rude principium, quo decolor ætas
 In proprijs etiam laribus rude pectus agebat.
 Auclæ tamen postquam ad summos peruenerat annos,
 Viuendi breuius spaciū fuit, anxius ardor
 Curarum incumbens aderat, quas improba mentis
 Gaudia fecerunt. alterna iniura nunquam
 Destitit, & nulla in superos reuerentia, nullos
 Sacrorum ritus ætas argentea uidit.
 Hanc deus extinxit, meritam flammatus in iram.
 Postquam hominum occuluit argentea secula tellus,
 Non tamen illorum sine nomine uita recessit,
 Sub terrisq; dei sedes coluere secundas.

Tertia post illam successit ænea proles,
 At nihil argento similis, Dryadumq; creata

Sanguine, dura quidem, robustaq; pectora tendens,
Tota feri misero Martis seruebat amore.
Nulla quies illi, nullum ius, durior ætas
Ipso adamante fuit, vultu metuenda superbi:
Cui nunquam inuictum robur, fortesq; lacerti
Defuerant humeris. tunc ærea tela, domusq;
Omnis in ære labor, non ferri emergerat usus.
Hæc autem proprio proles consumpta furore,
Ad gelidi loca nigra Iouis sine honore recessit.
Et quanquam extiterit inuicto robore, ab atra
Morte tamen uicta est, solis lumenq; reliquit.

Postquam autem occulta est, atq; ænea corruit ætas,
Quarta fuit soboles melior, cui plurima toto
Iustitiæ hærebant animo præcepta uerendæ,
Diuinum genus Heroum, primumq; uocati
Semidei, immensos illi patuere per orbes.
Hos insanus amor Martis, belliq; nephandi
Ardor, Agenorida septem prope moenia Cadmi
Oedipodæ imperij causa consumpsit. Et alti
Hos maris undisoni fluctus, quom Pergama classes
Argolicæ peterent, ubi pallida mortis imago
Desuper incubuit, dum iusto ulciscitur ense
Tyndaris. hos etiam toto diuisit ab orbe
Iuppiter, et uitæ meliorem tradidit usum,
Elysiosq; dedit colles habitare profundi
Littus ad oceani, felix et sancta propago
Hic ubi uernat humus, ubi dulcia poma quotannis
Ter gremio effundit nutrix uberrima tellus.

*O utinam non me quinta cum stirpe creassent
Fata, sed antè mori, seu pòst licuisset oriri.*

*Ferrea nunc ætas, quam curæ & mille labores
Nocte dieq; premunt, paulatimq; illius instant
Exitio: sic Dijs placitum. sed prospera tanto
Fata etiam uenient aliquando in turbine rerum.
Nec minus hæc infanda hominum delebitur ætas,
Cum matura annis illorum tempora cani
Inficient crimes: natis nec ut antè parentes,
Nec patribus nati similes, nec ab hospite tutus
Hospes erit, sanctum corrumpent foedus amici,
Et furent arma ciens inter discordia fratres.
Viuet honoris inops hominum properata senectus,
Nec pudor effractus senio obiurgare parentes.
Infelix soboles legem & præcepta deorum
Nescit, & inualido non hæc alimenta parenti
Iusta suo reddet. quid enim, quod iniqua rapaces
Apparet usq; manus, urbesq; & mœnia narrem
Alternata deleta manu? iurataq; fallent
Numina, iustitiæ nulli tribuentur honores,
Pulsa gemit Bonitas: illum uenerabitur orbis,
Cui mala mens suadet fera crimina: tota iacebit,
Tota quidem orbato tecum Reuerentia uultu.
O dea iustitiæ soboles, en improba ledet,
Si probus ullus erit, quem contrà insurget iniqua
Voce furens factum affirmans, altrixq; malorum
Inuidia incedet fatali turbida uultu.
Protinus humanas sedes Astræa relinquet,*

Dina suos pariter tendet Reuerentia cursus
Ad superos, nitido uelatae corpus amictu.
Mille recedentes illæ mortalibus aëris,
Non cessanda tamen rerum mala semina linquent.
At nunc te moneam, quanquam sapias omnia, iudex
His intende animum: sed quid iuuat ista monere?
Stultus maiori quicumq; resistere tentat,
Vincitur, & magno poenas subit inde pudore.
Sic ego sum tanquam uolucris quam prenderit astur,
Prensaq; sublimes agitur philomela per auras.
Hæc dolet infelix ungui transfixa recuruo.
Quam contra horribili raptor sic intonat ore:
Quid misera exclamas? te multo fortior astur
Te premit, huc adsis quò te meus egerit ardor:
Et quanquam bene suaue canas, mihi coena futura es
Si lubet, aut dimissa iterum remeabis in auras.
Si fatus, tacuit pennatus & impiger astur.

Tu modo iustitiam cole, nulla iniuria Perse
Tecum habitet, fatale gerit secum illa, nec illam
Vllus amat, nisi mens cui uilis & improba surgit.
Vir bonus hanc inferre timet: quod si intulit, acti
Poenitet, & magno contristat corda dolore.
Est uia iustitiæ melior, qua uincitur omnis,
Omnis ad extremum ueniens iniurius ardor.
Quid dicam? quod nunquam aliquid dementia nescit,
Ni modo passa prius: sic qui male iura ministrat,
Peierat, & tandem dementi panditur error.
Eripe iustitiam, corruptus munere iudex

Ius uiolat: dolet hec, et nulli uisa per orbem
 Tristis it, et lachrymans poenam mortalibus orat,
 Qui uiolant iura, et recti sacra foedera rumpunt.
 Verum ubi iustitiae sancti seruantur honores,
 Iudicioq; pares et ciuis et aduena pendent,
 Vrbs uiget, augetur soboles, pax leta uagatur,
 Pax iuuenum nutrix. nunquam his fatalia bella
 Preparat altitonans, nullis in rebus egestas
 Imminet, in quenquam nulla est offensio, dulci
 Quos iuuat interdum genio alleviare labores:
 Terra quibus large fundit sua semina, et altae
 Montibus innatae mittunt sua munera quercus
 Glandiferae in summo: media tamen arbore mussant
 Undiq; apum ingentes acies, uestemq; ministrant
 Lanigeræ pecudes, per se magis omnia florent.
 Non his externas merces uehit ardua puppis,
 Omnia dat tellus. quid enim, quod iuncta marito,
 Et patribus similes emittit foemina partus?
 Non datur hoc, quibus illa placet uiolentia, iuris.
 Hos ad supplicium uocat alti cura Tonantis.
 Sæpe subit poenas plebs tota miserrima, tantum
 Vnius ob noxam, pestis furit atra per urbem,
 Et malesuada fames: paulatim deficit omne
 Vulgus, et hic uacuos ostendunt tecta penates.
 Foemina nulli parit. Sic sæuit Iuppiter erga,
 Quos malefacta iuuant: qui si modo fortè cruentum
 Militie exercent studium, mora nulla, sinistro
 Marte cadunt: uel si potius iuuat ire per altum,

Fluctibus

Fluctibus in medijs summergitur obruta puppis.
Vos igitur qui iura datis, conuertite mentem
Ad tales hominum poenas. diuina potestas
Mortales circumuolitans, uidet, improba quorum
Iudicia emergunt multorum in damna, de iunq;
Ignorant monitas: genus hi mortale pererrant
Innumeri, tenebris circumfusi q; tuentur
Iustitiae sacra iura, domant genus omne malorum.

Illa quidem uirgo est supero Ioue nata parente,
Nomine clara suo, coetuq; uerenda deorum.
Quam si quis uiolet, lachrymans sua fata parentis
It Iouis ante pedes, et lamentabile fundens
Humanos queritur mores, ac debita poscit
Supplicia in populos. tu iudex, causa malorum
Qui uiolas sacra iura deae, iam dirige mentem,
Ius cole, in alterius te nulla pecunia uertat
Damna. nocet sibi, qui cuiquam nocet: et male suadet
Ille sibi, in quenquam si quis male iura ministrat.
Cuncta uidet pater omnipotens. et quod mihi tecum est,
O iudex, modo si lubeat, speculatur ab alto.
Nil latet hunc, aut hoc quales tribuantur honores
Iustitiae in populo: quam non ego pectore toto,
Nec mea progenies coleret, postquam orbe sub isto
Spreta iacet bonitas, et ius iniuria uincit,
Inuito Ioue ni fierent. haec accipe frater,
Haec animo meditare. iniustum pone furorem:
Ius quoq; frater ama, sine quo genus omne ferarum
Credimus alterno certatim corpore pasci.

At nos instituit uitæ melioris origo.
 Iura dedit pater omnipotens, ea pectore toto
 Si quis habet, decus æternum pia præmia reddet.
 Iupiter affligit, si quis pro teste uocatus
 Peierat, ac merito pensatur culpa nocentis
 Supplicio: offendens ius, ille offenditur una.
 Ex quo obscura quidem, nulli quoq; cognita surget
 Posteritas. iusto de sanguine nata propago,
 Clara caput tollet, patrio seruata decore.
 Hæc quoq; quæ referam stultissime concipe frater,
 Quam facile innumeras uitiorum amplectimur artes.
 Haud procul illa habitant, brevis est uia qua sit eundum.
 Est uia uirtutis contraria, sudor anhelus
 Hanc sequitur, quæ se scopulosis ardua cliuis
 In longum prorumpit iter, riget aspera primo
 Ingressu, leuis est postquam alta cacumina tanges.
 Optimus hic sese qui nouit cuncta magistro,
 Prospiciens rerum fines meliora sequutus.
 Dignum laude uirum parentem recta monenti
 Credimus: ille tamen sibi qui non consulit, aut qui
 Alterius præcepta fugit, uir inutilis extat.

Ergo age frater ades generoso è sanguine Perse,
 Neu fuge fraternos monitus, operare laborem,
 Alma Ceres ornata caput sua dona ministret,
 Sic tibi plena domus. segnem crudelis egestas
 Opprimit, hunc homines odio superiq; sequuntur,
 Torpenti similem fuco, cui spicula surgunt
 Horrida, distensumq; fauis consumit edendo

Semen

Semen apum, piger ipse sedet, uitatq; laborem.
Tu modo curam operi quantum potes adijce frater.
Horrea sic rumpunt messes, sic copia rerum,
Sic pecus augetur, sic tu mortalibus & Dijs
Gratus eris: segnes animos & inertia corda
Oderunt. operi laus est imponere curam,
Turpe sed hinc prohibere manus. incumbere labori,
Forsitan ad studium torpentia pectora uertes,
Dum partas ostendis opes, uirtutis adeptus
Nomen, & æternum laudis decus. utere quaeso
Arte, para uictum: uiolare aliena nephandum est.
Fac superis æquandus eas, incumbere labori,
Nec pudeat: pudor hic multos inhonestus egentes
Secum habet. auget opes fiducia, qua melior res
A' superis non it. proh rerum insana cupido,
Proh animis infusa lues, iam nulla pudoris
Cura, iacet passim longe post terga relictus.
Tu coleris, duce te paulatim corrui ille.
Dijs inuisus homo, cui mens intenta rapinis
Inuigilat: neq; enim semper felicia durant.
Nec minus omnipotens poenis affligit eisdem,
Qui seruum offendit, uel qui sanctissima frangit
Fœdera amicitiae, seu qui cum coniuge fratris
Non pauet infandos coitus fraternus adulter,
Vel qui in pupillos audet uim ferre nephandam,
Vel qui in longæua confectum ætate parentem
Horribili uoce insurgit, uixq; abstinet illi
Verbera: non impune tamen stat poena nocenti

Post

Post obitum. Depone igitur tam falsa superbae
Mentis consilia, et melioribus utere queso.

Thure pio uenerare deos, ijs tempore in omni
Et mundè et purè liba, cum clara nitescet
Sole dies, aut cum nox circumfusa tenebris
Abscondit terras. casto torrenda sub igne
Hostia mactetur, hymnos cane, thura ministra,
Vt tibi Dii faueant, immensaq; copia rerum
Hinc tibi nascatur: multis ut egentibus ipse
Subuenias, non ut uiuas germane rapina.
Conuiuas inter si uis discumbere amicus,
Non hostis, ueniat primum uicinia. nam si
Aduersi quicquam acciderit, de more repente
Primum illa occideret: quæ si sine uestibus esset,
Nuda etiam ueniet. quod nec tibi sanguine iungitur,
Non aget: iste sibi uestes, atq; omnia ponet.
Improba damnosa est uicinia: sed proba si sit,
Vtilis. hæc igitur cupienda est pectore toto,
Tanquam laudis opus: neq; enim lamenta refundes,
Amisisse bouem, proba si uicinia tecum est.
Acceptum metire, et eodem pondere redde
Vicino tibi, ut hic iterum succurrat egenti.
Res male parta, mala est, damnosaq; semper. ab illa
Ergo caue: nec te uincant in amore sodales.
Illum adeas, qui te. fac, mutua munera reddas,
Sponte datum capias: scelus est letale rapina.
Quicumq; etsi magnum aliquid, largitur amico,
Letatur: quicumq; iacit de fronte pudorem,

Errapit alterius quanquam infima, turbat amici
Visceraq; et mentem, cui uis illata rapinae.
Adde parum paruo, paruo superadde pusillum,
Fiet et hoc magnum. infelix pelletur egestas,
Si modo rem cumules. hominem non laedit, habere
Cuncta domi: nocet, esse foris. quam dulce bonumq;
Praesens accipere, atq; absente carere molestum est.
Tunc bene potandum, cum plena effundit ab alto
Vina cadus: tunc parcus eris, cum parte Lycus
Defluit e media: sed cum declinat ad imum
Spumantes iterum cyathos et pocula sume.
Quicquid pollicear, homini seruetur amico.
Si quicquam cum fratre tibi est, testem adijce rebus,
Subridens: nocuit non credere, credere semper.
Neue tuam alliciat meretrix caue foemina mentem,
Rem totam uorat illa, nimis dum blanda uidetur.
Heu quam damnosum est, mulieri fidere cuiquam.
Rem patris acceptam melius fouet unicus haeres,
Auget et hanc. at tu plures in morte relinque,
Ex te ortos: nam plura pater Saturnius illis
Attribuet. sed te si caecus tangit habendi
Ardor adhuc, fragilisq; placet tibi gloria rerum,
Hec age quae moneam, et uarios operare labores.

H E S I O D

HESIODI ASCRAEI OPERVM
 & dierum liber II.

V. M. cœlo emergūt sublimi ab Atlātide nata
 Pleiades, truncanda Ceres: morientibus illis,
 Mitte in aratra boues. latitare ea sidera dicūt
 Viginti totidemq; dies, annoq; uoluto
 Apparent iterum: maturam incidere messē
 Rursus, & incipiunt dentata falce coloni.
 Hanc legem agricolæ atq; habitantes littora seruant,
 Aut qui pingue solum, uallosaq; tecta tenerent.
 Nudus ara, nudusq; sere, & mete corpore nudo,
 Si tempestiuos agrorum ducere cultus,
 Augeriq; illos magnis successibus optas,
 Neue aliena roges interdum pauper egenus.
 Quod si ad nos supplex iterum fortasse redibis,
 Non iterum dabimus. iuuat exercere labores
 Improbe, quos inter mortales diuina potestas
 Sortita est: ne tristis inops cum coniuge mœsta,
 Aut cum natorum misera comitante caterua
 Victum à uicino rogit: dare negliget iste.
 Bis uel ter fortasse dabit: dehinc si petis ultra,
 Proficies nihil: at tu plurima uerba refundes,
 Orabisq; iterum, frustra tamen. artibus, ut te
 Iampridem admonui, inuigila, atq; incumbe labori.
 Dira fames procul hinc abeat, tua debita solue.
 In primis tibi conde domum, precioq; ministram
 Dehinc eme, quam possis custodem adiungere bobus.

Pone

Pone domi quantum toto tibi sufficit anno.
In rebus spes est alienis irrita: nam si
Hic dare forte neget, tu semper pauper egebis.
Tempora labuntur, operum quoq; deficit usus.
Ad cras rem differre nocet: nunquam horrea, nunquam
Implet iners, aut qui tempus producit. habenda est
Cura operi, turgescet opus. mala mille molestant,
Affliguntq; hominem, cui segne & inutile corpus.
Cum bene se posuit rapidi vis ignea Phœbi,
Ac pater omnipotens foecundis imbribus æther
Defilit in terras, & languida membra resumunt
Lampridem amissas æstiuo in tempore uires.
Nam breue sol hominum supra caput astat ab alto,
Ac de nocte magis currus exercet agendo.
Tunc operum multo antè memor, discinde securi
Sylvam incorruptam, tunc germina desinit arbos
Fundere, datq; suas uolitare per aëra frondes.
In tres tende pedes mortaria, contineat tres
Pistillus cubitos, pedibus quoq; confice septem
Temonem: qui si fuerit protentus in octo,
Hinc tibi malleolus crebros forme: ur in ictus.
Palmarumq; trium rota sit, uarijsq; repone
Ligna efficta modis, ualidamq; in montibus altis
Quere, uel effuso campi super equore pinum
Æstiuam. compone manum qua firmet arator,
Temoni cuneis dentaliq; alliget imo,
Torqueat & fortes illa durante iuuenços.
Binaq; præterea tectis seruentur aratra.

Sic melius: nam si casu discinditur unum,
 Restat adhuc aliud ualidos agitare iuuenos.
 • Teminem ex ulmo, uiridi seu confice lauro.
 Stima sit ex pino, dura dentalia quercu.
 Duc in aratra bouem, nono qui uinat in anno.
 Aptas etas operi matura est: franget aratrum
 Bos iuuenis, munitans iuuenili praelia cornu,
 Et rixam exacuens opera imperfecta relinquet.
 Quere quater decies annorum etate bubulcum,
 Quadrifidus panis, et ofellas casus in octo,
 Sit cibus huic: recto sulcabit uomere terram,
 Si maturus erit: studium intermittet arandi
 Iunior, aspiciensque pares etate colonos
 Ibit ad hos, ludosque ciet lasciuia iuuentus.
 Ergo non melior iuuenis, neque semina uerse
 Spargere humi, quantum terra mensura requirit.
 Contemplare etiam quom grus est nubibus altis
 Assiduos agitat clangores, nunciat imbrem,
 Venturamque hyemem, tempusque indicit arandi.
 Angit et illius mentem, cui nulla bouum spes.
 Tunc redeant fessi plena ad praecepta tauri,
 Tunc proprios operare boues, et plaustra. sed inquit,
 Non habeo, dabit hic: facile est petere, atque negare.
 Mentis inops alius, quid enim componere currum
 Tunc uolet, ignarus non nouit quantum in illo
 Sit labor, et centum compagibus insita ligna,
 Quae debent multo ante domi pronisa reponi.
 Præterea cum tempus adest rescindere campum,

Fortius

Fortius insistas operi, exercere ministros.
 Nam uertenda duplex tibi, sicca atq; humida tellus.
 Vere nouo ueniant celeres ad aratra iuuenti,
 Fertilis ut grauida culmus procumbat arista:
 Neu te decipiat, cum semina colligit æstas.
 Sit noua cui studeas tellus inarata quotannis,
 Terra recens large natis alimenta parabit.
 Plutonem in primis uenerare, atq; annua sacre
 Vota refer Cereri, quom stiuæ innixus agendo
 Incipis exercere boues, stimuloq; fatigas:
 Sic immensa tibi surgent Cerealia dona.
 Semina quom terræ committis, ponè sequatur
 Seruulus, atq; auib; rastro sata leta recondat.
 Optima crede iuuat rerum prudentia cunctos,
 Læditur aduerso qui negligit omnia fato.
 Si sit pingue solum, grauidæ inclinantur aristæ,
 Felicesq; operum successus ab Ioue summo
 Hinc capies, neq; sub tectis extendat arachne
 Fila, sed immensæ replebunt horrea messes.
 Tunc gaude, et cani florentia tempora ueris
 Letus agas, quom te incassum crudelis egestas
 Aspicit, et parto turgēt domus, atq; aliena
 Re tibi non opus est, tua pluribus adiumentum.
 Fit sterilis tellus, medio uersata sub æstu.
 Hincq; solo residens imas falcabis aristas,
 Auersos religans culmos, tenuisq; sequetur
 Spes uitæ, pauci te mirabuntur ab agris
 Parua sub exiguo referentem farra canistro,

Difficile interdum mutabile noscere tempus.
 Mobilis et uaria est alti natura Tonantis.
 Ac si tardus aras, tardè tibi solus aranti
 Afferet auxilium: si largis imbribus æther
 Tris noctes totidemq; dies non cessat ab alto,
 Donec replevit ualidi uestigia tauri.
 Tempore quo querna residens super arbore cœcyx
 Exululat, gaudemq; hominum mortalia corda:
 Vere sub aprico sit tardus forsitan eques,
 Qui tempestiuo diuerit uomere terram.
 His intende animum, nec florida tempora ueris
 Te lateant. glacialis hyems tibi cognita surgat,
 In qua incumbendum est, nec te ulla taberna moretur,
 Aut narrata loco sub aprico fabula tardet.
 Dum frigent alij, uir rem tamen impiger auget.
 Surge igitur, nec te paupertas opprimat illo
 Tempore: dira fames tenues facit esse lacertos,
 Elatosq; pedes, et crura tumentia multo
 Sanguine. segnis inops, et sæpe suspensus inani,
 Inclinat mentem sceleri, et meditatur iniquos
 Vnde paret uictus. hominem spes nutrit egentem
 Irrita, cui nihil est, et tota luce uagatur.
 Dum media elapsa est æstas, propcrate ministri,
 Condite (dic) casulas: nam semper non erit æstas.
 A' Iano mensem dictum caue, nubibus ille
 Letales bobus glacies et frigora ducit.
 Thracius insurgit boreas, et turbine facto
 Disturbat maria ac campos, syluamq; sonantem,

Altioq-

Alticomae quercus, annosaq; robora pinus
 Diruit ex alto, & ualles iaculatur ad imas.
 Sylvarum auāitur fragor undiq; sed fera duos
 Arrigit ipsa pilos, caudamq; in cruribus angit.
 Quin etiam quibus est uillis densissima pelles,
 Perforat ille quidem, setosaq; pectora transit.
 Nec se defendunt dura sub ueste iuueni,
 Et miserae algescunt hirsuto crime capellae.
 Vincit ouis boream instantem, fultoq; repellit
 Te gmine lanarum: sed non obsistitur illi
 A senibus, curuo facit hos incedere collo.
 Nor. tamen ad teneram penetrat boreale puellam
 Frigus. at illa domi, cui nondum nota libido,
 Matris apud charae gremium sedet, atq; hyemales
 Non sensit glacies, & tota nocte quiescit,
 Atq; oleo teneros interdum perluit artus.
 Tum polypo durum est gelidis habitare sub undis,
 Nec uidet unde sibi uenetur in æquore prædam,
 Allevictq; famem, proprios tum deniq; in artus
 Vertit atrox rabiem immensam. sic imbribus atris
 Turbatur mare, sic atra caligine cœlum.
 Sol quoq; ad Aethiopas radios & lumina fundit,
 Rarus apud Graios: fugiunt animalia curui
 More senis, ualles imas & dente trementi
 Concaua saxa petunt, nemorum tenebrosa q; tecta.
 Tunc quoq; ne noceant hyemes, tibi protegat artus
 Mollis chlœna tuos, cui tecta ex ordine recto
 Pauca, sed aduerso ducantur plurima fila,

Sitq; ea cruretenus. uetat hæc per corpora setas
 Surgere, & instanti prohibet durescere uento.
 Tegmina sint pedibus taurorum è pelle cothurni:
 Nec nocet, hos inflare pilis, ut frigora uincas.
 Hocdorum teneras neruo bouis insue pelles,
 Ac dorso suspende. tegant capita alta galeri,
 Ne madeant aures. borea spirante cauendum est
 Frigoribus, tunc ros coelo diffusus ab alto
 Educat & Cererem, sacros operumq; labores.
 Ille quidem ui uentorum è fluuiialibus undis
 Tollitur in sublime, & matutinus in agros
 Desilit, interdianq; expectat tempora noctis,
 Interdum borea nubes agitante procellas
 Vertitur in uentosam hyemem. fuge prouidus illam,
 Acceleretur opus, pete tecta obstantia uentis:
 Ne fortè obscuro nebulæ infusus amictu,
 Immadeas, largosq; imbres pluat humida uestis.
 Pascua tunc carpant quamuis non pingua tauri:
 Quippe leuis labor, & longa sub nocte quiescunt.
 Nutrimentum ingens, uobis uberrima mando,
 Agricola, faciliq; dies transire labore.
 Hæc seruanda tibi, donec nox æqua diebus,
 Atq; iterum satio committit semina terræ.
 At dum sexdecies sol arduus occidit undis,
 Hybernium post solstitium, sacrosq; relinquens
 Oceani fluctus sublimi Arcturus Olympo
 Exoritur, primumq; cupit splendescere sidus,
 Tunc uites incide: noui neq; nuncia ueris,

Antiquos iterans questus precedat hirundo.
 Dum tamen immensos effundit Pleias aestus,
 Profiliensq; umbrosa petit plantaria limax
 Tellure è sicca, tunc uinea nulla ligonem
 Sentiat, accelerentq; uncata falce ministri
 Maturam in segetem. nec te pulcherrima Tempe
 Detineant segnem, matutiniq; sopores.
 Eia age rumpe moras, pelle otia segnia, pelle,
 Dum uocat alma Ceres, robustaq; collige sarra,
 Pone domi quantum toto tibi sufficit anno,
 Mane operi assurgens: operis pars tertia mane
 Conficitur. labor haud gravis est. de mane uiator
 Longum linquit iter, taurosq; exercet arator.
 Præterea sua dum scolymus florentia mittit
 Germina, et in ramis dulces resonare cicadae
 Sole sub ardenti incipiunt trepidantibus alis,
 Fit capra tunc mollis, tunc sunt dulcissima uina,
 Foeminaq; urenti Veneris prurigine corpus
 Appetit insanos coitus: lassantur ab aestu
 Membra uirum, tantumq; potest uis ignea solis.
 Tunc licet ardores gelida releuare sub umbra,
 Fontis ad apricos latices, semperq; fluentis
 Murmur aquae, faciles quam circum leniter aurae
 Aspirant, zephyris plerumq; agitantibus illas.
 Hic hilares letus cyathos et pocula sume
 Biblina, ter infusa magis quæ temperet unda.
 Hic tibi ab uberibus caprarum caseus adstet,
 Quæ nullos pascant foetus: hic lactea liba,

Hic tibi syluestris ponatur caro iuuenæ,
 Quæ nondum enixa est: hic mollior boëdulus adsit,
 Et iaceas saturus patula sub tegminis umbra.
 Surge tamen, cœlo dum fulget Orionis astrum,
 Tempus adest, Cereri sacras terat area fruges,
 Ad uentos posita, atq; ingenti æquata cylindro.
 Nec nisi librata ducantur ad horrea messes.
 Postquam autem satis ad uictum tibi contulit æstas,
 Continuò cui nulla domus sit quære ministrum:
 Adde etiam ancillam, quæ sit sine prole. molestum est,
 Ac graue seruitium illius, quam cura remordet
 Natorum. blandire cani, panemq; ministra:
 Peruigil ante fores sedet ille, domumq; tuetur,
 Dente rapax, furq; altis latratibus instat.
 His propere exactis, foenum paleasq; reconde,
 Hemionos quantum satis ac nutrire iuuenços.
 Inde laboranti requies præbenda colono
 Tempus, & exhaustis pariter iuga demere tauris.
 Dum tamen in media cœli statione refulget
 Sirius, Orionq; loco splendescit eodem,
 Et rosea Arcturi cernit Pallantias astrum,
 Tunc uuas tenero abscindens de corpore matrum,
 Per bis quinque dies tepido sub sole iacentes
 Pande: dies etiam mollescant quinque sub umbra,
 Dehinc torque, & capiant uegetes iucunda Lyæi
 Munera. sed sidus cum deficit Orionis,
 Pleiadesq; Hyadesq; cadunt, meminisse iuuabit
 Protinus impresso subuertere uomere terram.

Stat tempestiuo cuncta exercere labore.

*Si tamen infestum iuuat ire per equor, & alta
Puppe uehi, moneo ne quando ab Atlantide natus
Orion sequitur, totoq; excludit Olympo,
Ut uideas illas medio submergere ponto,
Nauigio incumbas, mare tunc tollentibus curis
Obscurum undosos iaculatur ad aethera fluctus.
Tunc igitur iaceant religatae ad littora puppes,
Saxorum obnixae obijcibus, ne forte ruentes
Discutiant uenti: pateat pars ima carinae,
Ne pluuiam excipiens putri marcescat ab imbre.
Instrumenta domi naualiaq; arma quiescant
Pensa, gubernaculiq; exploret robora fumus.
Interea Cereris sacros operare labores,
Nec prorsus fugiendus ager, labatur in altum
Aequor amica ratis, dum non magis unda tumescit,
Nec refluunt uasti sublato gurgite montes:
Vadat onusta tamen, censu reditura superbo.*

*Sic meus ille quidem genitor, dum pauper egeret,
Errabat maria alta secans, fluctusq; profundos.
Ille olim Aeolidam, curuatq; littora linquens,
Appulit huc, non sse lucri commotus auara,
Durum opus exercere inuisa urgebat egestas.
Ille uagus demum prope Tempe Heliconia sedem
Ascream incoluit, coeli in regione molesta,
Frigore nunc nimio, nunc quae intolerabilis aestu est.
Tempore quosq; suo iuuat exercere labores,
Nauigium ante omnes: cuius si ulla remordet*

Cura, placetq; altos sulcare per aquora fluctus,
 Dum faciles spirant uenti, et furor ille quieuit,
 Ne te inuisa fames alieno uiuere parto
 Cogat, et inuitus multorum debitor extes.
 Vade nec in cymba, sed te uehat ardua puppis,
 Ingentes referant census ingentia mercis
 Pondera. Præterea quæ sint aptissima nautis
 Tempora narrandum est: quanquam mihi parua per undas
 Vita fuit, uixq; ex illa tantum Aulide cursus
 Littus ad Eubœum, sub quo omnis Græcia quondam,
 Dum pelago defecit hyems conuenit in unum,
 Et meritò infandos fatum iuratur in hostes.
 Inde mihi placuit non longe ad Chalcida cursus,
 Huc ubi magnanimum genus Amphidamantis Achivi
 Constituunt populis certamina, et inclyta quondam
 Munera defuncti ponunt in honore parentis.
 Hic ego me dulcis referentem præmia cantus
 Auratos memini tripodas, quos sponte dicaui
 Musarum ante aras, quibus antra Heliconia curæ,
 Ille ubi me primum dulcem docuere poësim.
 Tantum igitur mihi res naualis cognita surgit.
 Dicam aliquid tamen, et uarios pandam ætheris usus,
 Hec etiam nobis aspirauere Camœnæ.

Aequora tuta legant instructo remige puppes,
 Quom decies quinque est series exacta dierum,
 Aestiuum post solstitium, et iam deficit æstas:
 Nam neq; tunc classes, medio nec nauita ponto
 Obruitur: ni fortè uelit Iouis alta potestas,

Aut

*Aut deus, ipsarumq; parens Neptunus aquarum.
Exitus omnis in his rerum manet, exitus omnis.
At lenes spirant zephyri, tranquilla quiescunt
Acquora, tunc celerem uentis committe carinam.
Vadat onusta: tamen reditum properare memento,
Quam prius ipsa novos fundant uineta liquores,
Autumniq; imbres & hyems infauista procellis,
Aut Notus insurgat pluuia rorantibus alis,
Incumbatq; mari, totumq; euoluat ab imo.
Exercet etiam studium nauale sub ipso
Vere nouo, quom se tam latas arbor ab alto
Induit in frondes, quantum uestigia cornix
Pandit humi depressa: silet tunc nabilis unda.
Ast ego nauigium graue tunc, semperq; molestum
Crediderim. hoc naturæ homines leuitate nephanda
Subtraxere, agitant diuersa pericula fluctus:
Et tamen ire placet, quanquam mors dura sub undis
Diuitiæ sunt hominum, atq; insanus habendi
Ardor. Ad hæc animum germane intende parumper,
Concipe fraternos monitus. maria alta secando
Fac tecum ne cuncta uehas, maiora reserua.
Nec nimis est oneranda ratis, sit ponderis equi
Quicquid in hac. durum est, aduerso occurrere fato,
Fluctibus in medijs. currus discinditur omnis,
Si grauius superinstat onus: seruare memento
Mensuram in rebus, & idonea tempora ad usus.
Quom prope ter decies tibi uita elabitur annos,
Connubium maturum aderit: decimumq; puella
Exigat,*

Exigat, et quartum, sed quinto nubat: et illa
Virgo sit, atque habitet prope te, cui sedulus astes,
Sedulus inspicias artemque usumque puellæ.
Hæc age, ludibrio ne te uicinia canct.
Coniuge nil melius casta, nil turpius illa
Quæ uenerem prurit sine fine, et prostat ad omnes
Semper, et exitio superimminet illa uirorum.
Nemo etiam fratris in amore æquetur amicus.
At par si quis erit, sit amandus tempore in omni.
Nulla ex te inceptum foedus discordia soluat.
Mentiri scelus est, præstat compescere linguam
Infandam. si uim tibi quisquam inferret amicus
Aut ore, aut manibus, surge, et te ulciscere, redde
Redde uicem duplicem. quod si illum poenitet acti,
Ac poenam implorans iterum te exoptat amicum,
Suscipe. uile quidem est, homines noua querere semper
Foedera amicitiae. multos si frater amabis,
Non laudo: nullos etiam. medium sit in isto.
Si tibi corda tument, uultus non indicet iram.
Turpe sequi sceleratam hominem, maledicere cui
Infandum est, qui iam uita laudatur honesta.
Nunquam à te nunquam misera obiurgetur egestas:
Diuinum donum est, diuinumque æterna uoluntas,
Illa quidem, quæ sæpe uiri sublimis molesta
Impedit ingeniumque uetat super alta leuari.
Qui loquitur parce, linguam nec in omnia soluit,
Thesaurum præ se gerit ille: ea gratia magna est,
Ut linguam moderes, pensataque uerba loquaris.

*Siquenquam uerbo ledes, lederis & ipse.
 Grata in amicorum uenias conuiuia sumptu
 Communi, dato particulam, gratissima sunt hæc.
 Acre Ioui uinum, seu Dijs, de mane cauendum est
 Illa uita libare manu, tum uota precando
 Incassum fundes, nulli exaudita deorum.
 Solis ad aspectum nec quenquam mingere fas est,
 Nocte sub obscura recto neq; corpore nudo,
 Nox quia sacra deis. media nec credimus illud
 Possè licere uia: si declinetur ab illa,
 Esse etiam uetitum: diuus uir, & omnia noscens,
 Hærens parietibus sedet, atq; exponit urinam
 Intus, ubi orbata tenuis latet angulus aulæ.
 Non coitu polluta sacros genitalia pandas
 Ante ignes, neq; cum dulci tibi coniuge præstet
 Concubium, ut generes, dum mœsto à funere tristi
 Mente redis, superùm sacra sed læius ab ara.
 Credimus inuisum superis, semperq; molestum,
 Qui natat a fiduo labentia flumina cursu,
 Quin sit lota manus prius, & pia uota precesq;
 Fuderit, ante ipsas supplexq; orauerit undas.
 Infandum ante aras ungues incidere, cum Dijs
 Sancta facis: scelus est cyathos imponere uasi
 In quo uina latent, sacros operare lebetas.
 Nil tibi, cum in sacris etiam hinc laxisse nefandum est.
 Perfice tecta prius, quàm cornux garrula ab alto
 Nunciet atram hyemem. ruit hæc, inimica procellis.
 Fac sedeat bis sex quibus ætas exigit annos,*

Aut

Aut totidem menses natorum chara propago,
 Sede sub instabili: iuuat hoc, omnemq; repellit
 Segnitiam: facit esse agiles, et ad omnia promptos.
 Foedum ac turpe uirum est thermis muliebribus uti,
 Hoc prorsus fugiendum etiam: stat talibus atrum
 Supplicium. ante aras superum obiurgare, nefandum est.
 Sacra ministeria ac diuinos spernere cultus.
 Nec licet in fluuio, neq; fontis mingere in unda.
 Est quoq; turpe aliud uetitum. fuge pessima fama
 Nomina. fama malum, facile in sublime leuatur:
 Est graue sufferri nimium, nimiumq; molestum,
 Difficile ut taceat. nunquam delabitur illa,
 Sedula quæ uarias populi penetrauit ad aures.
 Est dea fama quidem, sunt ipsi numina fame.

DIES.

Sit tibi præterea series seruanda dierum.
 A Ioue natæ omnes, sunt à Ioue tempora natæ:
 Ultima mensis erit nullo exercenda labore.
 At genio utendum est: illa omnes festa per urbes
 Ducitur, illa forum claudit, neq; iura resoluit.
 Prima dies sacra est, et quarta, et septima: prima
 Natus Apollo die radiantia lumina fudit.
 Luce dein quarta felix ducenda sit uxor,
 Omne captato sunt omnia prospera rebus,
 Et licet incuruam trabibus componere nauim.
 At quintas fuge: nanq; illarum pallidus Orcus,
 Tum diræ Eumenidium facies toto orbe uagantur:
 Castigant, si qua in terris periuria falsum
 Affirmant,

*Affirmant, quæ lis alternè agitata creauit.
Sexta dies tristem ostendit mulieribus ortum,
Leta uiris: multiq; etiam nascuntur in illa,
Quis mala mens, fallax animus, fallacia uerba,
Et qui concubia exercent arcanæ per artem.
Hac ouium foetus licitum castrare, uel hœdos,
Et licet infixa pecudes circundare mandra.
Scindimus octaua foeto genitalia tauro,
Castramusq; sues, felix est ponere plantas.
Nona uiros gigni, uel amica sorte puellas.
Luce uiris decima faustos quoq; credimus ortus:
Vnaq; post decimam felix incidere uites,
Et tempestiuam segeti supponere falcem.
Hoc curat bis sexta etiam, felicior illa,
Stamina ex alto tenuissima torquet arachne,
Ingentem accumulans formicæ farris aceruum,
Et iuuat arguto percurrere pectine telas.
Tunc quoq; syluestres licitum castrare iuuenços.
Tertia post decimam plantaribus optima surgit,
Spargere semen humi: pallet contraria semper.
Quartaq; post decimam mulierum prospera natu,
Ac prensos domitare boves, ualidosq; labori
Hemionos, canibus faciles adiungere cultus,
Ac lenire manu, pecudiq; imponere mores,
Atq; aperire cados, ex dulcia fundere uina.
Sextaq; post decimam plantaribus inuida surgit,
Opportuna uiros nasci: sed iniqua puellas
Aut nasci, aut thalamos petere, aut hæere maritis.*

Septima

Septima post decimam Cereris terat hordea sacra,
 Ingentemq; licet ferro discindere sylvam,
 Ac uarias aptare trabes, quibus ardua tecta
 Moliri, ac structam possis agitare carinam.
 Nonaq; post decimam felix est, cum Dea surgit
 Lutea: sed medium coeli quom uenit in orbem,
 Fit grauis: ex media ad finem letissima fulget.
 Proxima lux sapientem hominem diuina creandi
 Insigni uiget officio, nec luce dolendum est.
 Post illam quarta sacra est, ea leta trahantur
 Gaudia. quinta dies post hanc, iuga curua iuuentis
 Ponit, & hemionos & colla exercet equorum,
 Altaq; ueliuolis deducit ad equora puppes:
 Quam pauci nouere, & recto nomine dicunt.
 Sunt harum humano generi seruanda dierum
 Tempora, quippe illud magnis successibus augent.
 Sunt aliae ancipitesq; tamen sine mente, neq; ullo
 Officio excellunt, hanc alter laudat & illam,
 At paucis natura illarum cognita surgit:
 Nam nunc ipsa dies totum complectitur orbem
 More pie matris, seuæ modo more nouercæ:
 Nunc fulget, nunc atra latet. felixq; beatus
 Ille quidem, qui Dijs gratus, cui cognita sunt hæc,
 Omniaq; inspiciens rerum se exercet ad usus.

HESIODI OPERVM
 & dierum finis.

HESIODI OPERA

ET DIES, VLPIO FRAN-

nekerensi Frisio interprete, ita ut uer-
sus uersui respondeat.

Mouſæ Pierides, præſtantes laude cā-
nendi,

Adſitis, patrem celebrantes dicite ue-
ſtrum: (le,

Dicite cur homines inter ſit nobilis il-
Conſpicuusq; hic obſcurus? Iouis illa

uoluntas.

Nam facile extollit, facile elatumq; refrenat,
Et clarum obſcurans, obſcuro nomen adauget,
Erigit & miſerum facile, extinguitq; ſuperbum,
Iuppiter altifremus, cui celſum regia cœlum.
Audi cuncta uidens, noſcensq; & dirige recte
Hæc oracula, ego ſic Perſen uera docebo.

Scilicet in terris gemina eſt contentio. uerum
Hanc animaduertens aliquis laudarit, at illam
Dixerit eſſe malam: ſibi nam contrariæ utræq;
Seminat illa etenim bellum, litesq; maligna.
Hinc hominum nulli grata eſt: ſed ſæpe ſequuntur,
Atq; colunt illam, Dijs iſtigantibus ipſis.
Alteram at ipſe (etenim prior atra nocte creata eſt)
Terris impoſuit ſummi regnator Olympi,
Iuppiter, at longe mortalibus utiliorem.

Nanq; facit segnem quamuis meminisse laboris:
 Qui cernens alium ditescere, dum piger ipse est,
 Festinat quoq; arare, et humi defigere plantas,
 Tum curare domum: nam uicino emulus usq;
 Vicinus ditescenti. at pugna utilis hæc est.
 Sic figulus figulum, sic et fabrum faber odit,
 Sic uates uatem male fert, sic Irus et Irium.

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
 Ne mala sic placeat, nulla ut sit cura laborum,
 Lis tibi, clamosas rixasq; forumq; sequenti.
 Ille etenim lites fugere et contemnere debet,
 Cui non plena domus, cui non sunt horrea plena
 Maturi fructus, Cercris quem terra dat alma.
 Huius si sat habes, age iurgia dira moueto
 Ob res alterius: mecum facere amplius istud
 Haud licet. at potius rursus causam experiamur
 Iudicijs rectis, quæ uel deus optima dicat.
 Quum fieret nostræ sortis diuisio, rapta
 Plurima iudicibus sic corrumpendo dedisti
 Doniuoris: hanc qui cupiunt discernere litem,
 Stulti, quos latet, ut toto sit dimidium plus,
 Et quanta in molli malua asphodeloq; uoluptas.
 Quippe occultarent homini nunc numina uictum.
 At quondam tantum facile una luce parasses,
 Vnde anno segnis potuisses uiuere toto:
 Continuò ad fumum licuisset ponere stiuam,
 Ac tibi cessarent operæ mulumq; bouumq;.
 Abdidit at pater hæc, iratus pectore secum,

Imposuit

Imposuit quòd ei uersutà mente Prometheus.
 Hinc generi humano mala tristia plurima struxit.
 Primum occultauit sæuis mortalibus ignem,
 Quem satus Lapeto rursum est furatus in usum
 Humanum, in serula deportans clàm Ioue summo.
 At pater offensus, uerbis est talibus usus:
 Qui superas cunctos ô calliditate Promethen,
 Ob me deceptum ac sublatum letus es ignem?
 Sed dolor hinc ingens tibi erit, cunctisq; futuris.
 His dabo nanq; malum, mihi quod furatus es ignem,
 Ob quod gaudebunt cuncti, proprium malum amantes.

Sic dixit, risitq; parens hominumq; deùmq;
 Vulcanoq; iubet, properanter fingeret udo
 E' limo plasma, huic uires hominisq; loquelam
 Inderet, ac uultu cœlestibus assimilaret
 Virginibus, forma effingens pulchra: inde Mineruam,
 Cum textura alias artes quoq; tradere mandat:
 Et Venerem, capiti speciosum adhibere decorem,
 Atq; comes desiderium, curasq; uoraces:
 Addere fallaces mores, mentemq; caninam,
 Mercurium iussit, tibi qui caput abscidit Arge.

Dixit, & implebant patris omnes iussa uolentes.
 Extemplo è terra primus pede claudus utroq;
 Mulciber, effinxit diuæ simile omnia plasma.
 At cinxit, uarièq; ornauit cœsia Pallas.
 Vndiq; per totum Charites, Suadelaq; corpus
 Contorta ex auro posuere monilia fuluo.
 Pulchricomæ uernis cinxerunt floribus Horæ.

Aptauit reliquum mundum Tritonia Pallas.
 Instruxit pectus Maia genitrice creatus,
 Vafriciam imponens, mendacia uerba, dolosos
 Mores: consilium Iouis hoc erat. indidit idem
 Præco deum nomen mulieri, nomine recto
 Pandoram appellans: illam quod quisq; deorum
 Dono donarat, quod non hominum fuit ex re.

Postquam igitur factus dolus insuperabilis esset,
 Tum pater omnipotens cum dono Epimethea adire
 Iussit Mercurium, qui nuncius astricolarum est.
 Immemor ast erat hic, frater quod iusserat olim,
 Ne Iouis acciperet donum, sed sperneret, à se
 Dimittens iterum, ne cladis origo sit orbi:
 At miser accipiens, malum habens tum deniq; sensit.

Ante Epimethei erratum mala cognita nulla
 Prorsus erant, facilis sed uita erat absq; labore,
 Difficiles aberant morbi, senium accelerantes:
 (Nanq; statim inq; malis homines morbisq; scnescent)
 At mulier digitis dum tollit opercula uasi,
 Omne malum, ledens homines graue, sparsit in orbem.
 Sola ibi se in firmis tenuit spes ædibus, intus
 Pyxidis ad tabrum latitans non euolat extra.
 Atq; etiam citius rursus uas tegmine clausit,
 Consilium mentemq; Iouis Pandora secuta.
 In terram exiliit reliquum genus omne malorum.
 Hinc mare nunc illis est plenum, plenaq; terra,
 Nocte dieq; homines miseros inuadere nunquam
 Exangues cessant morli, mala multa ferentes,

Et

Et tacite adueniunt. nam uox est à Ioue dempta:
Sic non ullâ Iouis mentem euitare potestas.

Nunc aliud referam, si non audire graueris,
Ordine quodq; suo memorans, tu menue reconde.
Postquam una nati Dî, mortalesq; fuerunt,
Primum fecerunt hominum genus aureum, Olympi
Qui celsas habitant ædes Dî sine carentes:
Hiq; homines, cœli Saturno sceptrâ tenente,
Viuebant, et erat Dîs uita simillima, curis
Acrumnisq; uacans, nunquam quassata senectâ,
Robore semper erant simili manuumq; pedumq;
Perpetuas epulas agitabant pectora Leti,
Mors accedebat tanquam sopor illa fuisset,
Commoda nulla aberant, immensos terra ferebat
Sponte sua fructus, illi sine murmure donis
Diuûm uiuebant, inter se pace frucentes.

At genus hoc postquam tellus contexit in aluo,
Continuò facti sunt diui mente Tonantis,
Atq; colunt terras, hominum custodiam agentes,
Qui nunc quid iuste obseruant, quid fiat iniquè,
Aëre uestiti, peragrantes undiq; terram,
Diuitias tribuunt: regale hoc munus eorum est.

Inde genus superi fecere argenteum Olympi,
Longe deterius multis in partibus aureo,
Haud mentis probitate ualens, haud in ole tantum.
Tempore at hoc hominum, bis quinquaginta per annos
Matris lacte domi uiuebat paruulus infans.
Sed quum pubertas iam, plenaq; contigit ætas,

Tempus ad exiguum post illis uita manebat.
 Plurima uiderunt mala. namq; iniuria nunquam
 Mutua cessabat, reuerentia nulla decorum,
 Nullus erat cultus, nulla aris sacra ferebant,
 Ut mos est alijs mortalibus: hinc pater altus
 Iuppiter accensus, merita illos perdidit ira,
 Quod superis nullos dare dignarentur honores.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
 Illi sub terris sedes habitare secundas
 Sunt iussi, atq; illic non sunt ab honore remoti.

Aeneum at hinc hominum genus alti rector olympi
 Iuppiter, æquandum non parte argenteo in ulla,
 Quercubus ex duris fecit durum ualidumq;.
 Mars erat his cordi, et uesana libido nocendi,
 Non frugem ederunt, adamantis pectus habentes,
 Infandum suberat robur, fortesq; lacerti
 Pendebant de humeris, membra omnia crassa ferebant.
 Arma quidem ex solido constabant ære, domusq;,
 Omnia (adhuc ferro tum ignoto) ex ære parabant,
 Vita illis proprio manuum finita furore est,
 Atraq; Plutonis nullo cum nomine regna
 Intrarunt, quamuis fortes, quamuisq; superbos
 Mors tamen inuasit, solemq; relinquere fecit.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
 Iuppiter in terris Saturni filius inde
 Rursum aliud fecit quartum, præstantius atq;
 Iustius heroum genus, ipsis æquiparandum
 Dijs, ac semideos hos secula priora uocabant.

Abstulit

Abstulit at nimius bellorum ardorq; furorq;
 Hos, septemgeminae Cadmeae ad moenia Thebes
 Ob tua pugnantes pecora, atq; ipsum Oedipe regnum,
 Illos nauigio sala per spumantia ponti
 Ad Troiam uectos, te propter Tyndaris alma,
 Oppressitq; illic mors ultima linea rerum.
 Iuppiter at simul hos ad mundi extrema remouit,
 Longe à terricolis tribuens uitamq; domosq;
 Atq; quidem leti semper uacuiq; dolore
 Calcant Elysios campos prope littora uasti
 Oceani. hic illis dulcem unoquoq; ter anno
 Effundit fructum mater gratissima Tellus.

Dij utinam quinta mihi uitam aetate negassent,
 Sed nascendus adhuc miser essem, aut mortuus olim:
 Ferreum enim nunc est genus, intermissio nunquam,
 Nunquam finis erit nocturne diurne malorum,
 Perpetuis hominum Dij stringent pectora curis
 Ast aliquando malis his succedent bona rursus,
 Namq; pater genus hoc hominum quoq; morte domabit,
 Vtraq; quum fuerint iam cani tempora facti.
 Nec similis nato genitor, nec filius illi,
 Nec socius socio, nec fidus suscipienti
 Hospes erit, proprio nec fratri frater, ut antè:
 Despiciem senio fessos sine honore parentes,
 Insuper audebunt duris incesere uerbis,
 Vtpote nec numen reuerentes. adde quod ipsi
 Dira seni patri proles alimenta negabit,
 Ius erit in dextra, suaq; alterna oppida scindent,

Vir bonus aut iustus nullius fiet honoris,
 Sed magis insignem sua per scelera atq; rapinas
 Suspicient, cedit ius dextræ, nec pudor ullus
 Notus erit, fallit probum & improbus, ore doloſo
 Verba obliqua loquens, periuriaq; inſuper addens.
 Deniq; liuor edax, pallens, triftisq; malisq;
 Alterius gaudens, homines ſe ſparget in omnes.
 Tum Pudor & Nemefis, duo maxima numina, cœli
 Antiquas repetent ſedes, uelamine corpus
 Obtecti niueo, terramq; hominesq; ſuperbos
 Gaudebunt liquiſſe, quibus tamen ægra relinquent
 Tot mala, quæ nullo poterunt medicamine tolli.

Nunc age principibus referam, doctis licet ipſis,
 Fabellam. Accipiter ſic parua ad aedona dixit,
 Alta in nube ſerens, conuellensq; unguibus atris,
 Hæc miſerè eluxit curuo lacerata ſub ungue,
 At fuit accipitri uox illi tyrannica diri,
 Quid garris demens? nunc longe fortior in te
 Ius habet, hæc tibi cantrici, qua duco, ſequendum.
 Nunc mihi ſi placeat, tibi parcam, aut coena futura es.
 Stultus, maiori cupiens contendere contra,
 Vincitur, atq; ignominiam cum clade reportat.
 Sic ait accipiter, ſulcans cœleri aëra penna.
 Tu ſequere ô Perſe iuſtum, iniuſtumq; relinque,
 Nam multum petulans homines iniuria lædit,
 Quam uir ſerre nequit patiens, quin corde mouetur
 Cladem ullam accipiens, melior ſic ſemita monſtrans
 Iuſtitiam, cedit quoq; tandem iniuria iuri

Succum-

Succumbens, stultus non nouerit hoc nisi passus.
 Iamq; statim comes est iuri periurium iniquo.
 Iustitia huc sequitur, trahitur quocunq; ab auaris
 Iudiciis, quos lege sinit decernere iniqua.
 Hinc lachrymans urbis uicos populumq; pererrat
 Aëre tecta, illis secum mala plurima uoluens,
 A quibus exacta est, fraudataq; partibus aequis.
 Qui uero externis et ciuibus omnia iuste
 Distribuant, nil flectentes à tramite recto,
 His uiuet urbs, populiq; uigent, atq; omnia florent,
 Pax iuuenum nutrix usq; est, non horrida bella
 Latiundens illis immittit Iuppiter unquam,
 Nec populos inter rerum ulla penuria iustos,
 Insumunt epulis in sacris parta labore:
 Terra dat immensos fructus, in montibus altum
 Quercus fert glandes caput, est apibus incola uentris,
 Grex ouium lana per agros incedit onustus,
 Et similem sobolem genitrices patribus edunt.
 Deniq; cunctarum rerum ubertate fruuntur,
 Non scandunt naues, tellus uictum alma ministrat.

At quibus est cordi mala uis, malefactaq; dira,
 Destinat extemplo his Saturnius æthere poenas.
 Nomine sepe uiri scelerati urbs plectitur omnis,
 Qui peccet, faciatq; Ioui non facta ferenda.
 Verum ut subiiciam mala quæ Deus æthere mittit,
 Dat cum peste famem, tacta omnis plebs cadit igni,
 Incedunt sterili mulieres uentre, domusq;
 Ac stirpes percunt, supero id rectore uolente,

Agmina qui nunc sternit coriam, aut moenia frangit,
 Currentesq; rates disrumpit in aequore seuis.

Ouos qui regitis terras, aduertite mentem
 Huc ad iustitiam, quoniam superi prope nos sunt
 Dij, qui cuncta uident, et eos qui per mala iura
 Defraudant alios, sprete ratione deorum.
 Ter numerum exuperant coelestia numina, terram
 Quae nobiscum habitant, in tutelam data nostrum:
 Illaq; quid iuste obseruant, quid fiat iniquè,
 Aëre tecta, omnem pedibus peragrantia terram.
 Ipsaq; Iustitia est uirgo Ioue nata parente,
 Clara deos inter superos, reuerendaq; multum.
 Quam si quis uiolet, meritòue fraudet honore,
 Continuò ante pedes residens patris Iouis alti,
 Humanae exponit membris scelera, et dare poenas
 Vult fraudis, populi rectores, qui sacra iura
 Detorquent, mala dum ob nummum sententia fertur.
 Sed memor ô iudex horum, tua dirige recte
 Iudicia, et capiant te obliuia iuris iniqui.
 Noxius ipse sibi est, alij qui quærit obesse,
 Consiliumq; malum danti fert maxima damna.
 Perspicit ac sentit sacrum Iouis omnia lumen,
 Nunc uidet et nobis quid agatur, si uelit, illum
 Nec latet hac quod nam ius exercetur in urbe.
 Ast ego mortales inter iustus minime essem,
 Filius aut itidem, si peccatum foret, esse
 Iustum, aut præmia si iniustum maiora manerent:
 Talia sed minime est facturus Iuppiter unquam.

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
Audi iustitiæ, uimq; obliuiscere diram.
Hanc etenim legem nobis Deus ipse reliquit.
Piscibus at, nemorumq; feris, auibusq;, se ut ipsi
Inuicem edant: iuris quia non discrimen in illis.
Iustitiam nobis, quæ præstantissima longe est,
Tradidit. Et quoties audet quis dicere uerum
Existens testis, Deus huic dat prospera cuncta.
Qui dum testis adest, temerè periuria iurans
Mentitur: ledens hic ius, mage leditur ipse.
Nam genus ipsius perit, atq; extinguitur omne:
At genus in claro iusti post nomine uiuit.

Nunc tibi præcipue memorabo salubria Perse,
Scilicet ex uitijis facile est uel prendere turbam:
Nam uia non longa est, foribus uicina morantur.
At regina graui uirtus sudore paratur,
Est uia difficilis, præcepta, longa, aspera ad illam
Principio. postquam iam stas in uertice summo,
Tum facilis, tum fit dulcis, licet antè molesta.
Optimus ille uir est, primusq;, sibi omnia noscens
Consultare, expendens quæ post prodesse ualebunt,
Sed bonus hinc ille est, audit qui recta monenti.
Qui sibi consultare ignorat, nolitq; monenti
Auscultare alij, nullusq; et inutilis hic est.

Sed tu nostra animo semper præcepta reuoluens,
Esto operi intentus Perse diuine, fames ut
Te premat inuidia, Cereri sed amere pudicæ,
Illa tua omnigeno sic impleat horrea niſu.

Ecce

Ecce fames comes est homini certissima pigro.
 Adde quod hunc odio superiq; hominesq; sequuntur,
 Quisquis segnitia fucos imitatur inertes,
 Quorum uenter apum consumit parta labore,
 Ocia agens: sed opus tu quodq; in tempore cura,
 Horrea ut accipiant maturum in tempore fructum.
 Ditescunt homines ex sedulitate laborum,
 Quin operans fies multo mortalibus et dijs
 Charior: his odio, cui corpus torpet, habetur.
 Turpe labor non est quicquam, sed inertia turpe.
 Tu studio, ad studium quoq; perstimulabis inertem,
 Ditescens. at opes uirtusq; decusq; sequuntur,
 Dijs similis fies. melius nil ergo labore:
 Siq; nec alterius cupiens rerum, usq; laborans,
 Ut iubeo, proprium studeas acquirere uictum.
 Vtilis haudquaquam est homini pudor hospes egenti,
 Nunc uiuat ille uirum, nunc officit ille uicissim.
 Vir pudibundus inops manet, audax fit citò diues.
 Nil unquam rapias, data coelitus optima dona.
 Cuius enim fuerit manuum res aucta rapinis,
 Siue usu linguae mendacis (qualia sunt
 Humanis animis lucri dulcedine captis,
 Dumq; pudor nullus, sola irreuerentia regnat)
 Hunc male Dij uexant, rursus possessio primum
 Atteritur, felix nec longo tempore uiuit.
 Par scelus hic, à quo supplex et leditur hospes,
 Patrat, et ingreditur quicumq; cubilia fratris,
 Vxorem maculans, et sancta cubilia stupro.

Peccat

Peccat & is qui ledit utroq; parente carentes,
Quiq; senectutis supremo in limine stantem
Haud timet immiti sermone offendere patrem.
Hunc pater ipse deum Saturnius odit, & illi
Factis pro iniustis tandem mala digna rependit.
Sed nunquam Perse tu quicquam feceris horum,
At pro virili superis Dijs fac sacra, pure
Mundeq;, & pingues coxas adolet sub aris,
Nunc uini pateris, nunc placam thuris odore,
Solis ad occasum facies & solis ad ortum,
Ut tibi perpetuo fausti sint atq; fauentes,
Utq; iuuare queas alios, non te iuuat aliter.
Hoste tuo, ad coenam tui amantem accersc, relicto:
Hunc tamen ante omnes, paries quem separat unus
Abs te. si qua etenim tibi res peragenda domi sit,
Discincti uicini aderunt, cingentur amici.
Damnum uicinus malus, auxilium bonus ingens.
Atq; bonum nactus uicinum, est nactus honorem.
Nec res, uicinus ni sit malus, ulla peribit.
A' uicino aliquid capias si mutuò, eadem
Mensura, ac non si possis sine foenore redde,
Indigus ut rursus nullam patiare repulsam.
Ne mala lucra pares, mala lucra equalia damnis.
Sis charus charo, uisentem inuise uicissim.
Quiq; dedit, reddas: nil da, qui nil dedit unquam.
Danti aliquis dedit, ac nil danti quis dedit unquam?
Dos bona, sed nunquam bona mortifera ulla rapina.
Qui dat sponte lubens, quamuis hic grandia prestat.

Munera, letatur, facit atq; hoc corde sereno.
 Qui uero ipse rapit, nullo remorante pudore,
 Sit quamuis paruum, cruciatum hinc pectore sentit.
 Nanq; super paruum si paruum apponere cures,
 Sæpius & facias, citò magnus fiet aceruus.
 Effugit ille famem, præsentem qui auget aceruum.
 Sufficit hoc minime, quod cella penaria seruat.
 Esse domi præstat, nam damnosum foris esse.
 Dulce est de cumulo præsentis sumere, contra
 Est graue egere aliqua re absente. hinc sis memor horum.
 Dum plenum est, fermeq; uacet uas, largius bauri:
 In medio parcas, in fundo parcere seruum.
 Dicta prius merces famulo detur, idq; benignè.
 Et cum fratre iocans, cura tuum testis ut adsit.
 Fidere sæpe nocet, nocet & diffidere sæpe.
 Ne fucata tua spoliet te mente caueto
 Fœmina, blanda, loquax, nidi damnosa uorago.
 Confidit furi, qui confidit meretrici.
 Hinc patrias seruet dilectus filius ædes.
 Sic tibi res crescent, procedentq; omnia dextrè,
 Fac moriari senex, gemina ex te prole relictas:
 Nanq; Ioui facile est locupletes reddere plures.
 Curaq; multorum maior, plus fertur in arcam.
 Si cupias summis quoq; tu ditescere uotis
 Perse, sic facito, usq; laborem annecte labori.

LIBER SECVNDVS.

Pleiadas cernens orientes, demote frugem:
 Vomere uerte solum, quum submergantur in undas.

At bis uicenas latitant noctesq; diesq;
Hinc iterum apparent impletis mensibus anni,
Tempore quo primum incipiunt splendere falces.
Hæc lex aruorum est cunctis seruanda colonis,
Siue habitent illi rauci prope littora ponti,
Pinguia siue colant in uallibus arua remota
A ponto procul. At nudus sere, nudus arato.
Et nudus metito, Cereris si in tempore cuncta
Officia exoptes curata, ut tempore crescant
Quæq; suo: ne quando, grauis dum uexat egestas,
Frustra mendices aliena per ostia uictum,
Ut qui nunc ad me uenisti. at non dabo quicquam
Aut dono aut usu: sed Perse stulte labora.
Ipsi terricolis Dij constituere laborem,
Ne cum filiolis, cum coniuge, pectora tristis
Panem à uicinis quæras, ipsiq; repellant.
Forsitan accipies bis tæue. at si inde molestes,
Efficies nihil, in uanum sed plurima dices.
Sed quid uerba iuuant? horror, memor esto parare
Ipse, seram unde famem places, ac debita soluas.
Primum ædes, famulam, taurum qui ducat aratrum,
Emptam, non ductam, tua quæ iumenta sequatur.
Hinc memor apta tuæ domui instrumenta parato,
Ne poscas alium illa, et co ludare negante.
Tempora diffugiunt, inceptaq; res caret auxilio.
Ne differ sub cras opus, adq; diem inde sequentem.
Nam sua desidiâ sectans replet horrea nunquam,
Nec cunctator iners: studium rem promouet unum.

Hinc

Hinc est lucta pigro cum paupertate perennis.

Cum defuerit Phœbeæ lampadis ignis,
Atq; calor sudorificus, cum Iuppiter umbrem
Mensibus Autumni fundit, corpusq; leuatur
Humanum, ac recipit vires (quia Sirius horis
Per lucem exiguis, hominum tunc imminet ardens
Verticibus, uerum sese plus nocte fatigat)

Deniq; cum cariem contemnit secta securi
Sylua, et fundit humi frondes, cessatq; uirere,
Cedere materiam è syluis tum sis memor aptam,
Ut mortariolum tripedale, trium cubitorum
Pistillum, atq; axem resecato septipedalem:
Octo pedum si sit, tum malleus abscindatur,
Tres palmas rota habens sit, denas currui habenti.
Plurima ligna incurua seces. dentale per arua
Aut montem queres, inuentum confer ad aedes
Ilignum. nam tale haud frangitur inter arandum,
Si clauis buri, Cereris qui munia tractat
Rusticus infigens, temoni adiunxerit apte.
Sed tibi sub tecto fabricans duo aratra parato,
Perfectum ac rude, nam multo præstantius est sic:
Nempe uno fracto, tum tauris alterum ut addas.
Temonēs ualidos de lauro ulmoq; recides.
Ex quercu buris, dentale ex ilice fiat.
Sintq; nouem annorum tauri, his firmissima membra,
Conueniuntq; operi medio cui flore uigentes.
Non illi inter opus miscentes prælia, aratrum
Frangent, inceptumq; ita opus linquent sine fructu.

Hos

Hos numerans annos uir quadraginta sequatur.
 Postquam edit panem morsus quater octo tenentem;
 Sollicitus rectum curet tum ducere sulcum,
 Ad socios non respiciens, sed pectore toto
 Incumbens operi: non iunior aptior illo est
 Spargere sementem, & loca semine sparsa cauere.
 Iunior ad socios crebro uaga lumina flectit.

Obserua, si quando gruis uox clangit ad aures,
 Nubibus ex altis dantis tibi signa quotannis:
 Nam fert signa soli uertendi, & tempora brumæ
 Indicat: at bobus uenit ipsa ingrata carenti.
 Inclusas stabulo uaccas tum pascito foeno.
 Dicere perfacile est, cum bobus des rogo currum:
 Et facile abnuere est. proprijs bobus labor instat.
 Vir cordatus ait, currum compinge tibi ipse.
 Stultus at hoc nescit, centum is sibi ligna requirit.
 Sed tu cuncta domi curato negotia primum:
 Et simulac ipsum iam tempus uenit arandi,
 Tum quoq; cum famulis insistas ipse labori.
 Humidus & siccus sit ager quum scindis aratro,
 Mane bene aggrediens, spicis onerentur ut arua.
 Vere solum proscinde, iteratum haud fallet in æstu.
 Esto noualis ager, cui uis committere semen.
 Dira nouale arcet, puerorum est blandaq; nutrix.

Terreno fac uota Ioui, Cereriq; pudicæ,
 Ut placidi pleno dent arua grauescere foetu.
 Fac uota aggrediens terram sulcare, manuq;
 Corripiens stiuam, stimulas quum dorſa trahentum

Vimine taurorum: sed tunc te ponè sequatur
 Rastra puer portans, quum mandas semina terræ,
 Isq; auibus semen celando negocia ponat,
 (Sedulitas homines iuuat, at socordia ledit)
 Sic grauis in terram fructu nutabit arista.
 Siq; tuo placidus Deus annuat inde labori,
 Ejce tum uasis quas fecit aranea telas,
 Et cunctis plenè uictu letabere uisis.
 Inueniet te uer epulantem, non eris unquam
 Indigus alterius, sed opus tua opè alter habebit.
 Sed tibi solstitio brumæ si terra subacta est,
 Raras innitens genibus ressecabis aristas,
 Dragmata pauca ligans, reptansq; in puluere tristis,
 Corbe uehes messëm, paucis erit illa stupori.
 Nunc etenim magni Iouis hæc, nunc illa uoluntas,
 Ac homini illius mens perscrutabilis ægrè.
 Quod tibi si serò sit aratum, hæc una medela est,
 Tempore quo primum coccyzat in arbore coccyx,
 Humanasq; suis demulcet cantibus aures,
 Tum triduum totum si fundat Iuppiter imbrem,
 Qui non destituat bouis aut uestigia uincat,
 Primus ita æque multa metent & serus arator.
 Pectore cuncta tene memori, nec tempora cani
 Te lateant ueris, nec tempus quo cadit imber.
 Fabrorum uitato focos, nugasq; calentes
 Tempore brumali, quum frigora corpus adurunt.
 Tum propriæ domui uir prospicit, omnia gnauus.
 Ne te sæua dies hyemis deprendat egenum.

Constrim-

Constringatq; pedem manus attenuata tumentem.
 Multa vir ignavus, dum se spe pascit mani,
 Indigus interea victus, mala corde uolutat:
 Nanq; potest inopem minime spes pascere, pigra
 Ocia sectantem, et tenuis cui copia rerum.
 Tu media exerce famulos æstate labore,
 Non erit usq; æstas, curate in tempore nidos.

Excoriatorem pecudumq; hominumq; Decembrem
 Euita studio summo, glaciemq; molestam,
 Quæ per humum Borea solet indurescere flante.
 Is per Thraciam equis claram flans, Oceanoq;
 Incumbens, mugire facit terramq; nemusq;.
 Alticomas quercus, ornosq; ex monte profundam
 Dejicit in uallem, rapiens radicibus imis
 Flamine præcipiti, strepitu boat ardua sylua.
 Tumq; feræ exhorrent, caudasq; sub inguina ponunt,
 Densa licet pellis setisq; pilisq; sit ipsis,
 Sic tamen armatas Boreæ uis frigida transit.
 Nec bouis hunc arcet tergus, sed ad intima perflat,
 Perflat et hirsutas capras: finit esse bidemes
 Immunes, anno nam toto in corpore lanæ
 Perdurant: facit ille senes incedere curuos.
 At non mollicutes infestat uirginis artus,
 Quæ manet intra ædes matri coniuncta paternas,
 Nescia adhuc quid amor, quid sint tua facta Dione,
 Vndiq; sed tenerum corpus bene lota, oleoq;
 Perlita odorifero, tectum intra nocte quiescit,
 Tempore quo polypus proprios depascitur artus.

In gelido recubans antro, madidoq; cubili.
 Nondum etenim inuitat sua lustra reliquere Titan,
 Qui super Aethiopum populos incedit & urbes,
 Tempus ad exiguum se terræ ostendit Achivæ,
 Syluicolæq; feræ tunc undiq; quotquot inermes,
 Quotquot cornigeræ, stridentes dentibus, altas
 Percurrunt sylvas, resq; omnibus est ea cordi,
 Quæsitisq; diu in latebris sua corpora sternunt,
 Sed similes homini, baculus cui tertius est pes,
 Cuiq; est iam fractum dorsum, & dependet humi frons:
 Huic similes, inde aufugiunt ubi nix iacet alba.
 Tunc, quod mando, tuum corpus bene uestibus arma,
 Indue talærem tunicam, superindue chlenam,
 Staminibus raris inducas licia densa,
 Inijceq; hinc uestem, ne horrescant frigore crines,
 Neve tibi horriduli rectiq; in corpore surgant,
 Induc perones pedibus de tergore tauri
 Fortiter occisi, prius intus criminibus opplens.
 Et brumæ aduentate, bouis tibi consue neruo
 Pelles hoedorum, ut late imponantur ad imbrem
 Pellendum dorso, crinesq; caputq; galerus
 Arte laboratus tegat, ut ne aures madefiant.
 Frigus in aurora sævum est aquilone ruente,
 Astriferoq; cadens in terram ex æthere mane
 Aër fœcundans segetem, super arua resedit.
 Qui primum liquidis fluuiorum hauritus ab undis,
 Hinc ui uentorum è terra sublatus in altum,
 Nunc pluuiam sub noctem adfert, nunc flamina gignit,
 Undiq;

Vndiq; Treijcio nubes aquilone ciente:
Hunc tu praeueniens actō pete tecta labore,
Ne properans caelo te fors nebula occupet atra,
Et madidum corpus, uestesq; intingat in imbre.
Hinc praeuitato: mensis seuissimus hic est
Brumalis, grauis et pecori et mortalibus ipsis.
Pabula iumentis tum parcius obijce. uerum
Plus homini apponas, quoniam longissima nox est:
Haec obseruato, dum impletis mensibus anni
Aequa dies fuerit nocti, et dum denuo mater
Cunctorum tellus fructus ferat alma recentes.

Quum post solstitium brumae regnator olympi
Sexaginta dies confecerit, illico deinde
Oceanī Arcturus sacris releuans caput undis
Exoritur, fulgens noctis uenientibus umbris.
Hunc post, lugubris rege ex Pandione nata
Ad uer primum oculis hominum se ostendit hirundo.
Huius praeueniens aduentum, incidito uites.

Quum calida est terra reptat testudo per agros
Pleiades fugiens, tum tempus mittere uites,
Sed falces acue, atq; in messem mittito seruos.
Desere mane torum, et ualeat confessus in umbra
Temporibus messis, quum Phoebus corpus adurit.
Sed properans cura, ut fructus sub tecta uehantur.
Surgito mane, tibi ut uictus contingat abunde.
Conficitur facile pars terna mane laborum,
Aurora acceleratq; uiam, acceleratq; laborem.
Multi iter interceptare solent illius ad ortum,

Bobus et inicitur tum multis pondus aratri.

Carduus in pratis quum floret, et ore cicada
Arboribus latitans dat acutum stridula cantum,
Crebro alas quatitans, operose aestatis in hora,
Tunc caprae pingues, tunc et mollissima uina,
Foemina tunc coitus audissima, languidus est uir.
Nam capiti et genibus uires Canis aestifer aufert,
Corpus et exuatum iacet aestu: at saxea tum te
Vmbra habeat, tumque adsint Biblina uina, placenta
Lactea, lacque caprae, quae non alit ubere foetum,
Nec teneri uituli nondum enixi caro desit,
Hoedorumque recens natorum: nigra sub umbris
Vina sedens misce, recrea cor dulcibus escis,
Spirantem leuiter faciem conuersus ad Eurus,
Et fontem aspiciens sine limo et fine fluentem:
Sed ter aquam funde, et quarta uinum uice misce.

Brachia quum primum profert robustus Orion,
Sakra iube excutiant famuli Cerealia dona,
Area in equali, et uentis regione patente.
Excussam Cererem metire, in uasa reponens.
Quumque tenes omnem iam structum intra horrea uictum,
Quære domo propria famulum, famulamque carentem
Prolibus. illa solet, quae lactat, inutilis esse.
Pascere cura canem quoque sit, ne parcito pani,
Ne tua furetur solitus fur stertere luce.
Postremo moneo, ut foenum paleasque recondas.
Vnde boues pascas, mulosque. his omnibus actis,
Tauris deme iugum, et famulis concede quietem.

Quum

Quum medio cœlo Canis, Orionq; uagantur,
 Arturumq; aurora uidet sibi stare propinquum,
 Collige tunc omnes Perse de uitis uuas,
 Et bis quinque dies noctesq; exponito soli,
 Sint et quinque dies sine sole, in dolia sexto
 Munera lætitiæ Bacchi parientia conde.
 Postquam pleiades hyadesq; atq; amplius Orion
 Occiderint, tum mox inuertere uomere terram
 Esto memor, sic quæq; suo anni tempore fiant.

At tibi difficilis res si sit nautica cordi,
 Tempore quo coe Atlantides Oriona
 Vitantes seuum, pelagi conduntur in undas,
 Omnigeni miscent inter se prælia uenti,
 Hinc tua nulla mihi tum currat in æquore naui:
 Cura sit, ut iubeo, tellurem inuadere aratro.
 Nauigium subduc in littus, et undiq; saxa
 Aduolue, ut sedeat tutum spiramina contra.
 Ejce aquas pluuias, ut ne Iouis imbre putrescat,
 Arma ratis cuncta ad tua tecum culmina conser,
 Carbasa, quæ naui sunt alæ, rite plicato,
 Suspendas fumosa super laquearia clauum.
 Ipse uiam differ dum tempus uenerit aptum,
 Tum nauem æquoreas in aquas deducito, et illam
 Mercibus oppleto, unde domum bona lucra reportes.
 Sic noster solitus pater est dare uela per undas,
 Perse chare, bonum uictum hinc æquumq; parabat.
 Et semel hæc tenuit cursum, emensus mare magnum,
 Acolica à Cuma soluens cum naue picata:

Non quod diuitias amplas fugiebat, opesq;
 Sed paupertatem, mortalibus à Ioue missam,
 Haud Helicone procul, miseranda habitabat in Ascræ:
 Qui malus ac grauis est, brumaq; æstateq; uicius.
 Curandum Perse, tempestiuo omnia fiante
 Tempore, sed primò hanc curam res nautica poscit.
 Laudato exiguum nauem, at res credito magnæ.
 Quo maior uectura, lucra hoc maiora futura,
 Si modo contineant rabiosi flamina uenti.
 Quando ad mercatum uertisti pectora, sic ex
 Debita conaris uitare, famemq; molestant,
 Multifoni ostendam pelagi cursusq; modosq;
 Non tamen ipse rei, quæ pertinet ad mare, doctus.
 Nam nunquam rate sum spaciosa per æquora uectus,
 Præterquam Eubœam ad uicinam ex Aulide, ubi olim
 Argiui à ducibus populi collectio facta est,
 Dum seuum mare ibi tenuit Troiam ire uolentes.
 Illuc Amphidamantis ego ad certamina ueni,
 Chalcidæq; intraui. nam plurima præmia clari
 Proclamata uiri statuere: at carmine tum me
 Victorem, tripodem auritum retulisse recordor.
 Hunc ego suspendi Musis Heliconis honorem,
 Primum ibi fecerunt me hymnum tentare sonorum.
 Nunc mihi quanta fuit ratiùm experientia cernis,
 Attamen Aegiochi mentem reserabo Tonantis,
 Nam docuere deæ me sacrum pangere carmen.

Quinquaginta dies post, quàm se uertit ab usto
 Sol Cancro, æstatis iam parte cadente suprema,

Est

Est opportunum fluctus intrare marinos.

Non facile franges nauem, aut homines mare perdet,

Perdere si nolit princeps Neptunus aquarum,

Siue deum simul atq; hominum rex Iuppiter altus.

Nanq; per hos pariter stat cardo boniq; maliq;

Non uarij tum flant uenti, iacet unda quieta,

Tum trahere confidens uentis securus in altum

Nauem, ac sarcinulas impone suo ordine cunctas.

Ne differ reditum, citò sed properato reuerti:

Neu pluuiam autumnì expectes, Bacchumq; recentem,

Insanosq; Noti flatus, hyememq; sequentem.

Nanq; autumnali pluuià comitatus abunde,

Fluctibus horrifonis inum mare concuti auster.

Ast iter est aliud per pontum tempore ueris,

Quum primum apparent frondes in uertice fici

Tanta, quanta pedum reddit uestigia cornix

Per terram incedens: tum fit uia peruia ponti.

Atq; hic est cursus, qui fit sub tempora ueris.

Sed nulla ille animo nostro ratione probatur,

Maturus nimium, datur egre euadere cladem.

Attamen hæc homines cæci mente omnia tentant.

Nam miseris anima est dirum mortalibus aurum.

Sed durum oppetere ac submergi gurgite salso est.

Hinc præceptorum uolo te memorem esse meorum,

Nunquam quicquid habes totum committe carinis,

Plura domi linquens, paucissima credito naui.

Nam graue, damna pati medijs in fluctibus atris,

Vt graue si plaustrì nimio sub pondere pressi

Axis frangatur, res dispergantur & omnes.
 Hinc modum ana, bonaq; in re occasio praeualet omni.
 Iunge tibi uxorem dum firmus adhuc vigor adsit,
 Annos quum numeras ter denos, plusue minusue,
 Aptum est coniugium: decimo sed foemina quarto
 Anno pubescit, nubat mox deinde sequenti.
 Virginem, ut instituas laudatis moribus, opta,
 Vicinamq; tibi prae cunctis delige sponsam.
 Sis tamen hic cautus, ne te uicinia ludat.
 Nil uxore uiro melius contingit honesta,
 Nilq; mala peius: tali, quae uiuere laute
 Clam solet. haec quamuis ualidum, sine torre maritum
 Vrit & exiceat, citiusq; senescere cogit.
 Sedulus observa curam, cultumq; deorum.
 Dilige post fratrem, socium: quod si parem amorem
 Esse uelis, socius ne ledatur prior abs te,
 Neue illi fictum tua lingua ostendat amorem.
 Si dicto incipiat prior ille aut ledere facto,
 Tunc memor esto, eademq; illi cum foenore redde.
 Rursus amicitiam ueterem obseruare uolentem,
 Atq; pati poenas uiolati foederis a se,
 Suscipe, (nam miser est, crebro qui mutat amicos)
 Nec tua post unquam facies prae se ferat iram.
 Ne multos, neu rursus habeam nullo tibi amicos.
 Prauos euitato, bonis noli esse molestus.
 Paupertatis inops nunquam grauis audiat ex te
 Opprobrium: nam dos est numinis illa potentis.
 Lingua bonum eximium est homini, si pauca loquatur,

Siq; modum conseruet, inest tunc magna uenustas.
 Si probris laceres, laceraberis illico peius.
 Publica quam celebrat populus conuiuia, confer
 Accedens aliquid tecum, nec sordidus esto,
 Pro sumptu exiguo reddit ad te magna uoluptas.
 Mane Ioui ac reliquis superis libare caueto
 Illotis manibus, Dij sordida sacra recusant.
 Ad faciem solis conuersus meiere noli,
 Sed quando occubuit, donec fuerit nouus ortus.
 Atq; quibus sis cunq; locis, facere inter eundem,
 Detectus uè caue: nam Dij sacre quoq; noctes.
 Vir pius, ac dextro donatus pectore, meiet
 Siue sedens, siue admoto stans corpore sepi.
 Res fuit in thalamo chara cum coniuge, Vestæ
 Tum tibi polluto caue ne peragantur honores.
 Nec ueneri coena funebri incumbere reuersus,
 Verum epulis surgens letis lautisq; deorum.
 Ne fluuios pedibus calcaueris usq; fluentes,
 Ni prius aspiciens exores pulchra fluentia,
 Ac manuum sordes in aqua purgaueris antè.
 Qui fluuium impius nullum calcare ueretur,
 Hunc superi oderunt, ac post mala plurima sentit.
 Symposio in celebri, praesentes sunt ubi diui,
 Ne refeces ungues cultello à sorde repurgans,
 Nec cratera super potantum pone lagenam.
 Qui facit, eueniet mors illi cruda repente.
 Aedificansq; domum ne linquito semiparatam,
 Ne sedeat clamosa super cornicula cantans,

Nen

Neu comedere ex illa quæ non benedicta patella est,
 Néue laues, quoniam factis quoq; poena stat illis.
 Ne puerum, seu sit natus ter quatuor annos,
 Seu totidem menses, educas molliter, inq;
 Delicijs: siquidem nil uiribus officit æque.
 Néue ad balneum, ubi muliebris turba lauatur,
 Vir lotum uenias: nam poena grauis quoq; tali
 Euenit. aut ueniens superis ubi Dijs sacra fiunt,
 Ne culpes ea, quippe Dci hinc accenditur ira.
 Precipue hoc caueas, uel fluminum in ostia, cursu
 In mare quæ properant, uel in ipsos mingere fontes.
 Néue alium exoneris: nam non est utile factu.
 Sedulus ac hominum famam uitato molestan.
 Ingens fama malum, facilisq; illius origo est,
 Perfertur graue, & orta semel deponitur ægrè:
 Illa etenim prorsus nequit euanescere fama,
 Vndiq; quam uulgus spargit, quoniam quoq; diua est.

HESIODI DIES.

Rite dies seruans, quæ sunt Ioue patre creatæ.
 Optima dic seruis quod sit tricesima mensis,
 Ac opera inspicere, ac dimensum diuidere illis,
 Qua solet & populus tractare forensia iura.
 A' magno Ioue principium est & origo diebus.
 Prima dies sacra est, tum quarta & septima sacra,
 Nanq; hac Latona genitus perhibetur Apollo.
 Octaua, & lunæ crescentis nona, putantur
 Esse bonæ, quæuis opera atq; negocia obire.
 Laudantur quoq; post decimam prima atq; secunda,

Scito

Scito tamen quod sit longe hæc præstantior illa.
Hac tonde pecudes, letam illa demete frugem.
Pendula & hac tenues connectit aranea telas,
Quod sit plena dies, formicæq; rodit aceruum,
Illa exordiri telam mihi foemina curet.
Tertia post decimam infelix conspergere cultum
Semine agrum, præstat tamen optima robora plantis.
Sexta super decimam teneris asperissima plantis,
Apta mari gignendo, sed non apta puellæ
Gignendæ primum, nec eam tum nubere præstat.
Sextaq; præcedens gignendæ inimica puellæ est,
Apta hoedis ouiumq; uiris excindere testes,
Et pecudum stabulum communire undiq; septo,
Dandis apta uiris, & amat conuicia, falsa
Verba loqui, clàm sermones serere inter amantes.
Mensis at octaua castres caprumq; bouemq;
Luce duodecima mulis castratio fiat.
Sed quum uicinus lunæ iam uoluitur orbis,
Vir tibi nascetur prudens & ad omnia dexter.
Dandis apta uiris decima est: hinc quarta puellæ
Blanda fauet, pecora hac curuoq; boues pede euntes,
Et celeres catulos, mulosq; operum patientes
Imposita cicurato manu: uitare memento
Quartam iam mediæ, tum quartam deficientis
Mensis. nanq; animum tum curæ mille remordent:
In quarta prima uxorem tibi ducito charam,
Auguria obseruans, quæ sunt dexterrima tædis.
In primis quintas fuge pestiferasq; grauesq;

His

His etenim Eumenides terrarūq; hominesq; pererrant.
 Suppliciumq; ferunt periuria falsa locutis.
 Septima post decimam felix Cerealia dona
 Area in æquata recte terere, atq; flagellis
 Excutere: ad thalamum faber hac tibi ligna secato.
 Tum quoq; materiam fabricandis nauibus aptam,
 Incipias quarta naues sarcire uetustas.
 Iam non æ mediæ pars uespertina probatur,
 Ac homini innocua est, quæ nona est ordine primo.
 Confert & plantis, tum foemellisq; uirisq;
 Gignendis simul est felix, nec inutilis unquam est.
 Sed latet hoc multos, quod sit penultima mensis
 Optima, seu referare uelis uas, seu iuga dura
 Bobusq; & mulis & equis annectere collo,
 Seu tibi si placeat nauem deducere in altum.
 Nanq; datum paucis discrimen noscere uerum.
 Vasa aperi decima quarta. nam præ omnibus hæc est.
 Sacra dies, post uicenam: quæ solis ad ortum
 Est bona, ad occasum mala. laudant pauci alias hinc.
 Iamq; dies aliæ felices atq; benignæ,
 Contrà aliæ ancipites, sunt & uirtute carentes.
 Et laudant alias alij, est cognitio paucis.
 Seu nouerca dies nunc est, nunc mater amica.
 Is felix ac proffer aget, qui hæc omnia seruans,
 Sic uitam instituat, Dijs inculpabilis ut sit,
 Auguria obseruans, nec quicquam spernere tentans.

H E S I O D I O P E R V M

& Dierum finis.

H E S I O D I

HESIODI POEMA

DE CLYPEO HER- culis.

Valis illa relicta domo, ac patria tel-
lure,

Venit Thebas, secuta maritum Am-
phitryonem,

Alcmena, filia servatoris populorum
Electryonis. (nearum,

Quæ mulierum genus ornabat foemi

Formaq; et proceritate. mente utiq; nulla cum ea certabat
Ularum, quas mortales mortalibus peperere concumbentes.

Cuius et à uertice, et à palpebris nigricantibus

Tale quiddam spirabat, quale et ab aurea Venere.

Atq; hæc talis existēs, tamen animo suum colebat coniugem

Perinde, ut nulla unquam coluit mulierum foeminearum.

Quamquam ipsi patrem præstantem occidisset, ui domitum,

Ira commotus propter boues. relicta autem ille patria tellure

Thebas uenit, supplicans bellicosus Cadmeis,

Vbi idem habitabat cum ueneranda coniuge,

Seorsim absq; concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi

Antea lectum conscendere formosæ Electryonidis,

Quam cædem ultus esset fratrum magnanimorum

Sue coniugis, flagrantiq; combustisset igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum, atq; Telchoarum.

Ita enim constitutum ipsi erat, dijq; testes facti fuerant:

Quorum ille uerebatur iram. festinabatq; quam celerrime

Ex-

Exequi magnum opus, quod ipsi à Ioue concessum erat.
 Hunc autem unà, cupidi belliq; praelijq;
 Bœotij equorum domitores, sub clypeis anhelantes,
 Locriq; hastati, & Phocenses magnanimi,
 Sequebantur. ducebat autem eos præstans puer Alcei,
 Gaudens tot populis. At pater hominumq; deorumq;
 Aliud consilium texebat intra mentes, ut dijs pariter (net.
 Et hominibus rerū indagatoribus Mar:is depulsorē planta-
 Profectus autem ab olympo est, dolū mentibus altis meditās,
 Desiderio concubitus elegantis mulieris,
 Per noctem. celeriterq; uenit in Typhonium, unde rursus
 Ad Phiciam summum accessit consiliarius Iuppiter.
 Vbi residens, mentibus uersabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
 In lecto, concubitu mixtus est, perfecitq; desiderium.
 Eadē autē & Amphitryo populorū defensor, splendorus he-
 Perfecto magno opere, redijt domum suam. (ros,
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Coepit ire antea, quàm suæ coniugis conscendisset lectum.
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorū.
 Vt autē, quando quispiam magno affectu effugit afflictionē
 Morbo ex difficili, aut etiam ualidis ex uinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exanclato,
 Magnoq; affectu, lubentiq; animo domum suā reuersus est,
 Totaq; nocte concubuit cum ueneranda uxore,
 Oblectando se muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem à deo pariter uicta, & ab homine longe optimo,
 Thebis septem portas habentibus, geminos peperit pueros,
 Haud-

Naudquaquam eadem sapientes, quanquam fratres essent.
Alterū siquidē inferiōrē, alterū autē lōge prāstatiōrē uirū,
Seuum ac ualidum, uim Herculanam:

Hunc quidem subiecta nubium offuscatori Saturnio:
Iphicū autem, hastarū cōcussori Amphitryoni, (bens:
Diuersa generatione. alterū quidē, cū uiro mortali cōcum
Alterum autem, cum Saturnio, deorū imperatore omniū.

Qui & Cycnū occidit, Martis filium, magnanimum.
Inuenit enim in luco longe iaculantis Apollinis,
Ipsum, & patrem ipsius Martem, bello insanabilem,
Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
Stantes in curru. terram autem pulsabant ueloces equi,
Ferientes ungulis, puluisq; circa ipsos diuidebatur,
Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
Currius autē sabrefacti, & rotarū ambitus circū resonabāt,
Equis festinantibus. gaudebat autem Cycnus inculpatus,
Sperans se Iouis filium Mauortium, aurigamq;
Ferro interempturum esse, & inclyta arma despoliaturū.
Sed ipsius uota non exaudiuit Phœbus Apollo.

Ipse enim contra illum concitauit uim Herculeam,
Totus uero lucus & ara Apollinis Pagasæi
Collucebat prae uehementis dei armis, & ipso, (illi
Et quasi quidam ignis ex oculis illius effulgebat. Quis autē
Sustinuisset, mortalis existēs, obuiā sub cōspectū prodire,
Præter Herculem, & gloriosum Iolaum?

Illorum enim & uis magna, & manus inuictæ
Ex humeris prognatæ erant, unā cum robustis membris.
Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolaum.

r Nempe

Nempe uere in immortales beatos, qui Olympum tenent;
 Peccauit Amphitryo, quando bene munitas ad Thebas
 Abijt, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (bētes frōtes.
 Postquā occiderat Electryonem, propter boues latas ha-
 Venitq; ad Creōtem, & Heniochen lōgis ornatā uestibus.
 Qui ipsū ultro receperūt, et necessaria omnia præbuerūt.
 Quatenus ius est supplicibus, coluerūtq; ex animo magis.
 Viuebat autem exultabūdus, cum formosa Electryoneide,
 Coniuge sua. moxq; nos reuoluto anno
 Nati sumus, neq; ingenio similes, neq; intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem mentes sustulit Iupiter.
 Qui relicta domoq; sua, & suis parentibus,
 Abijt ueneraturus sceleratum Eurystheum. (præteritorū,
 Infœlix, & nunc fortassis multum ingemiscit pœnitentia
 Noxam suam lugens. Sed hæc irreuocabilis est.
 Mihi uero deus difficiles imperauit labores,
 O amice. sed tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorum alipedū, magnāq; mētibus fiduciā accumulans,
 Rectā dirige celerem currū, & alipedum robur equorum.
 Nihil ueritus strepitum Martis, hominum occisoris.
 Qui nunc cū clangore circumquaq; furit per sacrū nemus
 Phœbi Apollinis, longe iaculantis regis. (tur bello.
 Enimuero etiam ualidus licet existat, tamen exaturabi-
 Hunc contrā allocutus est inculpatus Iolaus.
 O patruc, quā multum uero pater hominū atq; deorum
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarum mœnia tenet, & tætur ciuitatem,
 Quemadmodum & hunc mortalem, ualidumq; magnūq;
Tuas

Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
 Sed age, induere arma Mauortia, ut quàm celerrime
 Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcide,
 Qui sibi prope sunt, cupientes belli
 Certamen instituire: quæ res ipsis multo gratior, q̃ cœna.
 Sic ait. arripit autem uis Herculeæ,
 Verbo oblectatus. admodum enim sibi commoda dixerat.
 Atq; ipsum, respondens, uerbis uolucris allocutus est:
 O heros Iolæ, Iouis alumne, non procul etiam hinc (sus,
 Pugna aspera. Tu uero quemadmodū antea fuisti bellico-
 Ita & nunc magnū equū Arionē nigricantibus setis obsitū,
 Quoquouersum conuerte, & auxiliare pro eo ac poteris.
 Sic locutus, ocreas ex orichalco splendidas,
 Vulcani inclita dona, tibijs induxit.
 Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, uariiegatum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerva, filia Iouis, tunc cum coeperat
 Primum luctuosa aggredi certamina.
 Posuit aut circa humeros nocuementi depulsorium ferrum,
 Sæuus uir. cauiam autem circa pectora pharetram,
 Reiecitq; in tergum. in hac multæ erant sagittæ
 Horrēdæ, mortis uocē reprimētis datrices. (lachrymarū.
 Hæ à capite quidē mortē habebant præfixæ, & unguentū
 Mediæ autem politæ erant, longæ. sed à tergo
 Nigræ aquilæ contectæ alis

Erant ille autem ualidam hastam præfixam ære corripuit.
 Capiti uero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddebat caput Herculis diuini.
 At manibus clypeū accepit, uariū totum, quē nemo quisq;
 Neq; perripit iaciendo, neq; comminuit, mirum uisu.
 Nam totus quidem circumquaq; gypso, candidoq; ebore,
 Et electro lucidus erat, auroq; fulgido
 Splendens, cæruleis plicis fulgorem interfecantibus.
 In medio aut, draconis erat terror, haudquaquā effabilis,
 Retro, oculis igne lucentibus, tuens.
 Cuius & dentibus quidem repletū erat os candicantibus,
 Sæuis, inaccessis. supra terribilem autem frōntem (num.
 Sæua cōtentionis dea uolitabat, accendens pugnas homi-
 Infelix, quæ & mentem eximebat & præcordia uiris,
 Quicumq; bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorū et animæ quidem sub terram eunt, ad Orcū intrā.
 Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
 Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.
 In eo autem & persecutio, & inclinatio fictæ erant.
 In eo tumultus, cædesq; et homicidiū, huc illuc ferebātur.
 In eo Eris quoq; et motus furebat. in eo perniciosa parca,
 Viuum alium tenens, recens uulneratū: aliū aut illæsum,
 Alium mortuum per pugnam trahebat pedibus. (rum.
 Vestē aut habebat circū humeros cruentā sanguine uiro-
 Sæuum uidens, clamoribusq; ingrauescens. (fabiliū.
 In eo aut & serpentū capita sæuorū erāt, haudquaquā ef-
 Duodecim, quæ pterre faciebāt sup terrā genera hominū.
 Qui-

Quicūq; bellum contra Iouis filiū mouerent. (pugnabat
 Quorū et dentiū quidē crepitus edebatur, quoties (opera.
 Amphitryoniades. Hæc aut̃ distincta mutuo erāt, mirāda
 Porro ueluti pūcta quædā apparebāt uidēda sæuis draco.
 Cærulea per terga, denigratæq; erāt illis maxillæ. (nibus,
 In eo aut̃ et suū grēges agrestium erant, atq; leonum,
 Mutuo sese aspicientium, irascentiūq; et festinantium,
 Quorū etiam turmatim ordines incedebāt. neq; uero hi,
 Neq; illi alteros timebāt. horrebāt attamen colla amborū.
 Iam enim ipsis instabat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliati animas, deorsumq; ipsis niger
 Cruor destillabat in terrā. ipsi aut̃ ceruicibus deiectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus. (dum
 At illi magis etiā excitabātur, et incendebātur ad pugnam
 Vtriq; agrestesq; sues, trucesq; leones.
 In eo autem erat et pugna Lapitharum bellatorum,
 Cæneum circa regem, Dryantemq; Pirithoumq;
 Hopleumq; Hexadiumq; Phalerumq; Prolochumq;
 Mopsūm; Ampycidem, Titaresium, nodum Martis:
 Theseumq; Aegidem, similem immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri aut̃ ex altera parte contra hos congregabantur,
 Circa magnum Petraeum atq; Asbolum augurem,
 Arctumq; Hureumq; nigrumq; pilis Mimantem,
 Et duos Peucidas, Perimedem, Dryalumq;
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atq; impetu pariter factō, perinde ac si uiui essent,
 Lanceis atq; abietibus cominus certabant.

Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoq; spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atq; uiuos spolians,
 Currui insistens. iuxta autem Pauorq; Metusq;
 Stabant, gestientes bellam subire uirorum.
 Ibidem autem & Iouis filia, prædatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam uellet armare,
 Hastam habens in manibus, aurcamq; galeam,
 Aegidēq; circū humeros. gradiebatur aut in præliū seuū.
 At erat in eo clypeo & immortalīū chorus in cuius medio
 Desiderabile quiddā personabat Iouis & Latonæ filius,
 Aurea cithara. decorū aut sedes, purus olymp. (erat posita,
 In quo et forū, circū aut opulētia infinita, quasi in corona
 Immortalium in certamine. Deæ autem incipiebāt cantū.
 Musæ Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis, indomiti maris,
 Rotundus, factus erat liquido è stanno,
 Inundanti similis. multi uero per medium ipsius
 Delphines hac atq; illac ferebantur, piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
 Sub his ærei trepidabant pisces. sed in ripis
 Sedebat uir piscator obseruans. habebat autem manibus
 Piscium rete, proijcienti similis. (seus,
 In eo aut erat et pulchricomæ Danaës filius eques Per-
 Neq; quidē cōtingens clypeū, neq; lōge separatus ab illo.
 Miraculum magnū dictu, quoniā nusquam insistebat illi.

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
 Aureū. circū pedes aut habebat alata talaria. (spēs erat
 Ex humeris aut circa ipsū uagina inclusus nigra gladius su
 Aereus, de loro. ipse autem uelut cogitatio uolabat.
 Totum autem tergum eius tenebat caput saui monstri
 Gorgonis. circum ipsum aut pera ferebatur, mirum uisū.
 Argentea, fimbriae q; dependebant lucidae
 Aureae. saeva autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea, noctis caliginem grauem habens.
 Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum uero
 Gorgones inaccessae, & ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere. in uiridi autem adamante
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu.
 Acutum & tinulum quippiam. in zonis autem dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambebant aut & illa, ira q; infrendebant dentes,
 Crudele tuentes. supra saeva autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror. ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua ciuitate, suis q; parentibus,
 Pestem depellentes. illi autem depopulari studentes.
 Ac multi quidem iacebāt, plures aut etiam pugna tenentes
 Dimicabant. mulieres autem à bene constructis turribus
 Aereum, acutum clamabant, lacerabantur q; genas,
 Viuis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri aut qui seniores erant, & senectutē apprehenderāt
 Conferti extra portas ibant, sursum q; dijs

Manus tenebant beatis, pro suis liberis
 Metuentes. illi aut cōtra pugnā conferebāt. post ipsos aut
 Porcae nigrae, candidis crepantes dentibus,
 Torvae, terribilesq; , cruentaeq; , inaccessaeq; . (bant
 Certamē habebant, de ijs qui cadebant. omnes enim cupie-
 Cruorem nigrum bibere . Et quē primum forte ceperant,
 Ei iniiciebant unguēs magnos , animaq; ad Orcū abibat,
 Tartarū in frigidū. illae aut praecordia postq̄ exatiassent
 Sanguine hominis, ipsum quidem abiciebant post tergū.
 Retro aut in tumultum et stragem festinabant iterum ire.
 Clotho et Lachesis ipsis astabant, atq; paulo minor
 Atropos: neq; enim erat magna dea: sed tamen
 Alijs quidem praestantiorq; erat , et ævo grandissima.
 Omnes autem circa unū uirū pugnā acerbam instituerāt.
 Seuq; modo seipsas mutuō aspiciebāt, oculis succēsentes.
 Inter se autem unguēs manusq; audaces exaequabant.
 Iuxta autem et Caligo stabat, perusta similis, et grauis,
 Pallida, aridaq; , fame exhausta et compressa,
 Crassipes: longiq; unguēs ē manibus prominebant.
 Huius quidē ex naribus mucus manabat , ex genis autem
 Cruor destillabat in terrā, ipsa aut terribiliter dētes strim-
 Stabat, multusq; pulvis constrauerat ei humeros, (gens
 Lachrymis humida. iuxta aut turrita ciuitas hominum.
 Aurcae autem ipsam tenebant, superliminaribus adaptatae
 Septem portae hominesq; in uoluptatibus et choreis
 Oblectationem capiebant. Nam alij quidem agili in curru
 Ducebant uiro uxorem, multusq; hymenaeus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,

In manibus famulorum. Mulieres aut uenustate florentes
Præibant, quas chori ludentes sequebantur.

Atq; hi quidem canoris tibijs emittebant cantum,
Et tenero ore, circumq; ipsos repercutiebatur sonus.

Illæ autem ad modulationem ducebant chorum amabilem,

Inde rursum ex alia parte iuuenes comestabantur ad fistula

Alij quidem contra ludentes saltatione et cantu, (lam,

Alij autem contra ridentes. ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totamq; ciuitatem letitiæ, choreæq;

Voluptatesq; tenebant. Alij autem rursus extra ciuitatem

Tergis equorum conscensis currebant. aratores autem

Proscindebant terram bonam, ornateq; tunicas

Succinctas habebant. Sederat profunda seges, ubi alij quidē

Mucronibus acutis densa folia, (metebant

Grauida spicis, ueluti Cereris cibum.

Alij aut in manipulos ligabant, et implebant arē. (bentes.

Rursum alij uindemiabant uineas, falces in manibus ha-

Alij aut in calathis ferebant, à uindemiatoribus acceptos

Albos et nigros racemos, magnis ex uitibus,

Grauidis folijs, et argenteis capreolis.

Alij rursus in calathos portabant. iuxtaq; ipsos uitis

Argentea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,

Agitata folijs, et argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem, unusquisq;

Oneratur uuis, quæ ipse nigrae erant. (dimicabant

Alij quidem calcabant in lacu, alij hauriebant, alij autem

Pugnis, et luctando. alij uero alipedes lepores uenabantur.

Viri uenatores, et ferratis dentibus canes duo ante ipsos.

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
 Iuxta ipsos aut et equites habebant laborē, proq; præmijs
 Certamen habebant et pugnam. bene iūctis aut in currib.
 Aurigæ stantes, immittebant ueloces equos,
 Habenas laxantes. illi autem subsultantes uolabant, (bant.
 Currus ferruminati, rotarūq; modioli ualde ex eo resona-
 billi quidē igitur ppetuū habebāt laborē. neq; enim dū ipsis
 Victoria completa erat, sed indefinitū habebāt certamen.
 Ipsis aut etiā propositus erat magnus tripos intra agonē,
 Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani. (similis.
 Circū extremam aut oram manabat Oceanus, inundanti
 Totū autem continebat clypeum uariegatū. per ipsum aut
 Cygni altiuolantes magnū clangebant, qui illic multi
 Natabant in summa aqua. iuxta aut pisces mouebantur,
 Mirum uisu etiam Ioui grauitonanti. cuius consilijs
 Vulcanus fecit clypeum magnumq; ualidumq;
 Componens manibus, quem quidem Iouis fortis filius
 Iactabat facile. equestrem autem assiliit in currum
 Similis fulguri patris Iouis, ægida tenentis,
 Leuiter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolaus,
 Bigis insistens, regebat curuum currum.
 Prope autem ipsis aduenit dea cæsijs oculis Minerva,
 Atq; ipsos confirmans, uerbis uolucris alloquebatur.
 Saluete, Lyncei progenies longē nobilitati.
 Nunc itaq; Iupiter robur uobis dat, is qui beatis imperat,
 Cygnūq; interficere, et inclyta arma eius despoliare.
 Sed tibi aliud uerbū dicā, multo præstantissime populorū.
 Postquam igitur Cygnū dulci euo spoliaueris,

Alum

Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius.
Ipse aut hominū pestem Martem accedentem observans,
Vbi nudatum clypeo uariegato
Oculis uideris, ibi uulnera acuto ferro,
Retroq; te recipe. quoniam tibi fas non est
Neq; equos capere, neq; inclyta arma illius.
Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam ferens
Certatim. Tunc igitur Ioui notus Iolaus,
Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
Leuiter ferebant celerem currum, festinantes campo.
Nam ipsis animum addiderat dea cæsis oculis Minerva,
Aegide concussa. ingemiscebat autem circumquaq; tellus.
Illi autem pariter procedebant, similes igni, siue procellæ,
Cygnus equūm domitor, & Mars insatiabilis clamore.
Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti,
Acutum hinuiere, circaq; ipsos reuerberabatur sonus.
Atq; hunc prior alloquebatur uis Herculeæ.
Cygne ignaue, cur contra nos tenetis ueloces equos,
Viros, qui laboris & ærumnæ experti sumus.
At diuersum tene currum bene politum, atq; è uia
Cede cedendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & pudore
Trachini antistat. Tu uero satis admodum scis etiam ipse.
Eius enim cōnubio tenes filiā Themistonoen, nigris oculis
O ignaue. non enim tibi neq; Mars mortis exitiū (præditā.
Prohibuerit, si nos inter nos cōgrediamur bellando. (cisse
Siquidē tibi dico, illū iā antè quoq; aliquoties periculū fe-

Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso
 Aduersus stetit mihi, pugnandi insatiabilitate furens,
 Ter siquidem mea hastæ percussus, sustinuit se terra,
 Vulneratus clypeo: quartò autem transadegi femur eiui,
 Totis animis festinās, magnūq; illius clypeum perforavi.
 Pronus aut in puluerib. humi prostratus cecidit, hastæ im-
 Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit (petu.
 Manibus à nostris, relictis spolijs cruentis.
 Sic dixit. at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat
 Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
 Actūc à bene cōpactis bigis desilierunt celeriter in terrā,
 Et Iouis filius magni, et Enyalij regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
 Illis aut irruentibus, sonitu pedū concitata est lata terra.
 Vt autem ab alto uertice montis magni
 Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:
 Multæq; quercus, multæ item piceæ,
 Alniq; totis radicibus refringuntur ab ipsis.
 Facile delabentibus, donec in campum perueniant.
 Ita et illi in se mutuo cadebant cum magno clangore.
 Tota autem Myrmidonum ciuitas, celebrisq; Iolcus,
 Arneq; et Helicæ, et Anthæa herbosa, (clamore
 Præ uoce utriusq; sonitū magnum dedere. illi autem cum
 Mirādo cōgressi sunt. magnū aut insonuit et cōsiliarius Iu
 Et à coelo guttas demisit sanguinolentas, (piter,
 Signum id ponens belli, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in uallibus montis acerbus aspectu (dum,
 Aper, dētes habēs prominentes, fertur impetu ad pugnan-
 Cum

Cum uiris uenatoribus, acuitq; candidum dentem
 Per obliquū actus. spuma aut circa ora ipsi uelut ningenti
 Destillat. oculiq; ipsi, igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in uertice horret setis, circaq; collum:
 Tali similis Iouis filius ab equestri desiliit curru.
 Quando autem uiridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canendo
 Incipit, cuius et potus et cibus foemineus ros est,
 Atq; per totū diem, et mane sub auroram fundit uocem,
 Aestu in grauissimo, quando et corpus Sirius exiccat,
 Quando item et milio circum aristæ nascuntur,
 Quod æstate seminant, quando uuae adhuc immature co-
 lorem uariare incipiunt, (laborem:
 Qualia Bacchus dare solet hominibus in letitiâ simul et
 Eo tempore pugnabāt. multus aut tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerua
 Sibi mutuo succensentes, in seipsos impetum faciunt,
 Sæuusq; inter ipsos rugitus, strepitusq; exoritur dentium:
 Atq; ut uultures incuruis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montiuagæ gratia, aut feræ ceruæ
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis uir,
 Sagitta è neruo emissa: ipse autem uagatur alio loco
 Regionis ignarus existēs. at illi celeriter animaduertent,
 Certatimq; pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic et hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi igitur Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere meditans, clypeo etiam hastam adegit,

Neq;

Neq; tamen perripit *es*. defendebant enim dona Dei
 Contra autem Amphitryoniades, uis Herculeas,
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Ceruicem nudatam, celeriter infra mentum (lares
 Trāsadegit ualide, ambosq; detōdit neruos col- (rat uiri
 Hominū interfectrix fraxinus. magnū enim robur incide-
 Prostratus autem est, perinde ac si quando quercus aliqua
 prosternitur, aut quando rupes
 Excelsa, icta Iouis fumanti fulmine. (uariiegata ere.
 Sic ille prostratus est. circum ipsum aut resonabant arma.
 Atq; hunc quidem ibi reliquit Iouis ærumnosus filius.
 Ipse aut occisorem hominū Martem accedentē obseruās,
 Sæuū uidens oculis, leonis instar, qui corpus aliquod for-
 te nactus est,
 Quiq; admodum accurate pelle ualidis unguibus
 Dissecta, quā celerrime dulcem animum abstulit:
 Alacriter autem cæcum expletur cor,
 At cæsis intuens oculis sæuū quiddā, costasq; et humeros
 Cauda flagellās, pedibus fodit. neq; quisq; ipsum (laceßere.
 Sustinet ex aduerso aspiciēs, propius accedere, aut pugna
 Talibus igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore
 Contra Martem stetit, in præcordijs audaciam augens
 Certatim. ille autem propè uenit affecto corde.
 Vtriq; autem cum clamore alter alterum inuasērunt.
 Ut autem, quando à magno rupes cacumine præcipitans,
 Et in longum delata saltu, uoluitur, fragor
 Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius respondet
 Altus, ad quem cursu defertur, ubi ipsam retinet:

Cum

Cū tāto itidē fremitu, curruū grauator, perniciosus Mars,
 Vociferās irruit. ille aut magno animo uenientē excepit.
 Porro Minerva filia Iouis, ægida tenentis,
 Ex aduerso uenit Marti, tenebrosam habens ægidem.
 Sæua aut toruē intuens, uerbis uolucris allocuta est
 Mars inhiſce animos ingentes, & manus inuictas.
 Neq; enim tibi fas est inclyta arma auferre,
 Hercule occiſo, Iouis magnanimo filio.
 Sed age, deſiſte à pugna, neq; aduerſus ſteteris mihi.
 Sic ait. ſed non perſuaſit Martis magnanimi animo.
 Sed magno fremitu, flammæ ſimilia arma uibrans,
 Celeriter inuaſit, uim Herculeam
 Occidere ſeſtinans. & coniecit æratam haſtam,
 Acriter ob ſuum filium irasſcens mortuum,
 In clypeum magnum. At procul cæſa Minerva
 Haſtæ impetū auertit, manu defleſcens diuerſum à curru.
 Acerbus aut dolor Martē cœpit, manuq; uibrato gladio
 Irruit cōtra Herculē magnanimū. at illi accedenti, (cū
 Amphitryoniades, ſæuo inſatiabilis clamore,
 Femur, nudatum clypeo uariegato,
 Vulnerauit ualide, magnumq; perforauit clypeum
 Haſta diuidens. in terra autem proſtrauit media Martem.
 At Pauor & Metus, agilem currum, & equos
 Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas uias
 In currum poſuerunt uariegatum, atq; inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, ueneruntq; in altum olympū.
 Filius autem Alcumenæ, & glorioſus Iolaus,
 Cygno deſpoliato, armis, ab humeris, pulchris detractis,

Reuerte-

Reuertebantur. moxq; exinde ad ciuitatem Trachiniam
uenerunt,

Equis uelocibus. At cæsis oculis Minerva

Peruenit in olympum magnum, et domus patris.

Cygnū autem contrā Ceyx sepeliuit, et populus infinitus,

Qui prope ciuitatem habitabant inclyti regis,

Anthen, Myrmidonumq; ciuitatem, celebremq; Iolcum,

Arnenq; et Helicen. multus autē congregabatur populus,

Honorantes Ceycem, charum beatis dijs. (Anaurus,

Sed illius sepulchrum, et monumentū obscurum reddidit

Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo

Latonæ filius iussit, propterea quod inclytas hecatombas

Quicumq; Delphos portaret, cum ille ui despoliabat, ex
insidijs adortus.

FINIS CLYPEI.

HESIODI ASCRAEI

THEOGONIA, BONINO

Mombrizio patritio Mediola-
nensi interprete.

INCIPIAM à Musis, Heliconis, car-
men, alumniis:

Quæ iuga sacra colunt montis, spacio-
saq; terga: (tem,

Nūc fontem solitæ circū saltare nigran-

Nunc Iouem choreis ambire procacibus aram,

Et

Et uel Termessi, uel fluctibus Hippocrenes,
 Vel formosa tuis Holmi diuine sub undis
 Membra lauant: summas Helicon quâ uerberat auras,
 Mobilibus per stagna choris, dulciq; corona
 Exultant, pedibusq; ruunt hinc inde decoris.
 Densior has operit liquidis è fontibus aër.
 Nocte meant, pulchra nec eunt sine uoce canentes
 Aetherumq; Iouem, cultæ & Iunonis in Argo
 Numina. congesto soleis hæc utitur auro.
 Additur his Pallas, magnus cum Pallade Phœbus,
 Et quæ noctiuagis gaudet Diana sagittis.
 Teq; canunt Neptune pater, qui numine terram
 Sæpe moues: magnamq; Themim, pulchramq; Dione:
 Quamq; Venus nigra nimium formosa pupilla,
 Quamq; sit auratis Hebe spectata coronis.
 Nocturnis memorant Lunam Solemq; diurnis
 Ignibus, Oceanumq; senem, Terramq; parentem.
 His subit Iapetus, nigra Nox, Latonaq; mater,
 Quæq; diem crocea defert Aurora quadriga.
 Te neq; prætereunt grauior Saturne, nec ullum
 Quem genus à coetu scierint duxisse deorum.
 Hæ prius Hesiodo, tenues dum pasceret agnas,
 Monte sacro, pulchram dederant ad carmina uocem:
 Meq; istis primum compellauere susurris:
 Pastores, studio quibus est syluestris auena,
 Duntaxat uentres, & carpi crimine digni:
 Scimus falsa loqui, non pauca simillima ueris:
 Scimus uera loqui, fari cum uera uelimus.

Sic doctæ magni Mūsæ Iouis inclyta proles.
 Tum sceptrum legere ex lauro, ramumq; dederunt:
 Diuinamq; ambas uocem fudere per aures:
 Vt iam quæ fuerint, & scire futura ualerem.
 Ergo beatorum genus est dixere deorum:
 Seq; ipsas primum canerem, tum si qua placerent.
 Sed quid cum syluis agimus, uel (talìa) petris?
 Principium à Musis igitur deducimus. illæ
 Laude animum patris exhilarant: plerumq; canentes,
 Quæ sint, quæ fuerint, & quæ uentura trahantur.
 Vox concors atq; indefessa canentibus illis.
 Adde, quod aula patris solet arridere dearum
 Carminibus: resonat domus alta niualis Olympi,
 Coelicolûm domus. immortalī uoce sorores
 Diuorum genus extollunt, laudantq; canendo.
 Principio quos terra dedit, cœlumq; rotundum,
 Et diuûm quicunq; genus deduxit ab illis.
 Deinde Iouem memorant, hominumq; deûmq; parentem.
 Principium finisq; sui fit carminis ille:
 Sit quia maior dijs, & præstantissimus horum.
 Quid quod & humanum genus, ipsorumq; Gigantum
 Dum memorant, mentem cogunt gaudere paternam,
 Mūsæ olympiades, compti Iouis ægide natæ,
 Mnemosynæ soboles, obliuio certa malorum,
 Curarumq; quies. sacris has mater in oris
 Pieriæ, magno peperit commixta Tonanti.
 Mater Eleutheris præerat: cui Iupiter, ullo
 Haud diuûm præsentē, nouem sub noctibus hæsit.

At postquam multas annus fuit actus in horas,
 Et sua coeperunt afferre pericula menses,
 Ecce nouem ad numerum nocturni pignora furti
 Vno Mnemosyne peperit pulcherrima nixu,
 Leta puellari foetu. nam carmina Musæ
 Semper agunt, uacuantq; gerunt formidine mentem:
 Mentem, quæ niueo multum non distat Olympo.
 Sunt illis pulchræq; domus, populiq; beati.
 Quas pariter Charites, Desideriumq; frequentant.
 Voce sonant læta, labijs modulantur amœnis,
 Corlicolũ legesq; sacras, moresq; canendo.
 Forte hilares cœlum formosa uoce petebant:
 Immortale canunt, concentu terra renidet.
 Adde pedum dulces strepitus, ibatur ad ipsum
 Nanq; Iouem. summis deus is dat iura colonis:
 Ius habet & sæui tonitrus, & fulminis ille,
 Vi patrem superans Saturnum: singula diuos
 Inter agens, æquẽ meritos discernit honores.
 Talia cœlesti cantabant arce sorores:
 Clioq; Euterpeq; iuuans, & docta Thalia,
 Melpomene, lætis & Tersichorea choreis:
 His subeunt Erato, memoriq; Polymnia mente.
 Addimus Vranien, & quæ manet ultima: quanquam
 Calliope cunctas supereminet unica Musas.
 Hæc claros sequitur reges, quibus extat honori
 Cætera Musarum concordì lege caterua:
 Ora solet regum dulci suffundere rore.
 Quo fit, ut à linguis illorum dulcia late

Verba fluant, præstantq; fauis collata saporis.
 Hunc unum aspiciunt populi, quem munere donat
 Calliope: seu fas dubium, seu iudicet æquum.
 Quin solet oblatas uerbo requiescere lites.
 Hunc igitur uoco prudentem: quod adesse bonorum
 Sæpe rei, tuto solet & punire nocentem.
 Mollibus affatur uerbis, dulciq; lepore
 Vtitur, atq; suo facile impetrat omnia nutu.
 Utq; deo, stat honos illi, dum permeat urbem,
 Mellitusq; pudor: micat inter deniq; coetus.
 Qualia sunt, homini dare quæ nouere camœnæ
 Vos ô cantores, & qui citharædus haberis,
 Munera Musarum in terris, & Apollinis estis.
 Ab Ioue sunt uates, felix, quem deniq; Musæ
 Observant: huius dulcis fauus exit ab ore.
 Præterea si quem luctus, lachrymæq; frequentes
 Possideant, animamq; urant mœroribus intus,
 Dentq; illi Musæ numeros, artemq; canendi,
 Præteritos ueterum late qua promat honores,
 Coelicolasq;: mali meminit non ille prioris,
 Quod tulerat: tantum auxilio sunt dona dearum.
 Ab Ioue saluete natæ, date carmen amœnum:
 Diuorum cantate genus, qui secula uiuunt:
 Quos genuit Tellus, & multo lumine Cœlum,
 Et nigra Nox, salsis & quos Mare pauit in undis.
 Dicite quo diui fuerint, quo munere terra,
 Quo mare, perfectis quo condita flumina ripis,
 Astraq; cum radijs, & latus desuper orbis:

Quiq;

Quiq; ex his diui fuerint, rerumq; datores.
 Quis diuis & opes, & quis diuisit honores,
 Vnde uel his olim sublimis cecidit Olympus.
 Dum licet, ista mihi coeli narrate colonæ,
 Et mundo quæcunq; prius sint edita rerum.

Principio confusa Chaos, sine imagine, moles
 Extitit, hinc uacuis Tellus apparuit aruis.
 Nam prius ipsorum pauimentum facta deorum est,
 Quondam qui cœlo sedes habuere supremo.
 Tartara dehinc unâ sunt uisa dehiscere Terra.
 Et mox pulcher Amor surgit, mediusq; deorum
 Cernitur: hic illos forma supereminet omnes.
 Membra deus latè soluit diuûmq; uirûmq;:
 Consilium, atq; ipsam domitat sub pectore mentem.
 Deq; Chao, liuens Erebus, Noxq; atra resultant.
 Aethera Nox, ipsumq; Diem misisse putatur:
 Quos Erebo coniunx peperit lasciuâ marito.
 Tum quoq; sidereum Tellus grauis edidit orbem,
 Par sibi præ cunctis Cœlum quo tegmen haberet,
 Magnorum & fieret pauimentum sola deorum.
 Hinc montes, gratasq; tulit conuallibus imis
 Radices: Nymphæ sedes ubi sæpe tenetis.
 Quid mare non domitum memorem, sæuumq; procellis,
 Aspersumq; metu: stetit hoc quoq; pignore Tellus.
 Nec mora, concubuit Cœlo: bis sena repente
 Stirps oritur. tumidis magnus prius emicat undis
 Oceanus, subit Iapetus: nec defuit ingens
 Cœus, cumq; ipso satus est Hyperione Creon:

Nataq; Mnemosyne, Themis, & Rhea, pulchraq; Tethys;
 Quiq; micas sermo Phœbe spectabilis aureo:
 Ortaq; Thea grauis. demum Saturnus: is arma
 Consiliumq; gerit tacito sub pectore uasum.
 Omnibus hic grauior natis: tenerumq; parentem
 Carpit, & hunc multa solet incusare querela.
 Addidit his animo Cyclopes Terra superbo,
 Cum Bronte Asteropen, nec uiuidus absuit Arges.
 Hi fulmen cudere Ioui, tonitrumq; dedere:
 Cætera sunt diuis similes. micat unus in ipsa
 Fronte oculus, curuiusq; aurem sedet inter utranq;
 Id Cyclops, quod eis stat pro cognomine, monstrat.
 Nomine req; putes notos. fuit horrida uisus
 Effigies, & erat monstrosi luminis instar:
 Omnis ab assiduo uis est infracta labore.
 Verum alios Tellus Cœlumq; creauit alumnos:
 Tres ij sunt numero, multo stat nomine fama.
 Cum Gyge Briareum numerant, Cottumq;, superba
 Pignora: Titanas his Iuppiter usus in hostes.
 Quinquaginta comas quiuis, centumq; lacertos
 Gestat inaccessos: audet contingere nemo.
 Vis ingens, magni quam corporis æquat imago.
 Hi sunt quos Cœlum, materq; atq; illius uxor,
 Terra, satos genuere, malis grauioribus omnes
 Vicerunt, nitidumq; infestauere parentem
 Principio. uerum serie nascentibus illis
 Sub Styge damnatos, imaq; uoragine terræ
 Occuluit. Cœlum patrem mala tanta iunabant.

Ipsa graues dederat gemitus sub pectore Terra,
 Atq; dolos animo nimium concepit iniquos.
 Tum niueum fabricans adamanta, sagacior arma
 Molitur, curuamq; uocat cognomine falcem.
 Iamq; sui coram steterant ex ordine nati,
 Talia cum irato tandem sermone profatur:
 Pignora, si matris miserae, seuq; parentis,
 Si mea sint animo, dulcissima pignora, uobis
 Verba, pater poenas operis dabit ante patrati.
 Scilicet inuentor primus fuit ille malorum.
 Talia dum loquitur, natos tremor incutit omnes.
 Nil uerbi: labijs cohibent nam uerba sub imis.
 Haud mora, Saturnus grauior, fidensq; iuuenta,
 Surgit, & hac caram compellat uoce parentem:
 Hoc opus, o mater, manibus peragetur ab istis.
 Polliceor: neq; enim me iam patris ulla tenebit
 Cura, quod inuentor primus fuit ille malorum.
 Dixerat. ipsa animo retinet uix gaudia mater,
 Remq; hanc non ulli credit. sedet ergo, tacetq;.
 Quid moror? infandam Saturno tradidit harpem,
 Instruxitq; dolis. Coelum dehinc attulit umbram
 Noctis, ut ingratos peteret cum coniuge somnos.
 Iamq; procax auidis nimium distenditur ulnis:
 Insidijs puer excedit, gladioq; timendus
 Seuit, & in coleos uibravit tela paternos:
 Tergaq; post (neq; enim frustra) proiecerat illos.
 Namq; quot exierant saecundo sanguine guttae,

Terra tot ebibit: hinc longus sibi uertitur annus,
 Et mox Tartaræ coram cernuntur Erinnæ,
 Horrificisq; graues sonuere Gigantes in armis.
 Hinc & quas Melias uocitant, fit origo deabus.
 Ast ubi cæsa patris adamante uirilia Cœli,
 Aequoreasq; ea Saturnus proiecit in undas,
 Iamq; diu frustra pelago sunt uisa natare,
 Candentes circum spumæ, quibus inclyta tandem
 Virgo oritur, primumq; sacris natat orta Cytheris.
 Fluctibus argutam petit hinc Venus aurea Cypron.
 Plurimus oris honos illi, facieq; uerenda
 Ambulat, & teneris uestigia sumit ab herbis.
 Hanc homines, uarioq; uocant cognomine diui.
 Nunc Aphrodite, nunc ea dicitur Aphrogenia:
 Quod prius à spumis illi creatur origo,
 Quod sata sit Cypri, dea Cyprogenia uocatur.
 Hanc quoq; sæpe leges Cytheream: causa putatur
 Illa, quod admotis prius appulit orta Cytheris.
 Sunt & qui diuam merito Philomea dicant,
 Quod dea testiculis quondam sit nata marinis.
 Sæpe locus matri comes it, cæcusq; Cupido.
 Illa deos coram, Maiestatemq; salutatur:
 Is fuit in primis honor illi. deniq; sortem
 Dicitur hæc hominum medio sortita, deumq;.
 Virgineos ea sermones, risusq;, dolosq;,
 Fert & amicitiam, nec delectatio longe
 Cernitur: assiduos apud hanc dulcedinis usus
 Inuenies, & nec sine mansuetudine uiuit.

At sua Titanas Cœlum cognomine dixit,
 Pignora, pignoribus crebro dum litigat ipsis,
 Quicquid agant: uocat intentos ad pœsima semper,
 Crimine pro tanto pœnam sibi iure daturus.
 Nox quoq; mox Sortem peperit, Parcamq; nigrantem,
 Et Mortem: nec uos partu puto proba reliquit.
 Nec mora, cum Somnis Insomnia parturit: atq;
 Qui culpas hominum carpit, delictaq; Momon.
 Et quas Hesperidas uocitant, quibus aurea curæ
 Mala per Oceani ripas, hortosq; fuerunt.
 Et uos Fata, parens inuictæ pectore semper,
 Gignit, & æternas immitia numina Parcas:
 Clothoq; & Lachesim, surdas & quæ gerit aures
 Atropos. hæc bona sunt, & pœsima tradere dictæ.
 Errores hominum obseruant, culpasq; deorum:
 Nec locus insidijs, quas hæc posuere, quiescit,
 Donec in expositos pœnæ reus incidat uncus.
 Filiæq; obscuræ fuit Indignatio Nocti.
 Nulla uiris grauior pestis magis obsuit unquam.
 Hinc & Amicitiam peperit, Fraudemq; latentem,
 Atq; Senectutem. canis adit ista capillis.
 Vltima pignoribus tumido Lis additur ore.
 Filius huic Labor est, modicaq; Obliuio mente,
 Debilibusq; Fames membris, uacuoq; palato.
 Adde graues lachrymis & tristi corde Dolores,
 Præliaq; & Pugnas, & multo sanguine Cedēs.
 Quid quod et hanc uocitant caram Mendacia matrem?
 Ambages, multaq; grauis Victoria præda:

Læſioq; & ueris Infamia nota cachimis,
 Plus alij geminæ ſibi conſueuere uiciſſim.
 Quin & præſectum genuit iurantibus Horcunt.
 Officit is, falſæ cum ſint periuria linguæ.
 Nerea ſincerum Pontus, uerboq; ſeuerum,
 Progeniuit: natis ſenior ſolet ille uocari.
 Grandæuum pleriq; uocant: quòd nullus in illo
 Sit dolus, & culpa uitam non inficit ulla:
 Quòd ſit manſuetus, quòd fas, quòd iura ſequatur,
 Conſilij quòd ſit mitis, largitor & equi.
 Teq; creat Thaumas Pontus, Phorcumq; ſuperbum.
 Coniunx terra fuit. tulit hac quoq; coniuge natas
 Ille duas. pulchra te Ceto fronte priorem:
 Eurybien, cui mens adamantina facta, ſecundam.
 Porro coma laudata nimis pulcherrima Doris
 (Edidit hanc pater Oceanus ſub finibus orbis)
 Virgo ſeni nupſit Nerei. torus, æquoris unda,
 Gratus. in hoc Nymphe natæ dicuntur aquoſæ:
 Eucrate, Thetis, & Proto, Spioq; Saoq;
 Eudore, Glaucèq; procax, hilarisq; Galene,
 Doto, Dynamene, niueis Eunica lacertis,
 Cymothoe, Thalie: quibus addimus Amphitritem,
 Paſitheen, Meliten, formoſoq; ore Pheruſan,
 Protoq; & multos Erato quæ cepit amando:
 Eulimenen poſthac, & quam miramur Agaucn,
 Dorida, Neſæen: nec te Galatea reliquit,
 Candidiorq; comas, faciemq; ſimillima lacti.
 Protomedea ſubit, Panopeq; Acteaq; uirgo:

Gignitur Hippothoe formosior, Hipponoëq;
 Cymodoce, motas pelago quæ temperat undas,
 Ventorumq; ipsos facili premit ore tumores.
 His Amphitriten, ulnas quæ rore madescit:
 Gignit & Euagoren, & tutam Pontopoream.
 Lysianassa subit: nec deerant, Laomedia,
 Eione, Cymo, pulchraq; Halimeda corona.
 Nec te Glauconome, facili lætissima risu:
 Nec te Liagore, nec te Pronœa tacemus:
 Nomen & à multis quæ legibus accipit una,
 Pollynomen peperit, subit has Euarna sorores.
 Aspicias, nihil est quod iure reprehendere possis.
 Aemula naturæ est studijs, & amabilis æquis:
 Egregiam pariter Psamathen, diuamq; Menippen,
 Autonomen, Nesoq; parit, iustamq; Themisten.
 Addidit Eupompen: & quæ gerit una parentis
 Aeterni mentem, sociæ Nemertea dicunt.
 Fallor? an hæ numero decies sunt quinque sorores?
 Oceano posthac præstanti corpore natam
 Duxerat Electram Thaumas. his nascitur Iris,
 Harpyiæq; comis pulchræ, fœdæq; rapina.
 It prior Ocypete. post hanc infamis Aello:
 Scilicet hæ uentis præstant, auibusq; uolatu,
 Tempore proq; suo clamoribus æra turbant.
 At Cetonis atrox petijt connubia Phorcus.
 Annuerat soror, & fratri commixta marito est.
 Formosæ nascuntur anius, canæq; capillos,
 Comptaq; Pephredo uestes, & tristis Enyo.

Gorgones adduntur. qua soles Hesperus abdit,
 Oceanum propter campos habuere feraces.
 Dulcibus Hesperides sunt illic uocibus usæ:
 Euryalc, Sthennoq; potens, multisq; Medusa
 Nota malis: mortem sola est hæc passa sororum.
 Ius alijs nec mors, nec curua senecta duabus.
 * Dixit ad uxorem maius Neptunne Medusam:
 Pro thalamo stat aquosus ager, pro candida lecto
 Stat rosa, stant uiolæ, cuncti stant deniq; flores.
 Illius at postquam Perseus caput abstulit, idq;
 Victorem misere potuit fecisse puellæ,
 Horrendus Chrysaor, subitis & Pegasus alis,
 Exiliunt. equus Oceani sub fontibus ortus
 Dicitur: est quoniam fons dictus ab helline Pege.
 Alter ab aurato, manibus quem fulminat, ense,
 Fit Chrypsaor: sonat ensis Aor, sonat & Chrysos aurum
 Pegasus astriferum tandem petit aliger orbem,
 Incola, perq; deos & magni tecta Tonantis
 Attulerat tonitrumq; Ioui, fulgurq; coruscum.
 Eddidit at Chrysaor sibi Geryonea trisaucem.
 Ante suas illum uis Herculaeia iuuenas
 Perdidit, atq; animam claua deponere iussit.
 Senferat ereptum infœlix Erythea tyrannum,
 Ditariq; sua doluit Tiryntha rapina.
 Cæsus & Eurytion, stabulis atq; Orthus opacis.
 Deq; illa est ingens atq; insuperabile monstrum
 Progenitum, nulliq; deum nulliq; uirorum
 Rar erat, aspectu grauius: cui nomen Echidne.

Pars prior egregiam forma præstante puellam,
 Vltima terribilem seuumq; professa draconem est.
 Cruda nimis spelæa colit, uarioq; colore
 Cernitur, atq; cauas habitat seuissima petras.
 Huic sedes olim à coelo ierraq; remotas
 Concessere dei. iacet immortalis Echidna
 Antra per, æternam solet & duxisse iauentam.
 Scilicet huic seuum coisse Typhaona dicunt,
 Infandoq; procax uento commixta puella est.
 Hæc quoq; Geryonea uirum sibi duxit habendum.
 Dum coeunt, infanda canem foetura priorem
 Eddidit: Orthus is est. oritur sed acerbior alter,
 Cerberus: horrendos aperit seuosq; latratus,
 Quinquaginta quatit diris ululatibus ora.
 Ferrea uox, acerq; nimis stat, & absq; pudore.
 Lerneam perperit posthac immanior Hydram:
 Hercules labor illa fuit, magniq; decoris
 Nomina. Iunonis contra nihil obfuit ira.
 Hanc ea nutrierat pestem. comes Herculis ibas
 Ad noua uitales Iolæ pericula mortes.
 Consilij doctæ tandem ruit illa Mimeræ.
 Hydra grauem uastamq; nimis genuisse Chimæram
 Dicitur: illa leues uelocior anteit auras,
 Acribus aspirat flammis, multaq; fauilla
 Aestuat, & rapidos de naribus euomit ignes.
 Huic caput est triplex monstro. pars prima leonem
 Monstrat, habet medium serpens, stat fine chimæra.
 Pegasus hanc magno rapuit sub consule tandem.

Bellerophonteos quis non audiuerit ausus?
 Heu Cadmi domus infœlix: connubia sanxit
 Orthrus, amatrici genuit qui Spinga Chimææ
 Heu monstrum crudele tibi. congressa marito
 Est iterum ipsa Chimæra, Nemeæumq; leonem
 Edidit: ô quam am pestem. dea scilicet illum
 Nutrijt, inq; umbris impegit Iuno Nemæis.
 Sanguine frondosa multo regnabat in aula.
 Quid moror? Herculeæ fuit is quoq; gloria clauæ.
 Rursus in amplexus Phorcum notissima Ceto
 Excipit: hinc ingens multis et onustior armis
 Fit serpens. latebrosa colit, cæcasq; cauernas,
 Malaq; non ullo seruat uigil aurea somno.
 Semina Cetonis cecini, Phorciq; superbi.
 Fluminaq; Oceano peperisse puerpera Tethys
 Dicitur: Eridanus altis hinc enatat undis,
 Nilus, et Alpheus, pulchrisq; meatibus Ister.
 Strymonaq; et Rhesum genuit, Misumq; Caycum,
 Meandrumq; uagis anfractibus, Heptaporumq;
 Nascitur et Rhodius, magnoq; superbus Ecta
 Phasis, et aurata qui labitur Hermus arena,
 Quiq; habet argento similes Acheloius undas.
 Edidit et Nessum, pronosq; Haliacmona lapsu.
 Graniconq; simul peperit, Phrygiumq; Simunta.
 Additur Aesapus, nigro natat ille fluento.
 Et qui tabificum purus non accipit amnem,
 Penæus, socioq; negat cum gurgite tingi.
 Sangarium Tethys, Ladonaq; Partheniumq;

Eue-

THEOGONIA.

287

*Euenum, Ardescumq; parit, diuumq; Scamandrum.
 His cum formosas mater pulcherrima nymphas
 Est enixa. uirum genus hæ, stirpemq; puellæ;
 Cum fluuijs sibi semper alunt, & Apolline rege:
 Ab Ioue naturam nactæ dicuntur eandem.
 Pithoq; Admetenq; parens, & Prynnona Tethys
 Edidit: Vranie specie subit æmula diuos.
 Electren tulit, & Clymenen, Zeuxoq; Thoenq;
 Te quoq; Callirhoe: leuior nec defuit Hippo.
 Pasithoen, Asiemq; parit, malisq; Rhodeam
 Leuibus: has Pluto sequitur formosa sorores.
 Plexaure deinceps, Polydoraq; Melobosisq;
 Atq; Galaxaure, facieq; Petrea decora.
 Metis, & Eurynome, flauis & Xantha capillis.
 Addidit Europen, croceoq; Telesthoa peplo:
 Quas Ianira procax sequitur, pulchroq; Diona
 Pectore: cumq; Tyche pulchram Cerceida iunxit.
 Quid quod Eudore, niueis & Acastalacertis,
 Nascuntur. Perseis adest, & prompta Menestho.
 Gignit & Idyiam: quibus Amphiro, Ocyroamq;
 Iunxit: Ianthæi nec gratia defuit oris.
 At neq; præterijt Clytien, dulcem uel Calypso:
 Et Crescis adest, & cum Crescide Doris.
 Vltima Styx oritur: cunctis Styx præstitit una.
 Omnibus Oceanus senior, grandæuaq; Tethys,
 Auctores. patrio chorus hic excellit honore.
 Dehinc alias pater Oceanus, uenerandaq; coniunx
 Ediderant: numero tribus extant millibus illæ.*

Vesti-

Vestigantq; solum, pressisq; paludibus errant.
 Totq; alia Oceano sunt edita flumina, terras
 Quæq; rigant, et quæ Tethyn dixere parentem:
 Omnibus his neq; enim poterit sua reddere quisquam
 Nomina. quid quicunq; suo nascatur in orbe
 Nouit, et ignotos alijs sibi nominat amnes.
 Magnum præterea Solem, Lunamq; uagantem,
 Thea, nimis caros peperit sub Hyperione natos.
 Tertia fit soboles croceis Aurora quadrigis
 Quæ micat, atq; diem cælo terræq; ministrat.
 Haud secus Eurybiæ peperit tria pignora Crio,
 Maiorem Astræum natu, Pallanta minorem,
 Vltima sortitur partus uestigia Perses.
 Primus erat tamen ingenio, pinguiq; Mimerua,
 Inter mortales multo præstantior omnis.
 Adde quod indomitos Eoa puerpera uentos
 Mixta deo, nostrum diffuderat usq; per orbem,
 Argesten, Boreamq; grauem: Notus additur illis,
 Quiq; nouas Zephyrus flando leue parturit herbas:
 Lucida dein tremulis produxit sidera flammis,
 Quæ data sunt Cælo pro lumine. fungitur illis,
 Proq; caput merita solet insignire corona.
 Tum demum multa Styx atra libidine mota est.
 Nupserat, eq; uiro natos Pallante creauit.
 Aemulus hinc oritur Zelus, Contentio fratri
 Addita: formosis solet hæc incedere suris.
 Et quæ sublimi Iouis assedere cathedræ,
 Nomine dicta uiris Vis prima, Potentia dicta est

Altera:regali comes utraq; facta Tonanti.
 His sine non callem,non ullam Iuppiter aulam,
 Non urbes,summum non his sine permeat orbem.
 Ab Ioue Styx gratis hoc impetrasse putatur,
 Cœlicolas unâ coram cum cogeret ille:
 Indixitq; graues pugnas,preciumq; laboris
 Obtulit,auxilio Titanas si quis in hostes
 Iret,et inuasum Iouis instauraret honorem.
 Præmia nedum(inquit)quisquam fasces ue priores,
 Sub patre Saturno quibus est is functus abunde,
 Non perdet:uerum quem non genitoris habebant
 Munera,foecundis ego donem fascibus illum.
 Consilio primum cari Styx mota parentis,
 Duxit opem,et trepido cum natis affuit orbi.
 Quid tantis igitur meritis par redderet ille,
 Pensabat.tacitam subit hæc sententia mentem,
 Per Styga cœlestes iurent,nec fallere quisquam
 Audeat.at duo uos,Vis,atque Potentia,mecum
 Viuite.sic fatus,diuis impertit honores
 Omnibus.ipse sua regnat sublimis in aula.

Nubit amatori Phœbe pulcherrima Cœo:
 E quibus exoritur pignus mirabile tædis.
 Grator in primis medio Latona deorum
 Visa fuit,coctuq; uirum nil dulcius illa.
 Quinetiam Asterien Persi genuere maritam.
 Nascitur ex istis Hecate,præclara duobus
 Muneribus,multoq; palàm Iouis erat honore.
 Namque ea ius terræ,superi sortitur et orbis:

Subq; eius uastum cohibet ditione profundum:
 Perq; deum superas graditur spectabilis aedes.
 Hanc quoque mortales uotis uenerantur opimis.
 Sacra deæ leti faciunt, Hecatenq; uocantes
 Quæ sit maiestas, eiusq; potentia, monstrant.
 Illa preces & uota libens assumit, & illis
 Carpere fecundas dat opes, & honoribus uti.
 Ergo mortales inter, coeliq; colonos,
 Cunctorum decus & partem sortita bonorum est.
 Ab Ioue uis illi non fit. quoscunque recepit,
 Munera cum uobis olim diuisa darentur
 Titanes, ni fallor, adhuc ea seruat honores.
 Né ue quod Asteriæ proles fuit unica tantum,
 Concessos olim fasces depulsa reliquit.
 Arbitrio micat illa potens: nimis utilis illa
 Consilijs, & quem coetu uult præficit omni.
 Stant acies, strictoq; micant densa agmina ferro:
 Nemo tamen uictor, nisi cui fauet illa, recedit.
 Regibus asidet, atque illis dat regna tueri,
 Iustitia. quod si pugiles in agone frequentes
 Emineant, multoq; petant sudore coronam,
 Hæc dabit ad nutum uires, palmamq; uocata.
 An memorem, quid equum præstet domitoribus, atque
 His qui cæruleum tumidis mare nauibus errant?
 Illi sæpe preces Hecata, plerunque potenti
 Neptunmo sudere: colunt hæc numina nautæ.
 Hac duce sæpe redit præda uenator opima.
 Sæpe dolet longo cum illuserit illa labori.

Quid

Quid quòd Mercurio comes it, stabulisq; capellis,
 Armencumq; ferax ex oues augere putantur?
 Ex modico multum, ex multo facit illa pusillum.
 Sic ea, sit tantum proles licet una parenti,
 Ingenti diuos inter tamen extat honore.
 Iuppiter huic homines etiam concessit alendos,
 Degere qui uitam possint, lucemq; tueri.
 Scilicet his Hecate narratur honoribus usa.
 At Rhea Saturno numero sex inclyta partu
 Pignora contulerat, Vestam Cereremq; feracem,
 His subit auratis Iuno pulcherrima plantis,
 Et tu qui Stygias colis improbe Pluto paludes,
 Quiq; maris geris imperium Neptunne profundi.
 Addidit illa Iouem, diuûmq; hominumq; parentem,
 Fulminibus terram crebro qui oppugnat acutis.
 Horum crudelis pater unumquemque uorabat
 Nascendo, patrium ne post quis obiret honorem.
 Illi namque prius Cœlum Tellusq; parentes
 Prædixere, suo quòd erat fatale domari
 Pignore Saturnum: licet is fortissimus esset.

Hoc idco metuens, sæuit nascentibus ore
 Pignoribus. miseræ mater dabat ægra querelas.
 Propterea Rhea fulmineum paritura Tonantem,
 Dicitur his caros tandem implorasse parentes:
 Consilio miseræ precor en succurrite natæ.
 Dicite, præsentem foetum quò tuta locorum
 Enitar, quæ poena patris sit habenda furori:
 Quòd partus uorat ille meos. mouere profusa

Hæ Cælum Terramq; preces, iustæq; querelæ.
 Ergo Rheæ, quæ sint patriq; Iouiq; futura
 Ostendunt, et quid sit eis fatale duobus.
 Quid moror? hæc Lyctum Cretæ desertur opimam
 Armatum paritura Iouem. misere parentes:
 Ut peperit natum, sibi Terra recepit alendum.
 Nox erat, atque omni Cælum tum luce carebat,
 Cum Lyctum peteret nato Ioue mater: et illum,
 Haud secura, cauo furtim contexit in antro.
 Monte sub Idaeo syluis latet ille profundis.
 Iamq; avidus fauces aperit Saturnus, ut ipsum
 Ore recens natum queat inglutire Tonantem.
 Stabat forte silex: silicem Rheæ cepit, et illam
 Pro Ioue Saturno posuit festina uorandam.
 Hanc miser inglutit Genitor, uentriq; recondit:
 Ignarus, post terga Iouem pro caute manere,
 Inuictum, mœstiq; nihil præ fronte gerentem:
 Cui cito debebant sæui delicta parentis
 Cedere, quem regno seruabant fata paterno.
 Nec mora, formosa concreuit imagine natus.
 Vis aderat, qualisq; decet præstantia regem.
 Interea lapsus rursus Sol induit annum:
 Saturnus, monitu cui iam frustrata parentis
 Mens erat, atque dolis potuit succumbere nati,
 Stare Iouem liquit natum: Terræq; procumbens
 Ora quatit, quasso lapis ultimus exit ab ore.
 Iupiter hunc cepit, inq; sacra Pythone manere
 Iusserat. illa cauo Parnaso mœnia quondam

Extulæ

Extulerat: lapis in signum memorabile cessit,
 Gentibus ut fieret res admiranda futuris.
 Tam denuum patruos à Coeli nexibus ultro
 Soluit. agunt dignas tanto pro munere grates:
 Atque Ioui tonitrum dederant, fulmenq; trifulgum,
 Et fulgur. terram prius id defodit in altam
 Iupiter. his fretus telis, toto imperat orbi.
 Duxit at Iapetum Clymene formosa maritum:
 Oceano genus hæc sibi cepit ab æquore Nympha.
 Bis duo progeniuit natos: Atlanta priorem
 Edidit, elato fuit ore Menœtius alter.
 Consilio sequitur uario curuoq; Prometheus,
 Et quem non recta dicunt Epimethæa mente.
 Nam prior inuentis hominem lesisse putatur,
 A Ioue plasmatam quod abegerat ille puellam.
 Fertur at ærio strauisse Menœtion igni
 Iuppiter, et stygijs miserum damnasse sepulchris,
 Quod malus, atque animos tamescèrat ille superbos.
 Maximus Hesperidum iuxta confederat Atlas
 Prædia, qua Oceano iungit confinia tellus:
 Infractis humeris cœlum (mirabile uisu)
 Sustinet, et nullo deflectit pondere collum.
 Iuppiter hanc sortem dedit illi. porro Prometheus
 Fumibus ingenti fertur strinxisse columnæ.
 Fœcundo (an memorem?) quod in epate sederit ales
 Semper, et excretam nunquam satur accipit escam:
 Namque dies quod ei absomit, nox sufficit ultro.
 Vidit auem satus Alcmena, uisamq; peremit.

Inuito neque enim uolucrum Ioue perdidit. atqui
 Plus solito pater Herculeæ conducere laudi
 Censuit. Et quanquam grauis ille Prometheus triuit,
 Quod sibi consilijs olim contendit iniquis:
 Abstulit immixtas studio tamen Herculis iras.
 Iudicium diuis fuit et mortalibus olim
 Meconæ: socium uenisse Prometheus dicunt
 Ante Iouem, fertur sectum posuisse iuuentum.
 Fraude bouem secuit: carnes et uiscera, lectam
 Is sibi constituit præpingui sumine partem:
 Ventre bouis gracili preciosa cibaria textit,
 Tergoreque inclusit foedo. mox alba secundo
 Ossa loco dedit, et molli pinguedine sepsit.
 Hæc hominum diuūmq; parens dum mente uideret:
 Iapetionide, qui mentis acumine præstat,
 Qua tibi fraude nimis partem lasciue parasti?
 Dixit: at è contrà leue subridendo Prometheus
 (Nam neque fraudis erat coeptæ immemor) ista profatur:
 Stant geminae coram Pater optime maxime sortes:
 Elige, si qua tuæ pars est gratissima menti.
 Dixerat ista dolis. at Iuppiter omnia cernens,
 Hæc nouit. neque enim latuit dolus improbus illum.
 Quid faciat? mox ille uiris graue lumina torquens,
 Plurima quæ possent animo librabat obesse.
 Hinc adipem ille manu candentem sumit utraque,
 Excutit exta furor, uultuque impingitur ira,
 Alba quod exertis conspexit fraudibus ossa.
 Quo fit, ut illa uiri sacras adolere per aras

Assueti,

Affucti, ueteris imitentur originis usum.
 Tum demum iratus cœli cui numina parent,
 Iapetionide, qui præstas omnibus (inquit)
 Consilio, coeptas neque enim sinis improbe fraudes.
 Talia turbato mittebat Iuppiter ore.
 Proinde doli memor, ab diderat mortalibus ignem.
 Id satus Iapeto sensit, serulaq; fauillas
 Inijciens, tepidos terris clam detulit ignes.
 Tanta Iouem medio sub pectore cura momordit:
 Affecitq; graui neque enim mediocriter ira.
 Pro raptis igitur flammis mortalibus ingens
 Addidit ille malum. Vulcano namque pudicæ
 Iussit ut è terra formaret plasma puella.
 Iussa facit deus, ambiguo qui crure laborat.
 Compsit eam multo Pallas tum cæsia cultus:
 Donauit zona, nec abest argentea uestis.
 Ipsa manu dea palliolum, mirabile uisu,
 Explicat. inq; humeros à fronte reflectit eburnos.
 Fertur et hanc tenera quos ungue reuulsit ab herba
 Floribus, aurataq; caput redemisse corona.
 Lemnius hanc docta deus insigniuerat arte:
 Inq; illa longosq; dies, multumq; laborem
 Impendit: placuisse Ioui sic ille putatur:
 Sculptilibus pinxit uarijs, et imagine multa.
 Nam quæcunque mari, quæcunque animantia terris
 Apparent, in ea uiuunt. micat indita late
 Gratia: neu tantum pictas motare figuras
 Membra, sed has ueris affirmes uocibus uti.

Vt pulchrum mox ille malum (uice nanque bonorum
 Fecerat) hanc oculis hominum diuūmq; patēre
 Exhibet: allatis ea deinde superbior ibat
 Muneribus, largaq; nimis gaudere Minerva.
 Astantes stupor inuasit: mortalibus inde
 Quod grauior fraus est & inexpugnabilis orta.
 Foemineum genus hinc ortum, sexusq; proterui
 Progenies effecta, uiros quæ ledere nata est.
 Hos puto qui rebus non consuiuere, sed omni
 Tempore cum satie libito sunt uentris abusi,
 Quale fauis examen apum dulciq; liquore
 Cernimus, infames haud raro pascere fucos.
 Per thyma mane uolant, & picta per arua tepenti
 Sole uagæ, cerasq; legunt & dulcia mella.
 Prædo latet, curuoq; uorax sub uimine uiuit,
 In suaq; abdit edax alienos exta labores.
 Talis in humanis prius ab Ioue foemina rebus
 Est data, flagitijs hominem quæ ledat iniquis.
 Altera mortales est uisa laceffere pestis.
 Nam qui coniugium spernit, nomenq; mariti
 Triste fugit, nescitq; tori parēre querelis:
 Hic altore licet careat, multa q; senecta
 Sit grauis, & prena prospectet fronte sepulchrum,
 Indiget haud uictu uiuens, solitaq; dieta.
 At postquam uita excessit, prò quanta relictæ
 Turba sit inter opes: letas pars una nouales
 Diuidit, inuentum pars altera diripit aurum.
 At cui dacta fuit multa uirtute marita,

Sit cara, sit prudens, sit et integra moribus illa,
 Acquabunt mores secum mala nata probatos.
 Infelix sed si fuerit, cui foemina nequam
 Nupserit, o quanta uiuent in pectore cura?
 Quod sit ei nulla morbus medicabilis arte.
 Sic animum transire Iouis, mentemq; latere
 Non datur. hoc in se probat haud impune Prometheus.
 Multorum licet is prudens, rerumq; peritus
 Esset, erant tamen hunc quae ledere uincula possent.
 Quin et Briarei fastum, Cottiq; Gygisq;
 Vranus ut uidit pater, admiratus eorum
 Corporis ingentem molem, spaciosaq; membra,
 Sicut erat, uasta terrae furia abyssso
 Iecit, et Infernas (ait) en habitate tenebras.
 Hic dolor aeternus lugentibus, hic erit horror.
 Iuppiter haud multis post haec labentibus annis,
 Quosq; dei Rhea Saturno conceperat, atrum
 Vnanimis adeunt Erebum, clausosq; Gigantas
 Exoluunt. uasti ualuae sonuere baratri,
 Consilij auiae rursus Telluris in alium
 Apparuerunt diem. caros nam Terra nepotes
 Cum tribus his docuit, palmas ex hoste futuras.
 Nec mora, bellum oritur patruis Titanibus ingens
 Cum Ioue. multa Iouem fratrum tutela leuabat,
 Quiq; recens Stygias Erebi liquere catenas.
 Pars, ea de summo librabat spicula coelo.
 Tela suis dedit editior Titanibus Othrys.
 Inq; Iouem et fratres uibratas fortiter hastas

Vt pulchrum mox ille malum (uice nanque bonorum)
 Fecerat) hanc oculis hominum diuūmq; patēre
 Exhibet: allatis ea deinde superbior ibat
 Muneribus, largaq; nimis gaudere Minerva.
 Astantes stupor inuasit: mortalibus inde
 Quod grauior fraus est & inexpugnabilis orta.
 Foemineum genus hinc ortum, sexusq; proterui
 Progenies effecta, uiros quæ ledere nata est.
 Hos puto qui rebus non consuiuere, sed omni
 Tempore cum satie libito sunt uentris abusi,
 Quale fauis examen apum dulciq; liquore
 Cernimus, infames haud raro pascere fucos.
 Per thyma mane uolant, & picta per arua tepenti
 Sole uagæ, cerasq; legunt & dulcia mella.
 Prædo latet, curuoq; uorax sub uimine uiuit,
 In suaq; abdit edax alienos exta labores.
 Talis in humanis prius ab Ioue foemina rebus
 Est data, flagitijs hominem quæ ledat iniquis.
 Altera mortales est uisa laceffere pestis.
 Nam qui coniugium spernit, nomenq; mariti
 Trisle fugit, nescitq; tori parēre querelis:
 Hic altore licet careat, multaq; senecta
 Sit grauis, & prena prospectet fronte sepulchrum,
 Indiget haud uictu uiuens, solitaq; dieta.
 At postquam uita excessit, prò quantà relictas
 Turba su inter opes? latas pars una nouales
 Diuidit, inuentum pars altera diripit aurum.
 At cui ducta fuit multa uirtute marita,

Sit cara, sit prudens, sit et integra moribus illa,
 Aequabunt mores secum mala nata probatos.
 Infelix sed si fuerit, cui foemina nequam
 Nupserit, ô quanta uiuent in pectore cura?
 Quod sit ei nulla morbus medicabilis arte.
 Sic animum transire Iouis, mentemq; latere
 Non datur. hoc in se probat haud impune Prometheus.
 Multorum licet is prudens, rerumq; peritus
 Esset, erant tamen hunc quæ ledere uincula possent.
 Quin et Briarei fastum, Cottiq; Gygisq;
 Vranus ut uidit pater, admiratus eorum
 Corporis ingentem molem, spacioſaq; membra,
 Sicut erat, uasta terræ furiaſ abyssſo
 Iecit, et Infernas (ait) en habitate tenebras.
 Hic dolor æternus lugentibus, hic erit horror.
 Iuppiter haud multis post hæc labentibus annis,
 Quosq; dei Rhea Saturno concœperat, atrum
 Vnanimis adeunt Erebum, clausosq; Gigantas
 Exoluunt. uasti ualue ſonuere baratri,
 Conſilijs auia rursus Telluris in alium
 Apparuerē diem. caros nam Terra nepotes
 Cum tribus his docuit, palmas ex hoste futuras.
 Nec mox, bellum oritur patruis Titanibus ingens
 Cum Ioue. multa Iouem fratrum tutela leuabat,
 Quiq; recens Stygias Erebi liquere catenas.
 Pars, ea de summo librabat ſpicula cœlo.
 Tela ſuis dedit editior Titanibus Othrys.
 Inq; Iouem et fratres uibratas fortiter hastas

Proijciunt, pulsantq; polum: tremūt ille cadenti
 Pene par. arma dei trepidant, trepidantibus arma
 Porrigit, inq; suos graue Iuppiter excitat hostes.
 Tanta fuit belli sitis, et Mauortius ardor,
 Ut plusquam denos produceret arma per annos.
 Ambrosiam interea socijs apponit in escam,
 Nectareosq; palam calices, quibus illicet haustis,
 Lucundos subiit non pauca elatio diuos.
 Vidit, et inde inquit diuūm pater atque hominum rex:
 Vos o, Terra uocat Cœlo quos coniuge natos,
 Iam pridem bello multos absumpsimus annos,
 Sperantes decus et palmam uirtute parare,
 Hinc nos inde nocens non paruis uiribus hostis.
 Eia agite, inuictasq; manus uiresq; potenti
 Pandite nunc animo, atque Othrym expugnate superbū.
 Haud certe immemores, Ioue quod ductore soluti
 Venistis, nostro Stygiam superastis abyssum
 Consilio, nexusq; graues, turpesq; tenebras.
 Hec ait. æquato respondit pectore Cottus:
 Summe parens, nobis haud ignorata profaris.
 Nam neque nos sensu, neque nos ratione caremus.
 Scimus enim quod sis diuūm tutela, paterq;
 Qui Stygios coluere sinus, infernaq; regna.
 Adsumus en reduces misero de carcere, passi
 O hominum diuūmq; parens, indigna relatu.
 Sed quid pro tantis meritis reddemus? in arma
 Ire iuuat, belloq; tuas defendere partis.
 Firmior hæc nobis mens est, certumq; sub alto

Pectore

Pectore consilium. dicentem talia Cottum,
 Ore auido exhaustere dei. Mars ergo calêre
 Incipit, & multo bellum clamore uocari.
 Vnâ dij; deâq; uocant, quos maximus olim
 Saturnus natos Rhea pariente creauit.
 Vidisses & quos gelido dissoluit ab Orco
 Iuppiter, & nostrum traxit miscratus in orbem,
 Instantis studio latè gestire duelli.
 Marte graues hilarant, uastis & uiribus arma
 Expediunt, centumq; manus & brachia cenum
 Quisque gerit, capitem ex humeris foecundius agmen
 Funditur: in ramos ea quinquaginta secantur.
 Et iam dira cohors Titanibus obuia passim,
 Rupibus excisis saxosa uolumina torquet.
 Titanum contrâ per agros fulsere phalanges,
 Viribus ingentes, & ad omnia bellica promptæ.
 Curritur, inq; uicem mixtum graue fluctuat agmen:
 Clamatur: tunsum reboat clamoribus Aequor.
 Horruerat Tellus, pulsum suspiria Cœlum
 Edidit, & lachrymis fleuisse putatur obortis.
 Tantus erat diuûm fragor, ut contusus Olympus
 Nutaret, crepituq; graui concideret axis.
 Ipsa novos sensere pedum stupefacta fragores
 Tartara: terribilis metui fuit undique clamor
 Pugnantum, & si qui uertissent terga sequentum,
 Interea mixtis uicibus dum tæla uolarent,
 Aureaq; immanis stridor contunderet astra,
 Ipse deûm pater haud ultrâ cohibere furorem

Nowit,

Nouit, at irata iam dudum mente coacta
 Ostentat uires: rapidos de nubibus ignes
 Spargit, et à summo flammam intorquet Olympo.
 Fulgurei uolitant crines, et fulgure peius
 Fulmen ab horrissonis erumpunt nubibus ambo.
 Infremuit passim sparsis ambusta fauillis
 Terra, nec arboreis syluis sacra flamma pepercit.
 Pontus, et horrendis efferbuit aestibus ingens
 Oceanus: uapor aduersos deseuit in hostes.
 Quin lux aërium coelo tenuis attigit orbem,
 Titanumq; oculis immersit clara tenebras:
 Neue sacro calor est uisus splendore carere.
 Haud secus hæc oculis uidisset, et aure patenti
 Hausisset, spectator ibi si fortè fuisset.
 Quod si terra graui crepitu mundusq; coirent,
 Terraq; per partes flueret, mundusq; dehiscens
 Sideret, et multa conuolueret astra ruina.
 Horruerant fremitu uenti, lateq; coactos
 Pulueris attollunt montes. tonet undique coelum:
 Arma louis, nec fulgur abest, nec ab æthere fulmen:
 Perq; graues uolitant ualidiq; per agmina uenti.
 Fit fragor: heu quanta crebrescunt numina lite?
 Quantum quisque manu potuit, monstra uerat hostis:
 Nec prius abstinuit bello, quam flectere coepit
 Vnà per auersos acies turbata manipulos.
 Antè ferrox nam Briareus Cottusq; ruebant,
 Quiq; Gyges nullam patitur cum Marte quietem,
 Ter centum torquent pugnando per aëra saxa.

Marma

Marmoreumq; manu graue desuper hostibus imbrent
 Precipitant. rapit umbra diem, densantq; sub ipsis
 Cautibus horrendæ sub lata luce tenebræ.
 Fit fuga, subq; solum Titania turba repente
 Truditur, & ualidis ibi cogitur esse cathenis.
 Sub Styge Titanes, ceco clauduntur & Orco.
 Hinc tanto refugit spacio telluris orizon,
 Editior quanto polus à tellure recedit.
 Ferrea Tartaream sepes circumdedit aulam,
 Quam circum triplicis nox atra uoluminis orbem
 Implicat, & nimias auget densata tenebras.
 Sub Styge radices Telluris, & Aequoris altum
 Educunt caput, & superas tolluntur ad auras.
 Vltimus est illic terræ locus. horrida porro
 Illuuiæ scatet, & sæuos alit undique uermes.
 Talia Titanes uobis ergastula magnus.
 Iuppiter indidit, & miserum uos trusit in antrum.
 Haud retrò ferre gradus licet. irreuocabile fecit
 Ex erebo Neptunus iter. duro hostia ferro
 Cudit, & admoto murum construxit in ære.
 Briareus simul accessum, Cottusq; Gygesq;
 Obseruant, multaq; fide loca septa tuentur.
 Illic sidereus polus, infernæq; paludis
 Regia, concretis & tellus atra tenebris,
 Et quod pacatis æquatur fluctibus æquor,
 Quisque sibi proprios fines & flumina seruat.
 Quis labor, heu quales ibi uiuunt denique uermes?
 Ordine cuncta carere putes. Chaos omnia miscet:

Haud

Haud breuibus Stygiae repetuntur callibus aedes:
 Esto quod in primo uegetus sit poste uiator,
 Tartareaq; citus petat interiora paludis:
 Longa diuturni prius orbita desinet anni,
 Quod medios illi sit fas intrare penates.
 Hinc quod ex hinc aditus turbo rapit, ille deorum
 Numinibus plerunque grauis saeuusq; putatur.
 Scilicet hoc monstrum multa caligine noctis
 Tecta notat, densisq; tegit sub nubibus aulam.
 His coram Coelum tenuisse Promethea dicunt,
 Infraetasq; manus sublataq; colla gerentem.
 Nox illic, clarusq; dies uestigia ducunt
 Mutua, perq; uices soliti sunt reddere uerba.
 Nunc is ferratos, nunc permeat altera postes:
 Cumq; dies exit, nox intrat: cumq; ca limen
 Linquit, aperta dies tenebris adit hostia pulsus.
 Haud una manes habitant. ubi cesserit alter,
 Non nisi decretam redit altera uiderit horam.
 Lucidus is multo mortales lumine donat.
 Nubibus ista caput graditur uelata, manuq;
 Fert Somnum, Somno Mors est soror. ambo parenti
 Pignora dicuntur Nocti, Stygiamq; paludem
 Una habitant: quorum radijs nunquam attigit ora,
 Seu sol cum scandit, seu cum descendit Olympum.
 Ex his unius humi, totoq; cubilia ponto
 Somnus habet, dulcemq; homines dat habere quietem.
 Alterius cor in aere riget, praecordia duro
 Stant ferro: nihil est, pietas quod molliat intus.

Quem

Quem primum capit, haud unquam crudelis abire
 Sustinet, heu pariter superis infensior hostis.
 Quin & Tartarei latet infima numinis illic
 Regia, prædoni qua Persephonea marito
 Iungitur, inuitis & eum uix accipit ulnis.
 Infrenit horrendum diris stridoribus aula:
 Antè sedet canis immitis custodia, limen
 Fraudibus aggreditur: si quis subit aduena, cauda
 Blanditur, geminaq; procax submurmurat aure.
 Si reditum tentes, grauior non ille redire
 Te sinet, infestos sed agens ab imagine uultus
 Corripiet, uastoq; uorax te uentre recondet.
 Infernum porro diuis metucunda baratrum
 Styx habitat, canos uenerabilis ambulat annos.
 Eminus à Cælo depressam possidet arcem.
 Grandia sunt cæca domui pro tegmine saxa.
 Sculpsit in argento multas circum alta columnas
 Atria, sidereo quarum caput imminet orbi.
 Hanc prope Thaumatis uersatur nata, per altæ
 Aequoris Iris aquas. Iouis est ea nuncia magni.
 Nam seu dijs oritur grauior contentio, siue
 Turpiter illorum linguam mendacia foedent,
 Aut iusiurandum præstent, uolat ocyor Iris,
 Formosamq; auro Stygijs in fluctibus urnam
 Mersat, & hinc gelidum Cælum super euehit amnem.
 Frigidus hic amnis, saxo quia decidit alto,
 Subq; diu Tellure natat, noctuq; nigrantes
 Fundit aquas. Styx Oceani pars dena putatur,

Aequor

Aequor & extantem reliquas circundere terram
 Dicitur, inq; ipsum spumoso uortice pontum
 Precipitat. superos tantum pars unica laedit.
 Nanque deum quisquis potuit periurus haberi,
 Deprehenso talem luit his pro crimine poenam.
 Debilior totum recubat postratus in annum:
 Ambrosiam non ille dapem, non nectaris ille
 Foecundo sacrum bibit è cratere liquorem.
 Vox illi non ulla, trahit uix uiuus anhelam
 Ore animam, iacet immiti sub tergore tectus:
 Iamq; noui serus redit illi circulus anni,
 Peste quod ex illa fit liber. at altera maior
 Rursus adest: nam lege nouem procul exulat annos,
 Et neque sidereis mensis conuiuia uocatur,
 Consilium nec adire Iouis coetusq; beatos
 Huic licet, extremum iacet at depulsus ad orbem.
 Interea decimum sibi conuertuntur in annum
 Solis equi, mutæq; piamt periuria linguae.
 Iamq; ablutus adest. uenit ad conuiuia rursus,
 Perq; choros, longam lucratur qui crimine poenam.
 Mos ita iurandi diuis: tanto extat honore
 Styx canas grandæua comas. iter illa natare
 Angustum solet, & nullo corrumpitur æuo.
 Hic obscura suos Tellus, & Pontus, & ater
 Tartarus, & magni Cœli domus ordine fontes
 Quisquis habet. quid quod seuis loca uermibus illis
 Horrescunt, animosq; deum formidine terrent?
 Ferrea marmoreis durant ibi limina portis.

Conti.

Continuis compacta simul radicibus hærent.
 Hæc loca Titanes habitant, soliꝑ; lacuna
 Demersi, socia soli caruere caterua.
 Qui parti affuerant Iouis auxiliaribus armis,
 Oceani uastitas habitant sub gurgite sedes,
 Cottusꝑ; atꝑ; Gyges. generum deus æquoris altis
 Briareum Neptunus aquis selegit, & illum
 Cymopolea tuo noctu dedit esse cubili.
 Ast ubi de Cælo Titanas Iuppiter alto
 Expulerat, nuptam duxisti Tartare Terram.
 Iam tumet illa sinus, iam facta puerpera natum
 Dicitur excretæ admouisse Typhoëa mammae.
 Iam puer ingentes humeros, iam fortia tractat
 Brachia: continuoꝑ; pedes agit ille labori.
 Statꝑ; ferax capitum ceruix, uelut arboris ingens
 Innumeros truncus qui spargit ad æera ramos.
 Si numeres, centumꝑ; manent, speciemꝑ; draconum
 Ora gerunt, ductis uisæ æera lambere linguis.
 Acrior ex oculis ardebat flamma, nec unum
 Ille sonum, centum reboabant uocibus ora.
 Quin & murmur erat uarium: mirabile dictu.
 Dixisses exinde deos certissima fari,
 Nonnunquam indomitos coram mugire iuuenços,
 Nunc catulos latrasse putes, nunc sæua draconum
 Gutturæ terribiles de montibus edere uoces.
 Perꝑ; cauas ualles, perꝑ; altas murmura colles
 Spargit, & haud una se uoce Typhoëa reddit.
 Et iam res eius uoto cessisset, & ipsis

Iura deis daret, & toto regnaret Olympo:
 Ni tantum facinus procul aduertisset acuta
 Mente deum pater. ingenti namq; ille fragore
 Intonuit, sparsitq; sacros de nubibus ignes:
 Terraq; cum coelo commota, referbit æquor
 Fluctibus, Oceanusq; graues exhorruit undas.
 Nunc Ioue, nunc diuis hinc inde ruentibus, orbis
 Intremuit: dubia timuerunt astra ruina.
 Heu heu quanta parens traxit suspiria Tellus.
 Hinc tonitrus fremit, inde grauem dare fulgura lucem
 Visa, nec assiduis cessabant fulmina telis.
 Perq; solum cecidere faces, perq; ardua cœli
 Culmina, nec liquidis sacra flamma pepercerat undis.
 Sensit & ipse mmas imi regnator auerni,
 Atq; suis timuit nimium graue manibus Orcus.
 Titanum tum densa cohors sub carcere nigro,
 Saturnum multo circundedit acta fragore.
 Viribus armatur tum Iuppiter, armaq; sumpsit
 Fulgura. non tonitrus defunt, non fulminis ignes
 Exiliensq; loco, summiq; cacumine cœli,
 Intorsit de nube faces. diuina Typhœi
 Ora micant, sacrisq; iacent exusta fauillis.
 Ingemuit nato Tellus ardente, profundi
 Fulmina senserunt montes, multumq; parentis
 Iam fuit exustum: ceu plumbum sæpe frequentes,
 Aut ferrum candente fabri fornace minutis
 Excidunt frustis, feruenti liquitur igni:
 Perq; solum domitum ueluti natat unda metallum.

Iuppi-

Iuppiter hinc Stygijs trusisse Typhona cauernis
 Dicitur infames uomit is de gutture uentos.
 Non Boream, non ille Notum, Zephyri ue tepentis
 Flamina, non nigris Argesten spirat ab Indis,
 Quos diuûm genus esse putes. quis commoda narret
 Illorum erga homines? mittit quæ flabra Typhœus,
 In mare præcipitant frustra, pontumq; nigrantem,
 Turbineq; erumpunt uasto. labat ætheris omnis
 Machina, mortales passim euersura labores.
 Pulueri densant nymbi, sublataq; uento
 Sylvarum sarmenta uolant: perq; aëra longum
 Errantes qua parte ruant, qua deniq; campos
 Tempestate premant, miseri didicere coloni.
 Sunt alij freta qui uersant, puppesq; procellis
 Inuoluunt, frustra oratis suffragia nautæ.
 Ast ubi coelicolûm labor est expletus, et ipsi
 Titanes poenas Ioue iam uictore dedere,
 Imperium unanimes Terræ Coeliq; tyranno
 (Consilium Tellus dedit) ascripsere Tonanti.
 Hinc prius is meritos socijs discreuit honores.
 Et iam regali stabat sublimis in aula,
 Metida cum primum thalamo uocat. illius uxor
 Esse prius Metis meruit. nanq; una deorum
 Atq; hominum coetus est scitareperta per omnis.
 Intumescere sinus: parituram Iuppiter arte,
 Dulcibus et uerbis, uteros exegit ut inter
 Pallada comprimeret. genuit nam Pallada Metis.
 Consilij illam Coeli Terræq; fefellit.

u

z

Namq;

Namq; Ioui amborum nimium sollertia cauit,
 Præter cum summo neu quis regnaret Olympo.
 Namq; erat in fati, orituram ex Metide doctam
 Pallada, cui patrias vires æquare liceret.
 Quin & cum Metis regem diuūmq; hominūmq;
 Qui nimis elatis animis foret, edere uellet,
 Egit ut excretam cohiberet Iuppiter aluum.
 Talia namq; Ioui persuasit Terra nepoti.
 Deim Horas Themis ediderat, Iouis altera coniunx
 Iusticiam, Legemq; bonam, Pacemq; uirentem.
 Quicquid agant homines, tres obseruare putantur.
 Hac quoq; fatales genuit de coniuge Parcas,
 Iuppiter: hæc Clotho, Lachesis fuit altera, sedem
 Atropos extremam tenuit, decus omnibus ingens
 Addiderat pater, & multo donauit honore.
 Namq; mali uis atq; boni dicuntur habere,
 Proq; suo tres cuncta regunt mortalia nutu.
 Tresq; Ioui Charitas præstanti corpore, nata
 Occano tulit Eurynome: si nomina quæris,
 Aglaie prior, Euphrosyne, Thalieq; sequuntur.
 Ex oculis pulchrum aspiciunt, iucundus ab harum
 Sidereis irrorat amor de more pupillis.
 Adde, uirum foecunda Ceres experta Tonantem,
 Persephonen parit. heu Stygio nimis illa tyranno
 Dum placet, à cara rapta est (Ioue dante) parente.
 Quin & Mnemosynem (comptis erat illa capillis)
 Vidit ut, ô dederis mihi tu quoq; pignora, dixit.
 Ergo nouem peperit formoso corpore Musas:

Nec vigor his semper, nec delectatio desit.
 Latone posthac congressus, Apollinis ingens
 Progeniuit iubar, et claram uenando Dianam.
 Ultima Iuno placet: tædæ placuere sororis.
 Hac Lucina oritur, simul et spectabilis Hebe,
 Et Mars, commotis semper qui fluctuat armis.
 At cui cunctarum rerum est concessa potestas,
 Pallada foecundo potuit peperisse cerebro.
 Armatas ea sæpe acies, duosq; tumultus
 Excitat, et medios grauis it nec iniqua per hostes.
 Quicquid agit, patrium seruat ueneranda decorem.
 Sic quoq; nullius commixta libidine Iuno,
 Te Vulcane tulit, sed non sine coniugis ira:
 Insignemq; deos te reddidit arte per omnis.
 Neptunno at Triton, Amphitritiq; procaci
 Nascitur: auratas habet ille sub æquore sedes,
 Atq; unâ matri comes it, regi; parenti.
 Heu grauior nimium Triton deus. aurea Marti
 Pellito Citherea Metum, trepidumq; Timorem
 Gignit: uterq; grauis bello pugnantiibus esse
 Dicitur, et densas pariter turbare phalangas.
 Nec non Harmoniam, gaudet qua coniuge Cadmus,
 Progeniuit. Ioui præconem Maia decorum,
 Mercurium Atlantis peperit. Dionyse crearis
 Tu quoq; fitq; parens Semele clarissima Cadmi
 Progenies. patrem tibi uendicat illa Tonantem.
 Securum mortis genuit te Liber: at illam
 Mors rapuit. nunc esse deos polus astringit ambos.

Herculeas posthac Alcmena puerpura uires.
 Ediderat, furata tuum Latoa maritum.
 Inclytus Aglaia thalamo Vulcanus adhæsit,
 Vnam quæ Charitis præstat letatus habere.
 Auricomam summis Ariadem Bacchus ab astris
 Vidit ut (hanc genuit Minos) pro coniuge sumpsit.
 Hanc quoq; funereæ morti, turpiq; senectæ
 Iuppiter exemit, medijsq; locauit in astris.
 Herculis at postquam labor, et certamina tandem,
 Plurimaq; Argoi cesserunt iussa tyranni,
 Ad sua formosam connubia uinxerat Heben.
 Herculeæ uirtutis honos, ea filia magnæ
 Iunonis, magniq; Iouis, cœlestia tædas
 Atriaq; et diuos celebrarunt tecta iugales.
 At Soli genus Oceano quæ ducit aquoso,
 Et Circen parit, et regem Perseis Eetam.
 Formosis Idyia genis subit: illa sororem
 Perseim uocat, atq; socrum. nam nupsit Eetæ,
 Medeamq; illi genuit. Vos ô, polus omnes.
 Quos habet: et sedes gaudet regnare beatas,
 Saluete. tibi Terra parens, tibi dico salutem,
 Et quæcunq; uago dispergeris insula ponto.
 Nunc mihi, mortalem si qua est experta maritum,
 Et semen cœleste solo commiscuit imo,
 Dicite: uester erit labor hic quoq;, dicite Musæ.
 Iasium fœcunda Ceres heroa maritum
 Excipit. hæc ditem dederant connubia Plutum.
 Vrbs fuit Itripolis, pinguis fuit insula Crete,

Prima puer quibus exoluit cunabula Plutus.
 Fortunate puer pelago terraq; iacere
 Diceris, atq; domos hinc inde locare beatas:
 Quem seu fors hominem, propria seu sponte sequeris,
 Diues erit, largosq; feret te dante maniplos.
 An loquar Harmonien, Cadmo quæ coniuge foeta,
 Inoq; et S. melen peperit? nec deerat Agaue.
 Addidit Autonoen: cuius connubia pulcher
 Legit Aristæus. multis erat ille capillis.
 A patrijs subis has Thebis Polydore sorores.
 Calliroe, neq; enim te nunc labor Oceanine
 Hic tacet: ingentem subiisse Chrysaora coniunx
 Diceris hinc cunctis melior mortalibus unus
 Geryones, nostras datus est uenire sub auras.
 Ah puer Herculeam infœlix extendere famam
 Tu quoq; debebas: nam te abstulit ille tuarum
 Forte boum. testis tantæ est Erythea rapinæ.
 Indica Tithono posthac Aurora marito,
 Pignora legitimo peperit duo foeta cubili.
 Aethiopum prior egregijs formosis in armis
 Rex Memnon erat. at nati si forte secundi
 Scire quod est nomen cupis, Emathiona uocabant.
 Tum demum Cephali narratur amoribus usa,
 Quis Phaëtonta creat. diuis gratissimus ille,
 Florentes annos uiridemq; ætate iuuentam
 Comptus erat: puerum Cypris cum cepit, et illum
 Nocturnum sacras fore dæmona iussit ad aras.
 Nec tacuisse uacat, sibi quam præclarus Iason

Duxerat Aesonides. ea filia Phasidis Aetæ:
 Medeam dicunt. sanxere iugalia diui
 Vincula, nec frustra iuuenem certasse tulerunt.
 Namq; graues Pelia pugnās, et dura iubente
 Arma obijt, patriam tandem est regressus Iolcon;
 Carāq; nec letæ coniunx Medea carinæ
 Defuerat. tædis ortus Medæus ab istis
 Dicitur. hunc Chiron in monte recepit alendum
 Phyllyrides: quod certa Iouis sic fata iubeant.
 Grandæuum sunt quæ patrem sibi Nerea dicant,
 Ut Thetis, et Psamathe. iuxta mortalibus ambæ,
 Mortales ex se foetus genuisse putantur.
 Aeace te Phoco Psamathe formosa parentem
 Effecit, Thetis albentes argentea suras
 Pelea magnanimo patrem donauit Achilli.
 At Venus Anchisæ herois supposita cubili
 Aencam peperit, nemorosa in montibus Ida.
 Edidit Agrium Circe, fortemq; Latinum,
 Quem nulla quisquam culpa carpendo momordit.
 Quis pater ambobus quæris? facundus Vlysses.
 Omnibus imperio pariter duo iura dedere
 Tyrrhenis, longè fines extendere dicti.
 Vltima Nausithoum concepit diua Calypso,
 Nausinoumq; suo cum iam potiretur Vlysses.
 Iamq; ego, si qua uiris dea sit mortalibus usa,
 Pignoraq; ediderit, uideor satis esse profatus.
 Nunc cantate nurus harum, et genus, heroïnas:
 Quæ Ioue, quæ summo Musæ gaudetis Olympo,

O modo tam digno cur me Fortuna sefellit
Codice? materia cur me priuauit honesta?
An quo iam merito uatem fraudaret honore?
Ne' ue suum decus esse suo furiata labori
Ferret, & Ascreas ea nollet uiuere Musas?
Nos ea Romanis an quod conuertere uerbis
Noluit? ah si sic, quanti? puto conscia diua es,
Aemula Mombritium nolis emergere nomen,
Quae te causa mouet? sunt quae nos multa ualemus
Scribere, sunt studijs accommoda plurima nostris.

THEOGONIAE HESIODI

per Boninum Mombritium Patritium

Mediolanensem Latio donatae,

F I N I S.

M S

Ad Lucam

AD LVCAM TERTIVM PATRI-
ciorum Brixia splendorem, & Me-
cœnatem suum, Pylades.

Tertie, cura poli, Musarum gloria, Luca,
Carmine diuorum suscipe queso genus,
Quod Pylades nuper fictum tibi dedicat uni,
Dum sibi præsidij te satis esse putat.
Nil habuit maius, quo te lux maxima uatum
Munere deuotus posset adire cliens.
Quicquid enim inconstans homini fors addit, & aufert,
Argenti & rerum, possidet ille nihil.
Contentus casula, & modici possessor agelli:
Si modo uix tenuis suppetat ore cibus.
Hunc tu iudicio postquam grauiore libellum
Terferis, in populum (si uolet) ire iube.

DEO.

DEORVM GENEALOGIAE A BVRCARDO PY-
lade Brixiano uersibus elegiacis
conscriptæ, Liber
primus.

ARMINE concipimus geneas cantare
re deorum,

Quos pia gentiles turba uocare solet;
Quo'nam quisque patre, et qua sit
genitrice creatus,

Forſitan et clarum ſi quid in orbe dedit.

In quibus Aſcrei pars eſt non ultima uatis:

Multa etiam, Siculus quæ Diodorus agit.

Quicquid et aggeſſit quondam Certaldus in unum,

Aut ueteres ſcriptis nos docuere ſuis.

Melpomene aſſiſtas, turba comitante ſororum.

Res et in hoc ſchedio ueſtra putatur agi.

Quem primum longæua deum commenta uetuſtas

Dicitur, huic nomen Gorgonis illa dedit.

Quod neq; ſas aperire foret, nec prodere cuiquam,

Hac uenerata ſuum religione deum.

Hunc ſine principio, nulloq; autore parentem,

Credidit in tenebris degere poſſe Chai.

Id Chaos (ut perhibent) rudis atq; incondita rerum

Materies, uno corpore iuncta fuit.

Cui neq; quam poſſet quiſquam dignoſcere formam,

Nec

Nec nisi pondus iners, et graue, uultus erat.
Dicitur hanc deus is sedem tenuisse profundam:
Hinc factum, ut nulli cognitus ille foret.
Qui congesta Chao discordia ferre tumultum
Semina concipiens, intulit hisce manum.
Litigium eduxit primum: id sine matre profectum,
Panaq; tum Parcas exiisse ferunt.
Prima fuit Clotho, Lachesis subit, Atropos inde:
Hæ manibus uitam fataq; nostra gerunt.
Ipse Polum digitis post hæc conclusit in orbem
Exiguum ductis: sic uaga fama canit.
Protulit hinc Terram, dictam quoq; nomine Vestæ:
Quæ Famam, et Noctem, Taygetemq; parit,
Tartaron, Antæum: numero quæ pignora quinque
Sola creat, nullo semine sulta uiri.
Tum Terræ iunxisse latus, Phytonaq; magnum,
Inde Erebum fertur progenuisse Deus.
Mox Erebum de Nocte ferunt ter pignora septem
Gignere. primus Amor diceris esse puer,
Gratia dehinc, patiensq; Labor, liuensq; uenenum
Inuidiæ, Metus hinc, Frausq; Dolusq; subit:
Humanisq; tenax nimium quæ mentibus hæret,
Nonus Egestatem sustinuitq; locus.
Hinc ea quæ miseros fertur sortita, Famesq;,
Cum Senio, Morbus, deinde Querela uenit.
Pallorem, et Tenebram, ac Somnū, Mors atra sequuta est,
Atq; Charon, penè est ultima nata Dies.
Ast oriens Aether conclusit uiscera matris:

Cui soror est natos proxima nixa duos.
 Hunc primum dixere Iouem monumenta uetusta,
 Hunc Coelum: atq; idem Coelius esse potest.
 Iuppiter è cerebro natam eduxisse Mineruam
 Dicitur, & nulla de genitrice, suo.
 Altera nata tulit nomen Proserpina matris,
 Quae (si uera canunt) illius uxor erat.
 Qua Diana simul, Tritopatreus, Ebuleusq;
 Et Dionysus item, profiliere Ioui.
 De Niobe est Apis, Lysica susceptus at Hercules,
 Hermen Cyllene protulit Arcadica.
 Sunt scita, Sol primus, Liberq; ex ordine primus,
 Pignora de incertis matribus orta deo.
 Idem Epaphum genuit, siue Isis nata Promethei,
 Siue Io hunc tulerit: pressit utramq; deus.
 Teq; ex Persephone, Liber, dixere secundum
 Mercurium, uates progenuisse pij.
 Primus at ex illo, primaq; Cupido Diana
 Editus est: alijs nixibus Autolius.
 Lychione hunc illi peperit. fuit illa parente
 (Sed nondum uolucris) Dædalione sata.
 Autolius primum non nota è matre Sinonem:
 Sisyphon hic, geminos, Autoliamq; tulit.
 Dicitur hac sollers quondam prognatus Vlysses.
 Proditor hoc Troiae patre fuisse Simon.
 Ex Epapho Libya est, & coniuge Cassiopea,
 Belus inexplicitis Priscus ab uberibus.
 Ex Belo Danaus, geniti, Aegisthusq;, & Agenor.

Sed quibus, haud clarum, matribus extiterint.
 Quinquaginta ortæ Danao, sera pectora, natæ
 Matribus ambiguis: quæ necuere uiros.
 Nomen Hypermestra est primæ, Bona dicta secunda,
 Tertia Amymone: cætera turba latet.
 Prima tamen scelere abstinuit, sponsoq; pepercit:
 Aegisthi reliquæ dissecuere genus.
 Quo pater his facto perituras Iuppiter undas,
 Quas referant humeris, sub Phlegethonte dedit.
 Lynceus Aegistho natus perhibetur, ex una
 Quos decies fratres quinque fuisse patet.
 Tanta cohors dubium quibus à genitricibus orta:
 Deq; tot, hic nomen Lynceus unus habet.
 Iunctus Hypermestræ magnum produxit Abantem,
 Cuius in Argiuis regna fuere diu.
 Is Proctum, Acrisiumq; è uentribus, Iasiumq;
 Sustulit ignotis. Proctus at ipse Mæram.
 Cumq; Mæra geminas (si stant audita) sorores:
 Sed non sunt illis nomina certa satis.
 Antiopa has fertur, Sthenobœa, uel Antia nixæ:
 Sunt uario uatum pectora iudicio.
 Acrisio Danaë genita est: stetit abdita mater,
 E' pluuio Danaë Persea nixa Ioue.
 Iasio Amphion, Thalaon, Atalantaq; nati:
 Hippomanem cursu quam superasse ferunt.
 Orta tua est Neleu coniunx Amphione Chloris,
 Phlegreusq; fuit de Thalaone puer.
 De Thalaone uiro prodit malefida Eriphile,

Sæua tori consors Amphiaræ tui.
Eurynome huic mater dicta est: sed cætera turba
Partubus obscuris edita profilijt.
Quin etiam Eurynome Thalaon tibi gignit Adrastæ
Argiam hic natas, Deiphilenq; duas.
Non patuit genitrix. uerum hac tu coniuge Tyden
Lætus es: illa uiro non Polynice minus.
Tertia sed Beli proles narratur Agenor,
Septenum tacito uentre parasse genus.
Europam in Cretam tauro per cæcula uectam,
Et quæ Taygetam traxit amore Iouem.
Quamq; canunt factam nato Lacedæmone matrem:
Sint licet, hunc Semele qui tribuisse uelint.
Hoc Polydorus item natus fluxisse putatur,
Et Cadmus, Phoenix, Labdacus, atq; Cilix.
Hermione Autonoen Cadmo, Semelenq; et Agauen
Edidit: Inoë filia quarta fuit.
Datq; Philistenem Phoenix, quo deinde Sychæus:
Te Phoenix triplici pignore Bele patrem:
Didone, atq; Anna, diro quoq; Pygmalione.
Nec satis, hos uteri qui genuere, patent.
Tresq; Cilix profert obscuræ coniuge natos,
Non ullo illustri nomine Lampfacium:
Pyrrhodem, è silice primus qui excussit ignem:
Et patrem antiqui Pygmaliona Paphi:
Quem peperit dilecta prius sibi eburnea uirgo.
Deq; Papho est Cinyras, matre latente, satus.
At Cinyras Myrrham, et de Myrrha sumpsit Adonim:

Sed

Sed genitrix Myrrhæ nomine nulla datur.
 Labdacus extrema est producta ab Agenore proles:
 Læius huic tacito filius ex utero.
 Læius Oedipodem ex Iocasta coniuge sumpsit.
 Ex matre impurius quatuor Oediopodes:
 Antigonam, Ismenen, Eteoclea cum Polynice.
 Thersandrum Argia de Polynice parit.
 Cœlius ætheriæ sobolis pars altera, bis sex,
 Sed tantum è Vesta pignora senu dedit:
 Tethyn, Opim, Cererem primam, Titana, marisq;
 Rectorem Oceanum, falciferumq; senem.
 Vulcanum primum tulit inde, Iouemq; secundum:
 Sed quo concubitu, non tenuisse licet.
 Mercurius pariente Die quoq; tertius, illi,
 Si modo uera canunt, magnaq; nata Venus.
 Inuentorq; domus luteæ, sine nomine matris,
 Toxius ortus ab hoc, atq; secunda Venus.
 A uenio deducta Venus, quod ad omnia diua
 (Tullius ut cecinit) prompta uenire solet.
 Hæc eadem à spumis olim sibi nomina traxit,
 E quibus in rauco dicitur orta mari.
 Nam pelagi tumidas quum demississet in undas
 Saturnus Cœlo membra resecta patri,
 Illorum è spumis contractis sanguine fuso,
 Virgo sub æquoreis orta putatur aquis.
 Aphrogenia igitur dicta est hinc, atq; Aphrodite,
 Dorica quod spumam lingua uocauit aphron.
 Et quod nata sacris primum est appulsa Cytheris,

Hoc

Hoc Cytherea sibi nomen habere solet.
Quod Cypron hinc petijt, sedes ubi plurima diuæ est,
Huic quoque cognomen Cyprogenia fuit.
Natus Eryx, structo Siculorum in uertice templo,
Fecit ut huic nomen post Erycina foret.
Sunt qui illam dicant Philomedea, testibus orta
Quod fuerit, risum uel dea semper amet.
Te peperisse uolunt matrem hanc formose Cupido,
Qui mentes hominum coelicolumq; domas.
Mercurio fulgens peperit Venus Hermaphroditum,
Qui mulier, qui uir, neuter et unus erat.
Vulcano è primo primus fuit ortus Apollo,
Quem Iouis alterius nata Minerva creat.
Prima Ceres Acheronta parit: qui Nocte Megeram,
Tisiphonam, Alectò, tris furias genuit.
E terraq; Stygem: parit hæc Cocyton: at ille
Te Phlegethon: Lethen tu generare soles.
Vtraque in obscuro est genitrix. Acheron quoq; nympha
Turbidus ex Orne, protulit Ascalaphum.
De Styge te nata natam Victoria. sed te
Natus Honor sola est, delituitq; pater.
Se quondam leto Reuerentia iunxit Honori,
Et sacra Maiestas protinus orta fuit.
Titanum è terra bis septem promere foetus
Constat, et Aurora est filia sola tamen.
Cætera turba mares, Hyperion, et ipse Lycaon,
Cæus, et Astræus, seuus et Iapetus.
Pallenes, Pallas'ue, et Typhon, siue Typhæus:

x

Quiq;

Quiq; patris nomen non habuere sibi,
 Encheladus, Briareus, Aegeon, Runcus, Aloëus,
 Falciferi ultores, Porphyreonq; dei.
 Quos pater infestos olim sibi Iuppiter igne,
 Ad Styga fulmineo trusit ab arce poli.
 Sanguine ab illorum fuso excreuisse uirorum
 Cædibus & uitijs corpora plena ferunt.
 A' magno exortum memorant Hyperione Solem,
 Et Lunam: obscurus partus uterque manet.
 Aeonas, Horasq; Chronis: sed Nerea Soli
 Lampetiam, & pariter te Phaëtusa tulit.
 De Persa Oceani prole est sublataq; Circe,
 Aeetesq; deo, qui uehit altus equos.
 Medeam Aeetæ coniunx Ipsæa tulisse
 Fertur, & Absyrtum, Calciopenq; uiro.
 Vxorem hanc Phryxus, Medeam duxit Iason,
 Que fratrem potuit dilacerare suum.
 Sol quoque Miletum non nota excepit ab aluo,
 Angitiam, Dircen, Pasiphaënq; simul.
 Candida Mileto Cyane est enixa gemellos,
 Biblida cum Cauno, quos malus ussit amor.
 Arcadis at mater de patre Lycaone nata est
 Calisto, arctoi gloria summa poli.
 Hæcursa est, Helice, Septentrio, uel Cynosura,
 Interdum Phoenix nomine dicta nouo.
 Latonam è Coeo, qua tu susceptus Apollo,
 Asterienq; ferunt matre latente satas.
 Aurora Astræo peperit Titania fratri

Astream,

Astræam, & uentos, qui fræta longa premunt.
 Primus ab exortu consurgit Apeeliotes,
 Quem Subsolanum lingua Latina uocat.
 Huic flat ab occiduo aduersusq; Fauonius orbe,
 Græcula quem Zephyrum dicere turba solet.
 Perfurit arctoo Septentrio missus ab axe:
 Hunc Boream Graie constituere notæ.
 Limite quem recto mittit contraria tellas:
 Est Latij Auster, Cecropijsq; Notus.
 Inter eum & primum celer est Vulturnus Achæis,
 Ingenti strepitu quod fluat, Eurus crit.
 Personat Argestes contra, nostroq; uocatus
 Spirat in æquoreas nomine Corus aquas.
 Austrum inter Zephyrūq; fremēs uenit Aphricus, aut Libs:
 Obuius huic Aquilo turbidus ore furit.
 Quem Libs atque Notus claudunt, ab utroque uocatur,
 Compositis gemino dogmate nominibus.
 Cecian opposita dicunt de parte meantem,
 Is sibi Romanum non puto nomen habet.
 At quem Vulturnus medium comprehendit, & Auster,
 Euroaustrum appellant, Euronotumq; simul.
 Thrascion obijciunt crepitantem à fronte poëtæ:
 Fallor, an hæc numero stirps duodena fuit?
 E' Zephyro Balium, Xanthumq; Harpyia Podarge
 Fertur Achilleis nixa tulisse iugis.
 Sed Zethum, & Calaim, Boreæ parit Orithyia:
 Ignoto Harpalicen sustulit ille toro.
 Hesperon ex Asia, atque Epimethea, teq; Prometheu:

Altantem ex Clymene protulit Iapetus:
 Hesperus Hesperidas, Aeglen simul, atque Erethusam,
 Tertia quam memorant Hesperethusa fuit.
 Pyrrha patrem nascens Epimethea sola uocauit,
 Cognita Pyrrha satis Deucalione uiro.
 Hesperidum & Pyrrhae matres latuere: Prometheus
 Pandoram molli fecit at ipse luto.
 Iside mox factus pater est, & Deucalione,
 Quos tulit obscura de genitrice duos.
 Deucalion Pyrrha genuit de coniuge, uersum.
 Psittacon in uolucrem nominis inde sui.
 Hellanumq;, Hellas quo dicta est Graecia: tectis
 Sed te Phentrates & Dionyse toris.
 Ex Atlante fuit tacito de uentre Calypso,
 Sed puer ex Aethra post generatus Hyas.
 Hic uenator erat, quem fulua leena peremit:
 Illa diu est Itachum sed remorata uirum.
 Atlanti coniunx Hyadas quoque parturit Aethra,
 Quas numero septem fama fuisse refert.
 Pyrrhodile, Eudora, Ambrosie, Chronis, atque Thiene,
 Polyxo, & Phyto: nomina Graeca manent.
 Pleione Atlantis foemori coniuncta, putata est
 Nutrices Bacchi gignere Pleiadas:
 Taygetam, Maiam, Steropen, Meropenq;, Celeno,
 Electram, Alcyonen, sidera facta polo.
 Pallene, aut Pallas quintam genuisse Minervam
 Diceris: at uenter, quo generata, latet.
 Creditur illa tamen patrem occidisse. Typhaeus,

Seu Typhon, natos edidit ipse duos:
 Aeon, & ignota fuit hic productus ab aluo:
 Chedria te mater seu Chimera tulit.

DEORVM GENEALOGIAE A PYLA-
 de uersibus conclusæ, LIB. II.

Nunc Iouis in sobolem laxamus uela secundi,
 Coelius ignota est cui genitrice pater.
 Partibus huic tribuit uarijs annosa uetustas
 Sex numero foetus protinus, atque decem.
 Hunc Latona patrem Diana & Apolline fecit,
 Gratia non una est partaq; ab Autonoë:
 Pasithea, Euphrosyne, Aegiale, tres nomine dictæ:
 Amphion, Calais, Zethus ab Antiopa.
 Te Semele peperit Cadmi stirps cognita Bacche,
 Asterie quarto est Hercule facta parens.
 Arcade Callisto: Tityum fuisse tulerunt
 Hellaron, Orchomeno de genitore satam.
 Latonam hic stupro Tityus quum forte uocasset,
 Fixus ab Ortygio tartara nigra subit.
 Infœlixq; nomen sparsus per iugera terre
 Pascit inexhausto corpore semper auem.
 Taygetam nato foetam Lacedemone, magnum
 Dardanon Electra profilijsse canunt.
 Tantalum ignoto regem de uentre Corinthi,
 Bellorum inuentrix teq; Minerva ferox.
 Argeum, Autoum, Nomiumq; ab Apolline tractos
 Fertur: Aristæum iungere fama solet.

Cyrene quos nympha deo Peneia fudit:
Si modò non uatum pondere uerba carent.
Ortus Aristæo tacita est Iolaus ab aluo,
Autonoë Actæon præda futura canum.
Matribus ignotis Lapitham produxit Apollo,
Quo Lapithas dictos turba diserta putat:
Eurynomen simul Adraſti Eurydicesq; parentem,
Et populi Aethiopes quo Garamanta sati.
Edidit & Pſychen placida deus Endeſchia,
Inſignemq; modis Orphea Calliope.
Lychione edoctrum citharaq; Philemona, clarum
Inde Arabem naſtus de Babylone fuit.
E' nata Laucis, Sucronis coniuge, Branchum:
Pſammathiaq; tui prole Crotope, Linum.
Huic Mopſum Manto peperit, uel dulcis Hymante:
Tuq; Philiſtenem Cantio læta uirum.
Hoc quoque tu Aſclapi, nymphaq; Coronide ſumptus,
Hippolyto uita qui redeunte peris.
Teq; Machaon habet genitorem, Aſclepius illum:
Hic tamen ambiguo prodit, & ille toro.
Dictus ab Argiuis radios quòd iactet, Apollo:
Si modò nil ficti dogma Platonis habet.
Chryſippus, quia non multi, uerum unicuſ ille eſt,
Cenſuit id quondam nominis eſſe deo:
Cuius in aſſenſum priſci uenêre Latini,
Qui Solem, cui par non fuit ore, uocant.
Speuſippus dictum multis à uiribus ignis,
Flammifero gradiens quem uehit axe, putat.

Ex alijs atque ex alijs quòd flexibus orbis
 Assurgens ortus proferat ille suos.
 Protulerat doctus magno à Zenone Cleanthes,
 Se nondum passus diriguisse fame.
 At tu Cornifici, quoniam referatur ad ortus
 Orbem inter mundi, nomen habere canis.
 Quòd perimat dixere alijs, atque animantia tollat,
 Corrupto quotiens aëre pestis adest.
 Vnde illum gestare arcus, et tela sinistra,
 Quae iaciat, morbos quum ferit orbe, ferunt.
 At quia tergemina est ipsius gratia dextra,
 Hunc medicaq; putant arte ualere deum:
 Quum Solis calor ipse omnes depellere morbos,
 Temperie soleat concomitante sua.
 Sunt qui illum tanquam pellentem corpore tristes
 Languores, dictum saepe referre uelint.
 Hinc et Alexicacon nobis uaga fama uetustos
 Rettulit hunc solitos dicere Cecropidas.
 Laemion hinc Lyndi finita peste uocatum,
 Hunc etiam summo prorsus honore colunt.
 Virgoq; Vestalis sacris huic rite peractis,
 Et medice, et Pæan dicere Apollo solet.
 Hunc Pæana tulit sedatis Græcia morbis,
 Vel quia dispergens noxia tela ferit.
 Ante quibus magnum telis Phytona peremit:
 Dum puer in cunis ipse sororq; iacet.
 Quo quia perpetuis celebratus laudibus ille est,
 Dum Pæan toto uictor in orbe sonat:

Hinc factum, ut Pæan Phœbi pro laude feratur,
 Et si qua est alijs sepe relata deis.
 Pythius hinc etiam dictus Phytone peremptos
 Vel quia putrescant fœda calore dei.
 Delius et fertur, claro quòd lumine monstrat
 Cuncta: uel in Delo est hunc quia nixa parens.
 Cynthius à Cyntho, Deli qui sidera monte
 Pulsat, et ipsius condita templa gerit:
 Ortygius, quoniam Delos sibi nomina multa
 Sumpsit: et Ortygiam, Pyrpileamq; uocant:
 Asteriam, Lagiam, Mydiam, Cerham, atq; Cynethum
 Quin illi interdum Cynthia suggeritur.
 Fama cothurnicis tamen hanc de nomine dictam,
 Ortygiam, est ortyx quæ uocita, refert.
 Nam Iouis Asterie quum uim fugitaret, in illam
 Versa prius fuerat, quàm scopulosa foret.
 Inde autem quum formam aquilæ sumpsisset, eandem
 Vrgeretq; deus, saxea facta fuit.
 Et latuisse diu saxo mutata sub undis
 Creditur, inuita ne poteretur amans.
 Sed tandem precibus Latonæ adiuta sororis,
 Permissa est undis exeruisse caput.
 Vnde putant Delon posthac cognomine dictam,
 Quæ sese ostendit quum latuisset aquis.
 Hinc ergo Ortygia, Asterie est hinc insula primum
 Dicta, tot ex illo prædita nominibus.
 Latonamq; Iouis plenam, Phytonis acerbis
 Exagitata diu quum foret illa minis,

Excepit

Excepit miserata soror. tulit illa gemellos,
 Et Phœbum & Phœben, iussa quiete frui.
 A specie Phœbum, multoq; nitore, uocarunt,
 Splendidus & pura sit quia luce deus.
 Est Clarius dictus, Clario Colophonis ab urbe,
 Qua solitum multo constat honore coli.
 Tum Nomius, non ille greges quod pauerit olim,
 Sed quod quæ Tellus omnia pascat agit.
 Et Lycius, quoniam Lycus est quoque dictus ab Argis:
 Nam similis multum creditur esse lupo.
 Utq; armenta lupi rapiunt, sic humida quæque
 Attrahit, & radijs surripit ille solo.
 Siue quod albescant ortum post omnia solis,
 A luce exceptum nomen id esse uolunt.
 Thymbræum appellant, pluuios quod is excitet imbres:
 Quod tamen à Tymbra maxima turba refert.
 Hæc herba est Latijs populis Satureia dicta,
 Forsan & Origanum quam uocitare solent.
 Hac ager Iliacis testis uicinus abundat,
 Inde ibi Tymbræo sunt sacra templa deo.
 Grynæum nemus est, dedit urbs cui Grynia nomen,
 Quæ sedet Aetolis Ionijsq; locis:
 Id tibi Phœbe sacrum, Grynæus & inde uocaris:
 At Myrminus, Myrhina te quod in urbe colunt.
 Phocidis à Cyrrha pariter Cyrrhæus Apollo,
 A Pataris Lyciæ sed Pataræus adest:
 Huic in utroque loco quoniam tribuantur honores,
 Dictus ab aurata Chrysocomusq; coma.

Cecropis in uicis quia sit celebratus, Agycus,
 Nomine quo uicos Attica terra uocat.
 Sminthius à templo, quod quondam Teucrus in oris
 Troijugenum fertur constituisse deo,
 Postquam terrigenas serrato praelia uidit
 Edere, et in clypeos loraq; dente sibi.
 Quos quoniam Sminthas appellat Gnosia tellus,
 Sminthion hinc Phœbum, Sminthia templa uocant.
 Quodq; arcus speciem argenti diffundit in altum,
 Exoritur quotiens, Argyrotoxus erit.
 Quotidie uerò quoniam renouatur, et ipse
 Gignitur, ac gignit splendidus ore micans,
 Argeneten Dores simul, et dixere Phaneta:
 Loxiam obliquus circulus esse facit.
 Vlioni inde, salus quoniam tribuatur ab ipso,
 Mæonius uates protulit ore graui.
 Est Libycis saluis dictusq; Libysinus olim,
 Qua sua Trinacrius terga Pachynus habet.
 Tum soror est Phœbi uario quoque nomine culta,
 Quod fuerit nobis parua referre mora.
 Diana est, quod nocte diem quasi conficit, aut quod
 Tempus eam duplex noxq; diesq; uidet.
 Quod iuuat, est Iuno: Lucinaq; prode re luci
 Quod soleat partus mensibus illa suis:
 Aut oculis luci q; fauens, uel fors an ab illo
 Qui sacer huic fuerat lucus in Exquilijs.
 Dogmate quin etiam dicta Ilithyia pelasgo,
 Hanc quia placaret foemina parturiens.

Artemis hæc eadem, ceu quæ secet aëra magnum,
Fertur ab his quibus est atticus ore lepos.
Quod triuijs pæcrat, Triuiam causantur: ob idq;
Tris facies reddunt, oraq; terna deæ.
Sed Lunam iccirco, noctu quòd luceat una,
A' radijs uel quòd lumina Solis habet.
Persephone est Græcis, atque hinc Proserpina nobis,
Vel ceu proserpens credita utrinque gradi.
Dictynnam à capto summersæ retibus olim
Corpore Minois uim fugientis agunt.
Vnde etiam montem, quo templa fuere Diane
Conditæ, Dictynnum Cretica terra uocat.
Nata quòd in Delo est cum Phœbo, Delia, fratre
Dicitur. at Phœbe, pura quòd ore nitet.
Quod centena deam placaret uictima, uel quod
Centum errare annos non tumultata daret,
A' Græcis Hecate est: Pergæq; ab urbe uocata
Pamphiliæ, Perga, qua sibi phana tenet.
Bis septem Amphion Niobe temeraria coniunx
Foeta tibi est, arcu quos dat Apollo neci.
Semarchum, Epinitū, Archemorū, Antegorumq; uocarūt,
Phædimon, & Sipylon, Tantalon atque, mares.
Quattuor ast alij mutarunt nomina primis,
Te quibus Alphenor supposuisse uolunt.
Et simul Ismenum, Damasitona, & Illioncum:
Sed maribus numero est sumpta puella pari.
Nerea, Pelopia, Cleodoxe, Chloris, Ogune,
Cum Phytia, extrema est Astycratia soror.

Pulchra Itylum Zeto, atque Thyim produxit Aedon,
 Mortua quæ de te Cardue nomen habet.
 Enixa è Baccho Venus est Hymeneæ. Thyoneus
 Est etiam Bacchi, matre latente, genus.
 Fertur et è Baccho peperisse Ariadna Thoantem,
 Qui tulit obscuris nixibus Hypsipylum.
 At Baeten Bacchum, et Graij dixere Babæten,
 Clamorem uaxim quod sua lingua notet.
 Nam madidi uino magnos efferre tumultus,
 Bacchantesq; solent sæpe uocare deum.
 Bassarea appellant, quoniam sit bassara uestis
 Baccharum, ad summos usque remissa pedes:
 Lydia quam mittit. locus est nam Bassara, uestes
 Qua similes fiunt Lydia terra tuus.
 A strepitu Bromius, quod uociferetur Iacchus:
 Quod curis soluat corda, Lyæus erit.
 Nec minus Alysius, latio seu nomine Liber.
 Quod pius est, Eleus dicitur esse pater.
 Hunc utero (ut fama est) Semeles à fulmine tactæ,
 Iuppiter excepit, supposuitq; sibi,
 Hinc lateri insutus quia sit Iouis, Eraphioten:
 Nam suere est raptim, lingua pelasga refert.
 Quodq; Iouem pupugit, Dionysius: ostia lucis
 Quod bis adit, nomen huic Dithyræus adest.
 Seu quod ad os iterum quæ sunt admissa, redire
 Cogit, et arcani non tenet ille fidem.
 Quodq; duas matres est uisus habere, Bimater
 Dicitur: hinc Semele, Iuppiter inde fuit.

Nyctilium perhibent, noctu quia membra resoluat,
Vel quòd nocturno tempore sacra ferat.

Nyseus fuerit, quia sit quoque pungo nyazo,
Urbs illum Aegypti uel quia Nysa colit:

Qua primum hunc referunt uinum ostendisse, uel illa
Nysa Helicon, pagus qua patet ara tuus.

At quia grassentur bacchantum membra, Thyoneus
Extiterit: ferri est impete namque thyin.

Menalius, quòd turba furat: uel ab Arcade monte,
Annua quo soliti condere sacra deo.

Dictus ab elatis bacchantum uocibus Euan,
Aut Euan Bacchum Phryx quia sermo uocet.

Quòd madidos faciat, quòd uino corpus inundet,
Dorica Bryseum dogmata saepe canunt:

Aut quia Brysæa celebretur in urbe Laconis
Præcipuo cultu, nomen ab urbe gerit.

Euchion à precibus, quòd uota precesq; litantura
Susciperet, dictum nuncia fama tulit.

Euhyon à magno cœli rectore uocatum,
Id sonat in Latij filius euge bonus.

Namque giganteo tremarent quum numina bello,
Iamq; polum manibus turba teneret atrox,

Primus ibi indutus Bacchus noua membra leonis,
Horrendum subita morte giganta premit.

Quo pater exultans tunc Iuppiter, Euhye dixit,
Ingenti fassus pectore letitiam.

Montibus in summis quoniam sit cultus, Oræus
Fertur: ab Arcadiæ monte, Lycaeus erit.

Lenæus

Leneus, seu Lenobates, à uase feretur,
 Quo calcata fluens eijcit uua merum.
 Quodq; ignem inducat neruis, pariatq; calorem,
 Sæpius Ignigenam lingua Latina uocat.
 Herculis est quarti Carthago filia dicta:
 Huncq; colunt Tyrij, foetaq; nulla patet.
 Arcadis Ionius nympa est stirps orta Selene,
 Nomina quem perhibent exhibuisse freto.
 Huius at Euandri mater Nicostrata proles,
 Fertur ab ignotis edita uisceribus.
 Sed Iouis è nato Lacedæmone prodit Amiclae
 Argulus hoc illo est, Oebalus atque, patre.
 Oebalus, Oebalij quo sunt à rege uocati:
 Icarus, et Leda Tyndarus, unde sati.
 Icarus Erigonem tulit, et te Penelopea,
 Iphthimaq; Eumelo consociata uiro.
 Deq; tot à magno quondam Lacedæmone ductis,
 Nullius genitrix cognita uera fuit.
 Dardanus Electrae stirps et Iouis alma secundi,
 Dardana quo tellus nomina gensq; trahit,
 Gignit Erichonium. nixa hunc Candauia partu,
 Dicitur et coniunx illius atque soror.
 Troius hoc genitus, seu Tros: quo Troia uocata est,
 Quæ regio fuerat Dardana dicta prius.
 Trosq; Ilium, Ilionem ue, altam qui condidit urbem
 Ilium: et Assaracum, cum Ganymede tulit.
 Ex illo ductum sed Laomedonta fatentur,
 Hercule periurus qui domitore perit.

Quo simul Hefiona est Telamone puerpera facta,
Et Teucrigenitrix, Antigoneq; sata.

Tithonus, Lampus, Clytionq;, Hicetaon, et ipse
Rex Priamus, iuncto Bucolione simul:

Matribus incertis ingens quæ prodita turba.

Tithono Aurora est Memnona foeta suum.

Nymphaq; Auaruarea Esipium, Pidasumq; tulisse
De magno fertur Bucolione, duos.

At Priamus quondam Troiæ rex inclytus, amplam
Progeniem uarijs partibus extulerat.

Hoc primum atque Hecuba de coniuge, prodiit Hector,
Theſſaliciſ circum Pergama tractus equis.

Cui puer Aſtyanax, genitor quem ſæpe Camandrum
Dixerat, uxore eſt ſumptus ab Andromacha.

Ex Hecuba Paris eſt Priamo ſatus, atque Polites.

Oenone eſt Paridi nymphaq; nixa duos:

Daphnin, et Idæum. tacita de matre Polites

Dat Priamum, Aſcanio qui comes ire tulit.

Phorbantem genuit Priamq; Epiteſia mater,
Obscuro Phorbas Illionea toro.

Denaq; progenies Hecubæ parientis ab alia

Exiliit, Priamum quam genuiſſe putant:

Ilione, Thracum regi quæ contigit uxor,

Cassandra et uates, ſponſa Choroæbe tibiæ

Aeneaq; ſequens uestigia raptæ Creuſa,

Dum patrem et patrios ſuſtinet ille deos.

Laodice Thracis coniunx Helicaonis: et te,

Thrax cui rex auro dat Polydore necem.

Deipho-

Driphobe insidijs Helenæq; uxoris adempte,
Et qui Pelidæ Troile ab ense cadis.

His Helenum uatem, atque Epiri regna tenentem
Addimus, Aeneas unde futura capit.

Quæq; patris tumulto est mactata Polyxena Pyrrhoi
Antiphus Atrida cæsus ab hoste subit.

Testorium Priamo parit inde Perhibia regi,
Atque Iphatem, Antilochi qui cecidere manu.

Sustulit è nymphea Teucrum simul Amiodona:
Vnguibus hic ursi dilaceratus obit.

Laothoë senis Althai pariente Lycaon,
Alter & es Priamo dein Polydore satius.

Te quoque Castimira genitum, à Teucroq; peremptum
Gorgition, Priami seminis esse ferunt.

Cui fuit & mater, siue uxor Arisba, Thymætes,
Sumendi heu Graij iam male suasor equi.

Huic & Alixirhoë peperit te nata Dimantis
Æface: de ignotis cætera sumpta cohors.

Hippothous, Pammon simul, Antiphonusq;, & Aganus:
Inde Agathon, Mestor, Dicomoonq; nothus:

Quem pugnans Ithacus ferro confecit Vlysses,
Isus & Atrida percutiente cadens.

Quos Diomedis item uirtus subduxit, Echemon
Et Cromenon, paribus dum ueherentur equis.

Patrocli & saxo Cebrion prostratus ab ictu,
Laocoonq; sacer maxime Phœbe tibi.

Mentoridæ coniunx, Polypi quoque Medicastis,
Chaon & unde Heleni nomina terra tenet.

Et tua Polydamas coniunx formosa Lyncaste,
 Aiaceſq; necat quem Doridona manus.
 Aſaracus Troiſ generoſi tertia proles
 Dat Capyn, Anchifeſ edituſ ipſe Capy.
 Non patuere tori. Aeneam Simoentis ad undam
 E' magno Anchifeſa protulit alma Venus.
 Anchifeſen formoſa patrem genitrice latente,
 Nupta tibi Alcathaon Hippodamia refert.
 Aſcanium Aeneae coniunx enixa Creuſa:
 Iuliuſ Aſcanio, Rhomaq; progeniti.
 Syluiuſ à ſyluiſ, caſu quibuſ ortuſ habetur:
 E' Rhomaq; urbem nomen habere putant.
 Mater in obſcuro eſt qua ſit conceptuſ uterq;
 Syluiuſ Aeneae poſthumuſ ortuſ item.
 Hunc patre deſuncto, in ſyluiſ Lauinia coniunx
 Edidit hinc, dicta eſt Syluia poſteritaſ.
 Ex illo Aeneas alter ſatuſ: inde Latinuſ:
 Filiuſ hoc Alba eſt, hinc generatuſ Athiſ.
 Ortus Athi Capyſ, in Capuam quo decidit urbem
 Nomen: ab hoc genituſ Capeton eſſe uolunt.
 Inde reſerſ Tyberine genuſ, quo uortice merſo
 Albula mutato nomine dicta fuit.
 Agrippam tamen ante ſeris. Remuluſ ſit ab illo,
 Qui Iouiſ ætherij fulmine tactuſ obit.
 Iuliuſ hoc, à quo genuſ Iulia creditur orta:
 Hoc quoq; Auentinuſ patre fuiſſe patet.
 Ille Procam, atq; hic te genuiſſe putatur Amuli,
 Teq; ſimul Numitor, pignora ſeua duo.

Dat Numitor Lausum, patrui quem dextra peremit:
 De patre Laus tuo est Ilia nata Rhea.
 Omnibus his certas nulli tribuere parentes:
 Marte Rheaq; sati Romulus atq; Rhemus.

DEORVM GENEALOGIAE A PYLA-
 de uersibus conclusæ,

LIB. III.

Oceanus Vesta & Cœlo genitore creatus,
 Plurima, sed uaria pignora matre, dedit.
 Pleionem, quam duxit Atlas: Phlaëtonaq; nixam
 Te Clymene, & Circen te quoq; Persa feram.
 Hinc Aethram, Atlantis quæ dicta est altera coniunx:
 Et quæ Vulcanum nutrit Euryomen.
 Coruficen, Pallas qua inuentrix nata quadrigæ est:
 Et quæ Chironem Phyllira protulerit.
 Tum Solem, quo mel, quoq; est medicina reperta.
 Nec satis, hos uteri qui genuere, patent.
 At Dorim Oceano Thetis est, & Protea, foeta:
 Et Tritona, genus qui tenet ambiguum.
 Neptunno fertur nam diua Salacia coniunx
 Mensibus expletis hunc peperisse deo.
 Sustulit Idotheam Proteus, nigramq; Melantho,
 Neptunno oppressam: mater utriq; latet.
 E' terra pater Oceanus bis flumina sena
 Prodidit: hæc uario fluctibus orbe ruunt.
 Theſſalia exoritur Peneus, amœnaq; Tempe
 Alluit, & Macedum littora pulsat aquis.

Hic

Hic Daphnen Phœbo dilectam protulit olim,
Quæ fugiens lauri cortice tecta fuit.
Te quoq; Aristæi Cyrene cognita mater,
Quem cum melle oleum prædocuisse uolunt.
Currit ab Aonijs Epidamnum Asopus ab alto
Fulmine iam tactus, dum mouet arma Ioui.
Ipsea qui genuit, comitatum Eteoclea bello:
Nomen et Aeginan, insula cuius habet.
Appenninigenam Thuscosq; Vmbrosq; secantem
Rhoma capit Tyberim, dum freta longa petit.
Ocnus ab hoc genitus proles fuit inclyta, Manto
Tyrthesiæ uatis filia quem peperit.
Impiger Aoniam Cephissus fluctibus ambit,
Cui latus implicuit candida Lyriope,
Narcissumq; tulit: qui dum se cernit in undis,
Dicitur in florem uersus amore sui.
E' Pindo tellus Acheloum Thessala monte
Excipit: Aetoli est terminus ille soli.
Atq; uno tantum perfertur in æquora cornu:
Herculeæ reliquum diminueret manus.
Syrenas genuit (si uera est fama) puellas.
Terpsichore has peperit, Musa uel Calliope.
Leucosiā, Lygiam, Pisnoen, carmina dicunt:
Quarta tribus iuncta est, Parthenopea soror:
Vrbs noua Parthenope cuius de nomine dicta est,
Hac quoniam moriens urbe sepulta fuit.
Irrigat Argolicos Inachus delapsus Achæis,
Cui stirps incerta est trina parente data.

Io prima fuit, quam Iuppiter arserat: ante
Quam data Iunoni munere uacca foret.
Altera Phægeus, superis quem prima sacella,
Cumq; annis menses instituisse ferunt.
His subit, Argiuum tenuit qui regna, Phoroneus:
Quo satus Aegialeus dicitur, & Niobe.
Crimnisus Siculas fluuius perlabitur oras,
Sargesta hunc nato fecit Aceste patrem.
Hanc tulit Hippotes Troiani sanguinis unus,
Oppressit fluuius, dum canis ora gerit.
Flumina Theſſalico ducit Sperchius ab orbe:
Pegaſeumq; ſinum, Thermopylasq; premens.
Pellicis huic genuit Polydoris Mneſthea, qui ſe
Pellidæ ſocium Pergama ad alta dedit.
Appameam Mæander habet, Phrygiasq; Celenas,
Inq; ſuos ortus uerſus & ora rigat.
Alluit Ioniam, Carasq; urbemq; Prienam,
Miletumq; acto diuidit ille ſinu.
Biblidis & Cauni Cyanen genuiſſe parentem
Hunc fama eſt: dubium de genitrice tamen.
Paphlagonum campos rutilantibus Axius undis
Spargit, & elatis fontibus arua tegit.
Maxima Achæſſomeni quæ nata Perhibia dicta eſt,
Illius amplexum ſuſtinuiſſe ferunt.
Sub decimumq; fuit menſem Pelagonius ortus,
Qui tulit Aſteropum: nec torus, unde, patet.
Hellidis Alpheus claro de fonte putatur
Editus, Arcadico flumina ferre ſolo

Qui terras subter, pelagiq; abstrusa profundi
 Labitur, & Siculo tollit in orbe caput.
 Alpheo Orsilochus satus est, illoq; Diocles:
 Hoc pariter Criton, alter & Orsilochus,
 Ignotis uenere toris. hos, fama, gemellos
 Ad Troiam Aeneae procubuisse manu.
 Nilus ab Aegypto Aethiopum determinat oram,
 Omnia foecundans quæ madefecit aquis.
 Incerti est ortus, fluuiorum creditus ingens,
 Et quinum incerta matre tulisse genus.
 Herculis hic nomen sibi possidet, illa Mineræ:
 Hic Dionysus erit, Mercuriusq; subit.
 Mercurius, nobis qui fertur in ordine quartus:
 Pluribus hic Hermes, sed trimegistus adest.
 Hic genuit Daphnim, syluis qui pastor in altis
 Primus, & egregio frontis honore fuit.
 Mercurium pariter quintum, cui Mercuriorum
 Cunctorum ascribi plurima gesta uolunt.
 Editus hoc Norax, quem protulit Oschyra nymphe,
 E' Pirenei semine progenita.
 Vulcanum quintam sobolem tibi Nile dederunt:
 Hunc Apim Aegyptus, quo duce gaudet, ait.
 Is tulit Aethiopem, populi quo autore feruntur:
 Quum primum Actlantes, ætherijq; forent.
 Solem etiam genuit, quo Lampæthusa parente,
 Et Phætusa fuit, Lampeticq; sata.
 Tum Phaëthon, Clymene peperit quem candida nymphe,
 Heu patrij currus qui male rexit equos,

E' Phaëtonte Lygus non certa nascitur aluo,
 Quo Lygures populos nomen habere putant.
 Ascræus, fluuios Tethy genitrice profectos,
 Oceano, uates, & genitore canit.
 In quibus Eridanus grandis memoratur, & Ister,
 Strymon, & Alpheus, Nilus, & Heptaporus:
 Meander, Rhesus, Mysosq; sub orbe Caycus,
 Ideo Rhodius uertice ad ima cadens.
 Colchorum Phasis, Lydorum turbidus auro
 Hermus, & in Phrygijs quem Simoenta uocant,
 Argento similes qui fert Acroius undas,
 Nesus item, pronis inde Liachmon aquis:
 Aesippus, Ladon, Grenicon, Partheniusq; :
 Penæum his addit, Sangariumq; duos.
 Euenum, Ardiscum pariter, diumq; Scamandrum:
 Seq; alios uates scribere posse negat.
 Enixa Oceano Tethys quoq; Nerea magna,
 Qui tulit è Dori coniuge Nereidas.
 Illa quidem soror & coniunx, ut Iuno Tonanti,
 Nereos est olim dicta fuisse dei.
 Nereides uarijs traxerunt nomina rebus,
 Ingenio, uictu, corpore, uentre, locis.
 Dictaq; prima Thetis, Pelidæ mater Achillis:
 Proxima Cymodoce, fluctibus una quies.
 Cymothoë, Spio, Glaucè, Neseo, Pherusa,
 Amphithoë, Clio, Dynameneq; potens.
 Phillodoce, Euarne, Proto, Xantho, Galatea
 Alba comas, Drymo quercubus æsimilis.

*Aëta, Amphinome, Autoñoë, & formosa Menippe:
Inde Ephyre, & Melite dulcius ore canens.*

*Apsēdes, Panope, Nemertes, Callianira,
Opis, Dexamene, Deiopea subit.*

*Has Hiera, atq; Arethusa, Lycorias, Orithyia,
Cum Clymene, & Doto, Callianassa premunt.*

*Eucrate insequitur, Neso, Cymoq; Saoq;
Atq; Eudora nitens, Moera, Thalia, Thoë.*

*Pasithea, & niueis post has Eunica lacertis,
Eulimene, & curis Protomedea frequens.*

*Hinc Amphitrite, & pacata mente Galene,
Multorumq; Erato pignus amoris habens.*

*Hippothoë, Hipponoë, Euagore, & tu Pontoporeä,
Eione, & risu prædita Glauconome.*

*Laomedia sagax, Halimedaq; cura profundi,
Legibus à multis dictaq; Pollynome.*

*Liagore, Eupompe, Psamathe, Pronœa, Themiste,
Aeterni referens pectora iusta patris.*

*Cydippe, & florens Ianira, et Doris, Agaue,
Mox Halia, & roseis compta Ianassa genis.*

*Tum quæ stagna colit Limnoria, blanda Lygeä
Additur, extremo es tuq; Amathyia loco.*

*Insuper Occanum Hesiodus, cum coniuge Tethy,
Multiplices nymphas progenuisse refert.*

*Quas numero ter mille canit, pressisq; paludes,
Atq; solum uarijs incoluisse locis.*

*Ante omnes Pytho, Vranieq; simillima diuis
Incedunt, Prymno tertia iura tenet.*

Admete hinc, Clymene, Electre, & formosa Rhodæ,
 Callirhoe, Zeuxo, sedula deinde Thoe.
 Melobosis, Pluto, Polydoraq; Pasithoëq;
 Plexaure, atq; Asie, tuq; Petrea subis.
 Xantha, Galaxaure, simul Europea, Telesto,
 Cumq; Hippo, adiuncta est his Ianira procax.
 Eurynome, & pulchrum pectus sortita Dione,
 Flauaq; Cerceis, & moderata Tyche.
 Idyia, Eudore, Perseis, Acasta, Menestho:
 Quæ secum Amphirhoen, Ocyrhoenq; trahit:
 Styx, & Iantha uenit, Clytie, dulcisq; Calypso:
 Nec non Chreseis, pulchraq; Doris adest.
 Cæters quis poterit comprehendere nomina uersu,
 Sedibus, ore, cibis (ficta) uel officijs?
 Vltima Saturnus Cœli Vestæq; propago,
 Dena quidem, at septem pignora sumpsit Opi.
 Plutonem infernum, qui te Reuerentia natam
 Dicitur ignoto progenuisse toro.
 Glaucam etiam tulit, & Vestam, Cereremq; secundam,
 Persephones matrem, falcifer ille senex.
 Vos quoq; Neptune, & Iuno, & qui Iuppiter olim
 Dictus es à primo tertius esse Ioue.
 Tum Cronin, à nostris qui Serpentarius esse
 Constet, & obscura sit genitrice satus.
 Phyllira teq; seni Chiron præceptor Achillis
 Extulit, unde uocant te quoq; Phylliriden.
 Chironi Ocyrhoen rapidis (sic fama) Cayci
 Fluminis in ripis filia nympa parit.

Ausonia regem Picum Saturnus. at ille
 Et sentam Faunam, te quo Faune tulit.
 Eurymedon Fauno, Eurymedonte Perhibia regis
 Phæacum genitrix edita Nausithoi,
 E' Fauno Satyros, Panes, Faunosq; creatos,
 Sylvanosq; uolunt: nullaq; mater adest.
 Acis & ex illo, nymphaq; Simethide cretus,
 Sæpe suo fouit quem Galatea sinu.
 Nympha quoq; è Fauno est enixa Marica Latinum,
 Præneste hinc, cuius urbs sibi nomen habet.
 Hinc etiam Aeneæ coniunx Launmia nata est,
 Nondum auis: hanc uxor gignit Amata uiro.
 Ecce pater Neptunus adest, longa agmina secum
 Natorum uarijs matribus orta ferens.
 Ex Helope est Dorus, parit Euryma Telemon, unde
 Eurymedes dictus uatibus ille fuit.
 Ex Amphitrite Steropen, Brontem atq; Pyragmon,
 Busirimq; Epaphi sustulit ex Libya.
 Alcyone Hircæum, Phorcum pariente Thoossa,
 Qui maris è monstro Gorgonas exhibuit.
 Euryalen, Sthenno, plenamq; decore Medusam,
 Gorgonibus frater tuq; Bathylle uenis.
 Scylla quoq; è Phorco genita, & Critheide nympha:
 Et cui certa datur nulla, Thoossa parens.
 E' terra Harpyias gignis Neptunne, Podargen,
 Ocypetenq; duas nomine phama refert.
 Has præter geminas iunxere Celeno, & Ahello:
 Sic numero harpyias quatuor esse patet.

E' *nympha Peliam Tyro Neptunus, et altam*
Nelea qui struxit protulit inde Pylon.
Patricidarum dubia genitrice sororum,
Et tuus est Pelias dictus Acaste pater.
Tum duodena senex Chlora de coniuge Neleus,
Carmine Mæonio pignora clara dedit.
Quattuor at nobis patuerunt nomina tantum:
Surripuit famæ cætera tempus edax.
Inde Periclymenus, Chromius uenit inde, Biantis
Hæc Pero est coniunx, hic quoq; Nestor adest.
Nestoris Antilochus, Pisistratus, Anthos, Echephron,
Et Stratius, Perseus, cum Thrasimede, uiri.
Fœmina sola fuit Polycastis nomine dicta:
Quos omnes coniunx parturit Eurydice.
Iuno tuum Saturne genus, sed in ordine primum,
Si modo Nasonis carmina pondus habent:
Lactucis Heben fertur peperisse comesis,
E' tactu floris belligerumq; deum:
Iuratae quem Flora deæ se posse tacere
Nascentem in campis prodidit Olenijs.
Sunt quoq; percussa Martem qui dicere uulua
Exortum pergant maxima Iuno tibi.
Marte deo belli prodit terquima propago,
Et uarijs fœtus pastus ab uberibus.
Aliger ex Venere est susceptus matre Cupido,
Psyche uoluptatem protulit Aligero.
Hermionen Martiq; Venus pulcherrima nixa est,
Quod graue Vulcani corda tulere uiri.

Hinc

Hinc fuit Hermione Cadmo quum contigit uxor,
Infauftum claudi nafta monile dei.
Aftyocho Afcalphus tibi Mars, & Ialmenus orti.
Aftoris Azida hæc filia clara fuit.
Ex Thebe Euadne eft, Afopi coniuge, nata,
Ignibus in medijs concomitata uirum.
Zefius ex Hebe. tua fed Remus Ilia proles,
Romaniq; caput Romulus imperij.
Bifthonide è nympa Mars eft quoq; Terea naftus:
Cui parit & Progne, deinde propinat, Itym.
Quæ fequitur dubijs è uentribus orta propago,
Belligero pariter dicitur effe deo.
Britonia Minoëm, quæ fe non paffa furentem,
In mare feruata uirginitate, dedit.
Cuius ab æquorea fubducto retibus unda
Corpore, Dictynne condita templa deæ.
Tum iaculi inuentor, quod Plinius affert: unde
Creditur Aetolus nomina ferre folum.
Occiditq; animal qui primus Hyperuius, & qui
Helidis & Pifæ rex fuit Oenomaus.
Oenomaus, genita eft Pelopi quo iuncta parente
Viéta olim rapidis Hippodamia rotis.
Ex Merope, aut Sterope Atlantis, Parthaona gignit
Mars deus. at foetus quattuor ille creat.
Theftion è nympa genitum Calydonide, matrem
Suftulit Altheam qui Meleagre tibi:
Quosq; dedit letho fratres Meleagrius enfis
(Temporis ut prifci nuncia fama refert)

Insignem Phlexippo equis, et Toxion arcu:
 Quorum opera Aetolus funera sensit aper.
 Cuius ob creptum quod uirgo Atalanta gerebat
 Sorte caput, iuuenes occubuerunt duo.
 Agrius, atque Melas, et rex Calydonius Oeneus:
 Cetera Parthaon stirps tibi nata fuit.
 Et pater Althea, fratrumque puerpera nulla,
 Aut modo quam dictos tris genuisse ferant.
 Altheaque Oeneus Meleagrum, et Tydea sumpsit,
 Prælia miscens fulmina bina dei.
 Atlanta Meleagre seris tibi Parthenopeum,
 Tydea Deiphile dat Diomedæ patrem.
 Sunt tua de incertis proles genitricibus Oenei,
 Alcide coniunx Deianira feri.
 Quem dedit et letho Menalippum dextera Tydei,
 Cauta parum: et Gorge, non reuenda soror.
 Marte satius Phlegyas superum contemptor, et altis
 Subdere qui potuit Delphica templa focis.
 Quem deus Arcitenens calamis prostravit acutis,
 Inde animam Stygios trussit ad usque lacus:
 Atque sub ingenti religatam sistere saxo,
 Pendet ubi assidue uasta ruina dedit.
 Causa mali princeps, Phœbo uitiata Coronis,
 Extitit. hinc Phlegyam perculit ira patrem.
 Ortus et Ixion Phlegya. non ille parente
 Sanctior, et poena non leuiore cadit.
 Hoc patre Pirithous, Ditis quem regna petentem
 Cerberus agida uix superante, necat.

Sed tulerat fortem bello prius is Polypoeten,
 Illius hunc coniunx Hippodamia parit.
 At miser Ixion cœlo pietate receptus,
 Conscijs arcani cum Ioue factus erat.
 Dumq; toros sternit molles, dum cœtera tractat,
 Iunonem est ausus sollicitare deam.
 Suppositaq; ferox genuit de nube uirorum
 Corpora, Centauros quadrupedumq; truces.
 Nomina sunt, Amycus, Rhoetus, Grinaeus, Oëclus:
 Eurytus, Orneus, Mermerus, atq; Medon,
 Pisenor, Lycidas, Thaumās, Pholus, Astylus, Hyleus,
 Nesus, Abas, Menaleus, Monycus, Antimachus,
 Eurynomus, Thereus, Dorylas, Danis, Iphinousq;
 Teleboas, & cum Demoleonte Chromis,
 Dictys, Helops, Phareus, Ceneus, Petreus, Aphidas,
 Neseus, Thonius, Pyramus, & Stiphelus,
 Nedimnus, Ripheus, Phelegraeus, & ipse Bianor,
 Hippasus, Hylonome, Cyllarus, inde Lycus,
 Phæocomes, Imbreus, Gæneus, Aræus, Odites,
 Iunctus Eridupo tuq; Pyrete uenis:
 Mox Helimus subit, & Latreus, Bromus, atq; Lycepes:
 Quæq; duplex retinet cœtera turba genus.
 Iamq; audax nimium Ixion Iunonis adulter,
 Sedibus ætherijs à Ioue pulsus erat.
 Venerat in terras, & se iactare potitum
 Iunonis sancto coeperat ille toro.
 Iuppiter exarsit: temeraria uerba loquentis
 Fulmine ab ætherio perculit ora polo.

Subq;

*Subq; imos pepulit manes, & tartara nigra,
Versariq; dedit noxia membra rota.*

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA
de uersibus conclusæ, LIB. IIII.

Tertius eximium nobis parat ecce laborem
Saturno genitus Iuppiter, ortus Opi.
Edidit hic Musas, uatum pia numina, doctas:
Mnemosyne dicta est quas peperisse nouem.
Per totidem noctes socium quæ passa Tonantem,
Vertice Pierio foetibus aucta redit.
Calliopen græco primam sermone poetæ,
Quod bona uox illi fertur adesse, uocant.
Quod celebret quæ gesta canit per carmina, Clio,
Surgit & ex illa gloria, nomen habet.
Hanc inuentricem historiæ monumenta tulerunt,
Qua nota antiqui temporis acta forent.
Dicta fuit dulces Erato quia cantet amores:
Nam quod erin dicit Graius, amare sonat.
Illius inuentum connubia prima fuisse,
Rettulit ad nostros nuncia fama dies.
At quia multiplici cantu uiret usq; Thalia,
Inq; dies floret Palladis auctus amor.
Hac una arboribus fretos autore serendis,
Rumor ait primos edidicisse patres.
Melpomenæ à cantu stetit appellatio. uerum
Terpsichoræ, celeres quòd iuuat ipsa choros.
Enterpenq; uocant, quoniam delectet, & esse

Omni.

Omnibus assuevit grata canore suo.
 Huic primum dulcem modulata est tibia cantum,
 Si ratus à priscis sermo refertur auis.
 Laudibus à multis, memori ue Polymnia mente,
 Aruorum cultus, notitiamq; dedit.
 A' coelo Vranie, coelestes promere cantus
 Fertur, et astrorum prædocuisse uias.
 Has simul à cantu Latium dixisse camœnas,
 Argiū Musas, dogmata, certa fides.
 Seu quod nos doceant: nam fert idioma Pelasgum,
 Nostra quod assuevit lingua docere, mym.
 Siue quod inquirant. hæ namq; fuisse putantur
 Artibus autores omnibus, atq; duces.
 Quod tuus his Helicon Bœotia mons dedit ortum,
 Inde Heliconiadum nomina sepe tenent.
 Non procul assurgit quoniam Parnassia rupes
 Phocidis aut impar uertice, uel niuibus,
 Quam simul has habitasse ferunt, Parnassidas inde
 Carminibus crebris turba diserta uocat.
 Quod Thracum Aonia est regio, contermina terræ
 Phocidos, Aonidas hinc uocitare solent.
 Quodq; Cytheronem saltum coluisse feruntur,
 Appellant uatum metra Cytheriadas.
 Pieridas Macedum regio celebrata uocari
 Tradidit, antiquo nomine Pieria.
 Emathiam dixere noui. sed Pieris illi
 Pieriæ dederat nomina sylua prius.
 Sunt qui Pieridum cantantibus agmine uicto,
 z A' totidem

A' totidem Musis, nomina sumpta uelint.
 Thespia Phoeo sedet urbs, Helicone propinquo
 Littore, qua genitam Thespida in urbe uolunt.
 Extitit una nouem Musarum Thespis alumna,
 Vnde illas soliti dicere Thespiadas.
 Fons tuus est Helicon nitidis purissimus undis,
 Pegasus impacto quem pede pressit equus.
 Hunc Hippocrenen Dores, Romanaq; fontem
 Lingua Caballinum, Pegaseumq; tulit.
 Pegasidas referunt, atq; Hippocrenidas ergo,
 Fonte sub hoc Musas quas habitare canunt.
 Libethrus Macedum latis fons ortus in oris,
 Magnetum populi qua regione sedent:
 Libethra hunc iuxta est antrum, Libethrides inde
 Nomen habent, locus his quum sit uterq; sacer.
 Pimpleo de fonte alio, uico'ue iacente
 Sub Macedum campis, quos patet esse uagos,
 Monte uel Orchomenum, Pimpleidas appellarunt:
 Quod patet hos illas incoluisse locos.
 Nec mihi Castalius fons, in radicibus imis
 Parnassi montis prætereundus erit:
 Castaliae qui nomen habet de nomine nymphæ,
 Quo sacra Musarum ludere sueta cohors:
 Castalidas tali memorant à fonte poëtae,
 Quarum perpetuo uerba fauore serunt.
 Mnemosyne extremum tribuit cognomen. at illud
 Syllaba non patitur uersibus esse meis.
 Id patronymicis non multum creditur impar,

Quid

Quid faciam? mater prodere sollicitat.
Da ueniam lector, uult Mnemosynidas illa
Dicere, sic nomen tollere ad astra suum.
Ab Ioue rex olim Messenius ortus Achæus,
Vnde suum populus nomen Achiuus habet:
Menaq; prolatis in mensem dicta præesse
Floribus, et Phrygia Xanthus ab urbe cadens.
Mater abest. Ioue nata Venus, pulchraq; Dione,
Vulcani coniunx tertia dicta Venus.
Ex Venere est generatus Amor. Corymose Tonanti
Myrmidonem fertur nymphea tulisse deo.
Leda Clytemnestram fuit, hæc Agamemnonis uxor:
Leda Helenam, nupsit quæ Menelaë tibi.
Quam Phrygius postquam rapuit Lacedæmone pastor,
In Troiam bello Græcia tota ruit.
Iuppiter ex Leda Pollucem et Castora, fratres,
Gignit: equo hic, pugnis inclutus ille fuit.
Nata Ioui è Cerere est coniunx Proserpina Ditis,
E' luna exortum te Dionyse putant.
E' Ioue, sed nymphea Garamantide, prodit Iarbas,
Getulum tenuit qui ditione solum.
Nymphea Ioui geminos peperitq; Thalia Paliscos,
Hiscentem referunt nomina rursus humum.
Europam niueo mutatus corpora tauro,
Transtulit ad Cretæ littora nota pater.
Hinc satus es Lyciæ rex iam Rhadamante future,
Cuius et inferno iura sub orbe patent.
Prodiit hinc Minos, qui post Cretenſia regna,

Quas tamen Electra quidam ex Thaumante profectas,

(Vt sunt diuersa pectora mente) uolunt.

Nycteus è pelagiq; deo satus, atq; Celeno:

Qui sibi Nyctimenen, Antiopamq; tulit.

Mater Amalthæa est natarum dicta duarum,

Nympha sub Idaeis cognita littoribus.

Neptunnum alatus patrem genitrice Medusa

Pegasus, haud dubia uoce referre solet.

Hunc etiam memorant genitorem, Othus, atq; Ephialtes:

Vxor Aloëos hos Iphimedia parit.

Te quoq; de nata Phorci Polypheme Thoossa,

Sub liquido æquoreus protulit orbe senex.

Incerta genitrice Taram, qui condidit urbem,

Vnde Tarentini littora nota sinus.

Sicanum incerta, de quo Sicania: dicta

Collibus à ternis Trimacris ora prius.

Incertis Siculum, Siculae quem nomina terre:

Aonaq; Aoniae quem tribuisse uolunt.

Bergion, Albionem, Actorium, Meliona, Pelasgum,

Chrysaorem dubijs edidit inde toris.

Et Cygnum, ad Troiam qui impar congressus Achilli

Occidit, eiq; suo corpore fecit auem.

Mesapum pariter, uates quo autore putatur

Ennius à proauis continuasse genus.

Addidit Onchestum, qui mœnia condidit urbis,

Quam de se Onchestam diciet instituit.

Hoc Megareus, illo Hippomanes genitore creatus:

Cui cessit cursu uirgo Atalanta pedum.

Ortus Amymone est Danaï, Neptunnia proles
 Nauplius: auditis si modo danda fides.
 Hic natum obscura Palamedem excepit ab aluo,
 Insidijs Ithaci quem mala saxa premunt.
 Mox Amycum nympa ex Milite Neptunne tulisti:
 Is Buthen, uterum fama sed occuluit.
 E' Buthe generatus Eryx, magnaq; Dione:
 Cuius & à templo dicta Erycina fuit.
 Aegæum maris inde pater, qui rexit Athenas,
 Sed tacito fertur progenuisse toro.
 Huic Medum Medea parit, quo Media dicta est:
 Quæ tristes succos edere terra solet.
 Huic Aethra eximium bello factisq; superbum
 Thesea, qui è Phædra sustulit Antigonom.
 Deseruitq; suam qui Phyllida, Demophoonem,
 Illo quæ potuit non redeunte mori.
 Hippolytum Hippolyta Theseus quoq; Amazone gignit,
 Quem trepidi phoca dilacerastis equi:
 Virbion hinc dictum, quoniam reuocatus ab umbris
 Arte Machaonia, bis uir in orbe fuit.
 Virbius huic etiam, quem mater Aricia sylvis
 Extulerit, fertur deinde fuisse puer.
 Hinc tibi Nausithoum Neptunne Perhibia fudit,
 Illo Rixinorq; Alcinousq; sati.
 Rixinorq; Aretem genuit, latuere parentes.
 Ex Arete Alcinous Laodamanta ferit,
 Clyonium, atq; Halium, & madidū quæ excepit Vlyem
 Nausicaam, & patrios uexit ad usq; lares.
 E' nympa

E' *nympha Peliam Tyro Neptunus, et altam*
Nelea qui struxit protulit inde Pylon.
Patricidarum dubia genitrice sororum,
Et tuus est Pelias dictus Acaste pater.
Tum duodena senex Chlora de coniuge Neleus,
Carmine Meonio pignora clara dedit.
Quattuor at nobis patuerunt nomina tantum:
Surripuit fame cetera tempus edax.
Inde Periclymenus, Chromius uenit inde, Biantis
Hec Pero est coniunx, hic quoq; Nestor adest.
Nestoris Antilochus, Pisistratus, Anthos, Echephron,
Et Stratius, Perseus, cum Thrasimede, uiri.
Fœmina sola fuit Polycastis nomine dicta:
Quos omnes coniunx parturit Eurydice.
Iuno tuum Saturne genus, sed in ordine primum,
Si modo Nasonis carmina pondus habent:
Lactucis Heben fertur peperisse comesis,
E' tactu floris belligerumq; deum:
Iurata quem Flora deæ se posse tacere
Nascentem in campis prodidit Olenijs.
Sunt quoq; percussa Martem qui dicere uulua
Exortum pergant maxima Iuno tibi.
Marte deo belli prodit terquima propago,
Et uarijs foetus pastus ab uberibus.
Aliger ex Venere est susceptus matre Cupido,
Psyche uoluptatem protulit Aligero.
Hermionen Martiq; Venus pulcherrima nixa est,
Quod graue Vulcani corda tulere uiri.

Hinc

Hinc fuit Hermione Cadmo quum contigit uxor,
Infaustum claudi nacta monile dei.
Astyocha Ascalaphus tibi Mars, & Ialmenus orti.
Actoris Azidæ hæc filia clara fuit.
Ex Thebe Euadne est, Asopi coniuge, nata,
Ignibus in medijs concomitata uirum.
Zesius ex Hebe. tua sed Remus Ilia proles,
Romaniq; caput Romulus imperij.
Bisthonide è nymphe Mars est quoq; Terea nactus:
Cui parit & Progne, deinde propinat, Itym.
Quæ sequitur dubijs è uentribus orta propago,
Belligero pariter dicitur esse deo.
Britonia Minoem, quæ se non passa furentem,
In mare seruata uirginitate, dedit.
Cuius ab æquorea subducto retibus unda
Corpore, Dictynne condita templa deæ.
Tum iaculi inuentor, quod Plinius asserit: unde
Creditur Aetolus nomina ferre solum.
Occiditq; animal qui primus Hyperuius, & qui
Helidis & Pisæ rex fuit Oenomaus.
Oenomaus, genita est Pelopi quo iuncta parente
Victa olim rapidis Hippodamia rotis.
Ex Merope, aut Sterope Atlantis, Parthaona gignit
Mars deus. at foetus quattuor ille creat.
Thestion è nymphe genitum Calydonide, matrem
Sustulit Altheam qui Meleagre tibi:
Quosq; dedit letho fratres Meleagrius ensis
(Temporis ut prisca nuncia fama refert)

Insignem Phlexippo equis, et Toxion arcu:
 Quorum opera Aetolus funera sensit aper.
 Cuius ob creptum quod uirgo Atalanta gerebat
 Sorte caput, iuuenes occubuerunt duo.
 Agrius, atque Melas, et rex Calydonius Oeneus:
 Cætera Parthaon stirps tibi nata fuit.
 Et pater Althea, fratrumque puerpera nulla,
 Aut modo quam dictos tris genuisse ferant.
 Altheaque Oeneus Meleagrum, et Tydea sumpsit,
 Prælia miscens fulmina bina dei.
 Atlanta Meleagre seris tibi Parthenopeum,
 Tydea Deiphile dat Diomede patrem.
 Sunt tua de incertis proles genitricibus Oenei,
 Alcide coniunx Deianira feri.
 Quem dedit et letho Menalippum dextera Tydei,
 Cauta parum: et Gorge, non renuenda soror.
 Marte satus Phlegyas superum contemptor, et altis
 Subdere qui potuit Delphica templa focis.
 Quem deus Arcitenens calamis prostravit acutis,
 Inde animam Stygios trussit ad usque lacus:
 Atque sub ingenti religatam sistere saxo,
 Pendet ubi assidue uasta ruina dedit.
 Causa mali princeps, Phœbo uitiata Coronis,
 Exstitit. hinc Phlegyam perculit ira patrem.
 Ortus et Ixion Phlegya. non ille parente
 Sanctior, et poena non leuiore cadit.
 Hoc patre Pirithous, Ditis quem regna petentem
 Cerberus ægidæ uix superante, necat.

Sed tulerat fortem bello prius is Polypoeten,
 Illius hunc coniunx Hippodamia parit.
 At miser Ixion cœlo pietate receptus,
 Conscijs arcani cum Ioue factus erat.
 Dumq; toros sternit molles, dum cœtera tractat,
 Iunonem est ausus sollicitare deam.
 Suppositaq; ferox genuit de nube uirorum
 Corpora, Centauros quadrupedumq; truces.
 Nomina sunt, Amycus, Rhoetus, Grimæus, Oëclus:
 Eurytus, Orneus, Mermerus, atq; Medon,
 Pisenor, Lycidas, Thaumās, Pholus, Astylus, Hyleus,
 Nesus, Abas, Menaleus, Monycus, Antimachus,
 Eurynomus, Thereus, Dorylas, Danis, Iphinousq;
 Teleboas, & cum Demoleonte Chromis,
 Dictys, Helops, Phareus, Cæneus, Petreus, Aphidas,
 Neseus, Thonius, Pyramus, & Stiphelus,
 Nedimnus, Ripheus, Phelegreus, & ipse Bianor,
 Hippasus, Hylonome, Cyllarus, inde Lycus,
 Phaocomes, Imbreus, Gæneus, Aræus, Odites,
 Iunctus Eridupo tuq; Pyrete uenis:
 Mox Helimus subit, & Latreus, Bromus, atq; Lycepes:
 Quæq; duplex retinet cœtera turba genus.
 Iamq; audax nimium Ixion Iunonis adulter,
 Sedibus ætherijs à Ioue pulsus erat.
 Venerat in terras, & se iactare potitum
 Iunonis sancto cœperat ille toro.
 Iuppiter exarsit: temeraria uerba loquentis
 Fulmine ab ætherio perculit ora polo.

Subq;

*Subq; imos pepulit manes, & tartara nigra,
Versariq; dedit noxia membra rota.*

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA
de uersibus conclusæ, LIB. III.

Tertius eximium nobis parat ecce laborem
Saturno genitus Iuppiter, ortus Opi.
Edidit hic Musas, uatum pia numina, doctas:
Mnemosyne dicta est quas peperisse nouem.
Per totidem noctes socium quæ passa Tonantem,
Vertice Pierio foetibus aucta redit.
Calliopen græco primam sermone poetæ,
Quod bona uox illi fertur adesse, uocant.
Quod celebret quæ gesta canit per carmina, Clio;
Surgit & ex illa gloria, nomen habet.
Hanc inuentricem historiæ monumenta tulerunt,
Qua nota antiqui temporis acta forent.
Dicta fuit dulces Erato quia cantet amores:
Nam quod erim dicit Graius, amare sonat.
Illius inuentum connubia prima fuisse,
Rettulit ad nostros nuncia fama dies.
At quia multiplici cantu uiret usq; Thalia,
Inq; dies floret Palladis auctus amor.
Hac una arboribus fretos autore serendis,
Rumor ait primos edidicisse patres.
Melpomenæ à cantu stetit appellatio. uerum
Terpsichoræ, celeres quòd iuuat ipsa choros.
Enterpenq; uocant, quoniam delectet, & esse

Omni.

Omnibus assuevit grata canore suo.
 Huic primum dulcem modulata est tibia cantum,
 Si ratus à priscis sermo refertur auis.
 Laudibus à multis, memori ue Polymnia mente,
 Aruorum cultus, notitiamq; dedit.
 A' coelo Vranie, coelestes promere cantus
 Fertur, et astrorum prædocuisse uias.
 Has simul à cantu Latium dixisse camœnas,
 Argiium Musas, dogmata, certa fides.
 Seu quod nos doceant: nam fert idioma Pelasgum,
 Nostra quod assuevit lingua docere, myim.
 Siue quod inquirant. hæ namq; fuisse putantur
 Artibus autores omnibus, atq; duces.
 Quod tuus his Helicon Bœotia mons dedit ortum,
 Inde Heliconiadum nomina sepe tenent.
 Non procul assurgit quoniam Parnassia rupes
 Phocidis aut impar uertice, uel niuibus,
 Quam simul has habitasse ferunt, Parnassidas inde
 Carminibus crebris turba diserta uocat.
 Quod Thracum Aonia est regio, contermina terræ
 Phocidos, Aonidas hinc uocitare solent.
 Quodq; Cytheronem saltum coluisse feruntur,
 Appellant uatum metra Cytheriadas.
 Pieridas Macedum regio celebrata uocari
 Tradidit, antiquo nomine Pieria.
 Emathiam dixere noui. sed Pieris illi
 Pieriæ dederat nomina sylua prius.
 Sunt qui Pieridum cantantibus agmine uicto,
 z A' totidem

A totidem Musis, nomina sumpta uelint.
 Theſſia Phocæo ſedet urbs, Helicone propinquo
 Littore, qua genitam Theſpida in urbe uolunt.
 Extitit una nouem Muſarum Theſpis alumna,
 Vnde illas ſoliti dicere Theſpiadas.
 Fons tuus eſt Helicon nitidis puriſſimus undis,
 Pegaſus impacto quem pede preſſit equus.
 Hunc Hippocrenen Dores, Romanaq; fontem
 Lingua Caballinum, Pegafeumq; tulit.
 Pegafidas referunt, atq; Hippocrenidas ergo,
 Fonte ſub hoc Muſas quas habitare canunt.
 Libethrus Macedum latis fons ortus in oris,
 Magnetum populi qua regione ſedent:
 Libethra hunc iuxta eſt antrum, Libethrides inde
 Nomen habent, locus his quum ſit uterq; ſacer.
 Pimpleo de fonte alio, uico'ue iacente
 Sub Macedum campis, quos patet eſſe uagos,
 Monte uel Orchomenum, Pimpleidas appellarunt:
 Quod patet hos illas incoluiſſe locos.
 Nec mihi Caſtalius fons, in radicibus imis
 Parnaſſi montis prætereundus erit:
 Caſtaliæ qui nomen habet de nomine nymphae,
 Quo ſacra Muſarum ludere ſueta cohors:
 Caſtalidas tali memorant à fonte poëtae,
 Quarum perpetuo uerba fauore ſerunt.
 Mnemoſyne extremum tribuit cognomen. at illud
 Syllaba non patitur uerſibus eſſe meis.
 Id patronymicis non multum creditur impar,

Quid

Quid faciam? mater prodere sollicitat.
 Da ueniam lector, uult Mnemosynidas illa
 Dicere, sic nomen tollere ad astra suum.
 Ab Ioue rex olim Messenius ortus Achæus,
 Vnde suum populus nomen Achiuus habet:
 Menæq; prolatis in mensem dicta præesse
 Floribus, et Phrygia Xanthus ab urbe cadens.
 Mater abest. Ioue nata Venus, pulchraq; Dione,
 Vulcani coniunx tertia dicta Venus.
 Ex Venere est generatus Amor. Corymose Tonanti
 Myrmidonem fertur nymphe tulisse deo.
 Leda Clytemnæstram fuit, hæc Agamemnonis uxor:
 Leda Helenam, nupsit quæ Menelaë tibi.
 Quam Phrygius postquam rapuit Lacedæmone pastor,
 In Troiam bello Græcia tota ruit.
 Iuppiter ex Leda Pollucem et Castora, fratres,
 Gignit: equo hic, pugnis inclytus ille fuit.
 Nata Ioui è Cerere est coniunx Proserpina Ditis,
 E' luna exortum te Dionyse putant.
 E' Ioue, sed nymphe Garamantide, prodit Iarbas,
 Getulum tenuit qui ditione solum.
 Nymphe Ioui geminos peperitq; Thalia Paliscos,
 Hiscentem referunt nomina rursus humum.
 Europam niueo mutatus corpora tauro,
 Transtulit ad Cretæ littora nota pater.
 Hinc satus es Lyciæ rex iam Rhadamante future,
 Cuius et inferno iura sub orbe patent.
 Prodiit hinc Minos, qui post Cretenfia regna,

Cum fratre in Stygio iudicat acta foro.
 Mimi Androgeum, Phædræ simul, atq; Ariadnam,
 Pasiphaë coniunx, edita sole, parit.
 Glaucum etiam Minos genuit, cum Deucalione,
 Natum Deucalion Idomeneæ tulit.
 Orsilochem Idomeneus, Ithaci quem perdidit ensis:
 Hiq; omnes tacitis exiliere toris.
 Aurea Luciferum nixa est Aurora Tonanti,
 Ceycem Alcyones edidit ille uirum.
 Edidit accipitrem factum quoq; Dædalionæ,
 Dictaq; Trachinæ est nympha utriusq; parens.
 Dædalion sed te latuitq; puerpera, gignit
 Pæonij coniunx credita Lichione:
 Quæ cithara insignis tibi natus Apollo Philemon,
 Furq; tibi est Hermes nobilis Autolius.
 Tu quoq; siderei non ultima gloria cœli,
 Diceris Orion semen habere Iouis:
 Si modo danda fides Næsonis uersibus ulla est,
 Immiectum corio dum bouis esse refert.
 Quod licet ediderint facinus tria numina, summum
 Fama patris dignum fecit honore Iouem.
 Neptunno Ascræus quanquam Mimoidæ uates
 Credidit Euryalæ hunc peperisse deo.
 Sunt quoq; Trinacrio qui dicant Oenopione
 Progenitum, uel quem miserit alma Chios:
 Illius et natam Meropen, uel nomine dictam
 Candiopen femori supposuisse suo.
 Ex illa Hippolagum genuisse, sed ille Dryantem:

Is te rex Thracum docte Lycurge tulit.
 Protulit Augeum rex Harpalicenq; Lycurgus,
 Quæ patrem è medijs abstulit ense Getis.
 Et te, quæ nimio correpta cupidine Phylli,
 Ad reditum lento Demophoonte cadis.
 Horum nulla datur genitrix, sed & Aona celsus
 Iuppiter è nymphe Mnosi pro genuit.
 Aone dixerunt ignota matre Dymantem,
 Ignotaq; duos esse Dymante satos.
 Hinc Asium, tibi qui non uanus auunculus Hector,
 Atq; Hecubæ, ex alio sed patre, frater erat.
 Hinc ea, qua sumptis nondum processerat alis
 Aefacus in mergum uersus, Alixirhoë.
 E' Ioue Sarpedon, peperit quem Laodamia:
 At nothus ex illo prodiit Antiphates.
 De Ioue Pilumnus, qui stercora ferre per agros,
 Et docuit populos pinsere grana rudes.
 Huic Daunum Acrisij Danaë compressa tulisse
 Creditur: à Dauno, Daunius ortus ager.
 Ex Dauno Turnum formosa Venilia gignit,
 Iuturnam Daunus matre latente serit.
 Filius ætherij Iouis est Acrisius, huius
 Laërtes, dubio partus uterq; toro.
 Laerti coniunx Anticlia fudit Vlysssem,
 Et natam pulchris uultibus Echimenen.
 Sunt quibus Autolia est Anticlia dicta, patremq;
 Qui Laertiadæ Sisyphon esse putent.
 Is latro notus erat, seruans angusta uiarum,

Et saxo impediens prætereuntis iter.
 Letaq; quum peteret noua nupta oracula diuûm,
 Vim tulit, & sæua traxit in antra manu.
 Inde grauis peperisse uiro narratur Vlysssem,
 Quem Laertiaden Sisyphiumq; uocant.
 Penelope est illi satus Icareotide, nulla
 Cui par uisa fide est, coniuge, Telemachus.
 Telegonus Circe: patrios qui noscere uultus
 Dum cupit, incautus perdidit ipse patrem.
 Ausonius tacito ex utero quoq; natus Vlyssi
 Fertur, ab hoc fluxit nomen in Ausoniam.
 Mercuriumq; Tonans eduxit Atlantide Maia
 Portantem gemini nuncia fida poli.
 Myrtilus Oenomai currus auriga, parentem
 Hunc uocat. at genitrix non satis ulla patet.
 Huic parit Eudorum soboles Polymela Philantis,
 Huic Lara dat geminos, siue Larunda, Lares.
 Esse Lares, Geniosq; uolunt, data numina bina
 Omnibus: & uitæ, funeris atq; duces.
 Sunt quoq; Penelopen qui, uix bene credita uerba,
 Mercurio natum Pana tulisse uelint:
 Non quem Pana deum uenerantur in Arcade terra,
 Sed quem de cunctis sustulit illa procis.
 Mercurio Euandrum peperit Nicostrata regem
 Arcadiæ, Euandro stirps geminata fuit.
 Hinc genitrix orta est Pallantia grata Latini,
 Vnde Palatinus nomina sumpsit apex.
 Hinc ferus à Turno confossus uulnere Pallas,

Et quibus

Et quibus exierit uiscera neuter habet.
 Persea rex superum genuit Saturnius, auro
 Quem pluuio Danaë protulit Acrisij.
 Is Persen, prima est à quo monstrata sagitta:
 Censuit ut quondam Plinius ore graui.
 Mater in obscuro est. quos uerò exinde creauit,
 Edidit hos illi quatuor Andromeda.
 Quattuor è numero surgit mihi primus Erythreus,
 Vnde putant rubro nomina facta mari.
 Consequitur Sthelenus, cui durum Eurysthea coniunx,
 Sit licet ignoti nominis illa, parit.
 Tertius accedit Bacchemon: filius illi
 Ortus Achemenides, Orchamus inde fuit.
 Non torus illuxit: sed te uocat Orchame patrem
 Leucothoë, tibi quam sustulit Eurynome.
 Gorgophonem prodit quarto sed in ordine Perseus,
 Pignora quo uates bina recepta ferunt.
 Hinc Electrionem, quo sis Alcmena profecta
 Herculis ætherio de Ioue facta parens.
 Alceum hinc, qui te Amphitryo produxerit. atqui
 Omnibus his uentres, qui peperere, latent.
 Sunt tamen Acmenæ qui peruenisse parentem
 Eurydicen Pelopis, Lysidicen ue putent.
 Alcmena Amphitryo de uxore Iphiclea gignit,
 Huic puer obscura matre Iolaus adest.
 Aeacon Aegina est magno connixa Tonanti,
 Qui prius Oenopiam de genitrice uocat,
 Et scelera in Stygio cum fratribus excutit orbe.

Phocus ab hoc, Peleus, cum Telamone sati.
 Mater abest. duplex Telamone est orta propago,
 Diuerso quanquam uenerit illa toro.
 Hefiona est Teucer nam Laomedontide cretus,
 Aiacem dubiæ progeniueres fores.
 At Peleus tacita Polydorum sustulit aluo,
 Insignem bello Mnesthea quæ peperit.
 E' Thetide eximium atq; inuicta mentis Achillem,
 Scyria cui Pyrrhum Deidamia parit.
 Andromache est, aut Hermione Peripelea Pyrrho
 Fœta. Molossus at est ortus ab Andromacha.
 Hunc genuisse ferunt Polydectam, nullaq; certa est
 Mater: et ignotum, uir, mulier' ne fuit.
 Vulcanum regina Ioui tulit inclyta Iuno:
 Quem Lemni fabrum, Mulciberemq; uocant.
 Huic Prænestinæ fundator Cæculus urbis
 Filius, ambiguo contigit è thalamo,
 Cacus et Herculeis oppressus uiribus olim,
 In sua dum tractas diripit antra boues.
 Dum tua Vulcanus cupido petit ore Minerva,
 Oscula dum pugnas, uimq; pudica fugis:
 Natus Erichthonius sparso de semine terræ
 Dicitur. hoc Cephali Procris amica sui,
 Hoc Boreæ coniunx, matrum decus, Orithyia,
 Et rex Pandion Atticus exiliit.
 Esse duas perhibent genitas Pandione, Progenes,
 Quæ Thracum regis Tereos uxor erat:
 Et quæ trunca fuit linguam Philomela, scelesti
 Ne facinus

Ne facinus posset Tereos ore loqui.
 Nulla tamen genitrix, positis tot in ordine natis,
 Emicuit, cuius nomina fama gerat.
 Tullius inde tibi Vulcane est Servius ortus,
 Cresia cui mater Corniculana fuit.
 Contigit huic duplex, uario sed pectore, nata:
 Hæc maior, fuit hæc Tullia dicta minor.
 Venter abest. Aruntis erat prior, altera Luci
 Vxor: Tarquinius quos pater ediderat.
 Dissimilis natura fuit: pius ille, ferocem
 Hic animum gessit: dissimilisq; torus.
 Fata animos iunxere. perit minor, et perit Aruns.
 Lucius et maior conueniuntq; duo.
 Quid moror? impulsu iam sumptæ coniugis, ille
 Regalem ascendit, corrupuitq; gradum.
 Dumq; socer prodit solium capturus, ab illo
 Pellitur, et multo uulnere plangit humum.
 Audierat coniunx, regem uisura maritum
 Profiliit, rapidis in fora uecta rotis.
 Dum redit, auriga est uiso genitore perempto
 Territus, et frenis iam retinebat equos.
 Nata uetat, patriosq; iubet proculcet ut artus
 Curribus, et scindat uerbere quadrupedes.
 Filia dura quidem, atq; omni damnabilis æuo,
 Cumq; uiro et natis funere digna graui.
 Hippotæ Sergesta Ioui te filia Trois,
 Aeole non ficto nixa putatur auo.
 Non minus Hippotades igitur, quàm frater Accses,
 2 5 Diceris.

Diceris. hæc natos uos tulit una duos.
 Multa sed ignotis proles tibi matribus orta:
 Primaq; Ceycis creditur Alcyone.
 Tum Canace, & Macareus: uetito quos iunxit amore,
 Quæ solet ignotos iungere sæpe, Venus.
 Misenusq; iacens tribuit qui nomina monti
 Baiarum, præstans ære ciere uiros.
 Nec non Salmoneus, tonitrum qui imitatus Olympi,
 Fulmine sub Stygias est reuolutus aquas.
 Hoc Tyro genita est, Neptunno foeta gemellos,
 Critheaq; Aeoliden postmodo nacta uirum.
 Te Cephalus, Procis coniunx, uocat Aeole patrem,
 Hesperus Aurora est cui pariente satus.
 Te uocat Iphiclus, cui pota uenena Podarcem
 Serpentis natum contribuuisse uolunt.
 Rex Athamas uocat, Inoë cui foeta Learchym:
 Illisit saxo quem pater inde furens.
 Et qui Portumnus, Melicerta est, siue Palemon
 Dictus, & Inous de pariente deus.
 Prima tamen coniunx Athamanti prodidit Hellen
 Neiphile, unde Hellen nomina pontus habet.
 Et simul aurato uectum super æquora Phryxum
 Aricte, quum nondum lapsa nataisset aquis.
 E Phryxo, ignota fluxitq; Cytoria ab aluo,
 Paphlagonum de quo terra uocata fuit.
 Aeolus est Ephiræ tibi rex & conditor altæ
 Sisyphæ ab antiquis creditus, esse pater:
 Quem fama Ionij, Aegæiq; in littoris ora

Abruptum

Abruptum est olim corripuisse iugum,
Perdere consuetum saxo de monte reuulso,
Fors quibus illorsum seua dedisset iter.
Vnde Acheronte situs, prægrandi pondere saxum
Voluis, et elapsum rursus ad ima petis.
Nupta tibi Merope est Peligni carmine uatis:
Qua Glaucum, et magnum deinde Creonta seris:
• Hunc regem accipimus defuncto patre Corinhi
Natam unam, obscuro sed genuisse toro.
Nata Creusa fuit, sponsam hanc non duxit Iason,
Cum patre quod rapta est Colchidis arte focis.
Bellerephon Glaucum est ignoto uentre creatus,
Achimene huic coniunx pignora terna dedit:
Isandrum, Hippolochum, pulchram quoque Laodamiam:
Quæ te Sarpedon de Ioue nixa fuit.
Hippolochus est alter Glaucus, sed ab ubere tecto
Partus, et hic Phrygijs moenibus auxit opem.
Critea uentorum genuit rex Aeolus. illi
E Tyro natos quattuor esse putant:
Aesona, Medæ redijt cui fortior ætas
Artibus: hinc Pheritas, Alcimedonque subit.
Hinc Amythaon adest. fratres Polymela, et Iason,
Aesone sunt orti: nec tamen unde, patet.
Hypsipyle Euneumque, Thoantaque gignit Iason,
Aurato felix uellere nomen habens.
Gignit et obscuro Philomelum corpore. Plutum
Ille, sed hic nato fit Pareante pater.
Hinc Paron appellant, quæ sit Minoia primum

Dicta, quod hac sedem fixerit ille suam.
 Fudit Epitropium Alcimedon. Amythaone creti
 Sunt duo: et inde Bias, inde Melampus adest.
 Nec quibus è thalamis patuit. fueratq; Melampus.
 Herbarumq; potens, augurioq; sacer.
 Theodamasq; illo satus est, non segnior augur,
 Suffectus titulis Amphiaræ tuis.
 Mantyna, Antiphatemq; Bias de coniuge Pero
 Extulit. at geminos Mantyon ipse creat:
 Formosum Clytonem, Aurora est qui raptus ab alma:
 Et uatem, nomen cui Polyphidis erat.
 Ille Theoclimene est factus pater augure docto:
 Nec tribus his data sunt ubera certa satis.
 Antiphate est, et mater abest, generatus Oicleus.
 Haustus ab hoc satus est Amphiaræus humo.
 Cui natum Amphilochem peperit coniunx Eriphile,
 Quiq; illam Alcmaeon perdere sustinuit.
 De genitore etiam prodit Catyllus eodem,
 Hoc triplex dubijs nixibus inde puer.
 Tyburtus simul, atq; Corax, Catyllus et alter,
 Moenia sunt quorum Tyburis aucta manu.

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA
 de uersibus conclusæ, LIB. V.

T Antalus è Plote est nymphe tibi Iuppiter ortus,
 Quem natum fama est apposuisse deis.
 Ille quidem superum fertur conuiuia fuisse,
 Arcanis summi nec caruisse patris.

Que.

Quae quoniam est ausus mortalia ferre sub ora,
 Pectora sunt multo pressa dolore Iouis.
 Protinus ad Stygios pulsus fuit ille recessus,
 Pomaq; & inter aquas esurit atq; sitit.
 Taygeta huic Nioben peperit, quam prole superbam
 Teq; uiro Amphion, diriguisse canunt.
 Edidit, & Pelopem, tergo qui insignis eburno
 Fulsit, ubi infernis est reuocatus aquis.
 Quatuor inde Pelops foetus tulit Hippodamia,
 Quam uictam celeri duxerat ille rota.
 Lysidicem matrem Alcmenae, dirumq; Thyesten,
 Atreumq; ferum, Plistheniumq; simul.
 Polluit Atrei thalamos scelerata libido
 Fratris, & Harpagigen, Plistheniumq; tulit.
 Tantalus accessit thalamo sublatus eodem,
 Sed prior & Pelope nata Thyeste fuit:
 Cui pater impurus sese commiscuit, inde
 Sanctior Aegisthus non genitore satus.
 At miser Atreus natorum epulanda Thyesti
 Membra tori obiecit fraude recepta sui.
 Quem mox Aegisthus ferro confecit, & illi
 Ereptum patri reddidit imperium.
 Filius Atreo Euiolus fuit, atq; Melampus,
 Tertius Alceon, mater & omnis abest.
 Plisthenio geniti Menelaus, & ipse Agamemnon:
 Quos Merope exortos matre fuisse uolunt.
 Hos pater Atreo fratri, quum cessit in auras,
 Tradidit: inq; suam rettulit ille fidem.

Atridas

Dicta, quod hac sedem fixerit ille suam.
 Fudit Epitropium Alcimedon. Amythaone creti
 Sunt duo: & inde Bias, inde Melampus adest.
 Nec quibus è thalamis patuit. fueratq; Melampus.
 Herbarumq; potens, augurioq; sacer.
 Theodamasq; illo satus est, non segnior augur,
 Suffectus titulis Amphiaræ tuis.
 Mantyna, Antiphatemq; Bias de coniuge Pero
 Extulit. at geminos Mantyon ipse creat:
 Formosum Clytonem, Aurora est qui raptus ab a'ma:
 Et uatem, nomen cui Polyphidis erat.
 Ille Theoclimene est factus pater augure docto:
 Nec tribus his data sunt ubera certa satis.
 Antiphate est, & mater abest, generatus Oicleus.
 Haustus ab hoc satus est Amphiaræus humo.
 Cui natum Amphilochem peperit coniunx Eriphile,
 Quiq; illam Alcmaeon perdere sustinuit.
 De genitore etiam prodit Catyllus eodem,
 Hoc triplex dubijs nixibus inde puer.
 Tyburtus simul, atq; Corax, Catyllus & alter,
 Moenia sunt quorum Tyburis aucta manu.

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA
 de uersibus conclusæ, LIB. V.

T Antalus è Plote est nymphe tibi Iuppiter ortus,
 Quem natum fama est apposuisse deis.
 Ille quidem superum fertur conuiuia fuisse,
 Arcanis summi nec caruisse patris.

Que.

*Quæ quoniam est ausus mortalia ferre sub ora,
Pectora sunt multo pressa dolore Iouis.
Protinus ad Stygios pulsus fuit ille recessus,
Pomaq; et inter aquas esurit atq; sitit.
Taygeta huic Nioben peperit, quam prole superbam
Teq; uiro Amphion, diriguisse canunt.
Edidit, et Pelopem, tergo qui insignis eburno
Fulsit, ubi infernis est reuocatus aquis.
Quatuor inde Pelops foetus tulit Hippodamia,
Quam uictam celeri duxerat ille rota.
Lysidicem matrem Alcmenæ, dirumq; Thyesten,
Atreumq; ferum, Plistheniumq; simul.
Polluit Atrei thalamos scelerata libido
Fratris, et Harpagigen, Plistheniumq; tulit.
Tantalus accessit thalamo sublatus eodem,
Sed prior et Pelope nata Thyeste fuit:
Cui pater impurus sese commiscuit, inde
Sanctior Aegisthus non genitore satus.
At miser Atreus natorum epulanda Thyesti
Membra tori obiecit fraude recepta sui.
Quem mox Aegisthus ferro confecit, et illi
Ereptum patri reddidit imperium.
Filius Atreo Euiolus fuit, atq; Melampus,
Tertius Alceon, mater et omnis abest.
Plisthenio geniti Menelaus, et ipse Agamemnon:
Quos Merope exortos matre fuisse uolunt.
Hos pater Atreo fratri, quum cessit in auras,
Tradidit: inq; suam rettulit ille fidem.*

Atridas

Atridas hinc fama uocat, quos extulit Atreus
Vt genitor primis fidus ab unguiculis.
Ex Helena Hermionen genuit Menelaus, Oresti
Pactam, nec Pyrrho surripiente datam.
Quo tamen occiso, rursum hanc sibi duxit Orestes,
Vt nos antiqui temporis acta monent.
Te Menelaë patrem fortis uocat & Megapenthes,
Quem tibi foetura Lydia serua dedit.
Rege Mycenarum fluxere Agamemnone foetus,
Matre Clytemnestra, quos memorasse libet.
Laodice, Electra, Iphianassa, aut Iphigenia,
Pulchraq; Chrysothemis: sed nec Alesus abest.
Altera consequitur mox Iphianassa, & Orestes
Filius: huius habet semina Tisamenes.
Huius item, patuit genitrix & nulla, Corinthus:
Quo dicta est, Ephire terra uocata prius.
Alter ab hoc patris de nomine fertur Orestes
Editus, hinc populos exilijsse uolunt.
Fama Iouem magno patrem tulit Hercule factum,
Quum latus Alcmenae subdidit ille suo:
Et tribus edixit fieri de noctibus unam,
Vt posset uoto commodiore frui.
Seminis Herculei Lydus, Lamyrusq; fuerunt,
Eurythe rex Iole quos tua nata dedit.
E Lydo Lanius processerat: abdita mater.
Herculis & stirpem tu Diodore tenes.
Teq; Sophon prodit: genitrix est neutra reperta.
Hercule terquimum nascitur inde genus.

Deicoon Megara, Teriomachusq; parente,
Et Creontiades: quos pater ipse necat.

Illa etiam Oxeam genuit. cum matre peremit
Hunc quoque, dum Stygio uictor ab orbe redit.

Ex Paphia (si uera canunt) susceptus Ithoneus,
Ilus & ex aluo Deianira tuo.

Telepolemum nixa Astyocha est: Sardumq; Crominq;
Atq; Agilem, & Cyrnum, cognita nulla tulit.

Telephus ex Auge est, lactatus ab ubere ceruæ,
Et pater Eurypylo, tum Cyparisse tibi.

A' Pyrrho Eurypylus cæsus fuit, iste dolore
Languit, arboreo stipite membra tegens.

Thessalus Alcida, Phidippus & Antiphus illo
Exorti certum non habuere torum.

Fertur Auentinus diuo quoq; ab Hercule natus,
Matre Rhea, ut uates Andicus ore sonat.

Inde Scythes, Scythica est regio quo dicta. Gelonum
Addimus: hoc populos de duce rumor ait.

Herculis Heracles dixerunt nomen Achæi,
Quod per Iunonem præmia laudis habet:
Viribus, infracta superans & mente labores,
Quos audax subiit obijciente dea.

Dictus ab altrice est idem Tyrinthius urbe,
Quæ Tyrins Argis proxima terra fuit.

Amphitryoniades, Alcmena matre creatus
Quod fuerit, cui uir contigit Amphitryo.

At quoniam Alceus pater extitit Amphitryonis,
Alciden uatum carmina sæpe uocant.

Ipse puer geminos à cunis reppulit angues,
 Elidens tenera guttura pressa manu.
 Vastantem iuuenis Teumesia regna leonem
 Strauit, & inde humeros tergore sultus abit.
 Mox alium Nemeam iuxta, paruasq; Cleonas,
 Qui leo funestus sub regione fuit.
 Hospitio fretus pastoris forte Molorchi,
 Perculit, & claua quam dedit ille necat.
 Sunt tamen hunc illumq; putent qui prorsus eundem,
 Et uaria priscos mente fuisse patet.
 Lernaam absumpsit ferro, sed & ignibus, hydram,
 Septenum posset quum renouare caput.
 Menalium confecit aprum, quod in Arcade terra
 Monstrum erat, infesto cuncta pauore tenens.
 Hunc alij ad durum perhibent Eurysthea tractum,
 Quum nondum letho succubuiisset aper.
 Is tamen Arcadiae uarijs à montibus hausit
 Nomina, quos uersu non memorasse piget.
 Menalus est, Pholoë, Cyllene, atq; inde Lyceus,
 Quo Iouis ætherij templa uetusta sedent:
 Parthenius, Lampheus, Nonacris, & ipse Erymanthus:
 Vnde Erymantheum fama uocauit aprum.
 Arthemiseus item. sed enim quia Thessalis ora,
 Menala, & Arcadicum continet omne solum:
 Menaliam consueta feram sunt carmina uatum,
 Et magicos uersus dicere Menalios.
 Acripedem ceruam, atq; auratis cornibus, olim
 Menalium solita est quæ coluisse nemus,

Alcides

Alcides potuit celeri comprehendere cursu,
 Et captae spoliū cornu fulua tulit.
 Stymphalidas summo percussit in aëre telis,
 Stymphalus Arcadico quas tulit orbe lacus.
 Corpore tam grandi uolucres, ut lumina possent
 So is, et obducta tollere nube diem.
 Taurum Cæropias immāni corpore terras
 Vastantem, Herculeæ perdomuere manus.
 Victus et ablato cornu est Achelous ab iisdem,
 Se licet in formas uerteret ille nouas.
 Palma sequens illi uenit Diomede perempto,
 Threijcijs olim Bisthonijsq; duce:
 Hospitibus qui suetus equos depascere cæsis,
 His cibus Alcida subijciente fuit.
 Busirim Aegypti regem, qui proxima Nilo
 Diripiens, toto littore sæuus erat:
 Hospitis innumeri foedans quoq; templa cruore,
 Occisum illius obtulit ipse deis.
 Antæum, Iapyxis cui regia Lixus in oris,
 Cui fuit immāni corpore terræ parens,
 Omnibus infestum, terræq; mariq; cruentum,
 Perdidit, inq; ulnis compulit ire neci.
 Tum geminas pelago fertur posuisse columnas,
 Qua sese Oceano porrigit unda minax.
 Atq; duos montes, Abilam, Calpenq; recisos,
 Perpetuum solitos continuare iugum.
 Hesperidum uigili mala asseruata dracone
 Aurea, confecta sustulit inde fera.

Gerionem triplici forma Tartesia nactum
 Littora, & Hispana sub ditione pecus,
 Strauit: & ablatiis gregibus perduxit in ortus
 Hesperij magnum quod decus orbis erat.
 Thermodoontiacam spoliavit Amazona balteo,
 Huncq; Mycenei regis ad ora tulit.
 Nec Cacus Herculeas uires & pondera clauæ
 Fugit, ubi auersas traxit in antra boues.
 Sed iacuit, foribus linquens affixa cruentis,
 Quæ dederat letho perditus ora uirum.
 Centauros solita domitos uirtute peremit,
 Pirithoi cupidos dissociare torum.
 Amphitryoniadæ pactam quoq; Deianiram,
 Eurythus optaret quum rapuisse ferox.
 Fœdis fragum rapta fixit Calydonide Nessum,
 Eueni ut tumidas exuperauit aquas:
 Sanguine qui moriens, tibi Deianira fluentem
 Pestifero uestem tristia dona dedit.
 Neleos undenam sobolem, patriamq; domumq;
 Diruit, in Pylios dum grauiora parat.
 Vnus abit tanta Nestor subtractus ab ira,
 Posset ut in Phrygios utilis ire suis.
 Bergion, Albionemq; tibi Neptunne creatos,
 Sistere dum uellent prætereuntis iter:
 Ad Rhodanum, & lapidum campum, cessante pharetra
 Fundere Gnosiaci noxia tela soli,
 Imbribus adiutus lapidum, Ioue pauca rogato,
 Vicit, & inceptam protulit inde uiam.

Prostrauit

Prostravit cœtum, soluit scopuloq; puellam
Hesionam, Phrygio Laomedonte satam:
Mercedem & tædæ natæ, tantiq; laboris
Cum patre diuino semine pactus equos.
Periurum posthac regem, & promissa negantem
Vltus, in Iliacos prælia magna tulit.
Deleuitq; urbem, & populos cum rege peremit,
Abduxitq; illi qui puer unus erat:
Sumere quem Priami nomen uicinia fecit,
Hunc redimens auri pondere ab hoste graui.
Extremam Italiæ quum prædo Laciniis oram,
Græcia quæ magna est, in scelus omne daret:
Multaq; diripiens infestior omnibus esset,
Concidit, Alcideæ percutiente manu.
Condita Iunoni qui templa Lacinia dixit,
Quoq; iacent furis mons sibi nomen habet.
Alcmenæ genito, seuorum est causa laborum,
Dixerat Eurystheus, maxima Iuno tibi.
Atq; hinc Alciden telo penetrare trisulco,
Iunonis mammam non timuisse ferunt.
Terrigenum superi tremarent quum prælia, quisq;
Interiore poli sede receptus erat:
Nutabat curuum nimio sub pondere cœlum,
Casuros poterat terra timere deos:
Protinus Alcides magno sociatus Atlante,
Orbem humeris subiit, sustinuitq; suis.
Aut quum fessis Atlas humerum mutare pararet,
Herculis interea membra tulere polum.

Ductaret quum forte boues Tyrinthius olim,

Qua Siculum cohibent littora longa fretum:

Ecce uorax anus una pecus furata Charybdis,

Cœperat abstrusis oculuisse locis.

Amphitryoniades tumidas hanc misit in undas.

Quas illa absorbens, ut pecus ante, rapit.

Hinc Erycem Butæ, Sículas qui rexit habenas,

Viribus, eximium castibus, ipse necat.

Plutonium Pylis, ipso oppugnante, fauentem,

Percussit teli cuspide tergemini.

Quod nisi Pæonijs foret ille adiutus ab herbis,

Omnia morte premens ipse peremptus erat.

Erginum Orchomeni mira feritate tyrannum

Sustulit, atq; urbi libero colla dedit.

Ad Sagarim fluuium, qui Lydia temperat arua,

Seuus inauditi corporis anguis erat.

Hic homines rapiens, et agros et cuncta terebat,

Qui tamen Herculeo robore cæsus obit.

Iussus ad Hesperios olim dum pergeret hortos,

Deuius à recta cœperat ire uia.

Caucasum ingressus, uinctumq; Promethea uidit,

Pascentemq; iecur non percuntis auem:

Quem miserans, aquilam fixit. qua cæsa sagitta est.

Dicitur hæc astris esse relata poli.

Pirithoum Theseus Stygias comitatus ad umbras,

Stabat in inferno carcere uinctus adhuc.

Id postquam Alcides didicit, per operta Lacomum

Tenaron ingressus, limina Ditis adit.

Liber-

Liberat Aegiden, triplici ligat inde catena
Cerberon, abstractum donat habere viro.
Solvit et Alcesten Peliae, pro coniuge mortem
Quae subit Admeto, vivus ut ipse foret.
Retulit hanc illi, Stygioque ex orbe retractam
Rursus in aërio sistere posse dedit.
Comperit infernis quum iam rediisset ab undis,
Nescio quem Thebis imperitare Lycum.
Ceperat hic solium uiolento iure, subacta
Herculis et Megara coniuge letus erat:
Deiectum regno occidit, Thebasque tyranno
Solvit, et oppressa dempsit ab urbe iugum.
Mox furijs captus, seua Iunone magistra,
Vxorem et natos sustulit ense suos.
Eurystus Oechaliae natam promiserat illi
Rex, Iolen, stabili iungere connubio.
Fallentem Alcides, et tradere uelle negantem,
Perdidit illius cum patriaque domum.
Inde Iolen raptam tanto dilexit amore,
Illius ut iussu quodque subiret opus.
Senserat id coniunx, et Deianira morantem
Allicere ad sese credula posse virum,
Acceptam à Neso uestem, pia dona marito
Coniugis immemori misit habenda suae.
Induerat missam: quae dum uenatibus instat,
Humidus et toto corpore sudor abit,
Ipsius occulto penetrauit membra ueneno:
Quod, nisi mors potuit dura levare nihil.

Ductaret quum forte boues Tyrrhinius olim,
 Qua Siculum cohibent littora longa fretum:
 Ecce uorax anus una pecus furata Charybdis,
 Coeperat abstrusis oculuisse locis.
 Amphitryoniades tumidas hanc misit in undas.
 Quas illa absorbens, ut pecus ante, rapit.
 Hinc Erycem Butæ, Siculas qui rexit habenas,
 Viribus, eximium castibus, ipse necat.
 Plutonem Pylis, ipso oppugnante, fauentem,
 Percussit teli cuspide tergemini.
 Quod nisi Pæonijs foret ille adiutus ab herbis,
 Omnia morte premens ipse peremptus erat.
 Erginum Orchomeni mira feritate tyrannum
 Sustulit, atq; urbi libera colla dedit.
 Ad Sagarim fluuium, qui Lydia temperat arua,
 Seuus inauditi corporis anguis erat.
 Hic homines rapiens, et agros et cuncta terebat,
 Qui tamen Herculeo robore cæsus obit.
 Iussus ad Hesperios olim dam pergeret hortos,
 Deuius à recta coeperat ire uia.
 Caucasum ingressus, uinctumq; Promethea uidit,
 Pascentemq; iecur non percuntis auem:
 Quem miserans, aquilam fixit, qua cæsa sagitta est.
 Dicitur hæc astris esse relata poli.
 Pirithoum Theseus Stygias comitatus ad umbras,
 Stabat in inferno carcere uinctus adhuc.
 Id postquam Alcides didicit, per operta Lacomum
 Tenaron ingressus, limina Ditis adit.

Liberat Aegiden, triplici ligat inde catena
 Cerberon, abstractum donat habere viro.
 Soluit & Alcesten Peliae, pro coniuge mortem
 Quae subit Admeto, uiuus ut ipse foret.
 Retulit hanc illi, Stygioq; ex orbe retractam
 Rursus in aërio sistere posse dedit.
 Comperit infernis quum iam rediisset ab undis,
 Nescio quem Thebis imperitare Lycum.
 Ceperat hic solium uiolento iure, subacta
 Herculis & Megara coniuge letus erat:
 Deiectum regno occidit, Thebasq; tyranno
 Soluit, & oppressa dempsit ab urbe iugum.
 Mox furijs captus, seu a Iunone magistra,
 Vxorem & natos sustulit ense suos.
 Eurytus Oechaliae natam promiserat illi
 Rex, Iolen, stabili iungere connubio.
 Fallentem Alcides, & tradere uelle negantem,
 Perdidit illius cum patriaq; domum.
 Inde Iolen raptam tanto dilexit amore,
 Illius ut iussu quodq; subiret opus.
 Senserat id coniunx, & Deianira morantem
 Allicere ad sese credula posse uirum,
 Acceptam à Neso uestem, pia dona marito
 Coniugis immemori misit habenda suae.
 Induerat missam: quae dum uenatibus instat,
 Humidus & toto corpore sudor abit,
 Ipsius occulto penetrauit membra ueneno:
 Quod, nisi mors potuit dura leuare nihil.

HESIODI

Concidit ille igitur muliebri uictus amore,
Qui nihi inuictum liquit in orbe ferox.

FINIS.

HESIODI VITA EX

Volaterrano.

Hesiodus poeta Cumæus, puer olim unâ cū patre Dio, & matre Pychemede ex patria migrantibus, Ascræ Bocotiae oppidum perductus est, cuius ipse meminit in Ergis. Scripsit poemata, Theogoniam, Aspida, Heroïdum mulierum catalogum, Epicedium in quendam Batracum, quem dicunt dilexisse: præterea Erga & hemeras. Decessit iugulatus noctu ab Antipho & Ctimeno fratribus, putantibus per errorem sororis interfectorem aggredi. Fuisse dicunt nonnulli antiquiorem Homero. Porphyrius autem, pluresq; alij, post eum annis centum, ante uidelicet primam Olympiada annis x x x i i. author Suidas. Ipse uero de se testatur, uictorem fuisse ex uersibus in tripode scriptis apud Heliconem. Pausanias dicit, eum in certamine musicae fuisse repulsum, quod non didicerat unâ cum cantu cithariçare. Primus agriculturæ præcepta tradidit, ut Plinius Lib. x i i i i. scribit. Idem, teste Augustino Libro primo de Concord. primus fabulas scripsit. Adstipulatur & Quintilianus Lib. v. Fabula etsi ab Aesopo nomen accepit, quia uidetur primus earū author Hesiodus, nomine

V I T A.

nomine tamen *Aesopi* maxime celebrantur. Idem
Lib. v i i i. *Hesiodus* raro adsurgit, magnaq; pars
eius in nominibus occupata: est tamē utilis circa prae-
cepta. Daturq; ei palma in illo mediocri genere. *Aspi-*
da *Hesiodi* *Aristophanes* grammaticus esse non
putat: sed alterius, *Homericum* *Aspida* imitari vo-
lentis. *Stesichorus* tamen ipsius esse testatur. Argu-
mentū eius, *Hercules* cū *Iolao* auriga suo proficiscēs
contra *Cygnum Martis* filium, eum simul cum *Cei-*
ca eius *socero* propē iam uicerat, nisi *Mars* illi *cly-*
peum obtulisset, fabulis adnotatum. *Theogo-*
nia, *deorum genealogiam* & fa-
bular narras.

~~ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ~~
ΙΟΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜ-

ΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

Ἐξηγήσεις τῶν Βιβλίων τοῦ
Ἡσιόδου,

τῶν ὁρῶν καὶ ἡμερῶν.

τῆς αἰνίδος τοῦ Ἡρακλέους.

τῆς θεογονίας.

IOANNIS GRAMMATICI

Tzetzi expositio librorum

Hesiodi,

Operum & Dierum,

Clypei Herculis,

Generationis Deorum.

Sum A. Berg. Gr.
lang. J. n. a. d. r.
L. J. o. r. n. a. n. j.

*Summa nunc demum industria ad uetustissimi atq; opti-
mi exemplaris fidem castigata, inq; lucem edita, adiectio
etiam rerum & uerborum in hisce omnibus
memorabilium Indice.*

Cum gratia & priuilegio ad
septennium.

B A S I L E A E.

... καὶ μιστὰς σ' αἰκνύεις σφαιροδρόμους,
Κάτελθ' ἐμικρόν, καὶ τὰ πεινὰ μοι γράφει.

α 2 Μῆπως

4

ΕΙΣ ΠΡΟΚΛΟΝ.

Μὴ πως αἰ κυλίσσαι σε εἰς σφαίρας κάτω
 Ρίψωσιν εἰς γλῶ, καὶ ῥαγῆς πᾶντίκα.
 Ολιῶπρός γάρ σφαιρίως σύμπας δρόμος.
 Εἰ δ' ὅθελαις αὐθροπε πρὸς δραμεῖν κάτω,
 Πρόκυπτε τῷ σῶν, καὶ βραχὺ σφαιρωμάτων,
 Καὶ τῷ ταπεινῶν ἡμεῶν ἀπῶν ῥιμάτων,
 Τὴν ἀσκραϊκὴν βίβλον δζηγουμένῳ,
 Αἰνεῖς μακρὸν ὀυτελῶν γεγραμμένῳ.

Τ Α Τ Ο Υ

ΤΑ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΕΙΣ ΗΣΙΟΔΟΝ ΠΡΟ

λεγόμενα.

ΜΕΝ σοφὸς πρόκλος ἐπεξηγᾷ
 μὲν τὴν πρῶσαν βίβλον τῶν
 ὀργῶν καὶ ἡμερῶν τοῦ ἡσιόδου,
 ὃδ' ἐν γηναῖον, καὶ ἐλκεῖν σσ-
 φίας ἀρμόδιον, ὅτε ἄξιον ἐξηγή-
 σεως ἐξεργάσασθαι. πρῶτα μὲν γὰρ
 ἐχρὴ διαίρειν φάναι τῶν ποιητῶν, ἵνα τούτων
 χαρακτηρίσματα, καὶ τίνος τούτων οἱ πόριζοντο.
 εἶτα τὸ γένος εἰπεῖν τοῦ προκείμενου πρὸς τὴν ἐξη-
 γησιν, καὶ τίνι συνήκμασε, καὶ πόσας βίβλους ἐξε-
 πονήσατο. ποῦ, καὶ ποίῳ τρόπῳ τὸν βίον κατέλυ-
 σεν. εἶτα τὴν βίβλον τῆς τοῦ προχειροτάμου, πρῶ-
 τῃ μὲν ἀκριβῶς τὸν τούτου φάναι σκοπὸν. μετέ-
 πειτα δὲ ὅτι τὰς μυθικὰς ἱστορίας εἰς πλάττω, εἶτα
 καὶ ταύτας ἀλληγορεῖν. καὶ μέτρα, καὶ ταλοῖπὰ
 τῶν ἀναγκαιοτόρων, σαφεστέρῳ καὶ διδασκαλικῶς
 τρόπῳ ἐπεξηγήσασθαι, ἀλλὰ μὴ λαβυρινθώδεις καὶ
 ἀσαφεῖς, καὶ χρίζοντι μᾶλλον αὐτῷ πλέον ἐπεξηγή-
 σεως, ἢ πόρ τὰ προκείμενα πρὸς ἐξηγήσιν. ὃ δὲ, ὃδ' ἐν
 τούτων πεποιηκῶς, ἀπεδοκίμηται ὅτι ἀκεφάλως, ὅτι
 ὅσπορ ἐξ ὑποδομῆς καὶ ἐφόδου, καὶ ταύτης συγ-

πεχυμλής, πρὸςβάλλει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. καὶ πᾶ
 μὲν δὲ καλῶς μετεωρολογεῖ καὶ συμφάξει λεημνηγο-
 ρῶν, πᾶ δὲ τοῖς λειμνίοις ταυτολογῶν, ὁ πῶν τοῦ
 τα ἑνδοξαστρίων, πολύσιχον, ἀλυσιτελές ἔξεπον ἡ-
 σατο συγγραμμάτου. ἀλλὰ τὰ μὲν ἡμαρτημλῖα
 τοῦ σοφωτάτου πρόκλου, παρειατέον μοι. χωρητίον
 δὲ μοι πρὸς τὴν ἔξηγησιν. ὑμεῖς δὲ ἀμφοτέρως τὰς
 ἔξηγησεις θύγντον παράλληλα ἀφιλέχθως καὶ φι-
 λαλήθως, οὗ τοι πρόκλου, καὶ οὗ ἐμούς ἀετιδῆεις
 ὑδικεῖνατε, ὁπότ' ὁρον καθαρώτερον πρὸς τὴν ἡσιό-
 δ' ὑποίησιν, ὁ δὲ τ' ἀληθείας * πρόγονον ἀντιβλέπτω
 σιν ἡλίον. ἰαὶν πόρ αὐτοῖς δὲ πόδι κρυμμένης τῇ
 λείξεωρ ποδεύθηκα πῆρυγας. ὁ δὲ γὰρ σπουδ' αἵετον,
 ἀλλ' αὐτοχέδιον ἰω μοι τὸ ἐγχείρημα. ὥσπερ ἀρᾶ
 καὶ ἰσασί, οἱ τινὲς ἡμᾶς εἰς τὸν ἀθλον ἰσῶν σιωά-
 θισαν, λείνατε γοῦν ἀφιλέχθως, καὶ τοι κελτι-
 κοῦ ῥήν' ὁ δικασικώτεροι γίγνεσθε, καὶ τὰ βρέφη τῇ
 λόγων ἀκρεβῶς δοκιμάσατε, ὁπότ' ὁρον ἀρᾶ μορφῆς
 πατρικῆς φόρ' ἐμφέρειαν, καὶ ποῖον νότον ὅτι τῇ
 ἡσιόδ' ὑποίησιν, ἢ ἀτελὲς φέρηται, καὶ ἀμβλυθεΐδου
λύνμα. καὶ κατὰ τὴν χρυσόπολιν πόαν, ἢ τὴν λυ-
 δίαν λίθον τὴν βάσανον, ὁ πῦρ τὸ δοκιμασῆριον,
 ὥσπερ οἱ χρυσογνώμονον, καλῶς δοκιμάσατε. καὶ
 δὲ ἡ ἑνδοξαστρίον τῇ ὑποθέσεως καταρκτέον μοι.

Γεῖ μὲν τῇ τῇ ποικιλῇ διαρίσεως, καὶ πρῶτον
 μοι

μοι ἐπιξείρασαι μικρὸν συγγραμμάτιον, αὐτοχρ-
 σίοις σωτιβέμενον ἰάμβοις. καὶ τοῦτο ἐμῷ δὲ ἀδελ-
 φῷ ἐκπεπόνηται λίαν κάλιστα ὡς φιλοτιμότητα,
 ἣν τῇ τοῦ λυκῷ φρονος ἐξήγησεν. ὅμως καὶ πάλιν τὰ
 κειρώτερα τούτων ἀναληπτέον, καὶ διαβραχέων
 λεκτέον μοι. ὁ δὲ λεπτομέρεστερον εἰδέναι ταῦτα βε-
 λόμενος, ἦν τυγχάνετω αὐτοῖς, μὴ κατοκνεῖτω ταῦ-
 τα πρὸ πάσης πυκνίδος ποιητικῆς πρὸ τῆς ἡμετέρας.
 καὶ
 δὴ ἀκροατίον ἔστι διαρίσεως.

Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ μονωδοί, οἱ δὲ
 ἰωμικοί, ὧς ἔτι τριφυλικοί. ὧς ἔτι τριφυλικά ὀνόματα.
 κατ' ἐξάρεσιν ἡ, ὧς οἱ ἀνωνύμῳ καλόμενοι ποιηταί.
 ὧς γνωρίσματα μὲν εἰσι λυρικῶν ποιητῶν, τὸ πρὸς λυ-
 ραν τὰ τῶν ἰωμικῶν μέλη, ὡς τὰ πινδάρου, ὧς σκυ-
 χάρου, καὶ ἀνακρέοντος. μονωδῶν ἡ γνωρίσματα, τὸ
 μονοπρὸς ὡς ὑπόθεσιν ἐφηγεῖσθαι τῶν οἰωνῶν ἢ ποτῶν,
 οἷός ἐστιν ἣν τῇ ἀλεξανδρῶν λυκῷ φρονος. ἰωμικῶν δὲ ὁ
 γέλως μετὰ χροῦ τῶν καὶ πρὸς ὡς. οἷος ἀριστοφά-
 νους, δῦπολις, φερεκράτης. τριφυλικῶν δὲ ποιητῶν γνω-
 ρίσματα, οἷοι, καὶ συμφοραί. οἷός ἐστιν ἀεχύ-
 λου, σοφοκλῆς, θυριπίδης. ποιηταὶ δὲ ἀνωνύ-
 μως ἐκείνοι κατ' ἐξοχὴν καλοῦνται, οὔσπερ χα-
 ρακτηρίζει ταῦτα τὰ τέσσαρα. μέτρον ἡρώϊκον,
 μῦθος ἀλληγορικὸς, ἰσορία, ἢτοι παλαιὰ ἀφήγη-
 σις, καὶ ποικίλεις. ἢτοι ἡρώϊκῃ, καὶ ἀξιοματικῇ,

καὶ τοῖς ἡρώϊκῳ μέτρῳ ἀρμόζουσα, ἀλλὰ μὴ κατατρε-
 τριμμένη καὶ χθαμαλή. μᾶλλον δὲ ἐκ τῶν πιασάρων
 τούτων, ὁ ἀλληγορικὸς μῦθος τὸ κυριώτατόν ὅστις τῶν
 ποιητῶν χαρακτηρίσματος. γέγονασι δὲ τούτων τρεῖς ποιη-
 τῶν, ἀνδρὸς ὀνομαστοὶ τίσσεσθαι. ὁμηροῦ ὁ πολὺς,
 ἀντίμαχος ὁ κορυφαῖος, πανύασις, πείσανδρος ὁ
 καμειρὺς, καὶ ὁ ἀσκραῖος ὅστις ἡσίοδος, ὅπως ἐπε-
 ξηγεῖσθαι τὴν βίβλον ἐπεβαλόμεθα.

Οὗτος δὲ ὁ ἡσίοδος σὺν ἀδελφῷ πέτρῳ, πᾶσις
 ἐγγόνει διὰ τὴν πυκιμῆδ' αἰῶνος. κατ' ὅσον δὲ ἐν τῇ λυ-
 μνῇ αὐτῇ ἡ κύμη, πόδι τὴν μυτιλήν τιν' ὅστις. καλεῖ-
 ται δὲ νῦν φεικωνίς. ἡ δὲ ἐτέρᾳ λύμνῃ, ὅθεν τὴν αἰό-
 λον καὶ ἡ σιβύλλα τῆς ἰταλίας, λυμαίων αἰολέων
 παγνῆτων ἀνθρώπων. οἱ δὲ τὸ ἀποροῦν καὶ τὰ χεῖρα
 τὴν αὐτῇ πατρίδα λύμνῃ φυγόντες, μετανα-
 στεύουσι πόδι τὴν ἀσκραίῳ, χωρίον τῶν βιωτῶν, δ' υἱ
 χείμορον τε καὶ κακοθέριον, πόδι δὲ αὐτὸ πρόπο-
 δας κειμένην τῇ ὄρεϊ τῇ ἐλικῶνος. κακεῖ κατοικοῦ-
 σι. τοιαύτη δὲ τῇ ἀνθρώπων παγνίᾳ σιωπηλῶν,
 σιωπεύοντες τὸν ἡσίοδον ἴδοντες, ἀφ' ὧν ἐν τοῖς ἐλικῶνι
 ποιμαίνουσι. φασὶ δὲ, ὡς γένεα τινὲς ἐλθόντες μῦσαι
 γυναικῶν, καὶ δρεψάμεναι κλώνας δ' ἀφ' ὧν ἐλι-
 κωνίτις, αὐτοῖς ἐπισίτισαν. καὶ ὅτω σοφίας τὴν
 ποιητικῆς ἐπιμφορὴν. ἀλλὰ μέχρι μὲν τούτου, ἀλη-
 θὴν τε καὶ ἀπρεκέστατα, ὅτι πᾶσις ὁ ἡσίοδος παγνῆτων
 ἀνθρώπων

ἀνθρώπων, δις ἑπτακίχθης, ἑὸς ποδὶ τὸν ἑλικῶνα
 ναυνόμει. τὰ δ' ἐν τούτῳ μεμνηγόρη, καὶ ἄλλα
 ποικίλτορον λέλεκται. καὶ γὰρ ἐν τούτῳ ποιμαίνει
 ποδὶ τὸν ἑλικῶνα, καθύδ' ἡσας ὁ ἡσίοδ' ὅναρ εἰ-
 σὶν, ἐννέα γυναικας δ' αἰφνας αὐτῷ ψωμιζούσας.
 ἐδ' ἡλου γὰρ πάντως τὸ ὄναρ, ὡς πικρίας καὶ πό-
 νου μετ' ἡλικίας τῆς παιδ' ὕσεως, ἀειθαλῆ γυνήσιν
 ποιήματα. ταῦτα τίνων ἡσίοδ' ὅναρ ἐν ὅψι ὀνείρων
 τεθιαμνίῳ καὶ διυπνισθεῖς, καὶ τὸ ποιμαίνειν ἀ-
 φείς, καὶ πόνοις ἐκδύς ἑαυτὸν καὶ μαθήματα, τὴν *ἐκείνην ἢ*
 τῶν ὀνείρων ἐπίλυσιν ὅζεπδ' ἄσεν. ἢ ποδὶ τὸν ἑλικῶνα
 να ποιμαίνων ἐρηγορῶς, καὶ ἄγρυπνος ὢν, σιώνει
 τε πρὸς ἑαυτὸν γεγονώς, καὶ πρεπόντα νοῦν ἐχ-
 κῶς, ἀρδιδράσκει μὲν τὸ ὀνείρεα, καὶ ποιμαίνον,
 καὶ σκληρόδιον. καὶ πρὸς δ' ἄσεν τῇ παιδ' ὕσει,
 καὶ πόνοις πρὸς καρτέρησας, μεγάλῳ καρπούται
 τὴν δ' ἡλικίαν. καὶ βίβλους τ' αὐτὰς ὅζεπον ἡσας
 τ', ὡς ἐγὼ μετ' ὧν τε καὶ γνώσεως ἐπίσταμαι ψωμι-
 σμα. ἑὸς δ' αἰφνης λάλουν ἑλικωνίτιδας, ἑλαιομελίας
 ἀπανταχῶ, καὶ θαλλούσας, καὶ κρυπτούσας, τὸν
 πρὶν μὲν οἰκτρόδιον καὶ ἀφανῆ νομέων ποιμνίων.
 νῦν δὲ ἡμίθειον, χρηματίσαντα δ' ἰαφείτης καὶ παι-
 δ' ὕσεως. ὡς πρὸς καὶ ὁ σωφρονίσκου σωκράτης δ' ἡ
 δοξόθ', καὶ ὁ ἰχθυοπώλης δ' αἰμώδης, καὶ ὁ ἑλ' τυμ-
 πανιστρίας αἰχμής, σίμων τε ὁ σκυτεὺς, καὶ ὁ λα-

ἐκείνην ἢ
multi facere

κανὺν δὲυεπίδ'ης. ἐπὶ καὶ ὁ σκύνθης ἀσκήχεσις. καὶ
 ἄμφω τῷ δούλῳ, ἄεσωπος, καὶ ἐπίκτωτ. Ἐὶ ὁ σύ
 ρος ῥήτωρ λακιανός, ὁ λιθοφόρος τε καὶ ἡμίδ'αλ, Ἐ
 λαιποί. ὥς πρ' Ἐ παρ' ἡμῖν ὁ χρυσογνώμων ἐκείνος σω
 τήειχος. Ἐ ὁ νῦν πόδι'ιὼν ῥ'ινικμῆστας οἶνοπράτης
 ἀρχιερός, ὅς ὁδὲ νῦν ἐβέλει τοι πυθεῶν. ὁ δ'ἰσαδῖ,
 ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶνον μινύει, Ἐ μεταβάλλει αὐτὸν ἀμφο
 ρεῖς. ὅθ'ον τοι μὴ τις τῶν νέων νωχελῆς καὶ ῥάθυμος,
 Ἐ ἀμβλὺς πόδι λόγους τελείτω, καὶ μονονοχὶ καθύ
 δ'έτω τοῖς πόδι τὸν ἡσίοδον αὐτοῦ ἀπαταμνύ. μύ
 θοις, καὶ παρ' αὐτὸν ἐπελθεῖν δ'αφνηφορέσας πινὰς
 παρθόνες καρασοκῶν ψωμιζέσας τὰς δ'ἀφνας, καὶ
 δεδωκεμνὰς ἀκαρεαίως σοφίζειν. ἀλλὰ τῇ ἀληγο
 ρίᾳ ταῦτα πρὸςέχω, καὶ πόνοις πρὸς κείμην. Ἐ
 πάντας τούτους αὐτὸν πρὸς κείμνους ἔχω ὡς πρὸς πρᾶ
 δ'ειγμα, ἀπὸ δ' αὐτοῦ αὐτὸν τεχέω τῶν λόγων, καὶ
 μόχθῳ αὐτὸν θησαυρὸς ῥ'ι σοφίας λαμβάνω, ταμιδὺ
 τῷ δὲ τὸ πρὸς ὁλπιον. παρθόνες δὲ δ'αφνηφορέσας
 καὶ σοφίζέσας ἀκαρεαίως, μηδὲς ἐλπίζετω. Ἐὰν
 γὰρ καὶ παρὰ πινὰς νῦν παρθόνες καὶ δ'αφνηφόροι
 ἀφίξονται, γυμνόσουσι πάντων, ἀλλ' ὁ σοφίσουσιν.
 ὅθ'ον τὰ πάντες νέοι πονῆτε, καὶ δάπρ' ἡσίοδ' Ἐ, καὶ
 δρᾷεθε μεσῶν, ὡς ἐκείν' Ἐ, καὶ δ'ἀφνας ἀμαρᾶν
 τες ἐλικωνίπιδες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ μυθοπλα
 σούμενα πόδι τῆς τῆς ἡσίοδου δ'αφνηφαγίας, καὶ
 ἀγωγῆς

ἀγῶνις ἐκείνῃ, καὶ τῇ παιδ' οὐσίῳσι. σὺν κηρυκῇ
 οἱ αὐτὸν οἱ μὲν ὁμῆρῳ φασὶν, οἱ δὲ καὶ ὁμῆρῳ πρῶ-
 γυνέστερον εἶναι δ' ἰσχυρίζονται. καὶ οἱ μὲν πρῶτ' ἡ-
 πόδοι ἐν ᾧ ὁμῆρῳ δεικνυρίζονται, ὃν ἀρχαῖς εἶ-
 ναι φασὶ τῇ ἀρξίππου ἀρχῇ. ὁμῆρῳ δὲ ὃν τῷ τέ-
 λει. ὁ δὲ ἀρξίππου οὗτος, ὃς ὡς ἀκῆσου, ἀρξας
 ἀθλῶν αἰῶν ἐτελέει. οἱ δὲ συγχρόνους αὐτοῦ ἐν λεγον-
 τῶν, ὡς τῇ τελευτῇ τῷ ἀμῶν ἀμῶντος τῷ βασι-
 λέως οὐβόιας, φασὶν αὐτοῦ ἀγωνίσασθαι, καὶ νῆνικη
 κῆναι ἡσίοδον, ἀγωνοθετοῦντος καὶ κρίνοντος τὰ
 μέτρα πανίδου τῷ βασιλέως, τῷ ἀδελφῷ ἀμῶν ἀ-
 μῶντος, ὃν ὡς ἀμῶν ἀμῶντος, γανύκτορος
 τε ὃν λοιπῶν. ὅρμησθαι γὰρ αὐτοῦς πολλὰ πρὸς
 ἀλλήλους δ' ἐπὶ αὐτοχιδίων, καὶ ἀποκρίνασθαι.
 καὶ πᾶσι τὸν ὁμῆρῳ τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν. τέ-
 λος τῷ βασιλέως πανίδου εἰπόντος αὐτοῖς, τὰ
 κάλλιστα τῶν ἐαυτῶν ἐπὶ ἀναλεξαμένους εἰπεῖν,
 ὁμῆρῳ μὲν ἀρχεῖ λέγειν ὅτι τὸ χεῖρον, ἀπὸ πολ-
 λῶν ἐπὶ ἀρξάμενος ὅππῃ.

Βασίς ἄρ' ἀσπίδ' ὄρμησθαι, κόρυς κόρυς, ἀνέρας δ' ἀνέρας.
 Ὑαῶν δ' ἰππόκομοι κόρυθου λαμπροῖσι φάλοις
 ἐκδύοντες, ὡς πυκνοὶ ἐφέσασαν ἀλλήλοισι.

Καὶ πρῶτον τούτων. ἡσίοδος δὲ, τῷ πυλῆϊ
 δ' ὡς ἀτλαγῶν ὡς τελομένη ὡς ἀπέρχεται, ὃν
 ὁμοίως ὁμῆρῳ πρῶτον, μέχρι πολλῶν τῶν ἐπὶ. καὶ
 πάλιν

πάλιν ὑπὸ τούτοις οἱ πρῆσθαιτες πάντες τ' ἐλογίμων
 στρατῶν, τ' ὁμηρον ἐσεφάνον. ὁ δὲ πανίδης ἐκείνου
 λαὸν ἡσίοδον, ὡς εἰρήνην. Ἐργασίαν δὲ ἀσκον-
 τα, καὶ ὁ καθάπερ ὁμηρὸς πολέμους καὶ σφαγία.
 ἔλλα ταῦτα μὲν εἰσὶ ληρήματα τῶν νεωτόρων, καὶ
 πλάσεις τ' πρὸς ἀλλύλους δρώτημάτων, Ἐτῶν δὲ ὁ-
 μήρου παρεκβεβλημένων ἐπῶν, καὶ ὑπὲρ ἐκείνου δ' ἡδον
 εἰρημνίων. ὁμηρὸς γὰρ ὁ χρυσούς, ὡς ἐγ' ὦμαι, μάλ-
 λον δὲ ἀκρεβειάτως ἐπίσταμαι, πολὺ τε παλαιότε-
 ρος ἡσίοδου ὑπῆρχε, καὶ εἰ πρὸς τοῦ θρυλλουμένης
 ἐκείνου θεὸς ὄντι ἐσήσαντο λόγων. καὶ κατὰ τοῦτον αὐ-
 τὰ πρῶτα καὶ τοῦ σεφάνους ἠνέγκητο. ἀλλ' ἴσως ὁ
 ἑτορὸς ὁμηρὸς ἡμῶν ἡσίοδος ἰσχύοντος, ὁ τοῦ δυ-
 φορίωντος πᾶσις ὁ φωκδύς, ὁ καὶ τούτω τῶν ὄντι σε-
 σάμεντος. Ἰαὲν τὰ ἔπη τοῦ θεοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς τῆς ὁ-
 μωνυμίας πεπλανημένοι, λέγειν τοῦτον ἐπλάσαντο. ὁ-
 μηροὶ γὰρ πολλοὶ γεγονάσιν ἑτοροὶ, ζήλω τ' παλαιῶν
 τῶν τούτου ἐλπίσιν λαμβάνοντες. καὶ γὰρ καὶ τοῦ
 φωκδύος ὁμήρου τούτου ἑτορὸς ὑπάρχει νεώτερος ὁ-
 μηρὸς, ὁ τῶν δυρενάλων ποιήσας. ἡμῶν δὲ ἑτορὸς πᾶσις
 ἀνδρομάχου, τοῦ γὰρ βυζάντιος. τοῦ παλαιῶν δὲ
 ὁμηρου, διονύσιος ὁ κυκλογράφος φησὶν, ἐπ' ἀμ-
 φοτόρων ὑπάρχειν τῶν θεβαϊκῶν στρατῶν, καὶ τῆς
 ἐλίας ἀλώσεως. ἐκ τούτου γοῦν λογίζομαι, τοῦτον τοῦ
 ἡσίοδου εἶναι τετρακισίω ἐτῶν πρὸ γηγέσεως, ἀριστο-
 τέλης

τέλεις γὰρ ἢ ὁ Φιλόσοφος, μάλλον δὲ οἶμαι ὁ αὖτε πρὸς
 πλους σωτάξας ἐν τῇ ὀρχομενίῳ πολιτείᾳ, σκοπὴν
 χορὸν τὸν μελοποιῶν εἶναι φησι ὑὸν ἡσίοδον, ἐκ τῆς
 λιπημενίης αὐτὸν γνηνηθέντα ἐλθεῖν ἀμφιφάνους, καὶ γὰρ
 γυνεὴν αὐτοῦ ἀδελφῆς, θυγατρὸς δὲ φησέως. ὁ δὲ σκοπὴν
 χορὸν ὅτε σύγχρονον ἴσως πυνδαγόρᾳ τῷ Φιλοσόφῳ
 φησι, καὶ τῷ ἀκραγαντίνῳ φαλάειδι. οἱ δὲ, ὁμῆρου
 ὑπερβαίνειν ἔτι φησι. καὶ φησι καὶ ἡσίοδον. ἀλλὰ
 καὶ αὖτε χρόνους εἰπόντες, ἐν οἷς ἔφασαν ἡκμαεῖν
 ἡσίοδον, εἰπωμένη καὶ πόσας βίβλους ἔξεπον ἤσκατο.
 βίβλους μὲν ὅσους ἐκκαίδεκα συνεγράψατο. ὁμῆρος
 δὲ ὁ παλαιὸς ἰγ. τελοῦντάς τας δὲ ὁ ῥηθεὶς ὅτε ἡσίοδος
 ἐν λοκρίδι, τοιοῦτοτρόπως. μετὰ τὴν νίκην ἴσως αὐ-
 τὸν νηικηκῆναι φασὶν ὑπὸ τελοῦντῇ ἀμφιδάμαν-
 τῇ, εἰς δελφούς ἐπορεύθη, καὶ ἐδόθη αὐτῷ οὕτως
 σὶ ὁ χρυσός.

Ὡς δὲ ὅτε ἀνὴρ, ὅς ἐστιν ὁ δῶμον ἀμφιπολύνει,
 ἡσίοδος μύθοι τετιμηνότα ἀθανάτησι.

Τὴν δὲ τοὺς ἐλάττω, ὅσον ὑπερβίβλους ἡσίοδος.

Ἀλλὰ διὸς πεφύλαξο νημεῖς κάλλιστον ἄλσος.

Καὶ γὰρ τοὺς θανάτοις τέλος πεπρωμένον ἔστιν.

Ὁ δὲ τὴν ἐν πελοποννήσῳ νημεῖαν φυγὰν, ἐν οἷς
 τοὺς ἐλδοκρίδῃ ὑπὸ ἀμφιφάνους ἐλδοκρίδῃ
 τῇ φησέως παιδῶν ἀναεῖται, καὶ ῥίπτεται εἰς
 τὴν θάλασσαν, ὡς φησέας τῇ ἀδελφῇ ἰκάνων λιπη-
 μενίῳ.

14 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

μῶνι, ὅς τις ἐγγυνηθῇ σποῖχος. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ οἰνὸς,
 διὸς νυμῆς ἰδρὸν. μετὰ δὲ τρίτῳ ἡμέρῳ, ὑπὸ τῆς
 δελφίνων πρὸς τὸν ἀγριαλὸν ὅρμηθι τὸ σῶμα, με-
 ταξὺ λοκρίδ' ὅ και δυβοίας. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν λο-
 κροί, ἐν νυμῆα τῇ οἰνόνος. οἱ δὲ φονεῖς τούτου νηὶς ὑδι-
 βάντου, ἐπειρῶντο φυγεῖν. χειμῶν ὅ δὲ διεφθάρη
 σαν. ὁρχομῶνιοι δὲ ὑσερον κατὰ χρησμὸν ἐνεγνόντες
 τὰ ἡσιόδου ὅσα, θάπηνουσιν ἐν μεσητῇ ἀγορᾷ, καὶ
 ἐπέγραψαν τὰδε.

Ἀσκη μὲν πατρίς πολυλήϊο, ἀλλὰ θανόντ' ὅ
 ὅσα πληξίππο, γῆς μινύης κατέχει
 ἡσιόδου, τὸ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέο' ὅσιν,
 Ἀνδρῶν λευκομῶν, ἐν βασιάνοις σοφίης.
 Ἐπέγραψε δὲ καὶ πίνδαρο.

Χαῖρε δ' ἰς ἡβήσας, καὶ δ' ἰς τάφῳ ἀντιβολήσας,
 ἡσιόδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχω σοφίης.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἤ τὰ πόδι τ' ποιητῆς ἅπαντα κατελέξα-
 μεν, φέρε λοιπὸν ἐπὶ τῇ ὑλῆ γραφῆς τῆς βιβλίου ἀψώμα-
 θα. ἡσιόδ' ὅρ' γὰρ ἐπὶ ἡμέραι τὸ βιβλίον ὑλῆ γέ-
 γραπτό, ἡ δὲ διδασκαλία γεωργίας ἐπὶ ἡμερῶν, καθ' ἡ-
 ἡς δ' εἰ τόδε ἐπὶ τόδε ποιῶν. Οὕτω ἡ ὑλῆ γέγραπτό πρὸς
 ἀντιδρασολίῳ τῇ ἐτόρῳ αὐτὸ πρηντεκαίδεκα βι-
 βλίων· ἀσπίδος, θεογονίας, ἥρωογονίας, γυναικῶν καὶ
 ταλόγῳ, ἐπὶ λοιπῶν ἀπασῶν. ἐστὶ ἡ πρὸς ἀντιδρασολίῳ
 τῇ τῇ μεγάλῳ ὁρφέως ὅρ' γὰρ καὶ ἡμερῶν. ὅρ' γὰρ
 ὁρφέως

ὀρφείας, ἥτοι τὸ πόδι γεωργίας, ὅπως ὅτιν ἡ ἀρχή.
 Εἰ δὲ γεωπονίας σε φιλομυρότου ἡμερος αἰρεῖ,
 Καὶ τ' ὑπὸ χρυσέης γῆνῃς ἐντυῖναι ὄργα
 Γαῖαν ὑπὸ ζείδωρον ἄγων δύκαμπτον ἄροτρον,
 Ἡ γυροῖς ἐνὶ κλῆμα μεθυμναῖς λελίπσαι
 Κατθεμύσαι, καὶ λαρόν ὀπώρας εἰδ' ἀρ' ἐλέδατα,
 Ἰμείρη σκαπάνη τε λαχλῦσαι ἄμβροτον αἶαν.
 Αὐτίκα δ' ἡ τοι πάσσαν ἐπιτυμίνην καταλέξω,
 Ὅπως αὖ πανδία σελλῶν πεπύθοιτο.

Ομπνιά σοι δ' ἡμῆτρο, ἀερσινόοιο τε βέκχρον,
 Δῶρ ἀναπεμπέμεναι, εἰ ὑπὲρ τανόν ὄλβον ὀπάζειν.

Καὶ τῶν μὲν ὄργων ὀρφείας, ὅπως ὅτιν ἡ ἀρχή. αἱ δὲ
 ἡμέραι, ἥτοι αἱ ἐφημερίδες αὐτῶν, ἀρχονται ὅπως.
 Πάντ' ἐδάκνυς μυσταῖς θεόδραδε. εἰ δ' ἐσ' ἀνώγει
 Θυμός ἐπωνυμίνης μοῖραν μῶνς ἤτ' μοῖραν ἀκῦσαι
 Ρεῖά τοι ὀξερέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Οἶνυ τάξιμ' ἔχοντα κυρεῖ, μάλα γὰρ χείρος ὅτιν
 Ἰδ' μεναι, ὡς αὐτῇ πῶρεται κλέθ' ἀντυγι μῶος.

Διαταῦτε πάντα τὸ βιβλίον ὑδηγέγραπ', ἡσίο-
 δ' ὄργα εἰ ἡμέραι. ἔγραψε δὲ τὸ πρὸν βιβλίον ὁ ἡσίο-
 δος, πρὸς πέρσιον τὸ ἀδελφόν, πρᾶνισιν ἡθικῶν εἰ
 οἰκονομακῶν πρῆχον παντοίαν. εἰ πρῶτον πρὸς
 ὄργα, εἰ γεωργίας διδάσκαλῖαν, πρὸς δὲ ἡμερῶν,
 αἷς δ' εἰ τὰς ἐργασίας ποιεῖναι, καὶ ἡμέρας σελλῶνς
 ὑποδρακνύειν, τίνας τε αὐτῶν ἀρφεάδες, καὶ τίνας
 ὀνήσιμοι.

ἀνήσιμοι. μετὰ γὰρ τὴν τελευτὴν τῶν γονέων, τὴν
 ἑαυτῶν πόρευσίαν ἡσίοδ' ὁ καὶ πέρους διείλοντο
 καὶ ἡσίοδ' ὁ μὲν σωφρόνως, πέρους δ' ἄσώτως,
 καὶ ἀργὸν βίον διαβίου, τὴν τε ἰδίαν οὐσίαν ἀνέ-
 λωσε, καὶ τῶν ἡσίοδου τινὰ ὑφαίρουμένῳ, καὶ αὖ
 δικαστὴς ἐξηγούμενῳ, ταῖς δίκαις κατέτριβε τὸν
 ἡσίοδου. ὅθεν ὅρος τ' ἀργοῦ βίου, καὶ φιλόσωρου δια-
 γωγῆς αὐτὸν ἀπετρέπων, ἴα τοι παρόντος βιβλίου
 πρὸς γεωργίαν προτρέπεται.

Εἰ δ' ἐπὶς ἀκροΐη, ἴατί τῶν ἡμερῶν τὰ ὄργα προ-
 τέθεικε, σὺ μὲν τὰς ὑποψύχας τῶν πολλῶν παρέδου-
 λύσεις. εἰπέ ἥ, ὅτι κακῶς τὰ ὄργα προσιτάξην. ἄσώ-
 τως γὰρ καὶ ἀργῶς βιῶντα τὸν ἀδελφόν, ἔσται πρῶ-
 τα προτρέψαι πρὸς τὸ ὀργάζεσθαι, καὶ ποδὶ ὀργῶν
 ἁπῆν, εἴτα καὶ ποδὶ τῶν ἡμερῶν, ἐν αἷς χρὴ τὸ καθε-
 κασθαι τῶν ὀργῶν ὀργάζεσθαι. ἄλογον γὰρ ἰὼ, ὀργα-
 σιῶν ἡμέρας ὑποδείκνυειν, πρὸς τὸν μὴ καταπειθῆναι
 πρὸς ὄργα γινόμενον.

Μοῦσαι περὶ ἐκείνου.) Ἰστέον ὅτι ἀρίσταρχ' ὁ
 καὶ ἑτόρει, ὁβελίζουσι τὸ προΐμιον. καὶ πρα-
 ξιφάνης ὁ μαθητὴς θεοφράστου, λέγων ἀπροιμίας
 βιβλίων ἐντυχεῖν, ἀρχομνίῳ ἐντέθειναι, ἐκ ἄρα μῦθου
 ἐκὼν ὀρίσθαι γένος.

Μῦσαι.) πρὸς τὸ μῶν τὸ ζητῶν. αἰ πάντα ζητῶσαι
 καὶ ἀνδρείοι κενύσαι τῇ ἑαυτῶν ἀγχινοίᾳ. ἢ αἰ παρὰ
 πάν-

πάντων ζητῶμεναι. αὐτοὶ γὰρ εἰσὶν αἱ γνώσεις, ἃ
αἱ μαλᾶσαι ἐκτρέφουσιν τοὺς παιδ' ὀύμασιν. ἐπεὶ
δὲ τις ἦτορ ἀρχῶν, τίν' ᾧ ᾗκεα φασὶν ᾗνῆα τὰς
μῦσας εἶν, καὶ ὁ πλείονας ἢ ἐλάσσονας, φερέσθαι οἷον
ἡμῖν πρῶτον ὅσον ὑπὸ λυσώμεθα. εἶτα δὲ εἴδομεν, μὴ
δὲ ᾗνῆα μῦσας εἶν. μετὰ δὲ τὰς τούτων μυθικὰς ἰσο-
εἶας, ἰχνῶς καὶ σαφεινότητος, καὶ λεπτοτάτως ἀλλο-
τροπήσμεν, τίς τε ὁ ζεὺς, καὶ μῦσαι, καὶ πικρία, καὶ
ἐλικῶν. καὶ ὑπὸ λυσώμεθα ἔπειτα, τίν' ᾧ ᾗκεα ᾗν
τῇ θεογονίᾳ ὅς ἐλικῶνος τὰς μῦσας καλεῖ, ἀπὸ δὲ τῆ
πικρίας ᾗνταιῦθα. ᾗνῆα εἰσὶν αἱ μῦσαι, ὡς ὅσον ζῆτ',
ὅτε τετραγώνος ἐστὶν ὁ ᾗνῆα τ' ὅσον ἀριθμός. το-
αὐτὰ δὲ ἐστὶν αἱ γνώσεις, διότι ὁ ᾗνῆα, πολλάκις πολ-
λά ὅσον. ὁ τρία γ' ἀριθμός, ἀρχὴ πλήθους. ὁ δὲ ᾗνῆας
γ' γ', ἥτοι πολλάκις πολλά. ἐστὶν ἡ γνώσις δὲ μυθία εἰσι.
ἄλλως τε ὁ δὲ ᾗνῆα μόνον εἰσὶν αἱ μυθία καὶ λεγόμε-
ναι μοῦσαι, καθὼς σὺ τε καὶ ἑτέροι οἷον δοξάζετε
ἀλλ' ὀύμνηται μὲν ὁ κροῖνθι, τρεῖς φασὶν εἶναι δυ-
γατόρας ἀπόλλωνος, ἡμιόλου, ἀκλωνίδ' α, βαρυ-
δονίδ' α. ἀφ' αὐτῶν δὲ ᾗν τῇ πέμπτῃ τῇ ἀσρικῶν, δ'
λέγει, διὸς τοῦ ἀνέρος, καὶ πλοσίας νύμφης ἀρχὴν
μυθία, θελξινόων, καὶ ἀοιδίω. τινὲς δὲ πάντες αὐ-
τὰς εἶναι φασί, καὶ ὀνόματα ἔχειν τῇ πέντῃ αἰδῆ-
σεω. ἐπίχαρμος δὲ ᾗν τῇ ἥβης γάμῳ, ἐπὶ αὐτῇ λέγει,
δυγατόρας πύργου καὶ πημπλιδ' ᾧ νύμφης νειλῶν.
6 τριτάτω,

τριτάτω, ἄσωπου, ἐπηπόλι, ἀχελωΐδα, τιπύ-
 πλου, καὶ ῥοδία. πρὸς δὲ ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ ἐννεὰς
 λέγονται εἰν· ἑλεια, θάλεια, θυτόρη, τὸρψιχόρη,
 ὄρατῶ, πολύμνια, μελπομένη, οὐράνια, καὶ καλλιό-
 πη. καὶ αἱ μὲν τρεῖς, εὖρον αὖς μουσικοὺς τρεῖς τό-
 νους· τὸν ἄδρον, μέσον, καὶ ἰσχνόν. τὰς τρεῖς πρὸς
 σωδίας· ὀφείαν, βαρεῖαν, πόδιατωμένην. αὖς τρεῖς
 χρόνους· ἐνεσῶτα, παρελκυθότα, καὶ μέλλοντα.
 καὶ τὰ τρία πρόσωπα· πρῶτον, διδύτρον, τρί-
 τον. καὶ αὖς τρεῖς ἀριθμοὺς, καὶ τὸ τρίγωνον τῶν
 ἑσδρόων, καὶ πολλὰ τοιαῦτα, ὅσα ὑπὸ τὰ τρία ἀνα-
 γωνται. αἱ δὲ τέσσαρες, τὰς τέσσαρας διαλέκτους·
 ἰάδα, ἀτθίδα, δωρίδα, αἰολίδα, καὶ πολλὰ τῶν
 ὑπὸ τὰ τέσσαρα. αἱ πάντε, εὖρον τὰς πάντε αἰ-
 δήσεις, καὶ ὅμοια. αἱ δ' ἐπεὶ ἐπὶ τὴν ἐπὶ ἀχορδῶν
 λῦσαν, καὶ τὰς ἐπὶ ζῶνας, καὶ αὖς ἐπὶ ἀσέρας,
 καὶ τὰ ἐπὶ πρὸς τούτοις φωνήεντα, καὶ ἑτόρα
 τοιαῦτά τινα. αἱ δ' ἐννεὰ εὖρον, κλειὴ ἰσορεία,
 θάλεια φυτουργία, θυτόρη αὐλούς, μελπο-
 μένη ὠδία, τὸρψιχόρη χορεία, ὄρατῶ γαμικαὶ
 καὶ ὄρχησι, πολύμνια γεωργία, οὐράνια ἀστρο-
 λογία, καλλιόπη ποίησι. ὅθεν καὶ διὰ τὰς τοι-
 αύτας ἐνέσεις, διὰς αὐτὰς ἐμυθόδυσαντο. καὶ μέ-
 σος ἀπὸ τῆς γνώσεως μούσας ἐκέλευσαν. καὶ νῦν
 δεῦρ' ἄνθε καὶ πᾶσα γυνή, ζήτητικὴ πινῶν καὶ
 ἐφύρε

ἑφ' ὅρι τῆς, μουσικοὶ καὶ μῦσαι λεχθήσονται· ὡς-
 πορ καὶ πᾶς τέχνης μουσικῆς ὑπ' αὐτοῦ μελῶσι. καὶ
 γὰρ ἔφ' αὐτοῦ ἐκείνῳ διονύσῳ ὁσίειδ' οὐκ αἶ-
 ποντο τῷ γεωργίᾳ διδασκόντι, αὐλητρίδ' δὲ
 ἑνεία μουσικῶν ἀδύσαι, ἅς πορ μούσας ἐκάλεσεν.
 τινὲς δὲ ἑτέροι ταύτας τὰς ἑνεία φασὶ πρῶτας μῦ-
 σας γεγονέναι· καλλιχόρῳ, ἐλίκῳ, θυνίκῳ, θελ-
 ξινόῳ, περψιχόρῳ, θυτόρπῳ, θυκελαδῆῳ, δῖ-
 ον, ἑνόπῳ· ἀγνοοῦντο, ὡς ἔοικεν, ὅ πορ τανυῶ
 μοι ἔρρεθ'· ὅτι πᾶς ἑφ' ὅρι τῆς τέχνης πινός, ὁ-
 μοίως δὲ καὶ πᾶσα γυνή, μουσικοὶ καὶ μούσαι κα-
 λουῦνται. ὅθεν οὐ μόναι ἅς οὗτοι φασὶν, ἀλλὰ καὶ
 μυρία ἑτέρα εὐρεθήσονται. καὶ τινὲς μὲν ἅς πᾶ-
 σας ἔφασκεν μούσας, παρδόνους εἶναι φασί. τινὲς
 δὲ τὰς λοιπὰς μόναι, χωρὶς τῇ παρ' ἡσίοδῳ ἑνεία.
 τούτων γὰρ ἑλαιοῦς μὲν καὶ μάγνητος, ἰάλεμος
 καὶ ὑμνίατος· θυτόρπης δὲ καὶ ἀστυμόντος, ῥῆ-
 στος, ἢ κατὰ πινὰς περψιχόρης· ἀπόλλωνος δὲ
 τῷ κέρβαντος καὶ θαλείας, παλαίφατος· οὐ-
 ρανίας καὶ ἀπόλλωνος, ἢ πέρου γηγμοῦς, λίντος.
 μελπομένης δὲ, ἢ κατὰ πινὰς περψιχόρης καὶ ἀχε-
 λῶου, σερλιῶτος· τέρψιχόρης δὲ, ἢ μελπομένης καὶ
 λίνου τοῦ ἀπόλλωνος, ἢ κατὰ πινὰς λαφροῦ, μίλ-
 πτος· ὅρα τοὺς δὲ καὶ ἀεθλίου τῷ ἑνδ' υμίωντος, ἢ
 αὐλάμωντος, θάμνεις· πολυμνείας δὲ καὶ κελιοῦ,

εἴτε χειμάρρου τοῦ ἁγίου, τριπτόλιμθ. καλλιό-
 πης δὲ καὶ οἰάχρου, ὀρφύς. ἀλλὰ τί μακρογορεῖν
 ἀναγκάως ἡμᾶς ἀναγκάζεις; καὶ τὰς ἀκτὰς τῶν νέων
 θολοῦν, ἀποβαντολογίαμ εἰκαίαν, καὶ μυσῶν κατὰ
 λόγον γράφοντας, καθάπορ εἰ μὴ τζετζης ἐτύγχα-
 νομ, οικονομίαν εἰσλῶς, καὶ σαφέναν ἀσπαζόμενος,
 καὶ χρίζων πλείστα γράφειν ἐκείναια, βραχέσι συγ-
 γράμμασιν, ἀλλ' ὅ βραχέα καὶ φαῦλα πόδινγνωμέ-
 νοις ἐκφέρειν καὶ μακροτάτοις ῥήμασι· καθάπορ τι-
 νες οἰκματῖαι, καὶ λεράνγασοι. ἀλλ' ἰδὲ σοι πειδόμε-
 νθ' ὀζημαρτήκα, καὶ τὸν λόγον τοῖς λήροισ μυσῶν
 καταλόγοις, ἐκτέτευχα. νῦν δὲ ὥσπορ * νῦν ἐμελ-
 λον βραχυλογήματι τζετζικῶ, τὰ πόδι τῶν ψδύδ' ο
 νύμων τούτων μυσῶν, καὶ ἐτόρα πλείονα συμπόδι
 λαβῶν, κεφαλαιοδ' ἐσερον ὀρῶ, πόδι τῶν ἀληθῶς καὶ
 ὄντως ὁσῶν γράφωμ μυσῶν, τότε δικαίως τὸν λό-
 γον παρικτεῖναιμι. τὸ δὲ νῦν ἄκρον πολυλόγημα,
 σὸν λογιζέω ἀμαρτήμα. καὶ δ' ἡ κατ' ἀνάληψιν,
 πόδι τῶν φαύλων τούτων μυσῶν, κεφαλαιοδ' ἐσε-
 ρον καὶ κυριώτορον ἄκουε.

Πολλὰς μὲν ὅν πολλοὶ καὶ διαφόρους ἔφασαν εἶναι
 τὰς μύσας, τοῖς ὀρῶις, καὶ τοῖς ὀνόμασι, καὶ τὰς ἡ
 εἰν πρῶθ' ὅς φασί· τὰς δὲ παρ' ἡσίοδ' ὡς ἡνεία, ἐκ πᾶ-
 δας τεκείμ, ἅς καὶ διὸς λέγουσι θυγατέρας, ἐκ μνη-
 μεσύνης αὐτοῦ γγονθείσας ἐν πιερίᾳ, ἡνεία ἡμέρας
 συγκα-

συγκαθιδύδοντι αὐτῇ· αἱ γὰρ γυμναθεῖσαι ᾧ ὃν περία,
 πρὸς τὸν ἑλικῶνα χωρδύουσι, καὶ τὸν αὐτῇ περὶ
 γεραίροι. καὶ πόδι μὲν τῇ λοιπῶν μεσῶν ὁρπῶν
 φασὶν, ἰδίω γυμναθεῖσαι τοῦτας εὐρέως γυμναθεῖσαι τεχ
 νῶν, καὶ βιωφελῶν τινῶν. καὶ ὁμοῦ μούσας
 λεπτῶν, ἀπὸ τοῦ ὡς ἀληθῶς μύσας, ὅτι γνώσεως. ὅθεν
 καὶ μυρίασας μύσας μύσας αὖ τις καλεῖται, καὶ ὁ
 μόνος ὅσας ἐκείναι, εἰπὼν εὐρίσκει τινὰς εὐρίσκει
 βιωφελῶν τινῶν καὶ τεχνῶν. αἱ δὲ παρ' ἡσιόδου ὅν
 νία λεγόμεναι, οὗτε ὅννία, ὅτε γυμναθεῖσαι φθαρταί,
 καὶ αὐτὰς. ἀλλ' ὅδε πᾶσι δὲ τίς τε κτεῖν ἐπίσαντο. ἀλλὰ
 μῦσα μὲν ὅτιν, ἡ δὲ παιδ' ὁμοῦ γνώσις, ὅτι αὐτῶν. *μηδ' ὅτιν.*
 φωνῆς καὶ ἀδιδ' αὐτῶν φρόνους. μῦσα δὲ λέγεται,
 πρὸς τὸ ὑπὸ πάντων ἢ τῇ πλείονων ζῆτειν, ἢ πα
 ρὰ τὸ πόδι πολλῶν ζῆτειν, ὅτι πολυπραγμονεῖν. συλ
 ληπτικῶς δὲ καὶ πλατυτικῶς ἡ μῦσα, μῦσαι ἐκλή
 θησαν. καὶ ὅννία μὲν εἰν μυθολύονται, ὡς τρεῖς τρεῖς,
 ἢ γὰρ πολλάκις πολλά. ὁ γὰρ τρεῖς ἀριθμὸς, πλήθος
 ἀρχή. καὶ γὰρ ἡ καθόλου γνώσις μονοειδ' ὅτι, καὶ
 ἀπλή. ἀλλ' ὅν ταῖς κατὰ μέρος πόδι γνώσεσι τε καὶ
 ἐφ' ὅρισεσιν, εἰς ἀπειρον παρεκτείνεται. αἱ γὰρ ὅν
 ἀνθρώποις γνώσεις, ἀμυδράς τε καὶ μετρίκωταται,
 καὶ ὅτι οἷα πρὸς θεῶν, ἐνιαία τε καὶ ὁλόκληρα.
 γυμναθῶνται δὲ αἱ παρ' ἡμῶν αὐτοῖς γνώσεσι αἱ μῦσαι,
 ὅν τῇ περία, πρὸς τοῖς θεοῖς, ἢ γὰρ τοῖς νοῦς οἰκηθῶν
 6 3 πρὸς

Ἰδοὺ ποδὶ τῷ κεφαλῷ ἡμῶν τόπων· ἔνθα τὰ πίνοντα
 καὶ πιμελῆ, καὶ ἀγχινούσαστα ῥέουσι, τῷ διὸς ἐννείας
 ἡμέρας μιγνύσας τῇ μνημοσυῶν· τουτέστι τῷ νοῶς πολ-
 λάκις ἀναπόλησάντῃ, καὶ μνημονόυσαντῃ, ἀ-
 ἀνέγνωκε. γνυνθεῖσαι δ' αἱ γνώσεις ἐν τῇ τοιαύτῃ
 πειρίᾳ, ὅτι ἐν Ἰδοὺ ὄρει, χορδύουσιν ἐν Ἰδοὺ ἐλικῶνι τὸν
 αὐτῷ πατόρα διά· ὕμνουσῶν· τουτέστιν, ἐγγρα-
 φεῖσαι ταῖς βίβλοις, ἐλίσσονται, καὶ ποδιφί· οὔται
 πανταχοῦ, δίκλῳ χορείας ἐκρύπτουσαι τὸν αὐτὰς
 γνυνκῶν μιν νοῦν· ὅτι τὸ τῷ νοῶς οἰκνῆσιμον, ἐγὼ
 πειρίαν καλῶ· τὰς βίβλους δὲ, ἐλικῶνα, ἐν αἷς πε-
 ριχορδύουσιν αἱ μῦσαι, γνώσεις καὶ τὰ συγγράμμα-
 τα· οὐ γὰρ ἐλικῶνα ὄρη καλεῖται ἐνθάδε γινώσκουσι.
 καὶ σφαίρας ἐννείας, ἐν αἷς αἱ μῦσαι κατὰ τὸν πρό-
 κλον βαδίζουσιν, ὅδε δικῶναι τὸν ὀχιῶν· ἀλλ' ἐπεὶ
 διεξήλθομεν ποδὶ διὸς καὶ μυσῶν καὶ πειρίας καὶ
 ἐλικῶν, εἰπωμεν καὶ πῶς μυσῶν ἔφασκεν πᾶ-
 δας, αὐτὸς ὅσπερ εἰρήκαμεν· ἰάλεμον δὲ μὲν, καὶ ὕ-
 μνῶναιον, ἐλκῶς μῦσης πᾶσιδ' ας φασί, ἥγερ ἱστορικῆς
 γνώσεως· πρὸ τὸ ἐλείω, τὸ δοξάζω, λεγόμενον· ἥ-
 γουσι ὁ μὲν τὰς θελῶν ὁδ' ας, ὁ δὲ τὰς ὑπὲρ καλουμένας
 ἐφ' ὅριον ὁδ' ας· ῥῆσιν δὲ, ἐλ' ὀντόρπης, ὅτι τῷ πῶς
 κόσμον καὶ ὡραιότητα σώματ' καὶ σολισμῶν δι-
 παρῶν, εὐρετῆς ἐγγόνει· ὡς τὸ κόσμον τούτου
 ἐν τοῖς πολέμοις παρίσκειν ὁμῆρ' λέγων,

Λεμε

Ἀρμα δ' εἰσὶ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ἵνα μὴ μακρολογῶ. θαλάσας ἢ πᾶσι
δὲ παλαίφατ' λέγεται, ὡς τὰ πόδι φυτουργίαρ
συγγραφέως. λιν' δὲ ὁ ἔβανίας, ὡς πόδι ἔβαν' ἢ
κόσμος παντός σωματ' ἀμλν'. μελπομένης, ἢ κα-
τά τινας τρυψιχόρης καὶ ἀχιλῶς, σελῶδ' , ὡς μελ-
πῶν καὶ χορδῶν εὐρεταί. ὀράτους θάμυρις, ὡς
πρῶτ' ὀρωτικά σωματ' ἀμλν'. πολυμνίας δὲ
πᾶσι ὁ τριπτόλεμ', ὡς γεωργίαρ εὐρῶν, τὴν πολ-
λοῖς ὕμνου μνώλω, ἢ τὴν ποδητίαρ καὶ πολυμνή-
μονα. καλλιόπης δὲ ὀρφεύς, ὡς καλλιλογίας ποιη-
τικῆς εὐρετής, καὶ ὕμνων τῶν εἰς θεοὺς. ἀλλὰ καὶ
τοῦτο πάλιν τὸ μακρολόγημα, σὸν ὅτιν. ἄνωθι γάρ
παρὰ σοῦ πῶτραπείς ἀπάσας τὰς μύσας εἶπειν,
ἐπεὶ καὶ τούτων παῖδας κατέλειξα, πρέπον ἐ-
δόκει μοι, καὶ περὶ τούτων ἀλληγορεῖν. ἐπεὶ δὲ
καὶ πόδι τούτων ἀλληγορήσαμην, φέρε καὶ τοῦτο
ζητήσωμεν.

Διατί ἂν εἴ πειρίας ὦνταῦθα τὰς μύσας καλεῖ.
οὐ μὲν τοι γε ἂν τῷ ἐλικῶν', ὡς ὦν τῇ θεογονίᾳ
ποιεῖ, καὶ τοι γε ὁ ποιητής ὦν ἐλικῶνι', ὡς πε-
ρὶ τὴν ἄσκληω οἰκῶν. λύσις κατὰ πρόκλον· καὶ δ'
μὲν φιλοσοφώτατ' πρόκλ', παιδ' εὐπικῶν τρό-
πῳ τὸ τόφῃσι ποιῆσαι τὸν ποιητὴν, ὑπογραμ-
μὴν τοῖς παλαιοῖς νομείοις τιθέντα, τοῦ μὴ τὰ οἰκεία

ἄλκιον, ἀλλὰ καὶ τὰ παρ' ἐτόρρις χρῆσά περ πῶν
 τόρα δοκῶν τῶν οἰκίω, καὶ πικρίαν ἐπάγει, καὶ ἐ-
 λικῶνα, καὶ σφαίρας, ὧν αἷς χρυσύην λέγει τὰς μῦ-
 σας. ἐπὶ ᾧ ὁ τὸ φησὶν ὁ πρόκλος, διπλόνότι ὀθνείον,
 καὶ οὐχ ἡσιόδον ὅτι τὸ πλοῖμιν, ἐκ τε τοῦ πολλοῦ
 ἔντυχον τούτω βιβλίῳ ἀπλοῖμιάσω, καὶ μὴ
 ἐκ τοῦ ἔνταῦθα μὲν τὸν ποιητὴν ἐκ πικρίας τὰς μῦ-
 σας μῦσας καλεῖν. ὧν δὲ τῇ θεογονίᾳ, ὅζ' ἐλικῶνθ'.
 ταῦτα μὲν ὁ πρόκλος. λύσις ἡ τοῦ τζέτζω. ἡμεῖς
 δὲ μικρὸν τι μακρολογήσαντες, δαλδυνκάνωμεν τῇ
 ἀλήθειαν, τίνθ' ἦνεκα ὧν βιβλ' ἔχοντι συγγραμμά-
 τι τὰς μούσας ἐκ πικρίας καλεῖ, ὧν δὲ τῇ θεογονίᾳ
 ὅζ' ἐλικῶνθ'. διπλᾶς ἐγὼ τὰς πικρίας καὶ αὐτ' ἐλι-
 κῶνας γινώσκω, πραγματικῶς τε λεγομένης, ὅτι κα-
 τὰ τὰς ψυχικὰς ἐνεργίας. καὶ τὸ μούσης δὲ ὄνομα,
 βίχως οἶδ' αὖ νοῦμενον· πραγματικῶς, ψυχικῶς, καὶ
 στοιχειακῶς, καὶ πραγματικῶς μὲν πικρία καὶ ἐλι-
 κῶν, ὅρη καὶ πόλεις βοιωτίας. καὶ ἡ μὲν πικρία πρό-
 τὸρον ὑπὸ πικρῶ κτηδεῖσα, ὑπὸ πικρῶ τοῦ μεθώνης
 ἀδελφῶ, πατρὸς δὲ λίνα, πικρία ἐκέκλητο. ὕστερον
 δὲ λύνκθ' ἐκλήθη. ἥς ὅτι τὴν ἀρχὴν ἔχον ἀέροπος,
 ὃ πρόβύτατθ' τῶν ἡμαδίωνθ' παίδων, παθὰ
 μελισσέως φησι ὅτι ἀδελφικὰ σιωταξάμενθ'. ἐλι-
 κῶν δὲ καὶ κιθαιρῶν, ἀπὸ ἐλικῶνος καὶ λιθαιρῶνθ'.
 τῶν ἀδελφῶν ἐκλήθησαν, οἳ τινος πρὸς ἀλλήλους
 ἐπολέμη-

ἐπαλίμνησαν. καθὼς ὁ πυρλωῦθ' λυσίμαχ' ἐν τῇ
 πρώτῃ ποιῇ ἴσῃ, ὅτω πραγματικῶς ὅρα γινώ-
 σκω τὸν ἑλικῶνα καὶ πειράμ. ἢ τὰς ψυχικὰς δὲ
 δυνάμεις πειράσῃ, τὸ τ' νοὸς διὸς οἰκνῆσαι, ἢ γὰρ
 παλογισινόν, ὅζ' οὐ ὡς καὶ πρὶν ἐφίω τὰ πύονα καὶ
 ἐγγιγνούσασκε ῥέουσιν. ἑλικῶν δὲ, τὸ τὰ νοηθέντα
 καὶ γνωσθέντα καὶ λογισθέντα γραφῶναι βιβλίοις,
 καὶ ποδελίσσεται πανταχοῦ. καὶ τὸ τῆς μούσης
 δὲ ὄνομα, αἰσπορ' ἐφίω, τριχῶς αἰδ' αὖ νοοῦ μῦθον· ψυ-
 χικῶς μὲν, ἢ καθόλου γινώσις νοεῖται. σοικεακῶς
 δὲ, ἢ τῇ ἁσέριω, καὶ τῷ παντός κόσμῳ μουσικωτά-
 τη καὶ ἡναρμόνιθ' ἑλίκῃσι. πραγματικῶς δὲ, οἱ εὐ-
 ρετοὶ τινῶν καὶ εὐρέτιδ' οὐ, μῦσαι ἢ μέδεξιμ' τού-
 των καλοῦνται. νῦν δὲ, ὅτε ποδὲ τ' μερικῶν μυσῶν
 θαλέγεται, ὅτε ποδὲ τ' μουσικῆς τῷ παντός θ' τῇ
 ἁσέριω ἑλίκῃσι, ἀλλὰ πρὶ τ' ψυχικῆς μύσης, ἢ γὰρ
 τ' γνώσεως, ὡς ἀρχαιοτρόπως συλληπτικῶς ἀπὸ τῆς
 πόρου μύσης καλεῖ. θ' εἰνότως μὲν * αὐτὸ μὲν αὐτὰς
 ἐκ τ' πειρίας. ἐν δὲ τῇ τ' διογονίας ποιήματα, ὅζ'
 ἑλικῶνθ'. ἄκουε τριγαρουῦ ἔρανοδρόμῃ πρόκλι, ὁ
 πολλὰ βροντῇ, καὶ μετάρσια τρέχων, ἐκ τῇ ὑ-
 ψιλῶν καὶ μετάρσιων δρόμων. νῦν μὲν ποδὲ φυ-
 τουργίας καὶ γεωργίας ἡσίοθ' πρὸς τὸν ἀδελφόν
 τὴν διδασκαλίαν ποιούμενθ', ἐπεὶ τὸ σύγγραμ-
 μα ταπεινὸν τυγχάνει καὶ ὀντελὲς, εἰνότως ἐκ τῆς

πνεύμας καὶ τὸ εἰκὸς νοῦς, τὰς μούσας, ἡγοῦμαι
 γνῶσιν καλεῖ. ὁ οἶον εἶ ἀφ' ἑαυτοῦ λέγει τὸ σύγγραμ-
 μα ὡς ἐκτίθεσθαι. ὅν δὲ τῇ θεογονίᾳ πόδι τ' τοῦ παν-
 τὸς θεογονίας διδασκῶν, ἐπεὶ μέγα τὸ σῶμα γμα-
 ὡς καὶ φυσικώτερον, ἀρμονίως δὲ ἐλικῶνθ' ὡς
 καλεῖται τὰς μούσας· τουτέστι, πλοκατασκοπᾷ, ὡς
 λέγει, ὅτι πόρι ὡς ὅν τῇ θεογονίᾳ ταύτη μέλλω εἰρ-
 κ οὐδὲν ἀπ' ἑμαυτοῦ ὁρῶ, ἀλλ' ἀπ' ὧν μούσας καὶ
 γνῶσεως, ὡς δὲ ἐλικῶνθ' καὶ βίβλων ἐτρύγησα. ὅ-
 τω τὰς πνεύμας, οὕτω ὡς ἐλικῶνας, οὕτω τὰς μού-
 σας νοῦ. οὕτω καὶ τὸν ἡσίοδον νῦν μὲν ἐκ πνεύμα-
 τῶν καλεῖν λέγω, δὲ ἐλικῶνθ' δὲ ἐκείσε. τὸ δὲ
 μούσας ἢ θεὰς πνεύμας καλεῖν, πῶς τὸ λέγειν ὅτις ἐθέ-
 λει, μῦθ' ἀλληγορικὸς ὅστις· ὁ πρῶτον τυγχάνει
 ποιητικὸν χαρακτηρίσματος. τὴν γὰρ ἰδίαν γνῶσιν,
 καὶ ὅχ' ἐτόρην πινά, ὅθεν, ὅθεν αἶμα παρὰ κινδύν-
 ται λέγειν.

Οὗτος τὸ πλοῖμιν ποιῶντ'· ὡς μούσαι καὶ γνῶ-
 σεις, αἱ ἐλπίσαι καὶ αἱ δὲ ἀξίαι τὸν σφέτερον ὡς
 ὑμῖν πνεύμα. ἐλλειπτικῶς δὲ καὶ σωτόμας λέ-
 γει τὸν δία, ἡγοῦμαι τὸν νοῦν. καὶ ὡς ὅτι καὶ τὸν δία
 πνεύμασι τῇ γραφῇ, ὡς τὸ δὲ γραφόντες. δὲ οὕτω δὲ πνε-
 εἶνθ' ἡγοῦμαι ἐκ ὧν πνεύμας, ἡγοῦμαι τὸ ἐμὸ λογιστικὸν
 αἰσθητικόν. ὅθεν περὶ ὡς εἶπατε ὑμῖν δὲσαι, ὅν αἰσθη-
 σι καὶ ἐπισι καὶ ποιήμασι. δὲ ὅν πνεύμα, λαμβάνει, τὸν
 τρόπον.

τρώπην. οἱ ὁμοῖς καὶ ὁμοίως ὑπαρχόντες βροτοὶ καὶ
 φθαρετοὶ ἄνδρες, εἰσὶν ἄφρατοι, καὶ ἄδοξοι, καὶ ἀνό-
 μαστοι, φανοί τε καὶ ὀνόμαστοι καὶ ἐπίδοξοι. τὸ βάρ-
 βαροι δὲ καὶ ἑλλήνες, πόλεισθον ἔῃ πρόκλειόν ὄσι. ὅτι
 αὐτὰ ὁ ποιητὴς ἐρωτᾷ, πῶς οἱ ὁμοίως φθαρετοὶ ἄν-
 θρωποι, οἱ μὲν εἰσιν ὀνομαστοί τε καὶ πλέστοι, οἱ δὲ ἄ-
 δοξοι. εἴτα πεισώποιοι εἰ μὴσαν, ἥγουσι τὴν γνῶ-
 σιν αὐτοῖ, λέγουσαν ταῦτα ὅτω γίνεσθαι ἔκκει, καὶ
 βυλῇ τοῖ διός, ἥγουσι φιλίμαρμλίνης. ἀλλὰ πρότερον
 ὁμοσεφῆσαντοῦ τὸ ζεὺς ὄνομα ὁσαυτῶς λέγεται, αὐ-
 τα καὶ τὰ λοιπὰ διεξιέλθωμεν. τὸ θεὸς ὄνομα, καθο-
 λικῶς ἔῃ ἀορίσως λεγόμενον, πᾶν τι σημαίνει· σοφὸς
 βασιλεὺς, τὰ σοιχεῖα, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις, καὶ τὰ
 πάθη, ἔῃ φιλίμαρμλίνης, ἥν ἑτέροι πρόνοιαν ἐκάλουν.
 ὅτω μὲν ὅν ἀνωτέρως τὸ θεὸς πᾶνταυτῶς λέγει. ἔκκει
 σου δὲ τὸ θεῶν ὄνομα, τριχῶς· ψυχικῶς, σοιχειακῶς,
 ἔῃ πραγματικῶς. οἷον, τὸ ἥρα σημαίνει γυναικα βασι-
 λίδα, ἀνδρα, ἔῃ ἀνδρείαν. τὸ ἀθλῶα, γυναικα βασι-
 λίδα, τὸν παχημὸρ ἢ ἀέρα, ἔῃ φρόνησιν. ἔῃ τὰ λοι-
 πὰ ὁμοίως. τινὰ δὲ τῶν θεϊκῶν ὀνομάτων ἔῃ πλεονα-
 χῶς λαμβάνονταί, ὥσπερ τὸ ζεὺς. σημαίνει γὰρ τινε
 βασιλέα, πραγματικῶς. ψυχικῶς δὲ, τὸν νοῦν· ὅς
 καὶ τὰς γνώσεις, μούσας γλῶσσαν. σοιχειακῶς δὲ παῦ
 τὸ ὕψιον σῶμα, καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ· τὸν ἀέρα, καὶ
 τὸ νεφελῶδες κατὰστημα, καὶ ὅμοιον τὸν ἥλιον,
 τὸν

τὸν ἄερα τὸν πλάνητα. καὶ τὴν εἰμαρμένην καὶ τὰ
 οὐδ' οὐκ οὐκ. ὁ καὶ ἐνταῦθα ἐν ὅλῳ τῷ ποιήματι
 δ' αὖτε, πλὴν μόνῃς τῇ ἀρχῇ. ἐν ταύτῃ γὰρ τὸν νοῦν
 μαρτυρῶν, ἢ γὰρ γνώσεως πατέρα καλεῖ. ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ
 σχεδὸν ποιήματι, τὴν εἰμαρμένην λέγει. πλὴν ὅθι
 τυχὸν πόδι σοιχείων, ἢ ἐτόρῳν τινῶν δ' αὖτε λαμβάνει
 καὶ σὺ δὲ τὰς σημασίας τούτων γινώσκων, συμφε-
 ρόντως καὶ ἀρμοδίως καὶ καταλλήλως τοῖς τόποις
 ὧν τὸν ὀνόμαζον, ἐν τοῖς σοιχευοῖς ὄρανόν ἢ αἶρα, ἐν
 τοῖς ψυχικοῖς νοῦν, καὶ ἐν ἐτόροις πάλιν ἀρμοδίως
 καὶ καταλλήλως. νῦν δὲ, ὡς ἐφ' ἴδω, τὴν εἰμαρμένην
 δ' αὖτε. ἀλλ' ἐπεὶ δὲ πόδι διὸς ἀρηνεύτως ἐρρέθη, καὶ
 πόρι τῶν λοιπῶν μοι λεκτέον. Βροτοὶ ἄνθρωποι.) οἱ
 φθαρετοί. ἀπὸ τοῦ βρότῳ, ὁ σημαίνει τὸ μετὰ κίνεως
 αἶμα. Τὸ ἀνὴρ σημαίνει πᾶν τὸ ἄνθρωπον, τὸν γὰρ
 μαρτυρῶν, τὸν φύσει, τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν λαβόντα, ὡς
 τὸν ἄνθρωπον. Ρεῖα μὲν βεῖα.) τὸ ρεῖα μὲν, συ-
 νήκησις ὅτι τῇ μακρᾷ συλλαβῇ, ὡς τῇ ἄλφᾳ εἰς
 μίαν μακράν. Μινύθει.) φθείρει, σμικρύνει. ἀπὸ τῆς
 μινύθης, ὁ μικρὸς. ὅθεν ὡς μινυόριον, τὸ βραχυχρόνιον.
 ὁ δὲ νῦν τῷ ρεῖα μὲν βεῖα, δ' ἡλῶ καὶ ἰδιώταις. ὅ-
 τι ἡ εἰμαρμένη, ὁπόλως αὐξάνει καὶ οὐδ' ἀφανεῖς,
 καὶ οὐδ' πειβλέπτως καταβάλλει. καὶ ὁ πρόκλῳ
 μάλλον ἐν τούτοις μακρογορεῖ. Ἰθύνει σκολιόν.)
 τὸν ποικίλον τὸ ἡλῶ δ' αὖτε πανουργίαν, σκολιὸν ὀνο-
 μάζει.

μᾶζα, ἔσται ἐν ἑαυτῷ τὸν δία, πάλιν εἰς τὸ ἀπλοῦς
 ἐπαυάγοντα ἦθος, δὲ ἔκκληζεν αὐτὸν ὑπὸ τῇ πε-
 νεργίᾳ. Ζεὺς ὑψιβρεμέτης.) ἡ εἰμαρμένη. πῶς
 δὲ ὑψιβρεμέτης ἡ εἰμαρμένη; ὅτι δὲ ὑψος, ἢ ὅτι τῶν
 ἀστέρων ληνήσεως πέμπεται καὶ αὖ ἐκ τῶν τοῖς ἀν-
 θρώποις τὰ εἰμαρμένα, αὖ μὲν δοξάζοντα καὶ πρε-
 κρατυῦντα, καὶ οἷον ἐκ καταβροντῶντα ταῖς θυφει-
 μίαις καὶ ἀναρρήσεσι, αὖ δὲ πῶς ἐκ τῶν συμβο-
 ραῖς καὶ τοῖς δυσκλήμασι. Ὑπέρτατα δ' ὤμα-
 τα.) ὅτι εἰμαρμένης τῆς δὲ ἀστέρων ὁ ζωδίακος ἐν-
 κλός ἐστιν, δὲ ἔκ καταπέμπεται τὰ τε δυσκλήμα-
 τα, ἢ δ' οὐκ ἐκ τῶν. Κλύθι ἰδὼν.) ἐπανελάβε-
 πάλιν τὸ ἐαυτοῦ προσώπου ὁ ποιητής. Ἐφ' ὅτι πῶς
 τὸν δία, ἦ γὰρ τῇ εἰμαρμένῳ ἐκλύθι ἢ ἄκουσον, τὴν
 νη καὶ σὺ, ἰδὼν τὰ πρὸντα, αἰῶν τε καὶ ἀκρουστικῶς
 ἔχων, δικαίως δὲ ἐκ τῶν τὰς θεμίστας ἢ δίκας. ἐγὼ
 δὲ τῶν ἀδελφῶν πᾶσι δὲ τὰ ληθῆ. ἀλλὰ τί κατὰ
 πρόκλον τὰ μηδ' ἑνὸς λόγου ἄξια γράφομεν; Τὸ δὲ
 πᾶν ὄνομα, ἢ ἢ σημαίνει δίκας κείων, δικαιοσύνην, ἢ
 καταδικῶν. Θέμις.) ἡ γῆ, κατ' ἀρχὴν. ἀπ' αὐτῆς
 τοῦ δικαίου ὅτι γεωργίας, καὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡ ἀ-
 πλοῦς δίκη, θέμις καλεῖται. Γύνη.) θωρηκὴ πρὸς ἀγ-
 γὼ ἀντωνυμία. ὅτι γὰρ τὸ τῶν, ἀντί τοῦ σὺ τῶν
 νη λέγουσι, καὶ ἐγὼν, ἢ τὰ ὅμοια. Ἐγὼ δ' ἐκ πᾶ-
 ρα.) ἢ τὰ ὑπὸ ῥήματα, ἢ οἱ πρὸς πληρωματικῶν, φω-
 νήσιν.

ἐν γὰρ τῷ αὐτοφθογγῶν, ἐφελκυσσόμενον δὲ,
 ἔκειτο. Οὐκ ἄρα μουῦον ἔγω.) ἐν τῇ θεογονίᾳ, ὅτι
 γὰρ αὐτὶ τοῖς εἰδῶν ἐπὶ τῶν εἰδῶν, ποιοῦντες ἐν-
 ταῦθα ὡς ὑποδοχόμενοι αὐτὸ λέγον, ὅτι δὲ ἐν γέ-
 νῳ ὅτι τῶν εἰδῶν, ἀλλὰ δὲ οὐ. ὅτις γὰρ ὁ ζῆλος λέ-
 γεται, ὅπου ὅτις ἡ ἀγαθὴ ὅτις. ἀλλὰ καὶ ὁ φόβος,
 καὶ ἡ κακία ὅτις, καὶ ἀμολαχίς. Μοῦνον, μόνον ἰω-
 νικῶς. δὲ οὐ τὸ ὁ μικρὸν ἢ ἰωνας. ὡς δὲ μέγας λόγος,
 μακρὸν δὲ ἔχεται ἢ ἰωνίῳ συλλαβῇ. ἢ δὲ ὡς οἱ
 δὲ καὶ ἀπὸ τῶν, μέγα. ὅτι δὲ ἐν γῇ καὶ ἐν ὕδατι αἱ
 ὁρίδου, δὲ ἡλίου. τὸ δὲ ἐν τῷ δυνάμει, καὶ ὁ λόγος ἀ-
 ξίως, λόγους μακρῶν, πρὸς κλεινὸν ὅτις. ὡς δὲ τὸ αὐτὸ
 μακρῶν. δὲ τὸ δυνάμει θυμὸν ἔχουσιν. ὁ σοφὸς πρὸς
 κλεινὸν, θυμὸν τῷ ζῶν λέγει. ἡμεῖς δὲ, γλυκύτατον
 δὲ ἡμῶν λόγον καλοῦμεν. τῶν γὰρ ὁρίζοντων τὸν
 θυμὸν, ἢ τοῖς τῷ ψυχῇ διπλῶν καὶ διαμεμερισμέ-
 νων ἔχοντων, ὁ ἡσίοδος ὑπὸ τῷ ὁρίδου ὅτις εἶπε.
 Γόλεμος.) πολυαμῆς τις αἷρ, ὁ πολλὰς ἀμῶν καὶ θε-
 οῖς. ἢ πολυεμῆς, ὁ πολλὰς χεῶν καὶ καταβάλλων
 * τροπικώτερον. Σχετλῆς.) χαλεπὴ, κρατικὴ λίαν.
 κρατικὰ γὰρ δὲ πρᾶγμα, τὰ φαῦλα. τὰ δὲ ἀγαθὰ,
 σιωπῶντας ἐκτρέχει. Οὐτὶς τῷ γε φιλεῖ βροτός.)
 μὴ εἶπες ὑπερβατῶς, οὐτὶς τῷ γε φιλεῖ βροτὸς ἀ-
 θανάτων βελήσιν. ἀλλ' οὕτως, ὅτις τῷ γε φιλεῖ
 βροτὸς, δὲ μόνον ἐκὼν, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκης καὶ βίαις
 ὅτις

ἐν ταῖς βυλαῖς τῶν ἀθανάτων, ἥ γουιν τ' εἰμαρμένης.
 θεοὶ γάρ, ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἡ εἰμαρμένη, τῇ δ' ὅρῳ ἡμῶν τῇ βα-
 ρειαν. εἰ δ' ἐπὶ τις δ' εἴ, ἀρα οἱ θεοὶ κακοῦ ἀετιοί; ναὶ καὶ
 εἰσὶ οἱ δὲ δόξαν εἰπεῖ. ὅς γάρ ψυχῶν λέγει εἶναι πᾶσι
 παρ' ἑμῶν. αἱ δὲ ψυχὰς αὐτὰ καθ' ἑαυτὰς ὄσαι, οὐτε
 τροφῶν οὐτε κτημάτων ἢ χημάτων, ἢ πινός ἐτόρῃ
 τῶν σωματικῶν ἐδ' ὡντο, δ' ἂν γίνονται μάχαι
 καὶ δ' ὅρῳ. ἐπεὶ δὲ εἰμαρμένην τινὶ συνελθὺν χησασ-
 σώματα, ἃ καὶ τροφῶν καὶ χημάτων καὶ τῶν ἄλ-
 λων ὑπιδεδέλωται, δι' ἃ συμβαίνουσιν δ' ὅρῳ, εἰ-
 κῶτως ἀθανάτων, ἥ γουιν τ' εἰμαρμένης βουλήν ἐ-
 φη, πᾶσι τὴν δ' ὅρῳ οἱ ἄνθρωποι. Νῦν δ' ὁ βροχὸν.)
 τὴν ἀγαθὴν δ' ὅρῳ, ἥ γουιν τὸν ζῆλον, φησὶ πᾶσι
 τῆς φαύλης, τῇ τε χόρῳ, καὶ ἀξιώματι. τὸ
 νῦν δὲ βροχὸν, οὐκ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐγὼ λέγω.
 καὶ γάρ καὶ ἡ ἐτόρῃ, δ' ἀφανοῦς γίνεται. ἀλλ' οὐ-
 τω φημί, ὅτι ἐν ἀρχῇ ἡ δ' ὅρῃ καὶ χάρις. εἴτα
 γεγονασιν ἄνθρωποι. σύμφυτῳ οὐμ καὶ σύγχρο-
 νῳ τοῖς ἀνθρώποις, ἢ χησὴ δ' ὅρῳ, ἐκ τοῦ ἐξέχου ἐ-
 κείνου καὶ τοῦ χάρις ἐγὼ φημί. ἢ δὲ φαύλη πᾶσι γίνε-
 ται ὕστερον. πάντα γάρ τὰ ἀγαθὰ, σύμφυτα ταῖς
 ἀνθρώποις. ἐπὶ κτῆτα δὲ, τὰ φαύλα. ἢ καὶ οὕτως
 ἀχρησὴ εἶς ἐκ τῆς νυκτὸς δακὴν γεγῆσθαι, πᾶσι
 δ' ἀφανοῦς. ὅτι πᾶς τικῶ ζῴων, κρυφῇ τῷ
 τῶν ἀπομιμῆται. ὁ δὲ φθονῶν, φανεροῦς λοιδορίας
 ἐνείρα

ὀνείρεται μάχας. Ερεβγννή.) αἰολικῶς ὄλξα δ' ὕανθ' ἡράφεται. Θῆκε δ' ἕμιμ κρονίδης.) ὁ κρόνου παῖς ζεύς, ἡ γὰρ ἡ εἰμαρμένη, ἡ κοροπῆσα, ἡ σκωτίζουσα τ' νοῦν, ἡ ἀφανής καὶ ἀδ' ηλθ', ἡ ἐν τοῖς ὑψιλοῖς ζυγοῖς ἡ καδέσθαις τοῦ ζωδίου τοῦ κύκλου ἡ τοῦ αἵθερος ἰδρυμένη. ἔφλω γάρ, ὡς ἐκ τῆς ληνήσεως λέγουσι τῇ ἀστέρων ἀφ' ἑλείδαται τὰ εἰμαρμένα. ἔθηκε γὰρ ταύτῃ τὴν ἔρημ πολλῶ ἀμείνω φη' ἑτόρας ὁ ζεύς, ὁ ναῖων ἐν τῇ αἵθερι, ὁ ναῖων ἐν ταῖς ῥίζαις φη' γῆς, ὁ ναῖων ἐν τοῖς ἀνδράσι. δία δ' εἶπον, ὅτι τὴν εἰμαρμένην νῦν λέγῃ. Η τε ἡ ἀπάλαμνόν περ.) ἡ τις ἀγαθὴ ὄρις ἡ τὸν ἀδυνῆ, ἡ τὸν μὴ παλαμάδα καὶ ὀργάζεσθαι διωάμνον, ὅμως ὑπὸ ὀργῇ ἐγείρει. ἡ ὁμῶς, ἢ ἡ ἐλλειπῶς ὁμοίως τῇ ἀπαλάμνῳ, τὸν ἀπάλαμνον ἐγείρει. Τίς ἑτόρον γάρ.) τίς γάρ χηζῶν ὀργῇ, ἰδ' ὡν εἰς ἑτόρον πλῆσιον, πλῆσιον ἀπ' ὀργῇ, ὅς καὶ ὅτ' ἰδ' ὡν, ἀποδ' ἄζει ἀρουῦ καὶ φυτῶν. Αρόμηναι) τὸ εὖ μικρὸν, ἡεκτείνεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἀμεταβόλου, ἡ γίνεται κοινὴ συλλαβή. εἰ δὲ θελήτῃ τοι ποι, καὶ ὅτ' ἡ μέγα γραφέτωσαν ἀπ' ἡκῶς. Ζηλοῖ δ' ἔτι.) ἡ ἀγαθὴ ὄρις, ἡ ἡλθ' λέγετ'. ἡ δὲ φαύλη, φθόνος. ὅμως ἐμπροσθεν εὐρήσεις τὸν ἡσιόδου κατακεχημένον τῷ ζῆλῳ, ἀντὶ τ' φθόνου. Εἰς ἀφγνομασθύνοντα.) ἀφγνθ', πλῆτθ', ὀλβθ', τύχη, ἡ δὲ δαιμονία διαφέρει, ἀφγνθ' μὲν, καὶ ἀφνειός, ὁ μετ'

χωρ

χωρ ἀφ' ἧς λέγεται. ἀφ' οὗ δ' ὅτι, ἢ ἐπὶ σία συγ-
 νομιδ' ἢ τῇ καρπῶν. πλῆτ' ὅτι, τὰ δ' αὖ πολλῶν ἐτῶν
 σιναγόμυνα. δοῦλοι, ἐτήσεις, ἀγροί. ὁλβ' ὅτι, τὰ ἀμ-
 φοτόρα. τύχη δέ, ἢ δόξα τοῖ βίῳ καὶ ἐπίδοσις. ὕδ' αἰμο-
 νία δέ, ἵνα τὰ πολλὰ πρῶτα σω, τὸ εὖ τοῖ δ' αἵμον' ὅτι,
 ἅτοι τῇ ψυχικῶν ἀρετῇ ἔχει. δαίμων γὰρ καὶ ἡ
 ψυχὴ λέγεται παρ' ὁμήρῳ, καὶ πρὸ σωκράτει.
 (καὶ κοραμεὺς κοραμεῖ.) μεταβαίνει δ' πρὸς τὴν φαῖ-
 λω δόξῃ, καὶ τὰ ταύτης ἐπεξηγείται. πῶχος, ἐκ τῆς
 πῆλ' ὡς, τὸ δ' εἰλιῶ. ἢ ὁ πεπῶκώς τὸ ἔχειν. Τίτ' ὅτι
 θυμῶ.) ὅτι τῷ σῶ θυμῶ, νῦν, τῇ ψυχῇ. σημαίνει ὅτι καὶ
 τὰ μόρ' αὐτῆς· τὸ θυμικόν, ὑπὸ θυμητικόν, καὶ λογι-
 στικόν. ἢ γὰρ ὁμόνοια τῶ λογισμῷ ὅτι. (κακὸ χαρὸς.)
 ἢ χαίρ' ὅτι ἐν τοῖς κακοῖς. ἢ ὅτι ἡ χαίρ' ὅτι οἱ κακοί.
 ἀγορῆς ἐπακροῦν.) ἀκροῦσθ' ὅτι ἐν τῇ πωλητικῇ
 λαλουμένων. σημαίνει δέ ἡ ἀγορὰ, τὸ πωλητήριον,
 τὸ βυλδότηριον, τὰ ἐν ἀμφοτόροις πλήθη, τὰς ἐν
 ἀμφοτόροις λαλιάς. καταχρηστικῶς, καὶ πᾶσαν ἀκ-
 τούτου λαλιάν. ἀγορὰ λέγεται, καὶ τὸ ἀγοραζόμε-
 νον πράγμα, ὅτι τὸ νόμισμα δ' ὅτι ἀγοράζεται. (ὡς
 γὰρ τ' ὀλίγη.) αὐτὸ τ' ὅτι, ὅτι καὶ φιλονεικῶν φροντίζειν,
 καὶ τῆς ἐν τῇ πωλητικῇ διατριβῆς, ἐκείνου τὸν
 ἀνθρώπου, ἐν ᾧ ἢ ἐπὶ σία συγνομιδ' ἢ τῆς ζωῆς, ἢ ἐκ
 τῇ καρπῶν τῇ γῆς διδωμένη, οὐκ ἔστιν ἱκανὴ δια-
 κείν' πρὸς ὅλα ἐν αὐτῷ. ὡς, ἢ φροντίζει. καὶ ψι-
 γ

34 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

λούται. ὁθεν κκπωρός φαμὺν μετὰ ψυλοῦ τοῦ π̄,
 ἔμετὰ δ' ασίως τοῦ φ̄. Ολίγη.) ἔδὲ μικρά. Νέκτωρ
 τ' ἀγορέων τε.) δ' ὕο συωζήσας εἰσὶ τῷ σίχῳ. κίωρ τ'
 ἄγο, δ' ἀκτυλθ. τὸ γὰρ κίωρ, ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς ὁσι-
 ρεωρ τε, τροχαῖος. καὶ τὸ ρέωρ γν̄, ἀντὶ μιᾶς κείται
 μακρᾶς. Βίθ.) τὸ βίθ ἔξ σημαίνει. τὴν τέχνῳ,
 ὡς τὸ, βίον ἐμπεικὸν ἢ φιλόσοφον ἔζη. τὸν τρόπον,
 ὡς τὸ, χρυσοῦ βίος ὁσί. τὸν πρὸντα κόσμον. τὸν ἐνὸς
 ἐκάστου χρόνον. Φιζοῆς τὴν πόδισίαν, ὡς τὸ πολὺς
 ἰὼ αὐτῷ. ὁ βίθ. καὶ τὰς πῶς τὸ ζῶν συωτεινούσας
 τροφᾶς. ὅπου τὸ ἔνταῦθα δηλοῖ κείμνον. ἐππτα-
 νός.) ὁλοχρονίως ἀρκεῖν διωάμηνθ. ἐκ τοῦ ἔτος ἔτα-
 νός, ἔετανός. καὶ ἐκτάσει, ἔετανός. Ωρᾶθ.) ὁ ἐκ
 πωσαρῶν ὥρῳ τῇ χρονιάῳ γινόμενθ. εἰδ' ὡς δὲ
 καὶ τὸ βίθ ὄνομα σημαίνει πολλὰ, δαιρῶν τίθει-
 κε τὸ ὥρᾶθ. ἐπεὶ δὲ βιωφελῇ καὶ ὥρᾶια οἶδε καὶ
 ἔτορα, ἔκ ἀπ̄ γῆς δὲ, πωσέθεικε τὸ, τὸν γαῖα φέρει.
 ἀμμήτορος ἀκτῶ.) Φι γῆς δ' ὥρημα. δ' ἡμῆτης γν̄ ἢ
 γῆ, δ' ωεικῶς. ἔτοι γὰρ ἀντὶ τοῦ γ, δ' τιθέασι, δινοφε-
 ρὸν γνοφερόν, καὶ δ' ἡμπτραν γῆμπτραν λέγοντες.
 Ἀκτῶ.) ἀκτὶς, θκλυκόν, ἢ τὸ ἡλίου. καὶ ἀκτῆ, ὁ
 αἰγιαλὸς λέγεται. τὸ δὲ δ' ὥρημα, ὁ ἀκτῆς τοῦ ἀκτῶ
 τὸν ἀκτῶ, ἐκ τοῦ ἄγω τὸ φέρω. καὶ νῦν ἢ πῶς δ' ἡ
 μῆτορθ συωτόμως εἶπον, τὸ σαφές τε εἰ ἀληθὲς α-
 πορ. καὶ τὴν μυθικὴν δὲ ἰσορίαν λεκτέον, ἀλλὰ καὶ
 ἄλλῃ

ἀλλήγορητόν μοι. ἐκ ἐρήτης, ἢ μᾶλλον ἐκ σικελίας,
 ἄρ' ἢς ἀφ' ἧρ πασε τὴν δ' ἡμικτῶ θυγατέρα τὴν κή-
 ρω. δόκυσσα δὲ ἡ μήτηρ, μέχρι τῶ ἀθλῶν καὶ τῆς
 ἐλλάδος ἀφίκετο. ὑπὸ τριπτόλεμος δὲ τοι λελεῖ καὶ
 μετανείρας παιδ' ὅς, τὰ πόδι τῇ παῖδ' α μαθῶσα, εἰς
 ἀμοιβῇ βῶ τριπτόλεμος τὰ σπέρματα δίδωσι, ὅ
 πῶροτ' ἄρμα δρακόντων· ὥς τούτω πόδιεπ' ἡμέ-
 ναι πανταχοῦ, τὰ πόδι γεωργίαν διδάσκει. ταῦτα
 μὲν τὰ μυθώδ' ἐκ. το δ' ἄλκιβες ὅτως ἔχει. μὴ πῶ τῶ
 γεωργικῶν ὑπ' ἡγεμονίᾳ πόδι τὴν σικελίαν, ὅ τῇ
 λιβύῳ, σῖτ' αὐτοματίζων ἐγίνετο, καὶ πάλιν ἐ-
 φθείρετο, μὴ δ' ἔγνωσεν ὅσον ὑπ' ἡγεμονίᾳ. λέκτρον δὲ,
 ἢ τις ἑτέρος, ἀργον εἰς λιβύην ὅ σικελίαν μεταπεμ-
 ψάμεντο, ὅκ οἶδ' α πρὸ τίν' α μαθῶν, ἐκέλευσε συ-
 ναγαγεῖν σῖτ' ἐκ τῶ ἐκείνου φουμένου, καὶ εἰς ἐλλάδα
 μετακομίσαι. ὅ δ' ἡ γεγονότος, τριπτόλεμος πρῶτος
 ἀρώσας, καὶ σπείρας ἢ ἢν ἀρόν χωρίον ἀπ' τ' πρώτης
 ἀρ' ὀύσεως, ὅ νῦν νῆαι πάτρας καλοῦνται. ἢ ἢ τῇ
 πλείῳ ἢν ἐλδυσῖνι τῇ ἀπ' ἡκῆς, γεωργεῖ καὶ συγχο-
 μίζεται ὅς καρπούς. εἴτα ὅ συγγραψάμεντο πε-
 εἰ γεωργίας, τοῖς πᾶσι ἀνθρώποις δέδωκε. ὅ δ' ἡ-
 μήτηρ μὲν ἢ γῆ καλεῖται, ὅτι πάντων γῆ μήτηρ. κή-
 ρη ἢ νῦν ὅ προσφόνη, τὰ ἐκ τ' γῆς κατ' ἔξος πρὸς τὸ
 ἦν διδόμενα· μᾶλλον ἢ σῖτος, ὅ τὰ γεωργικά· δ' ἢ πρὸ
 οἰαστοὶ φόνος ὅ πόλεμοι γίνοντο, ταύτην ἢν τῇ κήρη,

ἤγουν τὸν σῖτον, ἀδ' ἡς ἀφ' ἧς παζει. φυτόμην γὰρ ἴσταν,
 πρότορον, σιωέβαινε ἀφανίζεας πάλιν δὲ τὴν ἀγ-
 τοιαν γεωργίας, ὡς ἐφημην. ὡς δὲ ἀργου μετακομί-
 σαντ' ὅ, πρὸς τριπλόλεμον ἐν ἐλδυσῖνι ἐσπάρη καὶ
 ἀνεφύη, καὶ πανταχοῦ ἐδιδ' ἀχθῆ, ἐφασαν τὴν δ' ἡ-
 μητραν εἰς ἀθλίωας ἐλθεῖν, ἤγουν τὰ ἐλ γῆς δ' ὠρημα-
 σα, καὶ πρὸς τριπλόλεμον μαθῶσαν εὐρεῖν τὴν κῶ-
 ριν, ὅς ἐλδυσῖν' ὅ ἀνερχομένην ὅς ἀδου λδυνόπω-
 λον. ἐκεῖ γὰρ κρυβεῖς καὶ σπαρεῖς ἐν τῇ γῇ ὅ σῖτ' ὅ,
 εἰς φῶς ὅς ἤλθε. δρᾶκοντόν δὲ πῆρωτοί, οἱ * πῶ-
 προεικοί λόγοι, καὶ οἱ γραπτοί, οἱ πανταχοῦ πόδι πο-
 ρδνόμενοι, ὅ τὴν γεωργίαν διδ' ἀσκοντόν. ταῦτα
 τὰ μυθικά ὅ ἀλληγορομένη. ἐστὶ δὲ καὶ ἐτόρα ἰσοεῖας
 πόδι φορομένη πόδι ἐλ δ' ἡμητρ' ὅ. ὅσις, ὁ καὶ δίο-
 νυσ' ὅ, μετὰ ἴσιδ' ὅ ἐλ αὐτὸ γυναικὸς καὶ δ' ἡμη-
 τρ' ὅ καλουμένης, καὶ στρατὸ πλείου, μετὰ μου-
 σικῶν καὶ αὐλῶν πόδι ἡρχῶ, τὴν γεωργίαν καὶ φυ-
 τουργίαν διδ' ἀσκῶν. ὅθην αὐτὸν καὶ διόνυσον ἐκά-
 λεσαν, ὡς εὐρετὴν φυτουργίας· τὴν δὲ ἴσιν δ' ἡμη-
 τραν, ὡς τὰ τ' γῆς δ' ὠρημένην, καὶ γεωργίαν διδ' ἀ-
 ξασαν. Τὸ λεγορεσάμεν' ὅ.) ὅ πιν' ὅ δ' ἡ δ' ὠρη-
 ματ' ὅ καὶ βίβ' τοῦ ἐκ ἐλ γεωργίας κορεθεῖς, ὁφέλ-
 λους, ἀντὶ τ' ὁφέλλε καὶ αὐξε τὴν ὄριν. ὅ πῶρ' ὅτων
 δὲ ἴσταν φιλόνηκον εἶν, ταῦτά φησι· ἀλλ' εἰδ' ὡς, ὅτι
 εἰ πρὸς ὄργα καὶ γεωργίαν χολάσει, ὅποτε πύτους
 ἀχο

ἀγχοληθήσεται, ὅπως εἰρήκει. Κεκορεσάμενος, ὅσα λόγου διχα τινὸς διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, ἀω-
λικά εἰσιν. Κτήμας ἐπ' ἀλλοτρίοις.) οἱ ποιηταί,
καὶ δύο γράμματα, ὡς νῦν, ἐκθλίβουσιν ἀωλικάως, ὅ-
τ' αὐτὰ μακρὰ κενώζουσι. Τοῖσι δ' ἔκτετι δ' ἑκτόροισι ἔ-
στι.) ἔκτετι δ' ἐκ δ' ἑκτόρου ὡς καὶ ἡ ἐξ ἑκτόρου τὸν τρόπον
σοι γηγήσεται, λαμβάνειν τὰ ἐμά. ἀλλὰ λυθῆναι
αὐτόν, τὸ ἡμέτερον φιλονείκημα, θυθείαις δικαιοσύ-
ναις, ἢ δικαίαις κρίσεσιν, αἱ ἅρ' τῷ διὸς καὶ τῷ πε-
νοίας ἐξ ἡμέτερον ἐκείνης εἰσὶ τίμια. Δωροφάγος.)
ἔκτετι δ' ὡροδόνους, ἀλλ' ὕδατι καὶ δωροφάγους
τυτέσιν, ἐκ τῷ λαμβάνειν δ' ὡρα δ' ἄλλωντας. οἱ δ' ἔ-
τι οἱ, τὴν φάουλων ὑπέρβουσι τῷ δ' ἄλλωντας ἔνεκα.
δωροδόνου δ' ἐπὶ τινὸς γίνονται, καὶ φίλοι τῷ τῷ δι-
χα φαυλότητος ἀρξουλάς εἰς δ' ἐχόμενοι. ὅσω πλέον
ἡμῶν πάντος.) ἀντὶ τῷ γὰρ ποῖον πράγματι τὸ ἡμε-
σω πλέον τῷ ὅλοκληρῳ. τὸ ὅσω, ποσότητος ὅσον ἀντὶ
πυκνότητος. τὸ πλέον δ' ἐπὶ τῇ ἀξίᾳ νοκτέον οἶον, οἱ ἐκ
δικαίᾳ δ' ἐκ καὶ χρυσῶν, πλείους τῇ ἀξίᾳ τυγχάνουσι τῷ
κ. οὐ γὰρ τῷ ποσῶ ποτε τὸ ἡμῶν τῷ ἑαυτοῦ ὅλο-
κληρῳ, πλέον τις εἶπεν. Οὐδ' ὅσον γὰρ μαλάχην.) ἐλ-
λιπῶς ἐξ ὁμοιότητος τὸ φησι ἡσίοδος. εἰπὼν γὰρ, ὅτι
ἔτι γινώσκουσιν, ὅπως πλέον τὸ ἡμῶν τῷ ὅλοκληρῳ, ἐπαί-
γει, ὅτι γινώσκουσιν ὅσον μέγα ὄφελος γὰρ μαλάχην ἐξ
ἁσφοδ' ἐλαφύ τελευτῶσι λαχάνοις ὑπαρχει. λείπει τὸ,

παρὸ δ' ἀδίκων βρωμάτων πολυτελῶν,
 Πάλιν δ' * ὁ λόγος, δ' ἀποπῆναι λόγους.
 Ερδύγεται δὲ κρημπασίφρονα ζάλλω,
 Θέλω δὲ διδάσκειν τὴν ἀλίμην τὸν τρόπον.
 ΑΛΛ' οὐδ' ἐν εἰδῶς ἀφειῶ μάτῳ γράφω.
 ΑΛΛ' αὐτὸς εἰπεῖν καὶ διδάσκειν καὶ γράφειν
 Ἄκων, πλοῦγμα τοῖς ἱεροῖς τούτου ἱερόσις.
 Σκίλλας τὸν ὄγκον, καὶ μαλάχης αὖ ἑλάδους
 Τεμῶν ἐν ὄλμῳ, συγκεράσας καὶ μέλι.
 Καὶ αὖτις βραχὺ πρὸς τροφίῳ τῶν τμημάτων,
 Οὐκ αὖ σπασθῆναι τοῖς λιμῶν τοῖς πυρεφόρον,
 Εἰ συγκεράσας ἀκρεῖως καὶ πρὸς τέχνῳ.
 Εἰ δ' ὅ, πρὸς ἀδ' ἡ βραδ' ὕς φανῇ τρέχων,
 Σκίλλα γὰρ οἶδε αὖ ἀτέχνος ὀλλύειν.
 Εἰ δ' αὖ τὸν ἰὸν δ' ἐνέγκης ἐν τέχνῳ,
 Βράτῃων ἐν χύτραις ἱκανῶς μεθ' ὑδάτων,
 Ἐπειτα τὸ σπασθῆναι αὐγαῖς ἡλίου,
 Τεμῶν τε λεπτὰ συμφουράσας σπασάμῳ,
 Μέλι τε μίξας, καὶ τὸ μήκονος δ' ἀκρεῖν,
 Πρὸς σαθρόν ὅν χρῆ, καὶ ποσόν, καὶ πρὸς μέτρον,
 Οποῖο γινώσκων, ἀκρεῖως οὐχὶ γράφω,
 Σμικροῖς ἐν ὄγκοις ἱκανὸν θρεῖται ὄχλον.

Κρύναντο γὰρ ἔχουσιν.) ἀντὶ λεκρυφασιν, ἀπὸ
 πῶς. οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μετοχῶν ἀντὶ ῥημάτων λέγου
 σι. τινὲς καὶ παροικίῳ, ἢ γὰρ πόλει αὖς πῆσιν, ὡς
 νῦν

ταῦτ' ὁ κλέψαντι ἀντὶ τῷ κεκρύφασι. τὸ δὲ ἔχουσι κα-
 τὰ πρῶτον κείναι. ὁ δὲ νῦν οὖτος, ὃ πέρσῃ, μὴ ἀρ-
 γὸς ὅν ταῖς ἀγοραῖς ἐπὶ τοῖς πωλητηριοῖς διάτρεβε.
 ἔσθ' γὰρ μὴ ἔχουσι τὴν ἐκ γεωργίας χρονίαν ζωὴν, ὃ
 χρεία οὐδὲν. ἥς γεωργικῆς ζωῆς τῇ σὺν οἰκίαν πλη-
 ρώσας, εἰπὼρ σοι αἶρετόν, ἔπειτα φιλανείκεα. οἱ θεοὶ
 γὰρ, ἥ γούνη ἢ εἰμαρμένη, ἢ ἐκ τῶν ἀστέρων γινομένη,
 ἀπέκρυψε, καὶ δ' υἱαπόρρισον ἐποίησε τὸν βίον τοῖς
 ἀνθρώποις. οὐκ ὁλως γὰρ πρότοδον καὶ μιᾷ ἡμέρᾳ ἐρ-
 γασάμενοι, εἰχδὸν αὖ ἀρεοῦσαν ζωὴν πρὸς ὅλον ὄντι-
 αυτόν, καὶ ἀργός, καὶ ταχέως αὖ τὸ πηδ' ἄλιον ὑπε-
 ράνω τῷ καπνῷ κατατίθεσθαι, δ' αὖλονότι ἀπαξ πλούσιος·
 ἐπὶ ἀπόλοιτο ἐπὶ ἀπώλλοντό αὖ τὰ ὄργα τῷ βοῶν, δ' αὖ-
 λονότι ἀπαξ σε ὄργασαμένην, ἀλλὰ ζεὺς, ἥ γούνη ἢ εἰ-
 μαρμένη, ἀπέκρυψε τῇ ῥαδίαν ἐπὶ οὐκ ὁλως ταύτην
 ζωὴν, ἀπατήθεῖς πρὸς τῷ πρῶτον, ἐπὶ λαπαῖς ὑπὸ αἰ-
 τῷ τὸ πῦρ. αὖθ' ὃ κλέμματος τῷ πυρὸς τὴν γυναικα
 ποιήσας, συμφορῶν τὸν βίον ἐπλήρωσε. ταῦτα μὲν
 μυθικά· ἐπὶ δ' ἡ σαφέστερον, ἐπὶ ἡτ' ἀληγορίαν μοι μάν-
 θανε, ἐπὶ ἰσορικοτόρως ἐπὶ ἀληθῶς ἡτ' ἑλληνες. φασίμ.
 ἑλλῶν, ὅσοι τὸν κόσμον γέννητόν εἰν λέγουσι, ὅτε
 μετὰ τὸ διαρραγῆναι τὸ ὄρεος, ἐπὶ τῷ ἀέρα συσπῶναι,
 ἐπὶ ὑποσπῶναι τῇ γλῶττι πηλῶδ' ὃ καὶ παντελῶς ἀπα-
 λῶν, σπινθηροδ' ὃς καὶ πομφολυγῶδ' εἰς ὑμνῶν ἐκ-
 ταύτης ἀνασπῶναι. ὅν ὑπὸ τῷ ἡλίῳ θερμαινομένην

ἡμέρας, νυκτός δὲ τρεφομένων ταῖς σελήναις ὡς
 ἡρότις, καὶ μετὰ τὴν αὐξήσιν ἐκτραγύτων, ἀνθρώ-
 πους σιμῶν γένεσθαι. καὶ παντοίων ζώων ἰδέσθαι
 πρὸς τῇ σοικιακῇ ὑπεκράτειαν, τὴν ὑδατῶδ' ἢ φε-
 μὶ καὶ πυρῶδ' ἢ, καὶ γεῶδ' ἢ καὶ ἀερώδ' ἢ. κατεξικ-
 μαθείσης δὲ τῇ γῆς ὑφ' ἡλίου, καὶ μετέτι γήναυ δ' ἡ
 ναμλίας, ὃς ἀλληλογονίας φασὶ τὴν γήνησιν γίνε-
 σθαι. ὅτι δὲ ζῶα γήναυ οἶδ' ἔν ἢ γῆ, δεικνύουσι πολλὰ
 χόθρη, ὡς ἐκ τῆς ἐν θηβαΐδι τῇ αἰγυπτῇ γήνωμένων
 μετὰ τὴν τοῦ νεῖλου τῇ ἀναβάσει ὑποχώρησιν. οἱ
 τότε δὲ τῆς ἀνθρώπων ἀπλότητος, ὄντος ἀπάσης
 ἀπειρίας ἀνάμεσοι, ὁδεμίαν ὅτε τέχνῃ, οὔτε γεωρ-
 γίαν ὑπέσταντο, ὅτ' ἄλλο ὁδόν, οὔτε ὅ, τι ὅτι νόσθ
 ἢ θάνατθ ἐπεγίνωσκον. ἀλλ' ὡς ὑδὶ κοῖτον ὑπὸ τῇ
 γῇ πίπτοντες ἀπέψυχον, ὅκ εἰδύτου ὁ πάχουσι.
 Φιλαλληλίαν δὲ μόνον ἀσχοῦντες, ἀγελαῖον δὲ
 ζῶν τὸν βίον, δίκῃ ποιμνίων ὑδιμονὰς ὀζιόντες,
 καὶ τοῖς ἀκρόδρυσιν κοινῶς καὶ τοῖς λαχαῖοις τρεφόμε-
 ναι, καὶ ἀλλήλοις ἢ θηρίων πρὸς βοήθειαν καὶ συ-
 νεμάχοντο, γυμνοὶ γυμναῖς ταῖς χόρσι. γυμνοὶ δὲ
 ὅτω τυγχάνοντες, καὶ σκέπης καὶ χημάτων ὑδι-
 δεῖς, καὶ μὴδὲ καρπὸς καὶ ἀκρόδρυα πρὸς ἀρβύ-
 κας συναγαγεῖν εἰδύτου, ἀλλὰ μόνῃ ἐδίοντες τρο-
 φὴν τὴν ἐφήμερον, χειμῶνθ γεγονόθ, πολλὰς
 διεφθέρουν. λοιπὸν τῇ ἀνάγκῃ χόντες διδ' ἄσκα-
 λον,

λῶν, τὰ κοῖλα τῶν δ' ὀφθαλμῶν, καὶ τὰ διασεία, καὶ χι-
 σμαὶς πετρῶν, ἐπ' αὐτὰς ἵπτατο ἵπτατο. καὶ οὐδ' οὐδ' οὐδ'
 καρπῶν δυνάμεις φυλάττειν μόλις γινώσκον-
 τόν, καὶ ἀπαξ αὐτὸν συναγείροντον, ἐν τοῖς αὐτοῖς
 λαίοις συναπετίθοντο, καὶ οὕτοις ἐτρέφοντο δι' ὅ-
 λου ὅτι αὐτοῖς. τοιαύτη συζῶντος τῇ εἰμαρμένῃ, βίον
 ἀπλοῦ καὶ ἀπείρητον καὶ φιλάλληλον, δίχα πυρὸς
 ὑπὸ γνώσεως. ὁ βασιλεὺς, ὁ ἀρχὸντας, ὁ δεσπότας, ὁ
 στρατείας, ὁ βίας, ὁ ἀρπαγὰς, ἀλλὰ φιλαλληλία
 μόνον καὶ τὸν ἐλδύθρον καὶ ἀπείρητον ὅσον βίον
 ζῶντες. ἐπεὶ ὁ πτωχὸς ἐλδύθρον γεγονότες, ἐπὶ πτω-
 χότοισι, τὸ πῦρ ἐφδύρον. ἐπὶ θερμοτόρῳ, ἡ γοῶν πα-
 νουργοτόρῳ πραγμάτων ὠρεχθῆσαν, ἐπὶ τῷ ἀπρίτ-
 του καὶ ἐλδύθρον βίον ἐκείνους μετέτρεψαν δαγῶν,
 καὶ εἰμαρμένῳ, ὡς εἴποις. ἵακ' ὁ χρόνος τοῦ πυ-
 ρὸς αἱ τέχναι πτωσεφδύρεθσαν, δι' ὧν ὁ βίος κρημνί-
 ται, καὶ τὰ ἡδ' ἡμῖν καὶ τὸ πῦρ καὶ ἀβρότατα
 γίνεται, δίκῃ γυναικὸς ἡμᾶς καταδέλγοντα, καὶ
 τρυφεροτόρους ἀπὸργαζόμενα. ὁ καλεῖ πλάσιν γυ-
 ναικὸς ὁ ποιητής. ἐπεὶ ταῦτα ποθήσαντες ὁ δὲ δυνά-
 καμνὸν, καὶ ἐαυτὸν ἐκτινάμεθα τῇ πανουργίᾳ ταῖν
 τῶν, καὶ τῷ πτωχότητι, ἐπὶ τῇ τεχνῶν πασῶν, * καὶ
 τῷ ἐφδύρεσι, καὶ τῷ ἐκ τοῦ ἀπρίτης καὶ σκληρῆ
 βίον ἐκείνους ὑπὸ τὸν ἡλυπρεπέτορον καὶ βλακωδέστο-
 ρον μετετρέψαντες. ἃ καὶ γυναικα πανδῶραν, καὶ

ἰσὺν πολυσήμονα, καὶ ἑτοῖα καλεῖται τις μυρία. ὅ-
 τω γὰρ ἐκ τῆς πυρὸς ἑλοπῆς, ἡ γὰρ τῆς ἐφ' οὐρῆσεως
 ἡ τῆς χήσεως, ἐφ' οὐρῆσεως νέον κακὸν καὶ νέον ἐπίσπασ-
 σον, τὴν τρυφώδεσσαν ταύτην βιοτήν, τὸ ὑπὸ σι-
 βάδ' ὡν μαλακῶν ἡ ταπῆτων καθύδ' ἐν, ὅπου ἀμ-
 φαγαπῶμεν. κακὸν δὲ ἡμέτερον, ὅτι ποδοῦντάς
 τούτων τῶν λαμπρυνόντων τὸν βίον πρὸς περικτή-
 σιαται, ὅδ' ἐποτρυνώμεθα καμάρου καὶ οὐζύου
 αἰνῆς. καὶ τὸ πρὶν ζῶντος ἐλδύθεροι καὶ ἀθόρυβοι,
 νῦν δοῦλοι γέγοναμεν δ' ὕσλωι, βασιλεῖς καὶ ἀρχον-
 τες καὶ δεσπόταις ἡμῖν ὑδισήσαντες, ἡ δὲ οἰκείους
 πονήμασιν ὑπερεταῦν τὸν αὐτοῖς τρομαὶ πολλῶν. ὅ-
 τ' οὐδὲν ἀνδροκτασίαι τε, μάχαι τε, καὶ ἀνδροφόνου
 γε λυσδιμοί. εἰ δὲ ταύτας τὰς τέχνας οἱ ὑπὸ μυθεύουσι
 καὶ ὑπερόδοι μὴ ἐδ' ἐξάντ, τούτοις οἱ μετὰ τὸ πά-
 θος τὴν γνῶσιν τούτων λαβόντες, καθάπερ αὖ ἐπὶ
 μυθεύουσι τινὲς καὶ τὸ μέλλον πρὸς βλέποντες τὴν
 τὸς ἐκάλυσαν, οἷα εἰδότες τὰ συμβεβηκότα, ὅδ' ἐν τῇ
 τούτων τῶν διαχερῶν τῶν ἐκ τῆς δυστυχῆς καὶ μακα-
 ρίας ἡ ἀβραῆς ἡ γλυκείας πικρᾶς συνέβαινον αὖ ἡ-
 μῖν βιοτῆς, ἀλλ' ἐζῶμεν τὸν μακάριον βίον ἐκείνον,
 τὸν ἐλδύθερον, καὶ λιτόν καὶ ἀπείρητον καὶ φιλάλ-
 λον, καὶ τῶν νῦν κακῶν ἀνεπίδεκτον, μικροῖς πε-
 ς τοῖς πονήμασι τὰ ὠραῖα τ' ἐδ' ὠδύμων ἀκρόδρυναι
 καὶ πᾶν λάχαιον πρὸς τροφὴν συναγείραντες, καὶ
 ἔτι

ἔτι πονεῖτον τοῦτοτροπον καὶ τῷ πρῶτῳ ῥημῶν
ἀφ' ἡσίων. ὅσοι γοῦν καὶ ἡσίοδος φησι πρὸς τῶν
τῶν ἀδελφῶν δὲ τῶν πρῶτων ἐπὶ τῶν ὧν πέρσῃ, εἰ τοῖς
τῶν ὧν ὁ βίος, καὶ ἡ εἰμαρμένη ἐκείνη, ἢ ὁ παλαιὸς
βίος μετέτραπται, καὶ λίαν ὀλίγον νῦν δύναται εἶναι
ὡς δύναται ὅτις, καὶ κεχημῆναι πολλῶν, δέον σε
μὴ διάγειν ἀργόν, ἀλλὰ παντοίως πονεῖν καὶ ὀργὰ
ζῆσαι. καὶ ὅτω γὰρ μόλις ἐκφύγῃς τὴν τῶν βίῳ δύ-
ναμιν. ἀλλὰ τοῦτα μὲν ὅτω. φέρε δὲ καὶ τοῖς ἑπε-
σιν αὐτὰ σαφηνίσωμεν. Κεῖντες γὰρ ἔχουσιν.) οἱ
θεοὶ, ἢ γὰρ ἡ εἰμαρμένη ἐκρύφει τὸν πρῶτον ἢ ἀπλοῦν
βίον τοῖς ἀνθρώποις. ἢ ἐστὶ νῦν ὁδωκερὸς καὶ ἐπίπο-
νος. ῥῆϊδίως γὰρ κεν.) τότε γὰρ τῷ πρῶτον βίῳ μίαν
ἡμέραν ὀργασάμενος, εἶχε αὐτὸν ὁλοχρονίαίαν ζωὴν. ὀρ-
γασίαν δὲ φησι ὁ γεωργικὴν, ὅχι ἐτόρῃς τέχνῃ τι-
νά, ὅτι γὰρ ἦσαν, ἀλλὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν.

Αἰψὰ κε πηδ' ἄλιον.) ἀντὶ τῶν, τὰ χέως εἰς καπνὸν
ἔρριψας αὐτὸ πηδ' ἄλιον, ἢ κατέκαυσας, ἢ ὡς κα-
πνὸν καὶ οὐδ' ἔν ἡγήσω. ἀντὶ τῷ, οὐκ αὐτὸς ὡς πορ-
νῶν ἐδέκθης ναυπηλίας. Απολοῖτο δὲ.) ἢ ἀπώλλον
τὸ αὐτὸ καὶ αἱ ὑποκρίσεις τῶν βοῶν, καὶ τῶν ἡμιόνων.
οὐκ αὐτὸς γὰρ ὡς μὲν οὐδὲ τούτων ἔν ἡγεία. οἱ δὲ ὅτι
γούμνοι καὶ λέγοντο, ὅτι ἀπαξ πλοῦσας, καὶ ἀ-
παξ ὁμοίως γεωργήσας, ἔδου τὸ πηδ' ἄλιον ὑπὲρ
καπνοῦ κατεκμάδα, καὶ τὰ λιπύνη τῶν γεωρ-
γικῶν

44. ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

γικῶν πόνων ἀπέλυσας, μάτλω λαβράζισιν. ἐκ λῶ
 γάρ τοι ὡς ἐφίλω, τότε ὅτε πλῆς, ὅτε γεωργία. ὁ καὶ
 ἡσίοδ' ὁ ἀκρεβῶς ὑπὸ σάμηνος ὅτω φησὶν, ἢ ἴσως τὸν
 λόγον καὶ ἀναχωρεῖ ὁ ποιητής, καὶ τὰ ὑπὸ τούτου
 γηρόμηναι πρῶται χρόνοις τοῖς παλαιοῖς. ἀλλὰ γοι-
 κώτορον δὲ, οὕτως σὶ νοκτέον. ἀπαξ ὀργασάμενος
 τῇ συλλογῇ τῶν καρπῶν, εἰ λῶ ὁ βίος οἱ ὁ πρῶτος,
 ἐκ τὸς αὖ τῶν καπνῶ καὶ τῶν βιωτικῶν φροντίδων
 τὸν κυδερνήτην νοῦν ἔθω, ὅς ἀφροντίσως διήγουν.
 ἀπώλλοντο δ' αὖ καὶ αἱ βοαὲ, καὶ αἱ μάχαι, καὶ θό-
 ρυβοι, καὶ αἱ πρὸς βάρβαρα ἔθνη ὑπὸ σάμιναι, αἱ δ' αἰ
 τὰς ὑποψίας καὶ αὖ πολέμους γινόμεναι. ταύτας
 γὰρ ἡμίονους καλεῖ. μᾶλλον δὲ αὖ ἐκ τοιούτων ὑπὸ μι-
 ξιῶν γινόμενους, ἢ τοι τιτρωμένους. καὶ γὰρ τὸν κύριον
 ὁ χρησμὸς ἡμίονον ἔφη, ὡς ἐκ μητροῦ καὶ μήδου, καὶ πα-
 τέρως δὲ πέτρῳ. ἢ τὰς ἀπλῶς ὑπὸ μιξίας καὶ μάχας
 καὶ συρράγας ἐθνῶν ἔθνεσιν, ἡμίονους καλεῖ. καὶ τα-
 λαοργούς, ὅτι τὸ πολλὰ καρπορεῖν καὶ πάχειν αὖ
 συγκροτήσαντας τὸν πόλεμον. Ἀλλὰ ζεὺς ἐκρυ-
 ψεν.) ἀλλ' ἢ εἰμαρμένη τὸν ἀπλοῦ καὶ ἀπειρήτον
 ἐκείν) βίον, ἀπέκρυψεν ὀργισθεῖσα. πρὸσωποποιῶν
 δὲ τὴν εἰμαρμένην, ὀργλῇ αὐτῇ πρὸς τίθησιν. ἐκρυ-
 ψε δὲ ὀργισθεῖσα, ὅτι ὁ πρὸς κτενὺς, ἢ γοῶν ἢ πρὸς δολὴν
 καὶ ἢ πρόγνωσις ἡμῶν, ἢ ἀγκύλα καὶ πρὸς ἰσχυρὰ
 βαλάντιον, ὅς ηὐπάτησε καὶ πρὸς ἑψέ μιν καὶ αὖ
 τὴν

σὺν τῷ εἰμαρμένῳ. ἔκρυψε δὲ ἐπὶ πόδι φύλαξ τὸ
 πῦρ. ὅπου ἐπὶ δὴ αὖθις ὁ εὖς καὶ μέγας πᾶσι τοῖς
 πεπο, ἤγουν ἐπὶ λινήσεως τοῖς νῦν πεπομθενὺς ὀρθεῖς,
 ἤγουν ἢ ἡμῶν πεποβουλὴ καὶ πρόσκειψις ἔκλεψεν,
 ἐκλέψας κατήγαγε τοῖς ἀνθρώποις παρὰ δῖος γνώ-
 μῳ, ἤγουν ἐπὶ εἰμαρμένης, ἐπὶ μεγάλα βουλομένης.
 ὁ γὰρ μετατρέπεται ἢ ἐπὶ εἰμαρμένης βουλὴ. κέκλε-
 φε δὲ τοῦτο, ἐν κοίλῳ νάρθηκι. τὸν δὲ αὐτὸν ἔτε-
 πικέρανον, ἤγουν τῷ ἡμῶν ἐφῶν εἰμαρμένην εἶπε με-
 ταθετικῶς, ὡς ῥέπουσαν καὶ καταγωνιζομένην τοῖς
 ἐναντίοις, καὶ ἀτυχεῖς, δίκῃν κεραυνῶν. ἢ τῷ τὸρ-
 πομένῳ ἐχάριενσαν τοῖς ἑαυτοῦ κεραυνοῖς, ἢ τοῖς ἐ-
 πάροισι, καὶ φαντασίαις. τίς δὲ ἢ τὸ πυρὸς ἕλσπῃ,
 μάθανε. πρὶν μὲν ἢ τὸ πυρὸς χεῖσις ἄγνος ἐπὶ
 τοῖς ἀνθρώποις. οἱ πεπομθενεῖροι δὲ τῶν ἀνθρώπων, καὶ
 μῶν ἐγενονότῃ, καὶ κεραυνωθέντῃ διγνῶνται
 νός, ὡς πλησιάζαντες ἐκείσε ἐπὶ θερμῆς ἀλσισμῆ-
 ρου, μηχανῶνται φυλάξαι τὸ πῦρ. καὶ δὴ σομφοῖς
 τοῖς φύλοις, καὶ νάρθηκι, δυναμένης τοῦ φυλάξαι,
 κατέκρυψαν. καὶ οὐράνιον πῦρ ὑπαρχόν τὸ πρὶν,
 ὅτῳ καταχεθὲν, καὶ γεγονὸς ἐν χεῖσι πάντων ἡμῶν,
 ἐμυθόβη ἑλαπιδῶναι, παρὲν εἰμαρμένης βουλῇ, ἀλλὰ
 ἐπὶ πεποτόρας. πεποτόρον γὰρ ἡμῶν εἰμαρμένον εἶναι
 φησι, ζῶν ὡς πρὶν ἐφῶν ἀπλῶς, καὶ δίχα πυρὸς καὶ
 τεχνῶν. ἐτόρα δὲ εἰμαρμένη, ἢ τοῖς σύμβαμα ἐτόρον,
εκ

ἐκ πτωδελῆς ἡμετέρας ἐφύρετο πῦρ ἐκ τῆς τέχνης·
 ὥς γυναικα πανδ' ὥραν καλεῖ. ἡ δὲ παρ' ἐτέρων τι-
 νῶν ἀλληγορουμένη ἐν ταῦτα ψυχικῶς ἀλληγορία,
 ὥς τὸ πῦρ ἡ νοερά ζωνή, καὶ ναρθηξ τὸ σῶμα, ποδὶ τ-
 τὸν ὅσι, καὶ ὅδε μέχρι παντὸς συλλάβει διαξίνουτα·
 νῦν δὲ ἡ ἀλληγορία ῥητορικὴ καὶ πραγματικὴ ὅσιν,
 ἢ ποδὶ τῷ ἐν γήσῃ πυρὸς λέγουσα καὶ ἐν τούτου
 εὐρέσεως, ἢ σπρ' ἐφ' ἣν ἐκ πτομυθίας ἡμῶν, καὶ πε-
 ρὶ ἐν τῷ βίῳ διακωσμήσεως ἐκ τῶν τεχνῶν ἀπα-
 σῶν, ὥς πρὸς τὸ πῦρ συνησῆσατο. ὥς καὶ γυναικα παν-
 δ' ὥραν καλεῖ, καὶ ἡφαίστος λέγει πλασθῆναι. ἐν τῇ
 λεπτολογίᾳ δὲ τῶν ἐπῶν, σαφέστερον εἶποιμι. νῦν δὲ
 καὶ τὰ ἐπὶ συντακτικῶν. ἀλλὰ ζεὺς καὶ ἡ εἰμαρμένη
 ἔκρυψε, χολωσαμένη, ὅτι μιν καὶ αὐτὸν ἐξηπάτη-
 σεν ὁ πτομυθός. ἔκρυψε δὲ τὸ πῦρ ὁ αὐτὸς πτομυ-
 θεὺς ὁ ἀγκυλομήτης, τὸ μὲν καὶ ὅπου πῦρ αὐθις, καὶ
 δὴ ὁ εὖς παῖς τῷ ἰαπετοῖο, ἡ γοιω ὁ αὐτὸς πτομυ-
 θεὺς ἔκρυψε, καὶ κλέψας κατήγαγε τοῖς ἀνθρώποις
 ἐν κοίλῃ ναρθηκι, διὸς πρῶτον πρῶτον γινώσκον τὸν διὸς τ-
 μητιόγοντα, λαθὼν αὐτὸν τὸν διὰ τὸν τὸρπικέρας
 νορ, νῦν τὴν εἰμαρμένην. τοῦνεκα ἄρ' ἀνθρώποισιν
 ἐμήσατο ἡμετέρα λυγρὰ. ὁ πτομυθεὺς νῦν, ἡ γοιω ἡ ἡ-
 μετέρα πτομύθεια, οὐχ ὁ ζεὺς, ἡ γοιω ἡ εἰμαρμένη.
 Τὸν δὲ, χαλωσάμενον.) τὸν δὲ πτομυθεύσαντον ἡμέ-
 τερον νοῦν ὀργισθεῖσα ἡ ὥσπου ἀγείρουσα νεφέλαις,
 καὶ

καὶ ταύταις συγκαλυπτομένη, καὶ σκωτῆναι καὶ ἀ-
 πθόρα τῷ εἰμαρμένῳ, πρὸ τῆς εἰς ἐκδοσιν ἀφικιάδης,
 φασὶν· ὡς ἰαπετιονίδης λογισμῶν ὑπὸ νόσεως παῖ,
 πρόβλεπον καὶ προμνηστῶν φρόνημα· ἀντὶ τοῦ ὅτι ἂν
 θεωποὶ προμνηστῶν, χαίρειτε τὸ πῦρ ἐφδύρόντων,
 καὶ τὴν τοῦ προτέρου καὶ ἀποδείξον διὰ μετατρέ-
 φαντων εἰμαρμένῳ. σημαῖν δὲ, ὅτι φιλικῶς
 τὴν καὶ τὸν πικέραννον διὰ τὴν εἰμαρμένῳ λέγει,
 κατὰ συνετυμολογῶντων ἐφημερῶν. Σοί τ' αὐτῷ,
 ἀντὶ τοῦ ὑμῖν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς ἐνέταϊς, καὶ τοῖς
 ὑπερῶν γηνομοῖς, γηνήσει ὁ ὄντορ μέγα κακόν. ἀνθ'
 ὅν γάρ τοι πρότερον διὰ ὁξέσητε, καὶ ὄντορ τὸ πῦρ
 ἐφδύρηκατε, τέχνη δὲ δόκουνται, προσμεῖσαι μὲν τὸν
 βίον, καὶ θέλγουσαι, καὶ μαλθάσουσαι γυναικὸς δὲ
 κλυ· πλὴν ὅτι ἅ τὰ συμφορῶν, ὅδε πόδισάσων. ἀγα-
 πήσετε δὲ ὅμως τὸ καματηρὸν καὶ σκληρὸν ὄντορ τῷ
 ἀγαθῇ, καὶ ἐπίπονον, ἀλλὰ τὸ ὅτι αὐτὸ τὸ πῦρ ἀλλο-
 πτόμενα ταῖς ἐλπίσιν. ὅτω μὲν ἡ εἰμαρμένη ἐφθ, καὶ
 πρὸς ἐπὶ νόσε· καὶ βρὶ ἡφαίστου πυρὶ ἡ πάντοτε
 ἐπλάσθη, καὶ ἐπεκρομήθη γυνή, ἡ γυνὴ ἡ πάντα δια-
 ραμένη βρὶ βίῳ συναγωγῇ τῶν τεχνῶν· ἢ ἡ ἐκ πάν-
 των τῶν θεῶν καὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ
 αἰσίοδον συγκεκραμένη, καὶ δῶρα λαβοῦσα· ἐκ
 μὲν γὰρ πυρὸς ἡφαίστου, τὰ ὕλικά καὶ ὀργανικά·
 ἐκ δὲ τῆς φρονήσεως ἀδύνατος, τὸ κατασκευαστικόν
 καὶ

καὶ ἀγχίνου. ἐκ δὲ τῆς ἀφροδίτης, ἥγουμαι τὴν συγκρο-
 σιν, τὸ ὠραῖον. τὸ δὲ ἀναιδὲς καὶ δραστήριον, καὶ
 ποδὶ τὰς ἐμπορίας αἰμύλον, ἐκ τοῦ ἔρμου, ἥτις τοῦ
 πτωχοεικονοῦ λόγον. ἐπεὶ δὲ ἐκ πυρὸς καὶ φρονήσεως
 ἡ γυνή, ἥγουμαι τὸ κόσμιον ἐφάνη τῶν τεχνῶν, ὅτι πο-
 λυσήμων ἰσὸς, καὶ ἡ σύστασις πασῶν τῶν τεχνῶν ἐ-
 σιδ' ἀχθὴ καὶ πικρὰν εἰμαρμένην, καὶ τοῖς μεταγε-
 νετέροις ἐδόθησαν. καὶ ὅπως ὁ βίθι συμφοραῖς ἐπε-
 πλήμμεν. ἡ ἀργὴ δὲ τοῦ δῖος, ἥγουμαι τὴν εἰμαρμένην,
 καὶ ὁ χόλος, καὶ αἱ λαλῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ, πτωστοπο-
 ποιῖα εἰσι. πρὸς αὐτὴν γὰρ τὴν εἰμαρμένην, ὡς δὲ τα-
 ρὰ, ταῦτα δρῶσαν. αὐτὰ δὲ πρὸς τοῖς ῥήτορι, τὸ κατὰ
 ὑπόθεσιν χῆμα καλεῖται. ὅτω γὰρ ὠφείλει εἰπεῖν.
 εἰ μὴ ἀεδοῖς καὶ φωνὴ τῇ εἰμαρμένῃ, ἐφθέγγατο αὐ-
 τὴν καὶ ἀεγίδη, ὅτι πτωχολόγοι ὅς ἀπλάσων γεγονό-
 τες οἱ ἄνθρωποι, τὸ πῦρ κατέχοι, καὶ τὰς τέχνας ἐ-
 πεχειρῶν δὲ τούτου εὐρίσκει. καὶ εἰπὼν αὐτὴν ὑδὴ γε-
 λάσασκε τὸ σαρκόνιον, ὅτι ὑμεῖς ὄψεσθε. δόσω γὰρ ὑ-
 μῖν, ὃ ποθεῖτε ἐκ τοῦ πυρὸς εὐεθλεῖν, τὰς τέχνας.
 ὑφ' ὧν ἀβρότης μὲν καὶ ὠραιότης, καὶ πᾶν τρυπνόν.
 τοῦ βίου γημύσεται. ἀλλ' ὅπως οὐδυνῶν καὶ δίνων
 καὶ μυρίων πόνων, ὅτι πτωχάσεων. νεφεληγερέτῃ
 δὲ νυῖ καὶ τρυπνόνον δὲ, ὅτι ὅσον, ὅτι ἀσέ-
 ρα, ὅτι τὸν μυθικὸν βασιλέα ἐκείνον, ὅτι ἄλλο ὅσον,
 ὅτι τὸν νοῦ λέγει ὁ ποιητής, ἀλλὰ τὴν εἰμαρμένην.
 καὶ

καὶ τὸν Φίειμαρμλίνης νοῦν. Διόπορ γὰρ νεφεληγερέ-
της καὶ τερπικέραυνος, ὅτως ἔφη ὡς εἶπον. τὰ δὲ
λοιπὰ ὡς μὴ ὄντα τῆς νύκτος ὑποθέσεως, παρὲν. ὡς
καὶ ὑμῖν καταρχὰς ὑπέβημι ὅτω ποιεῖν, πρὸς τὰ
πρόσφορα τῶν ἐπῶν νοεῖν, καὶ δῖας καὶ ἀθλιωῆς, καὶ
πρωμυθεῖς, καὶ τὰ ἑτέρα· καὶ μὴ ἀνοήτως τοῖς πολυ-
σημάντων τούτων πλανᾶσθαι, καὶ συγχέειν τὰ ἔπη,
ὥς τὴν διάνοιαν. ὅθεν καὶ γὰρ αὐτῶν προκειμένῳ τοῖς
ἔπεισι σημασίαν, ταύτῃ ἐτυμολογῶ, καὶ πόδι ταύ-
της δαλαμβάνω. τὰ δὲ λοιπὰ γνίσκετε πρᾶξέχω, ὥς
ἀκροωμένους ὁπότε βλάπῃεν αὐτὸ ὠφελείας ἐπίστα-
μαι, καὶ ἀρξέειν πολὺν σιχὸν τὸ σύγγραμμα γίνεται.
τίς γὰρ οὐκ οἶδ' ἐν, ὡς ἀλλαχοῦ τῶν ἐπῶν, ὁ ὕρανος νε-
φεληγερέτης καὶ τερπικέραυνος λέγεται; σιναγεί
γὰρ τὰς νεφέλας, καὶ παταγεῖ. καὶ τὸν ξηρὸν τῆς λι-
νῆσει ἐκθλίβειν ἄερα, ὥς κεραινοὺς ἀποργάξεται.
τοῦτον τε καὶ τὸν νοῦν οἶδα μὲν δία καλεῖν, καὶ ἄλ-
ληγορεῖν ἀκριβῶς, καθὰ καὶ πόδι τῶν ἐτόρων ἀπάν-
των. ἀλλ' ὅτι νύκτος πόδι τούτων, πόδι δὲ Φίειμαρμλίνης,
ὡς ἀλληγορήσασθαι τε καὶ ἐτυμολόγησα. (Ἰαπετιονί-
δης.) πάλιν ὁ πρόκλῳ νύκτος λαλεῖ βλασφημίας.
καὶ τίς ὁράτω τὴν ἐκείνην πονκτίδα,
καὶ τὸν φορυτὸν εἰ θέλει σιναγέτω.
ἡμῖν δ' ἀνάγκη, πρὸς φυῶς πάντα γράφειν.
Τελείως οἶδα νοεῖν τὸ πρωμυθεῖς ὄνομα.

δ

τὴν

τὴν ἐκ λινῆσεως ἔραν ὃ καὶ σμικρὴν ἔδραν, καὶ ὑπὲρ
 εἰς τὸ παντός, καὶ εἰμαρμένης βυλὴν γενοῦσα
 καὶ ἑλλίνας. ἢ καὶ τὴν βοὸς δαμοιρασίαν, καὶ τὴν
 ἀπ' αὐτῆς διὸς ἀνατίθημι. πόδι ἢς νῦν ἀλληγορεῖν ὃ
 χὶ πρόσφορον· σοιχειακὸν γὰρ ὄν, καὶ τῇ θεωρονίᾳ
 ἐρεμόδιον. οἶδ' αὖ καὶ πραγματικῶς προμνηθεῖα λεγόμενον
 ἀνθρώπου, ὃς ἀγροικίας αὐτὸν ἀνθρώπους με-
 ταρρυθμίσαντα· ὃν δ' αὖ ὄν πλάσαι αὐτὸν ἀνθρώπους
 μυθόδονται. οἶδ' αὖ καὶ ψυχικῶς προμνηθεῖα, τὸ τῷ
 ἀνθρώπῳ προβόλῳ καὶ τὴν πρόγνωσιν, ἰαπε-
 ρ καὶ λινῆσεως λογισμῷ πᾶσι δ' αὖ λεγόμενον, ὃ κλυ-
 μένης εἰ δ' ἀκούσου φρονήσεως· ἢ γὰρ δέμις, ἢ τοι ἢ
 γῆ, τὸ σοιχειακὸν προμνηθεῖας μήτηρ ὄσι. τὸ προμ-
 νηθεῖας ὃν προβόλῳ τὸν πατὴρ ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἢ τοῦ
 λογισμῷ λίνησις, καὶ πόδεκτικῶς τῇ πόδεσφι.
 ἰαπερὶ τὸς δὲ λέγεται, πρὸς τὸ ἰεῖναι, καὶ ὁρμαῖν ὃ πᾶ-
 τερά τε πανταχοῦ, καὶ πάντα ἀνερόναι, καὶ ζη-
 τεῖν πόδι πάντων. ἐστὶ καὶ ἐτόρθον πᾶσι τοῖς ἰαπε-
 τῷ τούτῳ, ὁ βραδυὸς καὶ ὑπερόντος ὁ ὑπὸ μνηθὺς, ὁ
 μὴ τὸν ἄκρον νοῦν καὶ τὴν φρόνησιν ἔχων ὡς καὶ τὰ
 μέλλοντα συμβαίνειν γινώσκειν, ἀλλ' ὁ μετὰ τὸ συμ-
 βῆναι εἰδὼς. τὸ δὲ ὡς ἀπὸ τῆς εἰμαρμένης λέγεσθαι ταῦ-
 τα, προσωποποιεῖα ὄν, ὡς ἐφ' ἡμῶν. εἰ δ' ὃ ἐκ λινῆς ἀλληγο-
 ρημένως τεθῆναι ἢ ῥητορικὸν γῆμα τὸ καὶ ὑπὸ θε-
 σιν λεγόμενον ὁφείλῃ δ' ἐγνεχθῆναι. κλοπῇ τὸν πονη-
 ῆτον,

ἔπειτα, τὴν ἐκ κοραυνοβόλου δ' ἔνδρου ἐκ πτωχεύσεως
 τῇ τότε ἀνθρώπων ἐφοδύσειν. ἡ πόροπδους καὶ ἀ-
 πάτη φρενῶν εἰμαρμένης, τοῖς διὸς λεγομένην νῦν,
 τὸ μετατραπῶναι ὑπὸ τῇ πτωχείας ταύτης ἐκεί-
 νῳ τὴν πτωχόταν τοῖς βίᾳ διαγωγῇ ὑπὸ τῇ εὐρέ-
 σεως τοῦ πυρός, ὃ καὶ τοῖς εὐρεῖσι καὶ μεταγνησέροις
 γέγονε βλάβη. πόσις γυναικὸς, ἀντὶ τῇ εὐρέσεως τοῦ
 πυρός πρὸς τῇ εἰμαρμένης, ἦτοι τοῖς συμβάματ' αὐ-
 τῇ, ἀλλὰ τοῖς δ' ὑπόρου, τὸ ἐκ τῇ τεχνῶν ἡμῖν συμβαλὼν
 τοῖς βίᾳ παντὸς ἀπὸ σμῆμα, καὶ τὸ τρυφερόν καὶ
 ἄβρογόν, ὃ ὑπὸ κτήσασθαι ἀγαπῶντος καὶ ἀποδύδοντες
 ὃ μικρῶς τελευτῶμεθα, καὶ κακῶς πάχοντες τὸ
 ἴδον καλλίστως λέγεται λίαν. ἡ τοῖς πρόκλου δὲ μάλλον
 διόρθωσις δ' ἀκρύνων δ' εἶται. Ως ἔφατ' ἐκ δ' ἐγέ-
 λασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.) Ὁ δὲ πρὸς
 ποιοίᾳ, ὁ γῆμα τὸ καθ' ὑπόθεσιν ὅστις. ἀντὶ, εἰ μὴ
 ἀεθλοῖς τῇ εἰμαρμένη, ἐγέλασεν αὐτὸν τὸ σαφδ' ὄνιον.
 πατὴρ δ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν τὴν εἰμαρμένην λέ-
 γει, ὅτι καθ' ἑλλῶν τινὰς, εἰμαρμένης βυλῆ οἱ τε
 θεοί, ἡ γοῦν τὰ σοιχεῖα, καὶ οἱ ἀνθρώποι γέγονασιν. ἡ
 τὰ ἐν τοῖς σοιχείοις γινόμενα, ὁ τοῖς ἀνθρώποις συμ-
 βάματα οἷον ὄμβροι, χειμῶνες, σεισμοί, κοραυνοί,
 καὶ τὰ ὅμοια, καὶ ἀνθρώπων εὐδελίαι καὶ δυσβε-
 λίαι, καὶ εὐτυχίαι καὶ ἀτυχίαι. ποῦ δὲ τοῖς σαφδ' ὄ-
 νιον γέλωτ' αὐτῷ, εἰπεῖν δ' εἰς μοι.

Σαρδ' ὡς τις ἔστι νῆσ' ἰβηροτρόφ',
 Ἐν ἧ βοτάνῃ φθαερτικῇ γῆς ἐκτρέχει,
 Σελίωσιδ' ἡς, σαρδ' αὖν καλουμένη.
 Βιβρομένη δὲ τοῖς ἀπείροις, αὐτίκα
 Σπασμός τε ποιεῖ, καὶ γελάντων ἐμφάσεις.
 Καὶ πότμος ὕβν', καὶ γελᾶσιμος μόρος.
 Ἄλλοι δὲ φασὶ σαρδ' ἀνείς αὖ βαρβαρὺς
 Γερῶντας αὐτῇ αὖ γυμάρχας ἐχάτως,
 Λυγρὸν λαβόντας εἰς ἀπόκημνον τόπον.
 Κτείνειν δὲ φύτους, ἔν' ῥοπαλίοις, καὶ λίθοις.
 Ἐπειτα ῥίπῃεν ἐκ πετρῶν αὖ δ' υσμῶρες,
 Γελῶντας εἰκῇ παιδαῖς πατροκτόνοις.
 Ἄλλοις δὲ αὖ θνήσκοντας ἀρέσκει πλεον
 Γελαῦ, ὀρῶντας τεχνικὰς πρῶινίαις,
 Καὶ τὰς λιυλίσρας καὶ σροφὰς τῇ πραγμάτων.
 Οὕτω μὲν ὁ σαρδ' ὠνι' ἔλως ἔχωρ' ὅδιν.

Οἱ ποιητῆς φησι γελάσαι αὐτὴν εἰμαρμένην, ἢ
 πρὸς αὐτῇ πλοσίῳ ἀεδοῖσις. ἢ καὶ πατὴρα θεῶν
 ἀνδρῶν εἶπεν, ὡς ῥοπα εἰρήνη μιν. ἠφαισον δ' ἐκέ-
 λδυσε.) τὸν δ' ὅζ' ἀκρῶν ἠφαισον ἐκέλδυσεν, ὅδ' ὡρ
 καὶ γλῶ μίξαι, ἢ ποιῆσαι ἀνθρώπου φωνὴν καὶ δ' ὕ-
 ναμιν, ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου γυναικα, καὶ ὁμοίαν θεοῖς.
 ἀλλ' ὅτω μὲν τὸ μυθώδους, ἀληγορεπτικόν δὲ καὶ το-
 ρ. ἐκέλδυσεν, ἢ γοῶν ἐπ' ἐνδύσεν ἢ εἰμαρμένην, ἐκ τοῦ
 πῶς κλυτὸ καὶ ὅζ' ἀκρῶν καὶ παντὶ χυτὸ πυρὸς κατ'
 αἰχύν.

δοχύλον, μυλῶναι γλῶ καὶ ὕδωρ, ὀλίγον, ὀλίγον
 ναῖκα γροῖα, ἀλλὰ τὰς τέχνας ὥς ἐφίω. ὕψ' ὅρι τεχ
 νῶν τῶν ἐξ εὐρέσεως τοῦ πυρός, ξύλα ἐκ γῆς τμηθῆ
 σεται, καὶ γροῖσονται πλοῖα, καὶ ἐμβληθήσονται τῇ
 θαλάσσῃ πρὸς πλουῖν. καὶ ὅτω τοῖς ἀνθρώποις γῆ καὶ
 ὕδωρ χοινώσεται, καὶ ὑδὶ τῶν γεωδῶν δὲ τούτων
 ὑπὸ τοῦ θαλαπλίου φόρομλιν ὕδατος ἐμποροῦόμε
 νοι ἔσονται. Ἀνθρώπου δὲ αὐδ' ἢ καὶ διγῆς.) τὸ,
 λιυείως τότε τὴν τ' ἀνθρώπου λαβεῖν ἐπωνυμίαν, καὶ
 ὀνομασθεῖσθαι τὸ καθεκασθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ δ' ὕ
 ναμιν ἢ θηρίων, καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ μηχανὰς ἀπά
 στας ἐνδείξασθαι, πρὸ τοῦδε ἡλικιωδῶς ζῶντος, κατ'
 ὅσιν μόνον ἐλέγοντο ἄνθρωποι, καὶ ὅ ἢ τὴν ἀνθρώ
 πίνω ἐνέργειαν. Κλειτός, ὁ ἐνδοξος· κλυτός δὲ, ὁ ἐξ ἁ
 κους. καὶ ὁ μὲν ἡλειός, πάντως καὶ κλυτός ὄσιμ'
 ὁ τὸν ἀντίον. ἐξ ἁκους γὰρ τινα καὶ ὡς κακοῖς
 ὄσιμ' εὐρεῖν· ὁ πάντως δὲ οὗτος καὶ κλειτός. Τὸ
 κῶας καὶ τὸ ὕδατος, καὶ τὰ ὅμοια τὰ εἰς αὐτὴν ἀεολικῶς
 μετατρέπονται εἰς οὐδ'. ὡς ἐκ τοῦ ὕδατος, γέγονεν ὕ
 δος. ἐξ ὅ τοῦ ὕδατος. Ἀθανάτης δὲ θεῆς.) ἀθανάτους
 δὲ θεῶς, ἢ γοῖν τοῖς θηλυκῶς λεγομένοις σοιχείοις, ὅ
 μοίαν λέγει τὴν τῶν τεχνῶν πόριλιν. καὶ πρὸς τοῖς
 ὅτι ὁ φθαρήσονται αἱ τέχναι, ἀλλ' ἔσονται, ἔς' αὐτὴν καὶ
 τὰ σοιχεῖα συμπραμλύνωσι. οἱ μὲν γὰρ τεχνῶνται
 θνήσκουσιν, αἱ δὲ τέχναι ὡς ἀθάνατοι διαμλύνονται. καὶ

πρῶτοι, ὅτε αἰνεῖσαι, ὅτι πρῶτος φέρεισιν. Κα-
 λὸν δὲ εἶδος, ὅτι ὁ βίος ἐκ τῶν τεχνῶν γέγονεν ὡραῖο-
 τός τε καὶ ἐπὶ ἡμέραν, ὅτι πάντες ὁρῶμεν τῶν τοῦ
 βίου ἡδύων. Αὐτὰρ ἀθλιώτην ὁρᾷ διδασκῆσαι.)
 ὑλίων ἀπὸ τοῦ τῆς συστάσεως τῶν τεχνῶν, τὸ πῦρ γέ-
 γον. ποιητικὸν δὲ ἡ κατασκευαστικὴ καὶ διδασκα-
 κὴ τούτων φρόνησις, ὡς ἀθλιώτης νῦν καλεῖ, καὶ δι-
 δασκαλὸν τῶν ὁρῶν. ἰσὸς δὲ, ἡ συμμιγῆς καὶ πολυ-
 μιγῆς πασῶν τῶν τεχνῶν πολυπλήθεια. Καὶ χάριν
 ἀμφοτέρων κεφαλῇ.) ἀπὸ κοινῶς τὸ ἐκείλυσεν, ἡ γὰρ
 ἐπένδυσεν ἡ εἰμαρμένη ἐκ προμυθείας ἐτόρας εὐρε-
 θῆναι τὸ πῦρ, ὑλίων ἀπὸ τοῦ τῶν τεχνῶν. εἴτα φρο-
 νήσει πρᾶχθῆναι τὰς τέχνας, ὡς ἂν πρὸς πνεῦμα
 μὲν. εἴτα τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ ἀκτέλουμεν τῇ τέ-
 χνης κρημνίσθαι ὑπὸ θυμῷ καὶ ὡραιότητι τῇ χρυσῇ
 καὶ ἰλαρᾷ, ὡς πόθον ἡμᾶς ἔχειν ὅσον πρὸς πικτήσα-
 σθαι. καὶ φροντίδας ἐδιδόσας τὰ μέλη, ἐλκόμενους
 τῇ ὑπὸ θυμῷ τῇ τούτων ὀυτεχνίας καὶ ὡραιότητος.

Εν δὲ θέμει καὶ νόον.) ἐπὶ γένεσιν δὲ ἡ εἰμαρ-
 μὴν καὶ τοῦ προφορῆτον λόγον ἐρμῶν, ἀναιδῆτε
 καὶ πολυκρῶν λογισμὸν, καὶ πανουρεγγόν τι καὶ αἰ-
 μύλιον ἢ ὅσον ἐνθῆναι ταῖς τέχναις, καὶ τοῖς τεχνί-
 ταις. τοῖς τοι γὰρ οἱ τὰς τέχνας μεταχειζόμενοι.

Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἐπίθοντο.) οὕτω τῇ εἰμαρμένῃ
 ὑπὸ νόου, ταῦτα πάντα ἐγγύς. ἀλλὰ μὴ δὲ
 ὅσον

ὅθεν ἡ ἀσώμην, ὅθεν ὁ πεφοβημένος λόγος δ' ἐρμῆς, διὰ
 κροτος, καὶ ἀργειφόντης λέγεται· ἐκ τοῦ διακροῦν,
 καὶ ἀγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν. καὶ ἀργειφόντης, ὅτι
 ἀργὸν ἀνείλεν τὸν πανόπλιον, ἐν ᾧ ἦρα φύλακα τῆς
 εὐς επέσπε, τῆς ἰνάχου παιδός. ὁ δὲ πεφοβημένος λό-
 γος ἐρμῆς λέγεται, παρὰ τὸ ἐρμηνευτικός εἶναι. ὁ
 διακροτος, ὅτι διεξάγει, καὶ ἀγγέλλει τὰ τῆς ψυ-
 χῆς καὶ τοῦ νοῦ ἑνθυμήματα. ἀργειφόντης δὲ, ὡς
 ἀργός καὶ καθαρός φόνος. παιδ' οὖν γὰρ καὶ ἑνθυ-
 μίζει, καὶ πρᾶννει τὸ θυμηθῆναι τῆς ψυχῆς. ἢ ὅτι τὸν
 ἀργὸν λιύνα ἀναιρεῖ, ρυτίσει τὰ λυσιώδη καὶ ἄτα-
 κτα ἑνθυμήματα. Εἰπίδοντο.) τὸ πῖ ἰωνικῶς ἰω-
 ταγραφεῖται, ἐκ τῆς πιθῶ ἀπικῶς. ἱερονίωνα τὴν
 εἰμαρμένην λέγει, ὡς ἀφανῶς καὶ ἀδ' ἡλως ἀποτε-
 λουμένη τῶν εἰμαρμένων, ἐκ τοῦ κροῦν καὶ θολῶν
 τὸν νοῦν, ὅς τις γὰρ νοῦς ἀνθρώπινος ἀκριβῶς οἶδε τὰ
 εἰμαρμένα ὡς συμβησόμενα. ἄνακτα δὲ ὡς βασιλεῖα
 ταύτῃ φησὶ, ὡς πάντων δεσπόζουσαν, ὡς δὲ αὐτῆς
 γινομένων ἀπάντων. Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει.)
 τῇ γυναικὶ ταύτῃ, τῇ τε Τεχνῶν ἀπασῶν σύνασιν,
 ὁ ἡφαιστος, ἡ γὰρ τὸ πῦρ ἐκ γῆς πλάττει· ὅτι τὰ τῆς γῆς
 καὶ ἡ γεωργία, πρώτη ὡς τιμωτάτη τῶν ἄλλων τεχ-
 νῶν. ὅρα γὰρ τὸ ζῆν πᾶς ἄνθρωπος τὰς τέχνας μετὰ
 χεῖρ. Κλυτὸς ἡφαιστος, ἡ γὰρ ὁζάκετον τὸ πῦρ· ὅτι δὲ
 αὐτὸ πᾶσα γίνετ' ἵεχνη, ὡς πᾶσι γινώσκει. ἡφαιστος

δὲ λέγει, ἐκ τοῦ ἀπῶ, ἀμωγῆς, ὁ ἀμφοτέρωθεν
 σίνωρ καὶ βλάπῃωρ. ἀδ' ὁ φαγὸν γὰρ ἐκ καυστικῶν
 τὸ πῦρ. ἢ ἀμωγῆς, ὁ ἐκατέρωθεν χολός. ἢ μάλλον,
 ὁ ἐτέρω μέλει χολός. ἀναφερόμενον γὰρ τὸ ἐν χεῖρσι
 πῦρ, ὡς πόρ' ὑπὸ χολούει, καὶ ὑποσκάζει. ὃ γὰρ πα-
 ράνομόν ὅστις, ἀναλισκομένης τῆς ὕλης. τὸν μυθικόν
 δ' ἐφασί ἡφαιστον, ἀμωγῆς γὰρ, ἢ ὅτι ἐνί μέρει χολ-
 ούει, καὶ ὑποσκάζει, ὡς ὑπὸ τοῦ διὸς ριφγῆτα, καὶ
 χολωθῆντα τὰ γῆα, ἢ τοὶ τὰ μέλη. Ζῶσε δὲ, καὶ
 κόσμωσιν.) ἀντὶ τοῦ ἐπέσφιξε καὶ ἐπεκόσμησιν,
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῇ ζωννυμένη. ἐκ τούτου δὲ σημα-
 ντικόν, ὅτι καὶ ἡσίοδ' ὁ ἀλληγορικῶς ἐγραψεν, ὡς πρὸς
 αὐτὸς νῦν ἀλληγορῶ. ἀνωθεν γὰρ εἰπὼν διδ' ἄξει τῇ
 πανδ' ὥρα ἰσὸν, νῦν δὲ λέγω ζωννύειν κόσμειν. ὁ
 ἀντὶ ἀφροδίτης νῦν τὰς χεῖρας εἰπὼν, μανίακας
 χρυσείας πόδι τὸν τράχηλον ἐκείνης τιθέναι, ἔδειξε
 ὅτι καταφανέστερον, ὅτι γυναικα τὴν ἐκ τεχνῶν τῇ
 βίᾳ ὑπὸ κόσμωσιν καὶ ἀκρότητα λέγει, ὡς φρόνησις
 μὲν μετὰ τὸ πῦρ σιωεσῆσεν, ὡραιότης δὲ ἐκ χεῖρε
 εἰς τέλος ἐκόσμησεν. αἱ ὥραι δὲ σεφεφορῶσιν, ἀλλ'
 ἐκ ἐαρινῶν ἀνθεσι, τοῖς δὲ καλλίστοις καὶ αἰὲθ' ἀλλεῖν
 ποιῶσι τῶν δ' ὡρῆμασιν. ἔαρ, ὁπώρας αἷς ἔχει,
 καὶ μύροις, καὶ ἀνθεσι. θέρος, σίτου, καὶ τοῖς λοι-
 ποῖς. φθινόπωρον, οἶνον, ἐκ τῶν ἐτέρω. χεῖμα, ἐλαίον,
 καὶ ἄλλοις δ' ὡρῆμασιν. ἢ τοῖς αὐτῇ κατασῆμασιν. ὁ

μὲν

καὶ χερσὶν ὑγρῶν, καὶ γαλακτοποιῶν τὰ ἀνα-
 γόντα. τὸ ἕαρ δὲ, φύον ταῦτα, καὶ αὖξον, καὶ πόδε-
 πνέον δυκράτου ἄει. τὸ δὲ θέρεθ' ὀξικμάζων, καὶ
 στριουῶ. ὁμοίως τούτοις καὶ τὸ φθινόπωρον. καλλικῶ-
 μος δ' ἐφησι εὖ καίριος, ὅτ' αὖ τὸ καλλίστως κομαῖν εὖ
 ἔχοντας τὰ τῶν δ' ὠρήματα. Πάντα δ' ἐοίχοι.)
 τὸ παῦ δὲ τῶν τεχνῶν ἢ φρόνησις πρὸς ἁρμονίαν ἐφ-
 ῥύθμισεν. ἀθλιωᾶ δὲ ἢ φρόνησις, παρὰ τὸ τὰ πάντα
 ἀθρεῖν καὶ βλέπειν, καὶ πόδε πάντων νοεῖν. ἢ ἀθη-
 λά τις ὕσα, ἢ μὴ θηλάζουσα, καὶ νηπιόφρων, ἀλλὰ γρη-
 ναιοτάτη καὶ ἡντρανὴς. καὶ τροπὴ τοῦ λάμβδ' αἰς
 ὦ δ' ὠρικῶς, ἀθλιωᾶ. ὥς τὸ ἦνθον, ἀντὶ τοῦ ἦλθον.
 Παλαῆς, ἢ παλλομένη, καὶ δυκίνηθ'. ἢ ἡν ἴσθ' ἐκ τ'
 διὸς νοὸς κεφαλῆς γηνηθλιῶαι, πάλλουσα τὰ ὄπλα.
 ὀπλισμένη γὰρ ἢ φρόνησις λέγεται, ὅτ' αὖ τὸ καταπληκ-
 τικόν, καὶ ἑπανδρόν, καὶ τὸ σταθρόν. τὰ γὰρ γλαυ-
 κὰ τῶν ζώων, καταπληκτικὰ, εἰ θυμοδ' ἐσερα. ἢ γλαυ-
 κῶπις λέγεται μεταληπτικῶς, ἢ καθαρῶς εἰ ὀρθῶς
 ὁρῶσα καὶ κρίνουσα τὰ πράγματα. ὥς τοιμωαντίον, ὃ
 θυμὸς λελαινώπης. Εἰ δ' ἄρα οἱ σήθεσι, ἢ μέσῳ
 τῶν τεχνῶν, πούτεσι πάσαις ταῖς τέχναις καὶ τοῖς
 τεχνίταις, αἰμυλίας καὶ ψεύδ' ἢ καὶ ἀναιδείας κα-
 τίσσειν. Βαρύκτυπον τὸν εἰμαρμένον λέγει,
 ὅτ' αὖ τὰς βόας καὶ ἀναρρήσεις τῶν εὐτυχεύων, καὶ
 τὰ ὀνειδ' ἢ καὶ καταρρήσεις τῶν δυσκληρουύντων.

Εμ δ' αἶψα φωνῶν.) ὀνομαζέσθηναι δὲ τὸ πᾶν ὁ πῶ-
 φορικὸς λόγος ἐμῆς ὁ θεῶν ἐκρυψέ, ἢ τοι ὁ διαγέλωρ
 καὶ μινύων τὰ ἐν ψυχῆς λινήματα, καὶ τὸ νῦ.
 Ονόμινε γάρ, ὁ μικρὸν ἰωνικῶς. Γυναικα δέ, ἐν τῇ
 τῇ τεχνῶν σύστασι· ἢ κατ' ἄλλοι, τῇ γεωργικῇ.
 καὶ πανδ' ὡραν καλεῖ, ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχικαὶ δυνά-
 μεις σὺν τοῖς πνεύμασι ταύταις ἐτέχνωσαν, καὶ ἐπέση-
 σαν, τὸ οἰκίον ἐκείνη δωρεσάμεν, ὡς ἐφημὲν. ὑπὲρ
 δὲ ἐν γεωργίας καὶ τῇ γεηπονικῇ, ὅτι πᾶσι πάν-
 τα δ' ὠρεῖται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἢ ὅτι οἱ θεοί, ἢ τοι τὰ στοι-
 χεῖα καὶ αἱ ὥραι, αὐτῇ δ' ὠρεῖνται τὰ οἰκεία, ὁμοῦς,
 θερμῶν, ἀνέμους· ὑφ' ὧν ἐκτρέφονται τὰ σπέρματα.
 ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ὁλύμπια δ' ὤματ' ἔχοντες, δ' εἰκνυ-
 σιν ὅτι πρὸς τῇ ψυχικῇ δυνάμει λέγει, τῇ κα-
 τοικουσῶν πρὸς τὸν ἡμέτερον ὁλύμπου καὶ οὐρα-
 νόν, ἢ γινώσκον τὸ λογιστικόν ἡμῶν. ἐδ' ὡρεσάν, ἀπὸ τῆς ἀφ-
 κοπῆς. ἡ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ πρόκλος, ἰωνικῶν λέγει. Γῆμ'
 ἀνδράσιμ' ἀλυσίμοι.) Βλάβῃ λέγει τὰς τέχνας γε-
 νέσθαι, τοῖς ἐφορευοῦσιν ἀνδράσιμ, διάπρ' ἐφ' ἃ τὸ
 πρότερον. Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ὅλον.) ἐπεὶ δὲ νόσει τῆς
 εἰμαρμένης ἀπὸ τῆς ἐκείνης αἱ τέχναι· τὴν γὰρ εἰμαρ-
 μὴν πατὴρ καλεῖ, ὅς τ' ὅπως πρῶτον εἰρήκει· ὁ
 πρὸφορικὸς καὶ διδασκαλικὸς καὶ ἐφορμῶν δύτι-
 κὸς λόγος ἐμῆς, εἰς τοὺς ὑπὸ μεθεσδόνους καὶ ὑπερο-
 γνώμονας παρέπιμψε τὸ δῶρον, τὸ τῶν τεχνῶν,
 καὶ

καὶ τὴν τούτων διδασκαλίαν. οἱ δὲ οὐκ ἔγνωσαν
ἀποδιῶσαι, καὶ μὴ δ' ἐξαδάκα ἴσως πρὸς τὴν δ' αὖτις εἰ-
μαρμύνης, ὥσπερ αὖ εἶπε καὶ πεισκέψατό τις πῶς
μηδέσθω, μὴ πως γήνηται βλάβη πολλοῖς. τὸ
δὲ πᾶρ ζῴων ὀλυμπίου, ἀντὶ τοῦ ὅτι εἰμαρμύνης τὴν
ὅτι οὐρανοῦ διδομένης, ἢ τῆς ἐκ τοῦ ἡμετέρου ἀλύμ-
που καὶ οὐρανῷ δ' οὐδεῖς, ἢ τοῦ τῆς κακοβούλου. ἡ-
μεῖς γὰρ τὴν παλαιὰν ἐκείνῃ μετετρέψαμεν εἰ-
μαρμύνην, ὅτι ἡμετέρου λογισμοῦ τὸ πῦρ καὶ τὰς
τέχνας εὐρόντων. ὅν πορ φανισῶν, δυσχόρῃ ζῶ-
μεν βίον. Αὐτὰρ ὁ δ' ἐξάμενθω.) οἱ δὲ αὖτε μηδέ-
σοροι καὶ ὑδρογνώμονον δεξάμενοι τὰς τέχνας, ὅ-
πότε ἐπὶ ἦλθον ἡμῖν αἰ πόδεσσιν, καὶ αἰ συμ-
φορὰς, τότε ἐπέγνωμεν. Δεξάμενθω.) τὸ νόσ καὶ
νὴ συλλαβὴ, καὶ ἐστὶ μακρόν. Χθονί.) τῇ γῇ. ἐκ
τοῦ χῶ, τὸ χωρῶ. χῶν, ἢ χθῶν, ἢ πάντα χωρεῖσιν. Νό-
σθω ἄτορ.) χωεῖς. ἴσως δὲ τὸ σχῆμα ποικτικῶς
μὴν ἐκ παραλλήλου καλεῖται, ῥητορικῶς δὲ πόδε-
σσι. Νόσθω τ' ἀργαλέων.) ἀπὸ κοινῶς τὸ νόσφι
τε ἀργαλέων νόσθω ζώοντων. Αἵ τ' ἀνδράσιμ.) αἱ ἱ-
νὲς θάνατον ἐπὶ ἡγαγόν τοῖς ἀνθρώποις. Απορία.
πῶς ἡ τληπαθέσθω μάλλον ἢ οἰκτρὸν βίον ζώντων
ἐκείνων τῇ πρὶν, ὅτι φησὶ ζῶν ἐκείνους χωεῖς πό-
νων ἢ νόσθω; Λύσις. τληπαθῶς μὴ ἢ ὑδιπόνως
ἔσθω, ἢ νοσεῖσθω, ἀλλ' ὅτι ἔδιδαν ὁ πάχουσι. ἀλλ'

80 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἡ γυνή, ἡ γυνὴ τὸ μαλθακὸν τὸ ἐκ τῆ ἐφθυρέσεως τῶν
τεχνῶν, ὡς αὐτῶν ἀβρότητος, ἔδειξαν ἡμῖν ὅτι
ποτρόπως τὰς τε νόσους, ὡς τὰ σκληρὰ. πρῶτον μὲν
γὰρ ὅπως ἡ κλίση καὶ σφαιρὴ μαλακὴ, ὅδε τὰ πύλεις,
ὅτε χλαῖναι τῶν παχειῶν καὶ λασίων, ὅτε τοῖς τοῦ
δέν. καὶ ἡ σκληρότης ἡ τότε, καὶ τὸ ψυχρὸν κοινόν
ὅν τοῖς πᾶσι, καὶ μὴ ἐποτε μεταχρὸν τυχόν θερμῆς,
ἡ μαλακότης, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ, ὅς ἐδύκω
ἐλγνὰ ὅδε ὑπεπεπληρώτου ὑπὲρ σιβάδος, ἡ λασία
ἐνδ' υστέρων χλαῖναν, ἡ τρυφὴν ἀβρῶς. ὕστερον δὲ
σκληροποιήσαντες, ἡ γυμνιτῶσαντες, ἡ ἀστῆσαν
τες, ἐπέγνωμεν ὅτι τὰ δύσχερῆ, ὡς πρὸς γὰρ πῖθον καὶ
ἀφανὲς πῶς ἴσως ὄντα πρὶν ἐγκρυμμένα. φανερω
θέντα δὲ, καὶ ἐκχυθέντα τω τότε, τῇ γυναικί, τῇ
ἐκ τῶν τεχνῶν γημομένη τρυφῇ καὶ ἀβρῇ βιοτῇ,
καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἡμᾶς ἐφελκύνουσι, δίκην γυναικὸς
αἰσῶς τε καὶ θυμῶς. Εσκέδασεν.) ἀντὶ τοῦ
ἡ ἐκ τῶν τεχνῶν τρυφῇ βιοτῇ, ἐσκέδασεν, ὁ κῶρ
πισσιν, ἡ γυνὴ εἰς φῶς δὲ ἡ γυνὴ τὰ πρὶν ἀγνοούμενα,
δύσχερῆ, καὶ γνωστὰ καὶ κατὰ δὴλα πᾶσι ἐποίησε.
Αἰσῶς δὲ ὁ πρόκλῳ ψυχμάτων πεπλησμένους,
Γάλλιν πρᾶγει, καὶ σατύρους, καὶ κρότους.
Μόνον δ' αὐτόντι ἐλπίς.) πάντα μὲν δὲ ἡ γυνὴ καὶ πε
φανέρωται, τὰ πρὶν ἀγνοούμενα δύσχερῆ. ἐλπίς δὲ
μόνη ἀφανὴς καὶ ἀδὴλῃ, μένει γὰρ τῇ πῖθον, ὡς πρὸ
εἰρήνης

εὐρήκαμνο, δυσκλείας ἢ δυσκλειάς. ἄδ' ἔκλον γὰρ
ἔδω. ἀλλ' ὅμως ἐλπίσι χρυστόροις τριφόμεθα, ὡς φη
σι καὶ θεόκευτθ.

Ἐλπίδ' οὖν ἔν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.

Ἀρρήκτοισι δόμοις.) μεταφορικῶς εἰπὼν, ἀν-
τὶ τοῖς ἰχυραῖς συγκρουαῖς. τίς γὰρ οἶδ' ἐν, ὅπῃ τὰ
τῆς ἡμῶν ἐλπίδ' ἔρωβήσεται; Θύραζε λευίως,
τὸ ἔξω τῆς θύρας. νῦν δὲ καταχρηστικῶς, καὶ προ-
πικοτόρως, τὸ ἀπλῶς ἔξω. Ἰὰν ὁ πρόκλθ ἔν τοῖς
τοιούτοις ψδνδ' ὡς ἀπώμηνθ, καταφορικῶς δεῖ
καὶ ἀφόρετθ. Αργαλέον.) ἐκ τοῦ ὀργῶν, τὸ
δυσχερές. ἢ ἐκ τοῦ ἄλγθ ἐμποιεῖν, ἀλγαλέον,
καὶ ἀργαλέον. Εξέπῃ, ἐπετάδην. μεταφορικῶς
δὲ καὶ αὕτη ἡ λέξις, ἀντὶ τοῦ ὀζήλθ. Πρόδην γὰρ
ἐπέλαβε πῶμα.) ἢ γὰρ ἀφανῆ εἶασε ταύτην μελάνην,
ἢ πόπωτε τὰ δυσχερῆ γνωρίσασα ἡμῖν τεχνουργία,
τοῦτέστιν ἐκ ἡδυνήθη φανεράν ἑλπίδα ποιῆ-
σαι, εἰμαρμένην ἀφύκτω ἰνί. ἢ τὸ πῶμα μόνον, ἢ γὰρ
ἢ ἀδ' εἰλία ἐπέλαβε, καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν Βυλῆ ῥε-
εἰμαρμένης. ἀλλὰ διὰ καὶ νεφεληγερέτῳ ὅπιδην
εἶπον, ὅτι τὴν εἰμαρμένην καλεῖ. Αἰγίοχον δὲ αὐ-
τὴν λέγει, διὰ τὸ κατογίζειν καὶ καταβάλλειν αὐτῇ
δυσκλειροῦντας, πολλὰ τῇ ὀζ' ὄραντ' σφοδρότορον
καταλγίδων. Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ.) ἢ ἐλπίς μᾶ-
νη ἀφανὴς ἔμεινε. ἀλλὰ δὲ, ἢ πολλὰ χαλεπὰ, ἢ μυ-
ρία

εία, καὶ θρηνήτικα κατ' ἀνθρώπου πλανᾶται· γί-
 με γὰρ πολέμων ἡ γῆ, πειραστῶν ἡ θάλασσα· νόσοι
 δὲ φανεραὶ καὶ ἀπρόσπῃσι σιγῇ καὶ ἀγνώστως. Οὕ-
 τως ὅτι πη ὅσι.) τὸ χῆμα, ὑψηλοτιμῶν, καὶ συμπε-
 ρασματικώτατον· καὶ δὲ ποικίλας, καλεῖται ἀπόθε-
 σις. ὅτως ὅτι πη ὅσιν, ὅτως ἐπεὶ πόρ ὁ μὲν ἀπλῶς ἐ-
 ἀπέειπεν· ὅτι ἐπι πολυτεύεται βίῃ, ἀλλ' εἰμαρμέ-
 νη σκληρῶ τινί, τὸ τῶν τεχνῶν ἐφάνη πολυχιδές,
 καὶ πολύμοχθον, οὐκ ἔστιν ἐκφυγεῖν τὸν νοῦν τῆς
 εἰμαρμένης· ποδιφραστικῶς αὐτῷ τῷ εἰμαρμένῳ
 τῷ ἡμῖν τὸ ζῶν πρὸς κυρώσασαν, σεραῖς ἀνάγ-
 κας καὶ πόνοις· λείπεται ἀρᾶ, ὡς πέρση, μὴ ἀργού-
 ῃς καδιδρυθῆναι, ἀλλὰ παντοίως μοχθεῖν, ὥς
 τὸν μαρκῆ πόρον τῷ βίῃ συλλέγοιμεν. Εἰ δὲ θέ-
 λεις ἐτόρον· ὅτι ἐγὼ λόγον.) τὸ χῆμα πρὸς κατὰ σφαι-
 ρα καὶ πρὸς κατὰ σκόνην, καὶ ὑπόχρεσις· καὶ μέθοδον δὲ
 δεινότητος, δι' ἐτόρων νῦν λόγων βυλδύεται ἐ-
 πὶν ἀπὸρ πρότορον. ὅτι γὰρ τῇ πρὶν πρὸς ἀνέσει ἐφη,
 πρὶν μὲν ὑπόχρεσις· ὡς ὁ βίῃ, καὶ ἀπλῶς, καὶ ἀπε-
 είργεν· εἴτα τῷ πνεύσος εὐρεθῆναι, καὶ δι' αὐτῷ
 τῶν τεχνῶν, δύσασθαι ὑψηλοτάτης γέγονε, καὶ ἐ-
 τι μάλλον ὑπὲρ τὸ χεῖρον πρὸς βεβαιε, τῶν ὑψηλοτάτης
 ρων δεξαμενῶν τὰς τέχνας· καὶ ἔστιν, ὡς πόρος, λίαν
 δύσασθαι· καὶ χρὴ πόνων καὶ φροντίδων, ὅτι μα-
 τρητῶν· ταῦτα μὲν εἶπε πρὶν· νῦν δὲ φησὶν, εἰ δὲ
 ἐθέλεις

ἐθέλης, ἐτόρόν σοι λόγον ἐκπορευώσθαι, ἐκ κεφαλαιώ-
σω, καὶ ἐκπληρώσω, εἰς κορυφὴν αὐτόν καὶ τέλος
ἀγαγών, ἢ ἂν κορυφῆς καὶ ἐξ ἀρχῆς ἀρξάμενθαι.

Ὡς ὁμόθυον γεγάασιν θεοί.) πῶς, ἢ ὅτι ἐκ τῆς καὶ
ὑλῆς ὁμοῦ θεοί, ἢ γινώσκον τὰ σοιχεῖα, καὶ οἱ ἄνθρωποι
γεγόνασιν. ὥς ποδιστὸν γὰρ πρῶτον εἰρήκειν, οὗτω
πρότερον ὄρεσθαι καὶ χάσθαι. ἐκνήσεως δὲ τοῦ ἀέ-
ρος τυγχόντων καθ' ἑλλίνας, συνέβη τὰ σοιχεῖα
πρὸς οἰκείων τόπων διακριθῆναι, καὶ ἀνθρώπους ἐξ
ἑνὸς εἶπον ὑμῶν γένεσθαι, καὶ ἑτέρα ζῶα παντοῖα.
ὁρῶ δ' ἐσσι εὖ καὶ ὑπὸ σαρκίνους· σὺ δὲ θεὸς ταῦτα ἱερῶς
σὼ λογισμῶ. καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ περικαταστή-
σας τὸν αὐτὸν λόγον, εἰς βάλλει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν,
καὶ λέγει ἅπασιν καὶ πρότερον, δι' ἐτόρων μὲν τοὶ ἐν-
νομήαται ἐκ λέξεων, ὅτι πρῶτον χρυσοῦ γέγονε γέ-
νος ἀνθρώπων, ἢ γινώσκον πάντα, καὶ κακίας
ἀνεπίδεκτον, ὥσπερ ὁ χρυσὸς ἰσθί. εἶτα ἀργύριον, ἢ γινώσκον
ὀυτελίετρον τούτου, καὶ μικρῶ φανλότερον, καὶ πο-
νηρότερον. εἶτα χαλκοῦ καὶ πολεμικόν· λέγει δὲ τὸ
γυγαντικόν. εἶτα τὸ ἔρῳ, ἢ γινώσκον καὶ ἱεράς
στρατοδυσάντων. νῦν δὲ φησι σιδ' ἡρῶν γένος ὄσιν, ἀν-
τι τῷ τληπαθείαθαι, καὶ καρτερεῖν, ἐκ πόνου καὶ
καὶ καμάτοις πρὸς καρτερεῖν, ὥσπερ ὁ σιδ' ἡρῶν.
οὐ γὰρ σιδ' ἡρῶν καὶ ὅτε ὁ πέρσης, οὐτε ἡσίοθαι. εἶτα
δὲ φησι καὶ τούτου χεῖρον ἀνθρώπων γένος γένεσθαι,
τὴν

τὴν καρδίαν ἡμᾶς γρηναῖον διηλθόντι, ὅποτε πᾶς ὑβρι-
 στής, καὶ πατραλίας καὶ ἄθεος, ὑπὲρ δικαίους ἐ-
 σεμνὸς καὶ χρηστοὶς τετίμηται. καὶ παραχῶν καὶ
 βορύνων ὁ βίος μεμίσσεται, καὶ συμφορῶν χαλε-
 πῶν. καὶ ἀδ' ὡς οὐκ ἔστιν, οὐδὲ μέμψις ἐπὶ ὑπὸ τίμησις,
 ἣ πρᾶξις ἀδικῶν, δικαία. τοῦτά φησιν. εἴτα
 πρᾶξις μυθικῶς ὑπὸ φέρει τοῖς δικασταῖς, ὅτι οὐ
 μύθος ἐστὶν ἀκρόν, καὶ τοῖς ἱερακοῖς. ὡς οὐ γὰρ οὐδὲ
 καρδία, καταβλάπτειν οὐδὲ ἀδ' οὐκ εἶναι. τοῖς γὰρ ἀδικοῖς
 ἀπὸ τινος εἰμαρμένης ὑπὸ γίνονται συμφοραί, τοῖς
 δικαιοπραγοῦσι δὲ παντοῖα χρηστά. ταύτῃ τὴν πα-
 ραίτησιν καὶ πρὸς τὸν πέρας ποιεῖται. καὶ οὕτως δὲ
 φησι πρὸς αὐτὸν, ῥά σ' ἔστι μὲν ἡ κακία, ἐπὶ οὐκ ὁλβίος. οὐ
 γὰρ δὲ ἡ ἀρετή, καὶ οὐκ ἀπολείπει, ἥν σοι πρᾶξεων
 καταφαίνομαι. ἀλλὰ καὶ γλυκεία πρὸς τὸ τέλος. γὰρ
 θὺν τοῖς ὄντων καὶ πόνων οἰκείων, κτῆσαι βίον ἐ-
 παίνει τὸν, καὶ πρὸς τὸ τέλος γλυκάζοντα, ὄντα ῥα-
 μὲν καὶ μοχθῶν, ὅσα δὲ ἡ γὰρ τὸν αὐτοῦ αἵον, ἐπὶ μὴ
 τὸν ἀργὸν πρόκειναι βίον. καὶ ἀρπαγα, ἐπὶ ἀγοραίου.
 ἀλλὰ τοῦτα μὲν ὅτι. νῦν δὲ καταλεπθόν, καὶ τοῦ
 τα τοῖς οἰκείοις ἐπεσι προσεμύσωμι. καὶ πρῶτον
 σιωπηλῶς οὕτως. εἰ δὲ ἐθέλεις ἐτόρ' οὐκ ἐγὼ
 λόγον ἐκκορυφώσω, καὶ πληρώσω. ἢ ὅτι ἀρχὴς ἀρξά-
 μαί, ἢ σιωπῶν ὄν. ὡς ὁμοθυμῶν πᾶς, ἢ τοῖς ὁμοθυμῶν
 ἐκ τῶν αὐτῶν ἀετίας καὶ ὑλῆς γεγονάσιν οἱ θεοί, ἢ γοῶν
 τὰ

τὰ στοιχεῖα καὶ οἱ ἄνθρωποι. ἐκκορυφώσω δὲ, καὶ λή-
ξω, εὖ καὶ ὑπισταμένως· σὺ δὲ ταῦτα ἴσθ' σὺ λογί-
σμαι ἅ· πῶς δὲ ὁμόθην τὰ στοιχεῖα καὶ οἱ ἄνθρωποι,
ὅτω πρότορον ὄρεθ' ἰὼ καὶ χάθ'. ἰσνήσεως δὲ ἔ-
αίρεθ' τυγχόντ' καὶ ἐλκνας, σωίεθ' τὰ στοιχεῖα
πρὸς αὐτοὺς οἰκίους τόπους διακριθῆναι, καὶ ἀνθρώπους
ὅς ὡς εἶπον ὑμῶν γημέδια, καὶ ἑτοῖρα ζῶα παρ-
αῖα. ὅτως ἐν ὁ μῦθ' φησὶ, στοιχεῖα καὶ ἀνθρώπους
γημέδια. Χεύσεον γημέθ'.) καθαρόν, τίμιον, ποι-
κείας ἐκτός, ζῶν τὸν βίον ἐκείνον φιλαλήλως, τὸν
δὲ πρὸ ἐφ' ἑαυτοῦ ἀπλουῖ καὶ ἀπρωμυδίατον, καὶ δίχως
τεχνῶν. χρυσοῦ δὲ λέγει, ὅτι τὸ λαμπρὸν, ἢ τὸ τί-
μιον. ἢ κακίας ἀνεπίδεκτον, ὥς ὁ χρυσὸς ἰσθ'. Χρυ-
σοῦ γὰρ ἰὸς τῶν κυμῶν ἰσθ' μόν'· ὥς τ' μαγνήτην ἐκ
πυρροῦ θραύει σιδήρους, ἢ σκληρὴ καὶ δύσπνοια προσ-
τετριμμένη. Μόρόπων.) μεμεισμένῳ ἔχοντι
ἔπα, τ' διαλέκτων. ἄλλως γὰρ ὁ σκύθης, καὶ ἑτοῖρος
ἐπίσης, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν, ἄλλως πως διαφέ-
ρως ἀλλήλοις λαλοῦσιν. Ολύμπια δ' ὅματ' ἔχον-
τος.) ἢ τὸν ὅλον λαμπρὸν ὄρανόν κατ' ἑαυτοῦ εἰμαρμέ-
ειναι. πρότορον δὲ, ἢ καὶ τὸν κόσμον ὑποσημαί-
νει. ἢ γὰρ αὐτὸς ἐλλίνας, εἰμαρθε γημέθ' κόσμον, ὅτι γέ-
γονεν, ἢ κυρίως ὅτι πρώτη εἰμαρμένη καλεῖται. εἰδὼ-
τόρα δὲ ἢ μὲν ἐκείνης εἰμαρμένης, ἢ ὅς ὄρανόν
ὅτι τῶν ἀστρικῶν ἰσθ' ἑαυτοῦ, πάντα τὰ ἢ τὸν βίον
πληροῦσαι

πληρῶσα. Οἱ μὲν ὑδὶ κρόνον ἦσαν. ὅτε μὲν οἱ ἄνθρωποι οἱ τοῦ χρυσοῦ γένεσ, ὑδὶ τοῦ κρόνον ἦσαν. νῦν ἔκκαιρόν ἐστι σοιχεῖα κῶς λέγειν, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἦσαν ὅποτε οὗ κρόνον καὶ τὸ σκοτεινὸν τοῦ αἵρεος ὄρεθον ἐβασίλουν, καὶ ἐπεκράτει τοῦ ὕψους. τότε γὰρ ἀδύνατον εἶναι ἀνθρώπους, ἢ ἐτόρα ζωὰ πινά. ἡμῶν ἐμπειροκλῆς, καὶ πρὸ τοῦ ἀπλωθῆναι τὸν ἥλιον, φησὶ φυτὰ γένεσθαι καὶ ζωὰ. οὕτω δὲ μᾶλλον ἔστι ἀλλογορεῖ. οἱ τοῦ χρυσοῦ γένεσ τότε ὑπῆρχον, ὅποτε οὗ κρόνον καὶ ἡ ἀγνοία ἡ δολοῦσα τὸν νοῦν, ἡ τῶν πραγμάτων ἀνεπιστημοσύνη, καὶ ἀτεχνία τοῦ ὕψους, ἡ γοῦν ὅτι σφαιροειδὺς κεφαλῆς, καὶ εἰς μίμημα ὕψους ὑπαρχούσης, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ λογιστικοῦ, ἐπεκράτει καὶ ἐβασίλουν, ὥσπερ ἀχλὺ καὶ ἐκτασίαν ἔχει νῦν κατεχέασα. ρυτίσιμ, ὅτε οὐκ ἦσαν οἱ ἄνθρωποι πτωμίδεις ὄροι, καὶ τέχνας εἰδόντες. κρόνον γὰρ ἡ ἀγνοία νῦν, παρὰ τὸ κορόν καὶ μέλανα καὶ σκοτεινὸν τὸν νοῦν ἀποργάζεσθαι, ὥς μὴ δύνασθαι πρὸ βλέπειν καὶ προγινώσκειν τὰ μέλλοντα, καὶ τὰ συμβαίνοντα διαπραττέσθαι. ἀθάνατα δὲ τὰ σοιχεῖα καλεῖ, ὅτι τινὲς ἀφθαρτα ταῦτα φασί. ἢ ὅτι τὸ μακροχρόνιον ἀθάνατον γὰρ καὶ τὸ ἀφθαρτον, καὶ τὸ μακροχρόνιον, λέγεται. ὡς περὶ οἱ ἐξωόν.) ἡ γοῦν ἀκοπία τὸν ἄμοχθον καὶ ἀφθαρτον, ὡς περὶ οἱ θεοί, ἡ δὲ τὰ σοιχεῖα ἡ

οἱ ἄσπεροι. ὃ γὰρ μοχθεῖ ταῦτα ἑκὸς πᾶ. ἢ ὡς βασιλεῖς
 ἔζωμ, ὁ δὲ τὸ ἀπειρήτον τ' διαίτης, καὶ τὸ ἐλευθέρου.
 ἢ ὡς σοφοί, τουτέστι φιλόσοφον βίον ἔζωμ, ἀπράγμο
 να πᾶν καὶ ἀθόρυβον, ἀφνούμενον τοῖς πρὸς ἑαυτὸν
 οἰς λαχάνοις, καὶ ἀκροθρύοις καὶ ὕδασι, καὶ κίχρη-
 σμῶνι πρὸς κατὰ κίαν καὶ σπηλαίοις καὶ ὄρεσι. ὅ-
 τι δὲ τὸ θεὸς ὄνομα ἔσθαι σημαίνει, τὰ σοιχεῖα, ὡς σο-
 φος, ὡς βασιλεῖς, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις, ἑκὸς πᾶ
 θε, καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτῶν, ὡς οἱ ἑλλῶν ἐμάχμῃ
 ἐλὼ ἐκάλωμ, πρῶτον ὅτι πᾶν εἶπον. Λακιδία.) ὁ
 φρόντισα, ἢ καὶ ἄλυτον. ἔγω γὰρ αὐτοῖς ἐδίδον ἄλ-
 γεινὸν ἐπεγινώσκω, πᾶσι τὸ φανῶναι τὴν τρέφω
 καὶ τὰς τέχνας. νῦν γὰρ ἐδάδες ὄντες ἐμάχμῃ καὶ
 εἰσμάχμῃ, ἑκὸς πᾶν, εἰ σκληροφρόνησομεν ἢ γυμ-
 νῶσομεν, ἢ δυσκολοποιήσομεν, θυτὸς ἡμῖν ἔλθῃ
 ἑκὸς νόσοι, καὶ ὅσα ἢ πανδώρα τῶν τεχνῶν εὐρεῖς ἑκὸς
 βίῳ πᾶσι. πρῶτον δὲ τοῖς τότε ἀνθρώποις ἐ-
 δίδον τῶν ἐπεγινώσκω. Νόστω ἀτὰρ.) χρεῖς
 πόνων τε καὶ οἰζύνῃ, ἑκὸς πᾶν πωλείας ἐκτὸς ἔζωμ
 ἢ τῶν ὀδυνῶν. ὃ γὰρ ἐγίνωσκον ταύτας. ἢ χρεῖς κό-
 πων, καὶ πόνων, καὶ οἰζύνῃ, καὶ μόχθου, τοῦ πᾶν
 τὰ βιωτικά. πόνων δὲ, τὸ πᾶν κοινὴ ὅτι συλλαβή.
 ὑπὸ γὰρ τῷ ἁμεταβόλου ἐκτείνεται. Οὐδὲ τὸ
 δειλὸν γήρας.) οὐδὲ κατὰ τὸ δειλὸν ὑπῆρχον αὐ-
 τοῖς τὸ γήρας, ὡς νῦν ἡμῖν. ἢ ὅτῳ, ὃ δὲ ἐπὶ καὶ ἐκμῶν
 2 ἐπὶ

ἐπὶ τῇ γῆρας δ' εἰλὸν καὶ ἄθλιον, ἢ διφλίας ἀνάμειον.
καὶ ἀληθῶς λέγει· ἁώρως γὰρ ἐτελεύτω, καὶ πρὶν
εἰς γῆρας ἐλάσσει. ἢ ἴσως ἐ' ἀφρόντιδ' οὐ ζῶντος, ἐκ
αὐτοῦ ἐγήρασθον. Αἰεὶ δὲ πόδας.) ἀντὶ τοῦ κτλ. τὸ βα
σιλικὸν δὲ ὅτι οἱ ὑπάρχοντες, καὶ κατὰ χειρῶν γρη
ναῖοι καὶ ὁ μεταφθόρον πῶς τὸ προμερὸν καὶ ἀ
σίσχυρον, ἀλλ' αἰεὶ ὅτως ἔχοντες. Θαλίσι.) Θαλία
νοῦ παρ' ἡμῶν, ἢ μεγάλη δύωχία λέγεται. ὅντα ὅσα
δὲ τὴν κοινὴν σωσφαιτήσιν καὶ φιλαλληλὸν τῇ τῷ
τῷ ἀνθρώπων λέγει, ὡς ἔχον πῶς συλλογῶν βαλάν
των, ἐ' τῇ ὁρατῶν καὶ ἐδωδ' ἰμῶν τῇ λοιπῶν ἀπὸ
χόρνοι. Κακῶν ἐκτοθὲν ἀπάντων.) μισαλληλίας,
κακοπραγμοσύνης, φθόνου, καὶ τῇ τοῖσιν λέγει
τῇ γὰρ ἄλλων κακῶν, ἀρεθύντως εἶχον, ψύχους, καὶ
πῶνθ', ὡς θείως τῇ θηρῶν, καὶ λοιπῶν. καὶ ἄλγη
ρὰ πούτις ἐκ ἐδωδ' οὐ, δὲ τὸ σωφρόφους εἶναι αὐτοῖς,
καὶ δ' ἐ' ἀπφείαν ἐτόρας ζωῆς. Ὁνήσκειν δ' ὡς ὕπ
ται. νοσοῦντος ὡς θανάτῳ, καὶ ὁ πάχους ἐκ εἰδῶ
τες, ὡς ὡς κοῖτον ὡς τὴν γλῶσσαν καταφθόρον ἐπιπ
τον, καὶ ὅτως ἀπέπνεον. Εἰδὼ δὲ πάντα. ἃ πρὶν
εἶπον, φιλαλληλία, σωσφαιγὴ καὶ συμβίωσις, ἐ'
ὅσα τοιαῦτα· ἐπὶ δὲ καὶ τὸ μὴ γν' δεδιγῆναι τοῦ θά
νατον. ἐτελεύτω γὰρ ἀνοδυνίως, αὐτὸν ἐκ ὡς γινώ
σκοντες. τὸ γὰρ ἄγνωστον ἐκ ἀλγύνει, καὶ ἐστὶ λίαν βα
ρύστατον. Καρπὸν δὲ ἐφόρε (εἰδ' ὡς ἀρεθρα.) τὰς βα
λάντας,

λουσι, μετὰ τοῦ βούλοντο γράφει αὐτὸ κακῶς.

Τοὶ μὲν δ' αἰμονέες εἰσι. ἢ γου θεοί. ὑπὸ φωνήμα-
 πικῶς δὲ ὁ λόγος, καὶ πλμπεός, θεοὺς ὑπὸ χθονίως
 λέγει. δ' αἰμονὸν γὰρ ἐθεοὶ οἱ αὐτοὶ λέγονται κα-
 τὰ τινες. ἄλλοι δὲ διακρίσει τοῦ δ' αἰμονας, οὐσίας λέ-
 γοντες αὐτοῦ εἶναι ἄσωμάτους, τὰ πόδι γλῶ ὁρῶντας ἐ-
 ὑπὸ γλῶ. τινες δὲ καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀρβιουῶτων.
 πρῶτας δὲ καλοῦσι, τοῦ ἐκ τοῦ ζῶν μετασάντας. τὸ δὲ
 κρεῖττον, θεοὶ οἱ θεώμενοι, καὶ βλεπόμενοι, καὶ ὁρώ-
 μενοι ἀσέρον καὶ τὰ σοιχεῖα ἢ δέοντος καὶ τρέχον-
 τος, δ' αἰμονὸν δὲ, αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις, καὶ αἱ ψυ-
 χὰ δ' αἰμονὸν καὶ ἐμπειροῦσαι, ἢ δαίξουσαι καὶ
 διαμερίζουσαι πάντα κρίνουσαι κατ' ἀξίαν. ἢ πρῶτες
 δὲ, οἱ ζῶντος καὶ ὄντος ἀρετῇ τινὸς μέτοχοι. ἀνθρώ-
 ποι δὲ, οἱ ἀβρουῶντος καὶ γινώσκοντος ἃ ἀπώσασι.
 θεὸς δὲ καὶ ἐφόρος τῶν ὑπὲρ γῆς, Βυλῆ τῇ μεγαλοῦ-
 νάμου εἰμαρμένης λέγει γηγέσθαι, τοῦ ἀνεπίδ' εκτος
 κακίας ἀνθρώπους ἐκείνους, καὶ τὰς ἐν ἀνθρώποις δὲ
 κακοσυίας καὶ ἀδικίας ὁρᾶν, ὅπως ἀνασέλλει τῇ ἀ-
 δικίας τὸν ἀδελφόν, λογιζόμενον ὅτι δυνάμεις τι-
 νες εἰσὶν ἀφανῶς πόδι πολοῦσαι τὸν βίον, καὶ πάν-
 τα ὁρᾶσαι, ἐκρίνουσαι. Φύλακον. ὑπὸ τηρητοῦ
 τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Σχέτλια. ἄδικα,
 φαῦλα. χετικὰ γὰρ καὶ κρατητικὰ λίαν τὰ φαῦλα
 καὶ πρᾶγμα, καὶ μὴ σωτόμως ἀφ' ἡμῶν ἀρτρεχον-
 τικ.

τῆς καθ' αὐτὴν τῆς χρηστέ. Ἡέρα ἰσάμενοι.) ἀντὶ τῆς
 ἀορασίαν ἐνδεδ' υμνοῖ. λύσις δὲ τοῦ ἀντιπίπτον
 π. θ. ἴσως γὰρ αὐτὸς ἐπὶ τῆς, αἰ ἐν γὰρ εἰσί, πῶς
 εἰς ὁρῶμεν αὐτὸς; ὅθεν ὅτως ἐπὶ. Ἡέρα δὲ λέγει, τῆς
 ἀορασίαν, ὅτι ὁ ἀπὸ φύσει σθεταίνος ὅστις, ὑποδὲ
 τοῦ ἡλίου λαμπρύνεται. τὸ ἰσάμενοι, δ' αὖτις.
 ἐκ τοῦ ἐν γὰρ, τὸ ἐνδεδ' υμνοῖ. ὅθεν εἶμα, τὸ ἰμάτιον.
 πλουτοδύται.) ὅθεν ἐπὶ, ἅμα καὶ τὸν ἀδελφόν
 πρὸς τῶν ἀγαθοεργῶν, ἀνταμοιβὴν τοιαύτην ἐλ
 πίζοντα καὶ αὐτὸς δικαστὴς ἀρετῶν δ' ἀρετῶν,
 λέγων μᾶλλον βασιλεύσι καὶ ἀρχουσιν ἀρετῶν εἶ
 ναι τὸ δίδόναι καὶ πλουτίζειν, οὐ τὸ λαμβάνειν.
 Δούτορον αὖτε γένος πολυχειρότορον.) γένος τῆς
 οὐ πολυχειρότορον, ἡ γὰρ τῆς ἀντιπιδ' ἐκτὼν κακίας
 ἀνθρώπων. οἱ γὰρ τοῦ δούτορος γένος, πρὸς τῶν
 εἰς ἡσαν, καὶ τέχνας εὔρον. Οὐτε φυλῶν.) τὸ μέ
 γεθος, τὴν ἡλικίαν. οἱ γὰρ πρὸς τῶν ἐκείνοι, ἀπὸ ἐκ
 τῆς γῆς γηνηθέντων, εἰ δὲ ἀμιγῶν τῶν πρώτων εἰς
 χεῖρας, μεγάλοι τε ἦσαν τοῖς σώμασι, καὶ οὐδ' εἰς
 τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ τοῦ δούτορος γένους, ἀπὸ δὲ ἀλλο
 γονίας, ἡπρόνδον τούτων ἐν ἀμφοτέρω ὑπῆρχον.
 φυλῶν, τὴν ἡλικίαν, παρὰ τὸ φύλον, ἀπὸ μεταφο
 ρᾶς τῶν φυομένων δ' ἐνδ' αὐτῶν καὶ βοτανῶν. Ἡλίου
 κίου.) καὶ κατ' ἐπέκτασιν, ὡς ἀλὶ γκιον, τὸ ὁμοιο
 ῦν τῶν ἡλίου ἐκείνου, καὶ πᾶσι καὶ ἐμφερὲς εἶναι

Ἐξοπῆ τοι γ' εἰς κ. ὅτε νόημα.) ἡ δὲ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἑκπ
 κο λέγει, ἡ ἀπάντησις. ὅτοι γὰρ πολὺ τῶν πλοτῶν
 πλομῆτες οἱ, καὶ πανουργοὶ οἱ. Αλλ' ἐκαστὸν
 μὲν πᾶσι ἔτα.) οἱ μὲν πλοτῶν δ' ἰόλα συνέζωον ἀλ
 λήλοις· οἱ δὲ τοῖς δ' αὐτοῖς γένους πλομῆτες οἱ γεγονό
 τες, πολλὰ τὸν πρὶν βίον ἐκαινοτόμησαν, τέχνας
 ἔτορα εὐρόντες. ἡ δὲ οὖν δὲ πλοτῶν, μέχρι ἢ πολ
 λοῦ πινὸς χρόνῳ τοῖς γονόυσιν συνεῖναι, καὶ οἰκουρεῖν
 μᾶλλον σὺν ταῖς μητρῶσι· καὶ ὅτω γυναικῶσι αἱ
 σὺν τρέφοντο. ὁ δὲ λθόντες δὲ ἡ χωρὶς οἱ οἱ
 τῶν πατρικῶν, ἀλλήλων ὕβρεις μὴ φέροντες, μὴ δὲ τὰ
 πρὶν ποντα λογιζόμενοι, βραχύβιοι ἐγίνοντο, ὑπὸ τῆς
 ψυχῆς καὶ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναερέμενοι. εἰς δὲ αὖ
 ἐν γυναικωνίτιδι τετραμμένους, καὶ οἰκοσιτούς, ἀτα
 λούς, ἡ μὴ δυνάμεναι τλῆναι τι, βραχύβιος εἶναι, ἡ
 ὅτω τελευτᾷ· ὅθεν καὶ μεγάλους νεκρούς αὐτοῦ λέ
 γει, ὅτι τὸν τοιαύτῳ ἀνατροφῇ. ἀλλ' ἴσως ὁρᾷ
 τις, καὶ τί λοιπὸν τῷ τούτοις ἀγαθόν; πολλὰ τῷ ἐκεί
 νοις τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὅσα καὶ τοῖς πλοτῶν. ἐν δὲ ἡ
 δ' ὅσοι τὰ ἐλαττώματα· τὸ μὴ φέρειν ἀλλήλων τὸν ὕ
 βριν, ἀλλ' ὁφθαλμοῖν· καὶ τὸ μὴ θεραπεύειν θεός, ἡ
 γοῦν τὰς ψυχικὰς δυνάμεις. τούτῳ, τὸ μὴ πλοτῶν
 πᾶν καὶ πλοτῶν, ἐξόντες οἱ καὶ πανουργοὶ
 γόττον ποῖ τὰ τοῖς θυμῷ τούτοις πλοτῶνται. ἡ
 οἱ.) ἐνί ἡ, τούτῳ ἐν τῷ ἡ, καὶ ἐν τῷ ἡ. ἔστι δὲ
 τὸ

τὸ γῆμα, ἀντιστροφὴ καὶ ἐπέκτασις. Βάσσει, ὡς ἴσως
το· ἀντὶ τοῦ ἄβυσι, καὶ ἰκέρ ἀθικῶς. ἄβυς δὲ μέγας
ἡ ἄβυς ποσειδασικῶς. ἄβυς δὲ, ἡ ὀνυλικίωσις λέγεται.

Γαυρίδιον.) ὀλίγον. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πάνω, παῦ
ρον τὸ ὀλίγον καὶ βραχύν, καὶ σιωτόμως παυθῶσαι
διωκόμεν. ὡς πρᾶγμα γῆ ὑποκομιστικῇ ἀθικῇ, παυρί
διον. αἰσώτως ἢ ὅτι βραχύν τὸ χρόνον διέζων, τὸ πα
τρικῶν οἰκῶν ἐκσάντες. ἀπραγμόνως γὰρ ἦσαν, καὶ
θεοδύμνοι τοῖς πατρικοῖς οἰκοῖς, καὶ ὅς ἐκείνων ἦν
φόμνοι. ἐκσάντες δὲ τούτων, καὶ φροντίσι ἔρχομαι
καὶ, ἔτι δὲ καὶ πῶς ἀλλήλους ὀφελουμένων, καὶ δια
πληκτιζόμενοι, σιωτόμως τὸν βίον κατέστροφον.

Υβειν γὰρ ἀτάσθαλον.) Ἐγὼ θάλασσαν ἦν κακοῖς,
ἥτοι τὴν ἄδικοι ὕβειν ἀπέχειν καὶ λωλύειν ἀπαλ
λῶν ὅτι ἠδυνάσαντο. Οὐδ' ἀθανάτους δεραπδύειν.)
ὅς τις ψυχικὰς διωάμεις καὶ τὰ πάθη ἠθέλον θε
ραπδύειν, ἥτοι κατεῖν θυμῷ, ὡς τούτων πράττειν,
καὶ τὰ ὅμοια δεῖν. Οὐδ' ἐρεῖν μακάρων ἱεροῖς
ὑπὲρ βωμοῖς.) ὅς τις ἐν τοῖς βωμοῖς καὶ κατ'οικίαν καὶ δι
σαςκείῃ τῶν θεῶν, ἥτοι τῶν ψυχικῶν διωάμεων,
ἠθέλον ἐρεῖν καὶ πράττειν καὶ θύειν· τούτῃσι, συλ
λογίζεσθαι καὶ κατακρίνεσθαι· ἀλλ' ἐδίδωκεν αὐτοῖς ἐκ
μας ἀφορμῆς τοῖς θυμῷ. βωμὸς δὲ τῶν θεῶν τούτων,
ὁ ποῦ τὴν κεφαλὴν ἡμῶν τόπος, τὸ λογιστικόν. ὡς
καὶ οὐρανίου φησὶ πού·

24. ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

Οὐκ ἔστι παῖδες ἑρὸν ἄλλο, πλὴν λόγῳ.
Καὶ βωμός αὐτῆς ἐς' ὃν ἀνθρώπου φύσει.

Τὰ δὲ πόδι τῶν μυθικῶν θεῶν, ὅτι ἐκ ἔθνου θεοῖς,
ἰῶ, ὡς πτωχεύως καὶ βρέφεισι δὴ ληπῆα. Μάκα-
ροῦ.) μὴ λιπεῖ καὶ μοίρα ὑποπίπτοντες. Ως θέ-
μις.) ὅττω συστακτίον. ὅδ' ἠθέλον ἔρδ' εἰν μακάρων
αὐτῶν βωμοῖς, καὶ τὰ ἠθεα, καὶ τὰς διαγωγὰς αὐτῶν,
καὶ διατριβὰς ἡγουσιν τὴν ἑαυτῶν ζωὴν, καθὰ θέ-
μις καὶ δίκαιόν ἐστι τοῖς ἀνθρώποις. θέμις δὲ, ἡ δυ-
δεσία, καὶ τὸ δίκαιον· παρὰ τὸ συγκατατίθεσθαι
πάντας, ὡς καλῶς ἔχοντι. Ζεὺς κρονίδης.) ἡ ἀ-
πρόρατ' εἰμαρμένη νῦν. Τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι
μάκαροῦ.) μὴ ὑποχθόνιοι εἴπης, ὡς ὁ πρόκλ'· τὸ
γὰρ δ' οὐτόφορον, ἀπαιτεῖ καὶ αὐτῶν ὑπὸ χθονὶς δ' οὐ-
τόφορος λέγεσθαι μάκαρας. Ἀλλ' ἔμπης.) ὁμοῦ. ἔστ'
δὲ ἐναντιωμανιῶς συνδιδύμῳ. ἀντὶ τοῦ, ὁμοῦ καὶ
ὀφυχόλοις οὔσι, καὶ τινὰ λεκτυμνίοις ἐλαττώματα,
τιμὴ ἐπετοῖα. Ζεὺς δὲ πατὴρ καὶ μερόπων ἐρρε-
θη ὀπιόθεν. Χάλκειον γῆν.) αὐτὸς γίγαντας λέ-
γει, εἰς τὸ πολεμικὸς εἶναι. χαλκοῖς γὰρ τὸ παλαιὸν
καὶ ὅπλοις, καὶ ξίφεσι, καὶ γεωργικοῖς ὄργανοις
ἐχῶντο, βαφῇ τινὶ τοῦτα σομοῦντο. ἀπολλομέ-
νης δὲ τῇ σομοῦσι βαφῆς τὸν χαλκόν, χρώμεθα τρεῖς
σίδ' ἡρώ. χαλκὸς δὲ λέγεται, χάλυβός τις ὢν· ὅτι
πρῶτον χάλυβός αὐτὸν εὔρον. ἐγὼ δὲ ἀρχαῖον τὸν
σίδ' ἡρώ

σιδ' ἔργον ἐν αἰ φημί. λέγεσθαι δὲ τὸν πολεμικὸν καὶ
 ἀναεργήτιον ὑφ' ὁμῆρος χαλκὸν ὑπὸ θετικῶς, παρὰ
 τὸ χρεῖν τὴν ἀλκίαν· οἶον, ξίφος χαλκεόν, ἔγχεα
 χαλκεία, τρεῖς χέοντι τὴν ἀλκίαν καὶ τὴν δύναμιν
 τῇ ἀναεργητικῇ. ἢ πείσῃ μοι τρεῖς ἡσιόδῳ, καὶ τοῖς
 λοιποῖς, ἃ γὰρ ἀκριβῶς οὐκ ἐπίσταμαι λέγειν, εὐρ-
 γω σιωπᾶν, ἢ λαλεῖν ὁ βλαβερίως. (Εκ μελιαῦ.) τρεῖς
 τὸν φησὶ γηγεῖσθαι γηγεῖσθαι παρὰ τῆς εἰμαρμένης, τὸ
 γιγαντικὸν ἐκείνο, τὸ μάχιμον. τὸ ἐκ μελιαῦ, θεω-
 ρικῶς ποδισσῶσι, ἐκ τῆς μελιῶν λεγόντων γηγεῖ-
 σθαι αὐτοὺς γίγαντας, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς νυμφῶν. ὧν αἱ
 χρεῖα σοι, ὅς ἐμὲ μάθε καὶ τὰ ὀνόματα. ἐλίκη, λιμὸς
 σουρὰ τε, ἀφ' ἑσσο καὶ ἰδ' η, λεῖωμη, βεῖβω, καὶ λε-
 λαινώ, ἀδράσσεια, καὶ γλαύκη. οὐκ ἐκ τούτων τῶν
 μελιῶν, ἀλλ' ἐκ μελιῶν δ' ἑνδρώων φασὶν αὐτοὺς, ἢ
 γοῶν σερεῖς. ἐγὼ δ' εἰ φημι, ἢ εἰμαρμένη ἐποίησεν ἄλ-
 λότριοι γηγεῖσθαι, ποταπὸν ἐκ μελιαῦ, ἢ γοῶν σκλη-
 ρόν. ἢ ἀπὸ τῆς δ' ἑνδρώων λεῖα κείνοι φασὶν, ἢ ἀπὸ τοῦ
 ἔξω μελιῶν καὶ σωματικῶν ἀνθρωπίνων δοκεῖν εἶναι,
 διὰ τε τὸ ὑπεροχὴν αὐτῶν, καὶ τὸ φανερὸν. οὐκ ἐφεί-
 σοντο γὰρ τῆς οἰκείων σωματικῶν, ὡς πόρ εἰ λίθος χρεῖς
 λῶ, ἢ ἐσίδ' ης θ. χαλκὸν ἀναχέει, τὰ μεσίχου βαλ-
 λωμένοισιν. οὕτω γοῶν ἐγὼ φημί, ἐκ μελιαῦ λέγε-
 σθαι. ἢ παρὰ τὸ ἐκμελὲς καὶ ἄρ' ῥυθμοῦ εἶναι, καὶ ἀ-
 πειθὲς. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μέλους τοῦ μουσικῶν...

Οβριμον

Οβεμον, ἰχυρόν. βεμὼ δὲ, ὁ βεμὼ κυρίως ἢ πρὸ
 σφόνη, ἢ γοῦν ἢ γῆ καὶ ὁ θάνατος καλεῖται· ὅθεν τὸ
 ὀβεμον λεγεται. Οὐδ' ἐπὶ σῖτον ἢ ὀδιον. τὸ μὲν δὲ
 ἐν τοῖς καιροῖς τῶν τραπέζων αὐτοῦ ἡρεμεῖν, ἀλλ' ἐ-
 νόπλες καὶ πεφυρμένους ἐδίειν ἐν αἵματι, εἰπὼν
 αὐτοῦ μὴ δὲ σῖτον. τραπέζης γὰρ καὶ σίτων λαοῦς,
 εἰρηναῖος, καὶ τὸρψίθυμος. Ἀδ' ἀμαντὸς ἔχον
 θυμόν.) ποντίσι, σκληρὰν ψυχὴν ἔχον, καὶ ἀκαμ-
 πῆς ἦσαν, ὥσπερ ὁ ἀδ' ἀμας. ἀδ' ἀμας δ' ἐδὲν εἶδος
 σιδ' ἦεν, καὶ λίθου σερρός, ὅς τις ὑπερβάλλουσιν πυ-
 κνότητι, ὅτε πυρεῖται, ὅτε σιδ' ἦεν τέμνεται· ἀλλὰ
 μολίβδῳ, καὶ αἵματι τράχυν. Απλάσοι.) ἀπλο-
 σάλασοι, οἷς ὁδὸς πλησιάζει, ἄγριοι. Απαῖοι.) ἀ-
 κράτῃται, ἢ ἀφοβοί. ἀπῶθαι γὰρ ὁ ἀφοβῶ, αἰολικῶς
 μικρογραφεῖται. Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον.) δίκλιον δ' ἐν
 ὄρει ἐφύοντο, ἐκ τοῦ πεφύκω ῥήματός. δ' αὖ δὲ τοῖ
 ἐπέφυκον, δ' εἰκνυσί τι πελώριον τούτων, καὶ γι-
 γαντόσωμον. Χάλκιοι δ' ἐτε οἴκοι.) ὅχι χαλκοὶ ἦ-
 σαν. δ' αὖ δὲ τὸ εἶν πεπληρωμένους τοῦ χέως πολυμ-
 κῶν, χαλκὸς αὐτοῦ λέγει. Χαλκῶ δὲ ὀργάζοντο.)
 ἐν χαλκῷ ὀργαλείω· δίκελαις, ἀξίναϊς, καὶ λοιποῖς.
 Σφετόρησι.) καταχρηστικῶς, ἀντὶ τοῦ εἶναι καὶ
 ἰδίαις. τὸ γὰρ σφετόραις κυρίως ὡς δ' οὐτόνδε πρὸς
 πρὸς δὲν, ἀντὶ τῷ ἡμετόραις· καὶ ὁ πρόκλος μᾶλλον ὅ-
 πιόνδε ἀντιστρόφως ἐδίδασκει καταφορικῶς καὶ ἀ-
 φορήτως

φορητῶς, καὶ ἡσιόσθου φερόμενον. Εὐρώγντα δὲ
 μορ.) σκοτεινόν, πλατυν, ἀπὸ κῆ ἐκτάσει τὸ εὐ μί-
 γα· ἢ πρὸς τὸ δῦρεϊαν καὶ πλατείαν ἔχειν τὴν ὥσιν
 καὶ ὀροφὴν, καὶ τὴν χώρησιν ἀπλῶς. καὶ μετὰ τῷ ε
 δε γράφειν ὅτι ἀπαναίνομαι, θυβρώγντα αὐτὸν λεί-
 γον, ὡς σήψιως ἀνάμεισον. ὡς πόρ καὶ κρυερόν, ὅθεν
 τὸ ψυχρὸς εἶναι αὐτὸ ἀρθνήσκοντα, ἐκλείποντο τῷ
 ζωπικῷ θερμῷ. Εκπαύλους.) καταπληκτικὸς,
 φοβερός, ἐκ τοῦ ἐκπλήσσω. ἀλλὰ τί ἐν τοῖς πάνυ σα-
 φέσι πολυλογοῦμεν; καὶ δὲ πόρ τινὲς ἐτόροι, οἳ τὰ λό-
 γον ἐχόμενα, καὶ τὰς ἀλληγορίας παρῴητες, πόρ τὰ
 τοιαῦτα ἐχρονотρίβησαν, πολλὴν καὶ νέοις τούτων
 ἀντὶ καθάρσεως βατίαν καὶ ἀχέροδον ὑπασείραν-
 τες. ΗΛΙΘ.) ἄλιθ τις ὦν, ὡς δὲ ἄλός, ἡ γουινθε
 λάσσης τὴν γῆνισιν ἔχωμ. ἢ δὲ ἡλίου τις ὦν, καὶ φανε-
 ρός, καὶ ἀφανέσει ἡλιθ. Αὐτις.) τὸ αὐτις φασὶ
 ἑδὲ τῷ εἰς τὸν πίσω τίθεσθαι. τὸ δὲ αὐθις, ὑδὲ τῷ πάλ-
 λιν, καὶ ἐκ σιούτορ. ἐγὼ δὲ ἰωνικῶς μὲν αὐτις φη-
 μι λέγεσθαι ἐπ' ἀμφοτέρω. φιλοταὶ γὰρ οἱ ἰωνοὶ
 ἐπ' ἀρμάτων γὰρ φασὶ καὶ λουκίππιν, καὶ ἀπαι-
 λιώτης, καὶ τὰ ὅμοια. ἀπὸ κῶς δὲ, τό, τε εἰς τὸν πίσω,
 καὶ τὸ ἐκ σιούτορ αὐθις. δασυνταὶ γὰρ οἱ ἀπὸ κῶς,
 εὐδὲ λίσσας λίσφας λέγοντες, καὶ τὰ ἀπέτλα σφί-
 τλα, καὶ ἀμφέχει, καὶ ἐφίσης, καὶ τὰ ὅμοια. ὅθεν εἶ-
 σι ἀφίσορ, συμείωσαι ὅσο. εἰ δὲ δέλεις, πλανῶ σὺν
 τοῖς

τοῖς ἄλλοις. Δικαιοτόρον.) ἀντὶ τοῦ δίκαιου, ἢ δι-
καϊότατον. τὸ συγκριτικόν, ἀντὶ τῷ ἁπλῶ, ἢ ἀντὶ τῷ
ὑπερθετικῷ. ὃ γὰρ δικαιοτόρον αὐτὸς λέγει τῷ γιγάν-
των, οἳ τινες γίγαντες ἦσαν ἢ τῷ ἡμετέρων γραφῶν
κατεκλύδησαν, ἢ δὲ τὸν ἡσίοδον ἐμφυλίῳ πολέ-
μῳ ὑπὸ ἀλλήλων ἀνῆρέθισαν. εἰ γὰρ δικαιοτόρος τῷ
ἁπλῶν ἐστὶ σκληρωτόρων ἐκείνων γιγάντων αὐτὸς
λέγει, ὑβρίζων ὅτι αὐτὸς ἥρωας, ὅπως ὁ φαίνεται ποιῶν.
θεῖον γὰρ γένος, καὶ ἡμιθεοὺς τούτους καλεῖ. Ἡ-
ρώων.) ἥρωες λέγονται, οἱ ἀπὸ τῆς δόξης, ἡγῶν τῆς
γῆς, ἢ δαλέκτον· ὅτι ἡς πᾶς ἀνθρώπος, ἥρως αὐ-
λεχθεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος. αἱ ψυχαὶ γὰρ τῶν ἀγαθῶν
ἀνθρώπων, διαζυγεῖσαι σωματίων καὶ ἑλλώας, τὸν
ἀέρα ποδιπολοῦσαι, ἐφορῶσι τὰ τῆδε, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέ-
ρος, ὡς φησι ὀρφεὺς.

Μητόρα δὲ ἥρωων ἀρετῶν ἀπαύεσθαι κλύοντες.
ἢ ἀπὸ τοῦ ἀέρος ἐστὶς μίξεως τῶν θεῶν. ληρῶσι γὰρ, ὅτι
θεοὶ θνητοῖς γυναιξὶ μιν γνύμενοι, ἐποιοῦσι τὸ τῶν ἡ-
ρώων γένος. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἀνδρὸς θνητοῦ καὶ γυ-
ναῖκος θνηταί, τὸ φθαρτὸν ὅτι τῶν ἡμῶν φύσεως. αἱ
ψυχὴ καὶ δὲ διωάμεις, αἱ καὶ θεαὶ ἔφασαν, τῇ ἡμε-
τέρᾳ ταύτῃ φθαρτῇ φύσει μιν γνύμενοι, ἡμιθεοὺς
καὶ ἥρωας αὐτὸς ἐκτισμένους αὐτὸς ἀποργάζονται.
ὑπὸ γούῳ τοῦ ἥρωος, καὶ τὰ ἑτέρᾳ τρία ἀνάγον-
ται. καὶ τοῦτο δὲ σὺν τούτοις ἰστέον, θεῶν μὲν πα-
τόρων,

πῶς, θνητῶν δὲ μητόρων ἐκάντες καλῶν, ὅσοι τῶν
θυροπικῶν ἀρετῶν ἔχουσιν, ἢ τις καὶ γυναικα, καὶ
οἰδρωδ' ὅτι, μετὰ καὶ ὅτι λογικῶς. ὅσοι δὲ τῇ κα-
τὰ χεῖρας καὶ πρακτικῇ διακρίνουσιν, θνητῶν μὲν
καλουῦνται παῖδες μητόρων, θνητῶν δὲ πατόρων.

Κατ' ἀπείρονα γαῖαν.) ἀπείρονα, τὴν σφαιροει-
δῆ. οὔτε γὰρ σφαῖρα, ὅτε κύκλῳ πέρας, ἀλλ' ἔτι
δὲ ἀρχὴν ἔχουσι. καὶ τινὲς μὲν τῶν φιλοσόφων, μάλ-
λον δὲ οἱ πλείους, σφαιροειδῆ πάντα τὰ στοιχεῖα φα-
σι. τινὲς δὲ τὴν γλῶττυμανοειδῆ. ἑτεροὶ δὲ κωνοει-
δῆ ἔφασαν. ἀλλὰ τὰ τῶν φιλοσόφων διανοήματα,
ἢ διαφωνήματα, νυνὶ ἐατίον μοι. πῶς δὲ τὴν το-
ποικτὴν γνώμην, ὅσον ὅξυγκτίον. γαῖα, τὸ γὰρ δι-
φθογῶς, ἀπικῶς. αἶα γν', ὅτι πλοδῆκα γαῖα. ἰωνικῶς
δὲ γα, τὸ γε ψιλόν, ὅτι ὁ συλλαβισμός γη. Καὶ τοὺς
μὲν πόλεμος τε καὶ καὶ.) τὸ γῆμα ὅσον καὶ ῥήτρης,
ἄθροισις, καὶ μερισμός καλεῖται. τὸ μὲν πρῶτον ὅσον
μὲν, ἄθροισις, ἀντὶ τοῦ πάντας. τὸ δὲ δεύτερον, ὅσον
μὲν τοὺς δὲ, μερισμός, ἀντὶ τοῦ πινὰς μὲν, π-
καὶ δ' ε. συλλαβισμός δὲ οὕτως. καὶ τοὺς μὲν πό-
λεμος τε καὶ καὶ, καὶ φύλοπις ἀντὶ ὅλης. τοὺς
μὲν ὑφ' ἐπταπύλου θῆκε, καὶ μιῇσι γαῖα μαρ-
καμῶνους, ὅτι κατὰ μῆλιν τοῦ οἰδιπόδου. τοὺς
δὲ, καὶ ὅτι νηδύσι. αἰ ἰσοεῖαι δὲ διήλαι, τῆς τε θε-
βαϊκῆς, καὶ τῆς ὑδὶ τροίαν στρατίας. φύλοπις
κυεῖας,

κυνείως, ἢ ἐμφύλιος μάχη· καταχρηστικῶς δὲ, πᾶς πό-
λεμος. Ἐπὶ ἀπύλῳ θήκη. εἰσὶ γὰρ ἑῖς εκατοντάπυ-
λας θῆβαι ἐν αἰγύπτῳ. καὶ θῆβαι ὑποπλάκιοι, ποῦ
τὸ ἀτραμύντισον· ὃ ἐκλήθη ὅτως, διὰ ἀφ' αὐτοῦ τὸν
κρείσσον ἀδελφόν. Κασμιῖδι.) ὁ κἀδ' μὲν γὰρ ἔ-
κτισε τὰς ἐπὶ ἀπύλους θήκας. Μήλων ᾠήκον.) ᾠή-
κον ἐν πειρασίᾳ καὶ βασιλείᾳ τοῦ οἰδίποδ' ὅ, δὲ
ἡ ἐπιτοκλῆς καὶ πολυνείκης οἱ ἀδελφοὶ μονομαχῆ-
σαντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. μήλων ᾠήκα λέγει,
ὅτι τὸ παλαιὸν βασιλεῖς πολυθρήμμονες, καὶ ποι-
μνηκὸν ἔχον τὸν βίον. μήλων δὲ λέγεται τὸ πρόβα-
τον, ἀπολικῶς. λέγεται δὲ πρὸς τὸ μήλον καὶ ἡμε-
ρον καὶ χαῖνον εἶν. ἢ πρὸς τὸ μέλω, τὸ φροντίζω. πε-
ρὶ πολλῷ γὰρ ἡ ὥς ἐφ' ἡμεῖς ἡ χρῆσις τῶν θρημμάτων ὅτις
παλαιοῖς. Οἰδίποδ' αὖ.) τοῦ οἰδίποδ' ὅ. ἀπ' ἐν-
θάς ἐν οἰδίποδ' ἡς τοῦ οἰδίποδου, καὶ οἰδίποδ' αὖ,
ἐκλύσει ἰωνικῇ. ἔστι δὲ καὶ ἔτι οὐκ οὐκ, ὁ οἰδίπος,
ἑῖς τὸ ὁ οἰδίπους, καὶ ὁ οἰδίποδ' αὖ. Λαῖτμα.) ἡ θά-
λασσα, καὶ τὸ θαλάσσιον κύμα, παρὰ τὸ λαῖον καὶ
ἀριστερὸν τμήμα καὶ ἀπαίσιον εἶν. εἰς δύο γὰρ τμή-
ματα ἡ καὶ ἡμᾶς οἰκουμένη διαιρεῖται, εἰς γῆν καὶ
θάλασσαν. καὶ δεξιὸν μὲν τμήμα, καὶ κάλιον ἢ
γῆ· λαῖον δὲ καὶ φκῦλον ἢ θαλάσσαν, ἑῖς τὰ ὅτι αὐτὴ
κύματα. ὅτι ἡ χαλιπὸν ἢ θάλασσαν, ἑῖς ἀφ' αὐτῶν φρεσι,
χαλιπὸν δ' ἐπὶ κατὰ θάλασσαν.

ΗΥΚΟΜΟΙΟ.) ΔΥΚΟΜΑ. ΕΝΘ' ἤτοι.) ὁππυδ' ἡ, ἡ πύ-
 τε. τὸ γὰρ γῆθα, τὸ πικρὸν καὶ χροινικὸν ὄσι. Διχ'
 ἀνθρώπων.) χωεῖς. Βίοντο, αἱ ἡθια.) ζῶν, καὶ δια-
 τριβὰς, καὶ διαγωγὴν. Ζεὺς κρονίδης.) ἡ εἰμαρ-
 μένη. Εὐμακάρων νήσοισιν.) ὡς ποτὶ ἡμεῖς τοῖς ἀ-
 γαθοῖς ἀνδράσιμ ἀρκληρῶμεν τὴν ἐν πῆλαδ' εἶσαι δια-
 τριβὴν, ὅτω τοῖς ἡρώσιμ ἐλλίωδ' ἀκνέμεσι μακά-
 ρων νήσους, καὶ πεδίον ἡλύσιον, καὶ ἀσφοδελὸν λῆ-
 μῶνα, τὸν ἄδιψον. ὡς γοῦν φησι καὶ ὁ ἡσίοδ' Θ, ὅ-
 τι θανόντων οἱ ἡρώδ', οἱ ποδὶ θήβας καὶ τρούαν στρα-
 τεύσαντων, τῇ μακαρίαν ἐκείνῃ διατριβὴν ἐκλε-
 ρώσαντο. ποδὶ δὲ τῇ ἐν ὠκεανῷ νήσῳ, ὁμηρ' Θ, καὶ
 ὅτ' ὁ ἡσίοδ' Θ, καὶ λυκόφρων, καὶ πλὺταρχ' Θ, αἱ
 φιλόστρατ' Θ, καὶ δῖον, καὶ ἑτοῖροι τινὲς συγγεγρα-
 φήκεσαν, ὡς ἀγαθὴν ἢ χώρα ὄσι, καὶ αἰὲν καταπνεο-
 μένη ζεφύρῳ, τρεῖς ἔτος ἐκάστου ἀναδίδωσι αὐτὴν καρ-
 πούς. ἐκείσε δ' ἑφασὶ καὶ τὰς τῇ ἀκβεβιωκότων
 ψυχὰς διαπορθεμύνεσθαι, γράφοντες τοιάδε. ποδὶ
 τὴν ἀκτὴν τοῖ ποδὶ τὴν βρεταννίαν νήσον ὠκεανῷ,
 ἀνθρώποι ζινὲς οἰκῶσιμ ἰχθυοθῆραι, κάρδιχοι μὲν φράγ-
 γοις, φόρον δὲ μὴ τελουμένων αὐτοῖς. ὅτοι ποδὶ τὰς
 αὐτῇ οἰκίας καθύδοντες, φωνῆς ἀκούσσι καλῶσθαι
 αὐτοῦ, καὶ κρότον ποδὶ τὰς θύρας ἀιδάοντο. ἀνα-
 σάντων δὲ, πλοῖα εὐρίσκειν ἵνα, ὅχι τὰ αὐτῇ, ὑπὲρ
 βατῇ μετὰ, εἰς ταῦτα ὅν ἐσελθόντων μιᾷ ῥοπῇ πρὸς
 τὴν

τὴν Βρεταννίαν νῆσον κατὰ ἴσους ὠπηλατῶντες.
 καί πορ μόλις ὅλῳ νυχθήμερῳ λαίφρισι πεπῆαμεν οὓς
 καταπλέοντες εἰς αὐτὴν, ὅτε ταῖς ἰδίαις ναυσὶ λεί-
 χην. Ἰ. ἐκεῖ γὰρ ἀρβάντες, ὅζ' ἀγροσὶν ὅς ὅκ' εἰδότες φέ-
 ρουσιν ὑπὸ βάτας. ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὸν, ἀκούσας φωνῆς τῆς
 ὑποδεχομένης αὐτοῦ κατ' ὄνομα, ἔειπεν φυλακὴν,
 ἔειπεν συγγένειαν ἔειπεν τέχνην, καλῶς αὐτὸς ἔειπεν αὐτῷ
 δὲ ὁμοίως ἀρκεινομένην. καὶ ὅτῳ πάλιν μιᾷ ῥοπῇ
 πῶς τῇ ἐαυτῷ ἀρπλέοντες, ἀποδιδόντες τῷ νηὶ ἐ-
 λαφροτόρῳ, ἢ ὅτε ὅς εἶχον ἀπενόμιζον· ἐκ τούτου πάν-
 τες ἔφασαν παῖδες ἑλλήνων, ἐκεῖ τὰς τῶν ἀρβιδια-
 κῶτων διαγερν ψυχάς. ὁ νῦν ἔειπεν ὁ σὺν φησι πῶς τῷ
 ἥρώω. Τεῖς ἔτιος βάλλοντα.) (Ζεφύρῳ ἔφλω τὴν
 χώραν κατὰ πνεῖδον. καὶ τρεῖς τῶν ἔτιος τὰ ἐκεῖσε δὲ ἔν-
 ῥα καρποφοροῦσιν, ὡς φασὶ οἱ ἰσχυροὶ, ὡς ἀληθεῖς,
 ἔειπεν ὡς μῦθον. τίς δὲ καὶ γαῖον ἰσχυρὸν καί σαρα ὅλῳ
 χέσασιν ὄντα ἐν πολλοῖς, καὶ τῶν ὠκεανῶν ὅλῳ τυχόν-
 τα, διαπραωθῶναι φησι ῥίηρι μιᾷ, ἔειπεν ὑπὸ βά-
 ταις, ἀρεθίζοντα ἢ τῷ λίαν πρὶν καλεσάτω τὴν χώρας,
 ἐκεῖ θελήσας κατὰ κῆσαι. ὅζ' ὠδινῶν δὲ ὑπὸ τῶν ἐ-
 κείσε, ἔειπεν ἄκοντα. Μικέτ' ἐπεὶ ὠφελον.) ὡς μὲν
 οὖν ὁ σὺν φησι τῶν ἥρωικῶν γένους, ἔειπεν ὅτι ἄγχι
 θιον, ἀπὸ δὲ χέτω μῆτε ὑπερθε τῶν ἥρωικῶν τούτου γέ-
 νους γένεσθαι, μὴ τε ὑπερότῳ, ἀλλὰ θανεῖν ἐν τῇ
 τούτων γένεσθαι, ὅτῳ δὲ σωτακτίον. μικέτ' ἐπεὶ
 ὠφελον

ὁφείλον ἐγὼ πᾶσι μετεῖναι ἀνδράσι, ἢ ἔπει-
 τα γνέσθαι, ἀλλ' ἢ πρόθεσθαι, ἢ γοῦν ἐν τῇ ἐρώ-
 κῃ γνέσθαι. οἱ δὲ λέγοντες οὗτοί ἐστιν ἀνθρώπους λέ-
 γειν τὸν ἡσίοδον μέλλειν γνέσθαι, ἑναντίως τοῦ ἡσίο-
 δου, καὶ οὐ κατ' ἐκείνον φασί. Σιδ' ἡρώ.) κακίας
 παντοίας ἀνάμεικτον, καὶ πόνοις καὶ κόποις πανθίοις
 πτωσκαρτόρου. ἀλλ' ἐμπνεῖ καὶ τοῖσι μιμνέσκει. οὗτοί
 δ' ἐφασί, πῶς τὸ μὴ ὀξοκῆσαι πῶς παντὶ κακίαν
 τὸν πέρι, ἀκούοντα ὅτι καὶ πόρ κακοῖσι οὗτοι οὗτοι
 νῦν, ὅμως πᾶσι μιμνέσκει καὶ τὴν ἀγαθῶν, πῶς οὗτοι
 ὑστερον μέλλοντες γνέσθαι. Εὐτ' αὖ γινόμενοι.) ἡνί-
 κατελέθωσι καὶ ὑπαρχοῖσι πολιορκῶντες καὶ γρηνοί,
 γινόμενοι καὶ τεχθῆντες. πολιοῖσι δὲ οἱ ἐρώταφοι
 πρότορον τῇ τῷ ἀνθρώπου λοιπῶν μερῶν, ὅτι τοῦ-
 τα τὰ μέρη ὑγρότερα, καὶ φλεγματικώτερα, ἢ πόρ
 τὰ ὀπίσθην. ἡ πολιοῖσι δὲ ἐνδ' εἶα γίνεται ὑγρὰς θερμότη-
 τος. μαχάλα δὲ οὗτοι πολιοῖσι, ὅτι θερμὰ καὶ ἀφ' ἑ-
 κτέρου. αἱ μὲν γὰρ λέγονται, καὶ ἐρώταφοι,
 ἀλλ' ἡνίκα ἐκαστοφύων ζώων μεταφορικῶς. ἐκείθι γὰρ
 τοῖς ἐκαστοφύοις τὰ κέρατα ἐκφύονται, ἐκαστο-
 φυοὶ τινὲς καὶ ἐρώταφοι. εἶπε δὲ τελευτῶντων γρη-
 νων, καὶ πόρ καὶ νέων καὶ βρεφῶν τελευτῶντων,
 πολλὰς δὲ τὸ αἶμα ὑπὸ πλείονος γινόμενον, καὶ τὸ
 μέλλον πτωσδ' ὅκιμον. Οὐδ' ἐξείνθη ξεινοδόκῃ.)
 ἐπὶ κοινῷ τὸ ὁμοίῳ, ἢ γοῦν ὁμογνώμων. ἔμνη

γὰρ τυχὼν ξηγήσει· ὁ δὲ, πῶς τὸ μὴ ἀντιξηγήσαι, ἴσως
 καὶ βλάβει. Φίλῳ, ὁ συγγενὴς λέγεται, ὁ δὲ πα-
 ρὰ τῇ συνηθείᾳ λεγόμενός· ἐταῖρος, ὁ συμπολίτης.
 ξένος δὲ, ὁ ἀφ' ἐξώτης χώρας φίλος. Αἰψὰ δὲ γη-
 ρασκοντας ἀτιμάσουσι τοκῆας.) οἱ παῖδες δὲ δυνά-
 μι. πωλεῖται δὲ τὰ μέλλοντα καταλήψει τὸν βίον
 ἀνιαρά. Βάζοντ' ἐπέεσσι.) Βάζοντε, ἀντὶ τοῦ βά-
 ζοντος. τὸ δ' οὐκ ἔστιν, ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ· ὥς καὶ
 παρ' ὁμήρου,

Ω λύκιοι πόσε φεύγετε νυῦ θεοὶ ἑσέρ; καὶ τὸ,
 Ἀστρον ἰόνθ' ὅτε κένροι ἀάπτῃς χεῖρας ἐφείω.

Τὸ ἰόντε, ἀντὶ τοῦ ἰόντος. ὅτε θεῶν ὅπιν ἐίδότες.)
 τὴν ἐντολὴν τῶν θεῶν, ἡγοῦμαι τὰ φρόνημα καὶ σωφ-
 ρα. νυῦ γὰρ θεὸς τὰς ψυχικὰς δυνάμεις φησὶ. οὔτε
 θεῶν ὅπιν. ὁ δὲ σκῆπτρόν μ' ἔχει πλεονάζει. Γηράντεσ-
 σι.) γηράσασιν. ἐκ τοῦ γήρημι, ἢ μετοχὴ ὁ γήρας. ἀπὸ
 θρεπῆρια.) διατροφὰς· οἱ παλαιοὶ γὰρ τοῖς γονεῦσιν
 ἐδίδωκε τὰ θρεπῆρα. ὅροι δὲ, ὅς φησι πρὸς τοῦ μὴ δὲ
 δόναι, ὁ ἀτιμήσουσιν αὐτοὺς. σωτακτέον δὲ ὅτως.
 αἰψὰ δὲ γηράσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας, ὅδ' ἐμὲν
 γηράντεσι τοκοῦσιν ἀπὸ θρεπῆρια δίδωκεν. Χειροδῖ-
 και.) οἱ μὴ κρίσει καὶ νόμοις πειθόμενοι, ἀλλὰ χόρσῃ
 καὶ ἰσχύϊ πάντα δρῶντες. Ἀλαπάξει.) ἀλαπά-
 θαι γὰρ ἀπικῶς τὰ λεγόμενα καὶ ἢ ἀλάπαθ' ὁ
 ταύτης, ἢ καὶ λάπαθ', κτηνωματικὴ ὁδὸς. ἢ δίκη δὲ
 ὅν

ἐν χερσὶ, τὸ δίκαιον ἔσται ὁ κρείσσος ἐν νόμοις, ἀλλὰ δύ-
 νάμει χερσῶν, καὶ ἰσχύϊ. Αἰδ' ὡς καὶ ἀεχύνῃ ἢ ἰσχυρῇ
 σόφῳ τὸν μωσικὸν διαφέρει. καὶ ἵνα τὰ πολλὰ
 τοῦτου πρᾶξω, αἰδ' ὡς μὲν ἢ μικρὰ καὶ ὑπὸ τοῖς τυ-
 χούσι γήνομν' ἐποσολή, ὅυλαβ' ἐλογισμῶν ἀεχύνῃ
 δὲ, ἢ ἐν κακῶις ἀτιμία. Ἐπεὶ δ' ὅρκου ὁμείτου.)
 βλάψαι φησὶ τὸν ἀγαθόν, ἀφαιρῶμεν τὰ αὐτοῦ,
 καὶ αὐτὸν λοιδορῶν· καὶ πρὸς τούτων καὶ ὅρκου χρε-
 σεταί, ὁμνύων αὐτοῦ εἶναι τὰ ἀφαιρεθέντα. Ζῆ-
 λῳ.) τὸν φθόνον νυνὶ λέγει. ὁ γὰρ ζῆλῳ λευκίως, ἐ-
 παυνόμενόν ὄσιν· ὅρις γὰρ ἀγαθὴ, ἢ τοι μέμποις ὄσιν.
 ὁ δὲ φθόνῳ, ἐπίμομφον. Δυσκέλαδ' ὅ.) κακῶ-
 χερτῳ. πρῶτω ποποιεῖ τὸν φθόνον, καὶ τὰ τῶν φθο-
 νοῦντων ἴσ' αὖ πρὸς ἑῶν μεταφέρει. οἱ φθονοῦντες
 γὰρ, λελάδους καὶ θαρύδους ποιῶσι, καὶ ἐγείρουσι,
 καὶ χείρουσι τοῖς κακῶις τῶν φθονομένων, καὶ συγ-
 ρῶς ἐμιοσητῶς ὀρεῶσι. Λαυνοῖσι φαρέεσι.) ποτὶ
 φησι, ὅτι καὶ πῶς τ' ἀνθρώπων, ἢ καὶ χερσὶν πᾶσι·
 ἢ αἰδ' ὡς καὶ ἢ νέμεσις τοῖς βίῃς ὁζοσρακίζονται, καὶ
 ἀφορισμῶν πρᾶ δίδονται, ὅμως ὁκ εἰσὶ σκωτεινά τε
 καὶ μελαγχίτωνος, ἀλλὰ καὶ λευκοχίτωνος, καὶ ἡ-
 λίου λαμπρότοτον ἀπαστράπτουσαι. τὸ τούτων γὰρ
 ὄνομα, ποδιτεβρύλληται πανταχοῦ. Αθανάτων με-
 τὰ φύλον.) τῶν σοιχείων νυνὶ, ἢ τῶν φρονίμων. πρῶτω
 ποποιεῖ δὲ ἐν τοῦτοις τὴν δικάσαν μέμψιν, καὶ τὴν

αὐδ' ὡς μέλλουσιν φύγειν διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀ-
 δικίας, ὧς βίας, ὧς ἀπέρχεται ἐν τοῖς σοιχείοις, ἢ τοῖς
 φρονίμοις καὶ δίκαιοις· μόνοις γὰρ ἐξ ἀνθρώπων τού-
 τοις ἢ αὐδ' ὡς καὶ ἡ νέμεσις προσέειπε. τὸ ὕδωρ γὰρ τὸ
 θαλάσσιον, ἔχει τὴν ψάμμον ὡς ὄριον, καὶ μέχρι ταύ-
 της προβαίνει, καὶ ἀγριῶται τοῖς κύμασιν, ὅμως ὡς
 πρὸ αὐδ' εἴποι καὶ νέμεσις ζετοῦ πρᾶτορ ὡς χωρεῖν, ὧς
 ὧς καταβλάπτει τὰ ὄρια. τὰ τοῖς ὁμοίως ἀπὸ τοῦ
 πῦρ, ἀλλήλων μὴ ὄντα πολέμια, τόποις καὶ τοῖς
 οἰκείοις ἐμμελόντα, ἐπὶ πρὸς τὰ τοῖς χειμῶν ἐὰρ θε-
 ρα φθινόπωρον, ἡμέρα νύξ, ὧς λοιπὰ, τὴν αὐδ' ὡς
 τῇ νέμεσιν ταῦτα φυλάττειν, ἐξιστάμενα ὅτε δεῖ,
 καὶ ἐγκαίρως ἀλλήλοις ὑπείκοντα, ὧς πλεονεξίαν ἢ
 βίαν, ἢ τόπον ἢ χρόνον κατ' ἀλλήλων νοσῶνται· καὶ
 ὅσα φησὶ ὁ σοφοκλῆς, ἀπλῶς ἐκ τοῦδε τ' ἡσίοδεῖς λό-
 γοις ταῦτα λαβόντες. ὧς γὰρ τὰ διφνὰ καὶ τὰ καρτορικά
 πατα ζυγαῖς ὑπείκει. ὧς γὰρ, νιφοσιβεῖς χερσὶν δὲ ἐκ
 χωρῶν δυκάρπῳ θέρει· ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰαντὸς
 κύκλος, τῇ λούκῳ πόλῳ φέγγει ἡμέρα φλέγει, καὶ
 τὰ λοιπά. Οὐρανός, καὶ ἡ τῶν πάντων
 κόσμος ὅλη πόλις. Ὀλυμπος δὲ λέγεται, πρὸς τὸ ὅλο
 λαμπρὸς εἶναι. φιλοῦ δὲ, ὅτι συνεκὸς αἰολικῶς, ὅλο
 λαμπρός, ὧς Ὀλυμπος· τρέπεται γὰρ τὸ αἰ εἰς ὕ, τὰς
 σάρκας σύρκας λέγοντες. ὅτω τὸ Ὀλυμπος φιλοῦ-
 ται. τῶν γὰρ τοῦτων τὰ ἐντελῆ, διασώζεται, τὰ δὲ

συνίθ

συγκοπῶντα φιλοῦται. ὡς τὸ ὀλόλαμπ^Θ, ἄρμαξόμ^ε
 ν^Θ, ἀλώμην^Θ, ὀλυμπ^Θ, ἀρμην^Θ, ἄλμην^Θ. φι-
 λούται δὲ τὸ ὀλυμπ^Θ. εἰ δ' ἐμοὶ δύσπιστός τις ὡς ἐν-
 ρισιπέτῃ, ἀκσίτω^Θ χρήσεω^ν· ἄτε καὶ ἀλλομνή^η πόν-
 τῳ ἰοειδέα ὀρίνει, ἐπ' ἄλμην^Θ ὀξεί^ι δουρεῖ. ὀλυμπος
 ὅτῳ φιλοῦται, καὶ ὅτῳ λέγεται ἔρανος. ὁμοίως δὲ τῷ
 ἔρανω καὶ ἡ σφαιροειδὴς ἡμῶν κεφαλὴ, ἣν ἡ τὸ ὀλο-
 λαμπές λογιστὴν ἰδρύεται, ὀλυμπ^Θ λέγεται. πα-
 ρί γ' ὅρεος ὀλύμπου νῦν λέγειν, ψυχολογία καὶ λῆ-
 ρ^Θ. ἣν ταῦτα ἐμελλόν^{των} εἶν^{αι} τὸ λυκοῖσι φάρμακον.
 Τὰ δὲ λείπεται ἄλγος λυγρὰ.) τὰ δὲ ἄλγος ἦνα-
 πολυφθόνησεν μόνον τοῖς ἀνθρώποις. λυγρὰ, τὰ λε-
 πτὰ, ὡς τὸ λίαν ὑγρὰ εἶν^{αι}. καὶ γὰρ ἐκ τῶν ὑγρῶν καὶ
 ψυχρῶν φασὶ εἶν^{αι} πάντα τὰ λυπηρὰ, ὡς ἐκ τῶν θερ-
 μῶν τὰ ἡδέα. Νῦν δ' αἶνον.) νῦν δὲ θυμικῶς πα-
 ράινουσιν. εἰκάσει δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀκρόνι, δῖα τὸ
 τ' ποιητικῆς ὠδικῆς· οὗ δὲ λείπας ἱερακί, δῖα τὸ ἄρ-
 πακτικόν. γνωστὸν δὲ τοῦτο πᾶσι, καὶ ὅτ' εἰ ἣν ταῦ-
 τα προκλικῶν ματαίω^ν πλασμάτων· ἣν γὰρ τοῖς
 ἀποδ' αἰοῖς ὁ πρόκλ^Θ εὐδ' ἣν γράφων, ἣν τοῖς τοιού-
 τοις μεγαλήγορ^Θ, καὶ μακρότορα γράφειν τῆς ἱ-
 λιάδ^Θ ἀπαναίνεται οὐκ. ἡμεῖς δὲ ταῦτα παρῆν-
 τόν, τὰ δ' ἐόμμενα ὀξυγνήσεως λέξομεν. καὶ πρῶτα
 ταύτῳ τὴν σωτήριον, καὶ πόρ κακῶς ἔχουσιν.

Νῦν δ' αἶνον βασιλοῦσιν ὀρέω.) ὡς τε, τουτίστι

μυθικῶς φρονέουσι καὶ αὐτοῖς. εἴτε ἀρχεται τοῦ μύ-
 θου. ἴρηξ ὀνύχεσι μεμαρπῶς ἀκρόνα ποικιλόδειρον,
 ὤψι μάλ' ὅν νεφέεσσι φέρων, πρὸς εἰπὺν δαίμονιν,
 τί λέληκας, ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων. ἢ δ' ἐλεόμ-
 γναμπῆοισι πεπιδυμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι, μύρθεο· τίω
 δ' ὅγ' ὑπὸ κρατέως πρὸς μῦθον εἶπε, τῇδε δ' ἔνταυ-
 ῖα εἶσι καὶ εἶσιβι καὶ πορδύον, ὅπου σε αὖ ἐγὼ ἄγω.
 εἶπνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἢ ἐμεθήσω· μέχε-
 τοι δὲ ὡς ἄρ' ἔθ' ὀρνέων ὁ ποιητὴς αὖ λόγους ποιῇ-
 ται. ἔνταυθα δὲ ἀναλαμβάνει τὸ ἴδιον πρόσωπον,
 καὶ λέγει τὸ ὑπὸ μῦθον, ὅτ' αὖ τὸ δίστιχον τοῖς κριταῖς,
 τὸ, ἄφρων δ' ὅς κ' ἐθέλῃσι πρὸς ἐρείσσοντας ἀντιφ-
 εῖλειν.

Καὶ τὸν ἑτῆρον σίχον εἶπε, πρὸς τὸν πέρσιν ἀρσῆ-
 ψας τὸν λόγον, φησὶ τὸ, ὡς ἔφασκε ὠκυπέτης ἴρηξ.
 καὶ ὅτως, ὅδε δ' ὁ πρὸς ἀπὸ πρόκλου ἀρίσταρχος χεῖ χώρων
 ὀβελίζειν αὖ δ' ὅς σίχους τούτους, τὸ ὑπὸ μῦθον. ἄλ-
 λως τε δὲ ὡς πρόκλι τε καὶ ἀρίσταρχε, ἵνα πόρ ἡμεῖς
 ὅτ' αὖ δ' ὁρῶσιν αὐτὸν, ὅτ' ἡμεῖς, τὸ τὰ
 ἄλογα μὲν καὶ ἀνθρωπίνως λαλεῖν συγχωρεῖν, μὲν
 μὲν τοῖς δὲ γνωμολογεῖν δ' ἡλόνότι συγχωρηθήσεται.
 ἀλλ' ὅτι τὸν ὑμετέρων ἀλαζονείαν ἐλέγχων μα-
 κρηγορήσω. πρὸς δ' αὖ μαῶμαι δὲ, ὅτ' αὖ μόνον ἀρφαίνον-
 μεν, ὅτι καλῶς λέγετε. ὑμῖν δὲ τοῖς ἀκροωμένοις
 φημί, ὅτι ὅν τ' ἴρηξ ῥηθῇ νῦν χαλεπὸν ἔθ' ἐπ' αὐτῶν, ὅτι ἐδ' ἔ-
 πολυ-

πολυλογίας, λέξεων δὲ βραχείων τινῶν. καὶ γέγρα-
 φα ταύτας ἀνωθεν τῶν ἐπῶν. οἷον τὸ ποικιλόφω-
 ρον, τὴν ποικιλόφωνον λέγει, ἢ τὴν ἐστιγμύλῳ καὶ
 ποικίλῳ ἔχουσιν τὴν δειρῶν, ἢ γοῶν τὴν τράχη-
 λον. Δίκης τε εἴρεται πρός τ' ἀεχισιν. αἰχθῶ φη-
 σὶ πῶς γίνεσθαι, ἐκ πληγῶν ἢ ὕβρεων, πρὸς τοῖς ἡτ-
 τηθῶναι τοῖς ἡῆσοι συμβαλλῶσιν ὅριμ μετὰ λειπρό-
 των. ὁ δὲ πρόκληθ' λέγει τῶ ὅσα καὶ βύλεται. ἔρηξ;
 ψιλωτέρω. ἐκ τοῦ ἰω γάρ, τὸ πορεύομαι, καὶ ὁμηροῦ,
 αὐτὸς δὲ ὡς τ' ἔρηξ. ἀπικῶς δὲ διασυνέται, ἐκ τοῦ
 ἰκμι, τὸ πέμπω. Τανυσίπῃροθ'.) ὁ λίαν τανύων
 τὰ πῃρὰ, ταχύς, ὡς τὸ δόμοισι ποιητοῖσι, τοῖς λίαν
 καὶ καλῶς πεποιημένοις. Σὺ δὲ ἄκουε δίκης.) ἡ
 ἔκθεσις τοῦ μύθου ἐπαγαγὼν, καὶ δείξας ὅτι ὑπὸ τῷ
 ὀδυναρῶν καταβλάπτονται οἱ ἀδυνεῖς ἀδίκως, ἀπο-
 στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν πέρσιον, καὶ φησι· σὺ δὲ
 πρὸς τὸν μὲν ἔσο δικαιοσύνη καὶ κρίσεις, μὴ δὲ ἀνδρῶ
 δίκης, καθάπερ οἱ ἀλαζόνες καὶ ἀδικοί, ὅφελι καὶ
 αὐξάνει τὴν ὕβριν ἐν βλάβῳ ἐν ἀδικίᾳ. ὕβρις γάρ
 τε κακὴ δειλῶ βροτῶ.) ἡ ὕβρις γάρ, καὶ ἡ λοιδορία,
 τοῖς δειλῶ καὶ τοῖς ἀγρῆι ἀνθρώπῳ ὑπαρχει εἰς τὸ
 χρῆσθαι αὐτὸν αὐτῇ κατ' ἄλλην, ὅχως ὁ πρόκληθ' λέ-
 γει. Εὐδλός.) ἐθέλω, ἐθέλός, ἐν εὐδλός. Ρῆϊδίως
 φερέμεν.) τὸ φερέμεν, μὴ ὡς πρόκληθ' εἶπης, ὅτι ὁ
 δυνάσται φέρει ὁ εὐδλός τὴν ὕβριν, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ

φορέμεν καὶ ἔχειν, τουτίστιν ὁ ἀγαθὸς οὐκ ἐυκόλως καὶ ὑπὸ μακρῶς ἀετίας διώαται φέρειν καὶ ἔχειν τὴν ὕβριν, ἢ τὴν λοιδορίαν, ἢ τὴν κατὰ τινος βλάβην. Εγκύρσας ἄτκισιν.) ἢτοι ἐμπιστῶν βλαβῶς. τουτίστιν, ἐὰν ἄκωμ καὶ ὁψέ ποτε ὁ ἀγαθὸς ὑπό τινος πικρανθείς ὑβρίσῃ ἢ βλάβῃ τινά, ὥς ποιήσας μεταμέλεται, ὅτι ποσῶς πῶς ὥς λεκίνηται. εἰ μὴ γὰρ διώαται κατὰ τὸν πρόκλον τὴν ὕβριν, ἢ τὴν λοιδορίαν ἢ τὴν βλάβην ὑπομείναι, τί σημείον χρηστότατον λέκνεται. Οδὸς δ' ἐτόρην παρελθεῖν.) ὑποδέξας τῷ ἀδελφῷ, ὅτε ἡ ὕβρις καὶ ἡ βία τῶν φαύλων εἰσὶν, οἱ δ' ἀγαθοὶ οὐχί τοιῦτοι, ἀλλ' ἐτόρξ τρόπου εἰσὶ, φησὶ πρὸς αὐτόν· σὺ γοῦν τὴν ἐδ' ὁμ καὶ τὸν τρόπον τῶν φαύλων τούτων, μὴ πορδύθῃς καὶ μετέλθῃς. ἔστι δὲ ὁδὸς καὶ τρόπος ἕτερος ἐρείσων, ἀρκυμίζων ὅν τὰ δίκαια, δ'ηλονότι ὁ ἐλ' ἀγαθοεργίας, ὅν οἱ χρηστοὶ καὶ αὐτοδ' αἰοὶ μετόρχονται, ὡς δ'ηλονότι πορδύθγντον. Δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριως ἴσχει.) ὑποδρίχει δὲ ὁ ὑποδέχει, ἀντὶ τοῦ πεμωτόρα ὑπαρχει ἐλ' ὕβριως, καὶ βλάβης, καὶ ἀδικίας ἢ δικαιοσύνης. Ες τέλθ' ἐξελθῶσα.) ἀντιπίπτει λύνει ὁ ποιητής. εἰπὼν γάρ, ὅτι ἡ δικαιοσύνη ὑποδέχει ὕβριως καὶ ἀδικίας, ἡκουσεν αὐτὴν παρὰ τοῦ πύρσου, ἢ ἐτόρξ τινός, ὅτι καὶ μὴν ὥς ἀδικος ὁρῶμεν πλέον τῶν χρηστῶν θυβλινθμελόνους καὶ χείροντας.

λύνει

λύων γουῦ ὡς τὸ ἀντιπίπτον, φησὶν ὅτι τέλει ὄξ-
 ελθῶσα. οἶον, καὶ τί τοι ἅμ' μὴ πῶς αὐτίκα φανῇ τῆς
 δικαιοσύνης ἡ δυνάμις, ἀλλὰ χρόνῳ ποτὲ ὕστερον
 ὁρᾶται, πόσι πίπτοντων συμφορᾷς τῇ ἀδικίᾳ.

Μαθὼν δ' ἐπε νήπιος ἔγνω.) καὶ ὡς τοῦτο τοῦ
 ἀντιπίπτοντος ἐνείημα, μετὰ καὶ παραινέσεως
 καὶ ἀποτροπῆς τῆς ἐκ τοῦ ὕβρεως. εἰπὼν γάρ, τὸ δὴ
 καὶ δ' ὑπέρχει τοῦ ὕβρεως, τὸ ἀντιπίπτον λύσας εἰ-
 ρήκει, ὅτι τέλει ὄξελθούσα, ἥτοι πληρωθεῖσα ληρῶ-
 σινι. εἶτα καὶ ἐκφοβῶν καὶ ἀποτρέπων τὸν πῆρ-
 σιν τῆς ὕβρεως, λέγει, μαθὼν δ' ἐπε νήπιος ἔγνω·
 τουτέστιν ὁ ἀπρόβουλος, μὴ ποιῶν τὸ δίκαιον, τότε
 γινώσκει, ὅποτε περιπέσῃ ταῖς συμφορᾷς. ὁ δὲ
 λονότι μὴ γήνοιτό σοι παθεῖν πῆρσιν, ἀλλὰ πῶς
 λούσ, καὶ πῶς τὸ μέλλον, καὶ δίκαιος ἔσο. Αὐ-
 τίκα γὰρ ῥέχει ὄρεος.) κατασκυλεύω πῶς ἡ δικαιο-
 σύνη ὑπερφέρει τοῦ ὕβρεως, φησὶ. σχολίων γὰρ δι-
 κῶν, καὶ κακοκρίσιων γινομένων, ἐπονται ὄρεοι. τοῦ
 δὲ δικαιοσύνης ἐλθομένης, καὶ μετατροπῆς, ἢ καὶ ὅπου
 ἄγουν αὐτὴν οἱ δωροφάγοι λειτῶν, ῥόθῳ, καὶ ἥχῳ,
 καὶ θόρυβῳ γίνεται τῇ ἀδι-
 κολουμένην, δὲ λονότι ὁ δὲ υρομένων καὶ θρῆναι-
 κῶν, καὶ ἐτόρῳ πολλῶν καταβοῶν τῶν ἀδικούντων,
 λείσιν αὐτῶν. ἔσῳσι δὲ καὶ λείνῳσι γραπῆν. ὁ γὰρ
 πῆ, καὶ ὁ κῆ, πῶς τοῖς ἴσιν πεικταῖς ὑποτάσσῃ.

Σκολιάς δὲ δίκης.) Ὡς ἀδίκου δίκης κείνωσι τὰς θέ-
 μισας, καὶ συγκαταθέσεις νῦν. ταῦτα δὲ, ὅδ' ἐν ἔχου-
 σι πόλεον νομῶν, ὅδ' ἐρμηνείας δέον μὲν. πρόκλος
 δ' ἐν τούτοις μᾶλλον πολυλογεῖ, ῥόδους λέγων τὰς
 τραχείας ὁδοὺς, καὶ λόγους ἀκαίρους ἐπαύξων. διὸ
 καὶ ἡμεῖς τὸ τῶν νέων ψευδολιχνοῦ δεδιότῳ, μα-
 ταίως τὰ αὐτὰ γεγράφμεθα. ἀλλ' ὅτι τοῖς σαφε-
 εῖς πάνυ ληρῆσομεθα. ἡ δὲ σαύταξις ὅτως ἔχει. τὸ
 δὲ δίκης ἐληομῶν ἢ κ' αὐτοῦ ἀγνοοῦσιν ὁρροφάγοι,
 κείνωσι δὲ τὰς θέμιστας ὥς σκολιάς δίκης, ῥόδῳ
 ὁδοῦ καὶ ἡχῇ γίνεται, ἀρμεταφορᾶς τὸν κυ-
 μάτωρ. ἢ ἡτ' πρόκλου ῥόδῳ, ἢ τραχεῖα ὁδός. ἡ δ'
 ἔπεται ἡλαίσσα.) Ὡς πρὸς ποιοῖα ὅτι, ὁ καὶ ἐμ-
 ψυχῇ γλυκὺς λόγῳ λέγεται. εἰσάγει γὰρ τὴν
 δικαιοσύνην ἢ ἡμιμῶν, καὶ κατόπιν ὁρρομῶν
 ὥς ἀδικίας, ἢ γοῶν τὰ δ' οὐτορεῖα φέρεσαν, καὶ ὁδο-
 μῶν, καὶ ἡλαίσσαν τὴν πόλιν, καὶ τὰ ἡμέα, ἢ
 τοῖς αὐτοῖς τόποις καὶ τὴν διατριβὴν τῶν λαῶν, ἀορά-
 τως βλάπτουσιν αὐτοὺς ἀδίκους ἀνθρώπους. ταῦτα ἡ
 φῆ, καὶ μὴ μακρογορίας δέον μὲν. ὁ δὲ μακρογορίας
 ἀκαίρους ζῆτῶν, ὁρᾶτω τὸν πρόκλου. ἡμεῖς γὰρ, ὅτι λῆ-
 ρον ἀσκητῶν ψυχῶν λογιζόμεν, ἀλλὰ τὰ καίρια
 γράφομεθα, μὴ δὲ τὰς λέξεις φρασῶντος, καὶ διογύ-
 λοντος συμφασικῶς καὶ μετεώροις λαμβράσμασι,
 ἀλλὰ περὶ καὶ ἀπλοῖ καὶ συνηθεῖς τῇ λέξει λε-
 γόμεθα,

χήμιθα, διδ' ασκαλικῶ λιχνημλῖαι τρε' τρόπω, καὶ
 μὴ τλὴν ἐαυτῇ διώαμιρ ὅνδ' εἰκνύμενοι πῶδ' τλὴν τ'
 λέξωμ ἀρτρενδύσιμ. Οἱ δὲ δίκας ξύνουσιμ.) οὐκ
 ἔχω πῶς δ' ἐκγῆσομαι τὰ ἐν τούτῳ ἡσιόδου σαφίσει-
 ρον, ἢ ὅτι πικρὸν τι καὶ φησὶ ταῦτα πρὸς τὸν ἀδελ-
 φόν, ἀρτρεπῶν αὐτῶν ἀδικίας καὶ ἀρπαγῶν, πρὸς
 τρεπῶν δὲ πρὸς τὸ τὰ δίκαια δρᾶν· ὅν τρε' πρώτω
 μὲν δ' εἶξαι, οἷον δ' εἰ τὸ τέλει τοῖς ἀδικούσι. νῦν δὲ
 λέγει καὶ τὸ ἀντίθετον, ὅποια ἐπιτετα τοῖς δικαιο-
 πραγοῦσιμ. Τέθηκε πόλις.) ἀντὶ τοῦ χαίρει, αὔ-
 ξει, πληθύνεται. τροπικὴ δὲ ἡ λέξις, ἀπ' τῇ θαλλόν-
 των δ' ἐνδρῶν. Ἀνθοῦσιμ.) ἀνθοῦσιμ, αἰολικῶς ἐ-
 δωρικῶς. τὸ γὰρ εἶ καὶ ὁ πριχῶς σιμωαρείται. αἰολι-
 κῶς καὶ δωρικῶς εἰς τλὴν οὐ δίφθογγον· τὸ ἀχιλ-
 λέως γὰρ ἡμεῖς φημὲν, ἐκεῖνοι δὲ τὸ ἀχιλλόυς. ἀπ' ἡ-
 κῶς τὸ εἶ καὶ ὁ εἰς τλὴν εἰ δίφθογγον λινᾶται, δέου
 δ' εἶμ, πλείμ πλείμ. ἰωνικῶς δὲ, εἰς τλὴν οὐ δίφθογγον,
 ἐμίο ἐμῶ, σέο σοῦ, καὶ τὰ ὅμοια. τὸ ἀνθεῖσι τροπικῶς
 ἐπ' ἡν, ἀντὶ τοῦ θάλασσιμ, ὅν δ' ὑθυμία ἐ' ἀγλαία καὶ
 χαρᾶ διάγουσι. Κρεοτρόφῳ.) κρεοτόνος ὁ πό-
 λευς, κρεοτρόφῳ δὲ ἡ εἰρλή. καὶ τοῖς μὲν ἀδί-
 κῳις φησὶν, ἢ εἰμαρμένην πολέμους ἐπάγει εἰς ἀνδρῶ
 κτόνους. ἐκ γὰρ μικρᾶς ἀφορμῆς ἀναρρίπτονται φό-
 νοι, οἷς καὶ τιμᾶται τὸ δίκαιον, εἰρλήν λαοτρόφος
 ἀνθεῖ. κρεοτρόφον δὲ αὐτὴν εἶπε, καὶ τοῖ καὶ γρεο-
 . τρόφον

τρόφον ὄσαν, καὶ βρεφοτρόφον, ἀπὸ τῶν ἡλικιωῶν
 βασιλικωτάτης καὶ ἱερείῃον. Κρεοτρόφον, ἐ-
 νοβγητικόν, ἢ τρέφουσα αὐτὸν κούρης. Κουρότροφον
 δὲ παθητικόν, ὃ τρέφοντο κούρης. Εργαλέον.)
 ἐκ τοῦ ὀργῶν, τὸ χαλεπὸν καὶ δύσχερες, ὀργαλέον, ἢ
 ἀργαλέον. ἢ πρὸς τὸ ἄλγος, ἀλγαλέον, ἢ ἀργαλέον.
 Τεκμαίρεται.) νῦν πληροῖ, ὑπάρχει. Εὐρίοπα
 (δύς.) ἢ μεγαλόφωνον εἰμαρμένη. μεγαλόφωνον δὲ
 τῇ εἰμαρμένῳ λέγει, ὡς ὁπίσθην ὑψιβρεμέτιν, ὅρα
 τὰς βοὰς τε καὶ ἀναρρήσεις τῶν δυστυχούντων, τῶν
 ἀτυχούντων δὲ καταρρήσεις καὶ ὀνειδισμούς. Οὐ-
 δέποτ' ἰθυδίκοις.) τοῖς δικαίᾳ κείνῳ ἀνδράσι
 ὅτε λιμὸς ἐπέρχετο, ὅρα τὸ πανταχόθεν ἐμπόρους κα-
 ταίρει αὐτοῖς, ὡς τῷ δικαίῳ ἀντεχομένοις ὅτε βλά-
 βαι ἢ πόλεμοι, ἢ μοιχεῖαι. ὅχ' ἀρπαγαί, ὅχ' ἄλλο τοῖς
 τοῦ ὀργῶν. ἀλλ' εἶται γὰρ καὶ βαρβαρὸν ἀδίκῳ πολέμῳ
 καταρχεῖται. μοιχεῖα δὲ, καὶ τὰ τοιαῦτα, παντελῶς
 τοῖς ἐκ νόμων δικαίοις ἐκνόηται τιμωρήμασιν. φέ-
 ρει ἢ γαῖα πολὺν βίον.) γαῖαν νῦν τῇ ἀρόσιμον λέ-
 γει. βίον δὲ, τὰς τροφὰς τὰς ἐκ τῶν σποδμάτων.
 Οὐρεσι δὲ δρύς.) ὅχ' ὅτι τὰ ὄρη γῆς ὅχ' εἰσὶν, ἀλλ' ἐκ
 τοῦ λυσιωτέρου τὴν ἀρόσιμον ἐκάλεσε γῆν. ὅν τοῖς ὄ-
 ρεσι δὲ ἢ τοῖς ἀγεωργήτοις τῇ γῆς μέρεσιν, αἱ δρύς,
 αὐτὴ τὸ πάντως τὰ δένδρα, ὅν τῇ ἄκρῃ μὲν φέρου-
 σιν ὀπώρας ὅν τῇ μέσῃ δὲ, ἢ τοῖς ὅν τοῖς κοιλώμασι τῇ

επιχῶρ, μελίσσας. Εἰροπόνη δ' οἶδ'·) πότους ἐ-
 θέωμ τρέφοντόν. Εοιηῶτα τέκνα τοκῶσι·) εἴα
 τὸ σφοδρῶς ἐν τοῖς δικαιοπραγοῦσι τιμωρεῖσθαι αὐ-
 τοὺς μοιχθύνοντας. Οὐδ' ὑδὲ νηῶν νέεσσονται.) ὁρμῶ-
 σι, πλῆθος δ' ἐκινῶσι δ' ἐν τῷ ὄντι ἡσίοδ'·, ὡς ἀπυκ-
 θεμλύνει τῇ ναυτηλίᾳ διάκειται, καὶ ὅτι τοῖς ἀγα-
 θοῖς καὶ δικαίοις ἐκ ἀγαθόν· ὅστις ἐμπορεύεται, καὶ
 ἐπὶ πατρίδ'· ἀρεδ'· ἡμεῖς. ἄλλοι γὰρ ἀλλοτρίαν κα-
 ταίροντόν· εἴα τὰς τούτων ὀνυβδικίας, αὐτὸς τῶν
 διμλύνει καὶ τὰ νέεσθαι τῇ ἐμπορείᾳ πληροῖσι. ταῦ-
 τα δὲ πάντα, ὡς ἐφημῶν, παιδ'· ὅτι κῶς φησι πῶς
 τὸν ἀδελφόν, ἵνα τὰς ἀμοιβὰς ἐπὶ βίας καὶ ὕβριος
 καὶ ἐπὶ δικαιοσύνης εἰδῶς, ἀντίκειται πάντως τῆς
 κρίσεως. Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνηται.) οὐκ οἶδ' αὖ
 ποῖαν ἀδελφείαν τῷ ἀνδρῶν καταγνώ, οἱ τὸν ἡσίο-
 δον ὁμήρῳ συγκρίνῃσι, καὶ ἐκ ὀνυβδικίας λέγειν, ὡς
 νηϊκῆς. εἰ μὲν σκυτῖα τινὰ νηϊκῆς ὁμήρου, ἐκ
 ἔχω λέγειν τὸν ἀκρίβεια. ὁμήρου δὲ μή τοι γε τὸν φαι-
 κέα, καὶ τὸν ἐμφρονος. ἀλλ' ὅδε τὸν νεώτορον τὸν βυ-
 ζάντιον, τὸν ἀνδρομάχης υἱόν, ἀρεπεφασμύνει εἰποι-
 με ὡς νηϊκῆς. ὁμήρου δὲ πλῆσαι τὸν μέγαν ἐ-
 πῶν, παραπληξίας καὶ μανίας καὶ ἀσπίας ἐχέ-
 σκε δέ. καὶ γὰρ τὰ ἔπη τούτου λείδ'· ἡλκ ἐν πολ-
 λοῖς· ἀλλ' ὡς ἄλλως γὰρ λέγεται τοῖς διχρόνοις, ὡς πρὸ
 οἱ καὶ δ' ἡμεῖς· καὶ ὁ νοῦς δὲ τῶν ἐπῶν τὸν ἀνδρῶν,
 πρὶν

πρεφθόρος τε καὶ ἀφαιρός, καὶ πολλάκις μεταπη-
 δ' ὤμ, καὶ μὴ ἔχωρ τὸ βέβαιον. ὥς νῦν το, οἷς δ' ὕβρις
 τε μέμλην, καὶ ἐτόρα· τὰ δὲ τοῖς θεῶς ὁμήρῳ, ἀμβρο-
 σία πάντα καὶ νύκταει συγκεκέρασται, ἃ δὲ νυγ-
 μῶν ἢ ξυσμῶν ὑπὸ λήψιμου ἔχουσιν. Οἷς δ' ὕ-
 βρις τε μέμλην.) ἄκαιρ' ταυτολογία ἐν ταῦτά
 ὄσιν. εἶπε γὰρ καὶ πρόω πρὸς τὸν. ὕβρις γὰρ τε
 κακὴ δ' εἰλῶ βροτῶ, καὶ τὰ τῇ ὕβρις, ἢ γοῦν τῇ βίᾳ
 ἐπόμενα· καὶ νῦν δὲ πάλιν πρὸς τὸν φησι ὑδὶ λα-
 θόμεν' ὅσ' ἄν πορ οἱ ἐν βαλανείῳ ὀρέσαντο, καθάρ-
 πορ λέγουσι τὰ χραΐδ' α. τοῖς δὲ δίκλῳ ἃ τιμωρία
 τεκμαίρεται, καὶ πληροῖ, ἃ δίδωσιν ἢ εἰμαρμένης
 καὶ τὸ τοῦ διὸς ὄνομα, ἢ τοῖς εἰμαρμένης, τετράκις
 ἐν ταῦτά κεῖται ἀδολεχούμηνον· Εὐρύοπα Ζεὺς,
 Κρονίωρ, Ζωὸς φραδ' μοσιῶας. καὶ τὸ Κρονίωρ ἀρ-
 τάννυται· σιωτακτίον καὶ ὄτως, ἢ καθεξῆς ὅς σί-
 χους ὡς κεῖνται. τὸ δὲ τοῖς δ' ὀρέανθην, ὅσοι κοῖρ
 ὄσιν, ἀλλὰ πρὸς ληπτήν, ἢ γοῦν τῇ πόλει. ἢ γὰρ πό-
 λιν ἐνικῶ ἀριθμῶ, ὅς ἐν αὐτῇ πάντας πρὸς εἶχει. καὶ
 τὸ, ὅς τις δὲ ὁμοίως τῇ ἀδ' κλῖα πλῆθος σημαίνει. σιω-
 τακτίον γοῦν ἢ καθεξῆς ὅς σίχους ὡς κεῖνται. ἢ ὄ-
 τως, οἷς δ' ὕβρις τε μέμλην. ἃ τὸ, τοῖς δὲ δίκλῳ τεκ-
 μαίρεται Εὐρύοπα Ζεὺς· τοῖσι δὲ, ἀντὶ τοῦ τοῖσιν;
 ὀρέανθην μὲν ἐπήγαγεν πῆμα Κρονίωρ. μέχρι ὅλου
 τοῦ, ἢ νέας ἐν πόντῳ Κρονίδ' ἀρτάννυται αὐτῶν.
 εἶτε

ἔτα δὲ δύο εἶχους, τὸν Πολλάκις, καὶ τὸν Ὅς τις ἀ-
 λυτρᾷναι. Πολλάκι, ἀωλικόν. οἱ μὲν γὰρ ἀωλεῖς.
 πᾶ ῥ' διπλασιάζουσι τὸ σ', ὡς τὸ πάντεσσι, χείρεσσι,
 εἰ τὰ ὅμοια· πᾶ δὲ ἐκθλίβουσιν αὐτὸ, τὸ ὅπιθον ὅπι-
 θον λέγοντόν, καὶ τὸ πολλάκις πολλάκι, καὶ τὰ ὅ-
 μοια. Απκύρα.) ἀπῆλαυσε. καὶ ἴδω δὲ λύσις τυγ-
 χάνει τῷ ἀντιπίπῳ. ἴσως γὰρ αὐτὸς εἶπεν ὁ πέρ-
 σης, ἀλλ' ὀλίγοι μὲν εἰσιν οἱ κακουργοῦντόν, πολλοὶ
 δὲ πλείους οἱ ἀγαθοί· καὶ πῶς τί τῷ διυχερῶν ἡμῖν
 ἀπαντήσῃ; ἴδω γοῦν λύων τὸ ἀντιπίπῳ, ὡς τα-
 τικῶς εἶπεν, ὅτι πολλάκις καὶ δὲ ἕνα πόλις ὀλόκλη-
 ρθ' ὄλυνται· ἢ εἰ κακίας ἐκείνῃ μεταδοθείσης τοῖς
 λοιποῖς, καὶ φανερὸν τι πράξαντο· διὸ καὶ πόλεις
 πολλὰι, εἰ δ' μία, πολλάκις ἀνάστασις ἐγγόνισται, ὡς
 μὲν ἔρ' κακῶργον τιμωρίαν ἀξίαν ἐπνευχοῦσαι τῷ
 ὀυχερῆματι. ἔχεις πρῶτον δῖμα τὸν παρὲν ἀλέξαν-
 δρον· ἔχεις τὸν ξερξίω τὸν βάρβαρον, δὲ ὅν ἐδ' ἀκρυ-
 σεν ἡ πόρσις, παντὸς αὐτοῦ τῷ ἀνθρῶ ἀφλωτόν·
 εἰ στρατιάς· ἔχεις σπινθήρα μεγαρινόν, δὲ οὐ πόδε-
 κλῆς συμφορῶν τλήν πᾶσαν ἐλλάδα πεπλήρωκον,
 Απκύρα. ἀπῆλαυσε εἰ ἀβελτίας. Αττάδαλα.) τὰ
 διάλλοντα ἐν ταῖς ἄταις, ἡ γοῦν βλάβης ἀνάμεινα.
 Κρονίωρ, ἢ ἀφανής καὶ ἀπρόορατος εἰμαρμένη, ἢ
 πορῶσα καὶ μελαίνουσα τὸν νοῦν, καὶ σκιαζουσα. ἢ
 φανόθεν δὲ, ἐκ εἰς τῷ ἀσέβῳ κινήσεως. Λιμόν ὁμῶς
 καὶ

καὶ λοιμόν.) Ἰδοὺ μὲν λιμῶ, ὁ λοιμός ἐπετα· κακοχό-
μοις τροφαῖς λιχνημνίων τῶν λιμοπόντων, ὅσα τὴν
ἐνδοεῖαν· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῖς πᾶσι τυχεύουσιν καὶ
ἀκούοντες τρέφονται. ὁ δὲ λιμός γίνεται, ἢ κακοχόλω
γνώμη, τῶν ἀνθρώπων μὴ πῶσε χόντων τῇ γεωργίᾳ·
ἢ πολέμων ἐφόδους, τὴν γλῶ μὴ τολμώντων ὀργά-
ζεσθαι· ἢ ξηρότητι τῶν αὐχμῶν, ἢ χαλάζης καταφορέᾳ·
ἢ ἐπομβρίαις ἀμέτροις ἐνίοτε τῶν γεωργίων ἀρλυν-
μνίων. Φθινύθουσι.) φθείρονται. ἐστὶ δὲ ἀπὸ τῆς πᾶσι
ζωῆς. ἐκ τῆς φθίνου γὰρ, πᾶσι λόγως λέγουσι φθινύθου.
Οὐδὲ γυναικὸς τίκτουσι.) Ἐν τῷ οὗτον λίαν ὅτι συμφανέ-
στερον. λιμός ἢ γὰρ καταστέλλειν οἱ δὲ τὰ ἀφοδίσιαι. ὁ
δὲ λοιμός Ἰδοὺ πυρφόρου τῶν νόσων ὅσα φθείρει τὸ κυνοφό-
ρημα. Μινύθουσι δὲ οἶκον.) ἀντὶ τῆς μικρύνοντα,
φθείρονται. μινυός γὰρ ὁ μικρός. καὶ εἰκότως οἱ οἶκοι
φθείρονται παντελῶς. αὐτὸ μὲν ἀνδρας ὁ πόλεμος
ἀναιρεῖ· ὁ δὲ λιμός τὰς σωμαφείας ἀπείργει. ὑπὸ δὲ
τῷ λοιμῷ καταφθείρονται τὰ κυνοφορεῖσθαι πεφθάρ-
σαντα. Στρατὸν δὲ ἀπώλεσεν. ἐκ στρατοῦ σάν-
των δὲ κλονότι πρὸς ἄλλους, ἢ τείχος ὑπὸ στρατοῦ σάν-
των αὐτοῖς πολέμων, ἢ νέας ῥήσεις, ἢ τὰς ἐμπορε-
κίας. τὸ δὲ νέας, ἀνιστολή ὅτιν, ἢ ἕως ὑπαρχῆς τῶν ἰώνων.
τίννυ.) τιμωρεῖ. ὡ βασιλεῖς.) ἀπεστροφὴ τὸ χῆμα.
ἀπεστέφει γὰρ τὸν λόγον πρὸς αὐτὸν δικαστῆς. Ἐφισί, ἐκ
λόνειας Ἐννοῖμ πόδι τῶν αὐτῶν δικαστῶν· θεοὶ γὰρ ἐφορεῖσθαι
τὰ

εἰμαρμένης, ἢ τοῦ ὕψους, ἢ τῆς νοῦς γρηγορήσει. τὸ ζῆν
 γὰρ ὄνομα, πολλὰ σημαίνει, καὶ ἀπόρ εἰρήκων. Ἐπὶ
 πόρον. καὶ ἡ δικαιοσύνη, πᾶσι αὖτε εἰμαρμένης κα-
 λῶν, ὅτι ὅτι εἰμαρμένης πάντα καὶ ἐλλείπει. πρῶ-
 τος δὲ τῆς φαύλων κατέστηκε τὰ χρηστὰ, ὅν γὰρ ἡ δι-
 καιοσύνη. νοῦς δὲ πᾶσι, ὅτι οἱ ἐχέφρονες καὶ οἱ σιω-
 τοί, τὰς δικαίας κρίσεις γρηγοροῦσι. ὕψος δὲ πᾶσι, ὅ-
 τι ἐν τοῖς σοιχείοις καὶ τοῖς παντὶ κόσμῳ, ὅν ποδὶα-
 χὴ τυγχάνει ὁ ὕψος, ὁρᾶται τὸ δίκαιον. ἡλὶς γὰρ
 ὑπὸ γλῶττι ἐλθόντων, ὅτι ἴσα μὲν τὸ φῶς εἰς ἡμέρας,
 οὐδὲ δὲ αὐτὸ αὐτὴ ἐπαισέρεται. καὶ ὅσα πρῶτον εἰ-
 ρηνόμενα ἵνα μὴ ἡτὶ πρόκληρον, ἐν οἷς ὁ γὰρ, μάλλον κα-
 τὰ γρηγοροῦσι. Θεοῖς οἱ ὅλνυμπον ἔχουσιν.) ἢ ταῖς
 ψυχικαῖς δυνάμεσιν, ἢ τοῖς σοιχείοις. Γὰρ διὰ πα-
 ρὲς καὶ ἐξομνή.) ἢ τῇ εἰμαρμένῃ, ὡς ἐφύω. μοῖρα γὰρ
 τις ἐκ ὅλης τυχεῖς, συνελάνθει αὐτὸν ἀδικουῦντας πῶς ἄ-
 λεθρον. ἢ διὰ κρονίωνι, τοῖς νοῖ. ἀδικίας γὰρ πολλὰς
 καὶ γρηγομένης, δίκαιον θυμὸν καὶ πρέποντα νοῦν οἱ
 ἀδικημένοι λαβόντες, σπινθήρα μικρὸν ἐπαγαγόν-
 τος πνέων ποδιστάσεων, πόλιν ὅλνυ ἐτίφρυσαν. ὡς
 Ἀχιλλεὺς τὴν ἐλλάδα, εἰς Βοιωτίδῃ τῇ μινίδῃ.
 Δῆμος ἀταδάλιας.) σωίζησις ὅτι ἐν τοῖς σίχῃ τὰ
 τῶν τὸ γὰρ λῆω, αὐτὸ τὸ ἀπονδῆς δὲ ἐχεται. σωι-
 ζάνει γὰρ τὸ λῆ καὶ τὸ ὦν εἰς μίαν μακράν. Πάρα
 κλίνωσι,) τὸ παῖ μακρὸν ἐδέξατο, Ἐπὶ τὸ κλῖ βραχύν-
 ῃ εἰ

ὃ ᾧ ἀβέλτηρας τ' ὀλμπισάντων ὄσων παλαιῶν ὁμή-
 ρου ἀνθάμιλλον, καὶ ᾧ ἐχάτης ἀποπίας, καὶ νικη-
 τῶν. ἀλλὰ τοῦ μὲν πᾶσα κλίνωσι τὸ πᾶ, καὶ μακρὸν
 ἴσως δεχθήσεται· δι' ὃν περ κενόνα, οἱ παλαῖοι ποιε-
 τοῦ καὶ μέτρου ἐδ' ἡμονες, καὶ αὐτὸς ὅζει πιστάμαι.
 ἑλῖναι δὲ τὸ κλῖ, εἰ καὶ σκυτδύς τις ἐτόλμισε βρα-
 χὺ δ' ἐφαθε, καὶ ᾧ πόλιος αὖ ὄσων ὅζειωσεν, ὅν ἡ-
 περ διέτριβον, εἰ δ' ὡς αὖτως εἶχον, ὥς μὴ τὸ ᾧ ποιαύ-
 της κακίας μῦσος γήρυτο δ' ἀσέβησιμον, πολλὰ αὖ ἐδ' ἐπ-
 σε τὸ, ὄσων μὴ κρῖναι ὁμήρου ἀνθάμιλλον· ὅς ἔν πα-
 σαις ταῖς ὑδισήμαις, ὃ τέλος ταῖς λογικαῖς, ἀπάν-
 των ὑποβανέσηκον, ὃ μόνον ἀνθρώπων, ὅλμω δὲ ὃ
 ἀγγέλων εἰπέιν, εἰπὼν ἄρα καὶ ἄγγελοί εἰσιν ὑψι-
 μονάρχαι, ἢ τεχνάρχαι. Βασιλεῖς, νῦν λείταί, στω-
 λιῶν δικῶν. Οἱ αὐτῶ.) αὐτὸς ἐαυτῷ γίνεται βλά-
 βης αἰτιᾶ, ὃ καταβλάπτωμ ἐτόρξας. οἱ βλαπτόμενοι
 γὰρ ποδὶ χρέματα, καὶ τὰ ἐκτὸς βλάπτονται. ὃ δὲ
 βλάπτωμ καὶ ἀδικῶν, εἰς τὴν ἐαυτοῦ ψυχὴν. καὶ ἡ
 κακὴ βουλὴ τοῦ βυλόνσαντε κακίστη, τοῦ αὐτῷ πρό-
 πω. Διὸς ὀφθαλμός.) ᾧ εἰμαρμένης ἐφορατικὴ
 δυνάμις. μάλλον δὲ ποδὶ φραστικῶς, αὐτὴ ἡ εἰμαρμή-
 νη. Νῦν δ' ἐγὼ μὴ τ' αὐτὸς.) ὃ πλῶταρχῶ, καθ' ὅ-
 φρονι πρόκλῶ, ὁ βελίξει αὖ ἐπ' αὐτοὺς σίχως· ἀπὸ
 τοῦ πάντα ἰδῶν, μέχρι τοῦ, ἀλλὰ τὰ γ' ὅπω ἐολπα,
 ὥς ἀνάξια ἡσιούδου, καὶ βλάσφημα. ἐγὼ δὲ ὄσων τὸ

καθ' ὑπόθεσιν χῆμα εἶν' ἐπίσταμαι. φησὶ γὰρ ὁ ἡσίο-
 θ' ὁ μετὰ βαρύτητ', μὴ εἴλω μήτε αὐτὸς ἐγὼ δὲ
 καὶ ὁ, μήτε ἐμὸς πᾶσι· ἐπεὶ καὶ οὐκ ὑπάρχει, τὸ εἶν'
 αὐθροποῦ νῦν δίκαιον. εἴτα ὑπὲρ τοῦ καθ'
 ὑπόθεσιν χῆμα· εἰ μείζονα δίκλω καὶ τάξιν καὶ τι-
 μῶν, ὁ ἄδικ' ἔξει. εἴτα πεποιθότως ἐπάγει τὸν
 οἰκτὸν σκοπὸν, καὶ λύει τὸ ἀντιπίπτειν, λέγων· ἀλ-
 λά ταῦτα μὲν οὐκ ἔσονται πληροῦν τὴν ἐμαρμέ-
 νῳ. τὸρ πικέραννον δὲ εἶπον, ὅπως ταύτῳ καλεῖ.
 Νῦν δ' ἐγὼ μὴ τ' αὐτὸς.) καὶ τοῦ ἀντίστροφου δάν-
 ματος, ὡς ἄξιον ἀνταμίλλει ὁμῆρος, καὶ νικητῶ ποιε-
 τῶ. Εμὸς ἕως.) *σημαίνει τίς πᾶσι ἡσιόδου. πᾶσι δὲ οὐ-
 μὲν μνασεία, οἱ δὲ ἀρχιέπῳ. ἔδοροι δὲ σκιστοχόρου τὸν
 μελωδ' οὐκ ἔδειξε. Ω πέρση.) ἀκροφὴ τὸ χῆ-
 μα. Καὶ νῦν δίκης ἐπάκουε.) (Ἐ νῦν δ' ἐκείσεως, ἢ τ'
 δικαιοσύνης ἐπάκουσον, ἢ τὴν καταπράξεις ἔσο ταύ-
 τε. Βίης δὲ, ἢ τὴν πλεονεξίας καὶ ἀδικίας ὑπὸ λαο-
 θάνει. ἀλλὰ ταῦτα σαφῆ καὶ ἀπφαντολογίας εἰδὲ
 ται. Τὸν δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νόμον.) καὶ τοῦ ἄ-
 ξιου ποιητῶ νικῆσαντ' ὁμῆρον. ὅμως εἰδὲν ἀπει-
 κὸς εἰς συμμορίαν μεθύσων, καὶ ἀγοραίων τινῶν πε-
 ρὶ αὐτῶν ἔχων ἡσίοθ', ὑπὸ αὐτῶν ἐκκρύχθη κρυπ-
 κέναι τὸν ὁμῆρον, καὶ πόρ μακροῖς πῖσι καὶ κατ' ἐ-
 μέ χρόνοις ἐκείνῳ τυγχάνει μεταγυῖεσθ'. καὶ νῦν
 γὰρ οἱ ἀγοραῖοι καὶ σὺν φακῶν, πολλὰς ποιητὰς μὴ
 δὲ ἀκα-

αὐτὸν ἀκρεῖως τὰ μέτρα εἰδόντας, ὡς ἐλαυτέρῃ συμμο-
 ρίας ἀνακινεῖται ποικτικῆς ἀκροβοΐνια. ἀλλὰ ταυ-
 τὶ παρὲν τούτῳ, τὸν νικητὴν ὁμῆρου, καὶ δάπρ καὶ τὰ
 ἔπη λιδοῦ ἡλως ἐξέθετο, ἐπιφθόρῳ σαήμεθα. Τὸν
 δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νόμον.) τὸ ἤνι μερισμὸν χῆμα, ὁ
 σοφὸς οὐχ ὅσι ποιητῆς, ἢ ἤνι ἄθροισιν καὶ μερισμὸν
 ἅμα ὦν ταῦτα, οὕτως ἐμελλεν ἐξαγαγεῖν χωρὶς τοῦ
 ἀνθρώποισι. τὸν δὲ γὰρ νόμον δέταξε κρονίωρ, ἰχθύ-
 σι μὲν καὶ θηροῖσι καὶ οἰωνοῖσι πετελινοῖς ἑοδαίμ ἀλ-
 λήλοισ· ἤνι ὅττω τὸ ἤνι μερισμὸν ὅτι χῆμα. ἢ ἤνι ἄ-
 θροισιν καὶ μερισμὸν ὅτι. τὸν δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νό-
 μον δέταξε κρονίωρ. εἴτα μερίσας τὸ ἀνθρώπους
 κατ' ἄθροισιν ὅν, εἰς τομάς, ἐμελλεν εἰπεῖν, ἑλλασ-
 μὲν τὸ, ῥωμαίοις δὲ τό· καὶ ῥωμαίοις τὰδε, καὶ λοι-
 ποῖς τὰδε. καὶ ὅδε τὸ ἀνθρώποισι δὲ ἔδωκε δίκλιν
 ὁφελον εἰπεῖν, ἵνα μὴ μάτλιν διήολογῆσιν. καὶ οὕ-
 τως αὖ ὅδ' ὦν εἶχεν ἁμαρτήματα. νῦν δὲ τὰ ἔπη ταυ-
 τὶ, δ' ὅνο ἁμαρτήματα φέρει, ἀρτιγύεια ὅτι ἀκμάζον-
 τα, ὅτι ὅν ὅδε ποτε ἐλβελητρείας γήρας γηρύσειτ,
 ὅτις ποικτικῶς ἅμα ὅτι ῥητορικῶς βασανίζουσι. δὲ ἢ
 γὰρ ἔπειν, ἀνθρώποισι νόμον δέταξε κρονίωρ, εἴτα
 ἐπὶ γενεαῖν, ἰχθύσι ἢ ὅτι θηροῖσι ὅτι οἰωνοῖσι, δοκεῖ ταῦ-
 τα πράττειν ὦν τοῖς ἀνθρώποις. δὲ ἢ ἔπειν, ἐξαγαγεῖν,
 ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκλιν, φαίνεται ἀκαίρως καὶ
 μάτλιν διήολογῶν ὁ νικητῆς τοῦ ὁμήρου, οὗ τοῖς

ἔπεισιν ὁ δὲ θεός, καὶ τὴν τυχοῦσαν λαβὴν τισίνας
 δ' ἢ ποτε τέχνης εὐρήσει. ταῦτα δ' εἴτε ὀρθῶς εἴτε
 λιβδ' ἡλως ἔχοντα, φησὶ πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἐκτρο-
 πῶν αὐτὸν ἐκ θεμιτοῦς ἀλληλοφαγίας, καὶ τῶν ἀρ-
 παγῶν, ἐκ τῆς βίας· πρὸς τρέπω δὲ πρὸς τὸ δίκαιον πά-
 ρα ποιῆν. Οἰωνοῖσιν.) οἰωνοὶ κυρίως οἱ γύπτες. ὡς
 οἰῶσι, ἢ τοὶ μόνοι δὲ χάσιν οὐσίας ὡς ἐπιβύμα γρη-
 νῶντος. νῦν δὲ πάντα τὰ ὄρνεα λέγει. Γετεινόν,
 πρὸς τὸ ἐν τῷ πέντε περὶ τὸ πῆρόν. πετιλῶν
 δὲ πρὸς τὸ ἐν τῷ πέντε περὶ τὸ ἄνω, οἶονεὶ τὸ ὑψιπέτες.
 ὅθεν τὸ μὲν δὲ φθογῆς, τὸ δὲ ἦτα γραφεῖται. Δίκαι-
 ὀνομαζόμενον γινώσκων.) καλῶς εἶπε τὸ γινώσκων.
 πολλοὶ γὰρ ἀκοντοὶ ὁμολογοῦσι τὸ δίκαιον, ἐκ δὲ
 σὺν αὐτῷ, νομίζοντο δὲ τούτου μάλλον ἀδικῆσαι
 καὶ βλάψαι τινά. οἷς ἔστι χάρις, ὡς ἀκουσία δὲ ἀ-
 σπασί τὸ δίκαιον· ὁ δὲ δυσλαμονία καὶ πλῶτος πρὸς
 τῆς εἰμαρμένης δόθησεν αὐτοῖς. οἷος ὡς ληκίδης
 ὁ ἀργεῖος. ὅτι γὰρ θέλων ἀνελῆν πρὸς μεθία τινά
 θεηλὸν φύμα ἔχοντα, παίσας τῷ ξίφει παρὰ τὸ
 φύμα, ἰάσας καὶ σμικύθης δὲ νικάνορα σβαλῶν,
 τῷ φιλίππῳ ὠφέλησε. καὶ ἡμᾶς δ' ἐπὶ τὴν ἐκσω-
 δῶν σβαλῶν τοῖς οἷς ἐβητδύομεν, ὅτι πᾶσι δόντες
 μῆλα κυδ' ὡνία, ἡμῖν ὁ δεδ' ὤκεσι. ἐκ τούτου γινέσθω
 αὐτὸς δ' ἦθεν ἡ γανὰ κτεσσα, ὡς ἐκείνῳ ἐπλάσαστο, ἔ-
 πεσα αὐτὸς ὅτω πρὸς κληκῶς πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ δὲ κλη-
 δῶν,

δια, μὲδ' ὑποβαλόντας φιλοσοφίας, ὥς καὶ τῶν ἐν
 δώρ παιδίων ἐν πολλοῖς ἡμᾶς πῶτιμα. Ἐποτρύν
 ἔχω μυρία ἐπ' ἐν γένει. ἀλλὰ σιωπῶ, ὅτι κόρον ἐκφύ-
 ζω. Ως δ' ἐκεῖ μαρτυρήσιν ἐκείν.) ὡς περὶ δὲ μὴ ἐκπα-
 σίως, ἀλλὰ μετὰ γνώμης τὸ δίκαιον δοῶν, οὐδ' αἰμο-
 νίαν πρὸς τὴν εἰμαρμένην ἐντυγχάνει, ὅτε πάλιν ἀν-
 τίσταται, ὁ μετὰ ὑδιόρκου ὁμνύω, Ἐαὐτὸς τυγχά-
 νει λιμνείας, καὶ εἰς αὐτὸν ἀργόντας αὐτοὶ ἀφανισμοὶ
 ὑστερον καὶ ἀνωθυμία ἐπ' ὀρχεῖται. καὶ ταῦτα δὲ τὰ
 ἔπη, ἄξια νίκης ὁμήρου. καὶ προσεκτίω τῶν ἐκείνου.
 ἄκαυρον ἔχουσι τὴν διηολογίαν τὰ ἔπη, ὥς πολλα-
 χῶς· εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃσι τὰ δίκαι' ἀγορεύειν, καὶ τὸ
 ἀνδρὸς εἰς ὅρκου γένει, ὅς εἰς τὸ αὐτὸ εἰσὶν ἅμα
 φῶ. ἀλλ' ὅμως καὶ τριαῦτα συγγεγραφῶς τοῖς κατὰ
 τὸν κωμικὸν κωλοκυῖτας λιμνῶσι, ἐπεκράθη νικαῖν
 τὸν θεότατον ὁμηρον. ὦ τὴν ἀβελτηρίας. ὦ τὴν ἀνίας,
 ὦ τὴν ἀπαιδ' οὐσίας. ὦ λόγου ἀρετὴ καὶ παιδεία,
 οὐχὶ διακρίνεται; καὶ σὺ δὲ ἦλπε σύγνωσον τοῖς τού-
 των ληρήμασι, καὶ τῇ ἀβλεψίᾳ τῇ τῶν ἀνδρῶν.

Αμαυροτόρη.) Ἐμαυροτόρη, ἢ ἀφανής. Ἀνδρὸς
 εἰς ὅρκου γένει.) ὅτι οὐδὲν ἢ ἄκαυρον διηολογία.
 αὐτὸ γὰρ εἶπεν, εἰ γὰρ τις κ' ἐθέλῃσι τὰ δίκαι' ἀγο-
 ρεύειν, νῦν δὲ ἀνδρὸς ὅρκου. ὅρκου δὲ καὶ δῖ-
 καὶ ἀγορεύων, νῦν ὁ αὐτὸς ὅτι. ὅς γὰρ λέγει πόδι τῶ
 καλῶς ὁμνύειται, ἀλλὰ τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸ καὶ δι-

παύει. Μίγαν' ἄπει πέραι.) καλῶς αὐτὸν ὁτ' ὠκεί-
 λει, ὡς ὁ δ' ἰσχυρεῖται μὴ καὶ ὑπὸ γνῶσιν ὅτι δικαιο-
 σιῶν ἔσται, αὐτὸν δὲ ἀδικίας ἢ χολημυλίας καὶ ἀρετῆς
 γαῖς. μὴ γνῶναι δὲ τῇ παραμένει τὸ ὄνειδος. Καὶ
 ἰλασθ' οὐ δέξιν ἐλέει.) ἰλασθ' οὐ, καὶ ὁλοκληρίαν. ὁ δὲ
 λέγει, τοῦτο δέξιν· ὅτι καὶ ἐπὶ κτῆσι ἡμῶν ἢ κα-
 κία, ὅπως πάντες ῥαδίως καὶ ἀκαρδίως ῥοπή. καὶ
 ὁλοκληρίαν ὑποκτάται, καὶ ὅχι ὡς πόρ ἢ ἀρετὴ δ' ὑ-
 παύειστος ὅτι καὶ χρόνιος. ἀπαξ γὰρ τις κεκροφῶς, τῇ
 λεπτῇ κακίαν καὶ ὁλοκληρίαν ἐκκαρδίως ἐ-
 κτήσεται, ἐκ τῇ μοιχικῇ δὲ ὁμοίως, καὶ τὰς λοιπὰς·
 ἢ ἀρετὴ δὲ ὡς ἐφ' ἑμὲν, χρόνιος καὶ δύσχερής. τυχόν
 γὰρ τις ἐθέλει γραμματικῶς ἀρετῶν ὑποκτάσθαι,
 καὶ ὅχι ἐνθέως αὐτῇ γίνεται μέτοχος, ἀλλὰ πρότερον
 αὐτὸν ἐκδιδῶσι τοῖς στοιχείοις γραμματικῇ, εἴτα
 ταῖς συλλαβαῖς καὶ τῇ λοιπῇ παιδείᾳ, εἴτα τῇ
 διανοίᾳ βίβλων πηροσέχων, καὶ τοῖς θεοδοσίᾳ λευόσι
 καὶ ποικταῖς· εἴτα χρονογραφίαν ἀπάρχεται· καὶ
 πολλὰ πολλοῖς μογήσας τοῖς χρόνις, μόγις τὴν ἀρε-
 τὴν ὑποκτάται. Ολίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δ' ἐγγύ-
 θι ναίει·) πηροσώποποιεῖται τῇ κακίαν ἐκ ἀρετῶν. ἐκ
 οἰκίας αὐτῇ ὑποδέκνυσι, ἐκ ὁδὸς. ὅτι μὲν κακίας
 ὀλίγης, ὅτι τὸ ὅτι ἐφ' ἑμὲν ὑποδέκνυται· ὅτι δὲ ἀρετῇ, μα-
 κρὰν καὶ ὁρθίαν, ὅτι τὸ πόνον καὶ χρόνον πηροσείδεται.
 καὶ ὑστερον καὶ ῥαδίαν ἐν φασί, ὅτι τὸ γλυκύαν καὶ
 δύσκολον

ὕψους εἶν' αὐτῇ μετὰ τὴν ἐπίκτησιν. ὅθεν ἔκ τινος
 πρὸς πτωχοποιεῖ αὐτῇ ὑπὸ τραχείας λόφου καὶ ὑψι-
 λῶ, ἐπάνω φοίνικος δ' ὄνδρου καὶ βουμβύλιον· τὸ ἐπὶ
 πονοῦ πάντως καὶ χρόνιον ἔστι αὐτὸς ὄνδ' αὐκνύμενος,
 ἢ ἀνιπτόμενος. Μετὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν νε-
 θεσίαν, καὶ τὴν γνωμικὴν ταύτην εἰσφέρει πρᾶξι-
 σιν, καὶ φησι· πανάρεῖς ὅτι, ὅς τις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ
 αὐτοδιδάκτως τὸ πρῆπον νοεῖ· πρὸς δόμῳ καὶ
 πρὸς γνῶσι, ἃ καὶ μέχρι τέλους εἰς βέλτιστα. ἀγαθὸς δὲ
 καὶ δ' οὐτόφω λόγος, ἔστι μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν γνῶσι, πρὸς
 οὐδὲ τῶν καλῶς συμβουλεύουσιν. ὁ δὲ ἀπρόβουλος
 ἄμα καὶ ἀνυπόθετος, λίαν ὅτι φαυλότατος. ἴσως δὲ
 ἔρηκτον, οἷον εἰ λέγω αὐτῷ, ὅτι ἐχρῶ σε ὡς πέρσῃ νῦν
 ἔχοντα, μόνος εἰδέναι τὸ ἀγαθόν, ἔστι μὴ δ' εἰδὼς συμβου-
 λίας. ἐπεὶ δὲ μόνος ἔκ' ἔγνω, ἔκ' αὖ ἐμοὶ τὰ λῶσα βου-
 λουμένῳ σοι πείσῃ, εἰ δὲ μὴ, φαῦλος εἶς, καὶ μά-
 τειος· οὗ δὲ τοῦ πρόκλου ζῶντας ἔστι ἀριστέχης, πα-
 ρεατίον, ὡς πόδι τῆς. πέρσῃ δ' ἴον γῆρας.) ἡ δὲ
 γῆρας γῆρας. δ' αὖτοτάτως καὶ αὐτὸ δ' αὖ τοῦ πρῶτοντος
 ἐγκωμίου, πρὸς ἀγαθοεργίαν πρὸς τρέπει. ὁ υπέρπερ
 γὰρ ἀνδρὶ δ' οὐ γῆρας, τῇ μὲν χρῆσθαι ἀκτρίχην, τῇ δὲ
 φαύλων ἀντέχεσθαι. ἀλλὰ ταῦτα ἡμεῖς καταπέπει-
 κε, τὸν ἀτόρμονα καὶ σκληρόν, ὡς ἡσίοδ' ὅτι τὸν ὁ-
 μηρον ἐκ νεότητος. τὸ ταῦτον γὰρ αἰεὶ συνεχιζόμενον
 εἶναι ὅν τῶν ἐπεισι, τὸ, ὡς πέρσῃ, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ
 φρεσὶ

φροντα, σοφίᾳ δ' ἄσοφοι. Ζῶει.) Ζῶν Ζῶεις Ζῶν
 Ζῶν δέ, θυκτιῶν καὶ ὑποτακτιῶν ἢ. τὸ ὡς κε
 καὶ τὸ κε, πρῶτα ἴωσιμ ὤ. πρῶτα δέ ἀπικτιῶν, ὑποτάσσ
 σσι. Κηφλιῶσι κοθύροις.) ὁμοίως ὑπαρχῶν κατὰ
 τὴν ὀρμὴν, ἢ τὴν ὀργὴν. τουτίστιν ἀρπακτιῶν καὶ
 * ἄλλοτριωφάγῳ, ὥσπερ οἱ κηφλιῶν. κηφλιῶν δ'
 ζωῦσιόν δέτι ἐμφόρες μελίσσι, ἀργὸν δ' ἀκύντρον,
 ἐδίου λαθραίως τὸν πόνον τῶν μελισσῶν. κοθύροις,
 κακύντροις, ἢ ἀκύντροις. ἢ κοθύροις, τοῖς κότρῳ ἔχουσιν
 ἐν τῇ ὕδα. ἢ τοῖς κοβλιῶν ἔχουσιν ὕδα, καὶ ἀπικ
 κείπῃσι αὐτῶν. ἢ τοῖς καθύδουσι, καὶ ὑπὸ τῆς
 τῶν ὕδα, ὅταν αἱ μέλισσαι ἐξέρχονται, ἵνα λαθού
 τῶν ἐδίουσι τὸ μέλι.

Τὸτα μὲν αὐτὸς περικλόθην κεχημῶνθ,
 Τέθικα τοῖς χήζουσι ἐμακρηγῶν.

Σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἔσω.) σοὶ δέ περὶ φιλῆς ἔσωσαν
 τὰ ὄργα, ἢ τοῖς ταῖς σεμνὰ καὶ μὴ ἀτόρπῃ, ὥς τε κο
 σμεῖμ δ' ἡλονότι σεαυτὸν, δ' μὴ ἄκροσμον εἶν ταῖς φαῦ
 λα μετόρχομενον. Εξ ὄργων δ' ἄνδρῶν πολὺ με
 νοί τ' ἀφνειοί τε.) ἐξ ὑπὸ τῆς δύμῳ τῶν δ' ὄργασιῶν
 καὶ τεχνῶν, ἐκ δ' ἀργῶν βίῃ, οἱ ἄνδρες πολυθρίμ
 μονοὶ γίνονται, καὶ τὰς ἐπισίας περὶ σόδους κεκτη
 μένοι διαρκεστάτας. Καί τ' ὄργαζομενθ πολὺ
 πλέον ἀγαπηθῆσι, καὶ σοφοῖς καὶ ἀσοφοῖς. Εργῶν
 δ' ὅδ' ἐν ὄνειδ' ὅ.) εἰς τόνδε τὸν λόγον ὑποδείκ
 νει, ἵνα

ελλει, ἵνα δ' ἡλοῖ τὸ ὄργον, ἥτοι τὸ αὐτοῦ αἵου οὐδὲν
 λατ' ὅδ' ἂν ὑπαρχει ὄνειδος· εἰάν γάρ εἴπης, ὄργον δ'
 ὅδ' ἂν ὄνειδος, μὴ διαλείπας ὡς εἶπον, δεικνύεις, μὴ ὅ
 τὸ μακροπρόθετον, μὴ δὲ τὰ λοιπὰ τῶν ἀσχετῶν ὄργων
 εἶν' ὄνειδος. Πλούτω δ' ἀρετῇ.) πῶς τὸ πλῆτος,
 πρὸς ἀκρασίαν καὶ ὕβριν μάλλον προτρέποντος, ὅ-
 τος φησι ἀρετῇ αὐτῷ ἐπεσθαι; Ἐοί μὲν φασὶ βρῆθ' ὅ
 ὄργων πλῆτος, ἐπεσθαι τῇ ἀρετῇ, Ἐκαλῶς φασί. ἐγὼ
 δὲ φημί, καὶ τῷ οἴωδ' ἠμποτε πλῆτος ἐπεσθαι ἀρετῇ,
 τὴν μὴ ὅσαν δὲ, ἀλλὰ τὴν δοκῶσαν. Ἐ γὰρ πλεόντων
 τῶν αὐτῶν μὲν φασὶ σώφρονες, αὐτῶν δὲ ἀνδρείους, Ἐ-
 πόροι θεραπεύοντες τὴν τέττο ὑπεροχὴν. ἢ Ἐ ἄλλως.
 δ' εἰσὶν αἱ πρῶται καὶ γῆραι καὶ ἀρεταὶ· ἀνδρεία, φρό-
 νησις, σωφροσύνη, καὶ δικαιοσύνη. ἀλλὰ καὶ τὸ κάλ-
 λος, Ἐ τὸ τάχος, καὶ τὸ ποδὶ βλέπεσθαι, καὶ ἔτορα μυ-
 εῖα τοιαῦτα, ἀρετὰς ἐκάλουν οἱ παλαιοί. τῶν δ' ἐ-
 πινε πρόσεσι τοῖς πλεσίοις. τοῖς δὲ πνεύμασι, λαῶν
 οἷσιν, ὅμως ἢ ἡνδ' εἰα ταῦτα συγκρύπτει, ὥσπερ τις
 μυθολογουμένη λιμένας, τοῖς αἰδ' Ἐ. Δαίμονι δ'
 εἶθ' ἐκείνα.) ὅσοι τὸ γῆμα, λύσεις ὅτι τὸ ἀντιπίπ-
 ροντ' Ἐ. πρὸς ἐπὶ μὲν δὲ πρὸς ὀργασίαν ὁ πέρις,
 ἴσως αὖ κώλυμα πρηνίαν καὶ ἀτυχίαν προβάλλει. ὁ
 λυὼν ἡσίοδος φησι· τῷ δ' αἰμονι δὲ καὶ τῇ τύχῃ οἷος
 ὑπαρχεις ἀτυχὴς ἢ ὀδυτυχὴς, ἢ πρηνὴς ἢ πλεσιθ',
 τὸ ὄργον αἰετὶ ἀμεινον. εἰάν κε δ' ἡ μελετᾷς καὶ φρον-
 τίζεις

πίζεις, το βίβ' ὡς κελεύω, τρέψας τὸν αἰσίφρονα θυ-
 μόν καὶ πεπετασμένον εἰς τὸ δόγμα, ἀπ' ἧν ἄλλοι
 τριῶν ἐκτεμάτων καὶ ἐκτάτων· τουτίστιν, ἀπ' τοῦ
 ἐκπαύειν τὰ ἄλλότρια. Αἰδ' ὡς δὲ ἐκ ἀγαθῆς.) ὁ
 μὲν σίχθ' τοῦ ὁμήρου, τῷ ἐσιόδῳ ἐχέσθαι. ὁ δὲ
 νοῦς οὗτ' ὅστις· οὐκ ἀγαθὴ αἰδ' ὡς τὸν κεχημένον
 καὶ πονόμενον κομίζει καὶ κατέχει, τουτίστι πε-
 νόμεν' ὅτι οὐ φείδεις αἰδεῖσθαι πρὸς τὴν δόγασίαν.
 αἰδ' ὡς, ἢ τ' ἀνδρας.) τὸ σχῆμα ἐπανάληψις καὶ ἐ-
 παναδίπλωσις καλεῖται. λέγει δ' ἡ τὴν αἰδ' καὶ
 βλάβῃν, καὶ ἀφιλείν τοὺς ἀνθρώπους· διπλῶν
 γὰρ εἶναι τὰν τὴν φησί. ὁ δὲ λέγει, τριούτ' ὅστις,
 ὡς πλέον διὰ τοῦ κατωτέρου σίχου φανεροῦται.
 εἰάν τις πονόμεν' αἰδεῖται δόγάζεσθαι, καὶ ἐν-
 ρόν τι ποιῇ ἀγαθόν, καταβλάπτεται. εἰάν δὲ αἰ-
 δεῖται πράττειν ἀσχηρὰ, ἀφιλείται, ὥσπερ καὶ εἰάν
 αἰδεῖται κλέπτειν, ἢ τυχόν εἰάν στρατιώτης ὢν αἰ-
 δεῖται λειποτακτεῖν. αὕτη γὰρ ἡ αἰδ' ὡς ἀγαθῆς.
 φαύλη ἢ ἡ προδοῖα αἰδ' ὡς τοι πρὸς ἀνολβίαν, σφρα-
 γίζων διὰ τοῦ νυῦ σίχου τὸν τρόπον. καὶ ἐστὶν ἡ αἰ-
 δ' ὡς σίνηται καὶ ἀνίνησι, ἢ τάσσει καὶ διαδροῖ,
 ποῖα αἰδ' ὡς ἡ βλάβῃν, καὶ ποῖα ἡ ἀφιλείν.
 καὶ φησὶν, αἰδ' ὡς σοι, ἢ σὴ ὑπερχέτω πρὸς ἀνολ-
 βίαν, θαρσ' δὲ καὶ τόλμην πρὸς ὄλβον. τουτί-
 στιν, αἰδοῦ ἀγγὸς ὢν καὶ κινδυνεύων πρηγνοῦσαι·
 βρασὺς

θρασύνει δὲ καὶ ἀναιδῆς ἔσο πῶς τὸ πλετῆσαι, πῶς
 ταῦτα πῶς ὅσοι συντείνοντα ὀργαζόμεντο. καὶ ὁ
 μὲν κοπιῶν ἀφιστόμεντο, ἀεχμῶν οἱ δὲ ἐπὶ αἰδοῦναι
 φροῦν. ἀεχμῶν ἢ καλῶν, τῇ γηνομένην ἀτιμίαν
 ἐπὶ αἰσχροῖς, οἷον τὸ μετὰ τῇ κλοπῇ ἀλῶναι τινα,
 καὶ κερῆναι, καὶ δημοσίως τυφθῆναι. αἰδοῦναι δὲ, τὴν
 διλάθειαν καὶ σεμνὴν ὑποστολήν. ὁ δὲ ἡσίοδος νῦν
 καλλίστως αὐτῷ τὴν αἰδῶν, εἰς δύο διείκην, ὡς ἔφα-
 μεν, ὡς ἀφιλοῦσαν, καὶ σίνεσαν· αἰδῶς τοι πῶς ἀ-
 καλβίην. ἐγὼ μὲν γράφων μετὰ τοῦ ν, καθὰ καὶ ὅτι
 γηνομένην. οἱ δὲ λοιποὶ, χωρὶς τοῦ ν γράφουσι. θράσθη,
 ἢ ἀναιδῆς καὶ ἀλόγιστο τόλμα. θάρσθη δὲ, ἢ λελο-
 γισμένη. Χρήματα δ' ὅχι ἀρπακτα.) αἰδῶ φη-
 σὶ ἔχει πῶς τὴν πονήαν, θρασύνει δὲ ἔσο πῶς τὸ ὅτι ἐρ-
 γῶν πλετῆν. τὰ χρήματα δὲ τὰ θεόσδοτα, πολλὰ
 καὶ ἤδη πολὺ κρείττον. ὅχι τὰ ὅτι ἀρπαγῆς καὶ βίης.

Εἰ γὰρ τις καὶ χόρσι, βίη.) εἰάν γὰρ τις καταχρῶν
 πῶς πράγματα χειρὶ καὶ βίῃ, ὁμῶς, ἢ ἴσως μὲν
 ἢ κατέχων αὐτὰ, ὑπὸ θυμῷ δὲ τοῖς κέρδεσιν ἐπὶ αὐ-
 τῇ καταχέσεως ὁμῶς, λιπὲς αὐτὸς καὶ ἀεχ-
 μαλιπῆρας τὸν ὄρκον τῇ γλώσσῃ, τυτέσι ψευδορκῆ-
 σαι, οἷα γίνεται ὁπόταν τὸ καὶ τὸ, ἐπὶ ἡ δικαιοσύνη
 καταπάσκει τὴν ἀναίδειαν, ἢ γινώσκων ἐν πονείῃ
 καὶ ὑπὲρ λογιστῆ ταύτης, ἐυκόλως τὸν ταῦτα πο-
 θεύει οἱ θεοί, ἢ γινώσκων ἢ ἐπὶ μαρμάρῃς παντοδ' ἀπὸς
 δυνά-

δυνάμεις, μαυροὶ καὶ ἀφανίζεῖ. μινύθουσι δὲ οἴκοι.)
 ἐλαττωῦνται οἱ οἴκοι ὅτε ἀνέει τούτῳ. τουτέστιν, ἐκ
 θουχθείας ὅτι εἰμαρμένης καὶ ὅτι προνοίας, οἰκοφθο-
 ρίαν ὁρᾷ παντελῶς. Γαῦρον δὲ ὑδὶ χρόνον.) καὶ
 ὅτε λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. εἶπε γὰρ αὐτῷ ἴσως ὁ πέρ-
 σης, ὅτι μὲν αὐτὸν ὑπὸ ῥήκους καὶ ἀναιδῆς καὶ αὐτὸν τοῖς
 τοῦτος, ὁρᾷ μὲν μᾶλλον δυνάμειν. ὅθεν ὁ ποιητὴς
 λύνει τὸ ἀντιπίπτον, ὅπως εἰρήκει· ἀλλὰ τὸ μὲν μι-
 νύθει, τὸ ἐλαττωῖται εἰπομένῳ. ἀπὸ τοῦ μινυός, ὁ μικρός
 λέγεται ἀπικῶς. τὸ δὲ παῦρον, τὸ ὀλίγον, ἀπὸ τοῦ
 παύω παύσω, τὸ σωτόμως παυόμενον. ἐρρέθη δὲ,
 ἢ ἀπὸ τοῦ προφορικῶς βραχυλογήματός, ὃ δὲ ἀχθὲν
 καὶ βραχυλογηθὲν, ὅτι γλώσσης ὁρᾷ παύεται.
 ἴσον δ' ὅθεν ἰκέτω.) εἰπὼν ὁ πειθὼν, ὅτι ὅτε ὑπὸ ῥή-
 κων καὶ βιαιῶν, τιμωρία ὅτι ἀφανισμός ὁρᾷ ὅπως πα-
 ρὰ ὅτι εἰμαρμένης καὶ ὅτι προνοίας δυνάμεως ἐπὶ ῥή-
 χεται, καὶ ἐπὶ ὀλίγον χρόνον δύναμις αἰμονία τούτῳ ἐ-
 πακολουθεῖ, λύει καὶ τὸ ἴσως ἀντιπεσόμενον παρὰ
 τοῦ πέρσου, ἐγὼ γὰρ αὐτῷ ἴσως εἶπεν ὅτι εἰμὶ ἐπίορκος.
 ὅθεν ὁ ποιητὴς ὅτε λύνει, φησὶ· ἴσον ὅτε ὑπὸ ῥήκων
 ὁρᾷ, ὅς τις εἰς ἰκετόντα καὶ εἰς φίλον, ἢ εἰς ἄλλο-
 δ' ἀπὸν, ὡς ἔξει καὶ ποιήσει βλαβερὸν ἔ. ὅς τις δὲ αὐ-
 τὸν βιάσεται ὅτι κρυπταδίας δυνάμει, ἀνὰ τὰ δέμνια τῆς
 ἀλόχου τοῦ ἐξ κασιγνήτου πᾶσα καίρια ῥέζωρ, τουτέ-
 στιν, ὅς τις ὡς μοιχᾷται τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελ-

φῶ, ὅς τις πείσῃ τοῦ καὶ τινὸς ὀρφανὰ τέκνα ἀμαρ-
 τάνει, τουτέστιν, ὅς τις καταβλάπῃ αὐτὸν ὀρφανός.
 γῆραΘ ὁδ' αὖ.) τῇ φλοῖᾳ, ἔσθ' γῆρει ποδιφραστικῶς.
 ὅσων δὲ εἶπεν ἀμαρτήματα τοῦτα πάντα τελεῖν, ἀντὶ
 τοῦ ὁμοίου. ὁμοίως γὰρ πάντα ἀμαρτήματα λέγον'.
 ὁ μὲν ἰσομετρον εἶπε· πῶ γὰρ τοῦτα ἰσομέτρα. οἱ πα-
 λαοὶ δὲ, τὸ ἴσον ἀντὶ τοῦ ὁμοίου ἔλεγον· ἕως ὅπου θα-
 γόρας ἀρχηγὸς φιλόσοφος, ἀρχύτας τε καὶ ἀρίστου-
 λης, ὡς οἱ μετὰ αὐτοῦ τῇ πολυπραγμοσύνῃ τῶν πε-
 ρὶ πάντων φιλοσοφίαν κατέσταντο, τὸ ἴσον ἐθε-
 μοθέτησαν ὑπὲρ τοῦ ποσοῦ λέγεσθαι. τὸ δὲ ὁμοίου,
 αὐτὸ τοῦ ποιοῦ. Ἀλλὰ σὺ τὸν μὲν.) ἀλλὰ σὺ
 παντελῶς ἀπὸ τῶν τοιούτων, ἔδρα καὶ κώλυε τὸ πε-
 ρὶ πεπετάσμενον. καὶ μάταια φρονούντα θυμὸν,
 ἥτοι τῶν ψυχῶν. Καὶ δυνάμις δ' ὁρᾷ εἰν.) ἡτ' τὸ
 δυνατὸν σοι, ὁρᾷ δὲ ὡς τὸις θεοῖς. τοτέστι ταῖς ψυ-
 χικαῖς δυνάμεσιν. ἡ γὰρ, ὡς δυνάμεις, ἐκ δυνάμεως ὡς
 λαῶσα ὡς κάλλισα. ἡ θεοῖς θύε, τοῖς σοιχείς νυνὶ ὡς τοῖς
 ἄστράσιν. ὁ γὰρ λέγει τοιούτων ὅτι. ἡτ' δυνάμις πρὸς αὐτὸν
 οἰκείας λαερός ὁρμάζει, ἢ μέλλει ὁρμάζειν, ὅν' ἔχει ὡς
 εἶ, ὡς θέρει, ὡς τοῖς λοιποῖς ὁμοίως. μετέχουσι γὰρ καὶ
 οἱ καιροὶ σὺν ἡμετέροις συγκραμμάτων. πῶρα δὲ ὡς
 αὐτὸν ἐφεισώτας ἀστέρας, ὡς δυνατὸν. συμβάλλον' γὰρ
 καὶ οἱ ἀστέρες τὰ μέγιστα, πρὸς τε γεωργίαν, καὶ φυ-
 τουργίαν, ὡς ἐμπορίαν, ὡς σωφίαν εἰπεῖν, πρὸς πάν-

τὰ τὰ κτλ τὸν βίον γινόμενα· τὰ δὲ πρὸς θυσιᾶς τῶν
 μυθεργουμένων θεῶν, δ' ἦλα τοῖς βαναύσοις. Αγ-
 νῶς καὶ καδαρῶς.) ἀγνῶς, ὑπὸ ψυχῆς λέγεται. κα-
 δαρῶς δὲ, τὸ ἀρρύπαντως ἔχειν, ὡς ὑπὸ τῷ σώματι.
 Ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μερία λαίην.) πραγματικῶν ἄ, δ' ἦ
 λον· ὅτι μεριαῖα ὀσέα τοῖς θρυλαρχείοις θεοῖς ἔθου.
 συμβολικώτερον δὲ, δ' ἄ τούτων ἐπὶ τὸν τὰς κτλ
 τὸν βίον αὐτοῖς πορείας, καὶ τὰ ὀρμήματα, καὶ τῶν
 ἐνθυμημάτων καὶ τῶν λογισμῶν τὰ κινήματα εἰς
 αἰσιον ἀρφαίνειν, καὶ θεοειδῆ καταφαίνεσθαι· ὃ καὶ
 νῦν δ' κλοῖ, δ' ὕθω σου τὰς τῶν ὀργασίων πορείας, αἰ
 τὰ κινήματα τῶν λογισμῶν, πρὸς τὸ θεοειδέειρον αἰ
 αἰσιον. Σπονδ' ἡ.) ἡ τ' οἶνον ἐπίχυσις, πρὸς τὰ ἰδρυ-
 γόμενα· θῦθ δὲ, τὸ θυμίαμα, καὶ αἶσμα ὅσφρα-
 διομ. Ἰῶν δ' ἐπὶ φησὶ, νῦν βυλόμενθ καὶ φροντί-
 ζων, καὶ οἰκονομῶν σου τὸν βίον, ὅτε μὲν πρὸς αὐ-
 πόδι σ' ἔχω, δικαίως θυμῷ πρὸς τρέπων, εἰς τὸ δέον-
 τως πάντα ποιεῖν· ὃ τ' ἐδὲ δ' ἀκεχυμένθ ἔσο καὶ ἰ-
 λαρός, καὶ μὴ ἀναετίαις οὔσι χαλῆπαιτε. ἀντὶ θυ-
 μοῦ δὲ λέγει νῦν τὴν σπονδ' ἰω· ὃ γὰρ οἶνθ τὰς φρέ-
 νας μεδισα, ἡνίοτε αἰ θυμὸν ἐπάγει, ὡς αἰ ἰππύναξ,

Ολίγα φρονῶσι, οἱ χάλιν πεπωκότδν.

καὶ μελάνθθ ὃ τραγικὸς πρὸς θυμῷ φησι,

Γράσσει τὰ δεινὰ, τὰς φρένας μερικίους.

οὕτω γοῦν τίθηκε τὴν σπονδ' ἰω, ἀντὶ τοῦ θυμῷ· τὸ

θυ^ο δὲ, ἀντὶ ἰλαρώτητος. τὸ γὰρ θυμίαμα, θυφράε-
 ναι ψυχάς. ἢ καὶ τὸνναντίον· ὅτι τὸ αῤῥωμα καπνὸν
 ἐγείρει, καὶ αἵσιον· ὁ δὲ οἶν^ο Φιλιόι, καὶ συμπότας
 ποιεῖ. Οὐ μὲν ὅτ' ὀυνάξει.) καὶ νυξί^ο ἡμέρας τὰ
 δέοντα πράσσει. Ως κέ τι ἰλαοῦ.) ὅπως τὰ δέοντα
 βυλδνομνάω τε καὶ δρωῶντι, ἐκ τε τῆς σῆς θυβυλίας,
 καὶ τῆς σοιχείωμ καὶ τῆς καιρῶν θυκρασίας, καὶ
 θυκαιρίας, καὶ ὑπὸ σάσεως τῆς ἄσρωμ, πάντα σοι γί-
 νοιτο κέλλιστα. Οφρ' ἄλλων ὦν ἡ κελῆρομ.) ὅπως οἰ-
 κονομικῶς καὶ θυβύλως πάντα ποιῶν, τὰς ἐτόρρω
 αὐτὸς ἐληροδοσίας ὦν ἡ. Τὸν Φιλιόντ' ὑδὶ δαῖτα
 καλεῖμ.) ἡθικὴ καὶ θυληπῆ^ο ἢ πρῶαίνεις, ἐμὰ μακρη-
 γορίας οὐ χρὴ πρὸς τὴν ταύτης δζήγησιμ. εἰ δὲ ψδύ-
 δὴς μακρηγορίας τις δέοιτο, τὸν πρόκλον ὁράτω.
 τὸν Φιλιόντα γὰρ νῦν, τὸν Φιλικλὴν καὶ εἰρλωαῖαν
 καὶ ἡσύχιον ἔχοντα γνῶμιν, φησίμ. ἐχθρόν δὲ τὸν
 ἐχθρογνώμονα καὶ παραχῶδ' ἡ τὸνδε μάλιστα καλεῖμ,
 εἶδον τὸν ΦιλόΦιλον καὶ εἰρλωαῖον, ἐπὶ ἡσύχιον κά-
 λει, καὶ ὁμοτράπεζον ποιεῖ, ὅς τις πρὸς τρεῖς τοῖς^ο τ^ο
 εἰν γειτνιά σοι. Εἰ γὰρ τι καὶ χρῆμ' ἐγχώριον κα-
 τασκευάζει καὶ δέικνυσι, δὲ ἡ αἰτίαν λέγει τὸν
 Φιλικλὸν γείτονα πρῶτιμαῦ τῶν ἄλλων φίλων, καὶ ἐ-
 νῶν συγγενῶν. καὶ φησι, ἢ γὰρ ὑπόθεσις τις, ἢ θόρυ-
 β^ο ἐγχώρι^ο πρῆμπεσοι, οἱ μὲν τοῖς^ο γείτονες,
 ἄζωσοι, καὶ ἄσπλοι, ἢ ἡμίγυμνοι μονονοχί, καὶ σιωτὸ
 μως

μως ἐκθέουσι, πῶς ἀρωγὴν καὶ βοήθειαν. Χώσαν
 το δὲ καὶ ἠμέλησαν.) ἢ ἐμελέτησαν, καὶ ἀνεδράδυν
 ναν οἱ ποιοί. ποιοί δὲ λέγονται, οἱ κατ' ὑδὶ γαμβρία
 συγγενεῖς, ἐκ τοῦ πέθ, ὃ δὴ λῶι τὸ αἰσθῖον. κατεχρη
 στικῶς δὲ, καὶ πάντων οἱ συγγενεῖς. Γῆμα κακῶς
 γείτων.) ῥῶο δὴ λῶι καὶ ὅζ' ἰσορίας. Αἱ πολλοὶ γὰρ καὶ
 ἀκαρνεῖνες γείτονες ὄντες ἀλλήλοις κακοὶ, ὥς τ' ἔ
 καλυδωνίς συὸς κεφαλῇ, καὶ τὸ δέσμα, πῶς ἀλ
 λήλους πολέμησαντες συνετρίβησαν. ὁμοίως δὲ
 βούτοις καὶ καρχηδόνιοι καὶ βυζάντιοι, ὥς πλοιαρεῖς
 σκαλμὸν διγνεχθέντες, δεινῶς ἐναυμάχησαν ἐν τῷ
 βοσπόρῳ. καὶ ὡς τῶν κατὰ μέγθ' γειτονιάσεων, πολ
 λὰ τοιαῦτά τις καὶ ἐφδύσειεν. Οὐσαντ' ἀγαθὸς
 μέγ' ὄνειαρ.) δ' εἰκνυσι ῥῶο πλάταρχθ. θεμιστοκλίας
 γὰρ φασι, ἢ πλάτωνα, πιπράσκοντα τὸν ἀγρόν λέ
 γειν, ὅτι καὶ ἀγαθὸν ἔχει γείτονα. Εμμορῶν.) ἔτυ
 χον. ἐκ τοῦ μείρω, μερῶ, μέμορα. καὶ ἐκθλίψει ἔμο
 ρα. καὶ αἰολικῶς ἔμμορα. ἢ ἐκ τοῦ μοῖρα, ἢ μερίς, ἔμοι
 ρε τὸ ἔχειν, καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς μ, ἔμμοιρε, καὶ συ
 σολῇ ἔμμορε. Τιμῆς.) τιμῶσι γὰρ ἀλλήλους οἱ χρε
 τοὶ τῶν γειτόνων. Οὐδ' αὖ βῆς.) ἢ τὸ ὀργατικόν
 αὐτὸ κτλῶθ, ὅκ αὖ ἀφανισθεῖν, ἀγαθὸν καὶ πρῶτον
 ἱκανῶς τῷ γείτονθ ὄντθ. ἢ συμβολικώτερον, ἢ βῆς
 ἢ ὑπὸ ζυγόν, ἢ γερὴ ἢ γυνή, ὅκ αὖ μοιχοῦθείη, μὴ κακῶς
 γείτονθ ὄντθ. ἔν μὲν μετρεῖται πρὸς γείτονα.)

εἰ γὰρ ὁ ποιητὴς τὸν ἀδελφὸν πέρσῳ, ἀρπαγὰ τε
 καὶ ἀργὸν μεταρρυθμίζει, εἰ τριαύτης ὄντος κακίας
 ἠθικωτόρως παιδ' δύνω, εἰ οἰκονομικὸν αὐτὸν ἀπὸρ
 γάζεσθ' βύλεται, πρὸνθετήσας ὅσα πρῶτερηκην· εἰ
 δ' ὡς δὲ αὐτ' τοῖς δ' ἀνείζασιν ἀρσεύοντα τὰ δ' αὖεια,
 εἰ ποδὶ τότ' το δ' ἄσκει εἰ νθετεῖ λέγων, καλῶς ἢ
 μέτ' οὐ καὶ δ' ἀνείζα παρὰ τῷ γείτονι ὅ γ' ἢ μέτρον καὶ
 σκευή, καὶ μεδίμνω τινί, λαμβάνω ἀπὸρ δ' ἀνείζ'·
 οἶον, σῖτον, ἔλαιον, οἶνον, καὶ τὰ τριαύτα. καλῶς
 εἰ ἀποδίδως τοῖς γείτονι αὐτοῖς τὸ μέτρον καὶ τὸν
 μεδισμόν ὡς εἶπ' ἡς καὶ κρείττον, εἰ δὲ δύνῃ· ὅτι πρῶ
 κατήρξατο χάριτες, ὅπως εἰ ὕστερον χηρίζων καὶ δ' αὖ
 καί γε αὖ ὑπὸ θυμῶν, εὐρεῖς αὐτὸν ἐπὶ κρηναῖς. Διαφέ
 ρει τὸ μετρεῖν, σταθμαῖν, ἀριθμεῖν. τὸ ἢ γὰρ ἀριθμεῖν,
 ὑπὸ ψήφου λέγεται, οἶον ὅ γ' ἢ δύο, καὶ τὰ λοιπὰ τ' ἀ
 ριθμῶν· τὸ δὲ σταθμαῖν, ὑπὸ ζυγῶν, ὡς τὸ εἶπ' ἡς τυχὸν
 ἐσταθμήθη, καὶ ἐστὶ ταλανταίας ὁλκῆς· μετρεῖν δὲ λέ
 γεται, τοῖς μεδίμνω καὶ ἀγγεῖω τινί ἀρτὶθεῖσθαι τι,
 ἢ δίδουαι, οἶον σῖτον μεδίμνω, οἶνον καὶ ἔλαιον με
 τρηταῖς καὶ πλοχοῖς. Μὴ κακὰ κέρδ' αἰνεῖν.) μὴ
 κακῶς κέρδ' αἰνεῖ, καὶ ἀπὸ φαυλοτάτων τρόπων.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν.) ὁ μὲν πλάττει τούτους
 ὀβελίζει αὖ σίχους, λέγων ὅδ' ἐποτε αὖ γημέδα φί
 λον, εἰ τῶν φιλωδοσομνίων ἐκείτ' ὅτι ἀναμύνει,
 πρὸ τῷ ἐτόρ' φιλωθιῶναι. ὅτι ἐστὶ δὲ ὅτι, ἀλλ' ὅπως
 ἔχει

ἔχει τὰ ἔπη. τὸν δὲ Φιλικὸν γνῶμιον ἔχοντα καὶ εἰ-
 δὸτα Φιλῆν, Φίλει· καὶ βρῖ πθοσιόν τι, καὶ δυόμι-
 λον γνῶμιον ἔχοντι, πθοσίεσο, καὶ δυόμιλθ' ἴσο· καὶ
 ἄς δόμην ὅς κε δ' ᾧ.) ὅς τις εἰ εἶχε δ' ὠρητικὸς λῶ, καὶ
 θυμετάδουτθ'· καὶ μὴ δόμην, τὸν πύττω ἔναυτιον.
 ἄς δόμην, καὶ μὴ δόμην, ἰωνικῶς ἐνταῦθα ἐγράφη-
 σαν· καὶ τὸ, δότῃ καὶ ἀδότη. ὁμοίως τούτοις νοη-
 τῶν, βρῖ δ' ὠρητικὸν γνῶμιον ἔχοντι, καὶ μὴ πιαύ-
 τῶν· δότῃς δὲ καὶ ἀδότης μικρὰ γράφεται· ἀπῆ-
 κῶς δὲ ἐνταῦθα ἐξετάθησαν. Δὲς ἀγαθὴ.) οὐ
 δεῖται ταῦτα ἐξηγήσεως καὶ ἐρμηνείας· σαφὴ γάρ
 εἰσί. Ὅς μὲν γὰρ κεν αὐτὴς.) ὅς τις γὰρ ἐδελου-
 σίως δ' ᾧ, ἡδὲν μέγα δ' ᾧ, χαίρει. Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἔ-
 λη.) ὁ δὲ ἐξ ἀναστροφῆς ἀφελόμενός τι, ἡδὲν μικρὸν
 ἀφελήτῃ, λυπεῖται ἢ ἰσοῦν τὸν ἀφαιρηθέντα. πα-
 χνῶν γὰρ τὸ λυπῶν, ἀπὸ μεταφορᾶς τ' πάχνης, τ' λυ-
 πύσης τὰ λήϊα. Εἰ γάρ κε ᾧ σμικρῶ.) καταδκδύα
 ζει, πῶς ὁ σμικρὸν ἀφαιρηθεὶς λυπεῖται· καὶ φησι, εἰ
 γὰρ κεν ᾧ σμικρὸν ὑπὲρ σμικρῶ ἐπάγῃς, ᾧ σιωχῶς
 ᾧ δ' ᾧ, ταχέως μείζον γήρυιθ. Καταθεῖο.) κατὰ τὴν
 θῆς, τὸ δὲ κτηνὸν ἀντὶ ὑποτακτικῶ. Ὅς δ' ἐπιόντι φέ-
 ρει.) ὅς τις ὑπὲρ βρῖ ἐφυπάρχοντι φέρει, ἐκφύξειτῃ τ'
 καυτηνὸν ᾧ θερμὸν λοιμὸν. Οὐδὲ τό γ' εἰν οἴκῳ κα-
 τακείμῃ.) ὅδε τὸ ἐν οἴκῳ ἔναπόθετ) τ' ἐπισίῳν κα-
 πῶν, λυπεῖ ἀνέρα ᾧ ἄνθρωπον. Οἰκοι βέλτορ) εἶν.)

κατ' οἶκους κρείττον ἐν ἀρτεθιμνία τὰ ἐτήσια τῶν
καρπῶν, ἐπεὶ βλαβερόν το θύρησι. χαλεπὸν γάρ το
μὴ ἀρκεῖναι ταῦτα ἐν τῇ οἰκῇ, ἀλλ' ἐκ τῆς θύρας δε
καὶ ἔξω ταῦτα ὠνεῖσθαι. Εὐλόγῳ μὲν παρεόντῳ
ἐλθεῖναι.) ἀγαθὸν γάρ ἔσθθην καὶ ἐν τῇ οἰκῇ ἀρκει
μνίῳ τῆς ἐτησίῳ τροφῶν, λαμβάνειν ὅτε δέησι.
λυπηρόν δὲ δέεσθαι τούτων μὴ ὄντων ἐν τῇ οἰκῇ,
καὶ ὅς ὀργασκείων καὶ τῆς ἐμπορείῳ συνεχές ὄρον
ὅς ὠνεῖσθαι. Α σε φράζεσθαι ἄνωγα.) ἀντίπῃσις,
ποδὶ ὦρ σε βυλδύω καὶ νυθιτῶ βυλδύεσθαι. Αρ
χομνὸς δὲ πίθος καὶ λήγοντῳ.) ἐν ταῖς πατρίοις
ἐλλνίῳ ἑορταῖς ἐτελεῖτο καὶ τὰ ἀσκόλια, καὶ ἡ πι
θηγία, εἰς τιμὴν διονύσου, ρυτίσι τοῖς οἴνῳ αὐτοῖ. Ἐ
τὰ μὲν ἀσκόλια, τοιῶς δὲ ἐγίνετο. ἀσκόους πεφροση
μένους, Ἐ πνδύματῳ πεπληρωμένους, τιθέντο κα
τὰ γῆς, ἐνὶ ποδὶ ἐφαλλομνός, ἄνωθην τούτων ἐφε
ροντο. Ἐ πολλάκις κα τολιδάινοντο, εἰς γλῶ ἐπιπ
τον. Ἐπὶ δὲ ἐποίουν, ὡς ἔφην, τιμῶντο διονύσου. ὁ
δὲ ἀσκός, δῆμα τράγου ὄειν. ὁ δὲ ῥάγῳ, ἔνθα θαλ
λούς ἐλ ἀμπέλου τρώγων λυμάνετο. ἡ πιθηγία
δὲ συμποσιακὸν ἢ συμπόσιον. ἀνέωξαντο γάρ
ἔνθα πίθος, πασί μετεδίδωκε τὸ διονύσου δλωρήμα
τα. τὸτ' ἔν καὶ ἐνταῦθα λέγῃ. ἀρπωμάσας τὸν πί
θον εἰς κῆρον τοῖς οἴνῳ, σὺν μιᾷ τοῖς καὶ οἰκέταις ἀ
πόλαβε. ἐαθεῖς γάρ ὑδιχειλὴς μετὰ καταρχλῶ, ὀξί
νης

νης αὐτῆς καὶ ἐκτροπίας γηρύσσεται, καὶ λήγον δὲ ἐ-
μοίως ἀχρηστον ἔσται· πῶς οὖν τοῖς δὲ καὶ ἡ τρυφὴ ὄνα-
χλαί καὶ λυπεῖ. Μισοῦσι δὲ φείδου.) ὅτι τε ἀφίτος
τότε ὁ οἶνος, καὶ ὅτε δ' ἐστὶ δὲ, μὴ πῶς τοῖς δ' ὄντος
ὑβιλείψων. ἄλλοι δὲ ἀλληγορικῶς, ὑπὸ τῆς τριῶν ἡ-
λικιῶν τὸν πίθον φασί· παιδικῆς, ἀκμαστικῆς, καὶ
γεροντικῆς. καὶ φησὶν, ὅτι πᾶς ὢν καὶ γεῶν, ἀπό-
λαυε τῆς τοῦ βίου ἡδύτης. καὶ δὲ τὴν ἀκμαστικὴν ἡλι-
κίαν ὀργάζεσθαι. Μὴ δὲ γυνή σε νόον πυγασόλῃ ὄζα
πατάτω.) (ἀφ' ἧς ταῦτα, ἐν οἷς μᾶλλον ὁ πρόκλος κα-
λεῖ. σε νόον.) σοῦ τὸν νοῦν. τὸ γῆμα ἀντίπῃσι.
Πυγασόλῃ.) ἡ σολίζουσα καὶ κροσμοῦσα τὰ πόδι τὴν
γυνῆ καὶ τὴν ἑδραν μέρη, ζωνίους, καὶ λοιποῖς. ἢ ἡ σολ-
λίζουσα τοὺς πυγῶνας, καὶ τοὺς πῆχες, καὶ τὰς χεῖ-
ρας, πόδι βραχιόνους ἐξ δ' αὐτοῖς. Κωτίλλουσα.)
πολυλογουσα· κωτίλη γὰρ ἡ χελιδὼν, ἐξ ἧς τὸ λάλος
εἶναι, πρὸς τὰ ἀνακρέοντι, καὶ σιμωνίδῃ καλεῖται.

Καλιῶν.) τὴν φωλεάν. νῦν δὲ, ἢ τὸν τόπον, ἢ τὸν
οἶνον δηλοῖ. Φιλήτησι.) ἐλεπῆται, ὑφαιρομένους τὰ
ἐλλόττρια, ἐπ' ἅσι κακοῖς· πρὸς τὸ φιλεῖν τὰς ἄτας,
ἐξ ἧς τοῖς ἢ πρὸς τὸ φιλεῖν, τὸ ἀπατᾶν, ἐξ ἧς ἡ.

Μουνογῆνης δὲ πᾶσις.) τὰ μὲν τοῖς πρόκλου ἐπὶ τοῖς
Βυθολοῖς σκοπεῖν. ἐγὼ δὲ οὕτως φημί· πρὸς ἀνέ-
σας τὸν πέρσιον πόδι πολλῶν, παρακαλούμεται νῦν
αὐτὸν, καὶ μιᾶ γυναικὶ πλησιάζειν, καὶ μὴ πολ-

λαῖς. ἵνα μὴ ἐτόροθαλῆς παῖδας καὶ ἐτόρογαστῆς
 τέκων, λύπῃ αὐτοῦ γονήσῃ, καὶ πρόωρον θάνα-
 τόν, λαθραίως τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παίδων πῶς
 ἑαυτοῦ ἐκάστω τὸν τῶτε βίον ὑφαρμομάνω. ὥς ὁ
 αἰσώπου μῦθος τὰς δύο γυναικὰς εἰσάγει, φιλό-
 κρανου ὀργασσαμένης, τὸν μεσαιπόλιον. Μου-
 νογρηκὴς δὲ παῖς.) ἀντὶ τοῦ, ἐκ μιᾶς γυναικὸς παῖ-
 δὸν. ἀδελφοί, ὁμογάστριοι. Εἶπ, ἔγω, ἀντὶ τοῦ ἔγω-
 σαν. Φορβέμεν.) ἀντὶ τοῦ τρέφειν. Ως γὰρ
 πλοῦτος αἴξετα.) οὕτως γάρ, εἰ ἐκ μιᾶς γυναι-
 κὸς ἔξῃς παῖδας, καὶ ὁπολλὰς πλησιάζεις, αὐξη-
 θήσεται ἡ πόρεσις, συμπόνῃς σοι καὶ τῆς γυναι-
 κὸς, καὶ τῶν τέκνων. Μεγαρόισι, νῦν καταχρησ-
 τῶς πᾶσαν οἰκίαν ἀπλῶς καλεῖ. Κυρίως ὃ μέγαρον
 λέγεται, ὁ πλῆσιος καὶ ἐπίφθονος οἶκος, πρὸς τὸ
 μεγαίρω, τὸ φθονῶ. Γηραιὸς δὲ θάνατος.) οἱ πόρε
 πρόκλον καὶ ἀρίσταρχον, ἢ πλῆσταρχον, ἀδιανόκτον
 φασὶ εἶναι, καὶ πόρεσόν. ἐγὼ δὲ φημί, λίαν καλλίστως
 ἔχειν αὐτὸ. οὕτω γὰρ μιᾶ γυναικὶ πλησιάζοντι, καὶ
 ὁπολλὰς, καὶ οὐ παιδοποιεῖν σοι, αὐξηθήσεται
 σου ἡ πόρεσις, καὶ ἀλύπως ὡς τῇ θιάντῃ συμβίω-
 σι διάγειν, τελευτήσεις γηραιός, καὶ οὐ πρόωρος.
 ὥς πορ εἰ πολλὰς πλησιάζων ἐπαιδοποιήσας, ὑφα-
 ρμομένης σοι πρὸς μέγαν τὴν πόρεσιν ἐκάστω σὺν
 τοῖς ἰδίῃς παισὶ, καὶ δαλαῇ συμφορῶν ἐνέχουσιν
 ἐλπίων.

θλίψει, καὶ ὡμῶ διδύσους σε γήραι, καὶ ἐπὶ μάλ-
 λον ἁώραι θανάτῳ, ὑδισυμβαίνει ἐκ θλίψεως. ἢ καὶ
 φαρμάκων ὑπὸ σκόδης γεγονότων, ζηλωτυπουσῶν
 ἀλλήλοις τῶν γυναικῶν. Ἐτόρον παῖδ' αὖ καταλεί-
 πων.) ἀντὶ τοῦ τοῦ παῖδ' α, ἢ γὰρ αὖ παῖδ' ας ἔρ-
 βίω ἑάσας. Ρεῖα δ' ἐκ' ὧν πλείονεσι.) καὶ πολλὰς
 παῖδ' ας ὁμογενεῖς γυνήσεως, καὶ ὅτως ὅλος αὐ-
 τοῖς ἐκ τῆς εἰμαρμένης γηθήσεται, δ' ἡλονότι συμπο-
 νῶσιν ἀλλήλοις. Γλείων μὲν.) πλείονων μελέτη.
 πολλὰ μὲν δ' ἀπάνη πόδι διατροφὰς ἐγίνεται τοῖς
 πολὺ παισι. μείζον δὲ τὸ ὑπὸ γιγνόμενον κέρδιον, ἐκ
 τῆς ὀργασίας αὐτῶν. πόδι γεωργικῶν δὲ παίδων λέ-
 γει, ὃ πόδι πολιτικῶν καὶ ἀσείων· ἐκεῖνοι γὰρ ὡς ὑδὶ
 τὸ πλείον, μόνον δ' ἀπάνης πῶς αἱ τοὶ γίνονται. Σοί-
 δι' εἰ πλῆτος.) σοῦ δὲ ἡ ψυχὴ, εἰ ὑπὸ θυμῷ πλῆτος
 ἢ τῷ ὄντι τὸν τρόπον, ἔρδε καὶ πράττει, καὶ ἄλλο ἐπ'
 ἄλλο ὄργον ἐργάζεσθαι. ὧν τὸ ὕβριν δὲ εἰσβάλλει ὁ ποιητής
 καιρὸς ἐκάστοις πρὸς φόρον διδ' ἀσκεῖν, ἀροτριᾶσαι
 καὶ σπύρειν, καὶ ἀμῆναι, καὶ τρυγῆναι καὶ ἐπὶ πόδι
 ναυτηλίας, καὶ τῶν λοιπῶν. ΒΙΒ. Β.

Πλειάδων ἀτλαγνῶν.) τῶν ἀτλαντῶν θυγα-
 τῶν πλειάδων ὑδὶ τελευτῶν τῆς εἰσῆς αὐτῶν
 ἀνατολῇ, ὃ τὴν εἰσπείραν, ἀρχαί, ὅτι ἀρχου τ' ἀμ-
 τοῦ. τοῦ ἀρότρου δὲ καὶ τοῦ ἀρότριάσμου, ἀπὸ κοινῆς πά-
 λιν τὸ ἀρχε, δύνασιν ἀμῆναι, καὶ μελλουσῶν δ' αἰῶνα,
 τὴν

τὴν ἑσπερίαν δὲ δ'ύσιν, οὐ τὴν ἑωαν. ἀλλὰ λεκτίον
 πρῶτον τὴν ἰσορίαν, εἶτα καὶ μαθηματικώτορον δὲ
 δ'ακτίον μοι. τοὶ ἔρανθ' παιδ' ὅς ἱαπετὼ καὶ ἑλυμέ-
 νης, ἢ Ἀσίας, ἢ ὠκεανῷ θυγατρὸς, γηγνῶνται (ὥς οἱ
 μυθογράφοι φασί) πτομηθεὺς, ὑπὸμηθεὺς, μενοίπιος,
 καὶ ὁ νῦν ἡμῖν πτοκείμενθ' ἄτλας· ὅμ καὶ μυθόουσ-
 ται, κίονας φέρειν μακράς, αἱ γαῖαν τε καὶ ἔρανθ' ὅμ
 ἀμφὶς ἔχουσι. τὸν τε καὶ πλειόνης ἢ ὠκεανῷ θυγα-
 τρὸς, γηγνῶνται θυγατρός· ἐπ' ἅ. πῶδε ὅμ φησι ἀρ-
 τῷ ὅν τοῖς φαινομένοις, ὥδ' ἔ. πως·

Ἐπ' ἅ δ' ἡ τοι ταίγε ὑπ' ἔρ' ἡδ' ἰω καλέοντα,
 Ἐξ οἷά ἐπ' ἔσσαι ὑπόψια ὀφθαλμοῖσι,
 Ἀλκυόνη, μερόπη τε, κελαυνῶ τ' ἠλέκτρι τε,
 Καὶ σερόπη, καὶ τηϋγέτη, καὶ πότνια μάια.

Ταύτας φησὶ τὰς πλειάδας, μετὰ τ' μητρὸς αὐ-
 τῆς ἢ πλειόνης, ἢ βοιωτίαν πέντε ὅλους ὀνιανασῶν,
 ὡρίων ἐδίωκην ὥς συγγήνοιο. αἱ τοῖς θεοῖς θυξάμε-
 ναι, πῶς πλειάδας ἔζημεψαν. Ζεὺς δὲ ἢ κακο-
 παθείας οἰκτείρας, αὐτὰς ὅν τῷ Ζωδ' ἀκῶ κατῆσ-
 εισεν. ἄλλοι δ' ἐπινδον, δ' ὡδε καὶ θυγατράς φασὶ γε-
 νῆσθαι τῷ ἄτλαντι, καὶ ὅμ ὕαντα, ὅμ ὅν λιβύη θη-
 ρῶντα ὅπως ἀνείλην. καὶ αἱ ἢ πέντε τὸν ἀδελφὸν
 ὅσον θελῶσσαι, ἀπόλλωτο. Ζεὺς δὲ ἀστέρας ταύτας
 πεποίηκε, τὰς λεγομένας ὕαδας. ὅμ τὰ ὀνόματα δ'
 ἀσκραῖθ' οὐτῷ ἡσίοδ'θ', ὅν τῇ ἀστρικῇ αὐτῷ βί-
 βλη

ἔλαθ' ἀσκει λέγων·
 Φαισύλη, ἡ δὲ κρηονίς, εὐσιφανὸς τέ κλίσια,
 Φαιώδ' ἰμερόεσσα, καὶ θυδ' ὤρη τανύπιπλθ·
 νύμφαι, ἃς ὑάδ' ας καλέεσι φύλ' ἀνθρώπων.

Αἱ δὲ πλειάδ' οὐ πρῶτό πομπῃ, ὅπως κατὰ κρείθρα
 σκην. ἀλλὰ καὶ τὰ πόδι ἄτλαντ' καὶ τὴν πύργου
 κατασείρισιν, ἀλληγορία καὶ ἰσορία δέξοι σαφηνί-
 σιν. ἄτλας δὲ τὴν ἀλληγορικώτερον, ὃ ἄξωμ ὃ οὐκ ἔχωμ
 καὶ διακρίνωμ τὸ ὑπὲρ γλῶ καὶ ὑπὸ γλῶ ἡμισφαί-
 ριον· ἰαπεδοί, ἢ τοὶ λινήσεως ὕρανοῦ. ὅτι κατὰρχας
 συγκεχυμένον τὸ πᾶν τὸς κοσμοῦ σώματ', συ-
 νέβη τὸν ἄερα καδ' ἐλλύσας, σφοδρὸς τὸς λινήσεως
 τετυχηκέναι, καὶ ὅτω διορίσαι τὸ ἄνω καὶ κάτω ἡ-
 μισφαίριον, καὶ διακρίνωμ τὸ πᾶν. θυγατὸρ δὲ ἄ-
 τλαντ', καὶ ὑάδ' οὐ, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄστρον
 τῶν ἄστέρων, ὅτι μετὰ τὸ διοριδύωμ τὰ ἡμισφαί-
 ρια, τὸ διακρίνωμ τὸ πᾶν, οἱ ἄστερ' ἐφάνησαν,
 καὶ πᾶν τῶν ἄστρον τὸ σύστημα. λίνοντας δὲ, ἃς ὃ ἄξωμ
 ἄτλας κατέχει, ὃ βόρει' ὅλθ' ὅτι, καὶ ὃ νότι'.
 καὶ ταῦτα μὲν πόδι τὸ σιχηφανοῦ ἄτλαντ', τὸ
 καὶ ἄξον'. γέγονε δὲ καὶ τις λύβης ἀνὴρ μαθημα-
 τικώτατ', ἄτλας τὴν κλῆσιν, ὃς ἐμυθόβη τὸν ὕ-
 ρανόν· ἔχειμ, δὲ τὸ ἀρίστως ἀστρολογεῖμ, καὶ πόδι τῶν
 ὕρανίων ἀκρίβειαν τὴν ἀσκειμ· ὃ καὶ ὑοί, ἑαυτοῦ
 καὶ ὕας· καὶ θυγατὸρ δὲ, πλειάδ' οὐ καὶ ὑάδ' οὐ, μι-
 λαδελ-

λαδελφότατου· ὅς καὶ ἄς ἐν τοῖς ἄστροις σοφώτατος
 ὤμ, κατεκείρισεν. ὡς καὶ τοῖς ἀστρολόγοις οἱ ἀπέρου
 ὤσιμ ὀνομαζόμενοι, ὀνόματα ἔχοντες, καὶ τῶν παλ-
 ῶν αὐτῶ τοῖς ἄστροις πρᾶμνοι τὸ ὄνομα, ἔρ' παν-
 τὶ αἰῶνι πριφερόμενον· ὅσο δὲ καὶ μύριοι ἑτόροι πε-
 ποιήκισαν, ὡς καὶ ὑδὶ πῶλεμαῖα ὁ κόνων κατ'αστερί-
 στας ἐλ Βερονίκης τὸν πλόκαμον. οὕτω μὲν ὅτω καὶ
 οἱ λοιποὶ πάντες ἀστέρες καὶ τὰ ἄστρα κατεκείρισθη-
 σαν· ὃ γὰρ αὖ ἐπειδ' αὖ ἀρθάνωμεν, κατὰ τινας τῶν
 ἔξω σοφῶν, ἀστέρες γηνώμεθα, ὅς ὁ ἰωμικὸς ἀριστοφά-
 νης ἐμπέπαιχε· ἀλλὰ τὸ ψυχρὰ λέγειν καὶ κατα-
 σκευάζειν πρῶτον, τὴν τε ἰσορείαν τῇ πόδι ἐλ διώ-
 ξιως τῶν πλειάδων ὑπὸ αἰείων· ὅς ἐξ πολλῶν γε-
 ναιῖς τῶν πλειάδων ὑπαρχόντων, καὶ τὴν ἐλ ἡλέκ-
 τρας πυράκτωσιμ ἐν τῇ πορθέσει ἐλ τροίας, μετὰ
 ἐπ' αὐτῶν γηραιὸς γηρομελὴς. μικρὸν δ' ἐπὶ φάμενοι, πόδι
 τῶν πόθων καλεῖται πλειὰς, καὶ πόρι τινων ἑτόρων
 βραχυτάτων, χωρήσομεν πρὸς τὴν διδασκαλίαν
 τῶν ἀστροκῶν ὑδὶ πολλῶν καὶ τῶν δ' ὕσεων. ἀρχαγγε-
 λὸς δὲ διωάμεις ὅς τις ἰμείροισι τὰς πλειάδας μαν-
 θάνειν, ὡς ἐλ τὰς μέσας, πρὸς ἐχέτω ἔρ' πρόκλω· ὃ-
 δ' ἐν γὰρ ἡμεῖς τοῦτον λάβροισι, ὃ δὲ σόφον ὑδὶ σάμεθα,
 ἀλλὰ σαφές τε καὶ σωτόμοι ἐλ ἀληθείας ἐχόμενον,
 εἰ μὴ πού ἢ ψοῦδ' ἢ τινὰ ἰσορείαν ἐλέγχομεν, ἢ διορ-
 θοίμεν, ἢ τι μυθῶδες ἀληγοροίμεν, ἢ ἀτέχνως γε-
 γραμ-

γραμμῶν τεχνικῶς διαγράφοιμι· οὐ μεταρσίους
 λόγων σωθήκαις, ὅς κ' ὀμπα ῥημάτων, ἀλλὰ σαφεῖς
 πόδι πεζίῳ τῇ λέξει, ὥς ὁ διδασκαλικὸς λόγος· πῶς
 καλῶνται. Πλειάδ' οὖν λέγονται, ἀπὸ πλείονος ὧς
 αὐτῇ μητρός· ἢ ἀπὸ τοῦ πελειάδας αὐτὰς γεγονέ-
 ναι, φεγγούσας τὸν ὠρίωνα. ἢ πῶς τὸ εἰς πολλά χη-
 σιμόν'· σιμικυπκαὶ γὰρ θέρε, καὶ ἀπόρε. ἢ ὅτι πλε-
 σίον ἀλλήλων κείνται, πόδι τὸ λαὸν κέρας τοῦ ταύ-
 ρος. λήθη καταχέβεις· πόδι ὑάσιων γραφειν, εἶπον
 τὰς πλειάδας πῶς τὸ λαὸν κέρας ὑείδαι τοῦ ταύ-
 ρος· ἰστέον δὲ, ὅτι αἱ ὑάσιον κείνται πόδι τὸ λαὸν μέ-
 ρος τὸ ῥηθγν. αἱ δὲ πλειάσιον, πόδι τὸ ὕδατος τοῦ αὐ-
 τοῦ ταύρου, ὅπου ἡμίτομόν δειν. (Ατλαγεννάων.)
 οἱ πόδι τὸν πρόκλον γελοῖον φασι, τὸ ἀτλαγεννάων,
 ἀτλαντογεννάων λέγοντες εἰς δέον. ἐγὼ δὲ φημι κα-
 λῶς ἔχειν· ἀμφοτέρω. κλίνει γὰρ ἄτλας ἀτλαντος,
 ἀτλας ἄτλα, ὅς ὁ ἀτλαγεννάων. Επιτελλομι-
 νάων.) πρὶ ἀνατολῶν· ἀνύσεων ἀστρικῶν εἰπεῖν ὡς
 μημνῶν μοι, δέον μοι πρῶτον κεφαλαιωδέστερον καὶ
 σωτόμως ἐκθεῖναι τῇ πᾶσαν ἀστροθεσίαν, ὃν βρεῖ ζω-
 διακῶ λοφοκινήται κύκλῳ, ὅς ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον
 κινεῖται. Αστρώων ὑπαρχοσι τμήματα δύο καίδεκα, αἱ
 καὶ ζωδια καλῶνται. αὐτὰ τὰ ὀνόματ' α, κεῖος, ταῦρος,
 δίδλυμοι, καρκίνος, λέων, πρῶθγνος, ζυγός, σκορπίος,
 ταύρος, αἰγόκερως, ὑδροχόος, ἰχθύς. ὃν ἐκάστη τῇ
 ἑπτά

ἐπὶ τὰ ἔθνη τῶν ζωνῶν, ἃ καὶ σφαῖραι καλοῦνται, εἰς
 αὐτὰ λέγεται τὰ πλανωμένων ἀστέρων. ἐν μὲν τῇ ἀνω
 τᾷ καὶ πρώτῃ, κρόνον θ'. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ζῦς.
 ἔπειτα ἀρης, καὶ μετ' αὐτὸν ἥλιος, εἰτα ἀφροδίτη,
 καὶ μετ' ἐκείνῃ ἐρμῆς, ἡ δὲ σελήνη πάντων ὑστέρα
 καὶ κατωτάτη. πλάνητες δὲ ὀνομάζονται, ὡς ἀπὸ δ'υ-
 σμῶν ἐπ' ἀνατολὰς λεγόμενοι, ἡναντίως τῇ λεγόμενῃ
 τῇ ἔθνη. Ζῶσα μὲν, ὡς ἔφην, εἰσὶ δ' ὡδεκα· πλάνη-
 τες δὲ ἀστέρες ἐπὶ τὰ ἄστρα δὲ ἀπλανῆ, λῆ, ἀρκτο-
 μεγάλη, περκύων, ἀρκτο- μικρά, ἵππος, ὄφις, ἀε-
 τὸς, δελφίς, οἰσὸς, κασιόπεια, λαγῶς, πόρσεύς, λῆ-
 ρος, ἀνδρομέδα, ὠρίων, ἡνιόχος, κύνταυρος, κόραξ,
 ὕδρος, αἶψ, λύρα, ὄρφοι, ἐν γόνασι, σέφανος βο-
 ρειος, ἀργώ, σέφανος νότιος, ἡριδανὸς ποταμός,
 πλειάδος, θυμιατήριον, ὑάδρος, ἀρκτοφύλαξ, ὁ καὶ
 βοώτης· ὄφις, κηφύς, κύων, τόξος, κύκνος,
 κρατὴρ, ἰχθύς, δ' ὅμως ταῦτα πάντα τὰ ζῶσα καὶ
 τὰ ἀπλανῆ, καὶ οἱ πλάνητες, διττὰς ποιοῦνται ἀνα-
 τολὰς τε καὶ δύσεις. μίαν μὲν, ὡς σὺ τρεῖς παντὶ ἔ-
 ρκουσιν ἀνατέλλουσι λευθεκᾶς ἡμέραν, ἀπὸ τοῦ ὑπο-
 γαίης ἡμισφαίρειος εἰς τὸ ὑπὲρ γαίης· καὶ πάλιν, ἀπὸ τῆς
 ὑπὲρ γαίης εἰς τὸ ὑπὸ γαίης διώσιν. ἐτόραν τε δύσ-
 σου μὲν ἀνατολῇ τε καὶ δύσει ποιοῦνται, σὺ
 τρεῖς ἡλίῳ κατ' ἐνιαύσιον κύκλον. ἀνατολῇ, ἑῶαν
 καὶ ἑσπερίαν, καὶ δύσει ὁμοίως. τίνες δὲ αὐτοί, ὡς
 πῶς,

πῶς, καὶ πότε γίνονται μάνθανε. ὅταν τις ἀστὴρ, ἢ
 ἄστρον, ᾗ ταῖς ἡγουμέναις καὶ πρώταις μοίραις τι-
 νὸς ζωδίου ᾗσται, ἄσπερ καὶ δεξιάς αἰ ἀνατολικὰς
 λέγουσιν. ὁ δὲ ἥλιος προδραμὼν ταύτας ᾗ ταῖς
 ἐπομέναις, καὶ μετ' αὐτάς ὅστιν, ἄς καὶ ἀφιστρας αἰ
 δύτικὰς καλοῦσι, πρὸντεκαδέκα μοίρας ἀπέχων
 τοῖ ἀστέρος, λέγει τότε ὁ ἀστὴρ εἶναι ἀνατολὴν πρὸς
 τὸ ἥλιον ἔχειν. αὐτὸ δὲ ταῖς πρώταις μοίραις ὁ ἥλιος τρέ-
 χη, ὁ δὲ ἀστὴρ ᾗ ταῖς ἐπομέναις εἰς προλαβὼν, καὶ ὡς
 μοίρας τοῦ ἥλιου, τότε λέγεται εἰσσελεῖν ἀνατολὴν
 πρὸς τοῦ ἥλιου ἔχειν. δύσις δὲ εἶνα ὅστιν ἀστέρος, ὅ-
 ταν ᾗ ταῖς ἡγουμέναις ὁ ἀστὴρ φαίνη, ᾗ δὲ ταῖς ἐπο-
 μέναις ὁ ἥλιος τρέχη, ἀφιστρας τοῖ ἀστέρος ἰδῖ, ἢ
 εἴ, ἢ ἐλάττωνας μοίρας. δύσις δὲ εἰσσελεῖα, ὅταν ὁ
 πᾶρξη τὸ ἀναπαλιν, ᾗ ταῖς ἡγουμέναις ἢ μοίραις
 ὁ ἥλιος τρέχη, ταῖς ἐπομέναις δὲ ὁ ἀστὴρ ἰδῖ, ἢ εἴ,
 ἢ καὶ ἐλάττωνας μοίρας ἀπέχων τοῖ ἥλιος. αὐταὶ εἰ-
 σὶν αἱ ἀνατολαὶ καὶ δύσεις. σκευγμὸς δὲ καὶ ἀκρὴ-
 ροίας, καὶ συναφὰς καὶ πῆξεις, καὶ κολλήσεις καὶ
 ἐπεμβάσεις, καὶ τὰ λοιπὰ γήματα τούτων, εἰς λέ-
 γειν, ὡς πόδι πᾶ. ἢ ὑπὸ πολλῇ τῇ πλειάδων γίνετο,
 ἀπὸ μαίεσιν ἡνάτης, μέχρις ἰονίεσιν κγ. ἢ δὲ τούτων δύ-
 σεις, ἀπὸ ὀκτωβρίεσιν ἢ, μέχρι δεκεμβρίεσιν ἡνάτης, σαφῶς
 καὶ ἰατρικῶς. μαθηματικὸς δὲ ἀκριβεστερον ἐμπρο-
 σθε μαθῆναι. τὸ ἀρχεῖσθαι, καὶ πάντα τὰ ἀπὸ γήματα,

130 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἐντὶ πῶτακτινῶν τίθουσιν ὁ ποιητής, ἢ νοεῖται ὡς
 πᾶσι τὸ θέλει οἶον, θέλει ὀργάζεσθαι, θέλει σπείρειν, βοῶν
 τεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. ἈμπτΘ, ἀσπύρετΘ ὅτιν ὁ
 σπύρετΘ. ὅξυτόνως δὲ, αὐτὸν χρόνος διαγράφει. Τὸ
 ζῶδιον ὁ ἥλιος πρὸς τέλει φθάνει. συνιγμίζουσι δὲ
 αἱ πλειάδες, ἐπὶ δὲ ἢ μετὰ τὸν κριόν ὁ ταῦρετΘ ὅτιν,
 ὃ τῇ ζώνῃ αὐτῶν κείνται, πάντῃ ἀμαυροῦνται τοῦ
 ἡλίου συνιγμύς πρὸςβάλλοντΘ αὐταῖς. τὸν γούιν
 ὅλον ἀπείλλιον μίῳα διέρχεται τὸν κριόν. ἐν γούιν
 ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀνατολαῖς τοῦ μίῳος ἔ-
 σαις, ὡς συνιγμύς ὄντΘ τῷ ἡλίῳ αὐταῖς, ὑπὸ τοῦ
 πλείστου φωτός ἀμαυροῦνται. ἀφ' οὗ ἡ πλειώσκει τὸν
 κριόν, πρὸςβάλλει τῷ ταύρῳ, ἢ μᾶλλον ἅπαντα. ὁ
 δὲ μᾶλλον ἔχει λα. δ' γούιν, καὶ λα, μ. μεθ' ὃ δὲ το-
 λειώσκει τὸν μᾶλλον, καδ' ὅν κατόρχειται τὸ τῷ ταύρῳ
 ζῶδιον, πρὸςβάλλει τῷ διδύμῳ, κατὰ τὸν ἰουύνιον
 μίῳα. διελθὼν δὲ τὸν ταῦρον, καὶ σὺν ἐκείνῳ τὰς
 πλειάδας, καὶ πρὸςβαλὼν τῷ διδύμῳ ἢ τὸν ἰ-
 νιον, τότε μηδ' ἑνὸς ἐμποδίζοντΘ ἐκείναι ἀνατέλλει
 σι, ἢ τὸ ἰνιον μίῳα, καδ' ὅν ἀρχονται δείξιν. καὶ
 μαίνων ἑναντίως ὅθι φασί, τῇ τ' τζετζε δ' ἐκγνήσθ.
 Γληϊάδων ἀτλαγρονάων.) καδ' ὅν γὰρ καιρὸν ὅτε
 τὸ ἀφροτεῖαν, ἢ γούιν τ' ὀκτώβριον ἢ νῆμβριον μῆνα,
 τότε κυρίως ἀνατέλλουσι. ὡς τὸν γὰρ, ἢ μετὰ τῷ ἡ-
 λίῳ δ' ὅσις ἑλλαμψίς τ' ἄστρων. αὐτὴ γὰρ ἢ τὸν και-

ρόν

εὐὸν τῷ ἀφ' οὗ, ἤγουν τὸν ὀκτώβριον καὶ τοῖς μείζονα
 μῶνα, ἀνατέλλουσιν ἀφ' ἐσπέρης, μετὰ τὴν ἡλίου δύ-
 σιν· ἡ δὲ τὸν καιρὸν τῷ θέρει, τὸν ἰόνιον καὶ τὸν ἰού-
 λιον, ἀνατέλλουσι ἄρ' πρωί. Α δ' ἡ τοι νύκτας τε
 ἐν ἡμέταις.) μ' νυχθήμερα. πρῶτον καίτοι ἐν τῷ ζῶ-
 σι καὶ κύκλῳ, ὁ κείος. μετ' αὐτὸν, ὁ ταῦρον. μετὰ
 τὸν ταῦρον, ὁ δίδυμος. ἐν τῇ μέσῃ δὲ τῷ ταύρῳ, ἡ-
 γουν ἐν τῇ ζώνῃ, κείντοι αἱ πλείους αἱ εἴς, αἱ τινες
 λέγονται καὶ κοινῶς ἐξάστειρον. ὁ δὲ ταῦρον ἐχέμεν
 τισι, μέχρι τῆς μέσης πόδας μὴ ἔχειν. ὅτε δὲ ἔλθῃ ὁ
 λιθὸς ἐν τῷ ζῶδιῳ τῷ κριῷ, καὶ διερχόμενος αὐτόν,
 ἡ δὲ μῶνα δὲ ἀπρίλιον αὐτὸ διερχεται, πρὸς βάλλει
 τῷ ταύρῳ ἡ δὲ μάϊον ἀπαντα, καθὼς πρὸς πομπῇ.
 Χαρακτομῶνιο σιδήρεϊ.) ὑποθέμενος ὁ ἡσίοδος τῷ
 πέρσῃ δὲ ἀναβλῆς ἐν δυνάμει τ' πλεῖστος, εἰς ἕνα θῆ-
 ρος καιρὸν ἐν ἀφ' οὗ, ἐπεὶ δύσχερής ἡ τῶν γυνῶν
 ἰδιώτη ἐδύκει ἀνδρὶ, ἀφ' οὗ νύκτ' ἐν ἰδιωτικῷ
 σφῶς πρὸς εἴγματ' ὁ δὲ κινύσιν αὐτῷ τὴν τ' πλεῖστος
 δὴν ἀνακλῶν, λέγων τότε αὐτὰς ὑπὸ τέλει, ὅτε οἱ
 γεωργοὶ χαίρουσιν καὶ σπέρουσιν τὰ σπέρματα, καὶ
 πρὸς θεοῖς μὲν οὐκ ἐπιτίθουσιν. δὲ ἀμήν, ὅκ' δὲ ἀφ' οὗ
 τε ἐπεὶ καταρχῇ, ὅπως δὲ τῇ ἐλπίδι αὐτῇ κέρδους
 πρὸς ψῆ πρὸς γεωργίαν αὐτὸν, ἐν ἀφ' οὗ φύσιν τῆς
 χάριτος, ἐν οὐρανῷ. ὅπως πεδίων πέλει νόμος.)
 πρὸς αὐτῶν πᾶσαν πρὸς αὐτῶν τ' πέρσῃ, φησὶν ὅτι

γεωργίας νόμος ὅστις, ἀροτριαῦ πλειάδ' ὅ * , ἀμαῦ δὲ
ἀνατελούσης, καὶ ἐν πᾶσα θαλασσίῳ καὶ ἀμμιῶδ' αἰ
καὶ λιπθγέω τινὲς καρρικῶσι χώρα, καὶ ἐν μυσο-
γείῳ καὶ λιπῶα, καὶ μακρὰν ἀπεχούσῃ θαλάσσης.

Γυμνὸν σπείρειν.) γυμνὸν ἀμαῦ, γυμνὸν δὲ βιω-
τῶν, καὶ ἀροτριαῦ. ὅστις δ' ἐφῆσι, πῶς ἐπὶ πόμῳ αὐ-
τὸν πῶφθαύειν τὸν χειμῶνα, καὶ πῶς γὰρ ἄξεσται. ἢ
ὡς αὖ ὅπως ὀυρῶσως, καὶ γυναικῶς ὀργάζονται. Τὸ
εἰ χώρια, καὶ τὸ, ὡς τοῖς ἐκαστῶν ἀέξεται, ἀντικρὺς
αἰρεχελία καὶ φλυαρία ὀδῶ. Μὴ πως τὰ μεταξὺ
χατίζωμ.) μὴ πως μὴ ἔχωμ ἐν τοῖς μέσῳ τοῦ λαοῦ,
πῶσσης, πῶχδύνης, ἢ δίκλῳ πῶχδύς γυμνὸς καὶ πε-
ριδύης πορδύης, πῶς αὖ ἄλλοτρίως οἶκους. Εἰπὶ ὅ-
σω.) πῶκα καὶ ἡλ' ἡλ' πῶξω, ὅτι ὡς μετρή-
σῳ μέτρῳ τινὶ καὶ μεδίμνῳ. Θεοὶ δ' ἐτεκμήραν-
το.) οἱ ἀστέρες, ἢ τὰ στοιχεῖα νῦν θεοί. ἐκ γὰρ τῶν ἀστέ-
ρων, τὰ ἐπὶ γεωργίας ὀργα, καὶ τὰ λοιπὰ ὀργάζομε-
να τεκμαίρονται. Εἰώσια.) μάταια, ἀπὸ τῶν γεω-
ργῶν, οἱ τινὲς ὥσαντες καὶ παραδραμόντες τὸ
δ' ἐπὶ ἔτῳ γεωργίαν, ἢ φυτεῖαν, ἢ ἐτόροις ἰσὶ τοῖς
τοῖς ἐβλάβησαν. Οἶκον μὲν πρῶτισα.) παρακε-
λεύεται τοῖς ἀδελφοῖς, πρῶτα μὲν οἴκου φροντίζειν,
ὡς ποδὶ ἐφοντο καὶ αὐτὸν, καὶ τὰ κατασκευάσματα.

Γυναικὶ τε λιπῶα καὶ ὠνητῶ.) ὅ γαμετῶ. ἢ
τις ἐν τοῖς βυσίρ' ἐποιτο, κτῆσά φησι ἡλ' ὀδύτε-

ρον λόγον· ὅπως, τὰ ἐλ ἀχραικῆς οἰκίας σιωπῇ, οὐ
 παιδεποιός, λάτρεις δὲ οὐσα γυνή. Χρήματα, τὰ
 γεωργικὰ τῶν γεωργῶν ὀργαλείων, καὶ τὰ λοιπὰ
 ἀγῶνα καὶ ἀρμόδια, ἐμὴ τοῦ πρίποντος ἀκρόασις
 τε, ποίησάδαι, καὶ ποίησον ἐν τῷ οἴκῳ σου. τὸ ἀγῶ-
 να δὲ λαίπρῳ ἀπὸ τοῦ ἀρμόζομενα γεγονός, φιλοῦ-
 ται, ὡς συγκοπὴ αἰολικῇ. πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα,
 ὄντελ᾽ μὲν ὄντα δ' αἰσιώονται, συγκοπὴν δὲ φι-
 λούται. ὡς τὸ, ἀλλόμενον ὁ παρθένος, καὶ ἀρμόζομε-
 νον, δ' αἰσιώονται· ἐφαρμόζομενον γὰρ φαρμῶν, καὶ
 κεδαλλόμενον. ὡς ὁμηρῶν,

ἢ τε κεδαλλομένην, ἰοειδίᾳ πόντον ὀρίνει.

τὸ δὲ ἀγῶνον, ἐλ ἀλλομενον, συγκοπὴν αἰολικῆς
 φιλοῦται. ὡς νῦν τὸ πᾶντ' ἀγῶνα. καὶ παρ' ὁμή-
 ρου, ἐπ' ἀλλομενον ὄφει δουρί. Ἡ δ' ὥρη πῆρα μέγιστη.)
 πῆρα τρέχει δὲ ἡ ἀρμόδιος ὥρα ἐκάστοις, νεατῶ, αὐτῶ-
 ρα, καὶ τοῖς λοιποῖς. μινύθει.) σμικρύνεται, ἐλατ-
 τῶνται. μινυός γάρ, ὁ μικρός. καὶ δ' ἀναβάλλει-
 ται.) καὶ δ' ἀναβάλλει ἐπ' αὐτῇ τὴν σήμερον ἡμέ-
 ραν τυχόν, καὶ τὴν αὔριον, πῆρα τρέχων μέχρι ἐλ τοῦ
 μέγιστος ὄντης καὶ πρώτης, ἥτοι ἐλ ἀρχιμελῶν· ἐκ δὲ
 εἰς ἐνός ἐνὶ γεγονός τὸ γῆν, ὅμως διπλασιάζει τὰ δύο
 τῶν, καὶ φιλοῦται, ὡς αἰολικόν. βιδῶται γὰρ οἱ αἰολεῖς.
 Εὐπωπεργός.) ὁ μετὰ πῆρα δρομῶν τοῦ ἀρμόδιου καὶ
 ὀργαζόμενον. ἀρίστως δὲ καὶ λυρίως τὸ ἐτόσιον ἐν

πνύδα κείται, καὶ ὕχως πόρ ὃν τοῖς ἄλλοις κατὰ χρῆ-
 ματόφρον. Καλλιῶ.) νῦν τὸν οἶνον. οἱ γὰρ πα-
 λαοὶ, πρὸ τοῦ εὐρεθλῶαι οἰκίας, κάλως ἀποδόντες
 ὃν ποινὴν ἀρχαῖς, καὶ ποῖ πῶρα πετάσαντες ἀνωδοῖν,
 σκληνέτω τὸν βίον διέζωμ. ἢ ἀπὸ τοῦ κάλου, τὸ ξύ-
 λον, καλῖα. Ἡμος δ' ἡ λήγου μὲν.) μετὰ τοῦ λα-
 ρὸν τοῦ διεύρου, καὶ τ' αὐτοῦ, διδ' ἀσκή νῦν καὶ τὸν
 τ' ὑλοτομίας καιρὸν. καὶ φησι, ἡνίκα φθινοπωρὴς
 ἰσημερία γηγήσεται, καὶ ὁ ἥλιος τὸ πολὺ τοῦ ἰσθμῶ-
 τος ποιῶντος λαύματ' σβέσει, ὅτετι καὶ ἡ κορυ-
 φῶν ἡμῶν τῶν τ' ἡμέρας πλείονι ἔσηκός εἰσάμα-
 τι, ὥς πόρ ὃν τῶν διεύρου καιρῶν φηραίνων ἡμᾶς ταῖς
 ἀκτῖσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτε τὸ πλεῖον ἄξιον ὑπὸ γλῶ, ὅ-
 τι κίμει τὰς νύκτας, ὀλίγον δὲ τ' ἡμέρας ὑπὲρ κε-
 φαλῆς ἡμῶν ἔσκη, τότε ἀριστός ἄξιον ὁ τ' ὑλοτομίας
 καιρὸς. ἀσκήσῃ γὰρ τὰ τότε τμηθέντα ξύλα παρῆ-
 ται, ὥς ὅτι κμαδόντες τὸ πολὺ τ' ὑγρόνι. ἢ
 γὰρ ἀμετρος ὑγρότης σῆψιν ὅτι σκώληκας ἐκπεισῇ,
 ὥς ἡ θερμότης ῥῶσιν καὶ ἀνωδίαν. καὶ ὅσοι ἰδῆν
 ἔξεσιν, ἐκ τῶν ἐλαδῶν καὶ καδύχρων τόπων, καὶ
 τῶν θορμῶν καὶ ἡρέμα φηρῶν. τὰ μὲν γὰρ ἐλάδι,
 σῆψιν καὶ κύνωπας, καὶ μύας, καὶ σκώληκας, καὶ
 τοιαῦτα γηγῶν. ἀεγυπῆθ' δὲ διὰ τὸ θορμότατον,
 ἀνωδίαν καὶ ἀρωμαστων μήκτηρ καδίσαται. καὶ
 τοῖς ἀνδρωπίνους δὲ σώμασιν ὑπαρχει τὰ ὅμοια. οὐ
 μὲν

αὐτὴ γὰρ σωμασκήσι, καὶ παλίοι, καὶ κάθυγροι,
 ὑποφορὰν ἀφόρητον ὄζουσι, καὶ μάλλον ἢ θύει καὶ
 μύρου χρίσμενοι, δυσωδ' ἐσθροὶ γίνονται. οἱ δὲ δορυ-
 μοτόφας καὶ ξηροτόφας καθισκνόντες ἡ πραΰτους,
 οἱ μὲν ἢ τοῖς καθισκνόντι καὶ μίσω τεταχένται,
 μήτε μὲν ὄζοντες, μή τε μὲν δυσωδ' ἰάζοντες. ἔ-
 νιοι δὲ καὶ ἀρώματ' ἐκ τῶν σωμάτων ἐσθμὴν ἐκ-
 πνέουσιν, ὥς πορ' ὁ θεόφραστος ἀλέξανδρον λέγει τὸν
 μακιδόνα· καὶ ἡμῖν πολλάκις τις δεικνύσκει, ὥς
 ἔκ τε χερμελίνους ἀρώμασι, καὶ ποδὶ χρίουσι τὰ ἄνθος, καὶ
 τοὶ γε μηδὲ λουτροῖς κεχρημένους, εἰ μὴ πρὸ μετ' ἔνισαν
 τὸν, καὶ δύο καὶ τρεῖς. ἡμ'·) ἡνίκα· τὸ ἡμ'·
 φιλοῦνται παρὰ τοῖς ἰωσι, καὶ ἔχ' ὑποτάσσει. πε-
 ρὰ δὲ ἀπηνόις, καὶ δ' αὖτις, καὶ ὁ δὲ καὶ ὁ πρὸ
 ὑποτάσσει παρὰ τοῖς ἀπηνόις. καὶ τὰ δούτορα
 πρόσωπα τῶν παδικτικῶν, γραφεῖ + διφθογγ, πρὸ-
 σμα πένυσει, ὄψομαι ὄψαι, καὶ τὰ ὅμοια. ὁδὸν οὐ
 εὖ γράφει τῶν νομμάτων συντεθέντες γραμματι-
 ποί, καὶ τὸ ὁρδὸν τῆς τέχνης τοῖς αὐτοῖς φλυαροῖς
 σώμασι ποδὶ φθείραντες, καὶ μὴ τὰς διαλέκτους
 εἰσάγοντες, ψυχρὰς παρασημειώσεις παρεσμείω-
 σαν· πλὴν τῶν δωρικῶν πάντων. ἐκείνοι γὰρ
 πάντ' ἀπαρέμφατον, ἥτα γραφοῦσι. τὸ δὲ συνώ-
 τατον καὶ ξηνώτατον παρὰ πᾶσι μεγάλη, παρ'
 ἀιολοῦσι δὲ μικρὰ, διὰ τὸ μετὰ β' γ' ν', τὰ

αἰολικὰ ταῦτα ἐκφύεσθαι. τὸν ὅρον δὲ, καὶ τὴν γέ-
 λον, ὁμοίως αἰολικῶς μικρὰν, ἀττικῶς δὲ μέγα. οὐ-
 τὼς ἐδὲ ταῦτα διδ' ἀσκεῖν. ἀμαθείς δὲ τῷ δαλέκ-
 τῳ, ὡς ἀληθῶς γραμματικῆς ὄντων, οἱ τῷ κο-
 μάτῳ πλακεῖς ἐπαινέμενοι, τοῖς βατράχοις ἑρμῆ-
 γάσοις καὶ ἀσπίστοις περὶ τοιαῦτα ζηζάνια δύσπε-
 πτατα τῇ τέχνῃ πρὸς φύτθυσαν, ὅτι ταύτῃ δὲ
 φέρεται, μὴ γινώσκοντες εἰπεῖν, ὡς ὅτε ἰωνικῶς ὅτε
 γραφεῖ, ἐκείνο ὃ ἀττικῶς, ὅτι τόγε ὅτι τόγε κοινῶς δέ,
 ἀλλ' ἢ μόνον λοξόσεως ὅτι γριφόσεως τῷ λόγῳ φρον-
 τίζοντες. τοιαῦτα καὶ πόδε τιμὴ μετρικῇ τέχνῃ
 συμβέβηκε, ἀλλήνᾳ δὲ τῷ νῦ μετρικῶν, καὶ μὴ
 καὶ τοῦ πάλαι σοφῆς, τοῖς διχρόνοις καὶ τοῖς ὀνόμα-
 σι λεγόμενων, καὶ γραφόντων διδυραμικά τε καὶ
 κάπηλα, καὶ γραμματικῆς ἀκροῦντα, καὶ ὁμῶς τοῖς
 νῦ κάπηλοις τιμώμενα. κάπηλους γὰρ καλῶ, καὶ
 τοῦ νῦ πρὸς ἀδυναστεύοντας ἐν ταῖς βασιλείαις αὐ-
 λαῖς, ὡς ὑπαγομένους θωπείαις. καὶ τὰ κάπηλα, τῷ
 συγγραμμάτων ἀκρίβειά τῳ μὴ ἀκροῦντάς τινος
 λείσεσθαι, ἀλλ' ἐνιαχοῦ, μᾶλλον δὲ παντάχου, καὶ τῷ
 καὶ τέχνῃ γεγραμμένων ἀξίοντας. ὡς οἱ πάλαι
 τῷ ἀνελπίστῳ κάπηλα γράμματα τῷ σοφῶν συγ-
 γραμμάτων αἰγύλου πρὸς κείνους, τὸν μακρὸν
 αἰῶνα τοῖς σοφῶν ἀδελφείας πρὸς ἑσέας ἀνελ-
 τυρεα. ἀξίοντες γὰρ τοῖς ἀμφοτέρω συγγραμ-
 μασι

μασι μέχρι τῆς νῦν. δουρίδιό μιν γὰρ περικειρόμενοι ἀν-
 χύλου, ὡς κἀπκλον, καὶ τούτοις συμποσίζοντα,
 καὶ ἀγοραῖον καὶ ἄρωνα. ἀγχύλῳ γὰρ ἀρχικὸς ὡν,
 καὶ σοφός, καὶ βασιλεὺς γῆρας εἴλετο σφισίν. καὶ τοῖς
 ἀδελφοῖς στρατηγῶσι, τὸν ξίφει κατὰ νουμάχουσιν.
 καὶ ὑπὲρ τοῦ νουμάχου καὶ συμποσίων, καὶ ἀγῶν ἐκ
 τὸς ὡν. καὶ ἀθώπδοντῳ, τὸ δὲ γῆρας ἐν πάσι πε-
 ρῶν. ὅθεν τῇ δουρίδιᾳ καὶ τῇ σοφίᾳ παρ' ἐκείνων
 τριαύντῳ ὑπὲρ τὴν δίκην. ὡς καὶ περὶ ἀγχύλου
 τῇ ἀληθείᾳ ὁ τραγικὸς φερόμενός, δίκας δ' ἐτίθει,
 ζυμωθεὶς χιλιάδας δραχμὰς. ὅτι μιλάντων πρὸς πόρ-
 σῶν γεγραφεκὴν ἄλωσιν, τὸ θεῖον περὶ ὁλοφύε-
 σεις ἐκίνησεν. ὁμοίως καὶ πίνδαρος, χιλίας δραχ-
 μὰς δ' ἐτίθει θυβάρους, ὅτε τὰς ἀθλῶν ἐλάδῳ γε-
 γραφεκὴν ὄρεσιν. τριαύντα πρὶν τε καὶ νῦν τῇ ἀθ-
 πούσιᾳ τῇ ἀληθείᾳ τὰ ἐπίχειρα. (Οἷος ἡλίου.)
 τὸ ὄφιν κινήτου ὑπὲρ τοῦ λοιποῦ τῶν ἀπλανῶν ἀσέ-
 ρων. ὅ μιν, ὑπὲρ τὸν ὕψος. ὁ γὰρ ὕψος εἰς νυχθί-
 μιον διάστημα ποδισφύετ, ὅθεν ὁ ἥλιος ποδισφύε-
 ται ἐνιαυτῷ. τοσούτον ὁ ἥλιος τὸν ὕψος μὲν βρα-
 δύτορος, κρόνον δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσέρων ταχύτε-
 ρος. κρόνος μὲν γὰρ τριακόντα ἔτεσι ποδισφύε-
 τὴν τὸν ὕψος, ὡς ἐφ' ἡ νυχθημερίαν ποδισφύε-
 ζεὺς δὲ ἔτεσι εἰς. ἀρῆς, ἥλιος, ὡς ἐφ' ἡ, ἐνιαυτῷ.
 ἀφροδίτη, μισί ιδ'. ἐρμῆς ἐνιαυτῷ, ἢ μᾶλλον μισίμ

ἐκ τῶ. ἢ δὲ σελῶν, ἐνὶ μόνῳ μῶνι. ἡλιθ. δὲ δ' α-
 σκύνεται.) ἄλιθ. γὰρ τις ὅτι, ὡς ἀπὸ τῆς ἀλὸς ἔχωρ
 τὴν ἀναψιν. εἰλιθ. δὲ φιλοῦται. τὸ γὰρ αὖ ἢ ἐπὶ
 φωνήεντος ὄντα κατὰ διάσπασιν, ἡλῖος, αἰδ'ης, καὶ
 τὰ ὅμοια. Καύματθ. ἰδ' αλίμθ.) δύνχρθ. πῶς
 δὲ ξυραυτικῶ ὄντθ. τ' καύματθ., δύνχρου αὐτὸ λέ-
 γει, ὅτι θορμαῖνον καὶ ξυραῖνον ἡκᾶς, ὅθεν γκα τὴν
 τῆν ἡμετέρων σωμάτων ὑγρότητα, ὅλ' αὖ ἐδ' ἡλων
 πόρων, καὶ ἰδρωτάς ποιῇ. Ζῶος θριαδγνέθ.)
 τῆ μεγαλοδυνάμει εἰμαρμένης. ἢ ζῶος νυῦ, τὸ ἔρα
 τῶ. Πολλὸν ἐλαφρότερον.) λείπει τὸ γεγονὸς. ἐλα-
 φρὸς δὲ, ὁ παχὺς ἐκ τοῦ ἐλαφροῦ, ἐλαφρὸς. Σείριος.)
 ἀσὴρ ὅτι, κείμινος ὑπὸ τὸ γρόνον τὸ κυνός, ὡς φησι
 ἀράτος. νυῦ δὲ σείριον τὸν ἥλιον λέγει, παρὰ τὸ σει-
 ραῦ ἐλ' ἀμπερ, καὶ ξυραῖνθ. ἀσὴρ ἐλ' ἄστρον ἀφ' ἑ-
 ρει. ὅτι τὸ ἄστρον σύγκμα ὅτι δὲ ἄστρων σινετός, ὁ
 δὲ ἀσὴρ μονήρης ὅτι ὡς ἡλιθ., σελῶν, ἐλ' εἰς ἐκεί-
 νου τ' συμπληρῶντων τὰ ἄστρα. Κνεῖρεφείων.) τ'
 σιωπεραμμένων μείρα ἐλ' θανάτω. Επαυρεῖ.) πλη-
 σιάζει, ἐπαπολαύει. ἢ πνέει τροπικώτερον, ἀντὶ τ' φέ-
 ρει. ὑποκάτω ἢ τ' γῆς. Ἀδ' ηκῶτάτη.) ἄσηπτος, μὴ
 γυνῶσα σκόληκος. δ' ἡ γὰρ ὅτι εἶδος σκόληκος,
 εἰρηνομένης γῆδος φύλα. ἢ ψ', σκόληξ ὅτι κοράτωρ,
 ὅξ ἀμπέλων, σὺς ἐδ' ημάτων, τρώξ ὁσπερίων, ψῶ
 σῦκων, ἐλ' ἐτρεῖ ἄλλων. Εἰτὸρβοῖό τε λ' αὖ γλ.) τ' κλα-
 υφεύει

ζύτῃ τὸν γῆα πᾶσα ταμῶν, φυλίνῳ σφύραν ποίῃ
 σφας. ἐκ δὲ τῶν τριῶν ποδῶν κε, εἰ δὲ κεν ἀπόκην,
 καὶ σφύραν κεν, ἀδυναμίνῃ παλλῶν μετρικῶν τοῖ
 ἡσιόδου καταγεγραμμένον ὅτι. Τεταρτάτου δὲ ἁ-
 ψιν τὰ μνησθῆναι.) ἐκ τεταρτῶν ἀψίδων σωτὴρ γίνεται δ
 τροχῷ. ἢ ἀμάξῃς. δὲ τροχοῦ τῆς μέσῃς ὑπερβαίνειν, νῦν
 δεκάδωρον ἀμάξαν φησὶ. φησὶν ἔν, ὅτι ἐκάστη ἀψὶς
 τοῦ τροχοῦ, ἔστι τριῶν σιδηρῶν ὡς εἰν τῆς πᾶσαν
 ποδὶ φέρειν τοῦ ὅλου τροχοῦ, ἡ γὰρ τὸν κύκλου, δὲ
 δεκάσιδηρον. δὲ δὲ δὲ, λς. ἢ γὰρ σιδηρὰ ἔχον
 δὲ δὲ δὲ, ἡ γὰρ παλαιὰς ἦεν. ὁ δὲ παλαιὰς ὅτι δὲ α-
 πτύλῳ δ. Πῶς δὲ λς δὲ δὲ εἰπὼν τὴν πᾶσαν
 ποδὶ φέρειν εἰν τοῦ τροχικοῦ κύκλου, τῆς μέσῃς διὰ
 κεν ὑπερβαίνειν τούτου, δὲ δεκάδωρον εἰπὼν, ἀλλ
 δεκάδωρον, τοῖς ὑπερβαίνειν τῶν γεωμετρικῶν
 λόγοις καὶ τῇ ἀληθείᾳ γινώσκονται; πᾶσα γὰρ πε-
 ριφέρεια κύκλου, τριπλασίονα ὅτι ἢ οἰκείας διαμέ-
 τρου ὑπερβαίνειν, πῶς τὰς ἐκτὸς ὑπερφανείας τοῦ κύκλου
 οὐκ ἐλκόμενα τῶν γεωμετρικῶν ὅρου καὶ τὴν ἀλη-
 θεῖαν, ἀλλὰ καὶ ἔσθ' τριπλασίονα λέγει τὴν ποδὶ
 φέρειν τῆς διαμέτρου, καὶ δεκάδωρον. ἀλλ' αἰ μὴ
 δὲ καὶ δὲ δὲ ἢ ὑπερβαίνειν ἐν τῇ τοῦ κύκλου εἰσὶν γινώ-
 σθαι ὑπερφανείας φαινόμενα, ποδὶ δὲ καὶ διαλαμβά-
 νει. αἰ γὰρ δύο δὲ δὲ, εἰς τὰς συμβολὰς συνεκρίβη-
 σαν, τὰς ἀπὸ ἢ ὑπερφανείας, μέχρι δὲ ἐκτὸς ἐκ
 τῶν

πρόωθον τῷ τροχῷ μία δ' ὥρᾱ. Ἀψις.) ἢ ἁψίς, ἡ
 πῦραγματισμὸν ἀπικῶς. Πόλλ' ὕδραμπύλα κα-
 λα.) ὕδρ' πολλὰ καμπύλα καὶ λελοξομένα καὶ ἁ-
 ψιδωδ' ἢ κάλα καὶ φύλα. οὔτ' δὲ εἶπεν, ἵνα δ' εἴξῃ ὅ-
 τι ὁ μίαν ἁψίδα λέγει ἔχειν τὸν τροχόν, ἀλλὰ τίς-
 περας ὁ κάλας, τὸ χοινίον. τὸ κάλον δὲ, τὸ φύλον.
 Φέρει δὲ γύλῳ.) φέρει δὲ γύλῳ εἰς τὸν οἶκόν σου, ἀ-
 πὸ πρίνυ δ' ἄνδρου. ὅταν εὖρης, ψηλαφῶν ἐν ὄρεσι,
 ἢ πεδινοῖς ἢ ἀρσιμοῖς τόποις. ὁ πρίνινος γὰρ γύης,
 ὁχυρότατός ὅστις εἰς τὸ ἀρότριαν. ἠνίκα ὁ δοῦλ' ὑ-
 πουργός τ' φρονήσεως ἀθλῶας τέκτων, ἢ ἀρότρεὺς,
 πῆξας αὐτὸν * τρεῖς ἐλύματα τὸν γύλῳ, ἐν γόμφῳ
 καὶ ξιλίνοις ξίλοις ἥλοις πῶσαρῆρεται, καὶ πῶσαρ-
 μόσῃ τῷ ἰσοβοῇ καὶ τῷ ῥυμῷ. γύης ὅστις, τὸ ὑπὸ γῆν
 φύλον τῷ ἀρότρῳ· εἰς ὃν ἢ ὕννης, ἢ γοῦν τὸ σίδ' ἄροον
 ἐμβάλλεται. Ελυμα.) τὸ μέσον τῷ ἀρότρῳ, ὅπως
 ὁ γόμφ' ὀβληθεὶς, σιωπλοῖ τὸν γύλῳ ἢ τὸν ῥυμόν.
 γόμφ', ὁ ἥλ'. ἰσοβοεὺς δὲ, καὶ ἄνδρου, ὁ ῥυμός.
 Δμῶθ'.) ὁ δοῦλ', ἡ δὲ διάλυσιν. Εὐτ' αὖ πῶσαρ-
 ῆρεται, ὥφειλεν. οἱ ἰωνοὶ δὲ ἐκ ἐκτείνεσιν· ὅθεν
 πῶσαρῆρεται γράφεται, ὡς καὶ πῶσα τρεῖς παίδι· ὅ-
 πως ἀκλινὴς ὅλ' σφαίρας ἢ σφοδρότης, ὅλ' ἀντι-
 πλόδ' ὡν σφίγγεται καταδρόμων. Δοιὰ δέδοται
 ἀρσεν.) δ' ὅς δὲ κτῆσαι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρότρου ἡ δὲ τὴν
 οἰκίαν, πονησάμεν καὶ φροντίσας· ἀντιφυῆ τε ἔ-
 χοντα

χοντα τὸν γύλιω, καὶ συμβεβλημένον, ὅπως τὸ ἐνός
ἐκχθόντῃ, καὶ ἔτι ἑτέρῳ. αὐτὸ δὲ δύνατον ὅτι τὸ λί-
γειν, ἔχει αὐτόγυον καὶ πικτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ, μὴ πως
καταχθῇ τὸ ἑτερον. ὡφείλε γὰρ εἰπεῖν ἀπλῶς, ἔχει
δύο ἀφ' ἑαυτοῦ, εἰ μὴ πού το αὐτόγυον ἢ πῶς χρῆσι-
μόν, ἢ ἑτέροις δὲ τὸ πικτὸν. ὃ καὶ δοκεῖ μοι οὕτως
ἔχειν, καὶ ὅπως φόβῳ τῷ μὴ καταχθῆναι τὸ ἑτερον
λεγει. Δάφνης δ' ἢ πηλίας.) ἢ δ' ἀφρη καὶ ἢ πη-
λίας δρυμνίτητα ἔχουσαι, ὃ σήπονται ῥαδίως. ἐπεὶ
μὴ δ' ἀποξηρῶσι σκώληκες, οὓς κίαις καλοῦσι, κα-
τάπῃ τὰ γλυκύχυμα καὶ χαῖνα ξύλα. τὸ δὲ πα-
ρακελεύεται ἢ δ' ἀφρη ἀπλῶς, ἢ δεινῆς δάφνης εἶ-
ναι τὸν ἰσχυρῆα, ἢ γινῇ τὸν ῥυμόν, τὸ ἔλυμα καὶ τὸν
γόμενον ἀπὸ δρυος, ἀπὸ πέντε δὲ τὸν γύλιω, ψου-
δὺς τρεῖς ἡμισυαῖς ὅγκῳ ὅσιν. ἔσθι γὰρ ἐκ-
τινῶ μονοειδὺς σόρρο ξύλου ταῦτα εἰπεῖν πη-
λίας, ἢ τινὸς ἑτέρου τοῦτου κατακλῆσαι, καὶ μὴ κα-
ταναλίσκειν λόγον εἰλαίως. Εννεαῖται δὲ βόας.)
ὅτι ὅλως ἀκούσαι ἀνάχοιτό τις γεωργός, μὴ τοι γε-
πρασέξαι, ὡς ὀζώρεος, καὶ γεγενηκότες καὶ ἀδε-
ρεῖς, ὅς ἐστι ὁ ποῖς ἀπαιδύτοις δοκῶν ὁμῆρεσ ἀνθά-
μιλλῶ, ἐκ ἀλαπαδινὸν λέγει ἔχειν τὸ γῆν. Η-
βης μέτρον ἔχοντε.) συμμετεῖαν φησὶν ἡλικίας ἔχον-
τες, καὶ μὴ τε ἄζυγον πῶλοι, μὴ τε γηραιοὶ ὄντες,
ἢ ἔτι ἐργάζεσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ οὐκ ἐργάζεσθαι.
ὅτι

ὅτι οἱ δὲ εἰ μὴ πού τις ἀπειλὴν γενησὶν τῷ ἀδελ-
 φῷ, ὑμπεύρους ὑποζύγνυσιν βίας, καὶ γρηνοὶ ὁ-
 σιν ὅπως μὴ κατὰ τὸ δίκον αὐτῷ διδύωνται, μό-
 νοι ἐργαζόμενοι. Οὐκ αὖ τὰ γ' εἰσάγουσι.) οὐκ
 αὖ οὐτοι οἱ βόδι ἐκείνου κατὰ τὴν ἀφουμέ-
 νω αὐτοῖς γῆν, κατὰ ξίαν μὲν καὶ σωτηρίαν
 τὸ ἀφόντον. τὸ δὲ ὄργον τῷ ἀφοντισμῷ, αὐτίκα
 μάταιον λίποιον ὡς περ αὖ εἰ ἦσαν σφειγῶντες
 ἀφοντισμοῦ. Τοῖς δὲ ἅμα.) τοῖς δὲ ταύταις βε-
 σὶ ἐστὶ τὸ ὄργον ὑπὸ τῷ ἀνδρὶ τέλει, ὅπως φρον-
 τίσει τῷ ὄργον· μὴ πως νεώτερος αὐτῷ, καὶ πῶς ὁμοί-
 κας ἀφοντισμοῦ, τὸ ὄργον εἶναι. Τισακονταετής,
 ἑξήκονταετής ἀνθρώπος, ἑτὶ ὁμοία, ὁμοίως.
 τισακονταετής, ἑτὶ τετρακονταετής, χρόνος. Ἀν-
 δρὶς, κυρίως ὁ νεανίας. νῦν δὲ τὸ τέλος ἀνδρα φησὶ.
 καὶ συμβαίνει πρὸς τὴν ἐπὶ τῇ ἡλικίᾳ. Ἐπὶ δὲ λέγει καὶ
 ἀφοντισμοῦ, αἱ τὸ ἀνθρώπου ἡλικίαι· βρεφὸς ἀπὸ γέν-
 σεως μέχρι δὲ ἐπὶ, ἀναλογεῖ τῇ σελεύῃ. ἔτι πα-
 δίου, μέχρι δεκαετίας, καὶ ἀναλογεῖ ἐρμῇ. μέχρι
 ἀπὸ δεκαετίας, μέχρι καὶ, ἀναλογεῖ ἀφροδίτῃ. ἀπὸ
 τῇ ιδ', μέχρι τῇ λζ', νεανίας, ἀναλογεῖ ἑρμῇ ἡλίῳ.
 ἀπὸ τῇ τετρακονταετὶς μέχρι τῇ κβ', ἀνδρὶς, ἀναλογεῖ
 ἀφροδίτῃ. ἀπὸ τῇ νγ' μέχρι τῇ ξδ', πρεσβύτης, ἀ-
 ναλογεῖ δὲ. γενησὶν ἐπ' αὐτοῖς, μέχρι ζωῆς ἐσχά-
 τος, ἀναλογεῖ δὲ ἑρμῇ ψυχῇ τότε κρῖναι. Δε-
 πνός

πνός δει, τὸ πρόγυμα. ἀρίστον, τὸ γδύμα· δὲ πρὸς, δὲ παρ' ἡμῶν λεγόμενον· δ' εἰπνθ. Τετράτρυφον.)
 δ' ἑλάσματα ἔχοντα, σαυροειδῶς. Οκτάβλω-
 μον.) ὅκτω δ' ἡγματα ἔχοντα· ἢ τὸν ὅλον τετρά-
 κλασον ἀρ' του. ἢ τὸ καὶ δ' μόνον κλάσμα. ὡς τὸν ὅλον
 ἀρ' του ἔχει δ' ἡγματα λβ'. Βλωμός γάρ, τὸ δ' ἡγμ κ.
 ὅς κ' ὄργου μελεῖ. ὅς τις καθεστῆκώς ἀνὴρ μελετῇ τῷ
 φροντίζον τῷ ὄργου, θυβυτάττω τὴν αὐλακα, καὶ
 τὴν πμὴν τῷ ἀρότρου ἐλαύνει. Σπέρμα δ' ἀσκα-
 δα.) τὰ σπέρματα καλῶς διαμειράσαι καὶ σπεί-
 ραι. Επισπείρω.) τὴν δ' οὐτόραν, καὶ πανασπο-
 ρὰν φυγεῖν. οἱ γὰρ κακῶς σπείραντες, πάλιν ἐπα-
 νασπείρουσι, ὑδιδάλλοντες ἐτόρον σπέρου. Επ' ὅκ-
 ται.) πῶς πεπένταται, ἢ χόλιστα. Φράζομαι δ'
 θυτ' αὐ.) βελόυς καὶ φροντίζε τῇ γεωργικῶν, ἢνί
 κα γεράντ φωνὴν ἀκούσης, κραυγαζέσης τῇ γεράντ
 ὑψόβι χρονίως, ἢ τις φωνὴ σημείου φέρει ἀφοβιάσεως,
 λαερὸν κατόμβος δ' ἐκνύει, καὶ λυπεῖ δὲ τὴν ψυχὴν
 τῷ μὴ ἔχοντθ βῶς γεωργοῦ. μετὰ τὴν τῇ ἄστρον
 διδασκαλίαν, ἀπ' τῇ γεράντων παιδ' οὖαι τοῦ ἀδελ-
 φού, εἰδ' ἔναι καιρὸς· πῶς λέγει δὲ πῶς καιρὸς ἢ γέρας
 νθ, ἔαρτε καὶ χειμῶνα, ὅχ' ὡς ἀστρολογήσας καὶ ἀνα-
 λεξάμενθ βίβλους τοῦ πῶλεμαῖς, καὶ μέτωνθ,
 καὶ ζωροάσας, καὶ ἄλλων· ἀλλ' ὅτι ὄντως δ' εἰλότα-
 τον ζωὸν ἢ γέρανθ, καὶ δυνάμεται δέξιν καὶ ψύ-
 ξινος.

ξως. ὑψιπετώσ δὲ φερομένη δὲ τὸ βάρος τοῦ σώ-
 ματος, ὅπως μὴ πρὸς τῇ γλῶττι ἐνεχθῇ, εὐπαθὲς ὄντος
 τοῦ αἵματος ἀέρος, ἢ πρὸς ψυχῇ ἢ θερμῷ ῥαόνως ἐκτρέ-
 πομένης. ψυχρομένη μὲν ἀλγοῦσα βοᾷ, πρὸς θερμότη-
 ραν δὲ τρεπομένη κατὰ τῆσιν, ἀλύπως ἐν ἡρεμαίᾳ
 φωνῇ πόδι πῆσται. καὶ ὅτως ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης φω-
 νῆς, χειμῶνα καὶ ἑαρινὴν ὑπὸ γινώσκοντες. Ἀδύνατον.)
 τὴν τελευταίαν χάραν, συνίζησιν ἔχει ὁ σίχθρ.
 Δεῖ τότε χορτάζειν.) τότε δὲ χορτάζει. τὸ ἀπὸ τῆς ἐμφα-
 ζου ἀντὶ πρὸς τακτικῆς, ἀπῆλκως. Ελικας βόας.)
ἐλικοειδῶς καὶ ἡμικυκλοειδῶς αὐτὸ πόδας εἰλεῦν
τας, καὶ συστρέφοντας. τὸ δὲ ἔλιξ, ἀπῆλκός ἐστι συν-
ισμῶν. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες φιλοῦσιν. οἱ γὰρ ἀπῆλκοι,
δασυτοαὶ εἰσιν. ἀμφελίσσειν καὶ ἀμφέχειν, καὶ κα-
θεύγειν λέγοντες, καὶ αὐτῶς, ἢ λίσφοι, ἢ τὰ ὅμοια,
ὡς καὶ τὸ ἄμαξα. ἡ δὲ κρινὴ διάλεκτος, καὶ τὸ ἄ-
μαξα φιλοῖ, καθὼς δῶρεῖς, καὶ ἀιολίς, καὶ ἰωνίς.
 Ῥήϊδιως γὰρ ἔπθρ.) δύκολον γὰρ λόγιον ἔστι μὴ
 ἔχοντι γεωργῶν βοᾶς, αἰτεῖσθαι παρ' ἐτόρῳ. ῥαδίω-
 τόρου δὲ κακείνῳ ὅτι ἀρνήσασθαι, ἢ εἰπεῖν, ὅτι παρ-
 εστὶ ἢ δῶρεῖς τοῖς βοσίν. Αἰτῶ, καὶ αἰτομαι, δὲ αἰ-
 φέρει. Ἐπθρ.) τὸ πῶ μακρόν, κρινὴ συλλαβὴ. εἰς
 γὰρ μέρθρ λόγου λήγει. Φρῆνας ἀφνειός.) εἰρωνι-
 κῶς, πλάσιον ἢ τὰς φρῆνας τὸν ἄφρωνα λέγει, ὅς
 τις λογίζετ' ἐφεσκηότων ἢ δὲ τῶν ἐν γεωργίᾳ κα-
 κῶν,

ρῶν, πεκταίνεσθαι ἁμαξάν, καὶ γεωργικὰ ὄργα-
 λεία. καὶ οὐκ ἔδωκε πρῶτον σκηπλὺν φροντίσαι αὐ-
 τῷ. Νῆπιθ.) ἀπέδωκε τὸ τῆς εἰρωνείας πρόσω-
 πον, καὶ φανερώς ἀφρονα λέγει αὐτὸν, ὡς οὐκ εἰδὼ-
 τα, ὅτι πολλὰ τὰ ἐλπίμαξῆς εἰσὶ ξύλα, καὶ οὐ ῥα-
 σίως πεκταίνονται, καὶ ἀναειάα ῥοπή, ἀλλὰ δεῖ-
 ται προμελετήσεως καὶ φροντίδ' αὐτοῦ. Εκατόν.)
 πολλά. ὃ γὰρ ἐκατόν εἰσὶ ταῦτα. Τὸ πρόδωκεν, καὶ
 τὸ ἐχέμεν, κοινὰ σύλλαβαί. Εὐ τ' αὖ δὲ πρώτῃς
 ἀροτὸς.) πῶς οὐτρέπῃ σου φησὶ τὰ γεωργικὰ ἔρ-
 γασαί. ἡνίκα δὲ πρῶτον ὁ ἀροτὸς, καὶ ὁ καιρὸς τοῦ
 ἀροτρισμοῦ φανῇ, ἢ ὁ ἀροτὴς καὶ ἀροτρισμός,
 εἴη τότε ἐφορμηθῆναι, καὶ ἐφορμήθητι ἀπὸ καὶ, οἱ
 δ' αὖτε καὶ σὺ, ἀρόων καὶ ἀροτειῶν κατ' ὅσον
 τὸ ἀρότρον καὶ τὸ ἀροτρισμὸν, καὶ αὖτε καὶ ξηραὶ
 νεσαν τὴν γλῶσσαν, καὶ διεγλῶσσαν καὶ δύναντον, καὶ μὴ εἰς
 πῶς αἰσῆς καὶ ὑπερβῆς χωρήσας, ὡς τυχὸν πάν-
 ὑπερβῆς ἢ πάνυ ξηρα. Πρωί.) πρωϊμώτορον. ὃ
 γὰρ ἡγ' τὴν αὐτὴν λέγει ἀροτῶν. ἵνα τοὶ πλήθωσιν
 ἀροτῶν.) ὅπως πρωϊμώτορον σου ἀροτῶσαντες
 τὴν ἀροτῶν καὶ σιτοφόρον γλῶσσαν, συμβαίνει γέμειν σι-
 τῶν. Εἴαρι πωλεῖν.) ἐπὶ διδ' ἀσκει, πῶς αὖ κρεί-
 στονα τὰ ἐλπίμαξῆς γίνονται, καὶ φησὶ ἐν τῷ εἴ-
 ρει αὐτὸν βάλους ἐλπίμαξῆς ἀνὰ σφίγγει τῇ δικέλει, μαρτυρί-
 μιν, ἢ καὶ ἀπειλῶν. Ἐπὶ γὰρ γῆς δὲ καὶ μὴ ἐσπασ-
 μίνης

μέλους γῆς φησὶ. τὸ γὰρ πολὺν ὄντο δ' ἡλοῖ. τὸ πᾶσι
 καὶ ἀνάστρεφε, καὶ μικρὸν γραφομένου, ὑπὸ τῷ λ'
 ἐκτείνεται, καὶ γίνεται κοινὴ συλλαβὴ. ἀπ' ἡλικῶς δὲ
 μέγα γράφεται. Θίρεθ' δὲ.) σωίζησις. μετὰ δὲ
 τὸν καιρὸν τῷ δέρονι νεαθεῖσα, καὶ εἰς νεώτα καὶ
 μικρὰ σωτρεθεῖσα τῷ ἁρότρω, οὐ ψεύσειν, ἀλλὰ
 παχύωρ ἐμπλήσει. τὸ μὲν δὲ, ἐκτείνεται ὑπὸ τῷ
 ρ', καὶ γίνεται κοινὴ συλλαβὴ. τὸ ρ' γινώσκουσιν
 ὅδε φῦσι βραχὺ. τὸ δὲ ος δὲ, ἢ μακρὰ καὶ ἢ βρα-
 χεῖα συλλαβὴ, ἀντὶ μιᾶς βραχείας. καὶ ἔστι τὸ δ-
 λον θίρεθ' δὲ, ἀντὶ δ' αὐτὸν καὶ τὸ νεωμλῆν, σωί-
 ζησις ὅστις, εἰς τάξις ἀμωμάκων. καὶ τὸ μὲν νεώ, ἢ
 βραχεῖα καὶ ἢ μακρὰ, ὡς μία μακρὰ. τὰ δὲ ἄλλα μέ-
 νουσις ἐν τῇ οἰκείᾳ τάξει, καὶ ποιῶσι τὸν ἀμωμά-
 κων. ἢ ὅπως εἶαι πωλεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅτι ἔχουσι
 ἀμωβολίαν. Νειὸν ἡσπείρειν.) ἡσπείρει δὲ τῇ νεαν-
 θεῖσαν γλῶ, καὶ ἐπὶ κούφλῳ ὄσαν, καὶ μὴ συμπιλα-
 θεῖσαν, καὶ στενωθεῖσαν, ἀλλὰ απογνώδ' κ. εἴτα τρὶς
 πετοῦ πρὸς ἑπαινον τ' νεαθείσης γῆς. ἡμὲν φησιν, ὅτι
 ἢ νεαθεῖσα γῆ εἰσπαρεῖς, ἀπελαύνει τὰς ἀράς καὶ
 βλάβας. πληροὶ γὰρ σίτου αὐτὴ γεωργόν. παίδ' οὐκ
 ὀκλήτεις. ἢ καλῶς θελγῶσα αὐτὴ πᾶσας. ὅχι οὐ
 δὲ ἀνδρας καὶ γέροντας ὁ θελγει, ὅπως εἰρήνη θελγῶ
 γὰρ πάντας. ἀλλὰ τὴν ἑξωρον ἡβλῶ εἶα, τὴν δὲ αὐ-
 ξῶσα καὶ πρὸς δόκιμον χρῆσιμόν, πρὸς ἐλαβόν. ὅτι

τ' ἄλλων πασῶν ἡλικιῶν λιχνοτόρα ἢ παιδική, ἢ
 δέλεται μάλλον ἀνδρῶν καὶ γερόντων ταῖς τρο-
 φαῖς. εἰ δὲ μὴ, κλαυθμυρίζεται. δύχεσθαι δὲ δι' ἰκρο-
 νίῳ.) ἀρχομένη δὲ τὰ πρῶτα τοῦ ἀρότου ἢ τοῦ ἀρο-
 τισμοῦ, ὅταν λαβῶν τὸ ἄκρον τ' ἐχέτης ἢ τοῦ κρα-
 τήματός τοῦ ἀρότου, ἵκηται καὶ πῆμψῃς τὸν ὄρτυ-
 κα καὶ τὸ βάκυντρον ὑπὲρ τὸ νῶτον τῶν βοῶν· ἥτοιμα
 ὅταν ἀπαρχόμενος ἀροτριαῦ, κινήσῃς αὐτὸν βόας,
 δύχου τῇ χθονίῳ καὶ γνῖν· εἰμαρμένη, καὶ τῇ δ' ἡμῆ-
 τόρι τῇ ἀγνῇ καὶ καθαῖᾳ, ἐκπληρέσει δὲ βεῖθμῳ καὶ
 βαρυύνει δὲ τὸν ἄκτιλιν καὶ τὸ δ' ὄρημα ἐλ' δ' ἡμῆτος,
 ἥτοιμα τὸν σάχιν. ἢ δ' ἡμῆτης γὰρ, ἢ ὁ δῖόνυσος, ἀ-
 γυπῆς βασιλεῖς ὄντες, γεωργίαν καὶ φυτοεργίαν
 ἐδίδασκαν. Ζεὺς δὲ χθόνιός ἐνταῦθα, ἢ εἰμαρμένη.
 ἥτοιμα δύτύνχου, δύτυχίαν γνέσθαι τ' γῆς, καὶ ἀρο-
 τήτους σάχιν. Ενδρυομένηκόντων.) ἐνδρυόμε-
 σιν, ὃ καὶ ἰσοβοεὺς καὶ ῥυμός καλεῖται. μέσαιοι δὲ οἱ
 λῶροι, οἱ μέσοι ὄντες τοῦ ζυγοῦ, καὶ σιωδ' ἐόντες τὸν
 ῥυμόν τρεῖς ζυγαῖ. ὃ δὲ λέγει, τοιαῦτόν ἐστιν. δύχου τῇ
 χθονίῳ εἰμαρμένη, ὅταν ἀρῇ ἀροτριαῦ, καὶ οἱ λῶροι
 τοῦ ζυγοῦ ἔλκωσι τὸν ῥυμόν, δηλονότι τῶν βοῶν κινε-
 μένων· ὃ δὲ τυτθὸς δ' ἔλθῃ, ὁ μικρὸς δ' ἔλος, σου ἀρο-
 τριαῶντος ὅπιδεν ὑπὸ ποδὺνόμενος, καὶ μάκελ-
 λαν ἔχων, λυπέτω αὐτὸν ποδὲ τινὶ σὺν ἀρῶσαν ποδι-
 πεταδιουμένης ὄρνις, συγχωνύων καὶ συγκρύπ-
 τω

τινὸν τὸ τῷ ἀπόρῳ φαινόμενον. Τυτθός, ὁ μικρός· ἀπὸ τοῦ τυτθός, ὁ μέσος· καὶ τροπὴ τῷ διχρόνῳ εἰς διχρονον, τυτθός ὁ μικρός. Εὐθιμοσύνη γὰρ ἀρίστη.) τὸ καλῶς διατίθεσθαι ἐπὶ οἰκονομεῖν τινα τὰ ἐαυτοῦ, καλλίστην· τὸ ὑναντίον δὲ, φαῦλον. Ω δ' ἐκ γὰρ ἀδρόσσυτος.) ὅπως καλλίστως τὰ πόδι τὸ ἀρότρον καὶ τὸν ἀπόρῳ σου διατιθεμένου, ὅν τῇ ἀδρότητι καὶ βῆσιν βάσει, οἱ σάχυνον πρὸς τῇ ὁρᾷ, ἢ γὰρ τῇ γλῶσσει κλένοιντο, ποντίσι πλήρεις καὶ θυδαλεῖς ἔσονται. Εἰ τὰ λθ.) ἐὰν ὁ ζεύς, ἢ τοι ἢ εἰμαρμένη, ὕψιστον τέλει ἀγαθὸν δίδῃ. πολλοὶ μὲν γὰρ δέοντως ἀροτριῶσι, ἐπὶ ἀσείρωσιν· ὅταν τῆς εἰμαρμένης φανείσης, ἀτὼ λισφόρητα καρπύμενοι φαίνονται. Εκ δ' ἀγχείων ἐλάσφας ἀράχνια.) ἀράχνη ὅστις τὸ ζωῦν.) ἀράχνιον ἢ, τὸ παρ' αὐτῇ ὑφαινόμενον. ὃ δ' ἐφ' ἧς, τοιοῦτόν ὅστις. εἰ καλῶς ἀροτριάσεις ἐπὶ ἀσείρῃ, ἀδρότερος ἔξεις σάχυνον· ἐκ δὲ τῇ σιτοφόρῳ σου κιβωτίῳ τῇ μέχρι τότε λιπῶν ἐσθλότητι, ἐπὶ δὲ τῷ ἀράχνιόντων, ὅτι ἐλάσσειας τὰ ἀράχνια, καὶ ἐμπλήσεις δ' ἡλονότι ταῦτα τῷ σίτου· καὶ σε νομίζω χαλεπῶς ὀδύμενον ἐπὶ μεταλαμβάνοντα τῷ βιώτοιῳ καὶ ἐπὶ ζωῆς, τῷ ἐκ τῇ ὁρᾷ καὶ ἐπὶ γῆς γένει ἀρκειμένον. Εὐσχεῖον δὲ, καὶ ἐπ' ἐλπίσι τρεφόμενον καλαῖς, καὶ ὀχρύνμενος πρὸς ἀγνῆσιν μέχρι τοῦ λαμπροῦ ἔαυτον. Οὐ δὲ πρὸς ἄλλους αὐγάσῃ καὶ ἀρκείψεις, τροφῶν γνῆκα. μάλλον δὲ ἔτε

τόροι σου δεκθήσονται. Εὐοχέωμ μὴ γράψῃς, μὴ
 δ' ἴξαι. ἐσφαλμένον γὰρ οὕτω τὸ ἐπ' αὐτὸ εὐρίσκει-
 ται. Εἰ δ' ἐκ γνῆελίοιο τροπαῖς.) Ἐπιδέμενος δ' ἄ-
 ρ' ἡν πρὸ τῶν ἐπ' αὐτῶν τῶν πέρσῃ τὸν οἰκίον τοῖ αὐ-
 τοῦ καιρὸν, νῦν δὲ δ' ἄσκει καὶ τὸν ἀπάσθοντα, ὅπως
 τοῦτον ἐκφύγῃ. ἔστι δὲ ἔτ' αὖ ὁ πόδι χειμερινῶν τρο-
 πῶν. λεκτίον δὲ καὶ πόδι τῶν τοῖ ἡλίου τούτων τρο-
 πῶν. τέσσαρας τροπὰς ἐκάστω ἡνιαι τῶν ποιεῖται
 ὁ ἡλιος· ἑαρινῶν, θερινῶν, φθινοπωρινῶν, καὶ χει-
 μερινῶν. πένες δὲ τῶν μὲν ἑαρινῶν καὶ φθινοπωρι-
 νῶν, ἰσημερίας καλοῦσιν, ὁ τροπὰς. τῶν δὲ θερινῶν
 καὶ χειμερινῶν, μόνας τροπὰς. ἔτοροι δ' ἐπὶ πένες, οἳ τε
 νῆς εἰσιν οἱ φιλόσοφοι, θέλοντες λαβεῖν γρηῖν καὶ ἡμε-
 ράζειν ἑαυτοῖς μαθήματα οἷς ὁχ' ὠμίλησαν, τὰ πα-
 ρὰ τοῖς ἀστρολόγοις ταῦτα τέσσαρα τεταρτημόρια τῶν
 ἡνιαι τοῖ, ἃ καὶ τετραγώνια τοῖ ζωδιακοῦ κύκλου κα-
 λοῦνται, κύκλους κατωνόμασαν τέσσαρας· ἰσημερί-
 νόν, θερινόν, τροπικόν. ἀρκτικόν, βόρειον, χειμερινόν
 τροπικόν. τὸν δὲ καλὸν μὲν γαλαξίαν, πέμπτον κύ-
 κλον ὠνόμασαν. ἀνταρκτικόν, ὁ κεκαυμένον, ὁ νό-
 τιον. ἀλλὰ τὰ πολλὰ πρὸς τὸν * λέγξω μὲν ὅπως τῶν
 ἡμερῶν ὅτι τοῖ ἡνιαι τοῖ τεταρτημόριον ἑκάστω, ἰση-
 μερινῶν τε ὁ τῶν ἀμφοτέρων τροπῶν. ἀπὸ οἷου δ' ὕ-
 σεις, ὁ ἵππος ἀνατολῆς, μέχρι πλάγ' αὐτῶν ἀνατολῆς,
 ἡμερῶν πέν. ἡγούμεν ἀπὸ κελῶ μοίρας πέν, μέχρι καρκίνου
 μοίρας

μοίρας ζ', ἰσημερία ἐαρινή. ἀπὸ πλειάδων ὑπὸ πληγῆς,
ἢ τοι καρκίνου μοίρας ὀγδόης, ἕως ἀρκτούρου ὑδιφανείας, καὶ ἀεγοκέρου ἀνατολῆς, θερινὴ τροπὴ ἡμερῶν
ρ' καδ'. ἀπὸ ἀρκτούρου ὑδιφανείας, καὶ ἀεγοκέρου ὑπὸ πλῆγῆς,
εἰς πλειάδων καὶ ὠρίωνος δύσιν, ἰσημερία
φθινοπωρινή, ἡμερῶν νε'. ἀπὸ πλειάδων καὶ ὠρίωνος
δύσεως εἰς οἰσου δύσιν, καὶ ἵππου ἀνατολῆς,
τροπὴ χειμερινὴ ἡμερῶν ἑκατὸν. ὅτως ἔχουσιν ἀκε-
βῶς αἱ τροπαὶ καὶ ἰσημερίαι κατὰ τοὺς μαθηματι-
κούς. εἰ δ' ἐκ γῆς ἡελίοιο τροπῆς.) εἰ δὲ καὶ τῆς χειμέριου
τροπῆς ἀρόσεις, θερίσεις καθήμηνον. ὅρα τὸ μὴ ἀνα-
φυῆναι δ' ἡλιονότι τὸν σάχηον ἐν ταῖς ἀρόσεσιν σου, ἐρ-
μοδίῳ τῷ κόπῳ σου καὶ τῇ πόδι πολδύσει, ὅρα τὴν
συνέχαιαν καὶ τὸ πλῆθος θερίζεσθαι· ἀλλὰ νομίζῃ ὀ-
λίγον καὶ ἀραιόν, ὅν ὅρα τὸ ὀλίγον εἶναι, καθήμηνον
θερίσεις, καὶ ἐν φορμῷ καὶ σάκκῳ, ἢ καὶ ὠνῶ ἀποκο-
μίσεις. ὅρα δὲ τὸ ἀραιόν εἶναι, κόνεως πληοδῆσιν.

Ολίγον πόδι χειρὸς ἔργων.) μικρὸν χειρόβολον
τῷ σάχῳ πόδι τῇ σῇ χειρὶ κρατῶν. τὸ δὲ ἔργον,
ἀπλῶς διασυνέται. κοινῶς δὲ, φιλοῦται. πα-
σαι γὰρ αἱ ἐπαυξήσεις, τὰ τῷ πλοτοτύπῳ φωνη-
ντίων πινδύματα φυλάττουσιν· ὁρῶ ἑώρων, εἶρ-
γα ἔργα, καὶ τὰ ὅμοια. ἐπεὶ δὲ τὸ εἶργον, καθὼς ἐ-
φῶ, διαφορεῖται, καὶ τὸ ἔργον ὁμοίως. Ἀντία δι-
σμένον.) ὅρα τὸ τὸ μικρὸν καὶ κοινὸν εἶναι τοὺς

σάχους. καὶ μὴ δυνάσθαι εἰς αὐτὸν δεσμοθλίψαι, ἀντι-
 στρέφωρ αὐτῶν τὰς ρίζας καὶ δ' ὀσμῶν, ὥς τε ἐκατέ-
 ρωθεν εἶναι τὸ δ' ὀσμῆματ' αὐτῶν σαχύων τὰς κορυ-
 φὰς, εἰς τὴν ῥηθείσαν κολοβότητα. Κικονιάμνος.)
 Κικονιάμνος, κόνεως πλήρης, εἰς τὸ ἀραιὸν τοῦ χω-
 εἶν' ὅ μάλ' αὖ χείρων, ἀλλὰ δ' ἡλονότι λυπούμενος.
 Οἷσις δ' ἐν φορμῶν.) ἀκρομίσσεις δ' ἐσὺν τὸ δέξομαι,
 ἐν σαρκὶ καὶ κοιλίᾳ. παῦροι δὲ καὶ ὀλίγοι σε θαν-
 μάσουσιν, ἀντὶ τ' ὅς εἰς μᾶλλον δὲ καὶ γελάσουσιν,
 ἢ ἐλέησουσιν. Ζῶνός νότος.) πόδι φραστικῶς ἡ εἰ-
 μαρμύνη. ἀγίοχος δὲ, ὥς καταγιγίξουσα, καὶ κατα-
 κλύξουσα, οἷς ἐναντιωθῇ. Αργαλέος.) δύσχερής κα-
 τανοθλίψαι θνητοῖς ἀνθρώποις. αὐτὸς δὲ εἶπεν, ὅτι ὕπε-
 ρον ἀροτριάων τίς πινδύ, βυτυχέστερον θέρομαι καρπῶν
 ται, τῶν ἀροτριάων τῶν ὀσκαίρων. Εἰ δ' ἐκ γὰρ ὅψ'
 ἀρόσεις.) εἰ δ' ὕπερνον ἀροτριάσεις, τὸ τό σοι βοήθη-
 μα ὑπαρχέτω, ἀροτριάων δ' ἡλονότι, ἡνίκα τὸ πρῶτον ὁ
 κόκκυξ ἐν τοῖς δρυσὶ καθήμενος φθέγγετο· βυφραέ-
 νει δὲ αὐτὸς ἀνθρώπος, ἡτ' ἢ ἀπείρονα σφαιροειδῆ
 γῆν, ὥς κατὰ γέλωρ τὸ ἔαρ δ' ἡλῶν, ὅς ὅς ἡ δ' ὕψω-
 νος. δ' ὕσφωνος γὰρ ὅς ἀπ' ἡλῶν. ἐστὶ γὰρ, ὥς ἱνὲς φασί, δ' ὕ-
 σφωνος, ὅμοιος ἱέρακι. Τῆμος (δύς.) τότε αὖ ἡ εἰ-
 μαρμένη τρεῖς ἡμέρας δ' ὡς ὅμβρος, ἢ ὁ ὕψωνος, ὥς ἡ χων
 νύεσσι τὸν τὸ βοός πόδα ἐν τῷ πηλῷ, ἀχρὶ τῆς σφαί-
 ρης τῶν αὐτῶν χηλῶν, ὥς ὅπλας νύκτα καταχρηστικώτε-
 ρον

ρον εἶπεν. ὅτ' ὁ ὀψὲς ἀρόσας, τὸ ἴσον φέρεται τοῦ
 πρώτου ἀροτριάσαντος. Εἰ θυμῷ δ' εὖ πάντα
 φυλάσσω.) ἀκρίβως δὲ πάντα, καὶ γίνωσκέ σου τῇ
 ψυχῇ αὐτὸς λαίρδης, ἑαρός τε λούκοῦ, καὶ ὄμβρος μεται-
 πωρεῖς. πᾶρ δ' ἴθι χαλκισοῦ θῶκορ.) ὅν δὲ τῇ ἀροσί-
 μοι ὦρα, ἡμῶν εἶη χειμέριον, πρῶτα δὲ τὸν χαλκισοῦ
 θῶκορ, ἢ γοῶν τὴν ἐν τοῖς χαλκείοις καθέδραν, ὅτι τῇ
 λέχῳ καὶ σωτήριον καὶ φλυαρίαν τὴν ὑπὲρ τῇ ἀ-
 λείᾳ καὶ δόξῃ γινομένην. τὸ γὰρ παλαιὸν τὰ χαλ-
 κεία, καὶ πάντα τὰ ὀργαστήρια τὰ πῦρ ἔχοντα, ἄ-
 θυρα ἡμῶν καὶ λέχας ἐκάλεον, ὅτι οἱ πόνητορες εἰσε-
 χόμενοι, καὶ μάλλον ἐν χειμῶνι ἐν τῷ θορμαίνεσθαι
 λέχας καὶ φλυαρίας λόγων σωτέριον. ἐν τῷ ἀρο-
 σίμῳ δὲ καὶ πρῶτα, πρῶτα δὲ φησι τῇ ἐν τοῖς χαλκείοις
 καθέδραν. ἢ τὸ καθῆσθαι ἐν τῷ σῶ οἴκῳ, ὅτι θορμαί-
 νεσθαι ἢ τὴν ἐν τοῖς χαλκείοις τῇ πόνησέων καθέ-
 δραν. Ενθα κ' ἄκουσεν ἄνθρωπος.) τότε ἢ ὁπότε δὴ ὁ
 ἄκουσεν ἄνθρωπος, μεγάλως τὸν ἑαυτοῦ οἶκον αὖξαι, πολ-
 λὰ δὲ σωῆναι κακὰ ἐν τῇ ψυχῇ ὁ ἀργός, χεῖρον βί-
 οτου καὶ τροφῆς, μένων εἰς ματαιὰν ἐλπίδα. εἶτα
 λέγει, καὶ τὰς ἐλπίδας, ὅτι τὸν ἄνδρα τὸν λεχημῶ-
 νορ καὶ πόνητα, ὅτι τινι μὴ ἀρεσκῶσα εἶη τροφή, καθῆ-
 μενον ἐν χαλκείοις, ὅτι ἀγαθὴ ἐλπίς κομίζει καὶ κα-
 τέχει· ἀλλὰ δὲ κλονότι λωπῆς, ἢ ληθείας, ἢ τῇ ἀπλη-
 ρύμενον τινός. Δείκνυ.) πῶς φροντίζωμ ποδὶ τῇ

μιλλόντων, πρόλιγε θῖς σοῖς δ' ὅλοις ἐπὶ θέρεσ' ὑπάρ-
 χοντες, ποιῶσι καλλίαν, καὶ οἰκήματα. τότεσι πῶ-
 φροντίσας τῇ τριχειμῶνος, ἑ καλῶς διάθεσθαι τὰ
 φιλοικίας. ὃ γὰρ αἰεὶ θέρεσ' ἐσείτα. *Μιῶα λημαιῶ-
 να.*) τὸν χοιανὸν, ἢ γοῦν τὸν ἰανναῶνον, ὃς λημαιῶν
 παρ' ἔλλησι καλεῖται. ἢ ὅτε ἢ τῇ οἶνων συγκομιδῇ
 ἢ τῇ αὐτῶν ἐγίνετο. ἢ ὅτε τῇ ληνῶν ἀτίῳ διονύσει
 ἐσθλῶς τῇ λεγομένην ἀμβροσίαν ἐτίλει, ἢ πρὸ ῥα-
 μαίοις βρομῶν καλεῖται. *Βρομῶ γν*, ὁ διόνυσος.
 αὐτῶν γὰρ τὸν μῖῶα κελύει πρὸ φθάσαι, καὶ πρὸ λα-
 βῆν, καὶ πρὸ αὐτῶν ἀπαρτίσαι τὰ τριαιόρεα, ἑ ἐκ-
 φυγεῖν τὸν τότε παγετόν, ὃς τις τριβορᾶ πνύσκει
 τῶ γίνεται. τὰ δὲ ἔπει, ἐκ τῇ ὀρφείῳς μετεβλήθη.
 φησὶ γὰρ ὀρφύς·

Πολλοὶ δ' ὕψι καὶ ἐπὶ τῶν ἐκ νεφελῶν,
 Τῇμ' ἐπὶ ῥυτῶν φηγοῖς, καὶ δ' ἐνδρῶσιν ἄλλοις,
 Οὔρεσιν τε, σκυπέλοις τε, καὶ ἀνθρώπων ἐρεθύμοις
 Πηγυλίδου, καὶ ἔσονται ἀμειβεῖν. αἱ δὲ γὰρ ὄντως
 Τρύχου καὶ θήρας ἐν ὕρεσιν, ὃ δ' ἐπὶ ἀνδρῶν
 Προβλῶσκει μέγα φωνὴ δυνάει, ἢ γὰρ δ' αἰμαδῆς
 Ψυχῇ λυγαλῆ. πάχνη δ' ὑπογῆα μέμκε.

Κάκ' ἤματα.) καὶ αὖτ' ἡμέραι, δ' υχειμόροι. βροχῶ-
 ρα, ἀναρεπικὰ τῇ ζῶν. ἑ ἀρπικὰ. ἀπὸ δὲ τῶ βοός
 μείζοντες ὄντες, συμπόρεια καὶ τὰ λοιπὰ τῇ
 δριμύτη. *Αλδύαται,* ἐκφυγε. τὸ ἀπὸ δριμύ-
 τος,

τῶν, ἀντὶ πτοστακτικῶν. Πυγὰ δ' ας.) παγετούς.
 Δυσυλεγέον.) κακῶ φροντίδα τιθεῖσαι, καὶ δυσ-
 μέτεμον. Ος τε.) ὅς τις βορᾶς, ὅα τῶν βορειοτέ-
 ρων μερῶν τῆ θράκης πνέων, παράσσει τὸ πέλαιος·
 μινυκῆσαι δὲ καὶ ἡχεῖν, ἢ συσέλλεσθαι, καὶ συσφίγ-
 γεσθαι πειεῖ τὴν γλῶ καὶ τὴν ὕλην. Δρύς, καὶ ἐλά-
 τη, εἶδ' οὐ δ' ἄνδρων. Βοᾶ.) ἡχεῖ. Νήριος.) πολλή,
 πῶς ὡς δ' ὁμιᾶται τις εἶσαι, ὅα τὸ πλῆθος. Φοί-
 σσι.) πικνύνται, συσέλλων. Μείζια.) τὰ αἰσθί-
 ψυχρόμενοι γὰρ οἱ θῆρες, τὰς ὕρας ποδὶ τὰ μέρη τῶν
 αἰσθίων ὑποκρύπτονται. αἱ γὰρ ὕραι, ὡς νδύρεσθαι
 καὶ ὁσώδεις, δυστριγώταται. Τῶν καὶ λάχνη.)
 τῶν πινῶν θηρῶν τὸ δ' ἔρμα, καὶ ἐν λάχνῃ, καὶ ἐν τρι-
 χώσει κατὰ σκιον καὶ σκεπόμεν. Αλλάνυ (τῶν.)
 ἀλλὰ τῶν τῶν τῶν θηρῶν, τῶν δ' αςία σέρνα ἔχον-
 των, ὁ βορᾶς ψυχρὸς ὢν, διάκειται τῶν πνέει. τὸ δὲ ἄν-
 σι, ἐκ τοῦ ἄνι τὸ πνέω, ἄνι ἄνι. Καὶ τε τῶν ῥινῶν.)
 διόρχε) καὶ τῶν τῶν δ' ἔρματ' τῶν βοός. Καὶ τε
 δ' ἰάγα.) καὶ τῶν τῶν μακρότριχ' αἰγὸς διαπερεᾶ.
 Οὐδ' ἔμιν ἴχει.) ὁ δὲ μὲν τῶν αὐτῶν τῶν βορᾶν κρατεῖ
 τὸ δ' ἔρμα τῶν βοός. Γῶνα δ' ὅτι.) τῶν δὲ τῶν πῶ-
 ων καὶ τῶν πῶβάτων οὗτι διαπνέει, ὅτι συνεχεῖς
 αἱ τρίχες αὐτῶν, ἀλλὰ διάκειται διελονότι, τούτων
 πάντων ποδὶ γίνεται, πλὴν τῆς οἰουρούσης παρ-
 θένου, ἢ τοῦ βορᾶ δυνάμεις. Τροχαλόν.) κυ-
 κυφότα

ευφότα ὑπὸ τῷ ψύχους τὸν γέροντα ποιεῖ. τινὲς
 δὲ πρὸς τῇ πρὸς ἄνω φασὶ. Πῶς δ' ὅτι διὰ
 κοιν, ὅτι δ' αὖτε ὅτι. τὴν δὲ μίαν πρὸς ἄνω κείδαι.
 Απαλόχρησθ.) ἔνδοξον. Εργα πολυχρῆστα
 ἀφροδίτης.) τὴν σωσσίαν, τὴν μίαν. πολυχρῆστον
 δὲ, ἢ μεταφορικῶς εἶπεν, ὡς ὅτι ἡμῶν ἡτ' πολὺ, ἢ
 ὅτι πολὺ χρῆστον αἰ γυναικες διδῶσαι, ἀνδράσι συ-
 ζεύγνυνται. Λίπ' ἐλαίαν.) οἱ μὲν ἄλλοι πάντες
 λιπῶν ἐλαίαν φασὶ, καὶ ἡτ' ἀκροπὴν καὶ λίπα εἶν.
 ἐγὼ δ' εἶφμι, λίπει ἐλαίαν, ἡγὼν τὸ δὲ ἐλαίας· κοινῶς
 ζονται γὰρ καὶ τὰ μακρὰ, ὡς τὸ βόλον' ἐγὼ. ἀλείφον
 το δὲ πρὸς αἰ πρὸς ἄνω τῷ βαλσάμῳ ἐλαίαν, ἢ
 γοῦν τὸ δὲ ἐλαίας· πόμεναι. Ἀνόσεος.) ὁ πολὺ πρὸς.
 Τὴν δ' εἶ. ἐδίει. τὴν δὲ γὰρ ὁ ὅτι πίνης καὶ λαίμαρ-
 γο. χεῖμων. γὰρ πολλὰ γεγονότ', τὸ θεῖον ἢ
 ἀρκέτ', ἐν τῷ ἑαυτῷ φολεῶ καθημενῇ, αὐτὸς ἰδίος πρὸς
 δ' αὖτε λιχμάζετο δ' αὖτε, τῷ ἀκροπὴ τροφῆς. ὁ δὲ πρὸς
 λύπους ὁ θαλάσσιος, αὐτὸς ἑαυτῷ πλοκάμους ἐδίει.
 ὅθι πολλὰς πολὺ πρὸς εὐρίσκονται κοινῶς πο-
 δὲ. ἀριστέλης δὲ ὑπὸ παγούρων φησὶ τούτους,
 ὅτι ὑπὸ τῇ πλοκάμῳ ἐδίει. Απυρον οἶον.)
 ἡγὼν μὴ ἔχοντα πῦρ, καὶ ἡτ' . καὶ δ' αὖτε λου-
 γαλῆς καὶ ἀγούρας θάνατον, καλεῖ τ' ὁ θαλάσσιον.
 Οὐ γὰρ οἱ ἡέλιος.) ὅτι γὰρ λάμπων παρ' ἡμῶν τότε ὁ
 ἡέλιος, δ' αὖτε αὐτῷ ὁρμηθῆναι πρὸς ὁρμὴν. ἀλλὰ
 τότε

τότε πῶς τὸν ῥέοτλιν ὦρ, ὡς δὲ μέλανας ἀνδρας
 εὖς αὐθιόπας, ἀνασρέφεται καὶ λάμπει. βράδιον δὲ
 πῶς τὴν ἡμέραν ἡμῖν τοῖς πανέλλησι φαίνει, βα-
 ρείοις τυγχάνουσι. Καὶ τότε δὲ καὶ κοῦροι.) καὶ τότε
 δὲ οἱ θῆρυν οἱ ἐν τῇ ὕλῃ καὶ τοῖς ὄρεσι κοιμώμενοι, οἱ
 τε κέρατα ἔχοντες, καὶ οἱ ἄκροισι, φύγουσιν ἀνὰ τὰ
 δρυμὰ καὶ τὰ ὄρη βροσθήντα, τὰ ὄρεα καὶ πε-
 βάσεις ἔχοντα. φύγουσι ἢ λυγρὸν, καὶ χαλεπῶς μυ-
 λιώντες, ἢ γὰρ συγκεκροκότων ὑπὸ τοῖς κύνεσσι τὰς
 μύλας, καὶ εὖς ὁδόντας. ἀπὸ μέρους δὲ τὰς ὅλας αὐτῶν
 σιαγῶνας δὲ κλοῖ. Καὶ πάντων δὲ θῆρυν, φύγειν
 ἐν τοῖς κοίλοις καὶ δασέσι φροντίζουσι. Οἱ σκέ-
 πται.) οἱ τινὲς θῆρυν σκέπῃ μαϊόμενοι, καὶ ψαλα-
 φῶντες εὖς δασεῖς κοῦθμῶνας ἔχουσι. Καὶ γλᾶ-
 φυ περὶ ἡν.) ὁ σκέπασμα, ἢ γὰρ ἀπὸ λαίου περὶ
 δόν. Τότε δὲ τρεῖς ποδὶ βροτῶ.) τότε δὲ ἀνθρώ-
 πω γρηναῖον κεκυφότι, καὶ πρὸς γλῶν βλέποντι, καὶ
 βακτηρίαν κατέχοντι, ὅμοιον πορεύονται πρὸς τὰ
 δάση, τὴν νιφάδα καὶ τὴν χίονα τῇ λουκίῳ ἀλδύο-
 μενοι καὶ ἐκφύγοντες. Τρισὶ δὲ ἀκροπαῖς ἐν-
 ταῦθα ἐχρήσατο, σκέπα, γλάφυ, καὶ νίφα. Καὶ
 τότε ἔσπαται.) ἢ τὸν χειμέριον ἄνθρωπον καλεῖται, ὅτε οἱ
 θῆρυν φύγοντες χωρῶσι πρὸς τὰ δάση, ἔσπαται, ὁ
 ἐν δ' ὕβητι ὄρυγμα καὶ φύλαγμα τοῦ σώματος, ὡς
 σε κελύφος, χλαῖναν καὶ παχὺ ἱμάτιον μαλακόν, ὁ
 χιτῶν.

χιτῶνα τερμίζοντα· μέχρι τοῦ τόματθ, ἡζουμ ἔν-
 ποδῶν. Χιτῶν δὲ ὅστις ἡν̄ | ὁῦρν νυῦ, ὅ | ἡν̄ | ἔξ συ-
 νάθειεν, τὸ λεγόμενον ὑδικάμυσον. κατ' ἐμὲ δὲ, κατὰ
 τοῦ ἀκρεβισαῖτος ἔν̄ παλαιῶν, χιτῶν καὶ φάρθ
 ὅστις, τὸ διεχισμλόν ἱμάτιον, ὃ καλούμεν ὑπὸ λωρε-
 των, καὶ παῦν τὸ οὐτῶ διεχισμλόν. Χλαῖνα δὲ,
 καὶ χλανίσκιον, τὸ νυῦ καλούμενον σφικρύνειον,
 καὶ παῦν παχὺ ἱμάτιον. Εσοδαί, ἐκ τοῦ ἔω τὸ ἔν-
 ὄνομαι, δ' αὖν ὥεται. ὁθγν εἶμα, τὸ ἱμάτιον. Στήμα
 νι δὲ ἔν̄ παύρω.) εἰπὼν χλαῖναν μαλακίῳ, διδ' ἄ-
 σκει καὶ πῶς μαλακὴ γήγροιτο, καὶ φησι· ἔν̄ ὀλίγω σῆ-
 μονι πολλίῳ κρόκα καὶ ὑφασμα μιν ῥύσαδαί, καὶ
 μιν ῥύσ καὶ ὑφαινε, καὶ ὅτῳ μαλακίῳ αὐτῷ ἀποδρ-
 γάση. Τίῳ ποδῖ ῥύσαδαί.) ταύτῃ ἔξ χλαῖναν,
 ῥεῖ χιμῶνι ἔν̄ ὄνοματι, ἵνα σου αἰ τρίχες ἔν̄ ῥεῖ κα-
 δεσηκότι ὡσι, καὶ μὴ ψυχρομλῆς σου εἴ κεφαλῆς, ὅ
 ὅτῳ τῷ ταύτης δ' ἐρματθ τῶν κνομλῆς ἀνίσανται
 ὁρθιοι. Ἀμφὶ δὲ ποσί.) ποδὶ δὲ τοῖς ποσίμ ἔν̄ ὄνο-
 σαι ὑποδήματα, ἀπὸ βοῆς δ' ἐρματθ, μὴ νόσῳ τε-
 λούτησαντθ· ἀδγνῇ γάρ τὰ τοιαῦτα δ' ἐρματτα,
 ὡς δ' αὖν ἀδγνῇ τῇ νόσῳ· ἀλλὰ ἀπὸ δ' ἐρματθ βοῆς,
 ἔν̄ ῥεῖ ὑγιῶς καὶ ἐρρωμλῆως ἔχειμ σφικρύντθ.
 Αρμλνα, καὶ ἀρμόδσα καὶ πρὸ σφυῖ ῥεῖ χιμῶνι καὶ
 ῥεῖ σῶ ποδί. Δίσαδ.) ὑπόδ' κσαι. Εἴλοισ, κυ-
 εἴως τοῖς ὅς ἐλῶν πεπλημλῶις καὶ συμπατηθεῖ-
 σι, καὶ

σι, καὶ συσφιχθεῖσιν ὑφ' ἄσμασιν, ἃ οἱ ἰδιδῶται ναῦ
κέντυκλά φασι. νυῦ δὲ πῖλα, τὰ ἀρτάρια. Πρω-
τογόνων δ' εἰφῶν.) ἀπὸ δ' ἐρματῶ πρωτογόνων
εἰφῶν συρρ' ἀπῶν δ' ἐρματα, ποιεῖ ἱμάτια ἐν ἱερῇ
χειμῶνι. ὁρᾷ δὲ ἀπὸ τοῦτων; ἵνα διωατὰ ἢ τὰ δ' ἐρ-
ματα, νέων ὄντων καὶ σφειγόντων τῶν αὐτῶν γρη-
νησάντων πράγων. τῶν γὰρ νεαζόντων πατράων
τὰ τέκνα, γρηναῖα καὶ διγναρά· ὥς τ' γρηναῖων μὲν
ἀδιστῇ ὑπὸ τὸ πλεῖστον, φρόνιμα. Νόβρω βοός.)
ὁρᾷ τὸ ἰχυρὸν εἶπεν. εἰφῶν γὰρ ταῦτα συρρ' ἀπῶσι
σκήθαι καὶ νόβρω. Ηῶ δ' ὑπὸ γαῖαν.) ἡτ' γὰρ
τοῦ τότε πρωϊνὸν καιρὸν ὑπὸ τῶν γλῶττα πλοῦται,
καὶ χέεται ἀπὸ τοῦ ἔρανθ' ἐν τοῖς γεωργίαις τ' θυδ' αἰ-
μόνων καὶ σωφρόνως γεωργούντων ἀνθρώπων, ἀπὸ
σιτοφόρου καὶ ἀγαθός. Ὁς τε ἀρυσάμεν.) ὅς
τις ἀπὸ τῶν ὑγρῶν ἀτρίδων ἀνασῶν καὶ μεττω-
ριδείς, ταύτας πνέυματοῖ. καὶ εἰ μὲν παχέαι ὡσι,
πυκνώσας αὐτὰς πάλιν ὑὼν καταχίει. εἰ δὲ λεπτὸ
τόρον πνέματώσας ὀζανμοῖ. ὅσων δὲ τ' χειμέριον
ἀέρα, ἢ τοι χοιανὸν τ' ἰανναῖον μῆνα πωλαδῶν ἐν
τῇ ἀρώσει τῷ πῶσῳ τ' ὀϊῶν μῆνα, ἐκφύγῃ αὐ-
τὸ ὡς χαλεπώτατον τῷ χειμένει. Αἰθ' ἀόντων.) ὅς
ὑδ' ἄτων γὰρ τὰ πνέματα. καὶ ἡρόδοτος, ἐκ ψυχῆ
θαλίει αὔρη γίνεσθαι. μεῖς, ὁ μὲν, αἰολικῶς. καὶ
λεπὸς πωλάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.) χαλεπὸς
ἡμέ.

ὁ μόνον τοῖς μὴ ἔχουσι σέβας βοσκήματα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ πρὶν ἰκανὴν παῖσαν πρὸς τὸν χειμῶνα κεκτημένους τῶν ἀκρόβησιμ. Τῇ μὲν τ' ὥμεισιν.) τότε φησὶ καὶ τὸ χεῖμα μὴ εἰσθῆναι τροφῆς, τὸ ἡμῖν δίδου τοῖς βοσκήμασι, ὅτι μακρῶν ὁσῶν τῶν νυκτῶν τότε καθύδνουσι, καὶ ὁ κοπιῶσι τοσούτου, ὅσον πρότερον. τοῖς δὲ ἀνθρώποις, δίδου πλείων τῆς τροφῆς καὶ πρότερον εἰσθῆναι ἐκείνοις δίδοναι, ὅτι καὶ ἐν ταῖς μακρῶν ταύταις νυξίμ ἐγειρόμενοι, ἐνίσταται ὁρμάζονται, καὶ ἐκ ἀργούσι, καθάπερ οἱ βοοὶ. ὅτι ἐν χειμῶνι πλείον ἐδιδόμην οἱ ἄνθρωποι, ἡμῶν τὸ δόγματ' ψυχρομένη τῇ ψύχει, καὶ τῇ θερμότητ' ἐνδὲν χωρῆσης, καὶ πεπῆσθης ῥαόνως τὰ ἐδιδόμενα, συναερομένης ἡμῖν εἰς πᾶν καὶ τῇ μακρᾷ ταύτης νυκτός. Τ' ὥμεισιν δὲ, συναερομένη ἀπὸ κή. Αἰμαλιῆς.) τροφῆς, ὡς συναερομένης τὰ μέλη. Ταῦτα φυλασσόμεθα.) ταῦτα πρῶτον μου φησὶ τὰ πρᾶγμένα, ἄχρις ὅτε ἐνίαντ', ἀπὸ θέρους, μέχρι καὶ θέρους ἐξίσω, καὶ λογοπράγῃ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας, καὶ εἰ μὴ μακρὰ καὶ ὁρμάσιμοι τοῖς βοσκήμασι αἱ ἡμέραι, δίδου τῶν δέουσαν τοῖς τροφῶν. εἰ δὲ τοῖς ἀνθρώποις αἱ νύκτες μακρὰ καὶ ἀνέσιμοι, δίδ' τοῖς ἐλάσσονα τῶν τροφῶν. πλείονα δὲ τοῖς ἀνθρώποις, δὲ ἅς αἰτίας ἐφικμέν. Αὐτῶν.) ἡ κοινὴ διάλεκτ' καὶ ἰωνίς, καὶ εἰς τὸν πίσω καὶ πάλιν τοῦ γράγει.

γράφει. ἢ δὲ ἀπικη, θ. Εὐ τ' αὖ ἐξήκοντα.) ἦν ἴκα
 δὲ ἐξήκοντα ἡμέραι χειμερία πρὸς ἄλυσιν, μετὰ τὴν
 χειμερινὴν ταύτην τροπὴν, τότε ὁ ἀρκτοῦρος ἀσὴρ
 ἐκ τῶν ὠκεανῶ ἀνατέλλων, ἀκρόνυχθ' φαίνεται. με
 τὰ μικρὸν δὲ ἴσταται καὶ τὸ ἥαρ, καὶ ἡ χελιδὼν φαί
 νεται. πρὸ γοῦν τοῦ ἥαρθ' καὶ τῇ ὑπὸ φανείας τ' χε
 λιδόνης πτολαδῶν φησὶ, κλάσθ' οὐ σὺ τὰ ἀμπέλια.
 Χειμερία δὲ τροπὴ τοῦ ἡλίου, ὅταν ἐν τοξότῃ τρέπε
 ται ὁ ἥλιθ', ἢ γοῦν μοιρῶν δεκεμβρίῃ, ἢ ὀλίγον τι
 πλεον, ἢ ἔλαστον. Ζεὺς.) ὁ οὐρανός, ἢ ἡ εἰμαρμένη.
 ἐν γὰρ τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ἥλιθ' τὰ
 τριακονταδικὰ τμήματα τοῦ δώδεκαζωδίου περι
 πολέυμενθ', τὰ τῶν ἡμερῶν ἀποργάζεται διαστή
 ματα. ἢ ὅτι ἡ εἰμαρμένη, ἢ ἡμεῖς πρόνοιαν θέαν κα
 λούμεν, ὅπως ἔταξε νυχθημέρας ἐν νύκτας, καὶ ἡμε
 ραιαίους κύκλους ἀρτελεῖσθαι. Ἀσὴρ.) τὸ ἄστρον
 ἀσέρας πορεύει. Ἀρκτοῦρθ'.) ὅσον ὅσον λέγουσι
 καλλιστοῦς, τῇ λυκάονθ' θυγατρὸς, ἀρκάδ' α καλού
 μενον· ὅτι διὸς μιγνυμένης τῇ καλλιστοῖ, ἦρα ζήλοτυ
 πήσασα, ταύτην ἀρκτὴν ἐποίησεν. ἐπὶ χρομῶν δὲ
 τῶν καλλιστῶ ἐν κυμηγεσίῳ κατ' αὐτὸν, ὁ πᾶς τρώ
 σης ἀνείλεν. ὁ δὲ Ζεὺς ἐλέησας αὐτοῦ, κατησείλεν.
 ἔστι δὲ ἀσὴρ ὑπὲρ τῇ ζώνῃ τοῦ ἀρκτοφύλακθ'. Προ
 λιπὼν ἱερὸν ῥόον.) ἀνατείλας ἐκ τοῦ δείζοντθ', ὁ
 φανείς ἀκροκνέφαιθ'.

Τὰς ἀκροκνέφους εἰ μαθεῖν φαύσεις θέλεις,
 Ανατολάς τε καὶ δύσεις τῶν ἀσέρων,
 Παρεῖς τὰ πολλὰ τῶν ψυχῶν λόγων,
 Αἰοῦν ἱερῶς ὅζ' ἐμῶν διδ' αἰγμάτων.
 Ἀσὴρ προμοιρῶν ποντεκαίδεκα ῥέχων
 Εἰς τοὺς ἄνωθι ζωδίων ἀναδρομοῖς,
 Τὸν ἥλιον βλέπων δὲ τοῖς κάτω δρόμοις
 Ποσὶν ὑπεκρέχοντα μοιρῶν ὧν ἔφην,
 Ανατολῶν ἑῶαν δυσδρομῶν τρέχει.
 Εἰ δ' αὖ προδράμῃ προδρομῶν τοῖς ἡλίου
 Ἐσὼς κατ' αὐτὸν αὖ κατὰ κάτω καταδρομῶς
 Ανατολῶν τρέχει μὲν, ἀλλ' ὅζ' ἐσπέρας.
 Εἰ δ' αὖ ἐλάτῃς, τὴν δύσιν τὴν ἐσπέραν,
 Μοίρας δὲ ποντήκοντα προδραμῶν τρέχει,
 Μεσουρανήμα, καὶ δρόμος ὑπὲρ πάντας.
 Μοίρας δ' ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ῥέχων,
 Ἀσὴρ ὀπίσθιν ἡλίου διαμέτρως
 Διῶντ' εἰς γλῶν, ἀκρονυχίτραν ἔχει.
 Ταυτὶ μὲν ἔγνωσ, καὶ μαθὼν ὅτ' ἔτι νόει,
 Παρεῖς τὰ πολλὰ τῶν λόγων ληρήματα.

Τὸνδε μετὰ.) μετὰ δὲ ἀκρονυχίαν ἀρκτούρεν, ἢ ὁρ
 βογόν, ἢ μεγάλως καὶ ὀρθίως γράσσει, φαίνεται χελι-
 δών. ὁ δὲ σοφώτατος πρόκλ., τὸν πλάτωνα φέ-
 ρων μάρτυρα, φησὶ μηδ' ἐν ὀρνέον λυπούμεν ἄδ' ἔμ.
 ὁθὲν ὁδὲ τὴν χελιδόνα ὀρθογόνῳ, ἀλλ' ὀρθοβόλῳ βάλει
 ταί

τοὺς γράφειν. ἡμεῖς δ' ἴσμεν καὶ διχα μαρτυρεῖ-
 πλάτων, ὅτι ὁ δ' ἐν ὄρνειοις λυπούμενοι ἄδ' εἰ. ἀλ-
 λά δ' ἐνὼς καὶ ῥητορικῶς ὁ ποιητὴς τὴν λαλίαν ἐν
 χελιδόνος, θρῆνον εἶν λέγει, καὶ τὸν μῦθον ἐν τῷ παν-
 δίων, ἐκείνης θυγατρὸς. ὅθεν ἐν τὴν χελιδόνα παν-
 δίων καλεῖ θυγατρός, καὶ τὸν μῦθον, διὰ τὴν γε-
 γονῆσαν χελιδόνα, τὴν φιλομήλαν λέγει. πῶς ἢ σὺ ἂν
 μὴ δεξάμενος θρῆναι τὴν χελιδόνα, πανδίωνος ἡδέ-
 ξω θυγατρός; πῶς δὲ ὀρθογόνῳ βάλει γράφειν ταύ-
 τῃ τῇ ὁλοκλήρως βοῶσαν, ἐν ὀρθῷ ἢ μάλλον ὅ. ὁ δὲ
 πλάτων περὶ ὀρνέων λέγων φησὶ, μηδὲν ὀρνέον ἄδ' ἐμ
 λυπόμεν, οὐ μὲν πόδι τῷ ὅσα μυθικῶς γέγραπται.
 Πανδιονίς.) ἡ τοὺς πανδίων, θυγάτηρ. φησὶ μῦθον
 τοῖονδε. πανδίων ὁ ἀθλιώτατος, θυγατρός ἐστιν πρό-
 κνῖς, καὶ φιλομήλαν. ὅν τὴν πρόκνῖς, τρεῖς τῶ ἐκ
 θράκης δίδωσι πρὸς γάμ). ὅς ἐξ ἐκείνης ἵππῳ γονά-
 χοντα δὲ ὁ κρεῖντος ἐκ θράκης ἐλθὼν ἀθλιώτατος, λαμ-
 βάνει καὶ τὴν φιλομήλαν ἀπάγειν πρὸς τὴν πρόκ-
 νῖς εἰς θράκην. ἐν αὐλίδι δὲ ἐν Βοιωτίας, ἀρπαρθε-
 νδύει καὶ ταύτῃ καὶ τὴν αὐτὴν γλῶτταν θερίζει, ὅ-
 πως μηδ' ἐν ἰσχύει φράσαι τῇ ἀδελφῇ. ἡ δὲ εἰς θρά-
 κην ἐλθούσα, δι' ἰσουργίας τὸ παῦ φανδροῖ. πρόκ-
 νῃ δὲ τὸν ὕμνον ἀποσφάξασα ἵππῳ, ἐσίᾳ τὸν κτήνα. ὁ
 ἢ μαθὼν, ὅτι τὸν παῖδα βεβρώκει, ἀνελείν ταύτας
 ἔμελλεν. οἱ θεοὶ ἢ ταύτας ἐλήσαντες, ἀπωρνήσαν.

καὶ πρόκειν μὲν ἡ ἀκρόωμ γεγονῆα, τὸν ἴτιω ὁδ' ὕρε-
 ται. φιλομήλα δὲ χελιδ' ὤρ, τηρεὺς φησὶ με εἰδίασθν.
 ὁ δὲ τηρεὺς ἔποψ' ἡρόμενθ, ποῦ ποῦ φησὶ, αἶ μοι
 τὸν παῖδ' αὖ πῶς ὄλωχίαν πρῆθικαν. ταῦτά εἰσι τὰ
 λίρα μυθίασθια. γράφει δὲ πόδι βούτου σοφοκλῆς, ὅν
 ἔσθ' τηρεὶ δράματι. Οἶνας πόδιταμνέμεν.) τὰς
 ἀμπέλους φησὶν ἀροτριαῦ καὶ φυτδύειν καὶ σπεί-
 ρειν καὶ κλαδ' ὀύειν, καὶ πλείν, καὶ γαμῆν, καὶ τὰ
 ὅμοια. ὀρφεὺς δὲ μαθηματικῶς πάντα πρᾶκελδύε-
 ται δρᾶν· οἶον, σελλωὴς ἔρχούσης πόδι πρᾶθῆνον πάν-
 τα φυτδύειν, πλὴν μόνων ἀμπέλων. μισεῖ γὰρ ἡ πρᾶ-
 θῆνθ τὴν ἀμπελον, δρᾶ τὸν πατόρα ἰκάριον. διὸς
 ὕδροχόος πόδι πολδύοντθ μὴ πλδύσης· χαλεπὴ γὰρ
 τότε λίαν ὄξις ἢ θάλασσα. τῷ αὐτῷ διὸς ὅν ἰχθύσι
 ὄντθ, καλὸν γάμος ποιεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.
 ΑΛΛ' ὅπότ' αὖ φερέοικθ.) ἀλλ' ἡνίκα αἶ πλειάδ' ὀ-
 ἀνατέλλωσι, ἅς πρ' πεφδύγως ὁ φδρέοικθ καὶ κοχ-
 λίας, ἡ ζῶον ὁμοιον μελίση παρ' ἀρκάσιμ ὄν, ἀναφέ-
 χει πῶς τὰ φυτὰ, τότε μεκέτι σκάφθ' γινέδω σοι
 τῶν ἀμπέλων, μὴ πως σφοδρῶς φλέγων ὁ ἥλιος, ἐγ-
 κύψας ταῖς ῥίζαις, ταύτας ἀρξήσῃ, γυμνωθεί-
 σαις ὅν τῷ σκαφθῆναι. Αἴσας τε χαρᾶστέμεναι.)
 χάρασε δὲ τὰ δρέπανα, ἔσθ' αὖ δούλους ἔγειρε, καὶ
 τὰ πῶς δέξθ' ὄυπρέπιζε. φύγε δὲ τὰς σκιεράς
 καδέσθας, καὶ τὸν κοῖτον, ἡγῶν τὴν κοῖτῳ, καὶ
 τὸν

τὸν ὕπνον καὶ μεταπλάσμων. ἐν τῷ καιρῷ δὲ τοῦ θε-
 ρος, τὸν μέχρι πρωίας. πρὸ τοῦ καύματος δὲ ἀνιστά-
 μιντο πρωιάτορον, δείξει ἐν ὀυκράτῳ τοῦ αἵματος
 τῷ κατασήμετι. ἀμνητός καὶ θεριτός, οἱ καιροί. ἄ-
 μνητο δὲ καὶ θεριτο, τὰ θερίζοντα καὶ ἀφορίζον-
 τα. Οτε κέρφη.) ἀπικῶς τὰ τοιαῦτα ἡ ταχρα
 φεῖται. ἰωνόδ δὲ ὅχ' ὑποτάσσουσιν αὐτά. Τημέδος
 σωδύειν.) τότε ἐν τῷ καιρῷ τῷ θερος, ὅταν αἱ πληγαί
 ὁδοῦ ἀνατέλλωσι, πρωὶ καὶ ὄρθειος ἀνιστάμιντο, σύ-
 ναγε εἰς τὸν οἶκόν σου τὸν καρπὸν, ἵνα ζωὴ ἔχῃς ἀφ'
 κοῦσαν. Ἡὼς γάρ.) ἡὼς δὲ σημαίνει. τὴν ἡμέραν
 μόνω, τὸ νυχθήμερον, τὸ πρωϊνὸν κατάνημα, ἢ τὸ
 καθόλου καὶ ἀπλῶς λέγειν ἡμέραν, ὅπου οἱ μυθολο-
 γῆται, σωματωεῖδ' ἢ θεῶν ἐκάλεσαν. νύῃ ἢ τὸ πρωϊ-
 νὸν κατάνημα λέγει καὶ ποιεῖται ἔπαινον τοῦ τοῦ
 του τῷ ἡμέρας κατάνηματο, λέγων τὸ πρωϊνὸν ἢ
 ὄρθειον τῷ ἡμέρας κατάνημα, τοῦ ὅλονμέρου ὄργου τῷ
 τρίτῳ ἀπόμοιραν ὀργάζεται. ὡς καλλιστόν ὅτι ἢ
 τοῖς ὀργαζομένοις ἢ τοῖς ὁδοῦσι. τὸ πρωϊνὸν ὡς
 κατάνημα φαμὲν, πολλὰς μὲν ὁδοιπόρους πρὸς τὴν
 ὁδὸν προκίνησε, πολλοῖς δὲ γεωργοῖς ἐπέζυξε τοὺς
 βόας ὑπὸ τὰ ζυγά, ὡς τε ὀργάζεσθαι δηλονότι. Τὸ
 δὲ ζυγὰ, ἀντὶ τοῦ ζυγού, μεταπλάσμός ἐστι. ἡμος
 δὲ σκόλυμο.) ἡνίκα δὲ ὁ ἀκαύθης τοῦ ὄντος ἀνθεῖ, ὁ ἢ
 σκόλυμο λεγόμενος, ἢ ὁ ἡγετικός τέτλιξ ἐν δίσκῳ

θρω καθήμενον, ἅδ' εἰ πυκνὸν δῖα τῶν πηρύγων. ὅ-
 τω γὰρ ἅδ' εἰ, τρέβωμ' ἐαυτὸν ἐν ἔσθ' καιρῷ τοῦ κοπι-
 ρῶ θόρυβος, καὶ ἐπιπόνου· τότε αἱ αἰγὸν εἰσὶ λιπῶσαι,
 ὡς ἡδ' ἡ παυθεῖσαι τοῦ θηλάζειν τὰς εἰφους, καὶ γα-
 λουχεῖν, καὶ ὡς εὐρεωτόρας τροφὰς ἐδίδουσαι, καὶ ὁ
 οἶν' ὅτε ἀρίστος καὶ δεδοκιμασμέν' ὅ, ὡς δ' ὁ δῖα-
 φθαρῆσεται ἔλ, καὶ ὁξύνης γηγήσεται, φθινόπωρον
 πῆλθ' ὡν, καὶ χειμῶνα καὶ ἔαρ, καὶ ἡδ' ἡ θέρους ἀψ' ἀ-
 μέν' ὅ, καὶ μὴ τραπείς. αἱ δὲ γυναικὸν τότε λαγνί-
 σθαι μάλλον, καὶ καταφορώτοροι πρὸς σιωποῦσας
 καὶ ἀφροδίσια. ὑγρότοραι γὰρ φυσικῶς ὄσαι, ὅτι ὡς
 ὑγρότοραι τῶν ἀνδρῶν, τότε ἔσθ' ἡλιακῶ θερμῷ κατα-
 σήματα δύκρετόν μιναι, ὡς ὁξικαθεῖσαι ὑπὸ αὐτῶ
 τὸ πόδι τῶν ἐν ὑγρότητι, δύκρετότοραι πρὸς τὰς
 σιωποῦσας, ὅτι δύκρετέστεροι γίνονται. ἀδυνέστεροι δὲ
 οἱ ἀνδρῶν· ξηρότοροι γὰρ ὄν' ὅτε φύσει τῶν γυναικῶν,
 καὶ πῶς πλέον ξηραίνόμενοι τότε, ἀδυνέσιμ. ἐν δὲ ἔσθ'
 χειμῶνι, πλέον ὀργῶσι τῶν γυναικῶν, ξηρότοροι ὄντες,
 τῇ χειμερίᾳ ὑγρότητι δύκρετοῦνται. τὸ δὲ ἔαρ, ἀν-
 δράσιμ' ἰσομοιρίαν ἀφροδισίων τηρεῖ. τῇ ἰσομοιρίαν
 δὲ ὅτω μοι νόος, δεκαπλασίονα ὀργῶν τοῦ ἀνδρός τὴν
 γυναικα. **Ηχέτους.**) ὁ ἡχητικός, βοιωτῶν καὶ αἰο-
 λείων ὁδὸν ἰδίωμα, ἥτοι διάλεκτος. **Σείει.**)
 νύκτ' καὶ ὁ ἡλιος νοεῖται, καὶ ὁ ὑπὸ τὸ γήινον τοῦ κυ-
 νὸς ἀσὴρ, σείει καλὸν μέν' ὅ. τότε γὰρ καὶ ὅτε
 ἀνα-

ἀνατίλλει ἰωθ. Πετραίη σκιά.) ἀσκηλαϊώδης
σκιά. φαίνεται δὲ νῦν ἀνιφαντικῶς ὡς ἑναντίως αὐ
τῷ γράφειν ὁ ἰσίδ. ὦ. ἄνω γὰρ εἰπὼν, φεύγειν δὲ
σκιερὸς θέκους, νῦν αὐτὸν ἑν ἀσκηλαϊώδῃ παρακε-
λεύεται καθεῖσθαι σκιά. Οὐκ εἰσὶ δὲ, ἅ φησὶν, ἐ-
ναντία καὶ μαχόμενα, ἀλλὰ μάλλον ἀλλήλοις σω-
πτόμενα. ὁ γὰρ ἀνωτέρω εἶπεν, ὅτι πρῶτὶ ἀναστὰς ἑν
ὡς ψυχρινῷ φηλ ἡμέρας μέρει, δείξει ὡς σώαγε τὸν
καρπὸν. ὅτε πάλιν ὑποσφραγίζω φησὶν, πῶς τῆς
καυσώδους ὥρας ἀναστὰς δείξει. ὅτε δὲ καυσώδῃς
ἐρομ γήνηται τὸ φηλ ἡμέρας κατὰσημα, τότε εἰς τὰς
ἀσκηλαϊώδεις καὶ πετρῶδεις ὑπεισέχου σκιάς, ὡς
οἶνον βιβλινον πίνει· ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου θρακίας.
ἢ ἐλαφρόν ὡς ὑδάτωδον, κατ' ἐμὲ, ἀπὸ τῆς ἀστυρίων,
τῇ πόδι τῷ βίβλον καὶ λίβανον· ἐκεῖ γὰρ ὑδροπό-
ται. ὅτε γὰρ δὴλοῖ ἐκ τοῦ ἐπάγειν, τρεῖς ὑδατῶ-
πρόχειν, τὸ δὲ τέταρτον ἱερὸν οἶνον. τουτίστι, τεταρ-
τημόριον ἔχει μέρῳ τοῦ οἶνον, καὶ τρεῖς μερίδας δὲ
ὑδατῶ, ἵνα ὑδάτος γήνηται. ἑν χειμῶνι γὰρ δέου
ἀκρατοτέρων, ὡς θερμοτέρων τῇ οἶνω ἀφ' ὧν εἶναι.

Πετραίη τε σκίη.) ἢ τε σκί, δ' ἀκτυλ. τὸ γὰρ
τῇ κοινῇ δὲ συλλαβῇ. καὶ νῦν οὐκ ἐκτείνει, ὡς καὶ
παρ' ὁμήρου·

Οὐδὲ σκάμανδρος ἔλκε τοὺς μέρους, ἀλλ' ἐλ μάλα).
Μάλα.) τὸ ἀπαλόν, πρὸς τὸ μὴ ἄλγε τις εἶναι. ὅ μιν δὲ

καθὼς φησὶ τὸ παξαμάτιον. μάζα τ' ἀμολγαίν.) ὁ
 νιοφύρατος ἐλπιῖός ἐστι τρυφερός ἀγρός. πῶς τὸ μα
 ζῶ, τὸ θυφῶ. ἢ πῶς τὸ μάσσω, τὸ μαλάσσω. ἀγρός δέ,
 ὁ μέγας ἐστὶ ἀγρός. ἵνα οἱ τῶν γραμματικῶν γριφο
 πλόκοι, μάζα μᾶλλον καλῶς τὸ ξηρόν καὶ σδρόν ἀγ
 ρίδιον. μάζα τ' ἀμολγαίν.) ἀγρός γηναῖος ἀμολ
 γεῖ καὶ ποιμνὶ ἀρμόδιος, ἢ γαλακτι πεφυρμένος.
 Σβεννυμνάων.) παυβιζῶν τ' θηλάζων. ἐβός ἐπο
 φάγοιο.) ἱππαρχέτω σοι φησὶ τόδε ἐπὶ τόδε. ἐκείας
 ὡς τε γῶν ἐδίειν, ὁρετρόφος ἐστὶ ἀγελαίας ἐπὶ ἀδ' αμὰ
 σου βοὸς σείρας, ἢ πῶς θήνη καὶ ἀτόκου, καὶ πρωτό
 νων ἐρίφων κείας, καὶ χείρων ὑπὲρ τοῦ θειτῶ καὶ
 παθήμενος τρύφα, πῶς ζευγείας αὔρας τρέψας
 τὸ πρόσωπον, καὶ αὐτὸν δούλους κελδύων τὸν σῆτον
 ἀλοῦν. Πῶς δὲ ὡς ἡσίοδε, ὁ πῶς μικρὸς ποδιλαχλῶδου
 τῶς ἀδελφός, καὶ πῶς ἐστὶ ἀγορεύων, ἔξει διαί
 τας τροφάς, ἃς μόλις ἔξοσι καὶ οἱ τῶν μοίρας ὄντες
 τ' κρείττονες; βοὸς ἀγελαίας καὶ ἀτόκου κείας, καὶ
 πρωτόκου ἐρίφων, εἰ μὴ πον ἀφνης αὐτῶ τὰ τοῦ
 ἰωβ παρυσύρησαν θρέμματα, ἢ αἱ τῶν ἐριχθονίῶν ἀ
 γέλαι πῶς πεγνύοντο, ἢ πᾶσα χεῖρ ἢ ὅσα τρι
 ταίχμα τῶν βαβυλωνίῶν τῶν ἀρταβάξω ἡδ, ὅς ἐκάστης
 ἡμέρας ἐκ τῶν αὐτῶν χωρίων φόρον ἐλάμβανεν ἀργυ
 ρίῳ ἀρτάβλῳ, ἢ τοι μέδιμνον. ἵπποι δὲ πύττα φορ
 βάδ' αὐτῶν ἦσαν ἑξακιχίλιαί τε ἐμύειαι, κήλων δὲ
 ὀκτα-

ὀκτανόσοι, πλὴν μὲν τοῦ τῶν πολυμικροῦν. κύνες
 δὲ θηρατικοί, ὥς μόλις ὑπὸ φόβου πιασάντων χειρῶν
 δυνάμεθα τρέφειν. Τεῖς δ' ὕδατος πηχέων.)
 πηλείπομιν πόδι τούτου. πρόκλῳ δὲ ἀριθμὸς φη-
 σάτω ἀρτίους καὶ πόδι πῆς, πόδιον ἀρτίους, καὶ ἀρτι-
 πόδιον, ἡμιολίους, καὶ ὑπὲρ τρίτους, καὶ ὑπὲρ μοῖους,
 καὶ πολλαπλασίους, καὶ πολλασεπιμοῖους, καὶ τὰ
 λοιπὰ, ὅποσα μὴ ἐγκαίρως λεγόμενα, καταψοφεῖ
 μὲν τῇ νέῳ τὰς ἀκρὰς, πόδι πέττει δὲ ἀπαιδ' οὐσίας
 ὁκνητῶν. ὥσπερ αἱ ἐν τοῖς σοίχοις ὑποδουλεύσεις,
 καὶ πῆχεῖς καὶ ζωγραφαὶ τῶν λιθεργῶν ἐπιτε-
 τόνων, τὰ ἐρρυθμὰ τε καὶ κακοσυνέτα. ἱέμεν.)
 πέμπε, ἔμβαλε. ὅθεν δ' αὖτις τὸ ἱέμεν. καὶ πόδι
 διαγνώσεως δὲ ὕδατων, ὁ σοφὸς πρόκλῳ ἔξω τοῦ
 καιροῦ φιλοσοφεῖ. ὃ δ' ἐν γὰρ ἐνταῦθα, πόδι ὑδροσκη-
 πικῶν ἡσίοδ' ὁ διαλέγεται. ἐν οἷς δ' ἐπὶ τοῖς τοῦ ἡ-
 πέσοι, ὃ τὸρατεία ψυδ' εἶ, πῶς δὲ τῇ ὁκνητῶν συ-
 τήνδ' οὐκ, εἰς οὐκ ἀκρίβειαν, ἐν εἰσλήντε ὅποσας ὑ-
 δροσκηπικὰς βίβλους ἀνεγνώκει μὲν τῇ παλαιῶν,
 ὥσπερ δ' ἡ καὶ ἐτόρας πανθίας, καὶ πόδι πέττει γὰρ
 φωνῶν, πῶς ὑμετέρων ἀφ' ἑλπίαν. ἔξω δὲ καιροῦ πόδι
 ἐπὶ τοῦ ὕδατος διαγνώσεως, ἐν τῇ ἡμεῖς τοῖς πη-
 κλείοις πηδ' ἡμεῖς. ἀριστον ὕδατος, ὃ ταχὺ θερμαν-
 θῆναι, ταχέως πάλιν ἐναποψύχει. Δημήτριος ἱερὸν
 ἀκτίν.) τὸ ἱερὸν δ' ὡς ἐπὶ τῇ δ' ἡμεῖς, ἡ γὰρ τὸν

σῖτον. δ' ἡμκτραν δὲ νυῦ φησι, ἢ τὴν γλῶ, ἢ τὴν δι-
 νύσου ὁσίειδ' ὅ γυναικα, ἢ τὴν φυτείαν καὶ γάρ-
 γίαν μετὰ διονύσου πορδνομνύω, ἐδίδ' αἴξε. τὴν δὲ
 Φι κῶρης καὶ δ' ἡμκτρ' ὅ ισσεῖαν, κατ' ἀρχὴν Φι Βί-
 βλου καὶ μυθικῶς εἶπον, καὶ ἡλληγόρησα. Εὐτ' αὖ
 πρῶτα φανῆ ὠγν' ὠρίων' .) ὁ σοφὸς πρόκλ' ὅ
 ἀριθμῶν καὶ ὑδροσκοπῶν, ἐν οἷς πρ' ὅδ' αἴ, τὰ χρεῖα
 δ' κ' καὶ ὀξυγνήσεως χηζόντα πῶς αὐτῶν, ὡς νυῦ τὴν
 ὠρίων' ἀνατολῶν. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μὴδ' ἐν εἰδότη-
 τῶν σοφῶν, οἷον καὶ ὁ πρόκλος, τὴν μὲν μυθικὴν
 τὴν ὠρίων' ισσεῖαν, ὅτι κυνηγὸς βοιωτῶν, ὅς
 ὑείως καὶ θυγατρὸς Φι μίνω' θυγατρὸς, ὑπ' ἀρ-
 τέμιδος δὲ ἀνέρεθ, σκωρπιὸν ἀναδύσας, παραδρα-
 μόντ' οὐ μαθηματικῶς ὅς ἐν διδ' ἀξομν, πλὴν σα-
 φῶς τὴν τούτῃ ὑπὸ τὴν, μὴ μακρολογήσαντ' οὐ,
 καὶ πόρ Φι ὑποθέσεως διδύσας μακρογορεῖν.

Δεῖκα πρὶς πδύσιν ἡμερῶν δρόμοι,

Εξ ὠρίων' φάσεως πρὸς τὸν κυῖα.

Οὕτως ἔφη μὲν καὶ ἁφῶς καὶ σιωπῶν.

Εἰ δ' αὖ θέλῃσι τις πρὸς κτείνω πλέον,

ἢ λ' εἰς βάς ταμεικὸν δρόμον τρέχειν

Τεῖος ὡν δεκάδ' ὡν ἡμερῶν τρέχει δρόμος.

Καὶ τρεῖς ἐπ' αὐτοῖς φωσφορήσας ἡμέρας,

Τροπὰς ἐλαύνειν ἀρχετομ βειτροπῶν.

Αὐτῶν τροπῶν δὲ τῶν δὲ τῶν βειτροπῶν,

Γαφα

Παραδραμύσις ἡμερῶν διπλυννίδ' Θ,
 Επιπλυν δ' εἰκνυσι λαμπρὰν αἰών.
 Ενθούθην ἐξάκυκλ' Θ ἡμερῶν δρόμ' Θ.
 Δύει δὲ λοιπὸν ὁ κράτις Θ ὀρνέων.
 Εξ αἰτω δὲ, κρυβείς δὲ πῶς κινὸς φάυσιν
 Ολη τετρακτὺς ἡμερῶν πῶς ἀρῶν.
 Καὶ τί πλατύνω αὖθ' δρόμος τῶν ἀσέων,
 Εἰδὼς ἀκείβως ἀσρικλὺ πᾶσαν θέσιν,
 Σιγῶ τὸ λοιπὸν, μὴ θαλόσω συγγράφω.

Μέτρω δ' ὀκνημίσαδ'.) μοδισμῶ δὲ καλῶς ἀρκῶ
 μουρ τ' σῖτον, ὅν τοῖς σοῖς κιβωτίοις. τῶντι, καλῶς
 μετρίσας ὁπόσους μεδίμνους ἐγνώργησας. Αὐτὰρ ἐ-
 πλὺν δ' ἡ.) ἐπειδ' αὖ δὲ ἀρκησαυείσης παῦ σου γεωρ-
 γιον ὁ σωτῆναι πῶς τὸν βίον ἐπὶ τὴν ζώην, κτήσας
 ἐμίδιον αἰκῶν, καὶ μεδίαν ἄτακτον. ἴν' ὁ μὲν ἀρ-
 κλέπῃωμ τι τῶν σῶν, ὅν τὸν ἴδιον οἶκον ἀρκωμίξῃ. ἢ
 δὲ, πῶς τὸν παῖδα ἰδοῖ γ' σιμαίνε το ὑπόπορτις.
 Βεῖθαι δὲ ἀρ τῶν βοῶν, τῶν ἐχθρῶν ὑπομάζιον πόρ-
 τιν, ἢ γὰρ δ' ἀμαλιν. Καρχαρόδοντα.) ὀξυόδοντα,
 δ' ἀκτινὸν· εἰς τὸ ἀρσοβεῖν αὖθ' ἡμεροκοίτης, ἢ γὰρ αὖθ'
 κλέπῃας. Χόρτον τ' ὀκνημισμόν.) χόρτον τε ἐπ' ἄχυ-
 ρον ἀπόθε, ἵνα τοῖς σοῖς θρέμμασιν ἢ δ' ὅλα τὰ ἔτος
 ἀρκῶσα τροφή. ἔασον δὲ μετὰ τὸν θεῖτον αὖθ' γεωρ-
 γὸς βόας ἐπ' αὖθ' οἰκίτας ἀναπαύσεως τυχεῖν, ἐπὶ μὴ
 καταρρυχάσεως ἐπὶ αὖθ' ὡς πρὶν τινὲς τ' βαρυτάτων
 διαπο-

δεασοτῶν ὄρκοις ἐτόροις, ἵνα πάλιν ἔχῃς αὐτοῦ ὑ-
 πουργουῦτάς σοι γηραιότορον. Εὐτ' αὖ δ' ὠρίων
 καὶ σείειθ'.) ἡνίκα δὲ ὁ ὠρίων μεσουρανήσῃ, καὶ ὁ
 λεύκασθ'. ὀλίγον γὰρ ἀπέχουσι ἀλλήλων διάστη-
 μα. ὁ ἀρκτοῦρ δὲ ὁ τῷ ζώνῃ τῷ ἀρκτοφύλακῳ
 λαμπρὸς ἀστὴρ, ὁ καὶ ἑωσφόρος καλούμενος, ἀνα-
 τέλλῃ ἐὼς ἀνατολὴν ἢ τις γίγνεται μετὰ ἐκκαίδε
 καὶ ἡμέρας τῷ κυνὸς ὑπὸ τῆς, ἡγῶν μετὰ αὐγῆς
 σου ἡμέραν ἡνάτῳ, τότε φησὶν ὡς πέρσῃ τῷ τρυγῃ-
 τῷ μέμνησο. ἄρα δὲ ὁ μάταιος καὶ πόδας ὁ ἡσίο-
 δος βαναύσας καὶ ἰδιώτη ἀνδρὶ ὄντι τῷ ἀδελφῷ,
 δέξας καὶ τρυγῃτῷ καὶ τῷ τριῶν ἀπάντων σα-
 φειστάτων ὄντων ἐπάγων ἀσαφῆ τὰ τεκμήρια, ἃ ἐ-
 πισὶ τῷ ἀστρολόγῳ ἡγνόντο; οἶμαι δὲ καὶ ἡσιόδοι
 αὐτῷ. ὁ γὰρ αὖ αὐγούσῳ τρυγαῦ πρεκελδύει.

Μεσουράνημα δ' ἐστίν, ὡς πρῶτον εἰδὶδαξα σοι χεῖρα
 κῶς, ὅταν ἡγνήθῃται μοίρας πρὸ ἡλίου ἀστὴρ ἀνατεί-
 λῃ· τυτέστιν, ὅταν τρία ὅλα ζώδια πρὸ δρᾶμῃ τὸν ἡ-
 λιον. ἀεὶ γὰρ καὶ ἑκάστον νυχθήμορον, ἕξ εἰσὶ ζώδια
 πρὸ τὸ καίτω καὶ ὑπὸ γλῶσφῳ ἡμισφαίριον. τὰ δὲ ἑτε-
 ρὰ ἕξ, πρὸ τὸ ἄνω ἐπὶ ὑπὲρ γλῶσφῳ. τότε δὲ ὁ ὠρίων τρία
 ὅλα ζώδια πρὸ ἀνατέλλων τῷ ἡλίῳ, μεσουρανήσῃ σὺν
 τῷ ταύρῳ ἀναφρόμενος. ὁ δὲ ἡλιος μετὰ ταῦ-
 ρον διδύμους, καρκίνον σὺν τῷ λέοντι ἀναφέρειται.
 Δείξαι δὲ ἡελίῳ.) κατίκμασιν δὲ αὐτὸς βότρυν ἀρ-
 τιμῶν

τιμῶν ἐν ἡλίῳ, ἡμερίας· καὶ πᾶν τε πάλιν ἐν σκιερῷ
 τόπῳ κατὰ θού, ἵνα μετρίῳ ἀέρῳ κατὰ χροσιν. ἔπει-
 τα δὲ συμπατήσας αὐτῶν, οἶνοποιήσῃ ἐν τοῖς πί-
 δοις ἀπαρξύνσά μιν. καὶ τὸ πόδι τριαύτης οἶνο-
 ποιίας διδάσκειν τρεῖς πῆρσι μάταιον, καὶ πῆρσι φε-
 ρῆς τοῖς ἀσυστάτοις νόμοις τῶν πλάτων. οὐτε γάρ
 πῆρσι, οὐδὲ ἡσίοδ' τοιῶν οἶνον εἰργάσαντο οἰ-
 μαί, οὐδὲ πεπώκασι. Διονύσῃ.) τὸ ὁ καὶ μικρὸν
 γραφόμενον ὑπὸ τῷ ἔκτείνετο. ἀπὸ τῆς δὲ μέγα
 γράφεται. Γληϊάδ' οὐδ' ὑάδ' οὐτε.) πόδι τούτων
 πῆρσι φημι· ὑάδ' οὐδὲ λέγονται, ὡς τρεῖς ὑποχρεῖται
 ἰοικῆσαι, ἢ ὡς ὁμβρῶν ποικιλικῶν. διωκσῶν γοῦν τὴν
 ἐσπερίαν δ' ὕσιν τούτων, πῆρσι κελύετο ἀροτρίαῦ,
 ὡς κατ' ἀρχὰς ἔφην. Γληϊῶν, ὁ χρόν' ἀπὸ τῶν πάν-
 τα πληροῦν· αὐτὸς γὰρ ὅστις πατήρ πάντων. ἢ ὁ συμ-
 πληρῶμεν εἰς ἀπὸρον καὶ θίεθ' ἐκ τῆς πλάδ' οὐκ.
 ἢ ὁ ἐκ πολλῶν σωκῶν, καὶ εἰς πολλὰ διπρημνίθ'.
 λέγω δ' ἡ, καίρῳ, μιλῶν, ἐβδιδμάδ' ας, ἡμερόνυκτα,
 ὥρας, λεπῆ, δ' οὐτορόλεπῆ. Εἰ δ' ἐσε ναυτιλίας.)
 ἀπεχθῶς φαίνεται τῇ ναυτιλίᾳ ἡσίοδ' ἀπὸ δ' αἰκείμ-
 ν' ἐκ τε τοῦ δ' ὑσπεμφελοῦ δ' ἀνασφάπτου, καὶ
 δ' ὑσέμπορον τάντ' ἡ καλέσαι· ἔπει δὲ καὶ ἐκ τῶν
 τῶν διδάσκαλίων ποιήσας ἀπὸ τῶν, ὅτε οὐδ' εἰ πλείον.
 φησὶ ὅτι, ὅταν διώκῃ ἐσπερίαν αἰ πλείον, οὐδὲ
 φεύγουσαι τὸν ὥριον αἰς κυνηγόν, μετὰ τρεῖς ἡμέ-
 ρας

ρας δώσει ὁ αὐτός ὁ ὠραίωρ, τότε ἀνέμων παντοίων
 ὁρμῶσι πνοαί. καὶ μὴ ἔχῃς ναῦν ἐν πηλάγει, ἀλλὰ ἔλ-
 κυσον αὐτὴν ἐν ἑρ' λιμνί, καὶ ὑποσέριξον λίθοις,
 μὴ πως ὁ σάλλῃ αὐτὴν ἀναρπάξῃ. τὴν δὲ πᾶσαν
 ἑξαρτίαν τοῖς πλοίοις ἀρκόμεισιν ἐν ἑρ' οἴκῳ σου, καὶ
 πόρισειλον ὡς χρὴ. ὁ γὰρ δὲ τότε τὴν γλῶ, ὡς σε κε-
 λούω. μεμνημένῃ δὴλονότι τῇ πρᾶνέσεω. Ὑ-
 γρὸν ἀγνῶτων.) ὕγρὸν πνεόντων. τὸ γὰρ ὕδωρ παυ-
 θῆν, ἀπὸ γίγνεται. ἐπὶ δὲ πλεον λεπτῶν θῆν, πνέυμα.

Χείμαρρον.) πάσσαλον νεώς, ὃ ἀνασπασμὸν ἐκ-
 χεῖται ἢ ἀντλία. Οπλα νῦν.) πᾶσαν τὴν νεώς
 ἑξαρτίαν. Εὐκόσμως σολίσας.) κοσμίως καὶ καλ-
 λίστως ποδερύψας καὶ σείλας. Νηὸς πάτορα.)
 τὰ ἱστία, αὐτὰ σχοίνους, καὶ τὰ λοιπὰ. Γηδ' ἄλιον δι'
 δουεργίης.) τὸ καλῶς δὲ ἐργασμῶν γηδ' ἄλιον ἐν
 ἑρ' καπνῷ κρεμάσας, τὴν φύσιν τοῦ ὕγροτητος ἔξελε,
 καὶ κατίκμασον, μὴ τῷ πολλῷ τ' ὕγρότητι συσ-
 σαπῇ. Αὐτὸς δι' ὥραϊον.) σὺ δὲ καρτέρει καὶ κα-
 ραδύκει τὸν ὥριον πλοῦν, ὅν πλοίων ἐρεῖ πνεύματα
 ταῖς ἡμερῶν εἶν, ἀπὸ τῆς τ' θεινῆς τροπῆς μέχρις ὅλας
 θέρας. καὶ τότε μόνον φησὶ ναυτίλλειν. Αρμυλον.) ἄρ-
 μόδιον. πολλοὶ γὰρ δι' ὑποβάλλουσιν ἀσχοκέρ-
 ρειαν ὑπερμετρον φόρον τιθέμενοι ταῖς ναυσί, καὶ
 κείνας ὑποβρυχίως ποιῶσι, καὶ ἐαυτῶν πρὸς ἀπολλυ-
 σιν. Ἐμός τε πατήρ καὶ σός.) ὁ δ' ἴος. οὐτ' ἔτι γὰρ
 ὡ

ἡ πύπτις πατὴρ· μητὴρ δὲ ἡ πυκιμήδης. Πλοί-
 ζεσκε ναυσίμ.) ἔνεπορδύετο, ἔναυτίλλετο. Βίον
 περχημλίθη ἐδίου.) ὅζαχως τοῖς βίον λεγομένοις τοῦ
 κόσμου ἐλζωῆς, τῶν τροφῶν, ἐλ ποδισσίας, ἐλ τέχ-
 νης, καὶ τοῦ τρόπου, νῦν τροφῆς πλείον, ἢ ἐλ ποδι-
 σίας λέγει. Ος ποτε.) ὅς πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐν τῇ
 ἄσκη ταύτῃ ἐλθὼν κατώκισε, δξανύσας καὶ πρᾶ-
 σας πολλὰ θάλασσαν ἐν νηί, καταλιπὼν κύμῳ
 τῷ ἑαυτοῦ πατρίδ' α, τῷ νῦν φεικωνίδ' α καλουμέ-
 νῳ, ὅσαν μίαν τῶν αἰολικῶν πόλεων· αἱ δὲ αἰολί-
 δ' α πόλεις, ποδὶ μιτυλὴν ἡμῶν εἰσὶν, καὶ αἱ νῆσοι δ-
 μοίως. ἔστι δὲ καὶ ἐτόθα κύμη ἐλ ἰταλίας, ὅθεν ἡ
 σίβυλλα. καὶ αἰολίδ' α νῆσοι τοῖς ῥηγίς, ὧν ἡρχον αἰο-
 λῷ ὁ ἱππόδου, ὁ μαθηματικός, καὶ ναυικώτατος,
 ὁ καὶ δεσπότῳ ἀνέμων ἐμυθόδυσαντο. Οὐκ ἄ-
 φρονῷ φδύγων.) εἰρωνικὰ ταῦτα, καὶ εἰθικά. τρυτέ-
 σιν, ὅπλα τῶν πέφδυνε, ἀλλὰ δ' αχέα. Τῷ ζένε.)
 ἢ τινε ἢ εἰμαρμένην δίδωσι τοῖς ἀνθρώποις. Νάσ-
 σατο.) κατώκησεν, ἄγχι καὶ πλησίον τοῦ ἐλικῶν ὄ-
 ρους. Οἰζυρεῖ.) ὑπὸ πόνῳ, χαλεπῇ. Κώμη,
 οὐχ ἡ πόλις, ἀλλ' ἡ μείζων ἀγροικία, ἢ γὰρ τὸ μέ-
 γιστον χωρίον. Ἀσκη, χεῖμα κακὴ.) ἔφη μὲν
 καὶ κατ' ἀρχὰς, οὕτω διυσχείμετο καὶ κακοθέ-
 ρετο, ἢ γὰρ ἡ ἀσκή, ἐν μὲν ἱερὶ θέρει τῇ ὑπὸ ροχῇ
 τοῦ ὄρους ἀπειργαμμένη καταπνέεσθαι, ἐν χειμῶνι
 δὲ

δὲ τὸ ἐκείνῳ χίονθ' εἰς αὐτὴν καταρρίπτουμένης με-
 τέχουσα, καὶ τὸ ἡλιακῆς ὡς κεκτημένη διάφραγ-
 μα. Τύνη.) σὺ, θωρικῶς· σὺ δὲ ὡς πέρσῃ, ἐσο
 μνησθῆναι πάντων τῶν ὀργῶν ὀυκαίρας. πῶς ναυ-
 τιλίας δὲ ἐξαερέτως, τὴν ὀλίγην καὶ μικρὰν νῆα
 πᾶσαι τοῦ. ὡς γὰρ σημαίνει τὸ ἄναι εἰρωνικῶς. ἐν τῇ
 μεγάλῃ δὲ φορταγῶναι τὰ τὸ ἐμπορίας, ὅπως μείζο-
 νθ' ὄνθ' σοι τοῦ φόρτου τὸ ἐμπορεύματθ', μεί-
 ζον ἐπακολουθήσει σοι καὶ τὸ κέρδ' θ', εἴ πορ' ὅ τρι-
 κυμία καὶ ναυαγία γήνησεται. ἄλλοι δὲ ὅτω φασί·
 πῶς ναυτιλίας δὲ καὶ εἰς διαπόρθευσιν ἄναι καὶ
 ἐπαίνῃ μικρὰν ὀληκῶν· εἰς φορταγωγίαν δὲ καὶ ἐμ-
 πορίαν, τὴν μεγάλῃ ναῦν. Εὐ τ' αὖ ἐπ' ἐμπο-
 ρείῳ.) ἡνίκα δὲ τὸν σὸν λογισμόν τρέψῃς, ἀπὸ τῆς
 βίας καὶ τῶν ἀρπαγῶν δ' κλονότι. βδληθεὶς δὲ ἐμπο-
 ρεύομενθ' τὰ χρεῶν φυγεῖν, καὶ τὸν λιμὸν, δ' εἴσω
 ὑπόθωμά σοι τὰ μέτρα, καὶ τὰ ἀρμόδια τῇ θα-
 λάτῃ, καὶ τῇ ναυτιλίᾳ, ὅδ' εἰ σε σοφισμένθ' ὡς τῆς
 ναυτικῆς. ὅ γὰρ ἐπιδύσῃ ποτε, εἰ μὴ εἰς δύβοιαν, ἢ τοι
 τὸν ὄρυπον ἀπ' αὐλίδος. πάντῃ δὲ ὁ φησι, δ' ἄσκημα
 ὀλίγον· ὅ γὰρ αὐλὶς τοῦ ὄρυπου ἐστὶν. κωμῶδ' εἴται
 δὲ ὑποχρῶμενθ' διδ' ἄξαι, πῶς ὡς ὅδ' ὅλως ἐπίστα-
 ται. δύβοια δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ δύβοιας τροφῆς δός. αὐ-
 λὶς δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐκείσε αὐλιδίῳ αὐτὸς ἐλλῶνας, ὅτι ἐ-
 ποιῶντο τὸν πῶς τὴν τροίαν ἀπόπλου. ἢ ἀπὸ αὐ-
 λίδος.

λίδ' ὅτ' ἐλφορονέως. Ἀμυλὸν ἄμαντ' ὅτ' ὅ
 ἄμυλὸν ἄμας. ὕβοίης ὅτ' βασιλεύς, πρὸς δρετρίας
 ναυμαχῶν, ἀνκρέθη. καὶ οἱ παῖδ' οὐ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ
 πρὸς κηρυγμῶν ἀγῶνας παυτοίς, καὶ ἀδύλα. ὅτ' τὸ
 πρὸς πεφραδ' μύα δ' κλοῖ, ἥ γου πρὸς κηρυγμῶν. ὅ
 νικῆσας ἡσίοδ' ὅτ', ὡς ληρῶσι, τὸν ἡμίθωμ ὁμηρομ, τρεῖς
 ποδ' α' ἔλαβε, καὶ τοῖς ἐλικωνίσι μῦσαις ἀνέβη, ὅ
 πρῶτ' ὅτ' παῖς ἐπαῖδ' οὐδ' ὅτ' ἥ καὶ κόπῳ καὶ μόχθῳ
 ἀνυπόβλητῳ χρησάμεν ὅτ' ἐμεμαθήκει, ἀπὸρ μεμῶ
 θηκεν. ὅτ' δὲ ὕστερον ἡσίοδ' ὅτ' τοῦ παλαιῦ ὁμήρου,
 καὶ πρότερον εἰρήκην. ἡδὲ καὶ ὁ ἡρόδοτ' ὅτ' ἐν πολ
 λοῖς ἐμοὶ ἐλεγχθεῖς ὡς ψευδ' ἡγορῶν, ὁμοχρόνους τού
 τους φησί. καὶ εἰ ὁμόχρον' ὅτ' ἡσίοδ' ὅτ', ὁ θεῖ' ὅτ' ἐκ
 νος ἀνὴρ, ἡ πῆλθ' ἂν ἐν οἶδ' α', καὶ ὅτ' ἐνδοιάζωμ φημί.
 αἰεὶ γὰρ καὶ ὅτ' τὰ χείρονα νικᾷ. Ἡματι πρὸς
 τήκοντα.) ἐν τούτῳ ἀπέρχεται ὅτ' ὑποχομῶνις δὲ
 δ' ασκαλίας τοῦ πλῶ, καὶ φησί μετὰ τὸ ἐν σῆναι τὰς
 τροπὰς τῶν ἡλίου τὰς θερινὰς, ὅτ' ὅλας ἡμέρας ἄχρως
 αὐτὸς τελεῖ τὸ κοπιερόν θέρεθ', ἡ κοπιερά καὶ ὁ γο
 δ' ἔσατ' ὅτ' ὡρα, καίρει ὁ πλῶς τυγχάνει καὶ δεξιῶ
 πατ' ὅτ', ὅτ' κατὰ ξαῖς δὲ τὴν ναῦν τότε ὑπὸ τρικυ
 μίας δ' κλονότι, καὶ ὅτ' τῶν πνέοντων σφοδρότη
 τ' ὅτ', ὅτ' οἱ ἄνθρωποι ναυαγῆσουσι, εἰ μὴ τι καινό
 τερον συμβαίη πρὸς τὴν θάλασσαν. ἡ ὁ ζεὺς καὶ ἡ εἰ
 μαρμύνη, ἡ ὅτ' ἀνέμων καὶ σοιχείων κρατοῖσι, ἀντι
 μ πρᾶτ' ὅτ'

h. 177
 Homer. 177
 m. 177

πράττει τοῖς σοῖς ναυκληρήμασι, τότε ἀνέμων πνεύ-
 τωμ ὀυκράτωρ καὶ τῆ θαλάσσης γαλιωιάσης, ἔλκε-
 τὴν ὀλκάδα πρὸς πλῆρ. καὶ ταχέως τὴν ἐμπορίαν
 αὐνύσας πρὸς τῷ ὀπωρινῶν ὄμβρων καὶ νότῳ τῷ
 τότε, ἔχον τὴν οἶκον δε ἀνακτομίδης. Μετὰ τροπᾶς.)
 τὸ παρὲς μακρὸν ὄρ, ἐδέχθη βραχύ, ὥς κρινὴ συλλα-
 βή. λήγει γὰρ εἰς μέγῃ λόγον. Καυᾶξαις.) κα-
 ταᾶξαις, σιωπρὶ φαις, ἀσολικῶς. οἱ γὰρ ἀσολεῖς μετὰ
 ἄλφα αὐτὴ φωνῆσιν, ὅπως πιδέασιν· οἶον, ἀνὴρ αὐτῆς,
 αὐτὸς αὐτῶς, ἀκτὴν τὴν βλάβειν καὶ τὴν ἀκρόετον αὐ-
 τῶν, καὶ τὰ ὅμοια. συμφώνον δ' ὄντ' μετὰ ξύ,
 ἐκείν. ὡς δὲ τῷ μετὰ φωνῆσιν πιθεμλῶν συμφώ-
 νων, διπλασιᾶσιν αὐτὰ, ἢ τοῖς αὐτοῖς συμφώνοις, ἢ ἅ-
 πλως συμφώνοις. τοῖς αὐτοῖς μὲν, ὥς τὸ γῆνη, ἄμ-
 μεις, ὕμμου, πέρραμ' ὁ πρίαμ'. ἀπλῶς δὲ συμ-
 φώνοις, οἶον, νῶννυμ', ὄκχ'. ἀρβάλλοι δὲ καὶ τὸ
 γ' ἐκ τῷ εἰς υἱ', φάρυξ ἢ φόρμυξ λεγοντοῦ, καὶ ἑ-
 τόρα μυρία· χοιροῖς δ' αὖ διφθόγγον γράφουσι, ἢ ἀμω-
 τρυνῶν, καὶ ἄδων, καὶ γερυνῶν λέγουσι, καὶ σοπά-
 σωμα. καὶ ἢ γράφεται τὸ κέντη, ἢ τὰ ὅμοια πρὸς
 τακτικά, καὶ πρηνά, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ πᾶν ἀπαρέμα-
 φκτον, καὶ ἑτόρα μυρία. Εὐνοσίχθων.) ὁ κινῶν τὴν
 γῆν. τὸ γὰρ ὕδωρ ἀετιον τῷ σεισμῶν. Εἰς τοῖς
 γὰρ τέλ'.) ἔν γὰρ τῇ θαλάσῃ καὶ εἰμαρμένη, κεί-
 ται τοῖς ναυπλομλῶν τοῦ τέλ' ἐσθλῶν τε καὶ
 φαύλων.

φύλων. ΑΛΛΟ δ' εἰαρινός.) ὅτ' ἂν μὲν ὅτι φησὶ
ὁ καίειτο καὶ ὑπορώτατο πλῆς. ἔστι δὲ καὶ ἄλλος
πῦρα κινδυνουμένη, ὅκ' ἐμοὶ ἀρεστός, ὁ ὃν καὶ αὐτὸς
νόμωτο ἔατο, ὅποτε ὃν τῇ συγκῇ τοσαῦτα φανώ-
σι τὰ φύλλα, ὅσον παθησάσης ὃν γῆ τῇ κορώνης τὸ
ἵχνος ὅσιν. ὅτ' ἂν μὲν ὁ πλῆς ἀμείβολος, ὅκ' ἐμοὶ ἀ-
ρεστός. ἀλλ' ὅμως καὶ τότε πένες πλέουσιν, δρασιχρήμα-
τοι ἄνθρωποι, τρεῖς κέρδι θελγόμενοι. ἰσόψυχα γὰρ
ποιοῦν ἄνθρώπων τὰ χρήματα. Κράδ' ἡ, τὸ νεαρόν
τῇ συγκῇ φύλλ). ἢ ἀντίφρασις, τὸ ἀκράδαντον, ὅτι
μὴ ῥαδίως κινδυνουμένη. Ἀμβρατός.) ὅτε πῖβας, δε-
ξιὸς εἰς τὸ ναυτίλλεσθαι. Αἴνημι.) αἰνῶ, καὶ ἢ πῦρα
γαλῶν ἀπικλῶ ἀννημι. Ἀρπακτός.) πῦρα βολῶ
καὶ ῥιψοκίνδυνον ὑπαρῶν. Χαλεπῶς.) μόλις,
δυσχερῶς. καὶ τὰ, καὶ τοῦτα τὰ πόδι τὸν εἰαρινόν
πλοῦν. Μὴ δ' ὃν ἵκνυσί.) ναυτιλλόμενος δὲ, μὴ πᾶ-
σαν σε τὴν ποδουσίαν ὃν ταῖς ναυσὶν ὃν κεν ἐμπο-
ρείας ἀρτίθαι, ἀλλ' ὑπορώμενος τὸ τῇ θαλάσσης ἀβε-
βαιον, τὸ τριτομόριον ἔχει πῶς ἐμπορίαν. τὴν δὲ δι-
πλομορίαν οἶκα δὲ καὶ ἀλίμπαν. χαλεπὸν γὰρ διυ-
κληρήμασι θαλασσίῳις πορίπτεσθαι, σὺ πολὺ φορ-
τῶν νηὶ. ἔτα φησὶ, καὶ τί φημί χαλεπὸν τοῦτο
χαλεπὸν, εἰ καὶ ὃν ἡπείρω ἐπ' ἄμαξαν ὑποβεί-
δον θείης φορτίον, καὶ κατεάξῃς τὸν ἄξονα, καὶ
τοῦτο διαχυθὲν ἀφανὲς σοι καὶ εἰς ῥεῖον γηθήσεται.

τὴν συμμετρίαν ἐν ἅπασιν πράγμασι, καὶ οὖν δ' ἔον
 τας καιρὸς ὑπὸ τῆς ἐκ ἐστὶ ἢ ὑπὸ μίμψιν ἡσίοδ' Θ,
 ἐκ εἰδ' ὡς ναυτιλίαν διδ' ἀσκειν, ἀλλὰ θερείαις ὥραις
 μόνον κελδύων ναυτίλλεσθαι. πειρήκει γάρ, ὡς ἐμ-
 πειρόπλητος ἐκ ἐγγόνει, ὅδε τῶν ναυτικῶν ὑπὸ τῆς ἡμῶν.
 Διὰ αὐτὸ δὲ γυναικα.) ἀρμόδιον δὲ χρόνον καὶ γάμον
 συναρμόθῃτι. λέγει ἢ ὅσον εἶν, τὸν μὴ τε πολὺ ἐπα-
 ναβεβηκότες τῶν τριάκοντα, μὴ τε πολὺ ἀρδ' ἔοντα.
 Ὁ ὅσον μὲν φησὶν ἀρμόδιον εἶν χρόνον ἀνδράσι πρὸς
 γάμον. γυναιξὶ δὲ τὸν ἐ, εἰ ἀσαφῶς εἴρηκε. καὶ ὅτω
 μὲν ὁ ἡσίοδ' Θ εἴρηκεν, ὅπως ἱκανοὶ τε ὡσιν οἰκονο-
 μέων τὰ κατ' ἐαυτὸν οἱ ἀνδρὸς ὡς τέλειοι, καὶ ὅπως
 μὴ πολλὰ τεκνορρήσαντες ἐκ ἔχουσιν θυχερῶς αὐτὰ
 διατρέφειν, καὶ ὁδωιερύτατον βίον διάγωσι. καὶ ὅ-
 τω μὲν ὁ ἡσίοδ' Θ. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ταύτας ἐτόροις νυμ-
 φαγογεῖν, ὅχοις πρὸ ταῦτα πῶς κελδύονται. πο-
 λὺ πῶς ηλικεσέροις γάρ αὐτῶν ἀνδράσι ταύτας συ-
 νάπῃων, ἀφουβερύσαι μονονὲ ταύτας πῶς κελδύεται
 πρὸς τὰς τούτων δυνάεις. μικρὸν γὰρ ἦδ' η, καὶ οἱ μὲν
 τελείως γηγάσαντες ἀδυνήσουσι. αἱ δὲ, πρὸς τὸ
 σφαιγῶν ἐλ' ἡλικίας ἀναδραμεῖσαι, τῇ ἀνδρὶ κλῶν βί-
 βάδ' αὐτὸν γηγήσεται, αὐταῖς μηχανήσονται. πα-
 ρακελδύεται δὲ τὸν γάμοις συναρτόμνον καὶ παρ-
 θένον λαμβάνειν, καὶ ἐκ χρόνων. ἐμοὶ δὲ δικτόρηται,
 καὶ ἐλ' μητρῶας νηδ' ὤς πῶς ἐν νύ, καὶ ἀσπῆλα
 τὰ

τὰ θάλαα τίκεται. Μὴ τε τριῖκοντα.) μὴ γρά-
 ψης τρικόντων, εἴτε ἡσιόδου, εἴτε μεταγραφεύου
 τὸ πᾶσις τυγχάνει, ἀλλὰ τριάκοντα. πᾶσα γὰρ
 φωνὴ τὰ τρία γῆν σημαίνουσα ἐν μιᾷ λέξει, ἅκλυτος
 ὅστις οἶον τριάκοντα, πεντήκοντα, καὶ πάντων εἰς
 ἀριθμοί. ὥς περ καὶ τὸ ἐγώ, σὺ, ἐμοί, καὶ τὰ ὅμοια. οἷς
 δὲ βεβλήκον ἀπαυδᾷ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γραφέτωσαν
 τριακόντων, καὶ πεντηκόντων, καὶ ἑξήκοντων, καὶ
 ἑκατόντων, εἰ βέλονται. Τέτορι.) πικραδουκα-
 δεκάτω χρόνῳ. Παρθενικῷ δὲ.) πρῶτον δὲ πρὸς
 γάμον λάμβανε, ὅπως θυμῆρης γήνηται, καὶ τοῖς ἡμέ-
 ραισι σιμῶνται, οἷα μὴ σιωπῶντα ἐτόρῳ ἀνδρὶ, καὶ
 ξύνοις σιωπῶντα τοῖς ἡμέραισι.) Ἐπεινῶσαν δ' ἐπεὶ
 λάμβανε κῆρυ, ὅπως ἕκτε πατρὸς καὶ μητρὸς γέ-
 νος ταύτῃ εἰδῶς, καὶ τὰ ταύτης ἀκριβῶς ἀκροά-
 μεθα, μὴ ἀναξίαν γήμης. καὶ πὶ τῶν ἀθεμίτων ὀρ-
 γασάμεθα, ἐν οἷς πρὸς εἰώδασι οἱ γεινῶντες γε-
 λαῦ. ὅθεν γὰρ ἄμεινον, ἀγαθῆς γυναικὸς ἀνὴρ ὑδικ-
 τᾷται. ὥς περ ὅθεν χείρων ἐλ φάυλης, ἐλ πόδι δ' εἰ-
 πνός καὶ τροφὰς ἀχολουμένης, καὶ καύσης τὸν αὐ-
 δρα, καὶ γυναικὸς ὅστις, ἀξύλῳ πνεῖ συμφροῦν, καὶ
 παρ' ἡλικίαν τιθείσης γηραιὸν καὶ ἀφῆλικα. δειπνο-
 λόχης.) ἐλ λάβρα τ' ἀνδρὸς ἐδιδόσης, καὶ μὴ φανερώς
 ἐλ βωκτίσθαι καθεμνήνης καὶ ἀσωτῶνομένης, καὶ
 παρεδιδόσης τοῦ δ' εἰπῶ. Εὐ δ' ὅπιν ἀθανά-
 των.)

των .) καλῶς δ' ὠπλισοφίῳ καὶ φροντίδι ἔιν, καὶ
 ἔσο καὶ ὑπαρχὴ φυλάσσω τῶν θεῶν , νυνὶ δὲ τῶν ψυ-
 χικῶν διωάμεων . βουτέστι νοῶν, ὡς χῆν, φρόντιζε κα-
 λῶς τῶν δέοντων , ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδελφῶ ποίει ἰσότημον
 τὸν φίλον . βουτέστι, τῶν φυσικῶν μὴ πλοῦμα τὰ κα-
 τὰ θεόν , μὴ δὲ ἐν πατρίδι ὅτι τὴν ἀλλοτρίαν πλο-
 τίμα, διωροληψίας ἔνεκα, ἢ ἐτόρθε πινός, καὶ ὑπὲρ τῶν
 ὁμοίων τὰ ὁμοία δοῦναι . εἰ δὲ ποιήσεις, ὅρα μὴ παλὶμ-
 βολῇ ἵνα μεταπίπτῃ γῆρῃσιν, καὶ ἄσπετος, καὶ πλο-
 κατάρχου κακοῦ . μὴ δὲ ψεύδεσθαι .) μὴ δὲ γινώ-
 σκωμι ἀληθείας, πρίν τρεπεῖν ἴδω καὶ ψεύδου γλώττης
 ῥητορικῇ, καὶ δεινῇ τυχὸν χειζόμενῃ . ὁ γὰρ εἰδὼς
 τὸ ἀληθές , ἵνα ψεύδωμι, μοιχὸς ἐν ἀληθείας ὅτιν,
 καὶ ἀδικεῖ καὶ τὴν φρόνησιν . πανουργίας γὰρ ὄργον
 ἴδω, καὶ ὁ φρονήσεως . ὁ γὰρ μάλα φρονῶν, ψεύδῃ
 οὐκ ἐρέσιν . Εἰ δ' ἐπεὶ τ' ἀρχεῖ .) εἰ δ' ἐπεὶ πλοκα-
 τάρχῃ, ὅπως δ' ἡ ποτὶ ἀνιάσει, διπλῶς ἴδωμι ζιμῶντι,
 μεμνημένος ἢ ἐν μῆτι ἔντολῃς, ἢ ὅτι πρῶτος εἰς τὴν
 φιλίαν πρὸς ἀπόνδου . εἰ δὲ πάλιν μετατραπῇς
 πλοκατάρχῃ εἰς τὴν φιλίαν, ἵνα αἰτεῖ ζιμωρίαν δ' ἔναι
 ὅν ὀξυμαρτήκει, φυγνωμοσιῶν πάλιν αὐτὸν δέ-
 χου . Δειλὸς τι ἀνὴρ .) ὁ ἀθλιῇ γὰρ καὶ ὁ δ' ἄνθρωπος λό-
 γου ἄξιῃ, ἀλλοπρόσαλλῃ γίνεται, πλοὶ αὐτὸς ἐν φι-
 λίας θεσμούς, παραμείδων συνεχέστερον αὐτὸν φίλος .

Σὲ δὲ μή τι .) σοῦ δὲ τὸν λογισμόν μηδ' ἐν εἰδίῃ

φιλίας

Φιλίας ἀπρεπὺς ἐλέγξῃ. πυντίσι, μὴ ἐλεγχθεὶς, ἢ ἄ-
 φιλον, ἢ πολύνφιλον, ἢ κακῶν φίλον, ἢ ὑβριστὴς
 τῶν ἀγαθῶν φίλων. ταῦτα δὲ καὶ ἑτέρωθεν μυστα εἰ-
 σὶν εἶδ' οὐ Φιλίας. Μὴ δ' ἐποτ' ἐλομενίω πυνίην.)
 μὴ δὲ τὴν ὅζ' ἐμαρμενίης δοθεῖσαν πυνίαν τοῖς ἀν-
 θρώποις ὀνειδίξει. ἢ ἑτέρωθεν πυνία, ἢ ὅζ' ἡμετέρας κα-
 κίας καὶ ἀσωτίας ἡμῶν γινομένη φθόγγεσθαι. τοῦτο
 οὐ πῦλαιναι καὶ τὸν πῆρσιν, καὶ μὴ πολυλογίαν ἀ-
 σκῆν. ὅδ' οὐ γὰρ ὅτε λῶσιν, ὅτε χείρισιν ἐν γλώτῃς
 ὅδ' οὐ. ὁ καὶ πιπτεὶς ὁ λῆσβιλον ὅδ' ἐκινύμενον ὅζ'
 ἐρείου τὴν γλώτῃν, ὡς κάλλιστον τε καὶ χείριστον, ἀ-
 μάσιδ' ἔρ' αἰγυπῆϊον ἀπέσταλκεν· ὅτως ἐκείνου κε-
 λδύσαντο, τὸ κάλλιστον τε καὶ χείριστον ἀπέσταλκε
 ναὶ τοῖς ζώσιν. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ φρυγὶς πεποιήκεν ἀσω-
 πον. Εἰ δὲ πακόν.) εἰ δὲ λάλον ὦν ὑβρίσεις, με-
 ζορ ἀκούσεις. ὅσο δὲ ὅζ' ὁμήρῳ παρέσυνται, φησὶ
 γὰρ ἐκείνῳ,

Ὅποῖον κ' ἔπος εἶπ' ἠόδα, τοῖον κ' ἐπακῶσεις.

Μὴ δὲ πολυφείνῃς σεαυτὸς.) πῦρα κελδύετο ὅσορον
 καὶ κοινωτικόν εἶναι, ἀλλὰ μὴ ἀσωδίστατον. καὶ φησιν
 μὴ ἔσο δύσᾶρες ἐκ τῆς πολυφείνῃς σεαυτὸς. πυντί-
 σιν, ἐκ τῶν συσσιτίων ἐν εἰσφορῶν ἐράνων, ἐν ἃ καὶ
 λαμβάνει καταβολὰς, ὅταν κοινῶς εἰσδόντες διαπάνην
 συμποσιάζωμεν. εἴτα ἐπάγῃ ἐν τῇ συσσιτίᾳ τὸ ἔπαλ-
 νον, ἐν φησὶν, ἐκ τῆς διαίτης κοινωνίας πλείστην ἡδονήν,

ὀλίγον δὲ τὸ ἀνάλωμα γίνεται. Μηδ' ἐποτ' ὄξ
 ἡὲς.) τὰ μὲν μυθικὰ δ' ἦλα ἔτι τοῖς πάνυ ἰδιωτοῦσι
 σιν, ὅτι δ' εἰ καθαροῖς καὶ ἀξίον πόντοις δύειν χοροί.
 τὸ δ' ἄλληγορικώτερόν ὄσι, συμβολικὴ πρᾶξις
 πυθαγόρειος, ἡντελομὴν καὶ λέγουσα, μὴ ἄλλα ἢ
 βυλδύειν, ἄλλα δὲ δρᾶν. φησὶ γὰρ μηδ' ἐποτ' ὄξ ἡὲς
 καὶ ὅτι πρώτης τοῦ λογισμοῦ πρῶτοβόλῃς τὸν οἶνον, ἡ-
 γουω τὸν βυλδύτην ὅπου δορμαίνει καὶ συγκι-
 νᾷ, λείβε καὶ πρόσφορε ἱερὸν δῖον, ἡγουω τῷ λογισμῷ,
 χορσὶν ἀνίπτοις, ἡγουω πράξεσιν καὶ ἀνομίαις, καὶ
 ἀπαδύσαις, οἷς βυλδύει. καὶ ἵνα φαίλω, καὶ σωτε-
 ρώτορον γὰρ φησὶ, μὴ δὲ εἰ πρότερον ἀνέλθῃ πρῶ-
 τολὴ σου λογισμοῦ, ἄλλα ἢ βυλεύεαι, ἄλλα ἢ δρᾶν.
 καθάπερ πανεργότατοι ἱερεῖς, καὶ κρυψίνους. μὴ
 δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.) ἀπὸ κοινῶν τὸ λείβε ἀνίπτοις
 χερσίν. ὁ δὲ νῦν τοῦτο, μὴ τε ἱερὸν λογιστικῶν ἡνα-
 τῶν ἐχέ τῃ πράξει, μὴ τε ταῖς ἄλλαις ψυχικαῖς δύ-
 ναμει θυμῷ, ὑπὸ θυμῷ, καὶ λοιποῖς· τουτίστι, μὴ ἔσο
 κρυψίνος, καὶ πρῶτοποίητως δοκεῖ τινὰς ἀγαπαῖν, ἢ
 μισεῖν· ἄλλως δὲ ἡτὶ πράξιν ἔλεγε ἔτι ἁλήθειαν,
 καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ὁμοίως μὴ θέλε φαίνεαι πλάσιος,
 ἢ ὀυδοκιμῶν ἡντισιν, ὅρῳ δὲ τούτων ἀπάδοντα
 κέκτησο. Οὐ γὰρ τοί γε κλύουσιν.) ὅ γὰρ κατὰ
 θῶσις καὶ ὑπὸ ἡμῶν εὐροῖς, τοῖς ἡνατῶσις τὰ ἡνα-
 τῶν· μάταια δὲ λογιώδη. μὴ δ' αὖτ' ἡελίοιο
 τετραμ-

πῆρα μὲν ὅ.) τὸ μὲν πρόχειρον, γνώριμον καὶ τοῖς
 ἰδιώταις καθέστηκεν, ἢ τὴν τοῦ προκλου μακρογ-
 ρίαν καὶ μεταχείρησιν. τὸ δὲ συμβολικὸν τοῦ πῆρα γί-
 λματ'· τοῦτο δὲ ἀπείργει ὅσον τ' φανόρας
 καὶ ἀνευθελάτου ἀπολασίας, καὶ γε τ' λαθραίας ὀ-
 μιλίας ὅτι πρὸς τὰς πόρνas, ἔτι δὲ καὶ ὅτι πρὸς τὰς
 ἑταίρας ἀσάτον καὶ μεταπηδῆσώς ὁρμη. καὶ ἔτι
 πῆρα κελεύεται, μηδ' ἐν ἑτέρῳ τῷ ἀπρεπῶν δρᾶν,
 καὶ ἑλατῶν ἢ τ' πλοτῶν, ὅτι λάθριον. ἐδιδῶ γὰρ ὅτι
 μακαρίων ἀνδρῶν, καὶ ὅτι ὁρῶ τοῦ πῆρα τινῶν, ὅμως ἀ-
 δίδωται αὐτὸν ποιεῖν τὰ ἀμάρταν. ὅσον γὰρ δὲ κλοῖ, τὸ
 μακάριον τοῦ νύκτωρ ἔασιν. θεῶν δὲ καὶ φρονίμου ἀν-
 δρῶν λέγει τὸ ἐξ ὁμιλίου ὄρεϊν. ἢ γινώσκω τὸ ἐσκελεμνίας
 καὶ μεταπηδῶσας τὰς ὁμιλίας ποιεῖν, ἀλλ' ἔχον
 παλακίῳ μίαν, ἢ ὅτι ἑταίραν καλεῖσιν, ἢ δούλῳ.
 ὅσον γὰρ ὅτι τείχε' δὲ κλοῖ ὅτι αὐλῆς. ὡς πόρ γὰρ ἢ οἰ-
 κία ἐκ τῶν τοίχων σιμῆχεται, ὅτι καὶ οἱ δεσπότες
 δούλοις καὶ διεραπείνας, καὶ τοῖς μιθίοις ὠχύνον-
 ται. τοιαῦτα τὰ πόρ ὅτι ὁμιλήσεως. ὅτι γὰρ ὁ πέρσης,
 πέρσης, καὶ πέρσης τὴν κλησιν, ὡς τε γινώσκω ἐφεζό-
 μιν· πόρσι καὶ νόμῳ, εἰ δὲ ἔτι καὶ ἀσαφὲς ἔχον τὰ εἰ-
 ρηνμνία, τοιαῦτα δὲ ἀσαφῆσιν. μὴ δὲ αὐτ' ἡλίοιο.)
 μὴ δὲ φανόρως καὶ ἑκαυτίον πολλῶν κλεπτόντων,
 ὁρῶς ὁμίχει καὶ ὄρεϊ· ἢ τοῖς μὴ συνοσίαζε καὶ ὁμίλει
 γινώσκω ἀμώβολον, ἔτι μετὰ ὅτι αὐτῶν ὁμιλίας,

εἴτε πῶς αἰνέσῃς. ὁ δὲ γὰρ δὲ κλοῖ το ὀρθός. ὁ ἐκκλῶς γὰρ,
 ὅτε βαδίζει, ὅπου πῶς αἰνέσῃς δὲ κλοῖ. ὅτε ἐξέται, ὅ-
 που δὲ κλοῖ τὴν πῶς αἰνέσῃς, καὶ βεβαίωσιν. ἀλλ' ἐστὶν
 ὅπως ἀμείβεται, εἴτε ἐξομαρτύνεται, εἴτε κινεῖται.
 Αὐτὰρ ἐπὶ λέγει δὲ ὅτι.) ὁ κρυφίως καὶ φα-
 νερῶς. Μὴ τ' ἐν ὁδῷ καὶ πόρῃ σιωποῦσάσης. ὁ δὲ ὅ-
 γὰρ εἰσὶν δημοσία, δὲ αὐτὸ γὰρ διέρχοντο πολλοί. Μὴ
 τε ἐκτὸς ὁδοῦ.) ἢ τοι μὴ εἰς δημοσίαν μὴ, ἀλλ' ἐταί-
 ριδι καὶ παλακῇ, εἰσὶν αἱ πῶς αἰνέσῃς ὀλίγοις γνωστῇ, ὅ-
 σης καὶ ὁμιλήσης πῶς αἰνέσῃς καὶ ἀσάτως καὶ μετα-
 πηδῶν. μὴ τ' ἀργυμνωθῇς, μὴ τε ἐτόφον ἀπρεπὲς
 δράσης ἀνευθελάτως. Μακάρων τοι νύκτωρ ἔα-
 σι.) μακαρεῖα γὰρ ἀνδρός, ὡς πῶς εἴρηκεν, καὶ ὅ-
 ρῳ το πῶς αἰνέσῃς, ὅπως αἰσθῆναι αὐτὸν ποιεῖν τὰ αἰσ-
 χρά. τὸ ἐξομαρτύνεται, δὲ τὰ λοιπὰ, ἐξέρχεται. Ομιχεῖν,
 οὐρεῖν. τὸ οὐ πῶς αἰνέσῃς διασπύεται. ὁμιρεῖται, ὁμι-
 λῶν, καὶ τὰ λοιπὰ. πλὴν το ὁμιχῶ, καὶ ὁμίχλη.
 Μὴ δὲ αἰσθῆναι γονῇ πεπαλαγμένῳ.) πάλιν ἐπ'
 ἄλλῳ μεταβαίνει παραίνεσιν. ἐνταῦθα μὲν γὰρ
 αὐτῷ, μὴ ἀνευθελάτως ἐν τῷ φανερῷ το κοινῷ
 ποιεῖν τὰς ὁμιλίας, μὴ δὲ τὸ, καὶ τὸ, ἀλλ' ἔχειν
 μίαν ὁρμησιν μὲν δούλῳ, ἢ παλακῇ. πάλιν
 αὐτὸν παραίνει, μὴ δὲ τοῖς κατ' οἶκον καὶ αὐτὸν
 ὁρμᾶν σιωποῦντα τῇ λεχθείσῃ γυναικί, ἀλ-
 λά λιλιθῆναι καὶ τούτους τῆς σεμνότητος φρον-
 τίζον-

τίζοντά. ὁ μὲν γὰρ ἡλιος δ' ἡλιος, τὸ ὑπὸ πολλῶν βλάβειν, ἅτε κρομμύς καὶ πάνδημος φῶς. ἡ δὲ ἔστια, τὸ ὑπὸ μόνω τῶν ὄντων κατ' οἶκον, ἅτε φῶς ἰδιόκον καὶ κατόικιον. οὕτως ἔχει καὶ ταῦτα. εἰ γὰρ κατὰ τὸν πολὺν πρόκλον ἔστια τοὺς ὄρχεις ἐμπελάσας παρέφλυν, ἄλός αὖ τις βώλακας εἰς τὴν ἀνθρακίαν ὑδιρρίψας, τούτους αὖ μιδίων ἀπετόξευε, πυρρὸς αἰσιν ἄλσασκοντίων. μὴ δ' ἀπὸ δυσφήμοιο.) ἦν τοῦτο πρὸς ἐτόραν διδασκαλίαν μετέβη. καὶ διδ' ἀσκεῖ ποταποὺς ὄντας ἦν κε παυδοποιίας, δ' εἰ πλησιάζει ταῖς γυναιξί. καὶ φησὶ οὐδ' ἀσφραγίζειν καὶ τὰ τέκνα ἀπ' ἐκφορᾶς νεκρῶν ὑποστρέφοντας, ἀλλ' ὅς θύωχίαι καὶ ἑορτῶν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ παῖδες γίνεσθαι εἰώθασι, ὅποιοι οὐ πατόρδον αὐτῶν εἰσὶν ἦν τῇ παιδογνώμῃ κατεβολῇ τῶν ἀσφραγίστων. μεθύοντων γὰρ μεθύοντος γίνονται, σωφρονούων καὶ νεφελίων σωφρονδὸν καὶ νεφέλιοι, θυφρανομέων ἱλαροί τε καὶ θυφρανόμενοι. σκυδρωπαζόντων δὲ, ὠρακιῶν τῶν καὶ φιλόδελτοι. Δυσφήμοιο τάφου.) ἡ θρῆνῶς τῶν νεκρῶν, ἡ τάφου δυσφήμου καὶ εἰπνοῦ. ἡ γὰρ καπηλώδους καὶ κακοφήμου καὶ ἀσχήμονος. Ἀθανάτων ἀπὸ δ' αὐτός.) μυδικῶς, ἀφ' ἑορτῆς. ἀλληγορικῶς δὲ, μὴ ἀπὸ τάφου καὶ συμπροσὶ ἀπρεποῦς, ἀλλ' ἐκ βουλοῦτης,

εἰς, ὅπου αἱ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων θυγατέρες εἰσι.
 λογιστικῆς.) φρονήσεως, ἀνδρείας, σωφροσύνης, δικαιοσύνης, καὶ τῶν τοιούτων θεῶν. Μὴ δ' ὡς κεν
 νῶν.) πᾶς κελύσσεσθαι μὴ πλησιάζειν χάριτι παι-
 δοποιίας ἐκ μέθης ἐπανιόντα, ἀλλ' ἐκ βελούττειον
 ἐπανακάμψαντα, νῦν πᾶν εἰ μὴ δὲ δυνασῶν μοι-
 χᾶσαι γυναικας, ἀλλὰ τῇ τριάτῃς ἀφίστασαι πρά-
 ξεις. ὅν γὰρ τρόπον αἱ κελύσαι ποταμοὺς ἀρτίκρου-
 σι, τὸν αὐτὸν τρόπον αἱ πόδες φανείσθαι αἰδέ γυναικας,
 τοῦ ἐν τῇ βίᾳ πολλῶν ῥεύματι χυσῶν ποδὶ ῥέοντας
 ἀνδρας δυνάστας ἐν ὑπόδροχους, ὡς τοῦ πλάτου πολ-
 τοὶ ἀπαρρύνονται, ἀρτίκρουσι. ἀλλὰ νῦν αἱ τριά-
 ται κελύσαι, παντοῖων ὄρων ἐπλήθυνσαν. Μὴ δ' ἐ-
 ποτ' ἀνῶν ποταμῶν.) καὶ τί φημί τοιαύταις μὴ
 μίγνυσαι γυναιξίν, ἀλλὰ μὴ δὲ θητεύειν ὑδιχειρεῖν
 ἀρχικωτάτοις ἀνδράσι, πρὶν ἐν πολυκράτει ὑδατε-
 λούκῳ, ἢ γοῶν συμβολῇ καὶ λόγοις καλλίστοις νιψά-
 μενθαι τὰς χεῖρας. ἢ τοὶ ὁμοιωσας ἐκείναι τὰς σὰς
 πράξεις, θυκτὸς ἐκείνῳ καὶ θυμῆρης φανείης. αὐτὰρ
 σὺ τυχὸν βωχίας ἢ μέτοχθαι, ἐκείνθαι δὲ ἢ μιβαρβα-
 ρθαι, ἢ σὺ ἀρετῆς ἀντεχόμενθαι, ἐκείνθαι δὲ ἀσελ-
 γείας ἀνάμενθαι, ἢ βύναντιον, πείρει τῇ τοιαύτῃ
 λατρείᾳ ὡς ὅταν ἀποσφυῇ ἐν ἀνάρμοτον. συγχά-
 ρειν γὰρ εἶωθε, τῇ ὁμοίᾳ τὸ ὅμοιον. Ὅς ποταμὸν
 ἀλάβῃ.) ὅς τις πᾶσι πᾶσι ποταμὸν, ἢ γοῶν πᾶσι δυνά-

ἐν λατρείᾳ ὑπείλθοι, μὴ ἐκκαθάρας ἐκ κακίας
 τὰς χεῖρας, πούτίσι μὴ ὁμότροπον ὧν ἐκείνῳ (κακία
 γὰρ τὸ ἐναντιότροπον ἐκείνῳ λογίζεται) τούτῳ ἢ εἰ-
 μαρμλὴν νιμεσᾶ, καὶ ἐναντία ὄσι, καὶ ἄλγα δ' ὦ-
 κεν, ἥτοι δυσκλείας ἔχει ὅτι ἀτυχήματα, σκυτίων
 καὶ βαρβάρων ὑπαερομλίων καὶ αὐξομλίων, ὡς ὁμο-
 τρώπως ἐκείνῳ. Μὴ δ' ἄρ' ὡς πυντό(οιο.) τὸ μὲν πρό-
 χειρον, καὶ οἷς πόρ ὁ πρόκλ' μακρηγορεῖ, τοιούτων
 ὄσιμ, μὴ ὀζονυχίξ' ἐν ἐορταῖς, μὴ δὲ τὸν ξηρὸν ὄνυχον
 ἐκ τῆς χλωρῶν καὶ ζώντων δ' ακτύλων τῆς πυντό-
 ξ' χειρὸς ἀπόμενε. Τὸ δ' ἄλληγορικὸν τοιούτων ἐ-
 σιμ. ὅποτε φησι πόρ τινων θείων καὶ ἀναγκαιοτέ-
 ρων καὶ θειατόρων λόγοι λινοῖντο, σοφοί, ὅς ὅτι θεὸς
 καλεῖ τὰς πυντε ἀιοδήσεις, οἷον εἴχε τῆς τοιούτων λό-
 γων ὀζητημλίας. καὶ μὴ σιδ' ἡρω, ἥρωι σκληρῷ ὅτι
 ἄφρονι λογισμῷ ὅτι πυντάδ' ὅτι τῆς ἀιοδήσεως,
 τὴν ξηρὰν καὶ ἀπθωφυῇ πρὸς αὐτὸν τοιούτους λόγους
 ἀπόμενε, ἄρ' τῆς χλωρῶν καὶ τούτοις πθωφυσά-
 των. ἀλλ' ὅρα καὶ ἀκθνε, καὶ ὁσφραίνε, καὶ γένε, ὅτι
 ἀπ' ὅ καὶ ἢ ἀκθὴ μόνη τότε πθωφυνὴς ὄσι καὶ χλω-
 ρὰ, αἰ δ' ἄλλαι ξηραὶ καὶ ἀπράσφοροι. βυτέσιμ ὅλος
 ὅς ὅλης ψυχῆς, καὶ πθωστικώτατος γίνε τῆς λεγο-
 μλίων. Μὴ δ' ἐποτ' οἰνοχό(ω.) νύῳ καὶ ὁ πρόκλος
 εἰς νοῦν γεγονώς, συμβολικὸν πρᾶγμα ὅσο φη-
 σί. ἀντὶ τοῦ, μὴ πθωκείν' τὸ ἴδιον τὸ κωνῶ, μὴ δὲ τὸ
 μέρ' ὅ

εἰς, ὅπου αἱ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων θυγατέρες.
 λογιστικῆς.) φρονήσεως, ἀνδρείας, σωφροσύνης, δι-
 καιοσύνης, καὶ τῶν τοιούτων θεῶν. Μὴ δ' ὡς κρη-
 νάων.) πῶς κελεύσας μὴ πλησιάζειν χάριν παι-
δοποιίας ἐκ μέθης ἐπανιόντα, ἀλλ' ἐκ βελούττειον
ἐπανακάμψαντα, νῦν πῶς αὖτε μὴ δὲ δυνάμεων μοι-
χεῖσθαι γυναικας, ἀλλὰ τῇ τοιαύτης ἀφίσταται πρά-
ξεως. ὅν γὰρ τρόπον αἱ κελύβαι ποταμὸς ἀρτίκρυ-
 σι, τὸν αὐτὸν τρόπον αἱ πόδες φανείς διαίσει γυναικας,
 τοῦ ἐν τῇ βίῳ πολλῷ ῥεύματι χρυσῶν ποδερῶντας
 ἀνδρας δυνάστες ἐν ὑπὸ ῥοχους, ὡς τοὶ πλοῦτου πολ-
 τοὶ ἀπαρῶνται, ἀρτίκρυσι. ἀλλὰ νῦν αἱ τοιαῦ-
 ται κελύβαι, παντρίων ὄρων ἐπλήθυνσαν. Μὴ δ' ἐ-
 ποτ' ἀγνῶν ποταμῶν.) καὶ τί φημί τοιαύταις μὴ
 μίγνυσθαι γυναιξίν, ἀλλὰ μὴ δὲ θετεύειν ὑδιχειρεῖν
 ἀρχικωτάτοις ἀνδράσι, πρὶν ἐν πολυκράτει ὕδατι
 λουκῶ, ἢ γοῦν συμβολῇ καὶ λόγοις καλίστοις νιψά-
 μενθαι τὰς χεῖρας. ἢ τοὶ ὁμοιωσας ἐκείναι τὰς σὰς
 πράξεις, ὅπως ἐκείναι καὶ θυμῆρης φανείης. αὐτὰ γὰρ
 σὺ τυχὸν ὁμοίως ἢ μέτοχος, ἐκείνους δὲ ἢ μιβαρβα-
 ρος, ἢ σὺ ἀρετῆς ἀντιχόμενος, ἐκείνους δὲ ἀσελ-
 γείας ἀνάμενος, ἢ βύναντιον, πείρει τῇ τοιαύτῃ
 λατρείᾳ ὡς ὅταν ἀποσφύγῃ ἀναρμόσιον. συγχά-
 ρειν γὰρ εἶωθε, τῇ ὁμοίᾳ τὸ ὅμοιον. Ὅς ποταμὸν
 ὁμοίᾳ.) ὅς τις πρῶτον ποταμὸν, ἢ γοῦν πῶς δυνά-

ἐν λατρείᾳ ὑπέλθοι, μὴ ἐκκαθάρας ἐκ κακίας
 τὰς χεῖρας, ποντίσι μὴ ὁμότροπῳ ὧν ἐκείνῳ (κακία
 γὰρ τὸ ἐναντιότροπον ἐκείνῳ λογίζεται) τούτῳ ἢ εἰ-
 μαρμλὴν νημισαῖ, καὶ ἐναντία ὄσι, καὶ ἄλγιστα δ' αἰ-
 κῶν, ἢ τοι δυσπληρίας ἔχει. Ὡς ἀτυχήματα, σκυτίων
 καὶ βαρβάρων ὑπαίρομλίων καὶ αὐξομλίων, ὡς ὁμο-
 τρώπως ἐκείνῳ. Μὴ δ' ἄρ' ὡς ποντόζοιο.) τὸ μὲν πρό-
 χειρον, καὶ οἷς πρὸς ὁ πρόκλῳ μακρηγορεῖ, τοιούτων
 ὄσι, μὴ ὀζονυχίζε ἐν ἑορταῖς, μὴ δ' ἐν τῷ ξηρῷ ὄνυχας
 ἐκ τῶν χλωρῶν καὶ ζώντων δακτύλων τῆς ποντό-
 ζου χειρὸς ἀπόμενε. Τὸ δ' ἄλληγορεῖν τοιούτων ἐ-
 σιμ. ὅποτε φησι πρὸς τινῶν θείων καὶ ἀναγκαιοτέ-
 ρων καὶ θειαστῶν λόγοι λινοῖντο, σοφοί, ὅς Ὡς θεὸς
 καλεῖ τὰς πάντας ἀειδήσεις, οἷον εἶχε τῶν τοιούτων λό-
 γων ὀζητημλίας. καὶ μὴ σιδ' ἡρώ, ἢ γοιω σκληρῶ Ὡς
 ἄφρονι λογισμῷ. Ὡς ποντὰς δ' Ὡς τῶν ἀειδήσεων,
 τὴν ξηρὰν καὶ ἀπλοσφυῆ πρὸς αὐτὸν τοιούτους λόγους
 ἀπόμενε, ἄρ' τῶν χλωρῶν καὶ τούτοις πλοσφυεσά-
 των. ἀλλ' ὅρα καὶ ἀκούε, καὶ ὁσφραίνε, καὶ γένε, Ὡς
 ἀπ' ὧ καὶ ἢ ἀκούῃ μόνῃ τότε πλοσφυῆς ὄσι καὶ χλω-
 ρὰ, αἰ δ' ἄλλαι ξηραὶ καὶ ἀπλοσφοροί. βουτέσιμ ὅλος
 ὀζ ὅλης ψυχῆς, καὶ πλοσεκτικῶτα ὄσι γίνε τῶν λεγο-
 μλίων. Μὴ δ' ἐποτ' οἰνοχόλι. νυῦ καὶ ὁ πρόκλος
 εἰς νοῦν γεγονώς, συμβολικῶν πρὸς ἀγγελίας ὄσι φη-
 σί. ἀντὶ τοῦ, μὴ πλοκρίνε τὸ ἴδιον τοῦ κενῶ, μὴ δ' ἐν τῷ
 μέρῳ.

μέρῳ τοῦ ὅλου. Γινόντων.) ἢ τοῖς συμβάλλουσιν
 μέρους ποῦ τοῦ κινῶ. χαλεπὸν γὰρ εἶναι. ἢ μὴ πω-
 τιμήσεας τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος· ὅτι τελέστερον γὰρ
 καὶ διακριντικόν. ἢ οἰνοχόη, τοῦ κρατῆρος. ἢ μὴ
 γὰρ οἰνοχόη, ὁ βίκος δὲ, ἢ τὸ ποτήριον· ὁ δὲ κρατῆρ,
 ὡς λέβης δὲ, καὶ ἐτίθει πρὶν ἐν συσιτίοις καὶ ἐορ-
 ταῖς, ὅπως ὁ βίκος καὶ ἀρκτῆρ ἐν ἰδικῶι ἐσιάματι.

Μὴ δὲ δόμον ποιῶν.) τὸ πρόχειρον ὅτι, μὴ ὅτι τε-
 λῆ τὸν δόμον ἐάσης, μὴ πως καταγγελλόμενος κερώνης
 χειμῶνα λυπήσῃ. τὸ δὲ συμβολικόν, ὅτι μὴ δὲν ὁρ-
 γον ἀτελές εἰ ἀκαλλώπιστον ἐάσης, μὴ τις μωμοσκό-
 πος καὶ λίσαν κρακτικῶς, καὶ λάλος, ὡς αὐτὸς,
 μώμος καταχέῃ σου. Μὴ δὲ ἄρ' χυτροπόδων.) τὸ
 μὴ κινόν καὶ δ' ἡμῶν δὲ, ὅτι πᾶσα κελδύομαι καὶ
 ἐντέλλομαι σοι. μὴ δὲ ἄρ' χυτροπόδων εἰ πυριστατῶν
 ἀθύτῳ λαβόντα σε τὴν χύτραν, ἐδίειν τὰ ἐν αὐτῷ.
 τὰ τέστιν, εἰ μὴ θύσεις πρότορον, μὴ ἄψῃ τῶν ἐν τῇ χύ-
 τρα βρωμάτων, μὴ δὲ λῶσῃ, εἰ μὴ θύσεις ὁμοίως καὶ
 ταῦτα μὴ ὅτι. τὸ δὲ βαθύτορον ὅτι, μὴ ἄρ' ὅτι ὑ-
 ποτελῶν ἢ σῶν δ' ὅλων ἀπανθρώπως εἶς φόρος καὶ
 ἀνκλειῶς ἀφελόμενος ἐδίει. ἀλλ' ἐσο κακείνοις μέτριος,
 καὶ θυγῆς μοῖραν παρ' αὐτῶν κληρομενῶ, μέτριος
 εἰ μὴ λίσαν βαρυῶν αὐτὸς. Μὴ δὲ λῶεσθαι.) ἀπὸ
 λουτροῦ δ' κλονότι ἀθύτῳ. τὸ δὲ πᾶν ὁδοτόν ὅτι
 οἰκέτους μὴ καὶ μιθίοις οἱ πᾶσι διαδοδύοντες κέ-
 χλωται.

χρίωται· τοῖς μὲν, ὅζ' ὦν διατρέφονται, φόρους συλ-
 λεγόντων· τοῖς δὲ, κόσμῳ χεῖρ, καὶ πλομπομπῆς, ἑ
 καλιύσεως. ἑ αὖτ' ἦ, ὅζ' ὦν αὖτ' φόρους λαμβάνουσι,
 χειρόποδες καλεῖ, ὡς φέροντας αὐτοῖς χύτρας καὶ
 βρώματα· αὖτ' δὲ, ὅζ' ὦν τὴν ὑδρὸς κρήνην ἑ τὴν πλο-
 μπομπὴν ἔχουσιν, λατρὸν κατωνόμασιν, ὡς τότες κο-
 σμοῦντας. τὸ δὲ ὅλον τοῦτο, μὴ βαρύνει, ἀλλ' ἰλαρὸς
 ἔστω, καὶ ἀμφοτέρωθεν τοῖς ὑποταγμένοις σοι, ὅζ' ὦν
 τε αὖτ' φόρους λαμβάνεις, καὶ ὅς' ἔχεις πρὸς ὑδρὸς κρή-
 νην, ἵν' ὅλκτα ἑ αὐτοῖς γίνῃ. ἑ αὖτ' καὶ εἰς τὸ κοι-
 νὸν ἀπέριψεν. ἑ πρὸς μόνον τὸν πέρσιον φησί. ποῦ
 γὰρ ἐκείνου θεραπεία τοιαύτη καὶ πλομπομπή; Μὴ
 δ' ἐπ' ἀκίνητοις καθίζει.) μὴ δ' ὑδὶ τοῖς τῶν νεκρῶν
 τάφοις καθίζε πᾶσι δ' ὡδε καὶ τῇ. ἀσεβὲς γὰρ ἑ αὖτ'
 ἀκίνητοί δὲ οἱ νεκροί. ἢ δ' ὡδε καὶ τῇ πᾶσι δ' ἀσέβης
 ἀκίνητον ἑ νωθρόν τε· ἀλλὰ κίνη πρὸς ὄργανον τότε
 κατὰλληλα· οἱ γὰρ νωθοὶ ἑ ἀκίνητοι, μέχρι τοιαύτης
 ἡλικίας ἀχρήσιμοι τῷ βίῳ, ἑ ἀδρανεῖς. Μὴ δὲ δ' ὡ-
 δε κάμνον.) τὸν ἦ δ' ὡδε καὶ τῇ φησί, μὴ ἔσθης ἀκί-
 νητον πρὸς ὄργανον· τὸ δὲ δ' ὡδε κάμνον, ὅς' πρὸς ὄργανον,
 ἡλίθιον γὰρ ἑ αὖτ'· ἀλλὰ πρὸς πορείαν κινῶν ἁμαξίσι
 ἑ κλινιδίοις καὶ λοιποῖς τοιαύτοις ὑποτείχοις, ἵνα
 μὴ κατερξαδυνήσῃ, καὶ νωθρότατον καὶ ἀκίνη-
 τον τὸ βρέφος γηθήσεται. Μὴ δὲ μωακείῳ λα-
 τῶν.) τὸ μὲν προχείρον ἑ κοινὸν τῆς γνώσεως πάσης,
 σαφέ-

σαφές ὄφρυον, τὸ δὲ βαθύτορον, τοῦτο τὸ ὄψιν. ἔντέλλω
 μαί μὴ δὲ γυναικείῳ καλλωπισμῷ καλλιῦναι ἀν-
 δρα, φυκιδύμνον καὶ ξειρῶμνον, καὶ τοῖς λοιποῖς
 κεχημλόν, οἷς αἱ γυναῖκες ὅμ πορ καλλωπισμόν
 καὶ λουτρόν λέγει. ὀλετεία γὰρ ποινὴ καὶ ὑπὸ τῶν
 τριῶν πρᾶγματι, καὶ μέμψις ἔσται μὴ χρόνῳ μαρὰ
 νόμῳ. Μὴ δὲ ἱεροῖσι.) τὸ πρόχειρον μὴ δὲ ἐν θυ-
 σίας θεῶν τυχόν, μωμοσκόπη τὰ μυστήρια. ἢ μὴ πε-
 ρὶ τῶν ἐν οἴκοις τινῶν κρυφῇ τελευτησάντων ἀσχεῶν
 ἐν τοῖς ἱεροῖς διαλέγου. τὸ δὲ βαθύτορον καὶ ἀληθο-
 εῖον, ὅπως ἔχει μὴ ὁ ἡκούσας μυστηρίῳ δὲ ἀπὸ τι-
 νοῦ συμβῶν σοι χρησαμένης, διάστυρε καὶ φαύλιζε
 καὶ φανέρω· θεὸς γὰρ τις, ἢ τοι σοφός τις καὶ φρόνι-
 μος, καὶ ταῦτα ἀπειᾶται. ἢ μοῖρᾳ τις ἐνεκὴν τῶν
 τριῶν αὐτὸ ποδὶ φίλους φαύλους τιμορεῖ. Μὴ δὲ
 ποτ' ἐν πλοχῇ ποταμῶν.) πάλιν τῶν πλοτῶν ἔ-
 χεται λόγος. καὶ φησι, μὴ μοι χαῖ σιωπῆντες διωα-
 σῶν, ἢ μητόρας μὴ δὲ ἐναπόψυχε ποταμοῖς, τυτέ-
 σιν, τὸν φορυτὸν τῷ γαστρὸς ἔκχεε. ἢ τοι, μὴ δὲ ἀσχε-
 τόρον δράσεας, * παχιτιῶν καὶ θηλυόμηνος.
 Προχὸν, τὸ τῶν ποταμῶν σύμιον, διὸ δὲ εἰς βάλλουσιν
 εἰς τὴν θάλασσαν. νῦν δὲ τὰς σιωπῆντες τῶν διωα-
 σῶν, εἰς ἃ ἐκείνοι τὸν ῥοῦν πρὸς ἑαυτοὺς. Ἀλλὰ νῦν.) τὸν
 κόσμον. Κρίνω ἄνω.) τῶν μητόρων νῦν τῶν ποιού-
 των ποταμῶν. τοὶ γὰρ ὄντι λώϊον. ἴσως γὰρ ὁ δ' αὖτις
 βέλτε

βέλπισον. Ω δ' ἔρδ' εἰμ.) ὑδολογιῶν κεφάλαιον,
 ὅτ' ἔρδε, ἢ ὅτ' ἔρδ' εἰμ ἐντέλλομαι· τί' δ' αἰσχρὰν
 φήμην ἐκφύγει. φήμη γὰρ τε κακὴ.) ἡ φαύλη γὰρ
 φήμη, ῥᾶστα καὶ ἐλαφρὰ πάνυ, εἰς τὸ ἀρθῆναι ὡς
 ἐνυθλίῳαι, καὶ ἐπὶ θλίῳαι· ὁ γὰρ δ' ἔρδ' εἰμ καὶ δ' ὑπερῆς
 εἰς γὰρ καὶ κατὰ τὸ εἶδος. ἀδυνάτως δ' ἔτι ἔχει ταύτην
 τὴν ἀρθῆναι· ἡ γὰρ φήμη, ὡς πολλοὶ κερύξουσιν, ἐκ
 ἀπόλλυται, ἀλλὰ θεῖται, καὶ πρᾶμον ὅσον μένει. Ἰδοὺ
 τοι μὴ δὲ σὺ δ' ῥᾶ τοιαῦτα αἰσχρὰ, καὶ ἐκ αὐτῆς δ' ὅσον
 φήμης φήμη κατὰ γῆ. Ἡματα δ' ἐκ δ' ὁδοῦ.) μετὰ
 τί' δ' ὅσον δ' ὁδοῦ διδασκαλίαν, καὶ τί' δ' ὅσον ὅσον
 θηκῶν τε καὶ πρᾶναισι, νῦν δ' ἀλαμβάνειν πόδ' ὅσον
 ὅσον σελλῶν ἐφημερίδων κατὰ ὁδοῦ· καὶ φησι, ποῖα
 τούτων ποῖα δ' ὅσον δ' ὁδοῦ κατὰ ὁδοῦ γῆσιμῳ, καὶ
 δ' ὅσον καὶ συγκεχημῶν καὶ κακοζήλων, ἔτι δὲ ὅσον
 ὅσον δ' ὅσον, καὶ ὅσον δ' ὅσον ὁ μέγας ὁρφεὺς διδασκαλε
 κῶς τε ὅσον τεταγμῶν πρὸς δ' ὁδοῦ, ὅσον τὸ πλεον
 τεχνικῶς καὶ ἀληθῶς. ἐκεῖνος ὅσον γὰρ ὅσον φησί·
 Πρῶτα μὲν πρῶτα ἐνὶ ἡματι φαίνεται ἀφ' ἧς.
 Μῶν δ' εἰς τ' ἀφ' ἧς ὑδ' ὁδοῦ, ὅσον δ' ὅσον.
 Τί' δ' ὅσον δ' ὁδοῦ φύσιν δ' ὁδοῦ ἀναφαίνῃ.
 Αὐτὰρ ἐπὶ τὴν τρίτην ἡμαρ ἀπὸ πρῶτον ἡλίουιο,
 Γᾶσιν ὡς χθονίοισι φυτῶν ὁδοῦ ἀετὶ ὁδοῦ.
 Τετάρτῃ δ' αὐτοῖς πολυφειγῆς λαμπάδα τείνῃ.
 Καὶ καθεξῆς, πέμπτῃ, ἕκτῃ, ἑβδ., μέχρι ὅσον.
 ὅσον

ἔπος δὲ τριακοντὴν λέγει ὄντι. εἶτα, δ', ζ', η'. ια'.
 ιβ', ιγ', ιδ', ιε', η', ιβ', η', ι, ιδ', κδ', δ', ε', ιζ', δ', ιθ',
 θ', κβ'. ὅτως ταῦτα συγκεχημένως φησὶ. ἡμετέ-
 ρα ἐκδιόθεν, ἐκ νοῦς καὶ φρονουύτων, ἡ τῷ ὕραν. ὁ
 φυλάσσω καὶ ὑπὸ τῆς τῶν ἡμέρας καλῶς καὶ κα-
 τὰ τὸ πρέπον πείρασθε καὶ λέγε τοῖς δ' μωσί, τὴν
 λ' τοῦ μηνὸς τῆς σεληνῆς ἀρίστω εἰς τε τὸ ὑπὸ τῆς
 ρεῖν τὰ ὄργα, καὶ διαδοῦναι τροφάς, ὅποτε τέως οἱ
 λαοὶ κείνοντες τὴν ἀλήθειαν ἔχωσι τὴν λ' ὅτι σελη-
 νης, καὶ ὁ ψδδ' ὡς. Εκδιόθεν.) ἐκ διὸς καὶ φρονί-
 μων μάνθανε, ἡ ὁρῶν τὴν σεληνὴν ἐν ὕραν, ὅτι
 λοιπὸς ἀσέρας γίνωσκε. Τετάρτῃ δ' αὖ μωός.) ἰστέον
 ὅτι μωὸς τὸν τ' σεληνῆς λέγει. Διαδοῦναι ὅτι ἡ μόνον
 φησὶ ὅσον, καὶ τριακονθήμερον. ὁ γὰρ ὅτι σεληνῆς
 μὴ τοιούτος ὅστις κδ' ἡμισυ ἡμερῶν καὶ τετάρτου. ὅτι
 τὴν τριακοντὴν δὲ ἡμέραν, ὅτι ὁ ἀγαθὸς λέγει. ὡς
 ὁρφεὺς φαύλῳ πᾶσι ὄργοις φησὶ, δοσοληψίας δὲ
 μόναις ἐσθλήν. Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι.) αὐταὶ γὰρ εἰ-
 σὶν αἱ ἡμέραι πρὸς ὅτι ἀμετάτροπον βδλὼν ἐχέσκει
 εἰμαρμένης, ἀγαθὰ δ' κλονότι. ἡ ὄνη, ἡ τετράς τε, ὅτι
 ἡ ἐβδόμη, ἡ ἡμέρα. ἐν ζ' γὰρ, λητὴ φησὶ ἐγγίνεσε
 τὸν ἀπόλλωνα, ἡ γοιὴ ἐβδόμη, ἐκ τοῦ χάος ἐφάνη ὁ
 ἡλιος. κακῶς δ' ἐ φησὶ. τετάρτη γὰρ γέγονε, καὶ ἐφάνη
 νη. ὁ γδοάτη τε αὐτομένης ὅτι σεληνῆς, ἐξοχα ἡμέρας
 εἰς τὸ πρᾶγμει, ἡ ια' καὶ ἡ ιβ', εἰς τὸ κείρειν οἷς. ὅσον
 γὰρ

γὰρ νῦν τὸ πείκειν δ'ηλοῖ, ὅτι εἰς τὸ θείζειν. εἰ δὲ ιβ',
 φ' ια' κρείττω. ὅτι τῇ ιβ' γὰρ, νῆβι τὰ νήματα ὁ ἀ-
 ράχνης, ὁ πετόμην θ' ὅτι φ' ἀείρει ὅτι ταῖς μεγίσταις
 θείαις ἡμέραις, ὅτι ὁ μύρμηξ σαχυολογῇ. Εἰς,
 ἡ πρώτη τῆς σελήνης, παρὰ τὸ ὅτι ὅτι. ὅθεν νῦν
 διασώζεται, ὡς μὴ διπλασιάσαν τὸ ν'. ὅτι δὲ δι-
 πλασιοῖ τὸ ν', ψιλοῦται ὡς ἀολικόμ. Τετράς
 τε καὶ ἐβδόμη.

Καπνὸς πτοκλικὸς ἁρμονικὸς ὅτι θάδε,
 Καὶ αὐτὸς ἀριθμῶν εἰ σκῶπειν θέλεις σκῶπει.

ἡλικὸς ἀεφομνίσιο.) ἀπὸ α', μέχρι δ' ιδ' ἡμίσεως δ'
 τετάρτου ἡμέρας, ὁ σελιναῖος αὐξάνεται κύκλῳ.
 εἴτα μέχρι κδ', φθίνει. τῇ δὲ λ', φθίνει τελείως, καὶ
 πάλιν νεα πῶς ἐρχεται, συνοδὸν ὄντα φ' ἡλίῳ. ἐπεὶ
 δὲ ὁ ἡσίοδος ἐκ ὧν τήρησεν ὀκτείνειαν καὶ τάξιμ,
 ἀλλ' ἄλλω ἄλλως τὰς ἡμέρας διδάσκει, καὶ ὁμωνύ-
 μως ὀγδόας ἢ τετάρτας, λέγων μόνον τὸ αὐξομνισμ
 ἡλικὸς, εἶπεν, ἵνα νοήσης τὴν πρώτην ὀγδὼν, καὶ
 τὴν πρώτην ἡμέραν. μὴ δὲ τὴν δ' οὐτόραν ὀγδὼν
 ἢ τὴν δ' οὐτόραν ἡμέραν, ἢ τοι τ' ὀκτωκαιδεκάτην,
 ἢ ἡννακαιδεκάτην. εἴτε τὴν τρίτην, ἢ γοι τ' κη',
 καὶ κδ'. πάντας γὰρ ὅτι θάδε αὐτὸς ἀριθμούς, ἀπὸ μο-
 νάδος μέχρι δεκάδος, τριπλῶς λέγει. μονάδα
 πρώτην τὴν ἡμέραν, δ' οὐτόραν μονάδα τὴν ια'. τρί-
 τῃ τ' καὶ. δεκάδα πρώτην τ' β', δ' οὐτόραν τ' ιβ'.
 ν 2 γ, τὴν

γ, τὴν κβ⁻. τριάδας τρεῖς, τὴν τρία, τῇ τρισκαι-
δεκάτῳ, τὴν κγ⁻. δ⁻, τεσσαρδουκαιδεκάτῃ, κδ⁻, α⁻
τὰ λοιπὰ ὁμοίως, μέχρι καὶ αὐτῇ τῇ δεκάδ⁻ α⁻ δε-
κάς, ἢ ι⁻. β⁻, ἢ κ⁻. γ⁻, ἢ κ⁻. Δύο, τὸ ὀμικρόν. α⁻ ἔστι μα-
κρόν, ὡς λῆγον εἰς μέρ⁻ λόγου. ἀπικῶς καὶ μέγα.

Μικρὸς ἔφοχ' ἀεζομένης.) ὁ γδδ⁻ ἡμέραν καὶ θ⁻ λέ-
γει τὰς τῇ αὐξήσεως τῇ σελλώνης. ἡ γου τῇ πρώτῳ
ὁ γδδ⁻, καὶ τῇ πρώτῳ θ⁻. ὃ τὴν δ⁻ δυτόραν, ἡ γου
τὴν ιη⁻, ἢ τὴν ιδ⁻, ἢ τὴν κη⁻, ἢ κδ⁻. αἱ γὰρ τεσσαρδου-
εκάιναι φθίσεως εἰς τῇ σελλώνης, ὃ καὶ αὐξήσεως. Γέ-
κειν, κυρίως τὸ κτηνίζειν ἢ πλέκειν. νῦν δὲ, τὸ κείρειν
τῇ πωβάτωρ τὰ ἔρια. Τῇ γὰρ τρινεῖν.) ἀγαθὴ
φησι ἢ ιβ⁻ εἰς τὸ ὀργάζεσθαι. ἡ τῇ γὰρ τὴν δ⁻ δυδεκά-
τῳ, ὅτε ὀλόκυκλ⁻ ἢ σελλώνη, ὃ ἀρχῆς ὃ ἀέρι πε-
τόμν⁻, ἀρχεται ἰσουργεῖν. ὅτε ὃ μύρμηξ ὁμοίως ὅν
τῇ θεῶν ἢ ιβ⁻, κατάρχεται αὐτὸν σάχνας συλλέγειν. τὸ
τε γυνὴ τῇ ἰσουργεῖν ἀρξαμένη, πωφερὴς τοῖς ὀρ-
γοῖς γήνησεται. Ἀδριπόπητος.) ὃ ὅν τῇ ἀέρι πε-
τόμν⁻. Πρεχματίδῃ δὲ ἢ θυθεῖα αὐτῇ ἀρ⁻ γε-
νικῆς. ἀδριπόπης μὲν γὰρ κλίνεται ἀεσιπόπου, ἀλ-
λὰ καὶ τῇ ἀεσιπόπητ⁻. ἀρ⁻ τῇ ἀεσιπόπητ⁻ ὅν
γηνικῆς, ὅτ⁻ τὴν θυθεῖαν ταύτῳ πρεχματίδῃ.
Ἀρχῆς λέγεται τὸ ζωῦτον αὐτὸ, τὸ ὑφαντρεγόν.
ἀρχῆνιον δὲ, τὸ ὑπὸ ἐκείνῳ ὑφαντόμνον. Ἰδρις.)
ἐμπειρ⁻. λέγει δὲ τὸν μύρμηκα, ὡς πωγινώσκον-
τα

τα καὶ αἰνίμους καὶ ἀναμύτους ἡμέρας. ὃν ἁββάτω γὰρ
καὶ ἅ τῳ μίῳς ῥι σελλιώνς ὅκ ὀργάζεται· καὶ χα-
μερὶς καιροῦ γίνεσθαι μέλλοντος, κλείει τῷ μάνδραν·
βορβοτόρῳ δὲ πάλιν ἀναπεταάννυσι. καὶ τὸν σῖτον
αἰς δύο τέμνων ἀκρίθῃσι, μήπως ἀναφύσει. καὶ ὁμ-
βος πῶδε χηκῶται, ὅς ἐστι τὸν νοτιοδύντα σῖτον, καὶ
τοῦ ἡλίου φηραίνει, μήπως σαπῇ τῇ ἰκμάδι. καὶ ἔτε-
ρα τοιαῦτα μύρια. ἢ ἴδριμ αὐτὸν λέγει, ὡς πολύμοχ-
θον, καὶ κοπιηρόν, ἐκ τοῦ ἰδῖω. μίῳς δὲ ἰσταμέ-
νος.) αἰφομελὴς δὲ ῥι σελλιώνς, τὴν ἐγ' ἐκφύγει ἐ-
ροῦν. φυτοκόμους δὲ, καὶ καλῶς εἶπεν· ὅ γὰρ ταυτὸν
ὅτι σπείρειν καὶ φυτῶν. ὁ μὲν γὰρ σπείρειν κατε-
βληθεὶς, θεῖται πρῶτον ὅς ὑδάτωσης, εἰτα χυλῶ-
σεως, καὶ ἀργαλακτώσεως, καὶ μετέπειτα ῥίζης, εἰ-
τα καὶ ἀναφύσεως. τὸ δὲ φυτόν, τέλειον ὄν, δῆτοι
ῥίζώσεως μόνον. καὶ ταῦτα μὲν ὅτος. ὀρφεὺς δὲ ἐκεί-
νον ὁ θρακίσιν ὃν τῷ πόδι γεωργίας, ὅ τὴν ἀπλῶς
ἡμέραν ῥι σελλιώνς τὴν τοιαύτην λέγει λυσιτελεῖν, ἢ
καὶ ἀνόνητον, ἀλλ' ὅταν τοιαῦτα χηματιδῇ ὅσω
τρέχει ζωδίοις τε καὶ τοῖς ἄστροισιν. ὁ δὲ σοφὸς πρό-
κλῳ ὅκ εἰδὼς τὰς τοιαύτας διωάμεις, ὅ βύλεται
συκετῶς ἀσπάζεσθαι τὴν πόδι τούτων σγλῶ. ἀλλ'
ἐπεὶ λέγειν ὅκ οἶδε, λαλεῖν ὅκ ἀεχύνεται, ἀριθμητι-
κούς λόγους καὶ ἁρμονίας ἐπάγων, οἷς πᾶν ὅδ' εἶ.
Ἐκτα δὲ ἡ μέση.) ἢ β', ἢ γοιμ ἢ ις' ἀσύμφορῳ φυ-
τουργία.

πυργία. πάλιν ὁ πρόκλος φυσικῶς ψυδ' ἢ γράφει.
 τὸ φῶς γὰρ φησι εἰς σελήνης ὥς χλιαρὸν, τὰ φυτεύοντα
 σίπει. ἀλλ' ὦ πρόκλε, εἰ τὸν ἰσοκράτην ἀνέγνω-
 κας ῥήτορα, γράφοντα δ' ὅσοι καιρὸς τοῖς λέγειν πορῶ· ἢ
 ποῦ δ' ὦν ἀκριβῶς οἶδας, ἢ ποῦ δ' ὦν λέγειν ὅτι ἀναγ-
 καῖον, ὅτι αὖ πρὸς καιρὸν θρασυώμενον· δ' ἐλέγχου·
 καὶ νῦν τίς εἰς σεληνᾶς ἐκκαίδεκαταίαν, θερμὴν
 εἰς λέγων καὶ σιπηρικὴν τῇ φυτνομένῳ, ὅδ' αὖ
 ἡμᾶς ἢ σὲ μακρογρεῖν πρὸς ἐβίζει.

Εμοὶ τὸ λοιπὸν χρώμενον· δίδασκαλῶ,
 ἄκουε λιπῶς τίς σεληνᾶς φύσιν.
 Φύσεις ἀπάντων τῇ χήμῳ κληρομενῶ.
 Ὑγρὰ μὲν ἐστὶ διχάδ'· πρῶτης μέγρι,
 Τίς βρεθικὴ αὐξήσει ἐκμιμενῶ,
 Θόρυβος δὲ πανσέλιον ἀντρέχει δρόμον.
 Αἰμαστική γὰρ καὶ δοκεῖ σφειγαῦ τότε.
 Εἴτα δὲ λοιπὸν εἰς διχάδ' αὖ δ' ὅτι τὸραν
 Ξηρὰ ταπεινὴ. πρὸς πρὸς αὖ γὰρ τρέχει.
 Ἐπειτα γηρὰ καὶ δοκεῖ τεθνησκῶναι,
 Ψυχρὰ, δύσει δὲ, συγκρυβεῖσα τοῦ γνῶφου.
 Καὶ δ' ἀδ' ἡλίου, πάλιν ὄρχεται νέα,
 Εὐσώπια καλλιῶσα, καὶ πληρομενῶ.
 Ταῦτ' ἐμὲν ὅτως· ὥς δὲ πρόκλ'· σὺ γράφεις,
 Καὶ τοὶ πόλιοςόν, ἢ κενὴ στωμυλία.

Ἀνδρογόνο· δ' ἀγαθὴ.) πρῶτα μὲν ἰσὶον σιωπῶ

καὶ λόγῳ, ὅτι ἰὰ πόδι τ' ἡμερῶν τῇδε λεγόμενα παρ
 ἡσιόδῳ, λῆρθ' εἰς πάντα καὶ ψεύδ' ἤ. ὁ Ζαίρετος
 δέ, τὰ πόδι τῶν γυναικῶν. μόνῃ γ' ἢ σελήνῃ, ὅτε αἰ-
 φίλιμθ', ὅτε βλαβόρ' αἰ. εἰ μὴ τοιῶδε, ἢ τοιῶς δὲ χυ-
 ματιδῇ, ζωδίοις καὶ ἄστρασι. ἃ πῶς λαπτήω μοι λεί-
 γειν, ὡς μαθηματικά, καὶ πολυπλήθειαν ἔχοντα. οὐ
 γ' ὡς ὁ πρόκλος, ἡμεῖς ἀκαίρως γράφειν ἐβέλομεν. ὁ
 δὲ ὑπὸ εἰκνυδῆ, καὶ ἡσιόδῳ ἐναντιῶσαι, ἀλλὰ το-
 ῦτο ἐπεξηγεῖσθαι. καὶ δ' ἢ λοιπὸν κτλ τὸν ἡσιόδου ὁ Ζη-
 γητέω μοι. μίωός δ' ὀγδόατη.) ἢ δ' ὀγδὸν τῆς
 σελήνης ἀγαθὴ, εἰς ἀπὸ νουχῆσεις χοίρων καὶ κά-
 πρων. ἢ δὲ δ' υοδεκάτη, εἰς ἐκτομὴν ἡμιόνων. Εἰ-
 κὰ δ' δ' ἢ ἐν μεγάλῃ.) μεγάλῃ τὴν εἰκάδα εἰπὼν,
 ὅτι τὸ διμοῖρον τ' μίωός, ἡγοῦμαι αἰ δ' υοδεκάδες, ἔχει
 ταύτης πῶς δ' αἰμοῖ. ἐτόρα δὲ μόνῃ μία θεκάς, μέγε-
 ρ' ἢ ὑπελείφθη. διακῶν δὲ καὶ πλείονων ἡμερῶν αὐ-
 τὴν λέγει. φησὶ ὅτι ἐν εἰκῇ ἢ ἰσθί γυνᾶσαι ἀνδρας
 πολυῖστας ἐσοφός. Εἰδὼ δ' ἀνδρογόνθ', καὶ
 ἢ δεκάτη.) θηλειῶν δὲ γονῆς, ἢ ἰσθί. ἀγαθὴ δὲ ἐπὶ πρό-
 βατα, καὶ βῆς, καὶ κύνες, καὶ ἡμιόνους πραῦναι, ἐπὶ
 ἡμερῶν, ἐπὶ γυμνάσει, ὑπὸ βάλλοντα αὐτοῖς τ' χεῖρα.
 πεφύλαξο δὲ θυμῶ.) φυλάσσο δὲ μὴ λυπηθῆς κατὰ
 τὴν δ' ἢ ἢ τ' κδ'. ἀρετελεσματοῦ καὶ γ' αὐτῶ.
 ἐπὶ ὡς αὐτὸς τότε διατεθῆς, ὑπὸ πολὺ οὕτω διαγίγαι.
 Εἰ δὲ δ' μίωός.) μὴ λυπηθῆς φησὶ ἐν τῇ δ'. γὰρ καὶ

δὲ ποίει, οἰωνὸς ἰδ' ὅμ' γαμικῶν, καὶ μὴ ἀπαισίους·
 οἶον, κωρώνας δ' ὕο, μὴ μίαν ἀλκύνονα, μὴ πέλλον
 δρώδιον, μὴ κρέκα, μὴ μόνιω τρυγόνα, μὴ δὲ χελι-
 δόνα, πελαργόν, ταῶνα, κακίους ἀγαθὸς ὧ αἰσίους,
 ὧ μὴ ἀπαισίον τι δρώντας. Γέμψας δ' ὄξυαλίας
 ὄναι.) πρὸς τρεχε καὶ τὴν πεμπήσαν σελήνῳ, εἰς
 γάμους, ἐπεὶ χαλεπὴ καὶ αἰνὴ. ἢ ἐπεὶ χαλεπὰ ἐν αὐ-
 τῇ καὶ αἰ δυνάει, πυτίσιμ οἱ γάμοι. ἐν αὐτῇ γὰρ φη-
 σι τὰς ἐριννύας ὁραῖν αὖς γινομένους ὄρκους, ὅς ἐτεκον
 ἢ ἔοις, βλάβῃ τοῖς ὑπ' ὄρκοις· ὧς δὲ καὶ ὁ ἡσίοδος
 ἐκ τοῦ μελάμπος ὅ' εἴληφε· φησὶ γὰρ πού ἐκεῖνος,
 ἐν πέμπῃ σελήνῃ τις ἐπίορνον ὁμόσας, τοσαῦς δὲ ἡ-
 μέραις τελευτᾷ. ὧ συμφωσάμενός ποτε, εὖρον το-
 ρ ἀληθεῖς. Μίση δ' ἐβδμάδε.) τῇ ιζ' ἄλφα φη-
 σὶ καλόν, καὶ ξυλοτρεῖν. δ' δὲ, ὡς στερεὰν ναυπη-
 γεῖν. Εἷνας δ' ἡ μέση.) ἢ ἐννακαδεκάτῃ τῇ δ' εἰ-
 λη ἀγαθὴ. Τρισηνὰ δ' α.) τὴν κδ', ὀλίγοις λέγει
 νομίζεσθαι ἀγαθῶν εἰς πιθανίαν, ὧ τὰ λοιπὰ ἃ φη-
 σι. ὀλίγοις δὲ πάλιν ὧς ἀφίσκει, ὅτι ἀγαθὴ ὄσι. τὴν
 δὲ ιδ', ὅτι ἀρίστῳ φησὶ εἰς πιθανίαν. ὀλίγοι δ' ἀγα-
 θόν φασιν εἰς πιθανίαν τζ καὶ, πρωῖα ὅ' δαίλη. Αἷ
 δὲ μὴν ἡμέραι.) συμπόρνας τὴν τζ' ἡμερῶν διδ' α
 σκαλίαν, νῦν ὑπ' λογικῶν κεφαλαίων ἐπαναληπτί-
 κως λέγει, αἰδὲ μὴν ἡμέραι ἀνύσιμοι, αἰ δὲ λοιπὰ ἀ-
 ποφράδ' αὐ· ἄλλ' αὖ δ' ἄλλῳ ἀνῶ. ὧς δ' εἰ φησιν, ὅτι
 ὁρφεὺς

ἄρφενς ἄλλας πρᾶξις, ἐτόρας δὲ ὁ μιλάμηνος.
ὀλίγοι δὲ γινώσκουσι τὸ ἀληθές. ἡ γὰρ ἡμέρα, ὅτε
μὲν συνεργεῖ, καὶ ἐστὶ μνηστήρ· ὅτε δὲ γνῶντιῶται, ὁ
δοκεῖ μνηστῆρ. Τάσων θυδ' αἰμῶν τε καὶ ὀλβιῶν.)
αἰνᾷται τοῖς ἀθανάτοις, ὅς τ' αὖτε πάντας εἰδώς,
ἀπὸ τῶνδε τῶν ἡμερῶν ὀργάζεται οἰνοσκοπῶν, καὶ
τὰ ἀπαίσια ἐκφύγων.

Τέλει τῶν ἡσιόδου ὀργῶν καὶ ἡμερῶν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΖΕ-

ΤΖΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ

τὴν τοῦ ἡσιόδου Ασπίδα.

ὑπόθεσις τῆς Ασπίδος.

Ἀῶλοι στρατεύσαντες ὑπὸ τῆς
ἡλεκτρύωνος Βῆς, ἀνείλοντο τοὺς
τῆς ἀλκμήνης ἀδελφούς, τῶν θεμε-
μάτων ὑπεραγωνιζομένους. τῶν
δὲ ἀμφιτρυῶν Βυλομένων αὐ-
τῇ συνελθεῖν, ὃ πρότερον αὐτῶν
ὑπέσχετο, πρὶν ἢ πρὸς τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξει-
ται τιμωρίαν. ὁ δὲ ὑπὸ στρατεύσας, ἀνείλκον αὐτοὺς.
ἡ δὲ τῶν αὐτῶν νύκτα, συνδράχοντο αὐτῇ ἀμφο-
τέροι, ὅτε ζεύς, καὶ ὁ ἀμφιτρυῶν ὁ μὲν, ἐκ τῆς πολέ-

μα ὑποστρέψας, ζεύς δὲ βυλῆθεις τοῖς ἀνθρώποις βοᾷ
 θοὴν γένῃσαι. ἡ δὲ κύει ἐκ γῆς ἀμειβύονος ἰακχίαι,
 ἐκ δὲ διὸς ἑρακλίας· ὅς ἐστι πῶλ κύκνον τὸν ἀφῆως ὑόν,
 πνίσχον ἔχων ἰόλαον, στρατεύεται· ὅς αὖ τὰς δεκά-
 εἰς ἄγοντας εἰς πυθὼν ποδισύλα. σκεπαδίεις δὲ
 ἡφαιστοδύκτω ἀσπίδι, πρόσσιμ εἰς τραχῖνα πῶς
 κήυκα. προσβαλὼν δὲ τρεῖς κύκνω, αὐτὸν μὲν ἀνα-
 ρεῖ· τὸν δὲ ἀφῆλιν ὑποδραπίζοντα τῷ ὑπὸ, ἡγῆ μῆρόν
 τι τρώσκει, καὶ ὅτως ὀρχεῖται πρὸς κήυκα. ὡ δὲ ὁ
 κύκνῳ· γαμβρὸς κήυκῳ, ὑπὸ θυγατρὶ θεμισονόμῃ.

ἄλλως. οἱ τᾶρτοι ἐπὶ οἱ τηλεβόαι εἰσελθόντες πῶλ
 αὖτὸς ἀδελφὸς ἐπὶ ἀλκμῶνις, ἐφόνδυσαν αὐτὸν. αὐτὴ
 δὲ τὸν ἑαυτῆς γάμον ἐκέρυττε γαμείδαι, τρεῖς διω-
 μένῳ διεκδικῆσαι τὸν θάνατον τῷ ἀδελφῷ αὐτῷ.
 ποδισρχομένη δὲ ὑπὸ τούτοις, ἦλθεν ἐν θῆβαις, ὅπου
 ἐδούλονεν ὁ ἀμειβύων τότε. κακείνῳ ὑπὲρ
 ἄλλῳ αὐτῇ, ὁ ἀμειβύων ὁ τῆς ἀλκμῶνις σωδύ-
 νῳ, τὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πατόρα ἡλεκτρύο-
 να ἀπέκτεινε.

Η οἴη. ἡ ὁποία, ἡ θαυμαστὴ. ὑπὸ θαύματῳ δὲ εἴρη-
 ται τὸ οἴη, ἡ πῶλκεται. ἡλυσεν.) ἦλθεν εἰς θῆ-
 βίαν, πῶλ τὸν πολεμικὸν ἀμειβύωνα, κερύττουσε
 τὸν ἑαυτῆς γάμον. Ἡρα γυναικῶν.) ἡ τις δὲ τὸ
 γῆθῳ τῷ θηλειῶν γνίκα, τρεῖς κόσμῳ, ὑπὲρ πάσας
 τρεῖς κόσμῳ ἐκενόσμητο. Τῆς καὶ ἀπὸ κρηθρῶν, ἥς
 τινῶν

πινθ' ἐκ τῆ κεφαλῆς, καὶ τῶν μεμελανομύων Βλε-
 φαρίων, τοῦτον ἔπνει, ἢ ἀπὸ πένθη καὶ ἐμύριζον, ὁ-
 ποῖον ὄξει τὸ αἷμα τῆς ἀφροδίτης. ἢ δὲ καὶ ὥς, αὐ-
 τὴ δὲ ὅτως, ἢ ὁμοίως κατὰ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἐτίμα
 τὸν ἴδιον ἄνδρα, καθὰ εἰδ' ἔπω τις ἐκ τῶν θηλειῶν
 τὸν ἑαυτῇ ἐτίμησε σκύδνον. Ἡ μήν οἱ.) ὄντως ἢ
 αὐτῇ τὸν ἀγαθὸν πατέρα ἐν δυνάμει φονεύσας, με-
 τὰ ἰχθυῶν ἀπέκτεινεν. ὅτ' ὁ μὲν ὁ ἀμωβρύων τὸν
 πατέρα τῇ ἀλκμήνης ἄκων ἀπέκτεινεν, ἐλθόντα
 εἰς Φλορεΐκιον, ἦνεκα βοῶν. Ἀλλως. ἄκων ἀνεί-
 λε τὸν πατέρα καὶ τοὺς παῖδας, ἐν τῇ ἐναντίᾳ ἐστῶ-
 τας πρὸς τὰς. πλεονεκτῶμεν δὲ ὁ ἀμωβρύων
 ὑπὸ ἡλεκτρύων τῶν ἀδελφῶν, εἰς τὴν ἰδίαν κτή-
 σιν, ἀναίρει αὐτόν. Χωσάμεν δὲ πόδι Βροσί.) πόδι
 τῶν κτημάτων ὀργισθεὶς, εἰς γῆρην ἀναλύνει. ὅς θῆ-
 ρας.) ὅς τὰς θῆρας πρὸς φύγην, ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ
 καὶ μέγας, ἢ ὑπὸ τοῦ ἔχοντος μεγάλας ἀσπίδας.
 Ενδ' ὅγε.) ἐκείσε κατὰ κε, σὺ τῇ αἰδοῦς ἀξία γυ-
 ναικί, μὴ συγγνώμην αὐτῇ. οὐ γὰρ αὐτῇ ἰὼ
 ὄξον. τοῦτο γὰρ εἶδοξε τῇ γυναικί, μὴ πείν τινα
 συγγένεσθαι αὐτῇ, πείν τιμωρῆσαι τοὺς φονέας
 τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, ἰαύσει δὲ καὶ τὰς κόμας
 αὐτῶν. Κασιγνήτων μεγαθύμων.) τούτων γὰρ
 συμμαχήσας, ἀνείλε τοὺς ἡλεκτρύων παῖδας.
 καὶ αὐτὸν ἡλεκτρύωνα. ἦνεκα γὰρ βοῶν ἡ μάχη.

Ἀνδρῶν

ἀνδρῶν ταῦτων.) τῶν ἡμιθέων. τὰ ὅλοι μὲν γὰρ, ἐκ
 τῆς νήσου λέγονται, ἐκ τοῦ τῆλε βοᾶν. μεγαλόφωνοι
 γὰρ. ἢ ὅτι ἀπέκτισαν πόρρω τὰς βῆς, ἀπελαύνοντες
 τῶν ἀνθρώπων. οὗτοι γὰρ συμμαχήσαντες, τότε ἀνεί-
 λεκ κτρυόνας πᾶσδ' αὖς, καὶ αὐτὸν τὸν ἀλεκτρυόνα,
 ὅτε καὶ γὰρ βοᾶν ἡ μάχη. Τῶν ὅγ' ὁπίσσω.) οὐ-
 των τῶν θεῶν ἐφοβεῖτο τὴν ὀργὴν. ἢ ὅτι φροντίδα εἶ-
 χε, καὶ ὑπερφύω πρὸς ταῦτα πολλῶν. Οἱ δὲ
 θν.) ὅπως πρὸς τοῦ διὸς ἐτεδέσσωτο, καὶ ἐννομεθεῖτο
 το. Τῶν δ' ἅμα.) οὐτῶς ἅμα ἠκολούθει εἰς συμ-
 μαχίαν οἱ βοιωτοί. ὑπερσάκων πνέοντες.) πολε-
 μικροί. ὥς, μύεα πνέοντες ἀχαιοί. ὁ κρὺ πῆντο
 τὴν ὄψιν, ἀλλ' ἀντικρὺς μαχόμενοι, ἢ μείζονα τοῦ θυ-
 μὸν τ' ὀπλων ἔχοντες. Λοκροί.) ὁ ὅμπρος τὸν ἀντίον
 εἶπεν· γὰρ σφισσὶν ὑγνὴν ὄψιν κῆρ. Εἰπον
 τ.) ἠκολούθει. πρὸς γὰρ τοῦτων ὁ τοῦ ἀλκαίου
 πλατὺς ὄρος ἀμειβόμενος, γαυροῦν, καὶ ἐπαυρόμε-
 νος. Πατήρ δ' ἀνδρῶν.) ὅτι μὲν ταῦτα ἔνα-
 θυμείτο, ὁ δὲ Ζεὺς ἄλλο ἐδύλετο. ἰδὼν γὰρ τὰς τῶν ἀν-
 θρώπων κακίας πληθυνθείσας, ἠθέλησεν ὅς ἀλκιμή-
 νης γῆνῃσαι ὅσον, τὸν δυνάμενον τιμωρήσασθαι τοὺς
 κακοὺς, καὶ ἀπαλλάξαι τοὺς ἀνδρας τῆς βλάβης τῆς
 τοῦ θεοῦ. βοηθοῦται γὰρ σωφρονίζομενοι, ἐνὸς ἀδύ-
 κτου ἀρετῆς. Εννύχιος.) ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ μοι
 χυθείσας. ταχέως δὲ κατέλαβε τὸ τυφάδιον ὅρος τῆς
 βοιωτίας,

Βοιωτίας, ὅτε τὸν τυφῶνα ὑδικεῖσθαι. ἐκείθι δὲ πάλιν ἐπέβλεψεν τὸ ἄκρον τοῦ Οὐκίου. ἔστι δὲ ὄρεθ' ἐν Βοιωτίας. ὠνομάσθη δὲ ἐκ τοῦ σφαιγγός, ὡς οὐκ ἐκάλουσι οἱ Βοιωτοί. Ἄλλως. Οὐκίον ὄνομα ὄρεος ἐν φρυγίᾳ, ὅθεν ἡδὲ πολλοὶ γίνονται. ὅθεν δὲ πάλιν εἰς ἄλλο ὄρεθ' ὄνομα, Οὐκίον. θηβαίων δὲ, ὅθεν καὶ Οὐκί. Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτί.) ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτί ἐβυλύνετο, καὶ συνεγίνετο τῇ ἀλκμήνῃ. Ἐν αὐτῇ.) ὅτε ταύτη δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῇ πρᾶγινετο, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ μοιχοῦσθαι. Κεκερυνμένῳ γρηεῖν.) ὅτε κεν χωρισμένῳ γρηεῖν, ὁ μὲν ἐκ δῖος θεῶ, ὁ δὲ δὲ ἀφ' αἵματος. ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς, ἀφ' ἧς ἀφ' ἧς. Ὅς δὲ κύκνον ἐπεφύεν.) αἱ δὲ αἰτία ἐν αὐτῷ κύκνον στρατείας, ὅτε τὸ αὐτὸ ἄγοντας εἰς τὴν πύλιν δεικέσθαι αὐτῷ χεῖρ συλλαβῶν, σκέψιν ἔχων τὴν εἰς τὴν τραχίνα πρὸς τὸν βασιλέα κήν καὶ ἄφ' ἧς. ὅμ' ἀνελὼν αὐτῷ, τὸν ἀφ' ἧς ὑπερασπίζοντα τοῦ ὕψους, πρῶσκει πρὸς τὸν μικρόν. Γαλασαίᾳ.) πᾶσασθ', πόλις ἐν θεσσαλίας. τόπος ὠνομασμένον, πρὸς τὸ ἐκεῖ τὴν ἀργὴν πεπῆχθαι. ἡρακλείδης δὲ ὁ ποντικός ἐν τῷ ποταμῷ χησπεῖων, τὸν ἐν παγασαῖς ἀπόλλωνά ὑπὸ τροφῶνις ἰδρῆσθαι φησι. Ἡ τι μετ' ἀθανάτους.) τί δὲ φησι ἡμαρτεν εἰς αὐτὸν θεὸς ὁ ἀμφοτέρων, ὅτε φυγὰς ἐκ τήριον, εἰς θήβας ἦλθον ὅτε τὸν ἡλεκτρίωνος φόνον. ἄκων δὲ αὐτὸν ἐφ' οὐδὲ πατόρα ἐν ἀλκμήνης, πατήρ ἡρακλείως καὶ ἰφί-

φίχιον
πῶς.

Pagafus

Ἰφίκλου. Γόλαρος, υἱὸς Ἰφίκλου. Ἰφικλῶ δὲ, υἱὸς ἀμ-
 φιτρύωνος, καὶ ἀδελφὸς Ἡρακλείδου. ἀνεψιὸς δὲ Ἰό-
 λαῶ Ἡρακλείδου. Τῷ μὲν φεγγάσι.) τῷ Ἰφίκλου,
 τῷ πατρός Ἰολάου. ἐπεὶ ἀφλείπων τῷ ὕδρυνδι τὸν
 ἑαυτοῦ οἶνον, ἀπεχώρησε. μετὰ δὲ ταῦτα μετεμελή-
 θη, τῷ μὲν κακῶς πράξαντι, τῷ δὲ νομιωδῶντι
 ἀξίον εἶναι τὴν πρᾶξιν. Ἀλιτῆ μὲν οὖν ὕδρυνδι.) εἶ-
 πὸν πρὸ καιροῦ τεχθῆναι. ὅτι γὰρ ἦρας ζήλω τυπούσης
 ἀλκμήνῳ, καὶ μὴ χωρησάσης τότε τὸν Ἡρακλῆα τε-
 θῆναι, τὸν δὲ ὕδρυνδι εἰσαΐσης, εἶναι τὸ βασιλεύσαι.
 ὁ γὰρ ὁμόσας ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ ζεὺς τοῖς θεοῖς τάδε· ὁ τιτό-
 μενός φησι τήμερον, ἀρξέτω ὅτι ἀσίας πάσης. ὅρκον δὲ
 παρὰ τοῦτου λαβῶσα παρὰ τοῦ Διὸς ἢ ἦρα, τὰς μὲν
 ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπαυσε, τὴν δὲ ἀρχίππης λέλυκε.
 Ἐπεὶ ἄ μνηστῶν αὐτῷ ἐχθρὸς, ὕδρυνδι εἰσεὶ ἦναγ-
 κάσθην. Καὶ ταῦρος ἐνοσίγαιος.) ἦ γοῦν εἶναι τὸν
 κύματων ἦχον. ὡς ταῦροι γὰρ μυκῶνται. ἢ ὅτι ταυ-
 ροκρανὸς ὄνομ. ἢ ὅτι ταύρος ποσειδῶν ἐν πόλει βοιω-
 τίας, εἶναι τὸ ταύρος θύειν αὐτῷ, ἢ μάλιστα ἐν ὀρχη-
 σῶ. Εἶναι δὲ ταυροκρανὸς εἶναι ποταμὸς. ἀπὸ δὲ τῆς
 σίας ταύρων ὑπὸ τελείῳ τῷ ποσειδῶνι, ταύρος ἐκλή-
 θη βοιωτικῶς. Φιλόπιδας ἔθηκεν.) πόλεμος εἶναι φιλό-
 πιδας τὸ αὐτὸ, ἀπὸ τῆς ὀρχήσεως περὶ φιλέσας τὰς ὄχλους.
 Ἄλλως. ἡμῖν ἤτις πολὺ κρείττονά ἐστι ὀρχήσεως τὰς
 τῆς πόλεως ὄργας φησὶ, ἢ τὰς τῆς μάχης πολὺ ἡδύστερα
 αὐτῷ εἶναι ὀρχήσασθαι. Ἀρτίονα κυανόχαιτον.) ἀρτίονα

ταυροκρανὸς
 ποταμός.

ἵππος, ὃν ἔλαβον ὕστερ' ἄδραστος. ὁμηρος δ' ἔειπεν με-
τόπιον ἀρείονα δ' ἴον ἐλαύνει, ἄδρασε ταχὺν ἵπ-
πον. ὅς ἐστι ἀρκίθεος, ὅτε ἐγμυῖα ὁ ἥρακλῆς, τρεῖς ἀ-
ρείονί φασι ἵππων κεχρηῆσθαι. ὃ ἐποχόμενος ἄδραστος,
ἐν ταῖς θήβαις ἐξέφυγεν. Ἀρείων, ἵππος ἥρακλέους.
Ορεχάλκειο φανῶ.) ὀρείχαλκος εἶδος ὕλης, ὅττω κα-
λαμίνης ἢ λυγρῆς οὐχ εὐρίσκεται. ἄλλοι δὲ λέγουσι, ὅτι
χύμευσι δὲ χαλκῷ, τῷ νυῖ εὐρίσκειται. ὅ γ' ὁ σόφας
σία πινί γίνεται ὁ χαλκὸς λυγρὸς, φύσις πυρρὸς ὢν.
Ληθηφόχοιο δ' ὁ τῆρες.) ὠπλανθάνον οἱ θνήσκοντες
τῷ φθογῆς, τοῦ τῆς λέγεται. ἔρρεον δὲ ἔσχατον δὲ ἀ-
κρυσί μῦρον, αὐτὶ τῷ μύρεσι ἐποίσαντες τῷ ἀνακρεθῆναι
τῶν οἰκείων, ὡς κεχρισμένων τῷ βελῶν ὄντων θαλασσίμων
φαρμάκων. ἢ καθότι οἱ τυπόμενοι, ὁμοίως ἐτελεύτουν.
Ὅ πάντες ὑπὸ τῷ συγγενῶν ἐδακρύοντο. Μορφνοῖο
φλεγύας.) ἐπηρεομενοὶ ἢ (αἱ, μέλανος αἵματός φλεγύς,
ἐκ τῷ φλέγειν, καὶ λαμπρὸν εἶναι. οἱ δὲ, ὅρνε) εἶναι πρᾶπλη-
σιον γυπί. Ἀδ' ἀμανδρὸν ὑπὸ κροτάφοις.) ὅς ἀδ' ἀμαν-
δρὸς κατέσκαδασμένον. ὅ γ' ἀδ' ἀμας, λίθος ὅστις ἀδ' ἀ-
μαςτος. Κύνκλωι ταύαν.) λυγρὸς ἢ γύνφορ μετὰ λυγρῷ
ὡς. ἐπάνω δὲ τῷ γύνφοι, ἢ λεκτρὸς ὡς ὁ χρυσός ἢ λεγομέ-
νη μαρμαρῶ ὁ κονία. Εἰ μέσῳ δὲ δρᾶκοντος.) σωμα-
τοποιεῖ τὸ φόβον ἐνταῦθα, ὡς αὖ ἐν τῷ μέσῳ ὅς ἀδ' ἀ-
μανδρὸς ἢ, ὅς ἀμῶς δυνάμενος ῥηχθῆναι. Φοβεῶν.) ἀρ-
ρήτων, μὴ δυναμένων λεχθῆναι, ὅτι τὸ ἐκπληκτικόν.
ἐνταῦθα.

ἔνταῦθα δὲ τὸ φατειῶν, ἐκ ὧν φοβεῶν καὶ ἀρρή-
 των, ἀλλ' ὑπὸ θαύματι. Μίγας λῖς.) εἰς λέων νε-
 κρὸς ἔκειτο, καὶ δ' ὅς κάπῳ τὰς ψυχὰς ἀφέντου.
 Τοίσι' ἐπ.) ὅτοι δὲ ὀρῶντες αὐτὸν κειμένους, πλεον δὴ
 γαίροντο εἰς τὴν μάχην. Γεελθὸς δὲ θήβας ἐλθὼν
 διὰ τινα συγγρηκὸν φόνον, ὥς τε καθαρθῆναι, ἔχε
 μωαῖκα δ' ἴαν τὴν τοῦ βασιλεῦς θυγατέρα. οἱ γοῦν
 λαπίθαι ὑβρίζοντες εἰς τὰς ἐλλυίδας μωαῖκας, πό-
 λεμον συνεκρότησαν ἀμφοτέρω. λέγει δὲ, ὅτι ἐν τῇ
 τῇ ἀσπίδι ὁ πόλεμος τῇ λαπίθῳ, καὶ τῇ κενταύ-
 ρῳ. Αργύρεοι χρυσέας.) ἀργύρεα μὲν τὰ ζῶα, χρυ-
 σῇ δὲ ἢ ἐπ' αὐτῇ ἐοδῆς. Καί τε σωμαίετις.) ὁ-
 μῶς ὁρῶντες, μεθ' ὁρμῆς συνελαύνοντο, ὥς περ ζῶντες,
 αἰρέγοντο παρ' ἀλλήλους σωμαπῆικῶς. ἔγχεσι γὰρ οἱ
 λαπίθαι ἀλλήλους ἠκόντιζον. Χρυσεῖα φόρμυγ-
 γι.) ὡς φησὶ ἐκεῖ καὶ ὀλυμπι, καὶ ἀγορά. πῶς
 δὲ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν ἀγῶνα ὥς αὐτὰ πρὸς αὐτὸν θεὸς ἢ
 μέγας ὀλβι, ὥς αὐτὸν ποικιλία μεγαλόψυχῳ. Γα-
 νέφθαι κασμητόριοι.) τῇ δὲ λευμῆς καὶ ὑγρῷ τὴν
 φύσιν, ἢ παναπάλου. ἡρόδοτος δὲ ἀέφθαι φησὶ. πα-
 νέφθαι δὲ, δὴ τὸ ὑγρὸν εἶπε, καὶ δ' ὅτι τυκτορ τ' ὀσείας.
 ἰχθύσι δ' ἀμωβλήστρον.) νεωτέρου τὸ γινώσκον
 τὴν ἀμωβλήστρον χρῆσις. ὁ γὰρ ὁμπρος, ὁ ἀγκιστρῶ
 μῶς εἶδεν. ἰππότα πρσεύς.) ἡ γὰρ αὐτὴ γλωσσοφά-
 γος, ἰππότῳ ἀκούειν τὸν φυγάδα. ἐπεὶ ὁ πάππος
 ἀκρίσιος

ἀκρείσθ' ὄξ' ἐβαλὼν αὐτόν. ὃ γὰρ εἰσάγεται ἵππου
 χρώμενος ὁ πόρσεύς. Παῦν δὲ μετὰ φρενον.) τείνω
 γὰρ τὴν χεῖρα, ὀπίσω σου κατεῖχον. Ἀλλως. ἐβά-
 σαζον ὃν δεκτικῶ τινι ἀγχείῳ, τὴν κεφαλὴν φ' ἰγρε-
 γόνθ' ὁ πόρσεύς. τὸ δὲ ἀγχείον ἐκείνο ἔσκιπε τὸ με-
 τὰ φρενον αὐτοῦ. Ἀμφὶ δ' ἐμὴν λιβύσις.) λιβωτός,
 ἢ πῆρα λιβύσις εἴρηται, πῆρὰ τὸ ἐκεῖ κείσθαι τὴν βό-
 σιν, ἢ πῆρὰ τὸ λείμ, τὸ προδύεσθαι καὶ ὀρμαῖν· ἢ εἰς τὸ
 λείμ καὶ ἰσῆαι βόσιν ἔχουσα, τυτίσι τροφήν. Κεῖ-
 το δ' αἰδ'θ'.) πόδεσσι τοῖς δὲ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν νέ-
 φθ', ἢ γοῶν ἀορασία. ὁ πόρ δ' ἐδ' ὠκον αὐτῷ ἢ ἀθηνᾶ,
 τὸ μὴ θεωρεῖσθαι αὐτόν ὑπὸ φ' ἰμεδύσης. ἢ ἵνα μὴ
 πρὸς θάνατον ὀρᾶται πῆρὰ τῶν γοργώνων, καὶ ἀπόλ-
 λυται· τινὲς νεφέλῳ καὶ ἀορασίᾳ ἐδ' ἔφαντο. Αὐ-
 τὸς δὲ ἀσπύδοντι.) ἔσπυδ'ον, ἐφοβεῖτο. ὡς γὰρ φδύ-
 γον ἐφαίνετο τὰς γοργόνας. αὐτοὶ γ' ἐδ' ὠκον, πρὸ
 θυμῶν κατελαβεῖν. Μένει δ' εἰ χάρασσαν.)
 τῇ ὀργῇ, ὡς αὐτὸς ὑπὸ φ' ἰμανίας αὐτὸς ὀδόντας αὐτῷ ὃν
 τῷ σέκῃ ἐχάρασσαν δ' ἀκνοντες. ὀφιορίχες γὰρ εἰσι.
 Ἀνδρες δ' οἱ προδύβητες.) οἱ προδύβη, οἱ προδύβουται,
 ὅς τὸ γῆρας κατέλαβον. Οἱ δὲ μέμαρπῆγον αὐτοὺς
 τὸ γῆρας.) ἀντὶ τοῦ κατελάμβανεν. τὸ δὲ προδύβου
 γέγονεν ἀπὸ τοῦ προδύβειν. ὅθεν ἴσως καὶ οἱ προδύ-
 βούται. Κήρυκες λιναῖαι.) ἀντὶ τοῦ λιναῖον ἐξω-
 γραφικῶς ἢ τὴν πρόσοψιν, δ' ἔως πῆρα σκδυασι-
 καί.

λιβύσις.

καί. Εὐτ' ἀφίσταντο.) σημαίνει δὲ τὸ ἐχορτάσθαι
 σταν, ἢ εἰς ἀφίστην καὶ πληρώσιν ἦλθον. ὅζ' ὁ καὶ τὸ ἀ-
 φαιρόταται ἐδ' ὡς ἡς, ἀντὶ τοῦ κεκορεσμένου τροφῆς. ἀ-
 φίσταντο δὲν, ἐκορέσαντο. Κλωθὰ καὶ λάχεις.) ἢ
 μὲν λάχεις ἐν αὐταῖς ἐλαχιστοτάτα ἰὼ φλ. κλωθούης
 καὶ φλ. ἀτρόπου, ἀλλ' ὁμως πρὸς ἐντόρα καὶ πρὸς φε-
 ρεῖρα. Καταπεπῆνυα.) κατεσκληκῆα, ἐπίπο-
 νθ. τοῖς γὰρ φοβουμένοις πῶδε χεῖται. Χρυσεία δ' ἔ-
 μιν εἶχον.) ἰὼ καὶ πόλεις ἐκεῖ, χρυσᾶς ἔχουσα πύλας
ἐπ' ἡ. οἱ δὲ ἄνδρες φλ. πόλεως, οἱ μὲν ἔπαιζον, ἄλλοι
δὲ ἐπ' ἀμάξης νύμφῳ ἀνδρὶ ἔφερον. Κορωνιόων
 τα πῶτεπλα.) τὰ ὡς καμπῇ γυνήματα κατεχρήσα-
το. πῶτεπλα γὰρ τὰ φύλλα λεγόνται. λέγει δὲ αὐτὸς ἐ-
 πικαμπεῖς σάχνας. Ἀλλως. εἰδ' ὅτι αὐτὸς εἰδους ἐν
 τοῦτο ἐδ' ἔφατο. ἔμελλε γὰρ εἰπεῖν αὐτὸς καρπούς, ἢ
 γουα ἀσάχνας, καὶ εἶπε φύλλα. Ελλεδ' αὐοῖσι.) τὰ
κοῖλα τῶν ἀσάχων λέγει. Επιπλου.) ἐπλήρου,
 ἢ ὅζ' ἐτεινον ὡς τὴν ἄλω· τουτέστιν ἔψυχον, ἐπλου
 ὡς τῶν ξηρανθῆναι. Κάμαφοι.) δηλυκῶς μὲν ῥάβ-
δοι, ἢ κάλαμοι τὰς ἀμπέλους πῶδε πεφραγῆαι. ἀρσε-
 νικῶς δὲ σημαίνει τὸ ὄρυγμα, ἢ αὐτὸς πασάλας, αὐτὸς
 πρὸς τῇ τῶν πολεμίων ὀφειλῇ. εἰρητῇ δὲ πρὸς τὸ κα-
 μεῖν. Πύξτε ἐλκυσδ' ὡρ.) τίς ἐλκύσει τὸν ἔτορον
πρὸς ἑαυτὸν. τῇ χειρὶ ἐλκοντες ἀλλήλους, καὶ πύξ ἀ-
γωνιζόμενοι. Επεὶ δὲ πλημναί,) πλημναί εἰσὶ τὰ
 φύλλα

55

καμάφοι.

αλήμνα.

ξύλα τ' κραβάτου, τὰ βρ' ἄξονι ἀντοφείδοντα, εἰς αὐτὰ
 πολλάκις καὶ λίπος ἐμβάλλουσιν οἱ γεωργοί, ὡς τὸ
 ταχέως διατρέχειν τὴν ἀπασαν ἁμαξάν. ΑΛΛ' ἄ-
 κριτοι εἶχον ἀέθλον.) ἀλλὰ ἀέθλον, ἥτοι τὴν μάχην
 εἶχον ἀσφαχέουσιν. ὅς εἰς δὲ ἑνίκα, πάντων δὲ ἐπὶ
 θυμοῦ το. Γὰρ δ' ἰχθύου δονόοντο.) ἐπὶ δ' ἡ ἐπὶ
 ἰχθύου κλονέοντο, ἐπὶ ἡ γὰρ, θαῦμα μὲν ἰδὲ αὖτε αὖ-
 τῷ βρ' δίδι, ὃ δ' αὖτε βυλαὶς ἡ ἀσπίς ἐγίνετο. Χάρι-
 τε λυγρῇ γὰρ.) λυγρὸς μὲν βασιλεὺς τοῦ ἀρ-
 γους. ἀρ' λυγρῶς γὰρ ἄβας, ὃ ἀκρίσι, ὃ δ' αὖτε,
 ἡς πόρσεως, οὗ ἀλκαῖ, ὃ τοῦ ἀλεκτρούων, καὶ
 ἀμφοτέρων. τοῦ δὲ ἀλκαίου, ἡρακλῆς καὶ ἰφι-
 κλ, ἰφίκλου δὲ ἰόλα. Γόν' γὰρ τοῖς φιλο-
 σοφοῖς δοκεῖ καὶ τὸ γ' ὡς ἡρακλῆς, καὶ αὐτίοχ,
 καὶ λυγρὸς, ὃ κέρως. γὰρ καὶ γόν' λέγεται
 καὶ ἡ πινῶν ἐχόντων πως πῶς γ' τε καὶ πῶς ἀλλή-
 λους ἀθροίσις, ὡς πόρ βρ' πορφυρεῖα μεμαθήκαμεν.
 τέκνα λεχθείσαν οἱ ἀργεῖοι τοῦ λυγρῶς, ὡς ἐνός τι-
 ν' ὃ δ' ὃ κατὰ γεται. ὡς πόρ οἱ ἡρακλεῖδαι, καὶ κε-
 κροπίδαι, ὃ οἱ λοιποί. Σάκδους.) οἶονε τ' σάκους. οὐ
 γὰρ δ' αὖτε ὅτ' κλίνουσι τὸ σάκος τ' σάκδους, τὸ βί-
 λος τ' βελδους. τὸ γὰρ ἐο, εἰς εὐ' ἵεπυσιν. Ενδ' ὃ τὰ μὲν.
 πρῶτον μὲν φησὶ μόνον, ὃ ἀναχώρ. ἐπεὶ ὅχ' ἡμεῖς
 τό σοι, ὅτε αὖτε ἵππος αὐτῷ λαβεῖν, ὅτε αὐτὸν φονεύ-
 σαι. Νίκημ ἀθανάτοις χοροῖν.) ὅν' αὖτε δὲ παλιν

Λυγρῆς καὶ

γένος.

Donéa

11.

Capri epitb.

दादासाहेब

अ० ११७.

ικ· ἀναλογεῖ δὲ ἀφροδίτη. ἀρ' ιθ' ἐπ' ἡμέραι τ' λζ',
 νεανίας· ἀναλογεῖ δὲ ἱερὸν ἡλίου. ἀρ' λη', μέχρι νβ', ἀ-
 νήρ· ἀναλογεῖ δὲ ἀρεῖ. ἀρ' νγ' ἕως ξδ', προδύτης·
 ἀναλογεῖ δὲ διί. γέρον, ἐπ' αὐτῇν μέχρι ζωῆς ἐχά-
 τικς· ἀναλογεῖ δὲ ἱερὸν ψυχῶν τότε κρόνον. Αὐτὸς
 δ' ἀπαλλήσεται ἄλλῃ.) αὐτὸς δ' ἐφ' οἱ δὲ βάλλων
 ἄλλῃ ἀναχωρήσῃ, μὴ εἰδὼς τὸν τόπον ὅπου ἔπτεσθαι.
 οἱ δὲ αἰγυπῆιοι, ταχέως αὐτὸν εἶδον. Οὐδ' ἔρρηξε
 χαλκόν.) σέλδουκθ' γράφει χαλκός, ἵν' ἢ ὑπὸ τῷ δὲ
 ρατθ'. ἢ γὰρ ἀσπίς ἐκ ἐπεποίητο ἀρ' χαλκοῦ.
 Τῶς γὰρ μιν ἀπόλλων.) ὅτως γὰρ ἐκέλευσεν ὁ ἀ-
 πόλλων, ἐπειδὴ τοὺς φερόντας τὰς θυσίας δού-
 λουεν. Εγχεθ' ὁρμήν.) ἐκτείνασα τὴν χεῖρα, ἀν-
 τὶ τῷ ἀφανῶς. ἵνα δ' εἴξῃ, ὅτι καὶ οἱ τάφοι ἀφανίζον-
 ται τῇ ἀδίκῃ. Αναυρθ', ποταμός Θεσσαλίας.
 καλοῦσι δὲ καὶ ἀνάνυρς τοὺς χειμάρρους.

Τέλθ' τῇ εἰς τὴν τῷ ἡσιόδου ἀσπί-
 δα χολίωμ.

Ε 3

Εξήγησις

Αερα' ε' ὅς
 α' ὅς

Αηαύη f1
 καὶ διδῶν Σεγ.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ

ΤΗΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟΔΟΥ

Θεογονίαν.

Ο φιλοθεογονίας λόγος, φυσικῶς διαγνοῖται
τῶν ὄντων ὑπαγορεύει.

Πό τῶν μεσῶν ἀρχὴν ποιεῖται
τὸ λέγειν, διότι αὐτοὶ ἡμῶν
τὸ λόγου ἀρχουσι. ἐλικωνιά-
δας ᾧ, ὡς βοιωτὸς εἶπεν αὐτὰς.
ἐλικῶν γὰρ ὄρεσι φιλοβοιωτίας.
ἐπεὶ ὅν οἱ βοιωτὸι ἰδῶνται δι-
εἰλοντο, ἐβλήθη εἰπεῖν ἡσίοδος ἐλικωνιάδῳ· καὶ
εἶξαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουσι μέρεσι φιλοφρονήσεως,
καὶ ὅτι πάντεσσι φοιτῶσι αἰμῶσαι, ᾗδε βέλονται.
Αἰδ' ἐλικῶνσι.) αἰ τινὲς μεῖσαι, διηλασθ' ἢ ὁ λόγος
καὶ ἡ σοφία, ἐλικῶνσι ἔχουσι ὄρεσι. ἀντὶ τούτου, αὐτῶν
τὸν ἐλικῶνα οἰκονομοῖ πῶς φραστικῶς, δηλονότι τὴν
κεφαλὴν πῶς πολυδύσει, καὶ εἰς τὸν νοῦν τὸν καθε-
ρὸν καὶ ἄρρεν τὸν ὑπὸ πολυῦσι· καὶ τε πῶς ἐλικῶνα
πῶς βομόν ὀρχοῦνται· ᾗ τῶν αὐτῶν γὰρ ὄρει καὶ
λερῆνῃ, καὶ βομός· ἢ δὲ ἵππεσσι κελύβῃ, οὕτως λέγε-
ται, ἀνασθδῆσαι ἐκ φιλοπληθὸς τοῦ πηγᾶσου. ᾗ τῶν ἀρ-
γασι δὲ ψάσαντο τὸν βελιγερόν τε, ὃ πηγᾶσθαι
τῶν

ὅρ' ποδ' ἰτλήν γλῶ πατάξας, θζέβαλον ὕδωρ, καὶ
ἐκλήθη ἵππυ κρῶν. ἄλλοι δὲ περγασίαν, ἐκ τοῦ ὄρεος.

ἰοῖδ' ἐα δὲ, ἀνθρώδ' α, μελάνυδρον. Ἰομ γάρ ἐσθ' ὅ-
ἀνθρ'· ἢ τλήν ἰοις ποδ' πεφραγμένῳ, ἀνθρώδ' η. ἢ δ' ἴστω
γῆ καὶ καθαράν· δ' εἰ γάρ αὖτ' ποδ' λόγους ἡσχολη-
μένους, διαγωγῇ καὶ καθαρόν ἔχειν τὸν λογισμόν.
καὶ ὁ μόνον τὸν λογισμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα. καὶ
διατοῦτο φυσί, καὶ τε λοισαίμενα χροα καλόν,
πόας' ἀπαλοῖσιμ ὀρχοῦνται. μάχεται τὸ ἀπαλοῖ-
σι, καὶ τὸ ὑπερ' ῥώσαντο· τὸ γάρ σιμύτονον, ὅρ' ἡρε-
μαίω ἀντίκειται· ἢ ὅτι πόδας μὲν εἶχον ἀπαλούς,
ἐρῶμελώς δὲ καὶ σιμύτόνως ὀρχοῦντο, ἢ ἐπισαμέ-
νως ἐχόρδον. αὐοίκειον δὲ παρθγίοις, μούσαι, τὸ
ἐπίδ' ὅρ'. Εριδγνέθ.) μέλλω αὐτὸ λέγειν τλήν
δωάμιν, ἔσων ἔνταῦθα τὸ ἐριδγνέθ, ἡγοῦ αὐ-
τὸν τὸν δία. ἐν ἐλικῶνι δὲ λῶ ὁ βωμός τοῦ διὸς τοῦ
ἐλικωνίου. Τέργνα χροα.) τέργνα, τὰ ἀπαλά. κα-
τὰ κοινωνίαν τοῦ τ' πῶς τὸ θ', οἷον θέργνα. τὰ
γάρ ἀπαλά, ἀδιέρμαντα. τὰ δὲ σκληρὰ, ἀδιέρ-
μαντα καὶ ἀτόργνα. Τέορμης δὲ ποταμός,
παρακείμεν' ὅρ' ἐλικῶνι. καὶ ὀλμείος ποταμός
ἐν ἐλικῶνι τῆς βοιωτίας, ἀπὸ ὀλμείου τοῦ σισύ-
φου παιδ' ὅς. Ὅσαν ἰεῖσαι.) ὅσαν ἄδ' οὐσαι
ποροῦνται δι' ὅλης τῆς νυκτὸς. ὅσαν, τλήν θείαν
φινῶν, καὶ τλήν θείαν ἐλκ' ὄνα. ὥς καὶ παρ' ὁμή-

Τέρμης

ρω. ἢ ὅσων ἀκούσας ἐκ δ' ἰός. ἔστι δὲ ὅσα, καὶ ὁ
 ρθ. θεσσαλίας. Χρυσέοις πεδίλοις.) τοῖς ὑπο-
 δ' ἡμασιν, ἢ τοῖς δ' αὖτ' ὅπως τῶν πῶς εἶναι, ἢ παρὰ
 τὸ τοῖς ποσὶν εἰλεῖσθαι τὰ πῶς αὖτ' ὅπως εἰλούμε-
 να. συνέζωξε δὲ καὶ τὴν οἰκειότητα. Καὶ δέμιν
 αἰδοῖν.) ἀξίαν, τιμίαν. ἢ ὡς μαλαγρὸν πῦρ τὸ μα-
 ραυτικόν. ὅττω καὶ αἰδοῖν, τὴν δὲ αἰδοῦν τοῖς φρονέ-
 μοις ἀνθρώποις ὅσαν, ἀπ' ἑκέρως, τὴν ἐλικοειδῆ καὶ
 τροχύλα καὶ ποδιφερή, ὡς ἀνακεκλασμένα τὰ ἐλέ-
 φατα ἔχουσιν, ἐκ μεταφορᾶς τῇ τ' ἀμπέλου ἐλί-
 κω. Ἡβίω τε χρυσοῖς φανον.) τὴν δύμορφον, ἀπὸ
 τ' ἐμφάνης τοῦ γυναικεῖος κόσμου, τοῦ ἐκ χρυσοῦ καὶ
 λίθων κατασκευασμένης. Διώνω.) ὅτ' τ' ἀφρο-
 δ' ἴτης μπόρα, ἀλλὰ μίαν τῇ ὠκεανίδω, τυτίστ
 τῇ τιτανίδω. Σημειῶσαι δὲ, ὅτι δύο ἀφροδ' ἴται.
 ὧν τὴν μίαν συνέζωξε δέμιν ἀρχαιοτάτην ὅσαν.
 αἶνυ πόθ' ἡσίοδον.) πόδι αὐτῇ λέγει, ὡς πόδι ἄλλω.
 ἀρχαῖον δὲ τὸ ἡθῶ, ὡς ὁμηροῦ ἔξ' ἀχιλλέως, ἢ ποτ'
 ἀχιλλέως ποτὴν. ἡσίοδον φησὶ, τὸν εὐτελῆ. Ελικῶ-
 νθ' ὑπὸ ζαθέοιο.) αἱ μῦσαι ἀκροτάτῳ ἐλικῶνι ὡς
 διαί, αὐτὸς ὑποκάτω τοῦ ὄρους ὡς βροτός. Αἰγραι-
 λοι.) οἱ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενοι. Γαστρός οἶον.) οἶο-
 ναι, ἀντὶ τοῦ πόδι τ' γαστρά μόνω ἀχολόμενοι, ὡς
 μόνω τὰ τ' γαστρός φρονεῖντες. ἀπ' ἡλῶνιος ἢ ὁ ῥόδιος,
 λέπειν τὸν πρῶτον σίχον φησιν. ὁ λέπει, ἀλλ' ἔστι,
 ποιμνίδος

ποιμνόντων ἄγρευλοι ἐστὶ κῆρ' ἐλέγχεα, γαστέρεσσι μό-
 νοι. πολλὰ τις ὅστις ποδὶ ἡμᾶς ἀρετὴν· καὶ ὅχως φασί-
 τινος, πάντα φαμέν τὰ ψεύδῃ. τὸ γὰρ δὲ, ἀντὶ τῆς
 καὶ ὁσίμ. ἀντὶ τοῦ, καὶ ἀληθῆ ἴσμεν λέγειν ἡμῖς. τῷ
 δὲ περικατασκυῖάζειν φασὶ τὸν ποικτῶν, ἵνα ὡς
 τῶν μυστῶν ἀκροώμενοι, πῶς δ' ἐξαίνῃ τὴν μέλλουσαν
 τῶν θεῶν γένεσιν, τῶν μυστῶν διδ' αἰσθῶν ἡμᾶς, ἀλλ'
 ὅχι ἡσιόδ' οὐ φιλοῦς. Ἰδ' ἡμῶν δ' ἐν τ' ἐθέλωμεν. οἷον,
 μὴ δ' γὰρ διαψεύδόμεθα (1) διαπλανῶσαι. γράφει (2) ὅτι
 ἀληθέα γενέσθαι, ἀντὶ τῆς εἰπεῖν. γῆθεν γῆρας, ἢ ὁ-
 μιλία. ὁμηροῦ, *ὅστις γῆρας. ἐκ δὲ τούτου γίνεται γῆ-
 ρυξ, καὶ τροπὴ τοῦ γ' εἰς κ', ἡῆρυξ, ὃ λέγων γὰρ τῷ
 ἀπαγγέλλειν τὰς ἀγγελίας. Ἀρτίεπαια. αἰ ἀπὸ κῆ-
 ρισμῶν καὶ τέλει καὶ ὑγιᾶ λέγουσαι. ἢ ἀρτίε-
 πια, αἰ ἀρτίοις ἐπεσι χρώμεναι. Καὶ μοι σκῆ-
 πῆρον. ἢ γοῦν ἐπεὶ πολὺ δ' αὖτε ὁ ἐλικῶν τὰς μέ-
 σας ἐκ τῆς πῶς καὶ μῶν ὕλης ἐφιστῇ. ἐπρεπε δὲ ὑπὸ
 ἀπόλων (3) ὅτι·

Ο δὲ θεὸς μυσταγέτης·

Ἐκ γὰρ τοῖς μυστῶν, καὶ ἐκ κρύπτου ἀπόλων (4),

Ἀνδρῶν αἰοιδί' ἔασιν. ἢ πῶς οὖν ἢ δ' αὖτε ἐν γένεσιν
 πῶς αὖτε ἐν θοσισμῶς. λυγρόφρων, δ' αὖτε φάγου φοί-
 βαζον ἐκ λαμῶν ὅπα· τὰ δὲ ποιήματα μετὰ θεῶν
 ἐκ πνύσεως εἶρην (5). ἢ ἐπὶ δ' ἢ δ' αὖτε ἀκταλῆς ὅτι,
 καὶ ὁ λόγος αἰ θάλασσαν. Τὰ τ' ἐσόμενα. ἵνα

21 δ' αὖτε, ὅτι ὁμοίον ἔστιν ἡ ποίησις τῇ μαντείᾳ, τὸ καὶ
 22 θιάττον κείτοι καὶ μάντις, ὅτι καὶ ποικτὶ τὰ ἀν-
 23 σόμενα μὴ διωαμένον λέγειν τῷ ποικτῷ. Σφᾶς δ'
 αὐτὰς.) αὐτὰς δὲ ὑμνεῖν πρῶτον τὸ καὶ ὑσθρον· ὡ-
 σανεῖ ἀεί. ἀλλὰ σὺ ὡ ἡσίοδε, πάντες τῶν ἀρχαίων ῥη-
 μάτων, παῦσαι κομψοποιῶν, παῦσαι μύθους λι-
 ρωδ' εἰν ἀλλοκότους. τὸ ἧ τυνῶ, πῶς ἐαυτὸν φησι κα-
 τὰ ἀρχαῖσμόν· ἀντὶ τοῦ σὺ ὡ ἡσίοδε, δ' ωρικῶς. ΑΛ-
 λὰ τί μοι ταῦτα.) ὡς περ ἄκαιρος ἐφάνη αὐτοῖς ἡ
 ὁμιλία, ἢν ἤρξαντο λέγειν, ὅτι αἱ μῦσαι ἔδωκάν μοι,
 καὶ τ' ἄλλα. καὶ φησί, τί μοι ταῦτα τὰ ῥήματα,
 πῶς περὶ δρυῶν, ἢ περὶ πέτρων; τί μοι χρεία ἐστὶν
 ἀρχαιολογεῖν; ἡ γὰρ ποίησις μυθολογία ἐστὶ, εἰκόνα
 ἀληθείας, εἰς τὸ αὐτὸ ἔπος ἐπείγοντο ἀρχαῖοι λό-
 γοι, καθάπερ ἐν δρυσὶ καὶ πέτραις κατατιθέμε-
 νοι τέκνα, ἢ λέγοντο αὐτοὺς ἐκ δρυὸς γεγενῆσθαι
 καὶ πέτρης. Φωνῇ ὁμιλεῖν.) ὁμῶς εἰρᾶσαι, ἢ τῇ
 φωνῇ συμφωνοῦσαι, ὁμῶς τῇ φωνῇ λέγουσαι. τὸ δὲ
 εἰρᾶσαι, ὃ ἐστὶ λέγουσαι, ὑμνεῖν. Γελαῖ δ' ἐπὶ τῇ
 δ' ὡματι παῖρος.) ἐπὶ ἀνθρώπων ἱκανῶν ἡδ' υἱάτων χεί-
 ρουσι οἱ οἶκοι τοῦ διός. ἢ τὸ γελαῖ, ἀντὶ τοῦ διαχέ-
 ται τῆς φωνῆς σκιδ' ναμνῆς, ἢ χεῖ καὶ γελαῖ τὰ
 δ' ὡματα. τὸ δ' ἐδεῖν, ἀντὶ τοῦ δεῶν, διωρικῶς.
 πᾶσαν γὰρ τὴν φωνὴν ὡ ἡσίοδε· ὅσαν καλεῖ.
 Κλάουσι ἀνδ' ἡ.) τὸ τί μοι γγύθ τῶν δεῶν, ὑμ-
 νῶσι

ὅσοι καὶ δοξάζουσι τῇ φωνῇ, οὓς ὅτ' ἀρχῆς ἔτακτο
 ἢ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τοὺς ἐκ τούτων γινομένους.
 λέγει δ' ἐ τοὺς πιταῦνας. Δούτορον αὐτὴ (ῥῶα.)
 ἀρχόμενος τοῦ δούτορου πθαιμίου, τὸν δία ἐκ δού-
 τορου ἀρχόμενα καὶ λήγουσαι ὡς θεόν, ὡς ἀπ' αὐ-
 τοῦ ἀρχουσαι, καὶ εἰς αὐτὸν λήγουσαι, διὰ τὴν
 νίκην. Τὰς, ὅν περὶ.) περὶ ὅς μακροδ-
 νίας, ὅν ὅ ἐγνηθήσαν αἱ μούσαι, παρατεῖνον
 ἕως τῆς θράκης. Κρόνός τέκε τυτθόν ἐπ' ἄ-
 κροτάτης κορυφῆς· λαίπει τὸ, οὔσαν τὴν περὶ αὐ-
 δηλονότι. ταύτας μούσας ἔρ' ἰδίῳ πατρὶ μιγεί-
 σκε ἔρ' δι' ἡ μνημοσύνη ἐγνήθησεν, ἡ τὸ λιπαρο-
 τάτου τόπου τοῦ ἐλδουθῆς ἀρχουσα. σὺν αἷς
 καὶ τὴν λήδην, τὴν τῶν πολυλύπων μερμενῶν ἄ-
 νάπαυσιν. ὁ δ' ἐλδουθῆς, βασιλεὺς ἦν τῆς χώρας,
 καὶ ὅς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἥρωος· ὅς ἀπόλλω-
 νός, καὶ αἰδούσης τῆς ποσειδῶνος. Ελδουθῆς,
 ὄνομα πόλεως τῆς Βοιωτίας. ἐκ τούτου δόξαν
 προσάπτει τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ, ὅτι ἐγνηθήκε μὲν ὅν
 περὶ αὐτῆς, ἀλλ' ἡ μητὴρ τῶν τῆς δουβοίας ἦν μνη-
 μοσύνη ὄνομα γυναικὸς· ὅπου φησὶ ἡ, μνημοσύ-
 νη τιμᾶται. οὕτως λέγει, ὅτι ἐκεῖ δ' ἰόνυσός τῆς
 μαυίας ἐπαύσατο, καὶ ἐλδουθῶν. Λησμο-
 συώκε.) οἷον γὰρ τὸν συγγραφέα ἔχειν τοῦν
 καὶ μνήμην, ἵνα γηγάς λόγον. καὶ ὅτι ἐν ταῖς
 ἀναγνί-

ἀναγνώσει χρηδα δ' εἰ πῶσ' ἔχ' τὸν συγγραφέα.

Εννέα γὰρ οἱ νύκτες.) Απορία, πῶς ἡρακλῆς ἐν
 μιᾷ νυκτὶ πρηνήκοντα διεκώρυσε κόρας, καὶ κυῖ-
 σαι πεποίηκεν, ὥς τε καὶ περὶ πρηνήκοντα ἐν τέ-
 νοι, ὅτι πρώτης δίδυμα τέκοντος, ζεύς δὲ ἐννέα ἡμε-
 ρῶν ἐδέχθη; Λύσις. ὅτι χρεία ἔχει μνημοσύνη συγ-
 γράφειν, πῶς σύλληψιν τ' ἐκαστῶν, εἰδὼς ὅτι ὁ πῶς
 τὰς μάσας ὁρῶς, ὅτι ἡ ἡδονὴ βραδείως ἀνύεται. ὁ δὲ
 τῶν ἐν τῇ ἐντελῇ κέρχεται ἀριθμῶν ὅθεν ἐννέα τίς
 τὸνται μάσαι, ὅθεν γὰρ ἑλλείπονται μάσαι. νόσ-
 ῳ δὲ εἰπὼν, ἐπέγαγε τὸ ἱερόν, ἵνα μὴ νομιᾷ μοι-
 χεία. ΑΛΛ' ὅτε δ' ἡ ἐννέα αὐτός.) ὑποδιαίρεσις ἐν-
 ταῦθα τοῖς χρόνις πεποίηκε, καὶ ἀρχεται ἀκολουθῶς
 ἀπὸ τοῦ γένους λεγὼ δ' ἡ τοῦ ἐννέα αὐτοῦ. εἶτα εἰς τὸ καθε-
 κτιστον καὶ τὸ εἰδ' ὅ. ἀπὸ γὰρ τῶν ὡρῶν αἱ ἡμέραι συ-
 νίστανται, ἀπὸ δὲ ἡμερῶν οἱ μῶν, ἀπὸ δὲ μῶν οἱ
 ἐννέα αὐτοί. Ομόφρονες.) ὁμοία αὐτῇ φρονέσας, ἢ τὸ
 αὐτὸ φρονέσας ὅτι μὴ ἐναντιομενέας ἀλλήλαις. ΑΛ-
 λως. ὅπως πόρ' ἀμείων καὶ ζῆθος, ἀδελφοί μὲν ἦ-
 σαν, ἐτόρόζηλοι δὲ γέγονας ταῖς πῶσ' ἐκείνῃ, ἀλ-
 λά τὴν αὐτὴν τῶν ὑδότης ὁδῶν ἔχον πῶσ' ἐκεί-
 νῃ. ἢ ὅτι δ' εἰκνυσι τὰς λογικὰς ὑπὸ τῆς ἀλλήλας
 ὑποκινῶντας. τὸ δὲ πῶσ' ἐκείνῃ, ὁπωρῶς συγείσιν.
 Μιμνέται.) μέλλει, ἐν φροντίδι ὅτι. τὸ δὲ ἀκρόα-
 ῖας λεκτίον. δ' εἰ γὰρ τὸν πῶσ' λόγους ἀχολογῶν-
 τος,

νοι, ἀφρόντισον ἐν ἄλυστον εἶν. Τυτθὸν ἀπ' ἀπρο-
 τάτης.) ὑπερβατόν ὄσι, τὰς ἐν πειρία τέκε τυτθὸν
 ἐκ τῷ ὀλύμπου. ἐγγὺς γὰρ ἡ πειρία τῷ ὀλύμπου.
 Πὰρ δὲ αὐτῆς χεῖρτον.) ἀντὶ τῷ πόδι τὰς μούσας
 παρέσιν. Ἀλλως. φησὶ γὰρ, ὡς ὅτι ὄσι ἐν ἐλικῶνι
 χεῖρτων ἱερὸν, καὶ ἱμέρ, καὶ μυσῶν. ἱμέρος δὲ, ἡ ἐ-
 πιθυμία. καὶ λόγῳ δὲ ἱμέρ καὶ χεῖρτον συνοικῶ
 σι ταῖς μύσας. ἡ γὰρ χεῖρ, καὶ ἡ ἐπιθυμία, ὡς
 ἀνδρὶ ὄσι τὰ τῶν μυσῶν δ' ὦρα. ἡ ὅτι ὁ χρυσὸς ποιη-
 τῆς, ὁ μόνον ὄσι πολυμαθὲς καὶ δυνάτῃς, ἀλλὰ καὶ
 ἐπίχαις, ἐν σῶμύλῳ, ὡς ὑπερίσθης καὶ μὴ παυ-
 σάμεν ταῖς μύσας τὰς χεῖρας συγκομιγνύειν.
 τὸ δὲ ἐν θαλίαις, ἐν τῇ δυνάμει γὰρ πάντα ὄσι τὰ μύ-
 σικα. ὅσων εἶπεν, ὡς αὐτὸς δυνάμει κληδονῶς ἔχου-
 σαν τὴν λέξιν, εἶγε πόδι τῶν μελλόντων διαγορεύ-
 σι. Νόμος καὶ ἡθεα κεδ' νᾶ.) ὕβρις τε καὶ δυνάμει
 ἐφέποντο. νόμος δὲ λέγει, τὰς πολιτείας, τὰς δια-
 τριβάς, τὰς νεμέσεις, τὰ διαίτηματα. Καὶ ἡθεα
 κεδ' νᾶ.) ἡθεα δὲ, τὰ ὄργα. τῶν νόμων γὰρ, οἱ μὲν εἰς
 φυσικοί, οἱ δὲ τῶν θεῶν, οἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων. εἰ δὲ νό-
 μος ὡς σοφὸς ἀγαπήσεις, τῷ αὐτῷ ἔξεις διάνοιαν. Αὐ-
 τὸτ' ἔσαν.) ἐπισημάναν ταῦτα ὁ ἀριστοφάνης νῦν
 πόδι ἀνόστου ταῦτα φησὶ ἐν εἰς τὸν ὀλύμπου. ὁ πρὸ
 τῶν γὰρ ἡν λόγῳ αὐτῷ, πόδι αὐτῷ ἐν πόπῃ αὐ-
 τῶν χορείας. Ὑμνολύσεις, ὁρατός.) ἡ γὰρ συνηθῆκε
 τῷ

τοῦ λόγου, ἡδονὴν ποιεῖ, καὶ δ' εἰκνυσι τὸν ποίησαν-
 τα αὐτὸν τίμιον, ὅτι πανταχῶ διαβιβασμένον, πλὴν
 εἰ σώφρον καὶ σωαειτὸς εἴη. Νιοσομνίων πατέρᾳ
 εἰς ὅμ.) πορδνομνίων αὐτῶν πρὸς τὸν ἑαυτῶν πατέ-
 ρα. ἔδ' εἰ δὲ εἰπεῖν, σφῶν πορδνομνίων αὐτῶν πρὸς
 τὸν ἴδιον πατέρα, ὅς ἐν ἔρανῳ βασιλεύει. Αἰανά-
 τοις δὲ ταξέει.) καλῶς δὲ τῶν θεῶν, τρυτέσι ἐκάστω αὐ-
 τῶν, τὴν ἑαυτοῦ πρὸς ἑαυτὸν τιμὴν ἔχειν, διατάξας καὶ με-
 ρίσας ἐνετείλατο, ὅτι τὰ ἄτακτα εἰς τάξιν ἤνεγκον,
 ἐκάστω μεταδύς τῇ οἰκείᾳ ἀρχῇ. Ταῦτ' ἄρα μὲν
 σαι ἄειδον.) ἀπὸ τῆς διηγηματικῆς διέβη εἰς τὸ πρόσω-
 πον μιμητικῶς, ὡς καὶ ὁμηροῦ, ὡς ὁ γέρον ὠτρυνε
 πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς. Εννεα θυγατέρες.) εἰ-
 σὶ δὲ τὰ τῶν μεσῶν εὐρέματα ταῦτα, κλειῶ, ῥητορὶ-
 κήν. θυτόρπη, αὐλητικὴν. θάλια, κωμωδίαν. μελπο-
 μνίη, τραγωδίαν. τὸρψιχόρη, κωμωδίαν. δῶρατῶ,
 ποίησιν. πολύμνεια, γεωμετρίαν. ἔρανία, ἀστρονομί-
 αν. καλλιόπη, ἔπη. ἡ καὶ πεφριεσάτῃ εἶπε πα-
 σῶν, ὅτι πάσης ὑπέρβουλος ὁ λόγος ἀνώτερος, διὰ τὸ
 τῆς ποικτικῆς ἀνωτέραν εἶναι. ἀρίσταρχος τὸ πεφριε-
 σατῶν, ἀντὶ τοῦ πρεσβύτερον ἡκούσθαι. ὡς τε ἄδ' κλον,
 πύτορον τῇ ἡμῇ, ἢ τῷ χρόνῳ πεφριεσάτην. οἱ δὲ, ἐν
 τιμοπατρίῳ. Αμ' ἀσδίοισιν.) ὅτι ὅτι πᾶσιν ὁπποῖε,
 ἀλλὰ τοῖς ἀσδίοις. ὡς δὲ ἐκ ἡμετέρας ἐκ τῆς πεφριε-
 σατῆς, ἀλλ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς. Αἱ τὸν ἴσαν.) ἐπο-
 ρδύοντο.

ρεῖντο. ἀντὶ τῷ, εἰς τὸν λογισμόν με ἐπάλθε γνώσις,
 ὥς τε κόποις χήσας εἰς τὸ γνέσθαι με σοφόν. Ο
 νῆς.) ἔκ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου λιχθύναι, ἀλλ' ὑπὸ τῷ ἀγ-
 γέλῳ. διὸ καὶ νόεα λέγονται. οὗτοι δὲ καλουῦνται, νόεα ἀπὸ τοῦ
 ὅσα τὸ πνεῦμα τὰ μέλλοντα. ὑπὸ ἀνθρώπου δὲ λέγε-
 ται, τὸ λογίζεσθαι, καὶ τὸ ἀγχίνεσθαι, καὶ ὀλίγοι δὲ
 ἀγχίνουσι. Γενόμενον τ' εἰσίδωσιμ.) ἀντὶ τῷ
 θυμῶν θεάσονται, καὶ ὅμ τινα βασιλεία ἴδωσι κα-
 τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἦν δὲ οὕτως καὶ καλλίμαχον, μῦσαι
 γὰρ ὅσους ἴδον ὅμματα πᾶσι μίσητοίς ἐκ ἀπεί-
 θητο φίλους. Εἰρη.) ἡ δροῖος κυρίας. νῦν ἡ μετα-
 φορικῶς τὸ μέλι. γλυκὲν ἢ, τὸ γλυκὺ ἐπ' ἀπαλὸν
 τῷ λόγῳ. Τῶν καὶ γὰρ βασιλεῖς ἐχέφρονες, τὸ ἐξῆς.)
 ὁμοῦ γὰρ οἱ βασιλεῖς ἐχέφρονες εἰσι, ἐπὶ καλῶν, ὅτε
 τοῖς ὄχλοις βλαπτομένοις δι' ἀγνοσίαν τοῦ δικαίου, με-
 τατρέποντες τὰς ἀδικίας αὐτῶν, ὑπὸ τὸ βίβλον πελᾶ-
 σι τὰ ὄργα, ἐκ ὀχλοκρατικῶς, ἀλλὰ πραινετικῶς. ἦν δὲ,
 οὐ καλᾶσι, ἀλλὰ μελιχίαις λόγοις, ὅσοι γὰρ τὸ μαλα-
 κῶς παρὰ φάσιν. Ἄλλως. μετὰ πειθὸς νύμφοι
 πρὸς δικαιοσύνην. μετατρέπουσι γὰρ τὰ ὄργα, ὅτε
 ἀδικουμένους πείθουσιν, καὶ τοῦ ἀδικουμένου ἀ-
 νακόπουντο, οὐ καλᾶσι, ἀλλὰ μελιχίαις ἐπίεσ-
 σι. Μετάτροπα.) ἀντὶ τοῦ μεταβλησιμα εἰς τὸ
 βίβλον. Εὐχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ.) οὐκ ἀναγ-
 κή, ἀλλὰ φίλτης τοῦ βασιλείως, ὅντι ἡπίου καὶ
 δικαίου

νόεα ἀπὸ τοῦ

ἀπὸ τοῦ

μετὰ

δικαίως πρὸς αὐτὸν κρινομένους, μὴ ἀλαζόνως πρὸς αὐτὸν
 πθεσίοντας. Ἀνὰ ἅςυ.) γρ. ἀν' ἀγῶνα, ἀντὶ τοῦ
 ἀνὰ τὸ ἀθροίσμα λέγεται δὲ τριχῶς, αὐτὸ τὸ χωρίον,
 ὅςιν αὐτῷ ὄχλῳ, καὶ τὸ ξυναμφοτόρον. ὥς πορ καὶ
 πόλις ἐτυμολογεῖται, ὅσα μὴ τὸ γυνίαν ἔχει, ἀλλ'
 εἰν πόδι φερῇ. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἀθροίσματος ἀγύρει λέ-
 γουσι. ὡς ὁμηρῷ, νηῶν ἀγύρει, ἀντὶ τοῦ ἀγῶνι.
 Τὸ δὲ, θεὸν ὡς ἰλάσκοντα, ὡς θεὸν αὐτὸν ἱμῶσι, ὅσα
 τὴν προσκύειαν αὐτοῦ τὴν ἱμίαν. οἷα τε μεσάων.)
 τὸ ποιῆτον εἶδ' ἔσθ', ἀνθυποφορὰ καλεῖται. ἀνθυπο-
 φέρει γὰρ ἑαυτῷ ὁ ἡσίοσι. ἐκ γὰρ τοι μουσάων
 ποιῶν βασιλεύς ὄσιν. ἐπειδὴ αὐτὸς βασιλεὺς εἶπε
 φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν μεσῶν, φιλοῦνται δὲ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ
 θεοῦ εἶπεν. οἶδ' αὖ μὲν γὰρ φησι, ὅτι ὑπὸ μὲν τῷ ἀπόλ-
 λων καὶ τῶν μεσῶν οἱ ἀοιδοὶ καὶ οἱ κιθαρισταὶ φι-
 λοῦνται, ὑπὸ δὲ τῷ θεῷ οἱ βασιλεῖς. ἀλλ' ἐκείνους φη-
 σι ὀλβιώτατον βασιλεῖα, ὅν τινα μετὰ τοῦ θεοῦ καὶ
 αἱ μεσσαι φιλοῦσιν. Ἀλλως. ἀναλαμβάνει ὅσα τὸν
 ἀνακόπῃοντα λόγον. ἐκ γὰρ μεσάων ὅχι παρὰ τὸ
 βασιλείου γένεσθαι, ἀλλ' ἐκ θεοῦ. μόνον δὲ τὸ δύγλωτ-
 τὸν αἱ μεσσαι πρὸς ἐχουσι. Ἀνδρὸν ἀοιδόν.) ἦν ταῦ
 ὅσα μαθηματικῶς διδασκῇ, καὶ λέγει, ὅτι ἐκ τῶν συμ-
 φωνίας τῶν ἀσέγων, καὶ τῶν ἀγαθῆς συσδρομῆς τοῦ
 ἡλίου, γίνονται οἱ ἀνδρὸν σοφοὶ καὶ μουσικοί, ὥς πορ
 καὶ ἐκ τοῦ ἑρμῶς ἐκ δὲ τοῦ θεοῦ, βασιλεῖς. Εἰ γὰρ τις
 καὶ

καὶ πόντος ἔχωμ.) ἔνταῦθα δ' εἰκνυσι τὴν δυνάμιν
 ῥιμωσικῆς, ὅρα τὸ εἰπεῖν νεοκνδ' εἰ θυμῷ· δύσκατά-
 παυσον τὸ νέον πάθῃ, ὡς δυνάτῃ ὄντ' τῷ ἀοι-
 δοῦ πῶτα μυνθήσασθαι, ὅτε καὶ Ζεύς. ἀπόλεσε γὰρ πη-
 δ' ὦντ' πᾶσι δ' αὖ φάσκειν, καὶ τὰ ἑξῆς. εἰ γὰρ καὶ
 πλάσμα ὅστις, ἀλλ' ὡς ἀληθὲς ἐκλαμβάνετο, ὅχ' ὡς
 ἔλαχε πῶτα μυνθήσεται. Αἰνέται κραδίη.) ἀναξίνα
 νει γὰρ ἡ λύπη, ὅθην ἐπ' αὐτὸν τίθησι. Κλεία πῶ-
 τῶν.) δόξας τῷ κλέος ἡφιωμένης. ταχέως δὲ πα-
 ρατρέπεται, ἀντὶ τῷ πῶτα τρεψῇ ἡ λύπη τὰ δ' ὦρα
 τῶν θεῶν, ἡ γοῦν ἡ μουσική. Οὐδ' ἐπὶ κνδ' ἔωμ.) τῶν
 θλίψεων. ὁ γὰρ λόγ' δυνάται κατασέλλειν τὰς
 θλίψεις. Ἀλλως. τῶν λόγων καὶ τῶν μουσῶν ἡ συν-
 θήκη, πῶτα τρεψέ τὸ λυπούμενον ῥι λύπης. Εἴπα-
 τε δ' ὡς τὰ πρῶτα.) ὁρῶντ' αὖ τὰς μῦσας, πῶς ἀκε-
 βῶς γράψαι τὰ ῥι θεογονίας μαθῶν. εἴπατε, ὁραδ' ὅρα
 τῇ εἴπας μετοχῇ κέχρηται. Ἐποταμοὶ καὶ πόντος
 ἀπείριτ'.) Ἐγὰρ τῇ καταπλήξῃ ἐπαπληεῖ τὸν
 ἀκροατὴν. Ὡς τ' ἀφγν' δ' ἄσαντο.) ἀφγνός ὅστις
 κυρίως μὲν ὁ ἀπὸ ἑνὶ αὐτοῦ πλῆτ'.) νῦν δὲ ἀφγνον
 τὸν ἔρανον λέγει, καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ τὴν θάλασσαν.
 ὡς ὅπως φησὶ διμερίσαντο, καὶ ἔχοντες αὐτὸν τὴν
 ἑαυτοῦ τιμὴν. Ἐξ ἀρχῆς καὶ εἰποθι.) τρία πρῶ-
 τῶν ἐγγύοντο· χάθ', γῆ, ὅπως ἔρανοι, ὅς καὶ θεός· ὁ
 γὰρ ὅστις ἀφροδίτης νεώτερός ὅστις. ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος,
 ο ἐγγύοντο

ἐγγύοντο τὰ σοιχεῖα. γῆ, ἢ σιμίζησιμ. ἀήρ, ἢ ἀνὰ-
 δοσιμ. τὸ δὲ λεπτομόρις τοῦ ἀέρος, γεγόνε πῦρ. ἢ δὲ
 θάλασσα, ἢ ἐκμύζησιμ. τὰ δὲ ὄρη, ἢ ὄξοςρακισ-
 μόν τῇ γῆς. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὥς ὁ ἡσίοδος ἔφη ταῦ-
 θα ἀρχετοῖσι τῇ θεογονίᾳς τοῦ πτωοῖμῖς, καὶ τοῦ τῶν
 μισσῶν ἐγκωμῖς, τῇ ἀνακεφαλαιώσεως παυσάμε-
 νος, ὥς καὶ ἄλλων πινῶν ποδὶ θεογονίας γραψάν-
 των. καὶ ἴσως ἀληθέσδορον ἡσίοδος κατὰ πινεας
 παλαιοτόρος ἐγραψεν. Ἡτοι μὲν πρώτιστα.) ἡ τέχ-
 νη καὶ ὁ κόσμος, τοῖς αὐτοῖς ὑποπέπλωκε πρᾶγ-
 μασι, ὅτι ἔχει τεχνίτῳ μὲν τὸν διόν. ὑπὸ δὲ τῇ τέχ-
 νῃς τὸδε πεποιήτῃ. ἔστι δὲ τὰ πλουσιώτατα τῷ παν-
 τὸς, ὕλη καὶ ἀρχὴ καὶ σοιχεῖα. καὶ οἱ μὲν συωωνυ-
 μίαν ἐφασκόντων εἶναι τὰ πτωερημλῖα, καὶ ὅτι ἔτορον.
 οἱ δὲ διαφόροι λέγοντες, τὴν μὲν ἀρχὴν γῆναι
 εὐοικῆναι φασί, εἰδὲ δὲ τὴν ὕλιν ὁσιωδῶς λαμβά-
 νουσι. ὅτι οἱ δὲ τὴν ὕλιν διαφέρειν. καὶ τὴν μὲν ὅ-
 νοιαν τῆς ὕλης αὐτῆς εἶναι πρὸς τὸν τεχνίτῳ, τὴν δὲ
 τῆς ὁσίας πτωσινομλῖν, οἷον τῷ ἀνδρὶ αὐτοποιῶ.
 ὕλη μὲν ὅτι ὁ χαλκός, οὐσία δὲ ἡ διατύπωσις τοῦ
 χαλκοῦ. καθότι ὅτι εἰδὲ ὁρμώμενος ὁ τεχνίτης
 τὸν ἀνδρῖαντα ποιεῖ, ὕλη τίς ὅτι ἀποίητος, ἀσ-
 χημάτις. ὡς ὁ θς παραλαβὼν, ἐπέθηκεν αὐτῇ
 σχῆμα. οὐκ ἔπ' ἄλλο τι εἰδὲ τὴν ὕλιν παραλα-
 βὼν ὁ τεχνίτης κατισκδύασε θεός, ἀλλ' ἀπλαστον
 οὔσαν

οὐσαν καὶ ἀδιατύπωτον, τυποῖ καὶ δημιουργεῖ,
 οὐκ ὅζ' ἄλλου πλὴν ἑννοίαν λαβὼν, ὥσπερ καὶ ὁ ἀν-
 δρεικτοποιός ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰδ' ὅρμώμενος
 πλάττει. καὶ φορέκύνδης δὲ ὁ σύρξ, καὶ θαλῆς
 δμιλήσις, ἀρχὴν τῶν ὅλων τὸ ὕδωρ φασὶ εἶναι,
 τὸ ῥητὸν τὸ γυνήσιόνδου ἀναλαμβάνοντος. Χά.

παρὰ τὸ χεῖσθαι χάθ' ἡμέτερον. πλάττω πανδ' ἐ-
χῆ φύσιν λέγει. δ' εἰ γὰρ τόπον ὑποστήσασθαι, ὃς
δέχεται τοὺς εἰς αὐτὸν ἡγνυμένους. οἱ δὲ εἰρη-
δοὺ φασὶ χάθ', παρὰ τὸ χεῖσθαι, ὃ ὅτι χεῖσθαι· οἱ
δὲ χαδ' εἰμ, ὃ ὅτι χωρεῖμ. ἢ ὅτι εἰς τὰ στοιχεῖα διακρί-
νεις καὶ διαχωρῆσεις χάθ'. οἱ δ' εἰ, τὸ ὑδ' ὡς λέγουσιν.
ἄλλοι δὲ τὸν ἄερα, ἢ γινωσκὶν τὸν λεχυμένον, ὃν βρ' μα-
ταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Γαῖα δ' ὀρυζύστερον.) τὴν
γῆν ἐκ τοῦ χάθ' λέγει. ὃ γὰρ εἶπεν, ἐκ τ' χάθ' γῆ, ἀλλ'
αὐτὰρ ἐπειτα. Ζεῦ δὲ ὁ σωτήρ ἐκ τοῦ ὑγρ' ὑπο-
στάμεν γλῶσσην φησὶ. ὃθεν ἐπαγόμενον ἀπὸ τοῦ
εὐδ' εἰχους. ἰστέον γ', ὅτι τ' ἡννοῖαν λέγει τ' ὑλὴς πρὸς
τὸν τεχνίτην. τὴν δὲ τῆς οὐσίας, πρὸς τὸ γεγονός. ὡς
γὰρ ὑδ' εἰδ' ὁρμώμενον ὁ τεχνίτης, τὸν αὐδ' εἰάν
τα ποιεῖ· οὕτω καὶ ὁ κόσμος, ὅλη τις ἀπὸ τοῦ, ἀσ-
χημάτις, ὡς ὁ θεὸς ἔλαβεν ὡσπερ αὐδ' εἰαντο-
ποιός. Πάντων εἰδ' ὁ πλάττω ὃν βρ' φαίδω-
νι, τὴν γλῶσσην φησὶ ἀπάντων εἰδ' καὶ εἰδ' ὁρμώμενον.
ἀθανάτων δ' εἰ, εἶπεν, ἵνα δείξῃ ὅτι τῶν ἀρχαίων

θυσεῶν ὄντων, συωανερύφοντο αὐτοῖς οἱ θεοί.
 Τὰρταρά τ' ἠέροντα.) τὰ δῆκοντα μέχρι τῶν ἑχά-
 των ὀλγῆς. λέγει δὲ τὸν ἄερα τὸν τὴν γλῶσσαν ποδεύον-
 τα, καὶ τὸ ποδὶ αὐτῷ. εἶν δὲ εἰκὸς ἴσως, ὅς ἐλάσσο-
 ντο ὑγρὸν εἰς πλείονα ὄγκον διαχέομενον, καὶ ἀτμι-
 ζόμενον. τετάρταται δὲ μέχρι αὐτῶν λάβη τὸν ἥλιον. τὸ
 τε γὰρ τοῦ ἡλίου συμπυκνέεινται, ὥς πορ τοῦ πυ-
 ρακτωθέντι σιδῆρι τὸ πῦρ. τὰρταρα δὲ εἶπεν, ἀπὸ
 τοῦ τὰρτάτῃ. ἠέροντα δὲ, σκωτῆνά. Ἄλλως. τὰρ-
 ταρα τὸν ἄερα, ἀπὸ τῆς τὰρτάτῃ. ἐπειδὴ, ὡς φασί,
 ἕως αὐτοῦ εἶπε τὰ δὲ σοιχεῖα. ἔν πρώτῳ γὰρ τὰρτάτα,
 τὰ ὑπὸ γαῖα μέρη λέγει, τὰ ῥιγῆλα, ἀπὸ τοῦ τρομον
 ἐμποιεῖν. Ἡ δ' ὁρῶ.) ἀολιχὸν ὁρῶ. ἔνιοι δὲ
 πῦρ τὸ πυρῶδες γὰρ τὸ ὑπὸ θυμίας. ἢ ὅτως, ἐπειδὴ
 λυμάνεται τοῦ ζωογονικῶν πῦρ, διατῶν ὁρώται
 αὐτὸν ἀνέπλασε. πρὸς φόρως δὲ, ὅτι μετὰ λαμπά-
 δων γράφεται, ἢ ὅτι ἐκ θορύβου γίνεται. Ἄλ-
 λως. τὰ τρία σοιχεῖα εἶπεν, τὰ δὲ λέγει. τὸ πῦρ,
 ὅ πορ δ' αἰμωνίως ὁρώται φησὶ συωαρμόζειν γὰρ καὶ
 συωάγειν καὶ ἐνοῦν πύφουκον. ἔστι δὲ τὸ λείπον, εἰς
 τὸ ἑτόρον πάν, ὅ πορ ἀρμονίας εἶδ' ὅ, ἢ ὁρώται. ὅ-
 σι πλάσσει γὰρ αὐτὸν πῦρ, ὅ γὰρ φασὶν ὁρώτας.
 Λυσιμελὲς δὲ, ὅ λύνει τὰς φροντίδας. ὅ γὰρ ἔνταυ-
 θα τὴν μίξιν καὶ τὴν ὑπὸ θυμίας λέγει, τὴν λύσαν
 τὰ μέλη, ἀλλὰ τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν σύγκρασιν τῶν
 σοιχείων.

τοιχείων. τὸ γὰρ δῖαγμα τὸ αἶεθ, οὐκράτωρ ὄν,
 λύει τὰς φροντίδας. ὁρῶτα δὲ λέγει τὸ πῦρ, ὅπου
 ἡνυκράτωσε τὰ πάντα. ὡς πορ γὰρ ὁ ὁρῶς ἐνοῖ τὰ δι-
 εῶτα, ὅτῳ καὶ ὁ ἥλιος ἡνυκράτωσε τὰ πάντα. ὁμο-
 ρθ δὲ ἰούρ ἡφαιστον καλεῖ. Εκ χείθ.) ὁρθῶς πα-
 νυ. ὁ γὰρ ἀπὸ πρὸ ἡλίου ἀνατολῆς καὶ ἄστρων, σκοτει-
 νός. ὁρῶθ δὲ τὸ * ἐπεταί γὰρ τῇ νυκτὶ τὸ σκοτει-
 νόν, ὡς μηδ' ἐποτε διαφωτίζοντων τὸ σκότθ ἄ-
 στρων γεγονότων. Ἄλλως. τινὲς δὲ τὸ ὕδωρ χάος
 εἶν' ἐκ τ' οὐρανίου ὕδατος. ἀναδίδοται δὲ, ὡς πρὸ ἀπὸ
 σκοτεινός. ἢ γνέσιμ' ὅζ' ἀμφοτέρων δ' κλύμενον ἢ νύξ.
 διαίρει δὲ αὐτὴν εἰς δύο σώματα. Νυκτὸς δ' αὖ-
 τ' αἰθέρ τε.) ὅν γὰρ τῇ νυκτὶ ὁρῶμεν τὸν αἶρα κεκοσ-
 μημένον ἄστρασι, καὶ σελλών. Ὡς πάλιν ἐὰν μὴ πα-
 ραχωρήσῃ ἢ νύξ, ὅ φαίνεται ἢ ἡμέρα. Γαῖα δ' ἐπὶ
 πρῶτον μὲν.) κύνθρον ἢ γῆ. ἄετιον δὲ σφαίρας τὸ κύν-
 θρον. διὸ γῆν ἢ γῆ τὸν οὐρανόν. ἀλλ' ὁ κράτης ἀπ-
 ρεῖ. εἰ γὰρ ἴσον, πῶς διώαται καλύπτειν; λέγει ὅν ἴ-
 σον, ὁμοίον ἱερὸν χήματι, σφαιροειδὴ δὲ ἱερὸν μεγέθ.
 διδύμεθ δὲ, ὅτι ἐγγονήθη. ὅ καὶ ἀριστοφάνης ἐν ἱερῷ
 βίβλῳ λέγειν, ἀμφίτρούων δὲ αὐτῷ γυναιότορον
 παῖδα γῆν. ἀντὶ τῷ, ὅτι ἐπκνήθη ὁ οὐρανὸς ἀσε-
 ρόνος. Οὐρανὸν ἀσέρονονδ' ἵνα μιν.) τὸ ἀπὸ τῆς γῆς
 συμβαῖν, ὅταν πῶς λέγει. τῇ γῇ καλεῖ τὴν νυγμῶν,
 ὡς ἐν διαβήτῃ ποιεῖρα γῆν τῷ οὐρανῷ, καὶ τὸ πρῶ-

τὸν παγκτὸν ἀέτιον, τὸ πᾶν ῥα γινώσκω, ὃ γὰρ πρῶ-
 τὸν ἢ ποδὶ φέρει, καὶ τότε ἢ νυγμὴ, ἀλλὰ νυγμὴ,
 καὶ τότε ποδὶ φέρει γίνεταί. ἴσους δὲ ἢ ὁμοίους ῥα
 ὁμοίους καὶ σφαιροειδῆς. ἡναυλούς δὲ, ἡναυλὸς ἡεῖα,
 ἡναυλὸς ἡεῖα. Εὐνοίμελεις.) ἡτοι κωλοτάτας
 ἔχοντα φάρυγγας. Πόντον ἄτορ φιλότητ.) οὗ-
 τ.) τὸν ὠκεανόν, ῥα θαλάσσης διατέλλει. ὠκεανὸς
 φησὶ, ὃ τὴν ποιότητα τῇ γῇ πᾶν ἔχει. γέγονεν ὃν πρῶ-
 τὸν τὰ ὄρη, καὶ ἡ θάλασσα· μὴ πω βροχῆς καὶ δρό-
 σου, ἢ ἄλλης τινὸς ποιότητ.) ἔρανίας, ὡδὶ τῆς γῆς
 γινομένης, τῷ ἔρανω δὲ ὀνυκθεῖσα, ὡσανεὶ μεταταῦ-
 τα, ἡρξάτο καὶ βρέχει καὶ καρποποιεῖ. Κοῖον
 τε.) οἱ ἀνθρώποι τὸ κ' ἀντὶ τῷ π' τίθενται. ποῖον οὖν
 φησὶ, τὴν ποιότητα. Ζῶντων δὲ τιτῶν φησὶ εἰρᾶ-
 δαι φυσικῶς, ῥα τὸ μὴ διατάττειν διαπαν-
 τὸς τὸν κόσμον τὰ στοιχεῖα. Κρείον, τὸ βασιλικόν, ὃ
 ἔγκονικόν. Ὑπερίονα, τὴν ὑπὲρ ῥα γῆς κίνησιν
 τὸ παντός. Ἰαπετός δὲ, ἀπὸ τῷ ἰσῆαι. ἐπεὶ γὰρ
 φύσιν ἔχει πάντα τὰ μέρη ἀνέμωνα πίπῃν αἶνα,
 τὸ ποῖον εἶδ.) ἰαπετὸν ἐκάλεσαν. ὅτι δὲ, ὡς ἀφ'-
 κείνου, τιτᾶν καλεῖται, καὶ τιτᾶνιδος. ἀλ-
 ληγοῦσι δὲ, τὸν μὲν κοῖον εἶναι τὴν ποιότητα, καὶ
 κρείον τὴν διακρίσιν· ὑπερίονα δὲ τὸν ἔρανον, τὸν
 ὑπεράνω ἡμῶν ἰόντα. καὶ ἰαπετὸν, τὴν κίνησιν αὐ-
 τοῦ, πρὸς τὸ ἰεῖν καὶ πορεύεσθαι. ὃ γὰρ ἔρανος, ἀεὶ κί-
 νητός

νητός δ' ἐστὶ. Θείαν τε.) πρὸς τὸ θεωρεῖν τὰ πρὸντα, ἢ
 πρὸς τὸ τρέχειν. ἢ τὴν θέσιν τοῦ παντός, τὴν ἀμετά-
 θητον. Ρεῖαν τε.) ρεῖα ἢ τὸν χυσιππορ, ἢ δὲ ὁμ-
 βρω χύσις. δ' ἐστὶ δὲ ἡ γῆ, ὅρα ἢ φθαρτικὴ, ὅτι εἰς αὐτὴν
 ἀναλυόμεθα, ὅτι πάντες τῶν ἐν αὐτῇ διαφύεσσι.
Μνημοσύνην, τῇ ὑπόμνησιν τῆς ἀπαλάσεως τῆς ζωῆς.
Φοίβην.) τὸ καθαρόν τοῦ αἵματος. Ἰακύνθου καὶ χυσοῦ
 φανερὸν. καθαρός γὰρ ὁ χυσός. Τηθῆναι τ' ὁράται-
 ναι, τὴν τροφὴν, ἢ τὴν πλοῦσιν θάλασσαν, τῇ ἀπα-
 κέρσεως τρέφουσιν. Τὸς δὲ μετ' ὀπλότητος.) κρό-
 νον, τῇ ἀπέκλεισιν τῆς σιχέως, ἢ ἀπ' ἀλλήλων ποιῶ-
 σάμενα, ἀνδύταξίως λοιπὸν διέμεναν. ἢ κρόνον, τὸν
 χρόνον, ὅτι τὰ μὲν κρύπτει ὁ χρόνος, τὰ δὲ φαίνει. ἢ
 ὅτι λελυθότως πρὶν ἔρχεται. Θαλερόν δ' ἡχθρε το-
κῆα.) ἀρίσταρχος ὑπὸ λαμβάνει ὡς ὁ καλῶς τοῦ πρὸς
 οὐρανὸν ὕψους, θαλεροῦ εἰρημνός. εἰ μὴ ὡς θαλερόν
 πῦρ τὸ μαφαντικὸν λέγει, καὶ χλωρόν δ' ἔτος, τὸ χλω-
 ρὸν ποῖον. ὅπως θαλερός οὐρανός, ὁ θαλεροποιός τρεῖς
 βίαι. Ἰα γὰρ τῇ ὁμβρῆσεως, θάλλειν πάντα καὶ αὐ-
 ξεῖται ποιεῖ. ὅλα γὰρ αὐξεται δὲ οὐρανός. μέλανδρος,
 Ἐρᾶ μὲν ὁμβρῶν γαῖα.

ἡχθρε ἢ ἀμφοβολον.) πρότερον αὐτὸς ἐμίσησε τὸ
 κρόνον, ἵνα τὸ ἀρκτείνον τὸς γυνώμενους. ἢ αὐτὸς αὐτὸς
 ὁ κρόνος ἡχθρεν, ἐπεὶ δὴ αἰδῶ τὰ οὐρανία, ὅτι οὐ χρόνος
 φθαρτά. Γείνατο δ' αὐτὸν κλυπας.) τὰς ἐγκυκλίους

δυνάμεις. ἐλάμικθ δὲ αὖς κύκλωπας ὀνομάζεσθαι,
 ἀπὸ κύκλωπθ ἡδ' ἔρανθ, ὃ ποδὶ τῷ παρ' ὁμήρου κυ-
 κλώπων λέγει. κυκλώπων γάρ γῆν γ'. κύκλωπος,
 οἱ τὴν μυκίνην τειχίσαντος, οἱ ποδὶ τὸν πολὺ φη-
 μου, καὶ αὐτοὶ οἱ θεοί. Ἄλλως. ζῶων τὰς ἐγκυ-
 κλους φυσικὸν ποδιφορὰς εἶρηκαί. καὶ τὰ ὀνό-
 ματα αὐτῶν, βρόντιω, ὧς ἀσέροπιω· ἀργίω δὲ, ἐπεὶ
 δὲ φασὶ ἀργῆτα κόραυνόν. πᾶσι δ' εἰ φασὶ αὐτοῦ
 ἔρανθ· ἐπεὶ δὲ πάντα ταῦτα τὰ πάθη, ποδὶ ἔρανθ
 εἰσι. καὶ ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικὸς, ἤψατο τοῦ φυσι-
 κοῦ, παίζων τὸν σωκράτην. ὅτε γὰρ φησὶ, ὕδατθ
 ἐμπλοῦσι πολλῶ, καὶ ἀναγκαζοῦσι φέρεσθαι κρεμ-
 μάμεναι, παταγοῦσι δ' ὄμβρο ἀνάγκη· εἴτα βα-
 ρεῖαι εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι, ῥήγνυνται. ἀργίω δὲ
 ὀβεμόθυμον λέγει, τὴν ὀφέϊαν ἔφαψιν. Ἄλλως.
 ἐν χρόνῳ γὰρ τινὶ ἐγγύοντι ἐγκυκλοὶ ποδιφορὰι τοῦ
 πυρός ἐκ τοῦ αἰέθ. Ἄλλως. ὅτε ἐμελλε διαβεβρω-
 θῆναι ὁ κόσμθ, ἐγγύοντι τὸ σκότθ, τὸ διαβεβρωτι-
 κόν. Οἱ δ' ἡ τοι.) κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον σί-
 χον πᾶσι τίθεται, οἱ δ' ἂν ἀθανάτων θνητοὶ τράφον
 αὐτὸν ἦντος. Γῶς γὰρ αὐτοῦ θεοῖς ἐναλιγκίους λέ-
 γει, καὶ τῶν λόντοππίδων καταλόγῳ, ὑπὸ ἀπόλ-
 λωνθ ἀνακρεῖσθαι ποιεῖ. ἢ ὅτι οὐ πάντας τοὺς ἐκ
 θεῶν γεγονότας ἀθανάτους εἶναι συμβαίνει, ὥς φησιν
 ἡσίοδθ ἐν τοῖς ἐφεῖς, γκρυόντι θάνατον χυσιέσθ
 ὄντα

ὄντα πᾶσι δ' α. ὁ δὲ χρυσάωρ, μεθύουσιν ἰω. Πῶς δ' ἐ
 καὶ αὐτὴ ἢ μέθυσε ἀναερείται ὑφ' ἡρακλῆος, καὶ
 κέρβορ Θ κύων ἀπ' ἀθανάτου γηέσεως ὦν. ἢ ὅτι
 λέγει ἡ γ' ἡ κάλλ Θ ἡ μέγελ Θ θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν.
 Κυκλοτόρης ὀφθαλμός ἐεις.) αὐτὶ τ' εἰς. ὅτι δὲ διαέ
 ρις τ' ἡ πόδιασιν αὐτῆς. ἐπεὶ τῶν δ' ὄρτοις αὐτῆς ἡ σαρ
 μηχαναὶ καὶ ἐπίνοιαί πολλαί. εἰς γὰρ ὀφέϊαν καὶ βα
 ρεῖαν διαερείται. ἰχὺς τ' ἡ δὲ βίη.) ἐκ παραλλή
 λου τὰς ἰσοδυνάμους λέγει. καὶ μηχαναὶ ὑπὸ τοῖς δ' ὄ
 ρτοις αὐτῆς ἦσαν, ὅ ὅτι δὲ ὑποεῖαι πολλαί ἡ ἐπίνοιαί.
 ὅτι γὰρ τεχνίται εἰσὶν ἐν τῶν θεοῖς, ὑπὲρ τὴν ψυ
 χὴν τὴν ἰχὺν ἔχοντες. Τρεῖς πᾶσι δ' ὄρτοις, ὅ
 ὀνομαστοί.) ἡ γοῦν, οὗς δ' ὀνομαστοὶ τις ὀνομάσαι.
 Δεινοί.) ὑπὸ φέρει γοῦν αὐτῆς τὰ ὀνόματα. Καὶ κότε
 τὸν μὲν φησι, τὴν κινητικὴν δυνάμιν, παρὰ τὸ κῶ
 τέιν. Βελαφίωρ δὲ, τὸν ἰχυρόν. γύγλω, τὴν δυνά
 μιν. ὅτι δὲ λέγονται ἐκνέφειοι ἄνεμοι. εἰς δὲ ἄρ
 πακτικοὶ πάντες. Σφαῖρα καὶ ἐκαστόγχερος μυθε
 κῶς, σφαῖρα τὸ ὀρεμντικὸν τ' ἡ μάχης. Κόπτος, Βελαφίως
 καὶ γύγλης, οἱ τρεῖς καιροὶ εἰσιν. κῶπ' Θ, ἡ ὀργὴ τοῦ
 καύματ' Θ, ἡ γοῦν ὁ δεινός. Βελαφίως, τὸ ἔαρ, πα
 ρὰ τὸ βρύειν, καὶ αὐξάνειν τὰ φυτά. γύγλης δὲ, ὁ χει
 μερινός καιρός. ὅς ἡ ἐκαστόγχερας καλεῖ, σφαῖρα τὸ πολ
 λὰς ἐνεργείας ἔχειν. ὁ δὲ ὀμκρ' Θ, τὸ ὀμκρον καλεῖ ἐ
 κατόγχερα δ' ἡ αὐτὸ ὄν. Οὐσαι γὰρ μὴ τε.) ὅσοι γὰρ

δ' ἐνότητι τῷ παίδῳ τῷ ὕρανῳ καὶ τῇ γῆς ἐμοῦ
 τὸ ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς παίδῳ, τῷ τῆς ἀδελ
 φῶν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐοίμαινε ἡ, τὸ ὑπὸ τῆς ἀδελ
 φῶν ἐμοῦ, ὅρα τὸ εἰπεῖν σφαιτόρωδε. ὁ γὰρ δε
 σμῶδεσμι, ἐοίμαινε καὶ ἄλλω τινά. ἐπεὶ εἶχεν εἰ
 πεῖν σφαιτόρω μόνω ἄλλω. ὅτι μάλλον δ' ἐνοί τῆς
 ὅς ἄλλω γηνηθῆνται πᾶσι δ' ἐνότητι, οἱ ἐκ γῆς
 καὶ ὕρανῳ γηνομένοι. Εἰ ἀρχῆς, ἡ γὰρ ἐφαίνετο δ' ἐν
 ὅρα ἐξ ὧα, καὶ ἄλλα τινά. ἐπάλιν ὑδικρατῶντες
 τοῦ σκότους, ἐκρύπτοντο, ἐσυνέχοντο πάντα, ἐπὶ
 φῶς ἐκ ἐφαίνετο. Πάντας ἀπεκρύπτασκειν.) ἐπεὶ
 ἐκ ὑπὸ πολάξει τὸ ἐλθόν, ἀλλ' ἐν καιρῷ γίνεται ἐ
 κινεῖ. Στρενομένη.) σελδύκως, ἀχνυμένη γράφει.
 ὅ γὰρ ἐσγνοχωρεῖτό φησι, ἀλλὰ ὅρα αὖ κρυφθῆντας
 πάντας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ὕρανῳ ἐλυπεῖτο. Ἀλλως.
 ἐσγνομένη, ἐσγνοχωρεμένη. ὡς τὸ, σφνόμνος νεκύνεσι.
 ὅρα τὸ αὖ πολλὰς καρπούς εἶναι ἀετίς τῆς μαχῶν.
 Ἀλλως. τὸ ὅλον τῷ τόδῃ. τὰ πνύματα ἐκ τῆς ἐσγνο
 χωρίας ἀναπέμπεται, τῇ γῆς ἐσγνοχωρεμένης. τὸ δὲ
 ἄλλο, πτωποποία. Αἰψά ἡ πολὺ ἀδ' αὐματος.)
 λδύκω. ἡ ὅρα αὖ πολλὰς καρπὺς αὖ ἀετίς τῆς μα
 χῶν. Δρέπανον νῦν λέγει, τὸν καιρὸν τοῦ ἀμνητοῦ.
 Πᾶσι ἐμοί, ἐπ' αὐτὸς ἀταδιάλα.) πτωσδύσσει τὸ
 ὄνομα. ἀταδιάλα δὲ, πονηρῶ. ἀπ' τῆς ἀταίς θάλλειν. ἡ
 ἐκ τοῦ ἀταδιάλου εἰπεῖν, πλέον αὖ αὖ κινῶσα πρὸς
 ὀργάν.

θεγήν. ὃ γὰρ ὑδὶ πατόρα δίκαιον ἔχον ὑπεβαλεῖν χά-
ρα. Λεκέα.) ἀνόμοια, τῶντις κακὰ. ἔλαβον ἢ ἵππε-
γῆσαι, δηλονότι τὸ τέλει ἀρτελεῖν κρυπτόμενον.

Εἶσε δ' ἐμιν.) διὰ τὸ λεληθότως τὸν χρόνον πρὶν
ναί, εἶρηκε τὸ κρύψασα. ἤλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων.)
τὸ ἀρτέλεσθαι τοῦ ὕψους πάλιν διακρίναι θέλει. ὅ-
τω γὰρ ὡς ὑπερβυθὸς ὁ ὕψους. Οὐδ' ἐκ λόχοιο.) ἀρι-
στόνως, λοχεοῖο φησὶ, ὡς θυρεοῖο. λοχεὸς γὰρ λέγει. βε-
βίαται δὲ τὸ λοχεοῖο, πρὸς τὸ ἔθος. τὸ δὲ δεξιτέρῃ, γῆ-
μα θερίζοντος εἰδείξε. Φίλου δ' ἀρμήδεα.) μῆδεα
λέγει, ἐκ τοῦ ἑλ γονῆς ἀρχεῖν. τὰ γὰρ πλείονθ' ἡ-
• νῆς ἀετία, ἀπέτεμε. Μῆδεα.) ἢ ἀπὸ τοῦ μέζω πινὰ
εἶναι τὰ μέσση ὄντα τῶν μηρῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ μέδω τὸ βε-
λδύομαι. οἱ ἄνθρωποι γὰρ οἱ βελδύπτοι, καὶ πάν-
• τος, ἀπὸ τούτων γίνονται. Εξοπίσω.) διὰ τὸ ὄξο-
πίσω ῥίπτειν τοὺς θερίζοντας. νοεῖται δὲ τὸ ὄξο-
πίσω, καὶ μεταποῦτα. ὡς αὖ μετὰ τὸ κόψαι ἐρ-
ρίψαι. Γέσας δ' εἰδέξατο.) διὰ τὸ ἀσέβηστον
τοῦ σίτου. ἐκ διαδοχῆς γὰρ ἐσπείρετο ἡ γῆ τῆς ἐλ-
λάδ' ὅθι. Γένετο δ' ἐριννὺς τε.) αἰ μετὰρχόμενα
τὸ συγγνηθὲν αἶμα. ἐγγένησε γούῳ τὰς ἐριννὺς ἐκ
τοῦ αἵματός καὶ τοὺς γίγαντας. γίγαντος δὲ οἱ
συγγνηεῖς, οἱ ἀσεβεῖς. πάντες μὲν γηγνηεῖς, ἀλλ' οἱ
γίγαντες ἀσεβεῖς. ἀνθρώπους γὰρ, ὅς ἐστι δίκαιος καλεῖ.
• Ἀλλως. ἐριννὺς, ἀπὸ τοῦ ὄρας γίγαντος δὲ, ἀπὸ τοῦ
γῆς

γῆς ὀνομάδισαν. Ἀλλως. μεγάλους γίγαντας,
 οὓς ἀνδρείους ἀνδρας λέγει. γιγάντων δὲ ὀνόματα
 ταῦτα· ἀλκιονδύς, ἐγκέλαδ' Θ, πορφυρίων, μίμας,
 ὄθεμ Θ, φρεῦτ Θ. Νύμφας.) ἐκ τούτων ἡ τὸ
 πρῶτον γῆ Θ τ' ἀνθρώπων. μελίας δὲ, δῖα τὸ ἅμα
 τοῖς δ' ἄνδρσι γίνεσθαι τὴν γῆν τῶν ἄλλων ζώων.
 νύμφας γ', τὴν ἄλλην γῆν τῶν ζώων. μελίας δὲ,
 ἐκ τ' μῆλα εἰν τὰ πρόβατα. λέγει δὲ καὶ ὀρεσιὰς,
 καὶ ἅμα δρυάδας. Μήδεα δ' ὥς.) μήδεα, τὰ ἀ-
 διδία. ὃ γὰρ θέλει ἀλογίως ἡμᾶς πωσιεῖναι τοῖς ἀφρο-
 διίοις, ἀλλὰ μετὰ λόγου. ὀρθῶς ἔν τῇ τῶν ἀφροδι-
 σίων πωσιεῖσαν, φιλομηδέα φησι. Ἀφροδ' ἀπ' ἀ-
 θανάτου.) τὴν ζεῖν τοῦ αἵματός, τὸν ἀφροισμὸν τῆ
 μίξεως, τὴν ἀφροειδ' ἢ ἀπορᾶν. Τῷ δ' ἐνὶ κούρε.)
 τρυτίει, ὅν τρεῖς ἀφροὶ τῆ μίξεως. ἐκ γὰρ τῆ θαλάσ-
 σης ἢ ἀφροδίτη, δῖα τὸ ὑγρόν. ἢ γὰρ ὑδθυμία, ἀπ' τῆ
 ὑγρότητός γίνεται. ὅθεν καὶ ὑγρὸς καλοῦμεν, οὓς
 ἀσελγεῖς ἀνθρώπους. Κύθηρα δὲ πόλις κύπθου.
 εἴρηται δὲ κύθηρα, πᾶς τὸ κεύθειν καὶ κεύπῃν τὸ
 αἰσχρόν, ἢ γοῦν τὸν ὄρωτα. ἢ ἐκ τοῦ κύειν, παραβα-
 λάσσιοι γὰρ ἔσσι. Ἐκ δ' ἔβη αἰσδία.) ἢ γοῦν τιμία,
 ἢ ἀπ' τῶν αἰσδίων. Τὴν δ' ἀφροδίτην.) τὸ αὐτὸ,
 τὴν ἀφροδίτην καὶ τὴν δ' ἡμικτραν καλοῦσι. μετὰ
 τὴν μίξιν δὲ καὶ ἡ γῆ βοτάνας ἀπέδωκε. μίξιν δ' ἡ
 λέγει, τοῦ ὄμβρου πρὸς τὴν γῆν. Ἀφρογῆειαν.) τὴν
 ἀφρο

ἄφροδίτῳ. ἢ πρὸς τὸν ἄφρον, ἢ πρὸς τὸ ἀφραίναν.
ὥς δὲ ἐπίδης,

Τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ὅσιν ἄφροδίτῃ βροτοῖς.

Κυθόρεια δὲ, ἀπὸ τοῦ κούθειν εἰς δρασάς, καὶ λά-
θρα γίνεσθαι. Τῇ δ' ὅπως ὁμαρτήσῃ.) τὰ παρι-
πόμνα θεῶν ὠνόμασε. καὶ ἡμεῖς ἀσφαφώς, ἵνα
μὴ ξυνοιδῆς. ὅπως δὲ, τὸ δὲ δράσεως δρᾷ. ἡμῶρος δὲ,
τὸ μετὰ τὴν δράσιν ὑπὸ θυμῷ· οἶον, εἶδ' οὐ βιβλίου
καλὸν ποδὶ τὴν ἀμῶϊασιν, καὶ τὸ γράμμα, καὶ τὰ
ἐξῆς· καὶ ἰδὼν ἐράδης κτῆσασθαι, αὐτῷ ὑπὸ θυμῷ
καὶ ἐκμαθεῖν αὐτὸ, καὶ ποιῆσαι τὰ γεγραμμένα. ὅ-
τω δὲ ὑπὸ παντὸς πράγματος. Γεινομένη τὰ πρῶ-
τα.) αὕτη δὲ ὅτ' ἀρχῆς τιμῶν ἔχει, ὅτε ἐγμνήθη, καὶ
συμπεριλήθη φησὶ τοῖς θεοῖς, ποίας τιμῆς μετήλλα-
ξε λέγων, πρῶτον τ' ὠάρας, ὅτ' ἐξῆς. Τὰ πρῶ-
τα.) πρῶτον γὰρ κινεῖται ὁμιλία μεταξὺ πρῶτον, εἰ-
τα μετὰ σμῶς καὶ γέλωτος, εἰτα τὸ ῥῆμα, ἐπακολουθεῖ
φιλία καὶ πρῶσις. Ἄλλως. τιμῶν ἔχει τὸ ἐπι-
δοῦν αὐτῇ τὸν ὄρωτα καὶ τὸν ἡμερον, ταύτῃ δὲ ἀρ-
χῆς τιμῶν ἔχει. παρθενομίς δὲ, ἵν' ἢ τὰς ὑπὸ τῇ πρῶ-
νομίᾳ ὁμιλίᾳ. Τὰς δὲ πατῆρ.) μετὰ τὸ εἰπεῖν πε-
ρὶ ἄφροδίτης, ἦλθον ὑπὸ εἰς τιτάντας. τιτάντας δὲ, οἱ
ἄδικοι καὶ βλαπτικοί, ἐκ τοῦ σίνεσθαι τὴν ψυχὴν
τῷ μέλλοντι βλαπτεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ μέλειν αὐτοῦ
μωρίας πίνειν, ὑπὲρ τῇ τοῦ πατρὸς ὕβριος, ὅτι κα-
τὰ

το ὕψος, πρὸς τὸν διὸς τοῦ ὑψὺς αὐτοῦ. Τι τοῖν ὄντας.)
 θέλησε τὴν τιμωρίαν ἀπαυτῆσαι τὸν πατέρα πρὸς τὰ
 νοντα τῇ ὑβρί, ἐπὶ τίσεως ἄξια ποιῶντα, ἡμωρῶντος
 τῇ μητρί. Ἀλλως. τίσι ἐπὶ τιμωρίαν λαμβάνοντας,
 ἡμεῖς ὡς ἡδίκηει ὁ ὕψος. ἢ ἡμωρίαν πρὸς τὸν πατέρα,
 ῥόσον καὶ τιτάνου ὀνομάζοντες. ἢ μωραίνοντας. Ἀλ-
 λως. πρὸς τὰ τετάρτα ἐπὶ ὁρμητικῶς. ἢ ὅτι ὡς λέ-
 γει ὁ γὰρ, ἀπὸ τοῦ ὁρμητικῶς λαβὼν ὁ γὰρ. ὅτι πα-
 λιν τιμωρήσαι μέλλει ὁ κρόνος αὐτὸν θεὸς, καὶ λαβεῖν
 τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ἢ γοῦν πάλιν ὑπὲρ κρατῆσαι μέλ-
 λει τὸ σκότος ἐκεῖνο τὸ ἀρχαιότατον. αὐτὸν ζωοποιῶντος
 κύκλου, αὐτὸν ἔχοντας αὐτὸν ἀστέρων. Τοῖς δ' ἐπετα.)
 τότε γὰρ τοῦ ὁρμητικῶς ἐμελλεν αὐτὸς ὁ ζεὺς ἡμωρήσαι τὸν
 κρόνον, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἡμαρτην εἰς τὸν ἴδιον πατέ-
 ρα. Νῦξ δ' ἐτεκνεν.) εἰκότως ἐκ νυκτὸς εἶπε γεγε-
 νῆσθαι. ἀγνοίας γὰρ δὴ τὰ διαῦτα παθήματα. ἔθος ἔν
 ἐπὶ τῷ ποιητῇ, ὑπὲρ τὴν τεθνηκώτων λέγειν, συγερὴν νῦξ
 ἐκάλυψεν. ὀνείρων δὲ φύλον τὸ πλῆθος αὐτὸ ἐμφαί-
 νει. ὡς τινες μὲν βορυβῶδες, τινες δὲ ἀπατεῶντες. ἢ
 δὲ, ἀκραιβῶς ὁρμητικῶς συγκαθιδύδ' ἡσασα, τίποτε κῆρα
 μέλαιναν. καὶ μοῖραν λέγει, τὰς ὑπὲρ μερίζουσας. Τέ-
 κε δ' ὑπνον.) ταῦτα ἔθος ἐπεσθαι τῇ νυκτί. Ἀλ-
 λως. τὰ γὰρ ὅτι ἀμύχανος γημνηθέντα, φόβον ἐμποιεῖ.
 Εὐπειρίδας.) τὰς εὐπειρινὰς ὥρας λέγει. Μῆλα
 δὲ χρυσᾶ, τὰ ἄστρα. αὐτοῖς δὲ μέλλει, ἐπεὶ δὴ ἐν αὐτῇ
 τοῖς

τοῖς ταῦτα δρωμένοι. Ἡρακλῆα δὲ, τὸν ἥλιον. λέγει δὲ
 εὖ, ὅτι πρὶς χομλίας τοῖς ἡλίος ἐμφαίνοντες τὰ ἄστρα.
 ὅδε τὸ τρυγῆσαι τὸν Ἡρακλῆα τὰ μῆλα. Φέρον-
 τά τε δ' ἔνδρα.) καρπὸν δὲ, ὅσα τὸ συνυπάρχειν
 αὐτῷ καρποῦς τῇ δυνάμει, ὥς τοῖς ἀφ' ὧν οὐδ' α-
 σιν. ὥς αὖ καὶ ὁ Ζεὺς, τὸ ὑπὸ ἀλεξάνδρου μῆλον ἔλαβε.

Καὶ μοίρας, καὶ κῆρας.) μοίρας λέγει, τὰς ὑδμε-
 ειχίστας. κῆρας δὲ, τὰς ὑπὸ ψευδοχομλίας τὸν θάνα-
 τον. Νηλιοποινας δὲ, τὰς γινομλίας τιμωρίας τῶν
 κακῶν ὄρων. Οἱ τ' ἀνδρῶν ἡ θεῶν τε.) ἵνα δ' εἴ-
 ξῃ τῇ ὑπερβολῇ τὸ ἔλαττον, ὅτι εἰ καὶ θεοὶ ἁμαρτάνο-
 ντο, τιμωροῦνται, πολλῶν μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι. ὅσα
 δὲ λαμβάνεται ἐπ' ἀνθρώπων, ταῦτα αὖ ὑπὸ θεῶν.
 Κακῶν ὅπιν.) τὴν δ' ὑδισροφῆς γινομλῶν ἀπόδο-
 σιν. ὁμηρος, τὸ μὴ πρᾶγμα οἶδε, τὴν δὲ θεῶν νέμεσιν
 ὅ. ἀσκληπιάδης ὅς ἔστιν τοῖς τραγωιδιολογοῖς, εἰς κύκνον
 φησὶ μεταβληθῆναι τὸν δία, αὖ νέμεσθῶναι. Τί-
 τε ὅς τὴν νέμεσιν.) τῇ μεμψιν, τοῖς κακοῖς δ' ἡλονότι.
 ὥς ἐὰν ὑβρίσης πόνητα, μέμψις αὐτῇ· ἐὰν δὲ ἀδική-
 σης, δίκη ἐν ταῦτα ἐπακολουθεῖ. Νύξ ὅλον.) ὥς
 πόρ λαυθανόμνοι φησὶ τιμωρίας ἡμαρτάνομεν, ὅσα
 εὖ νυκτὶ τὰ ἐν σκότει γινόμενα εἶκασαι. λελη-
 θότως γὰρ ἐπεισέχονται τὰ ἐν σκότει γινόμενα. ὅ-
 γὰρ ἀπατῶν δ' ἡλονότι, τὴν ἀλήθειαν κρύπτει. Μετὰ
 τὴν δ' ἀπάτῃν τέκν.) ὅς τὴν ἐν τῇ βίῃ ἀπάτῃν
 λέγει,

λέγει, ἀλλὰ ἐπὶ ἀφροδίτης. ἢ γὰρ φιλότης πῶς κεμή-
 νη, ταῦτα ὑποβάλλει. Γῆρας τ' ἐλόμηνον.) ὅτι οἱ
 γηρῶντον πῶς πλήσοι εἰς ἱερὸν θανάτου. μίαν δὲ ἔ-
 ρειψεν ταῦτα λέγει. Αὐτὰρ ὅρις.) συγχεῖν, τὰ τε-
 λούμενα ἐκ ἐπὶ ὁρίδ' ὅ. ἐκ ταύτης γὰρ φόνος καὶ μορ-
 χαι γίνονται. λήθω τε.) πολλάκις γὰρ ὁρίδ' ὅ
 πρὸς τινα γινομλίνης, ὑπὸ λανθανόμεθα καὶ τῶν πε-
 σιγόντων. Σιωπῆας.) τουτέστι σιωπῆσας ἀλ-
 λήλαις. ὁ γὰρ τοῖς νόμοις μὴ πρὸς σέχωρ, ὃν ἔτι διατί-
 βει. Νεκρὰ τε.) τὴν ῥόδον, ἐπὶ τὸ κατὰ φέρει ἐπὶ ὕ-
 λης λέγει. ἀψυδὸν δὲ καὶ ἀληθῆ, ὡς παλαιὰς οὐσίας
 ἐπὶ ὕλης. καὶ ὅτι ἀσχερὸν τοῖς παλαιοῖς ψεύδεσθαι.
 Ἀλλως. ἀψυδὸν δὲ, ὅτι ψεύδ' ὃ πείθεται. ἀληθῆ δὲ,
 ὅτι ψεύδ' ὃ λέγει. τὸ δὲ σημαζόμενον πῶς κεῖται,
 ὅτι ἔκ' ἐστὶ δια λόγον. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ψευδόμενοι δια-
 λύνονται, ἡγοῦμαι ἐκουσίως δια λύνειν ὡφείλκεν,
 ἢ δια τὸ ὑπὸ λανθανέσθαι. ἐκουσίως γὰρ, τὸν μὴ ἐκουσίως
 ψευδόμενον. μάττω γὰρ ἀψυδὸν δὲ εἶπεν. Ἀλλως.
 τὸν μὲν ἀψυδὸν δὲ μὴ ψευδόμενον, τὸν δὲ ἀληθῆ
 μὴ ὑπὸ λανθανόμενον. ὁ γὰρ ὑπὸ λανθανόμενος, ἄκων
 ψεύδεται. Πρὸς βύτα τὸν παῖδ' ὡν.) ἢ δια τὸ ὄν-
 τιμον καὶ ἀληθές, ἢ δια τὸ γέροντα ἄκρως εἶναι. ἐπεὶ
 γὰρ συμβαίνει καὶ πρὸς αἰσίμ τινα, ἐπὶ ὧν νοῖ ἔχομεν
 λανθάνειν θέλωμ δηλώσαι. τὸν δὲ μὴ ἄκρως ποτε
 αὐτὸν ὑπὸ λανθανέσθαι, ὡς φησὶ. Αὐτὸς δὲ αὐτὸν
 μάντα.

μαντᾶ, τὴν ἀπὸ τῆς πελάγους γινομένην ἀναθυμία-
 σιν, καὶ τὸ πλῆθος τῆς ὑδάτων. Ἀλλως. θαῦμα
 πρὸ χειρ. φόρκινα δὲ, τὴν ποδιφέρειαν τῆς ὑδάτων
 καλῆς ὄντα ὕδα. μόνον γὰρ καλὴν ὄψιν ἔχει ἢ τῆς ὑ-
 δάτων θεία, ὅσα τὸ τείνεται ἔξω εἰς γλῶ. ἢ φόρκι-
 να, τὸ βίαιον τοῦ πόντου. θαύμαντα δὲ, τὸ θαυμά-
 ζειν. Μεγέρετα τέκνα θεῶν.) μεγάλα, ἐπέραστα,
 ἢ ὑπερήφανα τέκνα ὅσα τὸ κάλλος, καὶ θαυμαστά.
 διότι δειδῶνται καὶ ἐν γαλιλῇ πλείν καὶ ἰσχυρά
 νειν. Ἀλλως. μεγάλως ἐλίζοντα ποδὶ κάλλους, ἢ
 πῶς ὅς διώεται εἰσαί, ἀλλ' αὐτοὶ μετ' ἀλλήλων
 ἐλίζειν. ἢ τίμα, ὄνδοξα. Τελήντη.) τὰ πάν-
 τα τελεσφοροῦντ.) πάντων γὰρ ἡ τροφή, ἐκ τοῦ
 ὠκεανῶ. ἢ τελήντη, ὑποσίμου. καὶ ἡμεῖς γὰρ αὐτοὶ
 ὑποσίμους, ἐντελεῖς καλοῦμεν. Πρωτῶτ' ἐνκράτη-
 τι.) τὰ ὀνόματα τῆς νηϊίδωρ, ὡς πῶς τὰ θαλάσ-
 σια εἶδ' ἢ καὶ χήματα λέγει. πρωτῶ δὲ, πρὸ τοῦ
 πόρου ὑδιθαίνειν θάλασσαν, ἢ πρὸ τοῦ πρωτόειν τὸ
 ὕδωρ πάσης ὕλης, ἢ ὅσα τὸ βασιλικὸν ἐν γαλιλῆς.

Εὐκράτη.) ὅσα τὸ ὑκατόρθωτοι. Σαῶ, ὅσα τὴν
 σωτηρίαν τῆς πλείοντων. Ἀμωτρίτη.) ὅσα τὸ ἀμ-
 ωβολον τοῦ φόβου. ἢ ὅσα τὸ πανταχόθεν φόνον.
 Εὐδῶρη.) ἡ καλλιδῶρος. Θέπης δὲ.) ἡ θέσις τῆς ὑδά-
 των. Γαλιλῆν, ὅσα τὸ γαλιλιῶσαν. Γλαύκη,
 ὅσα τὴν ὄψιν τῆς ὑδάτων. Κυμοδόη, ὅσα τὸ ταχύ

τῶν κυμάτων, ἢ τῶν πλεόντων. Σπείω.) ἢ ἐπακ-
 λαδία. Οοή.) ἢ ταχυτάτη. Θαλίη.) ἢ θάλασσαν δύ-
 ναμίνην. Ερόεσσα.) ὑπὸ θυμητή. Γασθίη.) ὑπὸ
 πάντων θαυμαζομένη. Μελίτη.) τὸ ἡδύ. ἡδύ γάρ
 τισι τὸ πλεῖν. Εὐλιμένη.) ὅσα τὴν ἡδονὴν τῷ λιμέ-
 νῳ. Αγαυή.) ἢ λαμπρότης τῶν ὕδατων. Δωτώ.)
 ὅσα τὴν γινομένην δωρεὰν τοῖς ἀνθρώποις. Πρωτο-
 μέδξα.) τὸ βασιλικὸν τῶν πρωτίτων τῶν βασιλῶν, ὅσα
 τὴν χολὴν ἐγαλήνουν. Γανόπη.) ἢ πᾶσι δρωμέ-
 νη. Εὐειδής γαλάτξα.) ἢ εὐειδής γαλήνη. ὅσο το
 ἐπίθετον, ἀφορμὴν πρέχου τοῖς νεωτόροις διασκόυ-
 σαι τὸν τοῦ κύκλωπος ὑδὶ τὴν γαλάτειαν δρωτα.
 Ἰπποδόη.) ἢ ταχύτης. Ἰππονόη.) ἢ ἐκ τῆς ταχύ-
 τητος τῷ νῶ. Κυμοδόκη.) τὸ πραϋντικόν καὶ
 δεκτικόν τῶν κυμάτων. ἢ παρὰ τὸ δοκῶναι τὰ κύ-
 ματα. ἢ ὅσα τὴν ὑδότην αὐτῶν. Ηεροειδέϊ.)
 ἀερώδεις. Ζαδέωμ, ἄγαν πνεόντων. Σιών κυματο-
 λήγη.) τῇ τῶν κυμάτων λήξει, τουτίστι καταπαύ-
 σει. εἰάν γ' ὄνομα ἀκούσῃμεν, ὡς φησὶ ἀρίσταρχος,
 ἔσονται μία καὶ πνεύνηκοντα νεκρίδου, καταλεγ-
 μέναι. οἱ δ' ὑδὶ τοῦ πατρονόου νεμερτής τε, ἢ πατρὸς
 ἔχει νόον, τὸ τῷ ποταμῷ φασὶ κεῖσθαι· ἵνα κατὰ τὸν
 πατρονόον ἀκούσῃται ὑπὸ δεπικῶς. ἢ γὰρ πνευμαί-
 νη πάντων, ἀληθὴς ὄσι. καὶ ὁ πατήρ αὐτῆς νερεὺς,
 ἀληθὴς παρωνόμασαι. Ἀλλως. αὐτὸ τὸ λέγειν
 τὰ

τὰ κύματα ἴδιον· ὅτι λήγοντα τὰ κύματα, κάθεται ὡς ὃν τινι κάτω μέρος. παυομένων δὲ τῶν ἀνέμων, ἡ κατάπαυσις γίνεται. ὁ ἀναστροφὴ δὲ τὸ σχῆμα· ὅτι ἡ κυμοδότης, καὶ ἡ κυματολήγη, οὐκ ἐστὶν ἀμοιβαίη, παύσει δὲ ἀνέμων. Εὐσεφανὸς δ' ἄλλο μὲν.) ἡ σκῆψις τῶν πλεόντων. ἡ τὴν ἀλμυρότητα λέγει. καὶ τὸ μὴ δεῖναι, τουτέστι βασιλεύειν. Λαομαχίαν δὲ, τὸ ἀκώλυτον τῆς ὁμιλίας. Λαομέδεια, ἡ τῶν ἀλλοτρίων ἐν πλῶ μνήμη πραγμάτων. Αὐτόνοη.) ὁ αὐτόματ' ὧς. Λυσιάνασα.) πῶς τὸ λυσιτελεῖν. Εὐαφνὴ, ἡ καλὰ ἀντίδοσις. Μελανίππη, ἡ πῶς αὐτὴν τῆς ὀφύτης τὸ πλῆ. Θαῦμας, πόντος πᾶσι· λέγει δὲ τὸ τῷ πελάγους θαῦμα. Ηλεκτρα δὲ, ἡ λαμπρότης. Διαδοχὴ μὲν θαύματ', ὅτι τὸ ὁρώμενον θαυμάζεται. Τίς γὰρ ἰεὺς.) ἰεὺς δὲ τίς, ἐπεὶ καὶ ἡ ἰεὺς θαύματ' ὅτιν ἀξία. ὁρῶντες γὰρ αὐτὴν θαυμάζομεν, καὶ ποιεῖσθαι λόγον. ἰεὺς δὲ, ὁ πεφοβημένος λόγος. ὁρῶντος γὰρ καὶ θαυμάζοντος, ποιεῖσθαι λόγους. ἀπὸ τῆς λαμπρότητος, γίνεται τὸ φόβος. ὃ γὰρ ἔχει ἰδίαν ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἐμφασίς τις ὅτι. τῷ γὰρ νέφος μικρὰς ῥανίδας ἔχοντα, καὶ ὁρῶντας κειμένης τοῦ ἡλίου, ἀνακλᾶται ἡ ἡμετέρα ὄψις πρὸς τὸν ἡλίον, καὶ δοκεῖ τι κύκλου τμήμα ἐν τῷ νέφει εἶναι. πολλάκις δὲ ἐν ταύτῃ δύο φαίνονται ἰεῖδες. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀρπυγῶν,

τὴν θύρ᾽ ἀλειαν, ἥ γ' οὖν τὸ δῶμα τὸν καὶ πᾶτα μῆκας
 πύλας γ' ὅτι θαλάσσης ἐκ ἀναερεί, ἥ γ' οὖν ἐκ ἀνιμά-
 ται. τὴν δὲ μέδουσαν, ὡς θνητὴν ἀναερεῖ· ἥ γ' οὖν τὸ
 βασιλικώτατον καὶ λεπτόν, τῇ κινήσει τῇ ἑαυτῷ ἀ-
 νιμάται. ὁρμᾶ δὲ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὁ πῆγαςτος.
 ἀνιμωμένη γὰρ τὸ ἥλιος καὶ τὸ αἶρος, τὸ κεφαλαῖον
 δ' οὐ καὶ ἀτμῶν δ' οὐ συμβαίνει τὸ βαρύτατον ἀνα-
 φερόμενον καταπυγάζειν καὶ χεῖστα. μέδουσα, δ'
 πῶς καὶ φόβος, καὶ ἡ φροντίς. ἡ ἡ ἀναδιδυμένη
 ἀνω λίνκσις τῶν λυμάτων. πρὸς δὲ, ὁ ἥλιος, ὁ πῶς
 ἑαυτὸν ἔλθον τῆς ἰκμάδας, ὡς ἀκρτέμων αὐτῆς. ὅτι μα-
 λακῶ δὲ λειμῶνι, ὅτε γὰρ τὰ αὐτῶν, τότε ἡ συχία ὀδί.
 Γιαρὰ πηγᾶς.) ὅτι τὰς πηγὰς λέγουσι ὅτι χιόνος λυο-
 μενῆς, καὶ πῆγας θ' ἵππας. τὸ γὰρ ὕδατος ἀναχ-
 θέντος, τίκονται ἀσραπαὶ καὶ ὄμβροι. ὁ ὀδί χρυσάρε,
 καὶ πῆγας θ' χρυσάρε, ὁ λαμπρὸς ἀνὴρ. πῆγας θ',
 ὅτι τὰς πηγὰς λέγει, τὰς γινομένης λυομένης τῆς
 χιόνος. πρὸς δὲ, ἡ ὁ ἀποβάσις τῆς χιόνος τῆς ἀπὸ
 χιόνων πλείων. Χὼ μὲν ἀκρπῆ ἀμύνθ.) ὁ πῆγας
 σθ', ὅτι ἅμα τῷ γημνηθῶναι ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν,
 ἀλλὰ μετὰ χρόνον. ἡ γὰρ ἀνάδοσις τῆς ὕδατος, καὶ
 νέφη συγκροτεῖ. Βροντῶν τε.) λέγουσι δὲ αὐτὸν
 βαστάζειν τὰς βροντάς, καὶ τὰς ἀσραπάς. ἐκ γὰρ τῆς
 ὕδατος εἰς ταῦτα. Γηρυονῆα.) οἱ μὲν εἶπον· θε-
 λουσι γὰρ τὰς τρεῖς κεφαλὰς εἶναι, ὅτι τὰ ἐσόμνα, τὰ

ἐνεσῶτα, καὶ τὰ πρὸς ἐληλυθότα. ἢ τῇ σελήνῳ. ἢ αὐτὴ δ' ἐδῶ καὶ ἐκάπη· τρίμορφος δ' ἐδῶ ἡ θεός. δῶ δὲ ὁ γερουονεύς, ἐκ καλλιῤῥόης τῇ ὠκεανῷ. σπείχους δὲ, καὶ ἐξ χεῖρας φησὶ καὶ ἐξ πόδας, καὶ ὑπὸ πῆγρον αὐτὸν εἶν. Τὸν μὲν ἄρ' ὁ ζῆν ἀείρει.) τὸ θερμὸν πῦρ αἶρεται, ἐπειδὴ τότε τὰ ζῶα ταῦτα πρὸς ἔρχεται.

Εὐρύθια δὲ ὄνομα νήσου, πόδι τὸν ὠκεανόν, ὅντα αὐκαὶ ὁ γερουονεύς, καὶ οἱ πούτε βόδι. Τίριωδ' εἰς ἑρλίω.) πόλις ἀγῶν. ἱερὴ δὲ, ὅτι κύκλω πόδι αὐτῷ ἐτείχισαν. ἡ δὲ ὁ γερουονεύς, πρῶτος. ὁρῶντι.) ἢ δὲ ὁρῶν, ἐκλήθη ἐκ τοῦ ὁρμαῖν ὡς ὁμοῦ, πρὶν ὁρῶναι πόδι ναῦσι πόδι ὠκέα πηλείωνα.

Ἄλλως. πρὸς τὸ ἀνορμαῖν ἀπὸ τῆς ἐκεί τὸν ἥλιον, ὁρῶν αὐτὸν ἀνόμεσιν, ἡ γὰρ τὸν ὁρῶν ποιῶμενον τῇ ἀνάδοσιν τῆς ὑδ' ἄτων. Εὐρυτίωνα δὲ λέγει, τὸν πόρμῳ ἐκίνησιν. Ἄλλως. ὁρῶν, τῇ ὁρμῳ ἐκ ἀνάδοσιν τῆς ὑδ' ἄτων, ἢ τὸν θυμῶν ῥύσιν τῇ ὑδ' ἄτων. ἡμῶν μὲν νύμφῳ.) τῇ νύμφῳ τὸν ἀνθρώπινον λέγει, τὸν μήπω μήτε πρὸς θῆ ἔχουσιν γνῶσιν, μήτε πρὸς αὐτὸν λόγους. ἢ τὸν ἄμικτον γνῶμην. καθάπορ ὃ μίγνυται ὅπως ἀνθρώπων. ἡ δὲ ὁρῶν εἰς ἀνόμεσιν.) ἀντὶ τοῦ ἐφυλάσσου, ἢ ὅτι ἐν ἀρίμοις. ἀρίμα δὲ ὄρη κιλικίας, ἢ λυδίας, ὅπου ἡ τῇ τυφῶνος καί τῃ καὶ ὁμοῦ, εἰς ἀνόμεσιν, ὅτι φησὶ τυφῶνος ἔμμελαι δυνάς. Τυφῶν παραχῶδες πηδύμα, ὃ λυμαίνεται

μαίνεται αἰ τὰ φυτὰ. τυφῶν βλαβερώτερος ἀνέ-
μος, καὶ σφοδρὸς, ἐκνεφίας καλέμενος, ὅτω. Ἀνε-
μου αὖ μετὰ τοῦ ὀχράψης ἀνομοῦ, ἀκροώμεθα ἐπεὶ
τῇ τοῦ διὸς ἀρχῇ ἐπέθετο. εἰάν δὲ δῖα τοῖς, ἐπειδὴ αἰ
πνοαὶ τυφῶνός λεγόνται, ὡς καὶ αὐτὸς λέγει. ἐκ τυ-
φώως ἐς ἀνέμων μὲν ὁ ὑγρὸν ἀγόντων, ἀραιωθί-
σας τῇ ῥιζοφυΐας τῇ δόξῃ, ἀναδορεῖν καὶ ἀνα-
πέμπειν. Ἡρξαντο πονδύματα, ὅτι γίνεται πᾶς
τατὰ κέρπια, ὅσα λυσίτελῃσι τοῖς ἀνδράποισ.
Ορθοῦ μὲν πρῶτα.) ὅμ ἀνωτόρῳ ἐπὶ ἀναιρηθῶσα
ὑπὸ ἥρακλῆος. Οὐπὶ φαόν δ' ἐ.) οἶον, ὅ ῥητόν κατ'
ἀξίαν, ἢ ὅ φονδύσιμον. φάσαι γὰρ, τὸ φονδύσαι. Κέρ-
βεον ὠμῆσιν.) ὁ μὲν πίνδαρος, ἐκατοντακέφαλον
φασὶν εἶναι τὸν τυφῶνα. ὅτος δὲ, πγντηκὼν τακέφα-
λον. τὸν ἢ κέρβεον, οἱ μὲν δράκοντα εἶπον, οἱ δὲ κυ-
να. λυῖα δὲ καλοῦσι, τὸ φύλακα τῇ καταχθονίῳ.
Τὸ τρίτον, ὕδραν αἰδῖς.) ὕδραν τὴν κακίαν λέ-
γει. καὶ ὅτι ὁ ἥρακλῆς αὐτὴν ἀνείλεν, ἡ γοῦν ἢ ἀρε-
τὴ, ἢ δυνάμειν πᾶσαν κακίαν ἀφανίσαι. καὶ πο-
λυκέφαλός ὄσιν, ὡς πόρ πολυκέφαλος ὕδρας. ἢ
τὴν καταφορὰν τῇ τοῦ αἵματος ὕδατων λέγει. λέρ-
νη δὲ, λίμνη ἐν ἀργεῖ. λερνάειν δὲ τὴν ὕδραν, ἢ ἀ-
κούσομεν, ἀλκαῖος ἢ γέννακέφαλον φασί. σιμωνί-
δης δὲ, πγντηκὼν τακέφαλον. σὺν ἢ ἥρακλῆϊ, ἐπεὶ ὅ
ὁ κερκῖνος τῇ λέρνῃ κατῆκεν. ὕδρα μὲν ἢ λέγῃ, ἐπεὶ

ἐν τοῖς ὕδασι διέτριβε. λέρνη δὲ, λίμνη τοῦ ἀργήνους
 ὕδατος, τὴν κακίαν φησί, διὰ τὸ ὑδαλέειν καὶ δια-
 πεχυμένῳ εἶναι πανταχοῦ. λοβναίαν δὲ ταύτην κα-
 λεῖ, διὰ τὸ λίαν ἀραιῶσαι, καὶ αὐξεῖσθαι τῇ φανεραῇ
 κακίᾳ. Ἀπλητορ δὲ, ἀπλήρωτορ, ἀμέτροντορ. πο-
 τίεσα δὲ, ἡγοῦν τῇ θερμότητι ὁ ἀνὴρ ὀργιζόμενος.
 Διὸς υἱός.) ὁ φρόνιμος καὶ ὁ σεῖρός νῦν, καταβάλλει
 τὴν κακίαν, ἐν ᾧ ἑαυτοῦ τμητικῶς ξίφει, ἡγοῦν τῇ
 φρονήσει. σὺν ᾧ ἰολάω δὲ, ᾧ φρονίμῳ λόγῳ, ᾧ
 θυφραίνοντι αὐτὸν λαός. ἐνήρατο αὐτῷ, ἀνείλε, κατα-
 χηστικῶς. ἤραρα γὰρ τὰ ὅπλα, ἢ τὰ σκύλα. ἰολάω.)
 ὁ δὲ ἰόλασθαι, υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἡρακλέους. ὅτῳ ἡ
 μέρῳ ἔκαμε τὰς κεφαλὰς ἐν ὕδατι. ἦσαν γὰρ ἀθά-
 νατοι. Αμμαιμάκθου πῦρ.) ἀπρωσάλαστορ, ἀ-
 πρωςμάχτορ. ἢ τὴν ἄγαν μαίμωσαν, ἢ ἐπέκτα-
 σιν· πούτεσιν ἀπόλλυσαν. Ἡ δὲ χίμαιραν ἐτικ-
 τεν.) ἢ καθόλου φησὶ κακία, ἐγγύνησε τῇ μερικῇ.
 καὶ ὁ μὲν λέων ἔχει φανερόν καὶ ὀξύ τὸν θυμόν, ὁ
 δράκων δὲ ποικιλώτορον· ἢ χίμαιρα ἧ, τὸν μερικόν
 θυμόν, καὶ μέσον, ὃ κεκραμμένον. Πρόδε λέων.)
 οἱ οἱ μεταβάλλοντες τὴν φράσιν, οἵ τινες βέλτιον
 ἐπεξοργάζονται. εἰ δὲ μήτε τῇ πρωςλαβόσῃ χήσα-
 ῖται. Γήγασθαι εἶλε.) πῆγαστορ καλεῖ, τὸν συγ-
 κεκραμμένον θυμόν, ὅς ἔχει συγκεκραμμένον τὸ ἄλο-
 γον μέρος ᾧ λογικῷ. Βελλεροφόντι δὲ, τὸν ἀνα-
 ρουῶτα

ρουῶ τὰ τὰ θανάσιμα, πρὸς τὸ γὰρ τῇ ὁρᾷ βάλλειν, τὰ
 βάλλοντα εἰς τὴν γλῶ. Ἄλλως. Βέλλορα, τὰ κελεύει
 λέγει· Βελλεροφόντης ὅν, ὁ πρὸς μὲν τὸ πᾶν τὰ
 πακὰ. Σφίγ' ὀλοῦν.) τὴν σφίγγα λέγει· αὐτὴ δὲ
 ὅτι θυγάτηρ χιμαίρας καὶ τυφώνος. ἀπ' αὐτῆς ἐκλή-
 θη καὶ τὸ Φίκιον, γὰρ διέτριβε· Φικὰ δὲ αὐτὴν οὐ
 βοιωτοὶ ἔλεγον· λύνει δὲ γὰρ ποδὶ θηβάων, αὐ-
 τὴν ὑπὸ Διονύσου πεμφθῆναι. τὸ δὲ νεμαῖον ὄργον,
 πελοποννήσου ἢ ἀργούς, γὰρ τὴν ὁ λέων· πρῶτον
 δὲ ὄργον τὸ ἡρακλῆος ἐκλήθη ὅσο, ἀπὸ τοῦ νεμεθῆναι
 ποδὶ αὐτὸς τοποῦς τοῦ ἀργούς. Ἄλλως. ἢ δὲ σφίγγε
 πραγματικῶς μὲν γυνὴ τῷ λεωρί, καὶ εἶχε πολλὰς
 σὺν αὐτῇ αὐτὸς σιναρπάζοντας· γὰρ ταῦτα δὲ, τὴν κρυ-
 ψίνου καὶ μερικῶς κεκρυμμένῳ κακίαν λέγει.
 Γυνοῖσι κατ' ἄσας γν.) γὰρ τοῖς γυναικώτεροις τοποῖς
 κατ' ἄσας τὴν νεμαίαν, ὃ ὅσον ὄνομα ἀσπλάγξ, ἢ μάλ-
 λον τὸ ὄργον. Ελεφαίρε.) ἀντὶ τοῦ ἐβλαπῆν. ὅμοι-
 ος δὲ ποτε καὶ πρὸς λογίζετο. Νείλον τε.) ἐκ τοῦ
 του φαίνεται ἡσίοδος ὁ ἀμὲρ νεώτορος· καὶ γὰρ ὁ
 μηρὸς ἀγυπῆον καλεῖ τὸν νεῖλον. Ἀλφειὸς δὲ πο-
 ταμὸς πελοποννήσου, γὰρ ἡλιδί. κατ' ὄρχεται δὲ ἀπὸ
 ἀσίας, κώμης ἀρηαιδικῆς. Ηελιδ' αὐτὸς δὲ, ποταμὸς
 κελτῶν. Στρυμὼν δὲ, ποταμὸς θράκης. Μήναι-
 ος, ποταμὸς λυδίας, ἢ ἰκαρίας. Ἰσρὸς, ποτα-
 μὸς σκυθίας. Φάσις, ποταμὸς κόλχων. Ρῆσος,

250 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ποταμός τρούας. Αχελῷος, ποταμός ἀναρνα-
νίας, ἢ αἰτωλίας. Νεσος, δράκνης. Ρόδιος, ροί-
ας. Αλιάκμων, μακεδονίας. ἑπῆαπορος, καὶ γρη-
νικος, ἢ αἰοπητός, καὶ σιμῶς, τρούας. Σπῆος, θρα-
κης. τινὲς δὲ τὸν γρηνικόν, καὶ σιμοῦντα, καὶ πη-
νεόν, θεσσαλίας φασί. ὄρμος, λυδίας. κῆϊκος, μυ-
σίας. Σαγγάριος, φρυγίας ἑλῶν. Λαδῶν, ἀρ-
καδίας. Παρθενίος, παφλαγονίας. Εὐλῶν, αἰ-
τωλίας. Αρδῆϊκος, σκυθίας. Σκάμανδρος, ροίας.
ὁμῶς ποταμοὶ εἰσὶν εἰκοσιπέντε. ὁ δὲ ἐν σάμῳ παρ-
θηνίος, καὶ ἱμβρασός καλεῖται. ἱμβρασός δὲ, ὁ
ὑπὸ κάρων ἐρμῆς λέγεται. Τίκτη θυγατὸρων.)
ἔτεκε δὲ τὰς λίμνας, αἱ τινὲς σὺν τῷ ἡλίῳ τρέφου-
σιν ἡμᾶς. ταῦτα δ' εἰσὶν ὀνόματα ποταμῶν, καὶ
λίμνων. Ἀνδρας κυνέζου.) ἀνατρέφουσι. ἐκ
γὰρ ἑλ ποίότητος τῷ ὑγρῷ, ὅστις ἡ τροφή τῷ ἡλίῳ.
Σὺν ἀπόλλωνι ἀνακτι.) καὶ γὰρ ἀπόλλωνι καὶ πο-
ταμοῖς ἡνίοιοι ἀπέτεμον τὰς κόμας, ὅτι τὸ αὐξήσεως
καὶ ἀνατροφῆς αἰτίαι εἰν' ὥς ὁμοῖος, ἀνέρχεται ἄλλως
σοί γε πατὴρ ἠρήσατο πῆμα πηλὸν. τὰ γὰρ ὕδα-
τα αὐξήτικα, καὶ ὁ ἡλιός. Δωρίς.) νηλεὺς γυνή.
Πρυμνὴ δὲ, ὁ πλῆς. Οὐρανίη.) ἡ ἀεθλοῖς τῇ ἔρα-
νίῳ. Ἰππὴ.) ἡ ὀφύτης. Κλημνὴ.) ἡ ἀεθλοῖς.
Ρόδια.) ἡ ἀνδρότης. Ζούξω.) ἡ ζούξιος τῇ ὑποζυ-
γίῳ. Ἰδύα.) ἡ τέχνη. Γασιδόη, ἐν ἄλλῳ πε-
σίδι.

σιδός. Πληξαύρη.) ἡ πλισμονή. Γαλαξαύρη.) τὰ
 ἀνδρῶν πινδύματα. Κορκίς.) ἡ σοφία. Βοῦπις
 πλουτῶ.) ἡ ταντάλου μητήρ. Πόρσις τε, μήτηρ
 αἰήτου. Αἰάση.) ἡ θεραπεία. Σαύδη.) ἡ ἀνδρεό-
 τος. Πετρίη.) τὸ ὑπὸ πέτρας διακταῖσθαι. Με-
 νεαδία.) ἡ παραμονή. Εὐρώπη.) τὸ πλατὺ τοῦ ἁέ-
 ρος. Εὐρυνόμη.) ἡ δυνωμία. Ασίη.) ὁ κόρυς. Κα-
 λυψῶ.) ἡ ὑπερβολή. Εὐδῶρημ τάντλω ὁμικρος, ὅ-
 ρωνόμω εἶπε. Στύξ.) ὁ φόβος. Τανύσφυροι
 δὲ οἰκιστῆαι, ἀντὶ τοῦ μακρόσφυροι. ἐκ δὲ τῶν δύσφύ-
 ρων, ἡ δυνήκης ἀπὸ μέρους. Πολυαπειρέδω.) αἱ πινδύ-
 εισί πανταχοῦ ἐσπαρμέναι. καὶ τὸ θεῖον, ἀντὶ τοῦ
 θεῶς, πληθυστικῶς ἀντὶ ἐνικοῦ. ἐκ γὰρ μιᾶς μη-
 τρός ἡ πύτων γήνεις. εὗτοι δὲ ἴσασιν, οἳ ἐκά-
 στῳ πλυσίον οἰκοῦσιν, ἢ οἰκοῦντων. Θείων τ' ἡε-
 λιώντε.) ἡ κίνησις τῶν σφαιρῶν, ὁ θανμασμός, παρὰ
 τὸ θεῖον. Ὑποδιόνθω.) τῆς λινήσεως. παρὰ τὸ ἵ-
 σθαι καὶ πορεύεσθαι. Κεῖω.) κείθω γῆς καὶ ὀ-
 ρανοῦ παῖς. θέλουσι δὲ αὐτὸν, τὴν διακείωσιν
 τῶν ὄντων καλεῖν, ἢ τὴν τῶν πραγμάτων πε-
 ραίωσιν, ἢ τὴν τῶν ἄστρον δὲ ἀνατολῶν εἰς δύσιν.
 Ερυβίη δὲ, πόντου θυγάτηρ. λέγουσι δὲ, μεγά-
 λην τινὰ δύναμιν αὐτὴν εἶναι. Ἀστῆιον δὲ, τὴν
 γήνεις τῶν ἄστρον. Πάλλαντα, τὴν κίνησιν αὐ-
 τῶν. Πέρισλω δ' ὅς,) πείρισλω, τὴν τῶν ἄστρον πε-
 ραίωσιν,

ραίωσιν, ἢ κίνησιν ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν. Ἰδο
 σιώνισιν.) ἐμπειρίας. ἀπὸ τοῦ ἰδοῦναι, ἢ γινώσκειν ἐπίστα
 ῶσα. πολλῆς γὰρ ἐμπειρίας ὅτι τὸ γινώσκειν τὴν διαπε
 ραίωσιν τῶν ἀστέρων. Ἀστάρωσι δ' ἡὼς ἀνέμους τέκνῃ.)
 ἐπὶ γὰρ ὄντων τῶν ἀστέρων ὑπὸ τὴν ἡμέραν, τότε τίκνυν
 ται ὅτι ἀνατολῆς οἱ ἀνέμοι δὲ. ἐπεὶ δὲ πᾶσα ἀκλό
 ματα τοῦ κόσμου· οὐρανὸν, ἀσία, λιβύη, μέση. Ἀργέ
 σιν.) τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ταχυὸν καὶ καθαρόν ἀργέσιν,
 ζεφυρον εἶπε. ζεφυρον δὲ λέγει τὸν εὐρον. πνεῖ δὲ ἀρ
 γέσης, ὁ καὶ εὐρὸς καλούμενος, ἀπὸ ἀνατολῆς· ὁ δὲ
 ζεφυρὸς, ἀπὸ δύσεως. ὁ δὲ βορρᾶς, ἀπὸ τῆς ἀρκτου. καὶ
 ὁ νότος, ἀπὸ μεσημβρίας. Ἀκουσίλαος δὲ τρεῖς ἀ
 νέμους εἰναι φησὶ ἡντὶ ἡσίοσθου, βορρᾶν, ζεφυρον, καὶ νό
 τον. τοῦ γὰρ ζεφυροῦ ἐπὶ τὸν ἀργέσιν φησὶν. ὁ
 μικρὸς εἶπεν ἀργέσιν τὸν λευκὸν νότον. ὅτι ἀρχή,
 ἀπειλιώτῃ φησὶ. ζηκτικόν δὲ, ὅτι χωρὶς συνδ' ἐσ
 μη, ἀργέσιν ζεφυρον εἶπεν. Τὸς δὲ μετ' ἀστέρων τίκ
 νων.) εἶπεν γὰρ ἐν ἀρχῇ, ἀστέρων τε λαπετόωντα. εἰς
 φόρος δὲ εἶρηται, ἐπεὶ πόδι τὴν ἡμέραν ἀνατέλλει.
 Στύξ δ' ἐκν.) στύξ λέγεται καὶ τὸ συγῆν, καὶ τὸ τι
 μαῖν, καὶ φοβεῖσθαι. πάλαντα δὲ, τὴν ἀνωτάτω κίνη
 σιν λέγει. ἢ συμμισηγόμενον τὸ ὕδωρ, διωάμενος ἰναὶς
 ἐκτελεῖ. Ζήλων δὲ, τὸν πόδι * τὸ ἀγαθὸν λέγει.
 Ως γὰρ ἐβόλυσεν.) τὰ τριαῦτα ὀνόματα, ὁ μὲν ἀστέρων
 φησὶ. πατρωνυμικὸν ὠκεανίνην, ἀδριακίνην, αἰκτιλίνην.
 τρύφων

πρὸς αὐτὸν δὲ πρῶτον μα, ἐπεὶ ὅτι ἔχει ἄρρητα πρᾶκτα
 παρ᾽ αὐτοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ. Ως γὰρ.) ἐπεὶ δὲ ὅς
 αὐτὸν. ὅτι τὸν μαχόμενον μετ' ἐμὸ τοῖς τιταῖσι, τὴν αὐ-
 τῶν τιμὴν πρᾶσσω. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῖς μὴ ἔχοντι ὅς ἀρ-
 χῆς τιμὴν πρᾶξει. τιταῖας δὲ, τὰς δυσφημίας, τὰς
 ἐν τοῖς βίῳ φησί. Διὰ μήδεα πατρός.) τὸ πα-
 τρὸς συμβεβηκέναι αὐτῷ δὴ κλονότι, ἢ τὸ διός,
 ἢ τὸ ὠκεανῶ. Θεῶν δὲ ἐμμελῶν.) ἐπεὶ καὶ ὁ ὄρ-
 κος φοβόρος. Φοίβη δὲ αὐτῶν καὶ.) τὸ καθαρόν, ὃ
 ἢ λαμπρόν τὸ ὄρωμλόν, καὶ δὲ, τὸ ἀρκτικόν.
 ἔτεκε δὲ νύκτα, ὅτι ἐκ τοῦ ὄρωμλόν ἀέρεται, καὶ ἡ νύξ
 τίκτεται, καὶ τὰ ἄστρα. ἢ καὶ, ὁ ποιητής. Φοίβη
 δὲ, ἢ καθαρώτης τῆς ποιήσεως. Λητὸν κυανόπι-
 πλον.) λητὸν λέγεται ἢ λήθη, καὶ ἡ νύξ. τὸν πόμολον
 γὰρ ὅτι ἐννοῦμεν τὴν τὸ βίον πάροδον. καλῶς γὰρ τί-
 θεται τὸ ἐπίθετον. ἢ αὐτὴ γὰρ λέγεται τῇ νυκτί. ἢ
 κατ' ὀφθαλμισμόν. ἢ ὅτι οἱ αὐτοὶ πάντες ἀναερετικοὶ
 εἰσὶ τῶν ἐναντιομένων αὐτοῖς. Ἡπιον δὲ ἀνθρώ-
 ποιον.) ἐπεὶ οἷον εἰ τὸν πονταὶ οἱ θεοί, μὴ ἐννοούντων
 ἡμῶν τὴν τὸ βίον πάροδον, ἢ τὴν τὸν τὸν πάροδον.
 Ἀστέριον δὲ ὀφθαλμισμόν.) ἢ τῶν ἀστέρων κίνησις. διὰ γὰρ
 τῆς κινήσεως αὐτῶν, τὰ πράγματα ποτανοῦνται.
 πέρσων, τὸν ἥλιον λέγει. ἀνατέλλει γὰρ, καὶ πάλιν
 ἔως εἰς αὐτὸν δυνάσιν οἱ ἀστέρες. Ἐκάτῳ τίκει.)
 ἐπαινεῖ δὲ τὴν ἐκάτῳ ἡσίοδος, ὡς βαιωτός. ἐκείσε
 γὰρ

γὰρ τιμᾶται ἢ ἐκᾶτη. Μοῖραν ἔχειν.) διὰ τοῦ-
 καςω πῶνοῖδάαι. τῇ γὰρ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ
 πάντων ἀρχὴ ἢ εἰμαρμένη. ὡς γὰρ θεὸς θυχόμεθα
 τῇ μοίρᾳ. Κατὰ νόμον ἰλάσκεται.) καὶ γὰρ εἰ-
 λς κατὰ νόμον ποιῆται τὰς θυσίας, καὶ βούλεται
 ἐξουμνίσαι ἑαυτὸν, τοῖς θεοῖς θύει καὶ τῇ ἐκᾶτη.
 καὶ τίμη λοιπὸν αὐτῷ μεγάλη γίνεται. Ὡς πρό-
 φρων.) ὡς τινι, πῶσιν ἀντὶ πῶσεως, οὐ πινθ. οὐ
 γὰρ ῥήτορες τῇ δοτικῇ ἀντὶ γηρικῆς χρῶνται. Εἰς
 αἷσαν ἑπάντων.) ἐπειδὴ πάντων τῶν τύχῃ κα-
 λούσι, καὶ ποσειδῶνι καὶ ἄλλοις θεοῖς θύοντες, ἢ ἐκ
 τούτων ἑπάντων μέγθ' ἔχει τιμῆς. Οὐδ' ὅτι με-
 νογῆς.) οἱ γὰρ μονογῆς πλέονεκται, ὡς συμμά-
 χους μὴ ἔχοντες. ἢ ὅτι ἀδελφὸς ἔκ' ἔχει, καὶ πλείονος
 τετύχηκε τιμῆς. καὶ γὰρ ἔκ' ἡθετήθη ὡς μονογῆς.
 Ὡς δ' ἐθέλει.) πρὸς ὃν αὐτὸν βούλεται λιπαρῶς πρᾶγι-
 νεται, καὶ ὠφελεῖ αὐτόν. Αἰῶνι ἀεθλούμεσι.) καὶ
 πρὸς ἀγωνιστὰς, οἷς ἐθέλει ἀγαθὴν ὄσιν, καὶ ὁ νικῆσας δ' ἐ-
 αὐτῆς μάλα χάριων παραγίνεται εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰ-
 κίαν. Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκῶν.) καὶ τοῖς πλείοσι τῶν
 θαλάσσαν θυχεμένων ἑαυτῇ καὶ τῷ ποσειδῶνι, ἄ-
 γραν πολλὴν παρέχει. ἀρκεαίς δὲ τοῖς δύο ὑπὸ θε-
 τοῖς, ἢ γοῦν τῇ γλαυκῇ, καὶ τῇ δύσασεμφέλῃ, ἔκ' εἰ-
 πε τὸ κυρίως. Ρῆϊδῶς δ' ἄγρῳ.) καὶ τοῖς λυγρῇ
 γετοῖσι συνδράχεται. ὥς δ' ἐθέλει καὶ βλάπτει κίον
 γέτας.

γίγται. Εἰδὼ δὲ ὅτι ἐν σαῖμοις.) συνίεχεται καὶ ἐν
 ταῖς ἐπαύλεσι τὰ ποιμνία αὐξῆσαι· σὺν τῷ ἔρμῃ
 ἅμα φησὶ. μέλλει γὰρ καὶ τῷ ἔρμῃ τῶν ποιμνίων.
 Ληϊδ' αὖ δέ, τῇ τ' τῆρα πύδωμ κτῆσιν φησὶ. λῆϊα γάρ,
 τὰ τετράποδα λέγονται, ἀπὸ τοῦ τὰ λῆϊα κατανέ-
 μιᾶται. Οἱ μετ' ἐκείνῳ.) τοῖς μετ' αὐτῶν δ' κλονό-
 πι. δὲ δ' γὰρ ἐγμνήθη κυροτρόφου, ἢ τοῖς γμνωμέ-
 νοις αὐτῇ, ὅσοι εἰσὶν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἀλλως. οἱ τε
 νῆες φασὶ γμνωῖνται μετὰ τὸ γμνηθῆναι τὴν σελή-
 νῳ, ὅτι οὐ τυχεῖς. αὖξαι γὰρ ἡ σελήνη αὐτῇ τῇ γμνώ-
 σαι αὐτῇ. Γούθω γ' γαίης τε.) τῷ δ' ὄρωτῆματι
 συμβολικῶς ἔπειτ' ἡ ἀποκρίσις· τῷ πύσματι δ' ἡ διέξο-
 δος. Ἀκάκτα.) Ἀκακίστιον ὄρεθ' ἀρκασίας, γν-
 θα ἐπιμάτο ὁ πῶμης δός. Καὶ κρατόρῳ πρ' ἰόνῳ.)
 καὶ πρ' ἰχυρῶ ὄνῳ, ἐπέπρωτο τῷ κρόνῳ ὑπὸ τῇ ἰδίᾳ
 παιδὸς διὸς δαμαδῆναι. Σλαῖον κατέπινεν αὐ-
 τὸς, ὃ μάλιστα ἔχων τὸν κατ' αὐτὸν σιωπὸν. ἄλλοι
 γράφουσι, πατρός μεγάλου δὲ Βουλᾶς· ὅπως γὰρ
 γράψωμ πατρός, τυτέσι τοῖς ἔρανθ'. ὁ γὰρ Ζεὺς πῶς
 εἶχε συμβαλῶσαι τῷ κρόνῳ, μὴ πῶ γμνηθείς; ἐν
 τούτοις ἡ ζῶη. καὶ δὲ τοῦ τελευταῖοι. πάντα γὰρ
 φησὶ ὡς ἀφανῆ ἀνδρὶ ζῶης· ἵνα μή τις αὐτῶν ἀφελ-
 ληται τὴν τομὴν τῆ βασιλείας αὐτοῦ. Πέμψαν δ'
 ὅν λυκτον.) ὡς πλεονάζοντων τῶν ἐδωδίων ἐκεῖ.
 ἔστι δὲ τὸ λυκτον, τόπῳ ἐν κρήτῃ. Τῶν μὲν οἱ ἐδ' ἔ-
 ξατο.)

ξατο.) τὸν δία γυννηθέντα, πυτίσι τὴν καταβολὴν
 τῶν σπέρματων. ἐκ γὰρ τοῦ διερῆς αὐξοσις αἰσθηταί,
 ἢ θυμαρσία, τὸ θυχερὲς τῶν θεῶν. Εἰς δὲ τὸν τριφί-
 μων.) ἀντὶ τοῦ τριφίμω, καὶ ὑπὸ μελῖδαι. δέοντα
 γὰρ ὑπὸ μελίας τὰ σπέρματα. Ἀνθρώπου ἐν ἡλικίᾳ τῷ.)
 εἰς ὃ ἀνέρχεται ὁ ἡλιος. ἐν ταῦτα δὲ, ἐν κοίλῳ καὶ
 ὑψηλῷ. Αἰγῶν ἐν ὄρεϊ.) σημειῶσαι, ὅτι καὶ ὅς
 αἰγίοχον ἠκούσεν τὸν δία, ἐπεὶ αἶγα ἐθῆλασεν. ἀφ'
 οὗ καὶ κρήνη αἰγὸς ὄρεϊ καλεῖται· καὶ αἰγῶν, τὸ
 ὑπὸ ἐνὶ ὄρει ἐκδοκὸν καλούμενον. ὁ δὲ ὄρεϊ, ἐκ τοῦ
 ἰδὲ ὄρεϊ ἐλ αἰγίδος, αἰγίοχον αὐτὸν ἐκάλεσεν.
 Τῷ δὲ σπαραγανώσασα τὸ σῶμα τὸ ἀνθρώπινον. ἀ-
 γαθοκλῆς δὲ ὁ βαβυλώνιος φησὶ, τὴν ῥῆαν ἐκ πει-
 κρήσου δέξαται τὸν λίθον. ὅθεν δὲ τὸν λίθον λέγει,
 τὸ τὴν γλῶττι ἀρκεκρύφθαι ὑπὸ τοῦ ἀκαταστασίας τῆς
 αἰσθητῆς τῆς πρίμ. Επιπλομενῶν ἐν ταῦτα.) τῷ δὲ
 ἐν ταῦτα πεικρύνοντῃ, ὅθεν ἡμεῖς τὰ τέκνα αὐτοῦ,
 εἰς τὸ ἀγαθὸς βαλῆς τὸ γῆς. ἢ γὰρ γῆ συνεβόλδουσε
 τὸν δόλον. πρῶτον δὲ ὅθεν ἡμεῖς λίθον, τὴν αἰσθητῆς
 τῶν κρῆσεων. καὶ ὁ λίθος γὰρ τὸ σῶμα, παρόσον ἐκ
 πεικρύνοντῃ σιγῆων. Γυαλοῖς.) ἐν τοῖς κοίλοις, εἰς
 τὸ ἀνόητον τοῦ σώματος. ἢ γὰρ ψυχὴ θεία, καὶ ὅς
 εἰς τὴν πεικρύνσεως. παρὸν κατασπινόμενος, ὅς κύκλω-
 πας. καὶ αὐτὸς δὲ λέγει ὅς γίγαντας. Κέρων δ'
 ἰαπετός.) ἰαπετὸν τὴν κίνησιν λέγει τὸ ὄρεϊ.

Κλημενῶν

κλυμάνω, τὴν δόξαν, αὐτὸ τὸ θαυμάζειν καὶ τὸ
 δοξάζειν. ὅς ὡκεανὸς δὲ ἡ ἀνάδωσις τοῦ πόλου. καὶ
 ἡμεῖς τὸν νοερόν καὶ τὸν ἀνωδυνάμεως ἔχομεν. Ἡ
 δ' ἐοίκατα.) ἐπ' ἄξονί τινι λέγουσι σφρέεσθαι
 τὸν πόλον. ἄτλας δὲ, τὸ καρτόρικόν αὐτοῦ. Αμαρ-
 τίνος τ' ὑδιμηθῆα.) πτωμηθῆα, τὴν πρίνοισαν. ὑδι-
 μηθῆα, τὴν μετὰ τὸ πράξαι ἐνθύμησιν, τὸ ἀπρονόη-
 τον οἶον, ῥεχθὺν δὲ τε νήπιος ἔγνω. εἰς δρέδος.) ἐπεὶ
 δ' ἡ κρύπτεται τὸ θυμικόν. ὁ γὰρ φονδύων, ὑπὸ τοῦ
 θυμῷ νικάται, καὶ φονδύει· ὀθῆν καὶ κολάζει. Ὑο-
 λόγητι.) ὅρ' τῇ ψαύσει ὀλλύμπι, πρὶν τὸ ψαύειν
ὀλλύειν. Δῆσε δ' ἄλικτο πέδῃσι.) τὸ δεδῆσθαι ἐν
 ὅρ' σώματι τὸ πθονοητικόν, τουτέστι τὴν ψυχῇ.
 τὸ δὲ ἄλυκτο πέδῃσι, πλεονάζει τὸ κ' ἄλυκτο πέδαις
 γὰρ ἡ μέσον δ' ἄ κίονα, ἡ γοῦν δ' ἄ μέσου κίονα· δ' ἡ
 σπας τὸν πτωμηθῆα. ἡ μέχρι τοῦ μέσου κίονα ἐλάσας,
 καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν κατακρύψας· ἵν' ἡ πόδι τὸ ἀνώτα-
 τον μέρεθ, δεδεμένος ὁ πτωμηθῆς. Καὶ οἱ ἐπ' αἰε-
 τὸν ὤρσε.) τὴν κίνησιν τοῦ λογισμῷ. ἐν ὅρ' ἡ παρὰ
 γὰρ τὰς φρενας εἶν' λέγουσι. τὸν δὲ αἰετὸν, βιωτικὰς
 μερίμνας, καὶ ἐφικμερίνας, αἱ τινὲς συνεχουσι τὸν
 ἄνθρωπον, καὶ ἀναλίσκασιν τὰς φρενας ἐφ' ἡμέραν·
 ὥσπερ καὶ αἰετὸς τὸ ἡπῆρ. Ἄλλως. αἰετὸν λεγου-
 σι, τὰ κατενώτορα, ἅπερ φθείρεται. ἡ πτωπεία,
 καὶ ἡ ὀφυστάτη πράξις. Νυκτὸς ὅσον.) ἐν ἡμέρᾳ
 8 γὰρ

γὰρ ἐλατῆσται τὸ πθονοκτιόν, διὰ τοῦ ἐντυγχάνον-
 τας, ἐπιδιδόντας θυμωθῆναι. Ηρακλῆος ἔκτεινε.)
 τὸν ἥλιον λέγει ὅτι ἀναερίσεως εἶναι ἄξιον, καὶ ὅτι λύ-
 σεως τοῦ ζώου τούτου, ὃν καὶ ἡρακλῆα καλεῖται. ὅταν
 ᾖ ἀρδάνη τις, τότε ἀπαλλάσσει μερίμνης ἐφ' ὅσον
 τίς οὖν. ἀλλὰ κεν ᾖ, τῇ δυνάμει ἀπέβρεψεν. ὅ γὰρ ὁ ἐ-
 δυνάτῃ, δυνάτῃ βοηθῆσαι. Οὐκ ἀέκκτι ζήνός.)
 τέχνη γὰρ βίβ' ὅτι, ἐκ ἀβελίας τ' εἶδος, ἵνα μὴ ἀδύνα-
 αν αὐτῷ ὑποβάλλει. εἶπεν ἐκ ἀβελίαν, ἀλλ' ὅμως ὑπὸ
 βάλλει τῷ ἡμῶν ποδιστοτρῶν δόξαν. Οὐνεκ' εἰς ἔρ-
 Βυλάς.) ἐπὶ γὰρ ἡρεῖται ὁ ἄνθρωπος, ὅμοια ποιῆσαι τῷ
 θεῷ. ὅτι τοῦ εἰῶν.) ὅτι τοῦ γὰρ θεός ὁ ἄνθρωπος. ἐπὶ γὰρ
 ὅτε ἐκείνον τοῦ θεοῦ, ἐκείνον τοῦ τί θεός, ἐπὶ τί ἄνθρωπος.
 ἐν τῇ μηχανῇ ἐκείνον τοῦ τίνος θεοῦ, πούς ἄνθρωπος
 λάχον μετὰ τὸν πόλεμον. ὡς ὁμηροῦ κείναι ἐπὶ γο-
 μιλῶν ἀνέμων γὰρ καὶ πούς τε καὶ τέχνας. μηχανῇ
 δὲ, ἢ ποτε συκίῳ λεγομένη. ὅτι δὲ πόλις ἀγῶν.
 λέγει δὲ πόλις μήκους ζωῆς τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων.
 Ἐτόρον δὲ πόρις κακόν, αὐτ' ἀγαθόν.) ἡ γὰρ τὸ πυ-
 ρός, ἢ τὸ μὴ γάμο. ἢ τὸ τὸ φησι, ὅτι μὴ γήμας ἐτόρον
 ἔχει κακόν, τὸ μὴ γηρωσοκεῖται. ἢ ὅτι, ἀγαθόν τὸ
 μὴ γαμῆν, ἀλλὰ κακόν τὸ μὴ ἔχειν γηρωσοκούς ἐπὶ
 πληρονομίας. Γηρωσαί.) ἀλλότριοι, ἢ οἱ πόρρωθεν
 συγγενεῖς. διότι χηρδύονται τὸ οἶνον, καὶ ὁρῆμα ὅν-
 τ' ἐπὶ τῶν, αὐτῶν πληρονομῶσι. γράφεται ὅτι,
 ἐκ

ἐκ ἴσου ἔχει τὸ κακοῦ τὸ ἀγαθόν. τὸ ἔμμελναι πρὶλ-
κεται. Αταρκτηῆς γημέθλης.) σκληρᾶς, χαλεπῆς,
ἀπὸ γηρικῆς γηνάς. Ἀνάκτα.) πτωμθενὺς ὁ μω-
δῆνα κακῶν, ἢ ὁ κακωθιῶναι μὴ διωάμενθ. ἀκακῆ
σομ δὲ ὄρθ. ἀρκαδίας. ὅθι ἐτιμᾶτο ὁ πτωμθενός.
Βελαρτίω δὲ καὶ κόπῳ, ὅτι γύγῃ ὅς ὁ οὐρανὸς ἀπέκρυ-
βεν. Ἀλλως. ἀλλ' ὅτε αὐτοὺς ἐποίησαν μεταχείρ
τ' μοίρας τ' θεῶν. Δῆσε κρατορῶν ἐνὶ δέσμῳ.) ἢ πε-
εἰσροφος τὸ οὐρανὸς κίνησις, ἢ κύκλῳ τῶν ἄξονι πόδε
ὁμ σφίφεται. Ηνορέκμ.) τὴν ἰδίαν ἀνδρείαν. Α-
γώμενος.) θαμάζων, ὅτι τὸ περατῶδες ἐν φύσεως.
τὸ δὲ ἀγώμενθ, θαυμάζων, ἢ φθονῶν, ἢ ἐκπλητ-
τῶμενθ. Εἶα τ.) πόδε αὐτὸν ἦσαν, ἢ καδέζον
το. Φραδῆμωσιῶσι.) ταῖς βελαῖς, καὶ ταῖς γνώ-
μαις τῆς δίκης, ἢ γὰρ γῆ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι σὺ τοῦ
τοῖς νικᾶται αὐτὸν πταῖνας. ὅτι τὴν πάλιν καὶ πάλ-
ιν γινομένην κίνησιν, καὶ ἄπαυσον· οὐ γὰρ λή-
γει ἐλθὼν εἰς δυσμαῖς ὁ οὐρανός. Δωρὸν γὰρ μαρ-
ναντο.) μάχη ἀπλῶς τῶν θεῶν πρὸς τοὺς πταῖ-
νας τὴν μερσιλὴν φύσιν, ἢ μὴ ἀνταυτὸν σιωπεῖ-
ναι, τὴν νοδράν καὶ σωματικὴν φύσιν. οἱ μὲν ἀπ' ὀ-
λύμπου μάχωνται τὸ ὅλον αὐτὰ μή ποτε, οἱ δὲ ὄρθ
ὀθρεύθ. ὅθι τὸ ῥόυσον καὶ ἢ ῥύσις. δ' ἔκα δὲ ἐπὶ ἐμά-
χοντο, ἵνα τὴν μάχῃ τὴν πλείω δ' κλώσωσι. οὐ
γὰρ πλείον τῇ δ' ἔκα. διὸ καὶ τσαῦτα ἐπὶ πόδε ἐ-

λήνης, ὅτι ὕλης τὰ ἐναντία, τρωῶν καὶ ἑλλωδὺ ἐμά-
 χοντο. Ἰσορ δὲ τέλει τέτατο.) οὐ γὰρ ἡνίκα τῶν
 θεῶν πρὸς ὁμογενῆ τὰ ῥόδια γίνεται, ἀλλ' ἀνόμοια
 τὰ μαχόμενα. δ' εἰ δὲ νικᾷ ὁ ὑπὸ ὁμοφύλου τὰ ἡτ-
 τώμενα, ἵνα καὶ ὄντως ἡ νίκη. διὸ καὶ ὡς βριαρέως
 καὶ κόπηθ' ἅμα τρεῖς γύνη πρὸς λαμβάνονται, εἰς τῇ
 τῶν μεριστῶν νίκῃ. σῶμα γὰρ ὁ ὕψανός ὦν, καὶ δια-
 ῥῶν μεριστῶν, ἄφθαρτῶν δὲ διαμελῶν, ὡς φασὶν ἡ ταῦ-
 τα λέγοντος, νικῶν ἂν ὁ λόγος τὰ ῥόδια σώμα-
 τα. καὶ ὅτως γίνεται ἡ νίκη, σωμάτων πρὸς σώμα-
 των, ἀλλ' οὐκ ἄσωμάτων πρὸς σωμάτων. ὁ δὲ γὰρ οὐ
 νίκη. Αλλ' ὅτε δ' ἡ κείνοισιν.) ἀλλ' ὅτε φησὶ ὁ ὑποκρί-
 σθαι αὐτοῦ μεταχρεῖν ὅτι μοίρας τῶν θεῶν, τρεῖς βρια-
 ρῶν κόπη καὶ γύνη. Τὰ πόρ θεοὶ αὐτοὶ ἐδουσι.)
 τὸ αἰδέσθαι τοῖς ὕψανίοις δ' ἐδῶται σώμασι. καὶ οὕτω
 νικῶσι τοὺς ἄλλους πιτῶνας, τὴν μεριστὴν φύσιν.

Μνησάμενοι φιλόκτητος.) μνημονεύσατέ φησιν, ὅτε
 πεταρταρωμελὴς ἐσώσα ὑμᾶς, καὶ ἡγαγὼν εἰς φῶς.

Οὐκ ἄδ' ἀπτα.) οὐκ ἄσυνέτα, οὐκ ἄγνωστα ἡμῖν,
 ἀλλὰ γνωστά. οὐκ ἄδιδ' ἀκτα, οὐκ ἀφανῆ, ἀλλ' εἰδῶσι λα-
 οῖς. καὶ οἶδ' ἀμν, ὅτι πάντα οἶδ' αὖς, καὶ πόδιέχεις
 πάντων. Αὐτῶν τε νόω.) συνεχεῖ, πρὸς ὑμῶν νοί.
 Ἄλλως. ἀτῶν, ἄγαν τεταμελῶν, πρὸς ὑμῶν σκληρῶν,
 καὶ διωατῶ ἀμετατρεπῶν τρεῖς νοί, ῥυσόμεθα τὸ ὑ-
 μῶν κράτ' ὅ. μαρνάμενοι πιτῶσι.) λαβῶν ὁ θεὸς
 φησὶ

φροσὶ πλάτων, τόδε τὸ παῦ πλημελῶς καὶ ἀτάκτως
κινῶμενον, εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγε, καὶ ὅσοι ἡ μάχη τῷ
σοικείων. τοῦτα γὰρ τιτλώου, ἡ πλημέλεια καὶ ἡ
ἀταξία. Εξ ὧμων ἐπέφυκον, ἀντὶ τοῦ ἐπεφύκε-
σαν· τὸ δὲ πέφυκε πῶς κεῖμεν ὧν, πεφύκει δὲ
εἰκῶς γέγονε· καὶ ὁμοίον ἐνεσῶτι ἀναδεξάμενον χα-
ρακτῆρα, εἰς τὸν ἐπέφυκον πῶς ταπεινὸν ἐκλινον.
Προφρονέως, πτωθύμως ταῖς χορσὶ καὶ τῇ δυνάμει,
ὁμῶς ἐφακνον τὸ ὄργον αὐτῶν· πυτίσι τῷ ἰσχύει καὶ
τῷ τέχνῃ. Σειόμενοι.) πεδ' ὅθεν δὲ σεισμός γε-
νετῇ μεγάλῃ βοῇ, τῶν ποδῶν αὐτῶν· ὡς ἂν ἐπ' ἄλλῃ
λοιπὴν ἐπέφορον, τὰ φονόγητα βέλη. Ἰκταρ ἄμα.)
Μυθίως, ἐκ τοῦ σιμῶγους, ὡς ἂν τοῦ ἰκνῶμαι. Ἰκταρ,
ἰκτικῶς, ταχέως. ἡ αὐτὴ τοῦ ἐγγύς, ἐκ τοῦ πῶς πομ-
εν. ἐπειδὴ ὁ ἀπὸ κινῶμεν ἐγγύς γίνεται. χρῶνται
δὲ οἱ τραγικοὶ ταύτην τῇ λέξει. Εἶπατο δὲ αὐτά.)
ἀντὶ τοῦ ἐδῆξεν ὁρῶμενα ὁρῶσαντίας, ἢ ἐφαίνοντο τοῖς
ὁρῶσι τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ, ὅτι τοῖς ἀκούνουσιν, ὡς ὅποτε τῇ γῇ
ἐμισεῖτο ὁ ὕψανός, ὅπως ἡ ἀκαταστασία. Τῆς μὲν
ἐρειπομένης.) τῇ γῆς ἐρριμμένης, ἢ ὑπομεινούσης. ἢ
πληθρομένης ὑπὸ τοῦ ὕψανου. Ἄλλως. πυτίσι
ἐρριμμένης, ὁρῶπόντος δὲ τοῦ ὕψανου ὑποκείμενης.
Συνὸ δὲ ἄνεμοι.) οἱ δὲ ἄνεμοι σεισμούς καὶ κόνιν ἐ-
ποιοῦν, ἢ χουῦντο συνετάρακτον. Οἷος δὲ ἂν
πληθῇ, θορυβῇ, ψόφος δὲ τὸ ἀσαφές ὅσοι λέγει.

ἔπλετο γὰρ, ἡ δὲ τῶν ὠτων βοή. γράφεται καὶ πῶ-
 νατο, καὶ σημαίνει καὶ αὕτη ἡ λέξις τὸν θόρυβον.
 Φεῖν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντο.) ἀνδισάμενοι, ἐμ-
 ποδίζοντο τὸ πρότορον ἀλλήλους, νῦν ἐκλάθη ἡ
 μάχη. Μάχην δριμεῖαν.) ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὁδῶν
 οὐσῶν, ὁμηροῦ,

ὥς δ' ὅτε ὠδυνώσαν ἔχει βέλτο ὄξυ γυναικα
 δριμύ, τότε πτωίεισιν.

Τόσπον γνῶρθ' ὑπὸ γαίης.) γνέκην διδασκαλίας
 λοδυκῆς. ὅκ εἰδῶς γὰρ, ἡ ἀπὸ ἰσχυρίας λέγει, ἡ πείρας. ἡ
 πόρι τινος λέγει, καὶ πρὸς τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων
 πλάττει. Τεισοιχεῖ.) ἡ τρεῖς τάξεις εἰς τὸ αὐτό.
 πρὸς τὸ ἄκρον ἐπ' ἀνώτατον μέρος τοῦ ταρτάρου πρὸς
 τὸ ἄδην, πρὸς ὅν φησι κέχυται πολλὴ νύξ. τὸ γὰρ τρι-
 σοιχεῖ, πολυσοιχεῖ. Αὐτὰρ ὑπέρθε, ἐπάνω τοῦ ταρ-
 τάρου κεῖται ἡ γῆ ἐπ' ἡ θάλασσα, τριπλῆ, ὥς αὖ πλεῖ-
 σται καὶ ἄπειροι γῆς ῥίζαι πεφύκασι, αὐτὴ τοῦ ἐκεί-
 ῃ ῥίζα τοῦ κόσμου. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς φυτῶν. Τοῖς ὅκ
 ἐξιστόν' ὄσι.) λείπει ἡ δὲ, ἵν' ἡ δὲ τῶν τῶν ῥιζῶν
 ὅκ ἐκβαδισέον, ὅ πορδύτιον. Θύρας δ' ἐπέθηκε.)
 διότι ὁ αὐτὸς ἐννοοῖται, ὁ τῆς γλῶσσης ὁμιλῶν. Τῇ
 χῶ δὲ πόρικειται.) πόριχει ἐκ μήκους καὶ πλά-
 θους, ἡ δὲ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐν τῷ ταρτάρῳ,
 καὶ ἐκ τῶν τεῖχῶν πόριφρεί. Ενθα δὲ γύγης πό-
 τῶ τε.) ἐκεί ἡ ὄργη τῶν θεῶν ἐπέχει τὰ πλημύλα-
 ματα,

ἐν ἄλλω, καὶ μοι κῆπορ ἔχει πολυδ' ἐνδρῶα· ὁ δὲ ἥσις
 δ' Θ, ἀντὶ τοῦ κατέχει καὶ φέρει ἡκονσιν. Ὑπνος
 καὶ θάνατος Θ.) ὁ μὲν, αἰωνίως δ' ἀμάζει. ὁ δὲ, πῶς
 ὀλίγῳ ὥραν. ἐκ τῶν πῶς πομπῶν ἢ τοῖς ἀνθρώποις,
 κοιμῶν πλάττει. Ενθα θεῶ.) ἐν τοῖς οἰκήμασι νυκ-
 τος, τὸ δὲ χθονίς ἢ τοῦ συγκεῖσθαι ἀνακρέωρ, χθόνιον
 δ' ἐμαυτὸν ἦρξιν. Δεινὴ σύξ.) φοβερά τοῖς ὑπορ-
 κούσι. δ' εἰνὲ θεός, ὅτι τοῦ ὑπορκοῦντας εἰς αὐτὴν βα-
 σανίζει. Μακρῆσι πέτρῃσι.) ταῖς μεγάλαις, δ' ἄ
 τὸ ὑπὸ πέτρῳ εἶναι τὸ ὕδωρ. Κίονισιν ἀργυρέοισιν.)
 εἰς ὑπερβολὴν καὶ ἀδύνατον. ὃ γὰρ ἄχρῖς ἔρανθ, οἱ
 κίονες ἐκ τοῦ ταρταρῶ. ἢ δ' ἄ τὴν ἀνάδοσιν τοῦ εἰς
 ἔρανθ ὕδατος Θ. Θαύμαντος Θ.) ὄνομα ἀντὶ ἐπιρ-
 ρήματος Θ. τὸ δὲ πᾶν, ἀντὶ ὀλιγάκις. Θαύμαντος
 δὲ, δ' ἄ τὸ θαῦμα ἐμποιεῖν. Ἰερὺ δ' ἐπεμψεν ἄγγελ-
 ον.) Ὡς γῆς, καὶ Ὡς θαλάσσης αἰετίζου, ἐν τῷ ταρ-
 ταρῷ. δ' ἄ τὸ ἢ ἰεὺς δ' ἄ θαλάσσης εἰς ταρταρὸν πέμ-
 πεται. Εἰς χρυσὴν πτοχόω ξέση, τίμιον, ἢ ἐνδρῶν, ἢ
 πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ὀνομαζόμενον, δ' ἄ τοῦ ὄρεος.
 ἢ ἐν πολλοῖς τόποις ὄν. Πολλὸν θ' ὑπὸ χθονός.) πο-
 λὺ δὲ ὑπὸ τῇ γῇ δ' ἄ τοῦ ὠκεανῶ, λαθραίως πῶς
 χεται τὸ ὕδωρ ἐν συγῶς, καὶ ὅτ Θ. Ἡ δ' ἐμὲ ἐκ
 πέτρης.) ὥς ὅτε τὸν κεκρυμμένον δ' ἀβάνει πῶς
 τὰς πέτρας. ὅθεν καὶ φαίνεται. ὅτι δὲ τὸ ἐκ τοῦ ὕδατος
 ἐν συγῶς καταμύσθ θ' ὠκεανὸς ὕδατος Θ. ὥς ἔχον
 τὸ

τὸ παῦν ὕδωρ τοῦ ὠκεανῶ, μοίρας δ' ἑκα· τὸν τοῦ μὲν
 ὄρνεια. αὐτῇ δὲ μία μοῖρα. Οὐδ' ἐποτ' ἀμβροσίης.)
 τὸ ἀπαρρησίασθαι τῶν ἀσεβῶν χαρακτηρίζει. Ασ-
 σουμ.) πλησίον τῇ βρώσεως τῶν θεῶν πρᾶγινεται.
 Εἰνάετον δ' ἐ.) δ' αὖτ' ἐν μακρονοσίᾳ δ' ἐτάζειται
 τὸν ἀσεβῆ, ἐπειδὴ πολλοὶ τοῦ σωτόμεθ θανάτου κα-
 τατρέχουσι πρὸς τὸ ταχέως ἀπαλλάττειν τῶν κα-
 κῶν. ὁ δὲ δὲ, ἀντὶ τοῦ γὰρ. τὸ δὲ ἀρμείρεται, σημαί-
 νει τὸ ἀρχαίρεται. δεκάτω, ἵνα δ' αὖ ἐλπίδα μετα-
 βολῆς τοῦ δικαιωπράγησαντι. Ωγύγιον τό δ' ἴε-
 σι.) τὸ παλαιόν, ἀπὸ ὠγύγου βασιλεύσαντος πρῶ-
 του τῶν θεῶν. διώαται δὲ ἐκ τοῦτον, καὶ ὑπὸ τοῦ με-
 γάλου τὰ πηδαί. Ἄλλοτε μὲν γὰρ φθιγγονο.) πο-
 τέ μὲν ἐλάλουν, ὥς τε καὶ θεοῖς γνωρίζεται τὴν φω-
 νίαν. ποτὲ δὲ κατακλήλως τοῦ βίου, καὶ ποτὲ ἀκα-
 τακλήλως. Οοσαν ἀγαύρε.) κακοῦ, ἢ ἀπόρε, ἰονα
 κῶς. ἄγαυρε πρὸ πρῶτον. τὰ γὰρ εἰς τοῦ ὀνόμα-
 τα, τῇ αὖ διφθόγγῳ παραληγόμενα, ἔχοντα κατ'
 ἰδίαν θηλυκὰ, ὀξύνονται οἶον, ἀφαιρός, ἀμαυρός.
 τὸ δὲ ἄγαυρε βαρύνεται, πλεονασμῶ τοι αἶ, ἐκ δὲ
 συλλάβῃ τοι γαύρε γινόμενον. τὰ δὲ μὴ ἔχοντα θη-
 λυκὰ, πρὸ παροξύνεται δέλω οἶον, ἐπιδ' αὐρε ὄνο-
 μα πόλεως, ἀγρὰυρε, κένταυρε. σεσημείωσαι τὸ
 θησκαυρός ὀξυνόμενον. Φλόξ δὲ κραυγὴ θένος.) ἢ
 κόραυνωθένος τοι ἄνακτος, ζυτίσι τ' τυφώεως ἀνέ-

χώρησεν ἡ φλόξ τῷ ἀνακτῷ, πυτίσι τῷ δίῳ, ἀ-
 πείσυντο κόραυνωθέντες αὐτοὶ ὑπὸ τὰ ὄρη, καὶ ἡ φά-
 νισεν ἡ φλόξ. φλόγου δὲ, αἰ ἐκ τῶν ἀνέμων ἀνασθί-
 σεις. ὅθεν ἄπῃον) γὰρ ἐκ τοῦ θερμοῦ ἀέρῃ. Αἰδ' νῆς,
 τὰς ἀφανέσι, ἡ ἄς ἡφανίσεν ἡ φλόξ. αἰδ' νῆς γὰρ, τὸ
 ἀφανές, καὶ μὴ ὁρώμενον, ὡς αἰδ'ες. νῦν δὲ ἡ πλε-
 νασμὸν τῷ νῦν δὲ τῷ σύσκιον νάπλω λέγει. Χοά-
 νοιο.) χονδύπῃς. χόαν, τὸ χωρητικὸν τοῦ πνύμα-
 τῷ, τὰς φύσας λέγει. Ρίψε δ' ἐμὲ θυμῷ.) εὐ-
 ρος, ἀπὸ ἀνατολῆς πνέει. Ζεφυρῷ, ἀπὸ δύσεως. νότος,
 ἀπὸ μεσημβρίας. βορρᾶς, ἀπὸ ἀρκτοῦ. ἀργίτης, ὁ ἀπὸ
 ἀπώτης, ὅν λέγει ὁ ὅμηρος εὐρον. μαψαῦραι.) ἡ
 νὰ καὶ μάτωσαι πνοαί· οἶον καικίας, θρακίας. ἀριστο-
 τέλης δ' ἐφησι, δ' ὡς δεκά αὐτῶν ἀνέμων. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα
 πόνον.) ἐπεὶ δ' ἡ μετὰ τῇ ἡπῶν τῇ ταραχωδῶν πνευ-
 μάτων, ὁ βίῃ κεκράτηκε. τὸ δὲ πόνον, ἀντὶ τοῦ νί-
 κλω. Θέτο μῆτιν λέγει τῷ.) ὅτι ἡ μῆτις τριαύντω
 ἔχει δυνάμιν, ὡς τε μεταβάλλειν εἰς ὅποῖον αὐτὴ ἐβό-
 λῃ· πλανήσας ὅν ὁ Ζεὺς αὐτῶν, καὶ πικρὰν ποιή-
 σας, κατέπιεν· ἔγκυον δὲ αὐτῶν κατέπιεν. ὁ δὲ ὕρα-
 νός καὶ ἡ γῆ αὐτῶν εἶπον, καταπιεῖν αὐτῶν, ἵνα μὴ
 ὁ γηρόμενος ὅθεν αὐτῆς, ἀνικρατέσθῃ γήκεται. ὅ-
 τω γὰρ μεμοιραμένον ἔπαρξεν. Τὼς γὰρ οἱ.) εἰκὸς
 ἢν αὐτῇ τῇ μητρὶ ῥέπουσαν, στασιάσαι πρὸς τὴν μη-
 τῆρα, ἵνα μὴ βασιλεύσῃ. εἰ γὰρ ἡν ἡ σεσημία μόνῃ ἐκ

τῷ Διὶ, τῷ Τίτῳ ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου νῦ, ὑπεκράττειρα
εὐρέετο. Οἶμι μὴ τέκε, ᾧ δὲ θεοῖας τῷ πάντων δῖα
τὸ νομίμως κινεῖσθαι. Ωρας.) τὰς τροπικὰς ὥρας
λέγει. ἀπὸ τοῦ ὥρεϊν, ὃ ὅτι φυλάσσειν. αὐτοὶ γὰρ φύ-
λακόν τῷ ἀνθρωπίνου ὄργῳ. Τρεῖς δὲ, ἡ ὕδραυ-
μα. ὅτι αἱ τῷ Διὶ δ' ὥραι, ἀνὰ πᾶσαν εἰσὶ τὴν οἰκὸν
μενίω. καὶ δῖα ὅσα ἡ τελευταία θάλλει. ὧ δ' αἱ τὸν
δεχόμενον τὰς δ' ὥρας φυλάττειν αὐτὰς, καὶ ποιῆν
θάλλειν. Θάλλειν, ἐπεὶ θάλλοντες τῷ βίῳ ἡμῶν,
τοῖς χρόνοις δ' ὥρεσθαι. Ηρπασον.) ἄρπασαι δὲ
αὐτῷ φασὶν οἱ μὲν ἐκ σικελίας, βακχυλίδης δὲ ἐκ
κρήτης, ὀρφενὺς ἐκ τῷ ποδὶ τοῦ ὠκεανὸς τόπων, φα-
νόδημος ἀπὸ τῷ ἀπῆκῃς, δ' ἡμαίης ἐν νάπαις. ὅσα δὲ
λέγει, ἐπεὶ ὅχι ἐκθῦσα ἡ γῆ δ' ἐχέτοια τὰ ἀπέρματα.

Λητὼ δ' ἀπόλλωνα.) ἡ Λητὼ δὲ συγγινομένη
τοῦ ὑπιδυμῶτος ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς ἔτεκον ἀ-
πόλλωνα. Ἀλλως. ὑπερβατόμ. ἡ λήθη, ἡ μητιήρ τῷ
ἀπόλλωνος, ὅτι ὁ μεσιτὴς ὑπὸ λανθάνεται τῷ τοῦ
βίῳ κακῶν. ὕδραυίωνων δ' ἐὶ ὅτι, τῷ οἰκιστῶν τὸν ὕ-
ρανόν. ἡ ὕδραυς ἀργόνων. Οἱ κέλασθι τε.) κυρίως
κέλασθς, ὃ ἐν τοῖς κυνηγεσίαις θόρυβος. τρυτίσι, τῷ θό-
ρυβον ἐγείρουσαν. ἄγουσαν ἡ στρατόν, πρῶτον οὗτος
τὸν ἡφαιστον ἐκ μόνης ἡρας εἶπε· διὸ καὶ τὸ σημεῖον.
ὃ δὲ ὁμηροῦ, ἐκ Διὸς καὶ ἡρας. Ἐκ πάντων τέχ-
νησιμ.) ἀμείβομαι, ἡ γαῖα τῷ θεῷ δ' ἐκ
διδαγμῶ

διδ' αγκυλίου τῆ τέχνῃ, ἢ λιθοσμηκλίου πρὸ πάν-
 τας αὐτὸς θεὸς τῇ τέχνῃ. Ρίνστόρω.) ἐπειδὴ ἦν παμ-
 τί τόπων τῷ πυρὶ κεχρήμεθα, φόβον καὶ δ' εἶμον ἐπι-
 κεν, ὑγιῶς ἐκδ' ἐδ' τὸ παρ' ὁμήρω ἀμειβόλως νοσ-
 μλου. Μαίην τέκε.) μαία, ἡ θυγάτηρ τοῦ ἄτλαν-
 τος, ἡ μετὰ καρτορίας ζήτησις, τ' λόγον ἀργενῆ.
 ὁ λόγος γὰρ δημοσιόυει τὰ θεῖα. Αλκμήνη δ' ἀρ.).
 τὸ ἐαφηνὸν κατὰ σῆμα, γυνῆ σφοδρότορον ἡλίου.
 Σημειωτίον, ὅτι δ' ὅσοι συλλαβῶν ἀποκοπαὶ εἰσὶν. ἀ-
 θετοῦνται ἐφεξῆς σῆχοι ὧν ἔα. αὐτὸ γὰρ ὅζ' ἀμφοτέ-
 ρων θεῶν γυναιλογεῖν αὐτῶν πρόκειται. Κίρκῃ
 τε καὶ αἰήτῃ.) πρὸ τὸ κινεῖν τὸν λογισμόν, ἢ διὰ
 περιστῆν καλῶν καὶ τῶν κακῶν φαρμάκων. ἢ τὴν
 ἀπαποράωσιν τοῦ ἡλίου, τὰς ἀργενήσεις τῶν βοτα-
 νῶν. Δημήτηρ μὲν πλῆτον.) ὅτι γὰρ εἰς κατὰστα-
 σιν ἦλθεν ὁ κόσμος, τότε ἤρξατο ὁργάζεσθαι τὴν γῆν,
 καὶ πλετεῖν ἐν γεωργίᾳ. ἀλλὰ καὶ ἐν κρήτῃ ἐπει-
 δὴ εἰς δυσκρασίαν ἦλθον οἱ ἀστέρες, καὶ τὰ στοιχεῖα, ἐ-
 μίχθη ἰασίω. ἢ δ' ἡμίτηρ, ἀπὸ τοῦ ἰγῆαι, ὃ ὅστις ἐπα-
 ρίγῃαι τὰ αὐδράματα· εἰκότως δὲ εἶπε δ' ἡμῆτρῳ
 καὶ ἰασίω τὸν πλῆτον· ἐπειδὴ ὁ ὁργαζόμενος, αὐτὸν
 συγκομίζεται. δ' ἡμίτηρ γὰρ ὅστις ἡ γῆ, ἰάσωρ δὲ
 γεωργός· ὅτε σιωπῆλθον ἐν τῷ ἀγρῷ, καὶ νειῶν ἐνὶ τρι-
 στόλῃ ἐγμήνησε τὸν πλῆτον. καὶ γὰρ ἡ παροιμία, πυ-
 ρῶν καὶ κριθῶν ὡς ἡπικε πλοῦτε. Κάσ' μὲν δ' ἀρ-
 μονίᾳ.)

μόνιη.) ἡ δὲ ἄρμωσμελὴν ἔσθ' ἐκάδ' μιν ἐγγύνουσιν ἰνὼν,
 σεμέλλω, καὶ ἀγαυίῳ, καὶ πολὺδ' ὄρωρ' ὅρ' καὶ πῖνα
 καὶ ᾗοι καλοῦσιν. εἴρεται δὲ πολὺδ' ὄρωρ, ὅτι ᾗ τῷ
 γάμῳ τῷ ἐκάδ' μιν ἔστι ἄρμονίας, οἱ θεοὶ δ' ὄρωρας ἐπο-
 ρήσαντο. Γηρυονῆα.) τὴν ἐκ γῆς ἀνὰ δόσιν τῷ ἔν-
 τ' λέγει. τριχῶς δὲ σχηματίζει τὸ ὄνομα, ὁ γηγύων,
 ὁ γηγυονδύς, καὶ ὁ γηγυόνης. ἀφ' ὧν καὶ διάφοροι γέ-
 γονται κλίσεις. Ἡμαθίονα.) ἀφ' ὅ ἡ μακεδονία,
 ἡ μάθη. φησὶ δὲ φέρει κύδης, ὡς ἡρακλῆος ἀναιρεθῆ-
 ναι τὸν ἡμαθίωνα, ἀλλ' ἀπτόντ' ὡς ἰδὶ τὰ χύσια μῆ-
 λα. Ωρτ' ἀναρρίψαμελὴν.) ὡς αὖ ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐ-
 τῆς ναοῖς, ἀπεδέωσεν αὐτὸν, ἱερεῖα ἀφανῆ ποιήσα-
 σα. ἐπειδὴ ὅ φανέται τελευτήσας ὁ αἰῶς ἀσῆρ, ὁ
ἀνὰ γὰρ τὴν ἡμέραν καὶ τὸν φαέθοντα, ἡ ἀφροδίτη
ὄσιν. Κηοπόλορ νύχιον.) τουτέστιν, ἀφανῆ, λα-
 θραῖον. ἀρχέλοχ' δὲ γράφει, μύχιον· οἶον ᾗ ἔσθ' μιν
 χῶ ἔσθ' ἀδύτῳ προφαίνοντα τῇ κύπρῳ. Σπονόγν-
 τας κέθλους.) τὰς ἡτ' θάλατταν κινδυνῶς λέγει, ἔστι
 τὴν τῶν ταύρων ἀπόζουξιν, καὶ τὴν τῶν σπαρσγῆτων
 ἀναιρεσιν. Φιλνείδης.) πατρωνυμικῶς ὁ χείρων,
 ἧος ἔστι Φιλύρας. ἔξετελείω τῷ διὸς νῶς ἵνα βασι-
 λεύσῃ τῶν μῆδ' ὡν. ἡ μεγάλου διὸς, αὐτὴ τῷ ἔστι πε-
 πρωμένης. ἔξ αὐτῆς γὰρ ταῦτα πέπονθεν. Αὐ-
 τὰρ νηρηίδ' οὐ. νηρηίδι θνητῇ σικελθεῖν. ἡ σίοδ' ὅ-
 δὲ καὶ τὴν ψαμμάχθω ἀμακῇ σικελθεῖν, ἔξ ἧς ὁ
 φῶκος.

270 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

φᾶκθ. Αἰγριοι, ἢ δὲ λατῖνοι.) τ᾽ ἰταλίας οἱ λα-
τῖνοι. αἰγριοι δὲ τὸν ἀμύμονα λατῖνον. καὶ ὅτι μὲν
οἰκοῦσιν εἰς τὰ ἐσώτερα μέρη τῶν ἱερῶν νήσων, οἱ λα-
τῖνοι οἰκοῦσι τὴν πλησίον χώραν, ὧνθα ᾔκει ἡ
κίρκη. λέγονται δὲ αἱ ἐκεῖσε νῆσοι
ἡλεκτρίδου.

Τέλθ. Πησιόδου θεο-
γονίας.

Sunt geminae in magno quo vivimus orbes.
partu quas eadem sustulit una parens.
Haec simul aequales cum sint aetatibus ambae,
Et paribus numeris temporis utraq; premat
Alteris tamen haec parit^r parit illa sororem
Filia fitq; eadem qua modo mater erat.
Vox et Dies.

ΑΚΡΙΒΕΣΤΕΡΑ ΛΕΞΕΩΝ

τινων ἀνάγνωσις.

8.5. ὁνομασθεὶς πέντε καὶ 16. βοιωτῶν 12.23. ὠληϊάδων 12.6.28
 ἀέλων 10.6. καὶ 14.19. ἀτῶμιθα. Ασυπαλαίαι ἐπὶ νῆσθ' καὶ πό-
 λεις τῆς σάμον. Ασυπαλαίους ἦν ὅθ' ἵνα ὁ φαλαρὴς, ὡς αὐτὸς φησὶν ἐ-
 πιστολαίς ταῖς ἀντὶ, τύρανθ' δι' ἀκραγαγίνων. ἐγὼ δὲ οὐκ ἀκριβοῶσθ' ἡ-
 σάμινθ', ἀκραγαγίνον ἐκάλεσα τῇ καὶ ἡ σωτηρία χρησάμινθ'. Ησίο-
 δεῖργα. Θ' ἰαλοῖα 16.12. ἴτι καλῶς 15. ὑπὲρ 22.7. ὑμνοῦσθε.
 23.6. σερμῶνθ' 29.22. τὴν 34.9. ζῶς 36.11. προφορικῶς 47.20.
 ὑπεκωσμήθη 50.3. ὅ καὶ 51.7. ὑβριστὶς γυναικὸς 24. καὶ ὑπελ-
 ρίκα καὶ ἀνυχήματα 52.11. τοὺς ἀθλίους 69.15. μιγάλους ἐλίσθ-
 μεν 72.2. πολλοὶ 3. ἀπανεργονοῦντο 75.20. φονικὸν 77.5.
 ἱδρῶντα 87.17. ἡλικὸν 89.11. ἴημι 92.11. ἀπ' μεταφορᾶς 94.
 7. ὑρῖσθα 108.1. σοὶ δ' 138.2. λαοσύνη. ἄλ' 149. 2. ἔλθες
 11. διόντως 16. εἰς 151.25. σὺ δ' ἔμικρ. 156. 22. ἡ καὶ
 160.12. θερμότητι 26. χάρις 161.14. θέλας φη-
 μιν 178.8. αἰολίς 181.4. ἀκλιτός 13. ἡθῆσι. καὶ 203.18
 αἰδούε 207.8. σκλασία 208.6. καθαρευῆσαι 210.4. ἐκ-
 ρίδναι 218.13. πίνσις 219.21. φησὶ, ἡ 233.24. ὁ δὲ δμῶ-
 ρθ' ἔρ βριάρων 238.7. παρὰ τὸ 247.20. καὶ πολυμήχανός ἐ-
 σιν 253.4. ἐμὴν ἱερίαν 261.10. σισμὸς ἐγίγνω.

ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΩΝ ΤΙ

νων ἑνταῦθα λείξεωρ τε καὶ πραγ- μάτων ἐλεγχθ'.

Α	ἰς ὦ, αἰολι-	Αγαυὴ	242.269	ἀγορὰ	98
	εὐς γρί-	ἀγανρθ'	265	ἀχαυλοί	216
	πρωτῇ	86 ἀγνός	115	ἀχιθ'	270
	ἑαπῇ	76 ἀγνόςθ' ἐν ἀλγύ-		ἀγνρις	224
	ἀβας	211 ια	68	ἀγω	24
				α	ἀγώ-

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἀγύμιον	259	αἰδοῖα	216	ἀκάνθας ῥόνη	169
Αδαμάς	76.207	αἰδώς	85.112	ἀκαρτάνη καὶ αἰτλῶν	
ἀδότης	119	αἰζκός	143.212	γατρία	117
ἀδράσας	75	αἰδοῦσα	219	ἀκάσι	251
ἀέθλιον	19	αἶναι	176	ἀκιδίος	67
ἀεικία	235	αἶνμι.αἶνθ	179	ἀκρίσιον	211
αἶρθ γύνισις	226	αἰολίως τίλοται	133	ἀκτὴ	34
αἶροπθ	24	αἰυλίωρ διάλειπας.		ἀκτὴς	34
ἀβροσιπέτηθ, ὁ καὶ ἀβρ		178		ἀκτὶς	34
σιπέτης	196	αἰολίδες πόλεις καὶ νῆ		Αλαπαδάι. ἀλάπαθ	
Αποδόνθ καὶ ἱέρακας		Θι	175	βοτάνη	84
μῦθ	87.88	αἰολός οἰπέτε.	175.	ἀλγαλίον	61.94
ἀμμι	155	ὁ κυμαῖος	8	ἀλιζάνθη οὐμα ἀρώ-	
ἀνρ φύσφορ κωιφός. 71		αἰδύσεις πίντε	18	ματθ ὁ δὲ μὴ ἀπ-	
Αθάναβρ	66	αἴσηπος	250	πυθῶσα	134
ἀθέρμαντα	215	αἰχύλου σοφὰ συγ-		ἀλιάκμαρ	250
ἀθυλά	57	γράμματα. 136. 137		ἀλιμήνη	243
ἀθλωα	27 57	αἰσχύνη	85.112	ἄλιον	138
ἀθλωας ἀλληγορία.		αἰχύνης ὁ τῆς τυμπα-		ἀλκαίον	211
47	54	νερίας	9	ἀλκιστις	236
ἄθροισις χῆμα	79	αἴσηπος ὁ δούλος	10	ἀλκιδώνη	268
Αἶα	79 (256	αἰσώπην μῦθον περὶ		ἀλκιδώνης καὶ ἀμφιγῆ	
αἰγίλαχος. 61. 152.		δυνεῖν γυναικῶν.		νθ γάμος	202
αἰγός ὄφθ, καὶ αἰγαιον		αἰσώπης χεῖρα 183 (122		ἀλκυόνη	124
ὄφθ	256	αἰτλῶν καὶ ἀκαρτα-		ἀλλ' ἱμπης	74
αἰγυπθ, ὁ καὶ αἰλθ.		νῶν καὶ γατρία-		ἀλληγοκός μῦθος. 8	
249		σις	117	ἀλλόμινθ	133
αἰγυπθ τῶν ὑποδιδῶν		αἰτῶμαι	145	ἄλμινθ	87.133
καὶ ἀρωμάτων καὶ αἰτῶ			145	ἀλφειός	249
της	134	Ακακῆσιον ὄφθ. 255.		ἀλώμινθ	87
αἰδύς	266	259		Αμαμάτιθ	248
				ἀμαρ-	

ΠΑΡΕΛΟΝ

[illegible]

Β Λ Ε Γ Χ Ο Ξ

ἄριστορχος	16	ἄρωμάτωρ ὁ δ' μὲν δία	Ατάδιαλατὰ δ' αὖτος
ἄριστορχος	88	τί ἐκ τῶν σωμάτων	97 234
ἄριστορ	144	ἀποπνίγειν δὲ. 135	ἀτάδιαλος ὄβρις 73
ἄριστος	161	Ἀσία 124. κώμη. 249	ἀτιμία 260
ἄριστος	207	ἄσις 251	ἄτλας 124. 257. 263
ἄριστος, ὁ γὰρ	156	ἄσκολια 120	ἄτλας, ἄτλα καὶ ἄτ-
ἄριστος 161. 172		ἄσκος 120	λαντὸς κλίμαξ. 127
ἄριστος ἀνατλή. 172		ἄσκη. 8. δούχιμδρος	ἄλαντὸς θυγατὶς δὲ.
ἄριστος φύλαξ	128	ἄλκω δὲ ἴρεθ. 175	124
ἄριστος	160	Ἀσιρίη 253	ἄλκω δὲ καὶ ἰρίσις,
ἄριστος	133	ἄστροπης 232	καὶ ἄλληγορία. 125
ἄριστος	158	ἄστρον ἀνατλαί καὶ	ἄτραμύτιον 80
ἄριστος 87. 133		δύσεως 162	ἄτραμύτιον 80
ἄριστος 133		ἄστρον 138. 161	ἄτλη καὶ δασυταί 77.
ἄριστος 268. 269		ἄστρον ἀπὸ τῆς ὀπίσθου, ἄ	Ἀύατη 178 (145
ἄριστος 87		πύτων ὀνόματα. 128	ἄστρον 178
ἄριστος ὁ ἀκάσων 11		ἄστρον 251	ἄστρον 77. 145. 161
ἄριστος 32		ἄστρολογία εὐρετὶς ἢ	ἄστρον καὶ εὐρετὶς ἢ
ἄριστος 179		εὐρετὶς 18	ἄστρον 222
ἄριστος 244		ἄστρον 138. 161	ἄστρον 176
ἄριστος ὀνόματα. 244		ἄστρονομία εὐρετὶς ἢ	ἄστρον εὐρετὶς ἢ εὐρετὶς
ἄριστος 61		ἄστρον 222	ἄστρον 18
ἄριστος 168		ἄστρον 19	ἄστρον 77. 160
ἄριστος 217		ἄστρον ἀνατλαί καὶ δὲ	ἄστρον 243
ἄριστος ἀριθμοί. 169		ἄστρον διτλάι 128	ἄστρον 178
(17		ἄστρον ζυδιακοῦ ὀνό-	Ἀστρον 27
ἄστρον. 226. ἢ μούσθου.		ἄστρον 127	ἄστρον 32. 33. 225
ἄστρον καὶ ἰσίδου παῖς		ἄστρον κατὰ ἰσίδου καὶ	ἄστρον 69
102		ὀνόματα πόθιρ. 126	ἄστρον 32
ἄστρον μήτηρ καὶ		ἄστρον 224	ἄστρον 236. 237
ἄστρον 134		Ἀστρον καὶ ἢ μούσθου 18	ἄστρον καὶ ἢ τῆς ἰσίδου

Ε Λ Η Γ Χ Ο Ξ

λάλησθ	236	βίτθ	108	γάμωρ	χῆρος ἰδίῃς
ἀφροδίτη δύε	216	βλωμὸς	144	τίς	164
ἀφροδίτη πολέχρη-		Βαιωνί ἰδίῃς	214	γαῶνταρ	12
σθ	156	βορᾶς ἢ βορῆας, ὁ ἄν-		γαίρεθ	216
ἀφροδίτη ἀλλυγο-		μος. 155. 252. 266	Γία	79	(117
ρία	48	βόσις	209	γατριάσις	κακὸν
ἀφροδίτη περίοδθ.		βούδιωρα	154	γύτωρ ἀγαθὸς	μίτθ ὅτι
137	(128	βούτης	128	νααρ	117
ἀφροδίτη σφαίρης.		Βριτανία νῆσθ	81	γίλος	136
Αχιλλεύς	93. 100	βρίθθ	143. 212	γίνος	212
ἀχιλλεύς ἡ μοῦσα	18	βριάρη	233	γίνος ἀντιτῆ ἰδῆς.	30
ἀχλὺθ	250	βαιθῶ	75	γδῶντος ὄσις	144
Ατίς	140. 141	βρικῶ	76	γίγνη	143. 213
Β		βρισθίς	100	γαμνία	πλευμή-
Βάρκτινθ	57	βρόντη	245	κεῖνμα	222
Βαρυδινίς	17	βρότης	232	γαργία τῶ ἄλλω τεχ-	
Βασιλις	101	βροτὶ, βρότθ	28	νῶρ πρώτη καὶ ἡ-	
Βασιλις ὁ παλαιὸς		βρυμάλια	154	μιωτάτθ	55
πλευθρίμμοις.	80	βροῦμθ	154	γαργίας διδάσκα-	
βίλνθ	211	Γ		λος ὁ δίδουθς.	199
βίβλα	249	Γαῖθ	244	εὐρίτης ὁ τριπλό-	
βιβλοφάντης	248	Γαῖα	76. 94	μος. 23. ἢ ἡ πολὺς	
βωνίης πλόκαμθ.		Γαίθ		κα	18
126		Γαλαξία	251	(82	Γῆ. 79. ἀπάντωρ ἡ-
Βιβλία ἀμπλός, βί-		Γαλαξίας	150	δος	227
βλινθ εἶνθ	167	Γαλάττα	242	γῆ ἡ τῶ ὕδατος.	226
βίβλος	167	Γαλιών	241	ἢ χάς	227
βιζαντίωρ καὶ παρχα-		Γαμικαὶ αἰωνοί	200	γῆ εὐείθους	108
Λοῖωρ γατνίς.	117	Γαμικῶρ εὐρίτις ἢ ἡ		γῆ κίντηρ	229
βίκα	190	τῶ	18	γῆ πάντωρ μήτηρ	35
βίθ	84. 94	Γάμος ὁραῖος ἴς.	160	γῆ τυμπανισθίς, ἢ κα	
				α β καλῆς.	

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

σοσιδης	79	δαίμων καὶ ἡ τύχη. 33	παῖς	100
θήματα	34	λαμώδης ἰχθυοσώ-	λίαν	29
θήρημι	64	λης	9	λίαν, ἡ ἐν κέρσι 89
τηράντιαι	64	λανάη	211	δίοργιν 107
θήρας ὁ	64	λάφνη	142	δίουνοθ. ὁ τῆς γινος-
θήρας εὐλόμινος. 240		λάφνη ἀπαλῆς	217	γίας διδάσκαλος.
θήρυξ	217	Δῖ σὺν λαβῇ 234	19	148
θηρυονίς	269	δευπλόχη	181	δίουνοθ, ὁ καὶ ὅσι-
θήρυς	217	δύπνθ	144	αἰς 36
θηρύσααθ	217	δικαίλωθ ἄμαξα,	δῖθ ἡσιόδου πατήρ.	
θηρύωμ. θηρυόνης. 269		140	175	
θηρίφαλος. 245.		δύομ, δύμ	93	διδος πείριδθ 137
θηρωαί 258 (246		δύματα νοσοῦντων θη		διδος σφαίρα 118
τίγαντις 235. 236		ρίων ἀδινῇ	158	δίχα 81
τιγαντικὸν γένος. 74.		Διμήτης. 34. 268.		διώνη 216
75. ὀνόματα. 236		τιωργίας διδάσ-		Δμωθ 141
τλαύκη 75. 241		κλος	147	Διοφδὸρ 94
τλανκώπις	57	Διμήτης Διαιτί ἡ γῆ.		Δόρπθ 144
τλάφν	157	35	(36	δέτης 119
τλώτης οὐδὲν λῶσιν,		Διμήτης, ἡ καὶ ἴσις.		Δράμων 248
οὐδὲ χαίσις. 183		Δήμητρα 34. 170		φρίπανομ 234
Τνοφδὸρ	34	Δήμητρος φάκοντις.		φθες 94
Τόμθθ	141	Δῆξ 138	(36	Δνικὸν ἀπὶ πλεθω-
τοργῶ	244	δῆσααθ	158	Ζησῶ 84
Τραία	244	Δία. 208. ἡ μοῦσθ.		Δυσκλιγίθ 155
τρίωκος	250	19		δύσις ἀγῶν διττῆς.
Τύγες -	233	Διάκτρθ ὅθιμ ὁ ἕρ-		129
τύγες	241	μῆς	55	Δυσκίλαθθ 85
Δ		Διάλειβι τίωκτις. 18		Δωρῶ 140
ἀπὶ τῶν	34	Διακασὸν παρθένας.		Δωρθς 250
Δαίμονις	86	99. ἡμαρμίνης		Δωροδίασι 37
				Δωρο-

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

Βαροβαρῆται	37	ἐνέφθοι ἄνθρωποι	233	ὀνηλιπίωσις	73
Βαυῶ	242	ἐκνηφίας	247	ὀνέρατο	248
Β		ἐκπαγλοῖ	77	ὀνθα	81
Βαλῶ	244	ἐκπεραλλήλων, σχῆ-		ὀνυρῶ πεταρτημόμορ	
Βαίγκιλαιος	236	μα	59	ὀκασορ ὀπόσωρ ἡ-	
Βαῖνῶ	29	Ελαρῶ	138	μῶρῶρ	150
Βαρε	233	ἐλαφρὸς	138	ὀνοσίγαιος	262
Βαίρω	151	ἐλνθῆρ	219	ὀνόπη ἡ μεθσα	19
Βαίρων	223	ἐλιθαίρει	249	ὀνοσίχθων	178
Βαίλος. ἰδίλω	89	ἐλκὸς βόθ	145	ὀνυλιῖς	241
Βαίλωνοι	69	ἐλίκη	75	ὀνυῶ	244
Βαίω	259	ἐλίκε ἡ μουσα	19	ὀν ἰς αὖ	211
Βαῖ	122	ἐλικεφθῆς	216	ὀν τριχῶς σωμαρ(α)ρ	
Βαῖμα	71.158	ἐλικῶρ. 22. 24. 25.	93		
Βαμαρμίνη. 161. 27.		214	Βξάεβρορ	131	
32. ἡ πρῖνοια	67	ἐλικῶρ πλούδαφ(α)ρ		ἐξέπη	61
Βαμαρμίνη κρονίωρ.	55	217	(25	ἐξοπίσω	235
Βαμαρμίνη μεγαλόφω		ἐλικῶνθ λιπλαι.	24.	Βπακυνὸς	33
νορ	94	ἐλιξ	145	ἐπάλμωρ	133
Βαμαρμίνη πρώτη κρῶ		ἐλπίδ(α)ρ χιῖς	61	ἐπ' ἀρμάτων	77
δουτίρ	65	ἐλνμα	141	ἐπίκτασις	73
Βαμαρμίνη τῶρ πιείραν		ἐμιο, ἐμοῦ	93	ἐπικαλιόπης ὑρῖ -	
νῶ	45	ἐμμορῖρ	217	μα	222
ὁξ βαμαρμίνης πάντα.		ἐμπος	74	ἐπυτανὸς	34
100		Εναλύτριορ	71	ἐπικάμυθρ	158
Βαρω	151	ἐναρ	248	ἐπίκτηρς ὁ Λοῦλ(α)ρ.	
Βαρώρ κερστροφός	93	ἐνατ(α)ρ ἀρσθμός	17	10	
Βαάτη. 253. τριμορ-		ἐναυλοῖ	230	ἐπιλώρνωρ	158
φ(α)ρ	246	ἐνδυνμίωρ	19	ἐπιμηθινὸς. 50. 124.	
Βακῶρ ἀντί πλά.		ἐνδρνορ	141.148	257	
146		ἐπ. ἐπ. 133. 178. 195		ἐπισωρία	144
			4	ἐπαπία	

Ε Λ Ξ Γ Χ Ο Ζ

ἐπὶ ἀπέλη ἡ μοῦσα	18	ἔρως	228.229.237	Εὐλω	250	
ἐπὶ ἄπορος	250	ἔρατις δύο	225	εὐάριη	243	
ἐπὶ ἄχορδος λύρα	18	ἔρυνά περ ὅς ὁ θάμν		εὐδώρα	125.241	
Ερα	78.149	εὐσωταξάμενος.		εὐδῶς	243	
ἐρασιχρῆματι ἄδρην-		Εσαώη	158	(23	εὐδημοσύνη	149
ποι	179	ἰδιός	89	εὐκλάδῃ ἡ μοῦσα	19	
ἐρατὴ ἡ μοῦσα. 18. 7α		ἰσπερίλαβ	238	εὐκράτη	241	
μικρὴ ἢ ὀρχήσεις		ἰσπερ		εὐκλὸς ἀντί ἔποιε		
εὐρετίς	18	ὧς	125	ἔκω	119	
ἔρτα	69	Εταῖρα	185	εὐμάρεα	256	
ἔρτορ	110	ἑταῖρος	84	εὐμειλις	212	
ἔργαλίον	94	ἑταῖος	34	εὐρ	252 (19	
ἔργασίαι πάντα τὰ		ἑταῖρος καὶ πλανί-		εὐτέρπῃ ἡ μοῦσα. 18α		
πῦρ ἔχοντα δ' ὅλα		κον μονομαχία. 80		εὐριπίδης ὁ λαχα-		
λαί ἄθουρα	153	ἑτώσια	132	κὺς	10	
ἔρεβινθη	31.32	ἑτασίδης	133	εὐριπίδης ἀέπηλα χράμ		
ἔρεβος	31.229	Εὐβοία	176	ματα	136.137	
ἔρινος	235	εὐδρώας	77	εὐρωμένη	267	
ἔρις 30. 31. 85. α-		εὐδωμονία	33	εὐρος	266	
γαθὴ καὶ φαύλη. 31		εὐδώρα	251	εὐρύπης	94	
ἔρμης	250	εὐδωμένη	242	εὐρυδίῳ γένεσις. 206		
ἔρμης Διὰ Διὰ κέρως		εὐνίκη ἡ μοῦσα	19	εὐρυτίωρ	246	
τι καὶ ἀργαφέντης. 55		εὐρύαλα	245	εὐρώας	77	
ἔρμου ἄλληγορία. 48.		εὐρύαλη	170.244	εὐτέρπῃ αὐλοῦ εὐρι-		
54	55	εὐρωμένη	251	τίς	18.23	
ἔρμου περίοδος	237	εὐρώπη	251	Εραρμόζοντες	233	
ἔρμου σφαίρα	128	ἔω	71.158	ἑφίσε	77	
ἔρμος	250	Ευσφάρι	172.252	ἑκέρως	216	
ἔρος	236.228	Ευσάμνοι	71	Σ		
ἔρυδις	251	Εσία	287	Λίος	242	
ἔρῳ	246	Ετόσιον	238	Ζεύδαρις	69	

ἐν

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

Ζεῦς. 27. διατίπκτῃ	250 ἡλεκτρίδος νύθι. 270	ἡριδανός	249
ἀνδρῶν τε θιῶν τε.	202	ἡρόδοτος	†ενδληγο-
51	ἡλίχιον	71	ῥῶμ
Ζιὺς ἐλκωνίθ	215 ἡλικία ἀνθρώπου ἐπ-	ἡρώδης	70.78
Ζιὺς, ὁ νοῦς. 26. ἡ τι-	τά	143.212	ἡρώων μητῆρ ἡ ἀρι-
μαρμίνη	27.28 ἡλίου. 77. 138. 187	ἡ	78
Ζιὺς ὁ τοῦ αἵθερος.	ἡλίου πόσῳ τῷ οὐρα-	ἡσίόδου ἐλικώνιος	23
17	νῦ βραδύτερος.	ἡσίόδου ὁ ἀσκραῖος.	8. τῷ αὐτῷ γένος.
Ζίφυρος	252.286	137	ἡ τ' ἄλλα. 8.9.10
Ζῆλος. 30. 31. 32.	ἡλίου τροπαί	150	ἡσίόδου ὅποτε σωτήκ-
85	252 ἡλός	148	μηκε
Ζυγὰ ἀπὲρ ζυγούς.	ἡλύσιον πιδίον	81	ἡσίόδου ποιμῶν
165	ἡμάθη	269	ἡσίόδου τῷ παλαιού
Ζώδια	127 ἡμαθίον	269	ὁμῆρῳ ὑδρομ.
ζωδιακῷ ἀγροθεσία.	ἡμίρα ὅτι μητῆρ, ὅτι	ἡσίόδου ἀδυναμία με	177
127	μητρῴα	201	τακῇ
ζωδιακῷ τιτράγω-	ἡμδρόκειδι	171	ἡσίόδου βίβλοι, μον-
να	150 ἡμίθιοι	78.79	σῶμ τῷμισμα. 9
ζῶσαι ἐπ' αἶ	18 ἡμιόνοι ταλαιργαί.	44	ἡσίόδου βίβλοι πό-
ζῶσαι οὐράνιαι	128 ἡμῶ	135	σαι
ζῶω	109 ἡνθορ ἀπὲρ τοῦ ἡλ-	ἡσίόδου γανίς	175
Η	θου	57	ἡσίόδου λαφνηφαγία
Η ^{βη}	73 Ηοῦς χνία	165	10
Η ^{βη} ἡλίου	138 Ηρα	27	ἡσίόδου ἐπιταφισμ.
ἡβρίοντα	228 ἡρακλῆς	247	14
ἡετανός	34 ἡρακλῆς ἐμ μιᾷ νυκ-	ἡσίόδου ἡμδρῶν πῆ-	
Ηθια	221	τὶ πεντήκοντα δια	ρι λιγόμενα, λῦ-
Ηλίκτην	124.243	κρίσας κόρας.	ρος παφτα καὶ τῷ.
ἡλίκτρες πυρκακτω-	220	(202	ση
-σις	126 ἡρακλίους γένιςις.	ἡσίόδου παῖς	102
		α	5 ἡσίόδου

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἡσιόλου ταυτολογία.	Θιᾶρ	218	θρίπρηκ. θριπύρηκ.		
96	105	Θῦβαι καρντάπυλαι.	84		
ἡσιόλου τελευτή	13	80	Θυμός	80.33	
ἡσιόλου ὁμήρω συγ-		θήβαι ὑποπλάκιοι	80	θυμός ἐξ οἶν	115
κρινόντων ἀβιλ-		θήβαι πᾶπυλος	80	Θῦθ	115.116
ἡσρία. 95. 96. 99.		θίικ	231, 251	θύραξ	61
101. 102. 103.		θειξινόη ἡ μοῦσα. 17.	Θῦκθ		153
105	107	19	θύραξ		139
ἡφαισθ. 55. 56.		θίμιε	29. 50. 74	I	
229		θίμιε αἰδοῖα	216	ἡλιμθ	19. 22
ἡφαίστου ἀλληγορία.		θιμισονόμη	202	I	ἱαννακίος λωκυῶν
47	52	θιός ὄνομα πίντι ση-	154		
ἡχιρ	166	μαίνωμ. 27. 67	ἱαπίρης. 45. 50. 230.		
ἡως δ' σημαίνωμ.		θιοί	108	256	
156		θιοί, αἱ φυχικὰ δυνά	ἱαπίρθ ἀλληγορία.		
Θ		μας	84	125	
⊙ Αλασα χαλιπῆ.		θιοί Θ' δαίμονες οἱ αὐ	ἱαπίρθ υἱοί		124
80		ρὶ	70	ἱάσωρ	268
θαλάσσης γένεσις	226	θιοί πότιρ καλούμν	ἱγδην		139
θάλασσης φυτὸς γένεσις		νοι	70	ἱδην	75
ἑυρίτις	18	θίρινκ	215	ἱδῦα	250
θαλῶρος	231	θιρίρης, θίριπθ	165	ἱδμικαι	252
θάλας ἡ μοῦσα	18	θίτις	241	ἱδμοσύνη	252
θαλία	68	θιῶν βωμός, ἡ ἐν ἡ-	ἱδθ ἱδῦρ		212
θαλίη	242	μίρ λογισιόρ.	ἱδρις	196. 197	
θάλας	267	74	ἱδρακός Θ' ἀνδρὶος μῦ		
θάμνας	19. 23	θιῶν ὄνομα ἱκασορ τρι	θος		87. 88
θάναρ	264	χῶς σημαίνωμ.	ἱκρίθ		164
θάρσθ	112	27	ἱκταρ. ἱκλκῶς		261
θαῦμας. 240. 241.		Θεῖ	242	ἱκασορ	106
243	264	Θράσθ	212	ἱκταρ. ἱκλκῶς	250
				ἱμῶθ	

Ε Λ Ξ Γ Χ Ο Σ

ἱμῆς	221.237	ἰσός	54	καλυψῶ	251
ἱμῆς	89	ἰσός	249	κάλως	142
ἱμῆς	243	ἰνός	163	κάμαφοι	210
ἱμῶ	269	ἰτ	138	κάπηλα.τα	136
ἱμῶ	202.206	ἰω	89	καπύλοι	136
ἱμῶ	138	ἰωνοῦ τιλωταί	77	κάρας	19
ἱμῶ	215	Κ		καρχαρόδους	171.212
ἱμῶ. 202. 206.		Κ	ἀντί τῶ π. 230	καρχηλοῦν καὶ βι-	
ἱμῶ 215	(248)	Κ	κάμμος	80	ζαντίων γαινία. 117
ἱμῶς φύλαξ ὁ ἄρτ.		καίροι διατί καλῶ		καταβόλια	183
55		μοι	57	καυάξαις	178
ἱμῶς	242	καροῦ ὦραι τίσαις.	Κι		109
ἱμῶς	115	139		καυομίμ.	152
ἱμῶς	242	κακὸς καρ	33	κίκοι	35
ἱμῶς	208	καθελόμενος	133	κίλας	267
ἱμῶς κρῶν	214	καθαρός	115	κίλαιν	75.124
ἱμῶς	250	καθίςται	145	κίλαινώπης	57
ἱμῶς ἱερὸν, καὶ		κάκως	250	κίλιος	19.35
φθινοπωρινή	151	καλία	108	κίλινος σφαίρας αἰ-	
ἱμῶς 150	(36)	καλῶν	134	ἱμῶς	229
ἱμῶς, ἡ καὶ Δημήτηρ.		καλῶν	121	κίλινος	159
ἱμῶς ἀπόφθιγ-		καλῶν ἡ μούσκα. 18		κίλινος σφαίρας	212
μα	198	καλῶν μούσκα πρὸ-		κίλινος	233.247
ἱμῶς	229	φριζάτη	222	κίλινος	251
ἱμῶς ἀντί τῶ ὁμοιορ.		καλῶν πρὸς τῶν		κίλινος	34
114		φριζάτη	18	κίλινος	239
ἱμῶς. 141. 142.		καλῶν	246	κίλινος	138
148	(18)	καλῶν	161	κίλινος	217
ἱμῶς ὑφίς ἡ καλῶ		καλῶν ἡ μούσκα.		κίλινος	244
ἱμῶς ὑφίς ἡ καλῶ		19		κίλινος	202
22		κίλινος	134.141	κίλινος	109
				κίλινος	219

ΕΛΕΓΧΟΣ

κηφισοδὲ	17	κόπῃ	233	κυματῶν γη. 242. 243
κίαι	142	κυροτόφῃ	94	κύμα 8. 175
κίβυσσε	209	κυροτόφῃ, κυρο-		κυμοδόκη 242. 243
κίεμ	209	κτόνῃ	93. 94	κυμοδόκη 241
κιδαιρῶν	24. 25	κωχλίας	164	κωμόσεν 75
κιδαιρῶν τέρψιχό - Κράδῃ			179	κῦρῃ χρησμῶ ἡμίονος
κιδαιρῶν 222	κράτης		190	κυλούμενῃ 44
κίρην 268. 270	κρίῃ		230	Κώμη 175
κλίαια	125	κρίῃ	251	κωμικῶν πηται, 190
κλειρῇ	53	κρόνῃ	66. 231	τούτων γυναικῶν -
κλειώ	22	κρονίδης	32	μα 9
κλειώ ἡ μουσα. 18. 150	κρονίωμ. 97. ἡ ἱμάρι-			κυμοδία θαλάσσης ὑ-
κλειώ γυνώσις 22	κρίνη 55			ριμα 222
κλειώ τῆς ἱστορίας ὑπὸ κρόνου παρὶς 137				κυτίλη 121
τίς 18	κρόνον σφαίρα 128			κυτίλλουσα 121
κλυμένη 250. 257	κρόταφοι Διὰ τί πρότε			Δ
κλυδῶς 53	κροτοῦσι 83			Αδωμ 250
Κόδραροι 109	κρόταφοι, ὡς κρόταφ-			Λαίτμα 80
κώϊον 230	φουί λινός 83			λαομύδεια 243
κώϊῃ 230. 253	κρώμη 75			λάπαρῃ 84
κώϊτῃ 164	Κτημένη 13. 14			λαπίθωρ μάχη 208
κόκκυξ 152	Κυθέραια 237			λάρῃ 19
κόνκρῃ 262	κύθηρα 236			λατίνῃ, λατῖνοι. 270
κόνωρ 126	κύκλος ἀπείρων 79			τοῦ λίγερ ὁδο καίροι.
κόρη ἡ καὶ περὶ σφά-	κύκλου Διὰ μίτηρῃ καὶ			198.
νη 35	περὶ σφίρα 140			Δεσφῆ 243
κόρης ὡς παγὴ 35	κύκλωπες 231. 232			λίρην 247. 248
κωρωνίς 125	κυκλώπων γένη 232			Λυκίπη 77
κώμης κλίματα τῆς	κύκλωψ ὁ οὐρανός.			λίωρ 248
ρα 252	232			Λίθη 219. 267
κόρυφοι 209	κύκλος ὁ ἄριος 202			λίθῃ 255
				λίθῃ

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

ἀκίς	255	μαμῦσα	248	μίλπηρ	19
ἀλωαῖωρ	154	μάκρηθ	74	μιλπῶρ ὑρίται αἰσῖ	
ἀπτῶ	253.267	μακάριον ἦσοι	81	ρῦνθ	23
ἀιμοῦ αἰτία	98	μαλέρθ	231	μίλω	80
ἀιμῶ τῃρ λοιμὸν ἔπι-		μάωσ	168	μίμβλιτῃ	220
ᾶ	98	μασχάλαι διακτίου π		μίνανθρος	249
ἀινθ	19.23	λιθῶσι	83	μινθῶ	251
λίπα	156	μαυροτίρη	105	μινούτιος	124
λίσθοι	77.145	ματᾶυρας	266	μδρισμός σχῆμα	79
λοχιός	235	Μεγάλης	69	μδρόπθ	65
λόγθ παιθοῦς ἰδρὸν.		μιγαίρω	122	μδρόπη	124
74		μίγερθ	122	μίσαςοι	148
λουκιανός ὁ ῥήτωρ σὺ-		μιγέρτα	241	μισυκάνημα	172
ρθ	10	μίσυσα	244.245	μιτανίρα	35
λυγγιύς	211	μίσυσαρ ὑφ' ἥρα-		μιταπλάσμος	99
λύγκθ	24	κλίς ἀνιλήθ.233		μιτάτροπα	223
λυρᾶ	87	μίσραξ	143.212	μίσχαι ἀντί ῥημάτων.	
λυκίδης ὁ ἀργεῖθ.		μίσρ	117	38	
104		μίσ	159	μίσρτῃρ	118
λύπρ	255	μίσρα	155.235	μίσρλια	235.236
λυρικὴ ποικταί, καὶ		μιλάνθιθ	115	μίσρλιαθ	243
τύτων γνώσιμα.7		μιλανίπη	243	μῆλω	235
λυσιάνασα	243	μιλέτη ὁ μοῦσα	17	μηκύνθ	258
λυσίμαχθ ὁ κυρη-		μιλικὴ δίνθρα	75	μῆλα	236
ναίθ	25	μιλίας νύμφαι.236.		μῆλα χυσθ	238
λυσιμιλῆς	228	καὶ αὐτῶν ὄνομα-		μῆλθρ	80
M		τα	75	μῶν ὁ τῆς σιλώης.	
Μ Ἀγνης	19	μιλιωνύς	24	194	
μάζα	167	μιλίτη	242	Μίμας	236
μαζθ	168	μιλπομίνθ ἡ μοῦσα,		μινύριον	28 (133
μαῖκ	124.268	φδῆς ὑρίτις	18	μινύθω.28.98.113.	
				α 7 μινύς	

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

μινός. 28. 98. 113.	ρδς καὶ μνημοσύ-	νηλιοπῖνα	239
133	νης	20	νηρις 240.248
Μηκσιὺς ἡσιδὸν παῖς	μοῦσαι εὐριλκός τδρ	νηριδὸς ὀπίσσει. 242	
102	τίχων γυναικός	νηριδὸν ὀνόματα.	
μνημοσύνη. 231. μου-	21	241	
σδρ μήτηρ 219	μοῦσαι παρὰ τῆς μοῦ	νήριτθ	155
μνημοσύνης θυγατὶς	σης	21	νήσοι μακάρων 81
αἱ μοῦσαι 20	μοῦσαι πλῆλ καὶ διὰ	Νικάτωρ	104
μοῖρα. 117. 238. 239.	φοροι 20. 21	νίφα	157
254	μοῦσαι τρεῖς. 17. τίς	Νόικ	223
μονοῖοι πικταί, καὶ	σας, πίντε, καὶ	νόμοι	221
αὐτῶν γινώσκει. 7	πλῆλ. ἰνταῦθ.	νόσφι αἱτῶ	59
μουσικαί 19	μουσῶν εὐρέματα.	νότη	252. 266
μουσικαί τῶν τρεῖς.	222	νοῦς μουσῶν πατήρ.	
18	μουσῶν παῖδός. 19. 22	22	
μουσῶν 30	Μύσαι	99	Νόμοι μελῖαι 236
μουσατί. 21. 24.	μύρω	99	νύξιριδίνη 31
25	μύχιθ	269	νύχιθ 269
μοῦσαι. 16. 17. 18.	Μῶ	16	Νώνυμθ 178
19. αἱ πάρινοι,	N	Ξ	
πῶσαι 19	ἂντι τῷ λ. 57	Λυθι	251
μοῦσαι διατί ἱλικυ-	N	Νίαι πάτραι. 35	Ξίνθ 84
νιάδός 214	κατίας	143. 213	ξίρξης 97
μοῦσαι διατί ἐνὶ κ.	νίλως	249	Ο
17. καὶ πλῆθους.	νείλως ἡ μοῦσα	17	πρὸ τῷ μ Λασθ
17. 18. 21	νίαιοντῃ	95	Ο καλῇ 186
μοῦσαι διατί ἐν τῇ πη	ημαῖα	249	ὀδαμθ 76. 236
ρία γινώσκου. 21	νίμεις	239	ὀδαμὼ 76
219	νίσθ	250	ὀδαμθ 20
μοῦσαι διατί διαί. 18	νιφιλυγίτης. 47.	οἰδικοῦς. οἰδικθ.	
μοῦσαι διὰ θυγατὶ-	48	49	οἰδικοῦς, οἰδικό-
			δης.

ΕΛΕΓΧΟΣ

Δηρ	80	Δηρικησμίνας. 111	ὀρφύας τὰ ἴργα, καὶ	
δῖα	202	ὁμήρου τῷ παλαιού βί	αὶ ἡμίραι	14. 15
οἰκονόμους τῆς καὶ		βίαι	13	ὀρχήσους ὑρίτις ἡ
ἡμᾶς διαίρεσις.		ὁμήρου τῷ παλαιού β-	ρατῶ	18
80		εἶρον ὁ ἡσίοδος.	δοιρίς, ὁ δῖονσος.	
οἶον	14	177	19	36
οἶον βίβλιν	167	ὁμηροὶ πηλοὶ	12. 95	Οἰα. 215. 216. 218.
οἶον καὶ θυμὸν ἱππ-		ὁμήρου τῷ ἡσίοδου	συν	221
7α	115	κρινόντων ἀδελφῶν	Οἰα	135
οἶονχόν	190	ρία. 95. 96. 99.	ὀπῶδες	261. 262
οἶονοὶ	104	101. 102. 103.	οὐρανία ἀστρολογίας	ὀ
οἶονοὶ γαμικῶ	200	105	107	ρίτις 18
Οκτάδλωμ	144	ὁμηροὶ	186	οὐρανία ἡ μουσα. 18.
ὀκχ	178	ὁμοιομ	114	250
Ολβ	33	ὁμοιομ ὁμοίῳ	συνχαί	οὐρανός ἀκρίνη. 230
ὀλμειός, ὀλμῖ	215	ρειρ	188	οὐρανός κελητοῦ ἴππ
ὀλμ	139	ὁμοίῳ	83	κὲ τερπικίρκαυτος
ὀλίλαμπ	87	ὁμόφρον	220	οὐσία 226 (49
ὀλυμπος	86. 87	Οπιδιρ	97	Ο† 59
Ομηριῦσκα	218	ὀπιδ	99	π
ὀμηρ	ἀλλ	ὀπιδ	174	Π Αγαθς 209
ὀσιόδω ἰσὶ ὀχοιό		ὀπιδ	152	Π παιδίον 143
12		Ορίχαλκος	207	καὶ 212
ὀμηρος ὁ βυζάντιος. 12		ὀρπιδ	226	παίδων γινωσκῶμαι
ὀμηρ	ἰπποκράτους	ὀρπιδ	162	ξορ ἡ τῶν ἀείων
χκε	101	ὀρπιδ	162	κίρδος 123
ὀμηρος ἡ τῷ ἡσίοδω		ὀρπιδ	246	παλαισῆς 140
προγινέσθους. 11.		ὀρπιδ	μινὸν λυτῶν	παλαίφαρ 19. 23
12		μινὸν ἔσθαι. 162	παλλακῆ	185
ὀμηρος, ὁ πλὺς	8	163	παλλας. 57. 251.	
ὁμήρου σίχας τῷ ἡσίο		ὀρφύς	20. 23.	252

ΕΛΞΓΧΟΣ

πανδιόνις	163	πριγλῶχος	212	πιδρίστημ	26
πανδίωμ	163	πριγχαφῆ	59	πίδρος. 24. ὁ γηγι-	
πανδώρα	58	πριγάρλοι ἀριθμοί.		νῆς	19
πανδώρας ἄλληγο-		πίρραμος. 178 (169		πίρου θυγατέρου καί	
ρία. 41. 42. 46.		πρσιγνός. 211. 244.		μοῦσαι	17
47		245		πιθοιγία	120
πανίδης ὁ βασιλεὺς.		πρσιφόνη	35. 76	πίλοι. πίδα. 158.	
11		πρσηίς	251	159	
πανόπη	242	πρίσης. 251. 253. ὁ		πιμωληγίστῳ μῶμ	17
πανύασις	8	ῥῶ ἡσιόδου ὁδὸν		πίναξ	269
παρὰ δέσους ἀγαθῶν		θός	16	πίνδαρος	137
ἀνορθῶν διατριβή.		πρσιγνός νόμος ἰνου-		πιπτακός τοῦ λισ-	
81		ρίμ ἰφιζόμενον.		βίου ἀποφθεγμα.	
παρθένιος	250	185		183	
παραχημαλισμός. 99		πιτιλῶν, πικανόν.		Πλανητῶν ὄνομα. 128	
πάρης ἀλέξανδρος. 97		104		πλανητῶν πρίοδοι	
παρολαή	99	πίτηλα	210	οἱ τῶν ἰκασμῶν.	
πασιθιή	242	πιτρίη	251	137	
πασιθόη	250	πιφρηδῶ	244	πλίσιαδ. 123. ὁ-	
πατρονόη	242	πιφύκω	76. 261	θιμ λεγόμενα.	
παῦρα	264	Πηγασιά	215	127	
παυρίδιον	73	πῆγασος. 214. 245.		πλειάδων διάσεις.	
παῦρον	73. 113	248		131	
παχνοῦμ	119	πλωσιός	250	πλειάδων ἐπιβλή, καὶ	
Πίδια	216	Πιδρία. 219. διὸς οἱ-		δύσεις 129. 131	
πειθοῦς ἰδρὸν ὁ λόγος.		κηγήριον. 21. ἡ γερ		πλειάδων κατασίρι-	
74		νοός	22	σις, καὶ ὀνόματα.	
πίπερ	195. 196	πιδρία, ἡ καὶ λυγ-		124	127
πίσανδρος ὁ καμει-		κός	24	πλωσόν, καὶ αὐτῆς θυ-	
ρίγος	8	πιδρία διπλαῖ. 24.		γατέρου	124
πίος	117	25.		πλωῶν	173
				πλίσω.	

ΕΛΕΓΧΟΣ

πλίον, πλίον	93	πόλιμος	30	24. 25. 87. 88
πλίονος χρόνος.		πόλιμος κενεατόνος.		92. 116. 126. 169
164		93		170. 197. 198
πλίονος	210. 211	πλίον αιτία	83	πρόκην. 163. εις αμδ
πλίονος	251	πόλις	96	να 164
πλίονος ακίριος τίς.		πλίον	97	προμηθίους. 45. 46
179		πλούσιος	269	124. 257. 259
πλούσιος η νόμος. 17		πλούσιος γεωργίας εν-		προμηθίους ο διηαλδ
πλουσιάρχος αμάρτυ-		ρις	18	104
μα.	218. 122	πλούσιος η μοδσα. 18		προμηθίους αλληγορία.
πλούσιος	33. 268	πλουσιάρχος η πω-		50. καταδίκη. 257
πλούσιος	251	ρι πάντων φίλος		πρόκην 67. 27
πλούσιος ιραρός ενρι-		φία	114	πρόκην θία 161
μα	222	πλούσιος, πλίον	69	προπιφραδμία. 177
πλούσιος μυθολογία.		πλουσιάρχος	30	προσκήρυξη 141
218		πλουσιάρχος	30	προσκήρυξη τρία 18
πλούσιος εμοιόν ζεμαν-		πλούσιος	156	πρόσκηρυξη τρία 18
τία	218	πόρις	171	προσωποποιία, έμψυ-
πλούσιος ενριτίς η καλ		πλούσιος	236	χθ ενθ ενθ ενθ ενθ
λιόση	18	πλούσιος ταύριος. 206		7θ 92
πλούσιος διαίριος 7		πλούσιος	139	προφίσηκατη 222
πλούσιος οι μάλιστα ενθ		πλούσιος	16	προφροσύνη 261
μας	8	πλούσιος. πλούσιος-		πρόχον 392
πλούσιος η πόσιος χα-		ταί	209	πρυμνία 250
ρακτίσμος	8	πλούσιος. πλούσιος.		πρώι 146
πλούσιος ανανύμως τί-		209		πρωτομείδων 242
ος	7	πλούσιος	143	πρωτό 241
πλούσιος	89	προκατασκευή	62	Πιλίας 242
πλούσιος	117	προκατασκευής σχή-		πλώσιος 132
πλούσιος	230	μα	62	πλώσιος 99
πλούσιος	147	ψις πρίονος. 2. 3. 23.		πλώσιος 99

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

Ευροσεύος	121	Σαρῦνθ	19.23	σισίχερθ	ἡσιόδου
πυθαγόρας ὁ φιλόσο-		σασίῃρ	138	ἡδός. 13, καὶ πτηνῶ	
φθ	13	σίριθ	138.166	νης	14.102
συνκιμέδμ ἡσιόδου μη		σασμαδραϊνία	178	σειχίωρ αἰδώς καὶ νέ	
τήρ	175	σίλην	246	μισις	86
πῶρ, ἴρως, καὶ ἡφαι-		σίλῆνς περίοδος. 138		σειχίωρ διακρισις.	
ςθ	229	σίλῆνς σφαῖρα	128	63	65
πῶρ συστασιως τῶρ		σίλῆνς φήσις	198	σειχίᾱ διατί ἀάνα-	
τιχῶρ ὑλικὸρ αἰ-		σιμέλν	269	τα	66
ῥον	54	σίο, σοῦ	93	σειχίᾱ ἐκ τῷ ὕδα-	
πυρὸς γήσις	226	Σῆς	138	τθ	226
πυρὸς κλοπῆ τίς. 45.		Σθινῶ	244	σειχίᾱ πάντα σφαι-	
50	51	Σίβυλλᾱ ἡ πυμαῖα	8	ροαδῷ	79
P		σιμουῖς	250	στυμῶρ	249
Ρ		σίμων ὁ σπυτιὸς	9	εὐξ	251.252.264
Ρ		σίτωρ πατρὸς εἰρηναῖος		Συγκριτικὸρ ἀπὶ τῷ	
Ρῶσος	19.22.249	Θιτῶρ τίθυμος. 76		ἀπλοῦ	78
ῥητρικὴ βλαποῦς εὐρε-		Σπάματθ	250	σπκνῶρ	258
μα	222	σκήπα	157	σέμφορος	108
Ροδιδά. 250. ἡ μοῦ-		σκήλλα	38	σύρκος	86
σα	18	σκολιὸς	28	Σφαῖρα ἀπείρων	79
ῥέλιθ	250	σκόλυμθ	165	σφαῖραι ὀνία	22
ῥέθ	92	Σμικύθες	104	σφαῖραι οὐράνιαι. 128	
Ρυμός. 141. 142. 148		Σπειὸς	250	σφιτίρσι ἀπὶ τῷ	
Σ		σπαιῶ	242	ἱαίς	76
Σ		σπιθαμῇ	140	σφίτλα	77
Σ		σπινθῆρ μεγαρικὸς.		σφίγξ	249
σαρδάνη βοτάνη	52	97		σφικτόδριον	158
σαρδῶν	52	σπονδῶν	115	Σχίτλας	30.70
σαρδῶνθ γίλως. 52		Σταθμῶρ	118	Συκράτης ὁ σφοδρονίς	
σασ	241	σφίπας	124	συν λειψίος	9
				συντῶ-	

ΕΛΕΓΧΟΣ

πυρήριχθ ὁ χυσογ-	τιτράπυς	139	εὐριμα	222
· νόμων	10	τιτράπυθθ	144	τραπίζης καιρός εἰρη
Τ	τίτηνθθ ὅδῃ	166	ταῖος καὶ τερτίθθ	
Τῶμιον	160	τιχναὶ διακί παρθένοι.	μος	76
Ταλαεργοὶ	44	54	ὁ τρία ἀριθμός	17.22
ταυνοσίπθθ	89	τίχνης οὐ θαρμήσιδ.	τριακονταίτης, θ	τρια
τανόσφυροι	251	53	κονταίτης	143
τάρταρα	228	τιχνώμ εὐρισίς	41	τρίγωνο τῶν ἀείρων.
ταύρεθ	ποσσιδῶρ.	Τξίτης εὐρισίπης.	18	
τάφιοι	204 (206	87	τριπόλης	139
ταφίωμ σταλά	201	Τοῦ τξίτζου εἰς ἄρην	τρίπυς	139
Τίθηλι	93	κρόφρονι ἐξήγησις. 7	τριπλόλιμθ. 23. 20.	
τιημαίρετ	54	Τάθης	35	
τίκνα τ καζόντων πε	τηλιόμα	201.204	τρίς μύριοι	99
τίρωμ ἢ τηραιδ	τηριδὲ εἰς ἱππα.	164	τριταίχμου βαβυλω-	
ῥαρία	159	τηριὺς θράξ	163	νιουσία
τιλάεις	241	τηυγίτα	124	τριτώμ ἡ μουσα
τίνδαι	156	Τίννητ	98	τροπαὶ ἡλίς
τίνθης	156	ὑπόπλους ἡ μουσα.	τροπή θιρικῆ, καὶ χα-	
τίρινα	215	18	μρινῆ	151.162
τέρμησος	215	τίριω	246	τροχαλός
τέρμiosis χιτῶρ	158	ὑτάνθ. 219. 237.	253	τρώχου ἀτίδθ τῶμα-
τάρπικίρανοε. 45. 49	238	253	ρθ	140
τάρτιχόρη ἡ μουσα.	τιτάνθ ἡ τιτῆνθ.	230	τρώξ	138
18.19. χορίας εὐ	ὑταπιδθ	230	Τύνη	29.176.218
ριτίς	18	ὑτθός	149	τυτθός
παραφρονταίτης, καὶ	Τοὺς μίμ, ρὺς δ	79	τυφκόνιορ ὄρος	204
παραφρονταίτης.	Τραγικὴ ποικταὶ καὶ		τυφωθς	247
143	ρύτωρ γνώρισμα.		τυφῶρ	246.247
τίρρι	181	7	τυφῶνός καί τῶν ἀρί-	
τιτραπέδθ	139	τῶν ῥά μιλασμένων	μοις	246
			τῶν	

ALEXOS

εὐχὴ	33	φωτὸ	125	φίξ. 249. φῆμιον. 205	
Υ		φάλαρις ὁ ἀκραγαντί		φλίγυθ	207
Υἱός	173	υῖθ	13	φλίγυθ	266
Υἱός τοῦ ἀνθρώπου.		φάος	247	φείδω	231. 252
124. καὶ τῶ κύν-		φάρθ	158	φέρκω	241. 244
ται	127 (125	φάρυξ	178	φέρμυξ	178
ὕδατος ὀνόματα. 124.		φάσας	247	φράξις	99
ὕδατος, ὁ ἄτλας. 124.		φάσις	249	φρικωίς	8. 175
Υἱοὶ	236 (125	φδρβίμω	122	φρίανσι	155
Υἱός. ὑἱός	53	φατὶ	27	φρόνησις, ἡ ἀθῆνα. 57	
ὑἱός 247. 248 (169		φδρίοικας. 164 (137		φρουρ	236
ὑἱός ἄριστος ὁ πῖος.		φδρίνικας ὁ τραγικός.		φυν. φύν	71
ὑἱός τῶν ὅλων ἄν-		φθινόπωρος. φθινοπώ-		φουεργίας ὑφίτης ὁ	
χθ	227	ρίς	139	φρίωνθ. 36. καὶ	
Υἱός	226.	φθύνθ	30. 32. 85	ἡ θάλασσα	18
ὕδατος καὶ ἄνθρωπος		φθενούντων ἱδία	85	φύλαξις	79. 80
σθ τίς	134	φθινύθω. φθύνω	98	φῶκος	270
Υμῖναιθ	19. 22	φίκιος	249	φωφύτα ἱππία	18
ὕμνος	178	φιλάμω	19	Χ	
Υἱός 141 (90		φιλίω	116	Χαλκίω	227
Υπέρσχος. ὑπέρσχος.		φιλίω	121	Χαλκίω ὁ πάλας	
ὑπέρσχος 230. 251		φιλίτης	121	ἄθῆνα	153
ὑπέρθ	139	φιλυρίδης	269	χάλας ὁ γίγας	74
ὑπέρθ	264	φίλομελίας	236	χαλκός, καὶ τῶν πά-	
ὕπερθ	171	φίλοις	206	λαι χρῆσις. 74-	
ὕπερσις	62	φύος	84	75	
Υἱός	170	φίλομελίας ἡ χιλιδέ-		χάλκω. χάλκω 74	
Υἱός ὁ γίγας	29	κα 163. 164		χάος 31. 225. 227	
Φ		φίλοσοφία, ἡ πρὸ πά-		χαρίτων ἱδρὸς ἱππία	
Φαῖς, ἡ φάλας.		των πελιντραγμο-		καὶ	221
125		σθ		χαλκίω	213
				Χαλκίω	213

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

χαίμαρ	20.174	173	ἄνδρες ὑφ' ἡμῶν	18
χαρολίκα	64	χρυσάωρ	245.233	230
χαρίτω	191	χρυσόσιον	65.66	244
χαίρων	269	χρυσόσιον	216	233
χαίρῃ	227	Χόα	266	267
χαλιδὼν ὀρθογόν.	162	Χῶ	59	267
Χθὼρ	59	Υ	ὑφ' ἡμῶν	267
Χίμαρ	248	Υ	ὑφ' ἡμῶν	267
χιτὼρ	158	Υ	ὑφ' ἡμῶν	267
Χλανίσκιον	158	Υ	ὑφ' ἡμῶν	267
Χοιανὸς μῦθ	154	Υ	ὑφ' ἡμῶν	267
χορδῶν ὑφ' ἡμῶν	23	Υ	ὑφ' ἡμῶν	267
χορὶς ὑφ' ἡμῶν	18	Υ	ὑφ' ἡμῶν	267
χίρῃ	12	Υ	ὑφ' ἡμῶν	267
Χλαῖνα	158	Υ	ὑφ' ἡμῶν	267
Χρόνοι τριῖς	18	Υ	ὑφ' ἡμῶν	267
χρόνῳ πατρὸς πάντων.		Υ	ὑφ' ἡμῶν	267